

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

ΜΗΝΑΙΟΝ

ΤΟΥ

ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Περιέχον ἅπασαν τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ Ἀκολουθίαν
Διορθωθὲν τὸ πρὶν ὑπὸ

76 ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ ΚΟΥΤΛΟΥΜΟΥΣΙΑΝΟΥ ΤΟΥ ΙΜΒΡΙΟΥ,

-Καὶ παρ' αὐτοῦ αὐξηθὲν τῇ τοῦ Τυπικοῦ προσθήκῃ
κατὰ τὴν διάταξιν τῆς Ἀγίας

ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ,

ἩΣ Τῇ ΕΓΓΡΑΦῇ ΑΔΕΙΑ

Ἀναθεωρηθὲν καὶ ἀκριβῶς ἐπιδιορθωθὲν.

ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΝΔΕΚΑΤῃ.

3
ΒΕΝΕΤΙΑ

ΕΚ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

Ο ΦΟΙΝΙΣ

1889

4594

Μ Η Ν

Α Υ Γ Ο Υ Σ Τ Ο Σ

ΕΧΩΝ ΗΜΕΡΑΣ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ ΜΙΑΝ.

ΤΗ Α'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων ἑπτὰ Μαρτύρων τῶν Μακαβαίων, καὶ τοῦ διδασκάλου αὐτῶν Ἐλεάζαρου, καὶ τῆς μητρὸς αὐτῶν Σολομονῆς.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Εἰάν ἡ παρούσα πρώτη τοῦ Αὐγύστου τύχη ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ Ἑσπέρας, μετὰ τὸ, Μακάριος ἀνὴρ, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα ε'. καὶ τοῦ Σταυροῦ δ'. Δόξα, τοῦ Σταυροῦ. Ὁ ν π ε ρ π ἄ λ α ι Μ ω ὕ σ ῆ ς. Καὶ νῦν, τὸ α'. τοῦ Ἦχου. Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα, καὶ νῦν, τοῦ Σταυροῦ. Ἡ φωνὴ τοῦ Προφήτου σου Μωϋσέως. Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον. Δόξα, καὶ νῦν, Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου. Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὴν ἐξ ἔθους ἀπασαν Ἀκολουθίαν, οἱ Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ τοῦ Σταυροῦ. Ἀπὸ γ'. Ὡδῆς, Κάθισμα τῶν Ἀγίων καὶ τοῦ Σταυροῦ. Ἀφ' ἑκτης, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ὀκτωήχου. Καταβασίαι, Σταυρὸν χαράξας. Ἐξαποστειλᾶριον Ἀναστάσιμον καὶ τοῦ Σταυροῦ. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τοῦ Σταυροῦ δ'. Δόξα, τὸ Ἑωθινόν. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη, κτλ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, μετὰ τὴν Εἴσοδον, Ἀπολυτίκια, τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τοῦ Σταυροῦ. Κοντάκιον, Ἐπὶ τοῦ ἔθους μετεμορφώθης, καὶ καθεξῆς.

Εἰάν δὲ τύχη ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Σταυροῦ μετὰ τῆς τῶν Ἀγίων, καθὼς ἔπονται ἐφεξῆς τετυπωμένοι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ τιμίου Σταυροῦ γ'. καὶ τῶν Ἀγίων γ'.

Στιχηρὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ὡς κοινὸν φυλακτήριον, ὡς πηγὴν ἀγιάσματος, τὸν Σταυρὸν τὸν τίμιον ἀσπασώμεθα· καὶ γὰρ κομίζει παθήματα, καὶ παύει νοσήματα, καὶ παντοίων ἀλγεινῶν, ἀπαλλάττει τὴς κἀμνοντας, ὑπὲρ ἄβυσσον, πελαγίζων τὰ ρείθρα τῶν θαυμάτων, τοῖς πιστῶς αὐτοῦ τὸν τύπον, καὶ προσκυνοῦσι καὶ σέβουσιν.

Ὡς τοῦ βίου τοῖς κύμασι θαλαττεύοντες ἄνθρωποι, παθημάτων ζάλη τε κυμαινόμενοι, ὡς εἰς ὀλκάδα σωτήριον, τὸ ξύλον τὸ τίμιον, καταφύγωμεν πιστῶς, καὶ σιγήσει τὰ κύματα, καὶ τὰ πνεύματα, καὶ ῥαγήσεται πάθη, καὶ πρὸς ὄρμον, ἀκυμάντου σωτηρίας, χαρμονικῶς καταντήσομεν.

Ὡς ἡλίου ἐλαμψεν, ὁ Σταυρὸς ὁ πανάγιος, ὡς ἀκτῖνας θαύματα προβαλλόμενος, καὶ ὡς βολίδας ἰάματα· προσέλθωμεν ἄνθρωποι, οἱ τῷ σκότει τῶν δεινῶν, συνεχόμενοι πάντοτε, καὶ ληψόμεθα, φωτοπάροχον χάριν ἰαμάτων, τὸν ἐν τούτῳ προσπαγέοντα, σαρκὶ Θεὸν μεγαλύνοντες.

Στιγνὰ τῶν Ἀγίων.

Ἦχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Τοῦ νόμου τὸν ὄροφον ἔπτα, στύλοις ἐπαιρόμενον, ἡ τυραννὶς οὐ κατέσεισε· τὴν γὰρ ἀλόγιστον, τοῦ διώκτη λύσσαν, ἀνδρικῶς ὑπέμειναν, τὸ σῶμα παραδόντες τοῖς τέμνουσιν, οἱ εὐγενέστατοι, νεανῖαι καὶ ὁμαῖμονες, τῶν Μωσέως Θεσπισμάτων φύλακες.

Υπὲρ τὰ ὀρώμενα τὸν νοῦν, ὄντως ἀνυψώσαντες, μέλη σαρκὸς κατετέμνοντο, οἱ εὐσεβέστατοι, καὶ γενναῖοι Παῖδες, σὺν μητρὶ Θεόφρονι, μεγίσταις ἐν ἐλπίσι νευρούμενοι· ὧν νῦν ἐπέτυχον, Ἀβραάμ ἀναπαυσάμενοι, ἐν τοῖς κόλποις, τοῦ αὐτῶν προπάτορος.

Ψυχῆς ἐν νεότητι στερόνως, ἑαυτοὺς ὀπλίσαντες, καὶ τὸν θυμὸν ὥσπερ θήξαντες, πρὸς τὸν ἀντίπαλον, σταθερῶς ἐχώρουν, εὐσεβείας ἕνεκα, καὶ νόμου τοῦ πατρῷου τηρήσεως, ὁ ἱερώτατος, Ἐλεάζαρ καὶ οἱ πάνσοφοι, νεανῖαι, σὺν μητρὶ Θεόφρονι.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ΄. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Οἱ Ἅγιοι Μακκαβαῖοι τῷ τυράννῳ ἔλεγον· Ἡμῖν ὦ Ἀντίοχε, εἰς Βασιλεὺς, ὁ Θεός, παρ' οὗ γεγόναμεν, καὶ πρὸς ὃν ἐπιστρέφομεν. Κόσμος μένει ἄλλος ἡμῖν, τοῦ ὀρωμένου, ὑψηλότερος καὶ μονιμώτερος· πατρίς δὲ ἡμῶν Ἱερουσαλήμ, ἡ κραταιὰ καὶ ἀνώλεθρος· πανήγυρις δέ, ἡ μετὰ Ἀγγέλων διαγωγή. Κύριε πρεσβείαις αὐτῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Οἱ περ πάλαι Μωϋσῆς, προτυπώσας ἐν ἑαυτῷ, τὸν Ἀμαλήκ καταβαλὼν ἐτροπώσατο· καὶ Δαυὶδ ὁ μελωδός, ὑποπόδιόν σοι βοῶν, προσκυνεῖσθαι διατάξατο· τίμιον Σταυρόν σε Χριστὲ ὁ Θεός, σήμερον ἀμαρτωλοὶ προσκυνῶμεν χεῖλεσιν ἀναξίοις, σὲ τὸν καταξιώσαντα παγῆναι ἐναὐτῷ, ἀνυμνῶντες δεόμεθα· Κύριε, σὺν τῷ Λησῇ τῆς βασιλείας σε ἀξιώσον ἡμᾶς. Εἰς τὸν Στίχ. Στιγνὰ Προσόμοια τῇ Σταυρῷ.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγματῶν.

Τῇ τοῦ Σταυρῷ προσελεύσει, δεῦτε φιλέορτοι, τὴν ἑορτὴν ποιῶντες, φαιδρυνθῶμεν βοῶντες, ἐν πίστει ἀδιστάκτῳ· Σταυρὲ τῷ Χριστῷ, ἡμᾶς ἀγίασον χάριτι, τῆς ἐπὶ σὲ ὑψωθέντος, καὶ ἐξελεῖ, πάσης βλάβης τῇ δυνάμει σε.

Στίχ. Ὑψῆτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Τὰς ἑρανίους πορείας, Σταυρὸς ὁ τίμιος, ἐξευτρεπίζει πᾶσι, τοῖς αὐτὸν προσκυνῶσιν, ἐν φόβῳ καὶ ἀγάπῃ· καὶ τοῖς χοροῖς, τοῖς αὐ-

τῶν Δυνάμεων, ὃς ἐν αὐτῷ προσηλώθη συναριθμοῦ, τῆς ἐκ πόθου ἀνυμνῶντας αὐτόν.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν· πρὸ αἰώνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Οἱ προσκυνῶντες ἐν πίστει, Σταυρὸν τὸν τίμιον, τὸν ἐν αὐτῷ παγέντα, προσκυνῶμεν Δεσπότην, ὃ τῇ ἐπινεύσει χεῖλη ὁμοῦ, καὶ ψυχὰς ἀγνιζόμεθα, καὶ ταῖς ἐλλάμψεσι τούτου ταῖς νοηταῖς, φαιδρυνόμεθα, αἰνοῦντες αὐτόν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ΄. Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Ψυχᾶς δικαίων ἐν χειρὶ Κυρίου, καθάπερ Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαάκ, καὶ Ἰακώβ, οἱ πρὸ νόμου προπάτορες, καὶ Μακκαβαίων πρόγονοι, τῶν νῦν εὐφημουμένων παρ' ἡμῶν. Οὗτοι γὰρ οἱ καρτερόψυχοι, Ἀβραμιαῖοι ὑπάρχοντες, τὴν πίστιν ἐζήλωσαν, τοῦ ἑαυτῶν προπάτορος Ἀβραάμ, καὶ μέχρι θανάτου ἠγωνίσαντο δι' εὐσέβειαν· εὐσεβῶς γὰρ συντραφέντες, καὶ ἐνόμῳ συναθλήσαντες, τὴν ἀσέβειαν διήλεγξαν τοῦ ἐπαράτου Ἀντιόχου· καὶ μηδὲν προτιμήσαντες τῶν τῆς παρούσης ζωῆς, διὰ τὴν αἰώνιον, πάντα Θεῷ ἀνέθεντο, ψυχὴν, ἀνδρείαν, αἵσθησιν, σῶμα ἀπαλόν, καὶ ἀμοιβὰς τῶν ἀγνεῖα τεθραμμένων. Ὡς ῥίζης εὐσεβοῦς! ἐξ ἧς ὑμεῖς ἐβλαστήσατε Μακκαβαῖοι. Ὡς μητρὸς ἁγίας! τῆς τετοκυίας τὸν ἰσάριθμον τῆς ἐβδομάδος ἀριθμόν. Ἀλλ' ἵκετεύομεν ὑμᾶς Μακκαβαῖοι, σὺν τῇ μητρὶ ὑμῶν Σολομονῇ, καὶ τῷ σοφῷ ἱερεῖ Ἐλεαζάρῳ, ὅταν παραστῇτε Χριστῷ τῷ Θεῷ, δι' ὃν κεκοπιάκατε, τοὺς πόνους τῶν καρπῶν ὑμῶν ἀπολαβεῖν παρ' αὐτοῦ, ἐκτενῇ ἱκεσίαν ποιήσατε ὑπὲρ τῆς ἀνθρωπότητος· ποιεῖ γὰρ ὅσα βέλεται, καὶ πληροῖ τὰ θελήματα ἡμῶν, τῶν φοβουμένων αὐτόν.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Ηφωνὴ τῇ Προφῆτῃ σε Μωϋσέως, ὁ Θεός, πεπλήρωται ἡ λέγῃσα· Ὁψεσθε τὴν ζωὴν ὑμῶν κρεμαμένην, ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν· Σήμερον Σταυρὸς ὑψῆται, καὶ κόσμος ἐκ πλάνης ἐλευθεροῦται. Σήμερον τοῦ Χριστοῦ ἡ Ἀνάστασις ἐγκαινίζεται, καὶ τὰ πέρατα τῆς γῆς ἀγάλλονται, ἐν κυμβάλοις δαυϊτικοῖς, ὕμνον σοι προσφέροντα καὶ λέγοντα· Εἰργάσω σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς ὁ Θεός, Σταυρὸν καὶ τὴν Ἀνάστασιν, δι' ὧν ὑμᾶς ἔσωσας ἀγαθὴ καὶ φιλάνθρωπε. Παντοδύναμε Κύριε δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀγίων, Ἦχος α΄.

Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἀγίων, ἃς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, δυσωπήθητι Κύριε, καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὁδύνας, ἴασαι φιλάνθρωπε δεόμεθα.

Τοῦ Σταυροῦ. Ἦχος ὁ αὐτός.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, κῆρας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου παλίτευμα.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Η φύσις τῶν βροτῶν, συνεόρταζε πᾶσα, καὶ σκίρτα μυστικῶς τοῦ Σταυροῦ γὰρ τὸ ξύλον, προτίθεται σήμερον, ἱατρεῖον ἀδάπανον, τοῖς προστρέχουσι, μετ' εὐλαβείας καὶ πόθου, καὶ δοξάζει, τὸν ἐν αὐτῷ προσπαχέντα, Χριστὸν τὸν φιλόανθρωπον.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εὐφροσύνης πράξενος τῇ νῦν ἡμέρᾳ, τῷ Σταυρῷ ἢ πρόοδος· καθαγιαίνει γὰρ ἡμῶν, ψυχὰς ὁμοῦ καὶ τὰ σώματα, τῶν προσκυνέντων αὐτὰν μετὰ πίστεως.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Οἱ Κανόνες τοῦ Σταυροῦ καὶ τῶν Ἀγίων.

Ὁ Κανὼν τοῦ Σταυροῦ, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τὸ προσκυνητὸν πάντες ὑμνοῦμεν Ξύλον.

Ποίημα Ἰωσήφ (*).

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλαίτην Φαραῶ.

Τὸν τοῦ Κυρίου ζωηφόρου σήμερον, Σταυρὸν νοῖ καθαρῶ, καὶ εὐσεβεῖ γνώμῃ, πάντες προσκυνήσωμεν· πρόκειται γὰρ δωρούμενος, τοῖς αὐτῷ προσιοῦσιν, ἀγιασμόν καὶ σωτήριον, ἔλλαμψιν καὶ δόξαν καὶ ἔλεος.

Ο ζωοδότης Σταυρὸς προκείμενος, καὶ καθορώμενος, φωτοειδῇ αἴγλῃ, ἀποπέμπει χάριτος· προσέλθωμεν καὶ λάβωμεν, φωτισμὸν εὐφροσύνης, καὶ σωτηρίαν καὶ ἄφεςιν, αἴνεσιν Κυρίῳ προσάγοντες.

Πρόκειται ξένον τοῖς ὁρῶσι θάμα, Σταυρὸς ὁ τίμιος, καὶ ὡς πηγὴ βρύει, ψυχικὰ χαρίσματα, καὶ παύει ἁμαρτήματα, καὶ νοσήματα λύει, καὶ τὰ φρονήματα ῥώννυσι, τῶν εἰλικρινῶς προσκυνούντων αὐτόν.

(*) Τὸ Χειρόγραφον ἔχει ἄλλους παρὰ τοῦ ἐνταῦθα Κανόνα, ἀνωμότους ἀμφοτέρους· καὶ ὁ μὲν τοῦ Σταυροῦ, πρὸς τὸ, ὡς ἐν ἡπεύρῳ πεζεύσας, φέρει τὴνδε τὴν Ἀκροστιχίδα· Σταυρὸν προσκυνῶ τῶν πιστῶν σωτηρέαν· ὁ δὲ τῶν Ἀγίων, πρὸς τὸ, Ὑγρὰν διοδεύσας, ἐστὶν ἀνιὺ Ἀκροστιχίδος. Ἐχει δὲ προσέτι τὸ χειρόγραφον καὶ Ἀπόστιχα τοῦ Σταυροῦ ἀφ' ἐσπέρας καὶ Καθίσματα ὁμοίως τὸ πρῶτ.

Ράβδος ἐτύπου τοῦ Σταυροῦ τὸ τρόπαιον, θάλασσαν τέμνουσα, δι' οὗ ἡμεῖς πίστει, ἀποντίστως πλέομεν, τοῦ βίου ὕδωρ ἄστατον, καὶ τὰ ρεύματα πάντα, τῆς ἁμαρτίας ἐκφεύγομεν, καὶ θείας γαλήνης πληρούμεθα.

Σταυροθεοτοκίον.

Οτε σε τέκνον ἀπορρήτως ἔτεκον, ὠδῖνας ἔφυγον· καὶ πῶς νυνὶ ὅλη, ὀδυνῶν πεπλήρωμαι; Ὅρῳ γὰρ σε κρεμάμενον, ὡς κακοῦργον ἐν ξύλῳ, τὴν γῆν ἀσχέτως κρεμάσαντα, ἔλασεν ἡ Πάναγνος κλαίουσα.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀγίων. Ἀνδρέου Κρήτης.

Ὡδὴ α'. Ἦχος α'. Ὡδὴν ἐπινίκιον.

Μωσῆως τὰ δόγματα πάνσοφοι Παῖδες, νομίμως φυλάξαντες, καὶ Χριστοῦ τὸν θάνατον, ζηλώσαντες εὐσεβῶς, πρεσβεύσατε αἰεὶ, σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Τίς εἶδε, τίς ἤκουσεν οἷους ἀγῶνας, στερῶς ἐπεδείξαντο, οἱ τοῦ νόμου φύλακες, οἱ Σολομονῆς υἱοί, ἀθλήσαντες μιᾷ ψυχῇ, ἐνὶ φρονίματι;

Αλλήλους ὀτρύνοντες οὕτως ἐβόων· Νομίμως ἀθλήσωμεν, καὶ προθύμως θάνωμεν, ὑπὲρ πατρῶν ἐθνῶν, οἱ Σολομονῆς τῆς σεπτῆς, Ἅγιοι ἑπτά.

Ησχύνθη ὁ τύραννος, στῶμεν ἀνδρείως, ἡσθένησαν βάσανοι, ὁ Βελίαρ ἥττηται, τὸ πῦρ ἐσθέσθη λοιπόν· μηδεὶς οὖν ἔξω ἀδελφοί, στήτω τοῦ σκαύματος.

Ημῖν ὦ Ἀντίοχε, ὑπὲρ πατρῶν, ἐθνῶν ὁ ἀγὼν ἐστίν (οἱ Παῖδες ἔκραζον, ἐν τῷ σταδίῳ γυμνοί), ὑπὲρ ὧν μᾶλλον τὸ θανεῖν, τοῦ ζῆν προκρίνομεν.

Τὰς σάρκας τοῖς ὄνυξιν ἐν τῷ σταδίῳ, ξεόμενοι ἔκραζον, οἱ τοῦ νόμου φύλακες· Ἡμῖν ὦ Ἀντίοχε, γλυκεῖς οἱ πόνοι καὶ τὸ πῦρ, διὰ τὴν πάντων ζωὴν. Δόξα Πατρί.

Τριάδα δοξάσωμεν τὴν ἐν Μονάδι, ἑσῖαν αἰδιον, συμφυῇ καὶ σύνθρονον, καὶ ὁμοδύναμον, Πατέρα ἀναρχον Υἱόν, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὰν βότρυν τὸν πέπειρον ἐν τῇ γαστρὶ σου, ἀφράστως βλαστήσασα, ζωηφόρος ἄμπελος, τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ, ἐδείχθης Μήτηρ τοῦ Θεοῦ πάντας εὐφραίνουσα.

Καταβασία.

» **Σ**ταυρὸν χαράξας Μωσῆς, ἐπ' εὐθείας ῥάβδῳ, τὴν Ἐρυθρὰν διέπεμε, τῷ Ἰσραὴλ πεζεύσαντι, τὴν δὲ ἐπιστρεπτικῶς, Φαραῶ τοῖς ἄρμασι, κροτήσας ἠνώσεν, ἐπ' εὐρους

» διαγράψας, τὸ ἀήττητον ὄπλον. Διὸ Χριστῷ
» ἄτουμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδοξασται.

Τοῦ Σταυροῦ. Ὡδὴ γ'. Ὁ στερεώσας.

Σταυρὸς ἀπάντων τῶν καλῶν, παρεκτικὸς
καθορᾶται, προσκυνούμενος· καὶ πᾶσα ἡ
κτίσις, ἑορτάζει ἐν χαρᾷ φωτιζομένη χάριτι
τοῦ ἐν αὐτῷ βεβλήσει ἀνυψωθέντος Θεοῦ ἡμῶν.

Καταυγαζόμενοι φωτὶ, τῶν τοῦ Σταυροῦ
λαμπηδόνων, ὁλικῶς οἱ ἐν αὐτῷ πεποι-
θότες, σκοτασμὸν ἁμαρτιῶν, ἐκφύγωμεν, καὶ
κράζωμεν· ὁ φωτισμὸς τῶν ὅλων, εὐσπλαγχνε
Κύριε, δόξα σοι.

Υμνολογεῖμέν σε Σταυρέ, καὶ προσπτυσσό-
μεθα πίστει, ἐξαιτούμενοι τὴν σὴν δυνα-
στείαν· Ἐξελοῦ ἡμᾶς ἐχθροῦ, παγίδων καὶ κυ-
βέρνησον, πρὸς ὄρμον ἡμᾶς πάντας, τῆς σωτη-
ρίας ὑμνοῦντάς σε. Σταυροθεοτοκίον.

Νενεκρωμένην τὴν ζωὴν, ἐπὶ Σταυροῦ θεω-
ροῦσα, καὶ μὴ φέρουσα τῶν σπλάγχνων
τὸν πόνον, ἔδονεῖτο ἡ σεμνὴ, Παρθένος ἀνα-
κράζουσα· Οἴμοι! Υἱέ μου τί σοι, δῆμος ἀνό-
μων πεποίηκεν;

Τῶν Ἀγίων. Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν.

Παῖδες ἱερῶς βλαστήσαντες, καὶ συναυξη-
θέντες, πάντες κατὰ νόμου παιδαγωγη-
θέντες ὑπὸ Ἐλεαζάρου, νομίμως ἠθλήσατε, καὶ
Ἀντιόχου τὰς βουλαῖς, πᾶσας εἰς γῆν κατεπα-
τήσατε.

Σπεῦδε ἀνεβόων τύραννε, οἱ Ἀβραμιαῖοι,
ποιεῖ ἅπερ θέλεις, καὶ ὀργίζου πλέον·
ἡμεῖς τοῖς δόγμασί σου, οὐδόλως πειθόμενοι,
τῆς τῶν βασιάνων αἰκισμοῦς, πάθω Θεοῦ μάλ-
λον αἰρούμεθα.

Μήτις ὑστερεῖτω σήμερον, τοῦ καλοῦ ἀγῶ-
νος· μήτις θηρευθήτω, ὑπὸ τοῦ μανιώ-
δους· σαφὸν ἐστὶν ὁ δράκων· ἀλλήλους παρώ-
τρυναν, τῆς Σολομονῆς αἱ υἱαί· μήτις ἡμῶν γέ-
νηται βρώμα αὐτοῦ.

Δεῦτε οἱ τοῦ νόμου φύλακες, ὁμοῦ αἰκισθώ-
μεν· δεῦτε ἀνδρυνθώμεν, οἱ Παῖδες ἀνε-
βόων, ἀλλήλους ὀτρύνοντες, πρὸς τοὺς ἀγῶνας
εὐσεβῶς· οὐς καὶ ἡμεῖς ζηλατυπήσωμεν.

Δόξα Πατρί.

Μίαν οἱ πιστοὶ δοξάσωμεν, τοῦ Θεοῦ αὐσίαν,
μίαν δεσποτείαν,μίαν βασιλείαν, ἐνοῦν-
τες ἀσυγχύτως, τὴν μίαν Θεότητα, καὶ διαιρῶν-
τες εὐσεβῶς, ταύτην τρισὶ ταῖς ὑποστάσεσι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Βάτος προεγνώσθης ἄφλεκτος, ἐν Σινᾷ τῷ
ἄρει· ὅρος δὲ τὸ θεῖον, Δανιὴλ ἐφάνης· ἐξ

ἧ ἀχειροτμήτως, ἐτμήθη ὁ ἄτμητος, Χριστὸς ἡ πέ-
τρα τῆς ζωῆς, εἰς ὧν Υἱὸς, Θεογεννητορ ἐκ σοῦ.

Καταβασία.

» **Ρ**άβδος εἰς τύπον τοῦ μυστηρίου παραλαμ-
» βάνεται· τῷ βλαστῷ γὰρ προκρίνει τὸν
» ἱερέα. Τῇ στερειουούσῃ δὲ πρώην, Ἐκκλησίᾳ
» νῦν ἐξήνθησε, ξύλου Σταυροῦ, εἰς κράτος καὶ
» στερέωμα.

Κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ, Ἦχος δ'.

Ο' ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, κτλ.

Εἷτα Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εὐσεβῶς συντραφέντες Παῖδες σοφοί, μαρ-
τυρικῶς τοῦ τυράννου τὰς ἀπειλαῖς, ἀν-
δρείως κατησχύνετε, ὡς τοῦ νόμου ὑπέρμαχοι·
καὶ τοῦ πατρὸς ἀκόλουθοι, γενόμενοι Ἅγιοι,
σὺν μητρὶ θεόφρονι, προθύμως ἠθλήσατε· ὅθεν
καὶ θανάτῳ, τὴν οὐράνιον ὄντως, ζωὴν ὠνησά-
μενοι, αἰωνίως ἀγάλλεσθε, Μακκαβαῖοι στερ-
ρόψυχοι. Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν
πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτά-
ζουσι πόθῳ τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Ο' Σταυρὸς σου Κύριε ἡγίασται· ἐν αὐτῷ
γὰρ γίνονται ἱάματα, τοῖς ἀσθενούσιν
ἐν ἁμαρτίαις. Δι' αὐτοῦ σοι προσπίπτομεν, ἐ-
λέησον ἡμᾶς.

Τοῦ Σταυροῦ. Ὡδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε.

Ηκραταιὰ, σκέπη τε καὶ ἐπανόρθωσις, τῶν
ἀνθρώπων, τὸ ἀκατάμαχον, ὄπλον τῆς
πίστεως ὁ Σταυρὸς, ὁ σωτηριώδης, ἰδοὺ ὁράται
προκείμενος· καὶ πάντων τὰς καρδίας, τῶν
πιστῶς προσιόντων, ἀγιάζων φωτίζει ἐν χάριτι.

Τῶν εὐσεβῶν, φρουρὸς ὁ μέγας προκείμε-
νος, ἐν τῷ μέσῳ, πάντων Ὑπεράγαθε,
Σταυρὸς ὁ τίμιος μέσον γῆς, ἐν ᾧ ἀνυψώθηκε,
ἐθελουσίῳ θελήσει σου, τὸν κόσμον ἀγιάζει, τῇ
αὐτοῦ προσκυνήσει, καὶ διώκει δαιμόνων τὰς
φάλαγγας.

Οὐρανὸς, πάσῃ τῇ γῇ συνευφραίνεται· ἄθλο-
φόροι, Μάρτυρες, Ἀπόστολοι, ψυχαὶ Δι-
καίων περιχαρῶς, νῦν ἀγαλλιώνται, τὸ πάντα
σῶζον θεώμενοι, προκείμενον ἐν μέσῳ, ζωοδώ-
ρητον ξύλον, καὶ πιστοὺς ἀγιάζον ἐν χάριτι.

Νόμου τοὺς σοὺς, Κύριε ὁ ἀσυνείδητος, μὴ
φυλάξας, μέλλω κατακρίνεσθαι, ἡνίκα
ἔλθης ἐξ οὐρανοῦ, κρίναι τῶν ἀνθρώπων, τὰ
ἔργα· ὅθεν κραυγάζω σοι· Δυνάμει τοῦ Σταυ-
ροῦ σου, ἐπιστρέψας με σῶσον, μετανοίας πα-
ρέχων μοι δάκρυα.

Σταυροθεοτοκίον.

Παρθενικῆς, τέκνον ἐκ μήτρας σε ἔτεκον, καὶ ὀρώσα, ξύλῳ νῦν κρεμάμενον, ἐπαπορῶ, καὶ οὐ συνορῶ, ὕψος μυστηρίου, καὶ βάθος πολλῶν κριμάτων σου, ὦ Πάναγνος ἑβόα· ἦν φωναῖς ἀσιγήτοις, ὡς Μητέρα Θεοῦ μακαρίζομεν.

Τῶν Ἀγίων. Ἐν Πνεύματι προβλέπων.

Εὐφραίνου Ἐλεάζαρ, ὀρῶν τοὺς ἱεροὺς, φοιτηταίς σου σήμερον, ἀθλοῦντες εὐσεβῶς, ὑπὲρ πατρῶων νομίμων τε προσταγμάτων, καὶ Ἀντιόχου τοῦ διώκτου τὴν μανίαν, λόγοις τοῖς σοφοῖς διελέγχοντας.

Αγάλλου Σολομόνη, ὀρώσα τῆς ἐπτά, κλάδους συνακμάσαντας, τοῦ νόμου τοὺς καρπούς· ἐξ ὧν τρυγῶσα ἡ ἁμεμπτος Ἐκκλησία, τοὺς κληρονόμους τῆς ἐν χάριτι λατρείας, τρέφει καθ' ἡμέραν ὡς μήτηρ ἡμᾶς.

Σκιρτᾶτε Πατριάρχαι, κροτήσατε χερσὶ, τῆς τοῦ νόμου φύλακας, ὀρῶντες εὐσεβῶς, ὑπεραθλοῦντας τῆς κατὰ νόμον λατρείας, καὶ διὰ πάντων αἰκισμῶν δοκιμασθέντας, μήπως τῶν πατρῶων ἐκστῶσιν ἐθῶν.

Χορεύσατε νομίμως, ὑπέρμαχοι στεῖργοι, καὶ συνεορτάσατε, τοῖς Μάρτυσι Χριστοῦ, ὡς πρὸ ἐκείνων ἀθλήσαντες ὑπὲρ νόμου, καὶ μετ' ἐκείνων εὐφημούμενοι ἐννόμως, πάση τῇ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ φαιδρῶς. Δόξα Πατρί.

Τριάδα ἐν Μονάδι, δοξάζωμεν πιστοί, ἀσιγήτοις στόμασι, βοῶντες πρὸς αὐτήν· Ἡ ἐν Μονάδι Τριάς συμπροσκυνουμένη, καὶ ἐν Τριάδι τῶν προσώπων ὑμνουμένη, δόξα σοι τιμῇ καὶ προσκύνησις.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Υμνοῦμέν σε Παρθένε, Θεόνυμφε σεμνή, ὡς Θεογεννήτριαν, καὶ τεῖχος τῶν πιστῶν· σὺ γὰρ τὴν φύσιν ἀνέστησας τὴν πεσοῦσαν, καὶ τὴν εἰκόνα ἀνενέωσας τεκοῦσα, μόνη τὸν προάντα Θεὸν τοῦ Ἀδάμ. Καταβασία.

• **Ε**ἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἔδοξασά σου τὴν Δεότητα.

Τοῦ Σταυροῦ. Ὡδὴ ε'. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Αλαλάξατε ἔθνη, ἄσατε σκιρτήσατε φυλαὶ καὶ ψάλατε, τῷ Θεῷ τῷ δόντι, τὸν Σταυρὸν ἀδιάσειστον ἔρεισμα· οὐ νῦν τῇ προθέσει, πάντες πιστοὶ ἀγαλλιῶμεν, δι' αὐτοῦ τῶν καλῶν ἀπολαύοντες.

Νοεραὶ στρατιαί σε, πᾶσαι περιέπεσι, Σταυρὲ πανάγιε· καὶ βροτοὶ πηλίνοις, σὲ προσ-

ψαύοντες χεῖλεσι σήμερον, ἀπαντλοῦμεν πόθῳ, ἁγιασμὸν καὶ εὐλογίαν, τὸν ἐν σοὶ προσπαγέντα δοξάζοντες.

Τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη, ἴασαι τὰ χρόνια εὐσπλαγχνε Κύριε· καὶ ὡς λατρευτὴν με, τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου περίσωζε· οὐ τῇ δυναστείᾳ, πᾶν ἐμποδῶν ἀποσοβεῖται, καὶ κακῶν ἀπαθεῖς διαμένομεν. Σταυροθεοτοκίον.

Εν Σταυρῷ καθορῶσα, τὸν δι' ἀγαθότητα ἐκ σοῦ Πανάμωμε, ὑπὲρ νοῦν τεχθέντα, ἔδονήθης τὰ σπλάγχνα καὶ ἔλεγες· Οἱ μοι! Δεῖον τέκνον· πῶς ὑπὲρ πάντων ὀδυᾶσαι; Προσκυνῶ σου τὸ εὐσπλαγχνον Κύριε.

Τῶν Ἀγίων. Τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν.

Ζηλώσωμεν φιλόχριστοι, τοὺς Παῖδας τοὺς ἐπτά, οὓς ἡμῖν Μωσῆς νομίμως ἐθρέψατο, καὶ Ἐλεάζαρ προεβίβασεν, ἐν τῷ πατρῷῳ νόμῳ, δι' εὐσεβοῦς θρησκείας.

Μὴ νόμιζε Ἀντίοχε, διώκτα τῶν πιστῶν, ὅτι σοῦ τὰ πῦρ φοβήσεται καίόμενον· πρὸς ταῦτα σφάζε ἀνομώτατε· ποίει λοιπὸν ὃν βούλει, οἱ Παῖδες ἀνεβόων.

Νομίμως ἐναθλήσωμεν, ἀλλήλοις οἱ στεῖργοι Μάρτυρες Χριστοῦ Μωσέως τὰ δόγματα, παρυγγυῶντο μὴ παράψασθαι, τῶν μιᾶρῶν ὀψων, οἱ Παῖδες ἀνεβόων. Δόξα Πατρί.

Προάναρχε συνάναρχε, ὁμόθρονε Τριάς, Πατὴρ καὶ Υἱὲ καὶ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, Μονὰς Ἁγία τρισυπόστατε, τοὺς ἐξ Ἀδάμ σῶζε, τοὺς σὲ πιστῶς ὑμνοῦντας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χριστέ, ὁ μόνος εὐσπλαγχνος, εἰρήνευσον ἡμᾶς· σὲ γὰρ δυσωπεῖ ἡ ἄχραντος Μήτηρ σου, σὺν τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἀθλήσασιν, ὑπὲρ ἐθῶν πατρῶων, καὶ τοῦ Μωσέως νόμου.

Καταβασία.

• **Ω** τρισμακάριστον ξύλον! ἐν ᾧ ἐτάθη Χρῆστος, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος· δι' οὗ πέπτωκεν ὁ ξύλῳ ἀπατήσας, τῷ ἐν σοὶ δελεασθεῖς, Θεῷ τῷ προσπαγέντι σαρκὶ, τῷ παρέρχοντι, τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τοῦ Σταυροῦ. Ὡδὴ ε'. Ἰλασθητί μοι Σωτήρ.

Σταυροῦ παγέντος, ἐν γῇ, δαιμόνων πτώσις ἐγένετο· ὃν νῦν ἀφῶντες ἡμεῖς, ἐνδόξως προκείμενον, καὶ κατασπαζόμενοι, τῆς τῶν συμπτωμάτων, ἀμαρτίας ἀνιστάμεθα.

Υμνοῦντες σὲ τὸν Θεόν, καὶ Βασιλέα καὶ Κύριον, ὃν ἔδωρήσω ἡμῖν, Σταυρὸν τεῖχος ἀρρήκτον, νῦν περιπτυσσόμεθα, ἐν ἀγαλλιάσει, καὶ δεινῶν ἀπαλλαττόμεθα.

Μεγάλα πᾶσιν ἡμῖν, δωρήματα παρεχόμενος, ὁ τοῦ Κυρίου Σταυρός, ὁράται προκείμενος. Προσέλθωμεν ἄνθρωποι, φωτισμὸν καρδίας, καὶ ψυχῆς ἀπαρυόμενοι.

Θεοτοκίον.

Νησεύειν ἡμᾶς Ἀγνή, κακίας πάσης ἐνίσχυσον, καὶ φαύλων καὶ πονηρῶν, ἀπέχεσθαι πράξεων, αἰεὶ ἐνδυναμῶσον, προστασία πάντων, τῶν ἀνθρώπων χρηματίζουσα.

Τῶν Ἀγίων. Τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν.

Η σοφία τοῦ Θεοῦ, ὠκοδόμησε ναὸν, καὶ ὑπῆρξεν αὐτόν, ἐπτά στύλοις λογικοῖς, προγράφουσα, τοὺς Παῖδας τούτους, ὡς νόμος φύλακας.

Η σοφὴ Σολομονή, υἱοὺς ἔτεκεν ἐπτά, οὓς ἐθρέψατο καλῶς, Ἐλεάζαρ ὁ σοφός· καὶ ἔστεψεν, ἡ θεία χάρις, στερρώως ἀθλήσαντας.

Τί βραδύνεις δικαστά; πρὸς Ἀντίοχον φησὶν, ἐν τῷ μέσῳ τῶν δεινῶν, ἡ ἐπτάκλονος σειρὰ· τιμώρησον, συντόνως σφάττε, ποίει ἃ θέλεις λοιπόν.

Προενήθλησε πατήρ, συναθλοῦσι καὶ υἱοί· ἐφεπέσθω σὺν ἡμῖν, καὶ ἡ μήτηρ Δικαστά· καὶ γένοιτο, προσθήκη τέκνοις καὶ σεμνολόγημα.

Κἂν τὰ σώματα ἡμῶν, ἀναλώσῃς τῷ πυρὶ, ὁ ἐπτάδελφος χορός, ἀνεβόα τολμηρῶς, Ἀντίοχε, μὴ ὅλως οἴου, νικᾶν καὶ ἓνα ἡμῶν.

Δόξα Πατρί.

Τὴν Πατέρα καὶ Υἱόν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ εὐθές, ἐν Θεότητι μιᾷ, προσκυνήσωμεν πιστῶς, κραυγάζοντες· Τριάς Ἀγία, σῶζε τὸν κόσμον σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πῶς ἐγέννησας Υἱόν, ὃν οὐκ ἔσπειρε Πατήρ; πῶς διέμεινας Ἀγνή, μετὰ τόκον ὥσπερ ἥς; Θεὸς οἶδεν, ὁ πάντα πράττων, ὅπως ἂν βούληται.

Καταβασία.

» **Ν**οτίς θηρὸς ἐν σπλάγχνοις, παλάμας Ἰωνᾶς, ξαυροειδῶς διεκπετάσας, τὸ σωτήριον πάθος προδιετύπου σαφῶς. Ὅθεν τριήμερος ἐκδύς, τὴν ὑπερκόσμιον Ἀνάστασιν ὑπεζωγράφησε, τῇ σαρκὶ προσπαγέντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ τριημέρῳ ἐγέρσει τὸν κόσμον φωτίσαντος.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Σοφίας Θεοῦ, οἱ στύλοι οἱ ἐπτάρηθμοι, καὶ θείου φωτός, οἱ λύχνοι οἱ ἐπτάφωτοι, Μακκαβαῖοι πάνσοφοι, πρὸ Μαρτύρων μέγιστοι Μάρτυρες, σὺν αὐτοῖς τῷ πάντων Θεῷ, αἰτεῖσθε σωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντας ὑμᾶς.

Ὁ Οἶκος.

Αἰνεῖ θερμῶς Σιών τὸν Θεόν σου, ὅτι ἐνίσχυσεν ὄντως σὼν πυλῶν τοὺς μοχλῆς, καὶ τοὺς υἱούς σου εὐλόγησεν. Οὗτοι στρατὸς γὰρ ὡς τροπαιῆχος, φάλαγξ ὄντως γενναία καὶ κραταιόφρων, πρὸς μηχανὰς δυσσεβῶν, θεοφρόνως ἀνθέστηκεν. Ἀλλ' ὡς νίκης στεφάνης οὐρανίας Σιών ἀπολαύοντες, καὶ τῷ θείῳ θρόνῳ πελάζοντες, ὑπὲρ πάντων ἀπαύστως δεόμενοι αἰτεῖσθε σωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντας ὑμᾶς.

Συναξάριον.

Μὴν Αὐγούστος, ἔχων ἡμέρας λαΐ.

Τῇ Α'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἀγίων ἐπτά Μαρτύρων τῶν Μακκαβαίων, Ἀβείμ, Ἀντωνίου, Γερία, Ἐλεαζάρου, Εὐσεβωνᾶ, Ἀχείμ καὶ Μαρκέλλου, καὶ τῆς μητρὸς αὐτῶν Σολομονῆς, καὶ Ἐλεαζάρου τοῦ διδασκάλου αὐτῶν.

Στίχοι.

Πρῶτος πρὸ Χριστοῦ πῦρ στέγων Ἐλεάζαρ, Ἀθλήσεως προὔθηκε τοῖς ἄλλοις ἔχνη.

Πρώταθλον ἄλλην καὶ πρὸ τῆς Θέκλης ἔχω, Τὴν Σολομονήν, ἣν πρὸ Χριστοῦ πῦρ φλέγει, Ἐξ ἐβδόμης πέμπουσι Παίδων ἐπτάδα, Ἀρθρέμβολα, πῦρ, καὶ τροχοὶ πρὸς ὀγδόην.

Καῦσαν ἐνὶ πρώτῃ Σολομώνην, ἐπτά τε υἱὰς.

Οὔτοι, Ἀντίοχου, υἱοῦ Σελεύκου, τοῦ τῶν Ἑβραίων ὅλον ἔθνος ἐξελόντος καὶ ἀνδραποδισαμένου, καὶ ἀναγκάζοντος τὰ πάτρια ἀρνησασθαι ἔθνη, καὶ ἀπογεύσασθαι υἱῶν κρεῶν, ἠπειθήσαν τῷ τυράννῳ, τῶν πατρῶων ἀντεχόμενοι νόμων, ὃ, τε πρεσβύτης Ἐλεάζαρ, διδάσκαλος ὢν τοῦ νόμου καὶ ἐξηγητής, καὶ οἱ ἐπτά Παῖδες ὑπ' αὐτῷ παιδευόμενοι.

Καὶ ὁ μὲν Πρεσβύτες, προσδεθεὶς εἰς τοῦπίσω τὰς χεῖρας, τύπτεται σφοδρῶς· καὶ κατὰ τῶν μυκτῆρων δριμύς καὶ δασύδεις χυλοὺς δεξάμενος, καὶ εἰς πῦρ ἐμβληθεὶς, καὶ εὐξάμενος τὸ αὐτοῦ αἷμα καὶ τὸν θάνατον ἀντίλυτρον προσδεχθῆναι ὑπὲρ τοῦ ἔθνους παντός, ἐξέπνευσεν.

Οἱ δὲ γενναιότατοι Παῖδες, ἕκαστος, κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν τῆς ἐν τῷ βίῳ προόδου, ἀχθέντες, καὶ ἀρθρεμβόλοις, καὶ τροχοῖς, καὶ καταπέλταις, καὶ πυρὶ, οἷς καθ' ἓνα αὐτῶν ὁ τυράννος ἐξήτασεν, ἀγωνισάμενοι, καὶ τὰ πάτρια ἔθνη μὴ ἀρνησάμενοι, μηδὲ τὸν νομοθέτην Θεὸν τῆς προσκαίρου ταύτης ζωῆς ἀλλαξάμενοι, ἀλλὰ ταῖς βασάνοις αὐταῖς ἐναποθανόντες, καὶ κύριον τὸν λογισμὸν καὶ αὐτοκράτορα δεῖξαντες τῶν παθῶν, τοὺς τῆς καρτερίας στεφάνους ἀνεδήσαντο.

Μεθ' ὧν καὶ ἡ αὐτῶν μήτηρ Σολομονή, ἐπεὶ τελειωθὲν τούτους εἶδε, μὴ ὑπομείνασα χειρὸς ἀνθρωπίνης ἐπιβολῆν, τῇ ἀναφθείσῃ πυρκαϊᾷ ἑαυτὴν ἀπέρριψε· καὶ οὕτω τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων ἐννέα Μαρτύρων, τῶν ἐν Πέργῃ τῆς Παμφυλίας ἀθλησάν-

των, Λεοντίνου, Ἀττου, Ἀλεξάνδρου, Κινδέου, Μνησιθέου, Κυριακού, Μηναίου, Κατούνη, καὶ Εὐκλέου.

Στίχ. Ἐκ Παμφυλίας ἐνναὶς ἐτμήθη ξίφει,
Μίαν φυλὴν ζητοῦσα τὴν τῶν Μαρτύρων.

Οὗτοι ὑπῆρχον κατὰ τοὺς καιροὺς Διοκλητιανοῦ τοῦ Βασιλέως καὶ Φλαβιανοῦ Ἡγεμόνος, ἐν Πέργῃ τῆς Παμφυλίας, ἐκ προγόνων ὄντες Χριστιανοί· καὶ ὁ μὲν Μηναιὸς τέκτων ἦν, αἱ δὲ λοιποὶ γεωργοί. Μίαν δὲ γνώμην οἱ πάντες ἔχοντες, καὶ βουλὴν καλὴν βουλευσάμενοι, πρὸς τὸν τοῦ μαρτυρίου ἀγῶνα ἐχώρησαν, κενὰ πάντα τὰ βιωτικά ἡγησάμενοι. Καὶ καταλαβόντες τὸ ἱερὸν τῆς Ἀρτέμιδος, διὰ μιᾶς νυκτὸς πάντα τὰ ἐν αὐτῷ κατασφύρουν ἀφιδρύματα. Διὰ τοῦτο κρατοῦνται· καὶ ἐρωτηθέντες, τύπτονται σφοδρῶς, καὶ πυρὶ τὰς πλευράς ἀνακαίονται, καὶ ὄνυξι τὸ περίλοιπον ἀπασύρονται δῖρμα μέχρι τῶν ὀστέων· καὶ τὰς μασχάλας λαμπάσι πυρὸς κατακαίονται, καὶ ὀδελίσκοις τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκκεντῶνται, καὶ τῇ εἰρκτῇ ἀπορρίπτονται, μήτε τροφῆς μήτε ποτοῦ μήτε οἴασουν ἐπιμελείας ἀξιωθῆναι τοῦ τυράννου προσταξάντος. Χρόνος οὐ μετὰ πολὺς, καὶ Σηρίοις οἱ Ἅγιοι βορὰν δίδονται· τὰ δὲ τούτοις εἰρήνευσον. Πάντων δὲ ἐπὶ τούτῳ ἐκπλαγέντων, καὶ Μέγας ὁ Θεὸς τῶν Χριστιανῶν, ἐκδοησάντων, βρονταὶ αὐτίκα, ἀστραπαί τε, καὶ ὑετοὶ λαῦροι, χαλάζη σύμμικτοι, ἐπὶ τὴν γῆν ἐφέροντο· μεθ' ὧν καὶ φωνή τις θεία ἤκούετο, τοὺς Ἅγίους προσκαλουμένη. Οἱ τῆς φίλης αὐτοῖς φωνῆς ἐπακούσαντες, ἐγεγύθησαν· καὶ τότε τοὺς αὐχένους ἐτμήθησαν, τοῦτο τοῦ Ἡγεμόνος προσταξάντος· καὶ οὕτως ἐπληρώθη αὐτῶν ἡ μαρτυρία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Πάπας ὁ Νέος, εἰς σάικον βληθεὶς, καὶ θίβη ἐγκλεισθεὶς, καὶ εἰς θάλασσαν ρίφθεις, τελειοῦται.

Στίχ. Σάικος Πάπαν ἐκρυψε, καὶ σάικον θίβη,
Καὶ τὴν θίβην ροῦς· καὶ Πάπας Θεοῦ πέλας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ἐλεάζαρος, πυρὶ τὴν κεφαλὴν φλεχθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Καυτηριασθεὶς Ἐλεάζαρος κάραν,
Ψυχοβλαβῶν ἀπῆλθε κρείττων ρευσμάτων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Κήρυκος ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Τοῦ δημίου φήσαντος. Οὐ τμηθῆς θύων·
Κλίνας κάραν Κήρυκος, εἶπεν· Οὐ θύω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Θεόδωρος ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Τῷ Θεοδώρῳ θεῖος ἐνσκήπτει πόθος,
Τυχεῖν ποθεινῶν δωρεῶν διὰ ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Πολύευκτος, ἐν κοπρίᾳ χωσθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Ἰὼβ καθέδραν, φημί δὴ τὴν κοπρίαν,
Ὁ Πολύευκτος εἶχεν εἰς τιμωρίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Μήνου, Μηναίου, καὶ τῶν λοιπῶν ἐν τῷ Βιγλεντίῳ, πλησίον τοῦ χαλκοῦ Τετραπύλου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη, τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Τιμοθέου Ἐπισκόπου Προκοννήσου (Προικοννήσου) τοῦ Θαυματουργοῦ.

Στίχ. Τὸν Τιμόθεον, τὸν Προκοννήσου θύτην,
Τιμᾷ Θεὸς πρὶν, νῦν τε θαυματουργίαις.

Οὗτος ἦκμασε περὶ τὰ μίσα τοῦ 5. αἰῶνος, ἐπὶ τῆς βασιλείας τῶν Αὐτοκρατόρων, Ἰουστίνου τοῦ Θρακοῦ, καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰουστινιανοῦ τοῦ Μεγάλου, ἐν τῇ Βασιλευσούσῃ ποιούμενος τὰς διατριβάς. Ἀρετῇ δὲ πάσῃ κεκοσμημένος, προχειρίζεται Ἐπίσκοπος Προκοννήσου, ἡ συνηθέστερον εἰπεῖν, Προικοννήσου, ἥτις τοπάλαι καὶ Ἐλαφόννησος ἐκαλεῖτο· νῦν δὲ ὑπὸ πάντων γινωσκομένη καὶ λεγομένη Μαρμαρᾶς.

Ἀπελθὼν οὖν ἐκεῖσε ὁ Θεὸς Πατήρ, καὶ τοὺς κατοίκους τῆς Νήσου ταύτης εὐρὼν τὴν πειρατείαν μετερχομένους, καὶ πολλὴν ἀπανθρωπίαν τοῖς εἰς τὰ παράλια ἐκεῖνα ναυαγοῦσι διεκνύοντας, κατέβαλε πᾶσαν σπουδὴν, ἵνα τῆς τοιαύτης γνώμης ἀπαλλάξῃ αὐτοὺς, καὶ εἰς οἶκτον πρὸς τοὺς δυστυχοῦντας προτρέψῃ· ὃ καὶ πεποίηκεν ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ διὰ τῆς χριστομιμνήτου αὐτοῦ πραότητος. Καλῶς δὲ ποιμάνας τὸ ἐμπιστευθὲν αὐτῷ ποίμνιον, καὶ ἀσκητικῶς διανύσας τὸν βίον, καὶ τὴν μὲν ἐπενεχθεῖσαν αὐτῷ συκφαντίαν ἀνεξικάκως ὑπενεγκών, τὴν δὲ θυγατέρα Ἰουστινιανοῦ τοῦ Αὐτοκράτορος δαιμονῶσαν, ἐμφανισθεὶς μόνον, ἰασάμενος, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ, πλήρης ἡμερῶν, τῇ α'. Αὐγούστου.

Ἡ δὲ φιλόθεος μήτηρ τῆς ἱαθείσης παιδὸς, ἡ Βασιλὶς Θεοδώρα, πρὸς ἐνδειξὴν εὐγνωμοσύνης τῆς εἰς τὸν Ἅγιον, ἀνήγειρον ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ Μονὴν ἱερὰν ἐπὶ τινος εὐρυχώρου πεδιάδος, ὅπου καὶ ἡ πάσχουσα πρότερον ἀπελθούσα ἰάθη, καὶ τὸ ἱερώτατον τοῦ Ἀγίου λείψανον εὐρέθη μετὰ τὴν ἀπεβίωσιν αὐτοῦ, καὶ πηγὴ ἀγιασματος μικρὸν ἀνωτέρω.

Κεῖται δὲ ἡ πεδιάς αὕτη νοτιονατολικῶς τῆς Νήσου, ἄνωθεν τῆς πάλαι ποτὲ κωρσπόλεως Προικοννήσου, Κλαζάκιον τανῦν ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων καλουμένης, καὶ μηδὲν ἕτερον ἔχουσας, εἰμὴ εἴκοσι περίπου οἰκίας μικράς. Καὶ τοὶ δὲ ἐρείπιων ὄντων καὶ τῆς Μονῆς καὶ τοῦ μεγίστου αὐτῆς Ναοῦ, συνέρχονται ὁμῶς ἐκεῖ κατ' ἔτος οἱ ἐγχώριοι, ἐπιτελοῦντες τὴν τοῦ Ἀγίου εἰορτήν (*).

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Σταυροῦ. Ὠδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ο χρόνων ἐπέκεινα, ἐν χρόνῳ σὰρκα φορέσας δείκνυται καὶ τὰ χρόνια πάθη, ἡμῶν ἰᾶται δι' ἀγαθότητα, σαρκὸς ὁμοῦ τε καὶ πνεύματος· ἥδη δὲ τῷ θείῳ αὐτοῦ Σταυρῷ, καθαγιαζεῖ ἡμᾶς.

Υμνοῦμεν δοξάζομεν, καὶ προσκυνῶμεν καὶ μεγαλύνομεν, τὸν σὸν Κύριε κράτος· ὅτι παρέσχου ἡμῖν τοῖς δούλοις σου, Σταυρὸν τὸν

(*) Τὰ ἀνωτέρω ἡρανίσθησαν ἐκ φυλλάδος ἰδιαίτης, περιεχούσης τὴν τε Ἀσματικὴν ἀκολουθίαν τοῦ Ἀγίου Τιμοθέου καὶ τὸν βίον αὐτοῦ. Καὶ ἡ μὲν Ἀκολουθία ἐπιγράφεται, Ποίημα Νικολάου Χιλιοδρομέως· ὁ δὲ βίος τοῦ Ἀγίου ἐλληνιστὶ συγγραφείς (ἄδηλον ὑπὸ τίνος) μετηνέχθη εἰς τὴν κοινὴν ἡμῶν διάλεκτον παρὰ τινος μοναχοῦ Ἀρσενίου, τοῦ ἐκ Γαλατᾶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὅπου καὶ ἐτυπώθησαν τὰ πάντα ὁμοῦ ἐν ἔτει 1785.

Θεῖον, τρυφήν ἀδαπάνητον, καὶ φύλακα τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Μὴ δείξη με Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς διαγνώσεως, κατεγνωσμένον κακοῖς· μὴ ἀπορρίψῃς ἐκ τοῦ προσώπου σου, κατησχυμμένον, ἀλλ' οἷκτειρον σῶσόν με, τῷ σῷ τιμίῳ Σταυρῷ, ὡς ὑπεράγαθος.

Ετύπου τὴν χάριν σου, Σταυρὲ γλυκαίνων Μωσῆς τὰ ὕδατα, τὰ πικρότατα ξύλω· καὶ γὰρ πικρίας κακῶν ἐρρύσθημεν, τῇ σῇ δυνάμει· διὸ ἡμᾶς γλύκανον, ἀσπαζομένους σε νῦν, ἐν κατανύξει ψυχῆς.

Θεοτοκίον.

Νοός με τὴν στένωσιν, τῇ σῇ πρεσβείᾳ πλάτυνον Δέσποινα, ἡ ξενώσασα πάσας, τὰς μεθοδείας τοῦ πολεμήτορος, καὶ δι' ὁδοῦ με στενῆς κατευόδωσον, πρὸς πλατυσμόν τῆς ζωῆς, βαδίζειν Μήτηρ Θεοῦ.

Τῶν Ἀγίων. Τοὺς ἐν καμίνῳ.

Οἱ τοῦ πατρῷου νόμου ζηλωταί, οἱ σύμφυχοι φύλακες τῆ νόμου ἀκλινεῖς, ἓνα Θεὸν πανευσεβῶς καθωμολόγην, τρισὶν ὑποστάσεσιν, ἐνοποιοῦντες πιστῶς, καὶ διαιροῦντες εὐσεβῶς.

Τὶ ἐπιμένεις τύραννε λοιπόν; οἱ Μάρτυρες ἔκραζον τῷ πλάνῳ δικαστῷ· ἓνα Θεὸν, ἡμεῖς ὁμολογοῦμεν, καὶ πατρίδα ἔχομεν, τὴν ἁγίαν Ἱερουσαλήμ, τὴν θρεψαμένην ἡμᾶς.

Οὐ μιαιροφαγήσομεν φασίν, οὐ θύσομεν, οὐδὲ γόνυ κάμψομεν εἰς γῆν· ἓνα Θεὸν ἡμεῖς ὁμολογοῦμεν, καὶ αὐτὸν φοβούμεθα, παρ' οὗ γεγόναμεν, καὶ πρὸς ὃν σπεύδομεν.

Δόξα Πατρί.

Τριαδικὴν ὑμνήσωμεν ὡδὴν, δοξάζοντες ἁνάρχον Πατέρα καὶ Υἱόν, Πνεῦμα εὐθές, μοναδικὴν μίαν οὐσίαν, ἣν τρισσῶς ὑμνήσωμεν. Ἀἴγιος, Ἁγιος, Ἁγιος κράζοντες.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε τὸ τεῖχος πάντων καὶ χαρὰ, Πανύμνητε· χαῖρε τῶν περάτων ἡ ἐλπίς· χαῖρε βροτῶν ἡ καλλονή, καὶ τῶν Ἀγγέλων ἡ τερπνότης ἄχραντε· σὺ γὰρ τὸν μόνον Θεὸν σαρκὶ ἐκύησας.

Καταβασία.

- **Ε**κνοον πρόσταγμα τυράννου, δυσσεβοῦς
- λαὸς ἐκλόνησε, πνέον ἀπειλῆς, καὶ δυσφημίας Θεοστυγοῦς. Ὅμως τρεῖς Παῖδας οὐκ
- ἐδειμάτωσε, θυμὸς θηριώδης, ὃ πῦρ βρόμιον·
- ἀλλ' ἀντηχοῦντι δροσοβόλῳ πνεύματι, πυρὶ
- συνόντες ἔψαλλον· Ὁ ὑπερύμνητος τῶν Πα-
- τέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῇ Σταυρῷ. Ὡδὴ ἡ Ἑπταπλασίως καμίνον.

Ξύλῳ ποτὲ ἀνείλκυσε, ποταμοῦ τὸ σιδήριον, Θεῖος Ἐλισσαῖος, σὲ προγράφων πόρρωθεν, σταυρὲ πανσεβάσμιε· ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς πλάνης καὶ γὰρ, διὰ σὲ πρὸς πίστιν, ἀναχθέντες βεβαίαν, τὴν σήμερον ἡμέραν, ἀξιούμεθα βλέπειν, καὶ πίστει προσκυνεῖν σε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Υποσημαίνει πόρρωθεν, σὲ Σταυρὲ πανσεβάσμιε, ἐν ταῖς εὐλογίαις Ἰακώβ τρανότατα· ἡμεῖς δὲ ἐν χάριτι, ἀξιοθέντες βλέπειν σε, πίστει ἀδιστακτῶ προσερχόμεθα πάντες, καὶ ψάλλομεν πλουσίως εὐλογίαν τρυγῶντες, καὶ φῶς καὶ σωτηρίαν, καὶ τῶν πταισμάτων λύσιν.

Λευχειμονεῖντες πράξειςιν, ἐναρέτοις προσέλθωμεν, ἐν ἀγαλλιάσει τῷ Χριστῷ κραυγάζοντες· Πανάγαθε Δέσποτα, τῷ σῷ ὑψίστῳ θείῳ Σταυρῷ, ὕψωσον ἡμῶν, τοῦ χριστωνύμου λαοῦ σου, τὸ κέρασ, ἵνα πίστει, καὶ εἰρήνῃ βαδείᾳ ὑμνεῖταί σου τὸ κράτος, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Ομορφυῇ συνάναρχον, συναἰδιον σύνθρονον, φύσιν μὲν ἀπλήν, διαιρετὴν προσώποις δέ· Πατέρα ἀγέννητον, Υἱὸν καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, ἄκτιστον οὐσίαν, καὶ Θεότητα πάντες, ὑμνοῦντες μελωδοῦμεν· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σταυροθεοτοκίον.

Νῦν ὡς ἀρνίον ἁκακον, καθορῶσα κρεμάμενον, καὶ ὑπὸ ἀνόμων τῷ Σταυρῷ πυγνήμενον, Υἱέ με προάναρχε, καὶ ὀδυρμοῖς συγκόπτομαι, καὶ ταῖς μητρικαῖς περιζατοῦμαι ὀδύναις, ἡ Πάναγνος ἐβόα· ἦν φωναῖς ἀσιγήτοις, ὑμνοῦμεν Θεοφρόνως, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῶν Ἀγίων. Τὸν ἐν σοφίᾳ τοὺς οὐρανούς.

Οἱ τῶν πατρῶων ἐθνῶν νομοφύλακες, καὶ τῆς Μωσέως διαταγῆς προκήρυκες, ὡς ἐπὶ φωστῆρες ἐν κόσμῳ φαίνοντες, ταῖς ἀκτίσι τῶν ἁθλῶν, ἡμᾶς καταλάμπουσιν, οἱ νοεροὶ λαμπτήρες.

Οἱ κατὰ νόμον Θεῷ ἀριστεύσαντες, καὶ ταῖς Ἀντιόχου βελαῖς καταπτύσαντες, τολμηρῶς ἐβόων· Ἡμᾶς Ἀντίοχε, οὐ θηρία οὐ ξίφη, οὐ πῦρ οὐδὲ μάστιγες, ὅλως χωρίσει Θεοῦ.

Οἱ τὴν Μωσέως καθέδραν κοσμήσαντες, καὶ τοὺς πατρώους θείους συντηρήσαντες, ὡς ἐπὶ ἀστέρες ἐν κόσμῳ λάμποντες, τοὺς πλανήτας ἀστέρας, λοιπὸν ἀπημαύρωσαν, τῇ πίστει φαιδρυνθέντες.

Τῆς εὐσεβοῦς Σολομονῆς βλαστήματα, καὶ τῷ πιεῖ Ἐλεάζαρ τὰ θρέμματα, οἱ ἑπτά φωστῆρες ὡς λύχνοι φαίνοντες, τῇ τῷ νόμου λυχνία, σαφῶς ἐπετέθησαν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Θεοῦ.

Δόξα Πατρί.

Δόξα Πατρί καὶ Υἱῷ καὶ τῷ Πνεύματι, τῇ ἐν Τριάδι προσώπων Θεότητι, καὶ Μονάδι φύσεως, ὑποστάσειν, ὑμνουμένη ἀπαύστως, ὑπὸ πάσης κτίσεως εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῆς πατρικῆς εὐδοκίας θησαύρισμα, τῆς τῷ Υἱοῦ παρουσίας ἐναύλισμα, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐνδιαίτημα, ἀνεδείχθης Μαρία, Τριάδος τὴν ἔμφασιν ἐν σοὶ ἀνατυπούσα.

Καταβασία.

• **Ε**ὐλογεῖτε Παῖδες, τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι,
• **Δ**ημιουργὸν Πατέρα Θεὸν ὑμνεῖτε τὸν συγ-
• καταβάντα Λόγον, καὶ τὸ πῦρ εἰς δρόσον με-
• ταποιήσαντα, καὶ ὑπερυψῆτε, τὸ πᾶσι ζωὴν
• παρέχον, Πνεῦμα πανάγιον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Σταυροῦ.

Ὤδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ιάσω ὑπεράγαθὲ τὴν ἐμὴν, συντριβὴν ἐν Σταυρῷ προσπηγνύμενος, ἥλοις ποτέ, πόδας τε καὶ χεῖρας Παμβασιλεῦ, καὶ τὴν πλευρὰν νυττόμενος, ὅξος ποτιζόμενος καὶ χολὴν, ἡ πάντων εὐφροσύνη, ὁ γλυκασμὸς ἡ δόξα, ἡ αἰωνία ἀπολύτρωσις.

Ωραῖος ὑπὲρ σάπφειρον καὶ χρυσόν, φωταυγὴς ὡς περ ἥλιος πέφυκας, θεῖε Σταυρέ, κείμενος μὲν τόπῳ περιγραπτὸς, καὶ νοεραῖς Δυνάμεσι, πάντοτε κυκλόμενος φανερώς, ἀκτίσι δὲ τῆς θείας, δυνάμεως φωτίζων, τῆς οἰκουμένης τὰ πληρώματα.

Σταυρὸς χειμαζομένων ἐστὶ λιμὴν, ὁδηγὸς πλανωμένων καὶ στήριγμα, δόξα Χριστοῦ, σθένος Ἀποστόλων καὶ Προφητῶν, τῶν Ἀθλητῶν κραταίωμα, πάντων τῶν ἀνθρώπων καταφυγή· αὐτὸν ἐν μέσῳ πάντες, προκείμενον ὁρῶντες, μετ' εὐλαθείας ἀσπασώμεθα.

Ηνίκα μέλλεις ἔρχεσθαι ἐπὶ γῆς, κρῖναι κόσμον ὃν ἐπλάσας Κύριε, Ἀγγελικῶν, προπορευομένων σῶν στρατιῶν, καὶ τοῦ Σταυροῦ προλάμποντος, ὑπὲρ τὰς αὐγὰς τὰς ἡλιακὰς, τῇ τούτῃ δυναθείᾳ, οἰκτείρησόν με σῶσον, τὸν ὑπὲρ πάντας βροτοὺς πταίσαντα.

Σταυροθεοτοκίον.

Φθορᾶς σε δίχα τέτοκα ἐκ γαστροῦ, πρὸ αἰώνων Πατὴρ ὃν ἐγέννησε, καὶ πῶς φθορεῖς, ἄνθρωποι σπαράττουσι σὲ Υἱέ, καὶ τὴν

πλευρὰν ὀρύττουσι, λόγχῃ καὶ ταῖς χεῖρας σὺν τοῖς ποσίν, ἡλοῦσιν ἀπανθρώπως; ἡ Πάναγνος ἐβόα· ἦν ἐπαξίως μεγαλύνων.

Τῶν Ἁγίων. Τὴν φωτοφόρον νεφέλην.

Οὐ κατὰ νόμον τραφέντες, καὶ ὑπὲρ νόμου θανόντες, Ἐλεάζαρ φοιτηταί, Σολομονῆς δὲ Παῖδες, καὶ τοῦ Μωσέως ζηλωταί, ἐλκόμενοι ἔκραζον· Ἀντίοχε, τί βραδύνεις, τί μέλλεις, τί οὐ πράττεις, ἃ βουλεύῃ καθ' ἡμῶν;

Οὐ ταξιδάρχει τοῦ νόμου, τῆς Ἀντιόχου ἀνοίας, καταφρονήσαντες στερρόως, ταῖς βασάνοις ἐνήθλουν, ζηλοτυποῦντες ἑαυτοὺς, ἀλλήλους προτρέποντες, καὶ σπεύδοντες, προαρπάζειν τοὺς πόνους, καὶ τοὺς ἄθλους, καὶ θανεῖν ὑπὲρ τὸ ζῆν.

Ως περ Ὀλυμπιονίκη, ἀνδρεία τις καὶ γενναία, ἡ Σολομονὴ τῆς υἱοῦς, ἐσφραμένους ὀρώσα, οὐκ ἐσαλεύθη τὴν ψυχὴν, ἀλλ' ἔκραζεν· Ἀκχε, Ἀντίοχε, καὶ μὲ πρόσθε τοῖς τέκνοις, εἴ περ ὅλως, ἐστὶ χάρις παρ' ἐχθρῶν.

Ω γυναικὸς ἀριστείας! ὦ γενναιότητος ἄκρας! ἡ τὸν ἐπτάκλονον χορὸν, τῶν υἱῶν ὑπὲρ νόμου, ἀφιερώσασα Θεῷ, προθύμως ἠνδρίσατο, καὶ δέδωκεν, ἑαυτὴν ταῖς βασάνοις, εἰς προσθήκην, τῶν θανόντων νῦν υἱῶν.

Οὐ τῆς σεπτῆς ἐβδομάδος, τύπον ἐπέχοντες Παῖδες, ἐν τῷ θανάτῳ τὴν ζωὴν θησαυρίζειν ποθεῖντες, ταῖς τῷ διώκτου ἀπειλαῖς, γενναίως ἀντέστησαν, καὶ ἠσχυναν, τῇ τοῦ νόμου λατρείᾳ, ταῖς ἐκείνου, παμβεβήλους μηχαναῖς.

Τοὺς ἀριεῖας τῷ νόμου, ὅς Ἐλεάζαρ ἐκθρέψας, τύπον κατέλιπε καλόν, ἑαυτὸν προε νέγκας, τοῖς τῶν Ἁγίων αἰκισμοῖς, ἐνδόξως τιμήσωμεν, πρεσβεύοντας, τῷ δοθῆναι τῷ κόσμῳ, τὴν εἰρήνην, καὶ ἡμῖν τὸν ἰλασμόν.

Τοὺς ἐκτελοῦντας τὴν μνήμην, τῶν ἱερῶν, ὑμῶν ἄθλων, Παῖδες τοῦ νόμου τοῦ Θεοῦ ταῖς ὑμῶν ἱκεσίαις, ἐκ πάσης νόσου καὶ φθορᾶς, λυτρώσασθε Ἅγιοι, δωρούμενοι, τῇ Μονῇ ἡμῶν ταύτῃ, τὴν εἰρήνην, καὶ κακῶν ἀπαλλαγὴν.

Δόξα Πατρί.

Φῶς τὸν Πατέρα δοξάζω, φῶς τὸν Υἱὸν μεγαλύνω, φῶς καὶ τὸ Πνεῦμα προσκυνῶ, τὴν Ἁγίαν Τριάδα· ἀλλ' ἐν προσώποις μὲν τρισὶ, μιᾷ δὲ Θεότητι, αἰῶδιον, ἀτελεύτητον κράτος, ἐκ μὴ ὄντων, τὰ πάντα παραγαγόν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πῶς, εἰπέ, τίκεις Παρθένε; πῶς ἐκ μαζῶν σου τὸ γάλα; πῶς τοῦ ἀπάτορος ἐκ σοῦ, καὶ ἀμήτορος ἄνω, ἐκ τοῦ Πατρὸς μονογενοῦς,

γεννήτρια γέγονας, θηλάζουσα, τὸν τροφέα τοῦ κόσμου; πῶς; Ὡς οἶδεν, ὡς ηὐδόκησεν αὐτός.

Καταβασία.

» **Μ**υστικός εἰ Θεοτόκε Παράδεισος, ἀγεω-
» γήτως βλαστήσασα Χριστὸν, ἐφ' οὗ τὸ
» τοῦ Σταυροῦ ζωηφόρον ἐν γῇ, πεφυτούργηται
» δένδρον. Διὸ νῦν ὑψουμένου, προσκυνοῦντες
» αὐτὸν σὲ μεγαλύνομεν.

Ο διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου, τῷ γένει προσ-
γενόμενος θάνατος, διὰ Σταυροῦ κατήρ-
γῃται σήμερον· τῆς γὰρ προμήτορος ἡ παγγε-
νὴς κατὰρα διαλέλῃται, τῷ βλαστῷ τῆς Ἀγνῆς
Θεομήτορος, ἣν πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρα-
νῶν μεγαλύνουσιν.

Ἐξαποστειλάριον. Ἦχος β'. Τῶν Μαθητῶν.

Τοὺς θαυμαστοὺς ὑμνήσωμεν Μακκαβαίους,
Ἐλεαζάρου παῖδας Σολομονῆς τε· οὗτοι
γὰρ καθεῖλον τὰ φρυάγματα, τοῦ ἀρχεκάκου
δράκοντος, καὶ τῇ τοῦ νόμου λατρείᾳ, ἐγένοντο
στεφανῖται.

Τοῦ Σταυροῦ.

Σταυρὸς ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης· Σταυ-
ρὸς ἡ ὥραιότης τῆς Ἐκκλησίας· Σταυρὸς
βασιλέων τὸ κραταίωμα· Σταυρὸς πιστῶν τὸ
στήριγμα· Σταυρὸς Ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ τῶν
δαιμόνων τὸ τραῦμα.

Εἰς τοὺς Αἵνους, ἱστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλ-
λομεν τρία Στιχηρὰ Προσόμοια, τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Εν φωναῖς ἀλαλάζωμεν, ἐν ᾠδαῖς μελωδή-
σωμεν, τὸν Σταυρὸν τὸν τίμιον ἀσπαζό-
μενοι, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐκβοήσωμεν· Σταυρέ,
παμμακάριστε, καθαγίασον ἡμῶν, τὰς ψυχὰς
καὶ τὰ σώματα, τῇ δυνάμει σου· καὶ παντοίας
ἐκ βλάβης ἐναντίων, διατήρησον ἀτρώτως, τοὺς
εὐσεβῶς προσκυνοῦντάς σε.

Προσελθόντες ἀρύσασθε, μὴ κενούμενα νά-
ματα, τοῦ Σταυροῦ τῆς χάριτος προερχό-
μενα, ἰδοὺ προκείμενον βλέποντες, τὸ ξύλον τὸ
Ἅγιον, χαρισμάτων τὴν πηγὴν, ἀρδομένην τῷ
Αἵματι, καὶ τῷ Ὑδατι, τοῦ Δεσπότης τῶν ὁ-
λῶν, τοῦ ἐν τούτῳ, ἐκουσίως ὑψωθέντος, καὶ
τοὺς βροτοὺς ἀνυψώσαντος.

Εκκλησίας ἐδραίωμα, Μοναζόντων ἀγλαΐ-
σμα, Ἱερέων καύχημα καὶ διάσωσμα, σὺ
εἰ Σταυρέ πανσεβάσμιε· διὸ προσκυνοῦμέν σε,
καὶ καρδίας καὶ ψυχὰς, φωτιζόμεθα σήμερον,
θεῖα χάριτι, τοῦ ἐν σοὶ προσπαγέντος, καὶ τὸ
κράτος, τοῦ δολίου καθελόντος, καὶ τὴν ἀρὰν
ἀφανίσαντος.

Καὶ τρία Ἰδιόμελα τῶν Ἀγίων. Ἦχος α'.

Η πολυάθλος μήτηρ, πρὸς ἀγῶνας συγκα-
λοῦσα τοὺς οἰκείους παῖδας ἔλεγε· Τῇ
Ἀβραμιαίᾳ πολιᾷ ἀκολοθήσατε, ἵνα τῇ σφαγῇ
τῇ Ἰσαὰκ συγκοινωνήσητε. Αὐτοὶ δὲ προελάμ-
βανον τὴν ὁδηγῆσαν, προέπεμπον τὴν νουθετῆ-
σαν, ἐπαλλήλαις τιμωρίαις, τὰς βασάνους βλέ-
ποντες· Ὡν ταῖς εὐχαῖς ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.
Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ.

Ἦχος δ'.

Επτά στύλοι ἐκλεκτοί, ἐκ μιᾶς πέτρας λο-
γικῆς λατομηθέντες, ἀσάλευτον ἔδειξαν τὸν
τοῦ νόμου πύργον· δι' ὧν εὐδόκησον Σωτὴρ ἐν
εἰρήνῃ φυλαχθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτῇ ἐθαυμά-
στωσεν.

Ἦχος πλ. α'.

Ο τοῦ νόμου φύλακες, καὶ τῆς Σολομονῆς
υἱαί, ἐν σταδίῳ ἀθλῶντες, πρὸς Ἀντίοχον
ἐβόων· Ἡμεῖς, ὦ Ἀντίοχε, ὑπὲρ πατρῶν νό-
μων ἐγκαρτεροῦμεν· οὐ χωρίσει δὲ ἡμᾶς, οὐ
πῦρ, οὐ ξίφος, οὐ θῆρες, οὐ μάλιστα, ἀλλ' ὁμῶς
τεθνηξόμεθα, σὺν μητρὶ γηραλέᾳ, καὶ διδασκά-
λῳ πατρὶ, ζῶντες καὶ συγχαίροντες εἰς τοὺς
ἀτελευτήτους αἰῶνας. Δόξα, Ἦχος δ'.

Τὸν κατὰ Μακκαβαίων συγκροτηθέντα πό-
λεμον, δεῦτε θεασώμεθα πιστοί, καὶ τὴν
τούτων ἀνδρείαν· τύραννος γὰρ Βασιλεὺς, πάν-
των τῶν ἐθνῶν κρατήσας, ἀντεκρατεῖτο ὑπὸ
γέροντος, καὶ παίδων ἑπτὰ, καὶ μιᾶς γυναικός.
Διὸ εὐχαῖς αὐτῶν, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ο συμμαχήσας Κύριε τῷ πραοτάτῳ Δαυΐδ,
ὑποτάξαι τὸν ἀλλόφυλον, τῷ πιστῷ ἡμῶν
Βασιλεῖ συμπολέμησον, καὶ τῷ ὀπλῳ τῷ Σταυ-
ρῷ κατὰβαλε τὴν ἐχθρὴν ἡμῶν· δεῖξον εὐσπλαγ-
χνε εἰς ἡμᾶς τὰ ἀρχαῖα ἐλέη σου, καὶ γνώτωσαν
ἀληθῶς, ὅτι σὺ εἰ Θεός, καὶ ἐν σοὶ πεποιθότες
κινῶμεν· πρεσβευούσης συνήθως τῆς ἀχράντου
σου Μητρός, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δοξολογία μεγάλη.

Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν αὐτῆς, γίνεται Εἰ-
σοδος μετὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ, καὶ ἐφεξῆς ἡ
τούτου προσκύνησις, κατὰ τὸν τύπον τῆς τρί-
της Κυριακῆς τῶν Νηστειῶν.

Γινομένης δὲ τῆς προσκυνήσεως, ψάλλομεν τὸ
Ἰδιόμελον Στιχηρὸν τοῦτο.

Ἦχος β'.

Δεῦτε πιστοί, τὸ ζῶποιοῦν ξύλον προσκυνή-
σωμεν ἐν ᾧ Χριστὸς ὁ Βασιλεὺς τῆς δό-
ξης, ἐκουσίως χεῖρας ἐκτείνας, ὑψωσεν ἡμᾶς

εἰς τὴν ἀρχαίαν μακαριότητα, οὓς πρὶν ὁ ἔχθρος, δι' ἡδονῆς συλήσας, ἐξορίστους Θεοῦ πεποίηκε. Δεῦτε πιστοὶ, ξύλον προσκυνήσωμεν, δι' οὗ ἡξιώθημεν τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν συντρίβειν ταῖς κάραις. Δεῦτε πᾶσαι αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν, τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ὕμνοις τιμήσωμεν. Χαίροις Σταυρέ, τῇ πεσόντος Ἀδὰμ ἡ τελεία λύτρωσις. Ἐν σοὶ οἱ πιστότατοι Βασιλεῖς ἡμῶν καυχῶνται, ὡς τῇ σῇ δυνάμει Ἰσμηλίτην λαὸν κραταιῶς ὑποτάττοντες. Σὲ νῦν μετὰ φόβου Χριστιανοὶ ἀσπαζόμενοι, τὸν ἐν σοὶ προσπαγέοντα Θεὸν, δοξάζομεν λέγοντες· Κύριε, ὁ ἐν αὐτῷ προσπαγεῖς, ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς ἀνήθες,
καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς δὲ τὴν Λειτουργίαν.

Ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου, ψάλλομεν· Τὸν Σταυρὸν
σου προσκυνούμεν. κτλ.

Τῇ Β'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἀνακομιδῆς τῆς Λειψάνης τῆς Ἀγίου
Πρωτομάρτυρος καὶ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν. Στίχους 5'.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι, λαμπρυνθεὶς τὴν
διάνοιαν, τῇ μορφῇ ὡς ἄγγελος ὥφθης Στέφανε,
διαδοθείσης τῷ σώματι, τῆς ἐνδον λαμπρότητος,
καὶ τὴν αἴγλην τῆς ψυχῆς φανερούσης τοῖς
βλέπουσι· δι' ἧς ἔτυχες, καὶ φωτὸς θεωρίας
οὐρανῶν σοι παραδόξως ἀνοιγέμεντων, ἀρχὴ
Μαρτύρων καὶ καύχημα.

Ως βαθμίδες καὶ κλίμακες, πρὸς οὐράνιον
ἀνοδὸν, αἱ τῶν λίθων νιφάδες σοὶ γεγονά-
σιν· ὧν ἐπιθαίνων τεθέασαι, ἐσώτα τὸν Κύριον,
τοῦ Πατρὸς ἐκ δεξιῶν, σοὶ ὁμώνυμον στέφανον,
προτεινόμενον, δεξιᾷ ζωφόρῳ· οὗ πλησίον, ὡς
καλλίνικος παρέστης, καὶ Ἀθλητῶν ἀκροθίνιον.

Εν σημείοις καὶ τέρασιν, ἀπασράπτων καὶ
δόγμασι, παρανόμων ἐσθεςας τὸ συνέδριον·
καὶ ὑπ' αὐτῶν ἀναιρούμενος, καὶ λίθοις
βαλλόμενος, ὑπὲρ τῆς τῶν φονευτῶν, σὺ προσ-
νήχου ἀφέσεως, ἐκμιμούμενος, τὴν φωνὴν τοῦ
Σωτῆρος, οὗ εἰς χεῖρας, ἐναπέθεον σου τὰ πνεῦ-
μα, τὸ ἱερώτατον Στέφανε..

Καὶ Ἰδιόμελα, γ'. Ἦχος β'.

Πρῶτος ἐν Διακόνοις, πρῶτος καὶ ἐν Μάρ-
τυσιν ἐδείχθης, πανάγιε Στέφανε· ὁδὸς γὰρ
ἐγένετο τοῖς Ἀγίοις, καὶ πολλὰς τῷ Κυρίῳ προσ-
ήγαγες Μάρτυρας· διὸ οὐρανὸς σοι ἡνοίγη, καὶ
Θεὸς σοι ἐφάνη. Αὐτὸν ἐκέτευσεν ὁσθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Τὸν Πρωτομάρτυρα, καὶ γενναῖον τῷ Χριστῷ
θεράποντα, Στέφανον τὸν Πρωτοδιάκονον
ἐπαξίως τιμήσωμεν. Οὗτος, ἐστὼς ἐν μέσῳ πα-
ρανόμων, ἐν δεξιᾷ Πατρὸς Υἱὸν ἐθεάσατο.

Ὁ αὐτός.

Αγιστύνην ἐνεδύσω Στέφανε μακάριε, Πρω-
τομάρτυς καὶ Πρωτοδιάκονε, τῶν Ἀγγέλων
συμμέτοχε· δυσωπήθητι καὶ πρέσβευε ὑπὲρ ἡ-
μῶν, πρὸς τὸν Σωτῆρα Κύριον τὸν ἀναμάρτητον.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Πρῶτος ἐν Μάρτυσιν ἐδείχθης, καὶ ἐν Δια-
κόνοις Στέφανε μακάριε, τῶν Ἀθλητῶν τὸ
ἐγκαλλώπισμα, τῶν Πιστῶν τὸ σῆμα, ἡ δόξα
τῶν Δικαίων. Τοῖς τὴν σεπτὴν σου ἑορτάζουσι
μνήμην, αἵτησαι, ὡς παριστάμενος τῷ θρόνῳ
Χριστοῦ τοῦ παντάνακτος, τῶν πταισμάτων ἱλασμόν,
καὶ βασιλείας οὐρανῶν ἀξιωθῆναι.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Μεταβολὴ τῶν θλιβομένων, ἀπαλλαγὴ τῶν
ἀσθενούντων ὑπάρχουσα, Θεοτόκε Παρ-
θένε, σῶζε πόλιν καὶ λαόν, τῶν πολεμουμένων·
ἡ εἰρήνη, τῶν χειμαζομένων ἡ γαλήνη, ἡ μόνη
προστασία τῶν πιστῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Οὐκωήχου.

Εἶτα, Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Χαίροις ἐν Κυρίῳ, στεφανηφόρε Στέφανε, ὁ
μιμητὴς τοῦ Δεσπότη· διότι καὶ Πρωτο-
μάρτυς γέγονας Χριστοῦ τοῦ Βασιλέως ἡμῶν,
καὶ τὴν πλάνην τῶν ἀνόμων Ἰουδαίων κατήρ-
γησας. Πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον.

Καὶ νῦν Θεοτόκε σὺ εἰ ἡ ἄμπελος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Βασίλειον διάδημα, ἐστέφθη σὴ κορυφῇ, ἐξ
ἁθλῶν ὧν ὑπέμεινα, ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ
Θεοῦ, Μαρτύρων Πρωτόαθλε· σὺ γὰρ τὴν Ἰου-
δαίων, ἀπελέγξας μανίαν, εἶδες σου τὸν Σωτῆ-
ρα, τοῦ Πατρὸς δεξιόθεν. Αὐτὸν οὖν ἐκδυσά-
πει αἰεὶ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, αἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχης, καὶ τῆς Ἀγίας ὁ παρὼν, ἢ ἡ Ἀκροστιχίς· Ἀσµασι τὸ πρῶτον τῶν Μαρτύρων εὖ στεφανώσω.

Θεοφάνους.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἀρµατηλαίτην Φαραώ.
Ακτινοβόλοις ἀστραπαῖς τοῦ Πνεύματος, καταλαµπόμενος, ὑπερφυῶν ἀθλῶν, καὶ στερόας ἀθλήσεως, τοὺς σὲ ὑµνῶντας φώτισον, παρεστὼς τῷ Δεσπότη, στεφανηφόρος πανόλβιε, Στέφανε Μαρτύρων στεφάνωµα.

Σταδιοδρόμων ἀπαρχὴ γενόμενος, καὶ ἀκροθίνιον, μαρτυρικῆς σέφης, καθορᾶν ἠξίωσαι, τὸν ἀθλοθέτην ἐνδοξε, δεξιᾷ ζωηφόρῳ, θεόπλοκόν σοι προτείνοντα, στέφανον θεσπέσιε Στέφανε.

Μόνος ὑπάρχων θησαυρὸς χρηστότητος, Σωµατὸς ἀνέδειξας, ἐκ τῶν τῆς γῆς κόλπων, θησαυρὸν πολύτιμον, πλοῦτον μὴ δαπανώμενον, ἀναφαίρετον ὄλβον, περιουσίαν ἀνώλεθρον, Στέφανον τὸν σὸν Πρωτοµάρτυρα.

Αγγελομόρφῳ προφανῶς λαμπρότητι, καταυγαζόμενος, Ἀγγελικοῖς ὕμνοις, Πρωτοµάρτυς Στέφανε, καὶ Διακόνων πρόκριτε, κεκρυµένος ὡς ὥφθης, ἀξίως ὄντως τετίμησαι, ἐνδοξε. Μαρτύρων ἀγλαΐσµα. Θεοτοκίον.

Σωµατωθέντα δι' ἡµᾶς Πανάµωµε, τὸν πρὶν ἄσώµατον, θεαρχικὸν Λόγον, τοῦ Πατρὸς γεγέννηκας, ὡς παρθενίας σκηνώµα, καὶ δοχεῖον ἀγνείας, καὶ τέµενος καθαρότητος, Δέσποινα τοῦ κόσμου Θεόνυµφε.

Ὡδὴ γ΄. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Γερολόγος ἱερός, καὶ θεολόγος ἐδείχθης, συμπλεκόμενος Ἑβραίων τοῖς δήμοις, διελέγχων ἀσφαλῶς, τὴν τούτων ἀθεότητα, καὶ θεοµάχον γνώµην, Στέφανε Μάρτυς πανάριστε.

Τὸν Πρωτοµάρτυρα Χριστοῦ, καὶ Διακόνων τὸν πρῶτον, τὸν τοῖς Μάρτυσι τοῦ δρόµου τὴν νύσσαν, ὑποδείξαντα λαμπρῶς, Ἀγγέλων τὸν συνόμιλον, δεῦτε συμφώνως πάντες, ὕμνοις ἐνθέως τιµήσωµεν.

Ο κεκρυµένος θησαυρὸς, ὑπὸ τὴν γῆν φανεροῦται, καὶ τὸν κόσμον εὐωδίας ἐνθέε, καὶ πλουσίῳ δωρεῶν, τὴν οἰκουμένην ἐπλησεν ὁ τῶν Μαρτύρων πρῶτος, καὶ Διακόνων ὁ πρόκριτος.

Νενεκρωμένον μου τὸν νοῦν, τῇ τῆς ζωῆς ἐνεργείᾳ, διὰ σοῦ τῆς κηρυχθείσης ἐμφρόνως, ἐξανάστησον ὑµνεῖν, τὴν σὴν σεπτὴν πα-

νήγυριν, καὶ σοῦ κατ' ἴχνος βαίνειν, Στέφανε μάκαρ ἀξιώσον. Θεοτοκίον.

Πύλη ἐδείχθη νοητὴ, ἀνατολῆς τῆς ἐξ ὕψους, τῆς ἐν γῇ φανερωθείσης Παρθένε· διὰ σοῦ γὰρ πρὸς ἡµᾶς, ὁ Λόγος εἰσελήλυθεν, ἐπὶ τὸ σῶσαι πάντας, τῆς ἀλογίας πανάχραντε.

Ὁ Εἰρμός.

Ο στερεώσας καταρχάς, τοὺς οὐρανούς· ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων· ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ µε Χριστέ, τῶν ἐντολῶν σου στήριζον· ὅτι οὐκ ἔστι πλήν σου, ἅγιος µόνε φιλόανθρωπε.

Κάθισµα, Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον.

Τῇ τοῦ Πνεύματος αἴγλῃ καταλαµπόμενος, καὶ τῇ ὄντως σοφίᾳ συνανυψούμενος, τῶν Ἰουδαίων τὴν ἀγλὴν ἀπηµαύρωσας, καὶ ἐν σαδίῳ τὸν ἐχθρόν, ἀθλητικῶς καταβαλὼν, Μαρτύρων στέφανος ὥφθης. Ἀλλὰ πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡµῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Η θερμὴ προστασία καὶ ἀπροσμάχητος, ἡ ἐλπίς ἡ βεβαία, καὶ ἀκαταίσχυντος, τεῖχος καὶ σκέπη καὶ λιµὴν τῶν προστρεχόντων σοι, αἰετάρθενε Ἀγνή, τὸν Υἱόν σου καὶ Θεόν, ἰκέτευε σὺν Ἀγγέλοις εἰρήνην δῶναι τῷ κόσμῳ, καὶ σωτηρίαν καὶ μέγα ἔλεος.

Ὡδὴ δ΄. Σύ µου ἰσχύς, Κύριε.

Ρεῖθρον ἡµῖν, σήμερον μύρου ἀνέβλυσεν, εὐωδίας, κρήνη ἐκπεπόρευται, καὶ ποταµός, θείων ἀγαθῶν, καὶ τρυφῆς χειµάρρους, ἐπέκλυσεν ὁ αἰοδιμος, ὁ πρῶτος τῶν Μαρτύρων, ὁ τῆς πίστεως πλήρης, καὶ δυνάµεως θείας καὶ χάριτος.

Ως ἱερά, καὶ φαειροτάτη καὶ εὐσημος, ἡ ἡμέρα, ἡ τῇ Πρωτοµάρτυρος, πλήρης φωτός, καὶ πνευματικῆς, ὄντως εὐφροσύνης, τῇ Βασιλίδει ἐπέφανε, φυλάττουσα τὸ κράτος, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας, καὶ βαρβάρων τὸ θράσος διώκονσα.

Τὴν ἀγαθὴν, κληρονομίαν ἀπέληψας, ἐπαξίως, Στέφανε μακάριε, ἐνθα Χριστὸς, ὁ παµβασίλευς, σὺ κατασηκηνώσας· αὐτῇ γὰρ ὥφθης Διάκονος, σημείων καὶ τεράτων, ἐκτελῶν τὰς δυνάμεις, καὶ παρέχων νοσοῦσι τὴν ἰασιν.

Ο ἀκλινὴς, τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἁσείσας, καὶ ἐδραῖος, στύλος ἀνατέταται, ἀπὸ τῆς γῆς, ἕως οὐρανοῦ, αἴγλη εὐσεβείας, φωτίζων πάντα τὰ πέρατα, ὁ Στέφανος ὁ μέγας, ἀληθείας, ὁ κήρυξ, τῆς ἀθλήσεως ὄντως ὁ πρόβολος.

Θεοτοκίον.

Νέος Ἀδάµ, διὰ τὸν πρῶτον σὺ γέγονας, ἐκ Παρθένου, διὰ τὴν Προμήτορα, ὁ Λυτρωτὴς,

πάντων καὶ Σωτῆρ, κατὰ τοῦ θανάτου, ζωὴ ἡ ὄντως ἀθάνατος· διό σε τὴν τεκοῦσαν, Θεοτόκον εἰδότες, ἐπαξίως αὐτὴν μακαρίζομεν.

Ῥδὴ ε'. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Τῶν ἀνόμων Ἑβραίων, τὸ τῆς ματαιότητος ὄντως συνέδριον, καρτερῶς ἐλέγξας, ὑπ' αὐτῶν θηγόρε χωννύμενος, ταῖς βολαῖς τῶν λίθων, εἰς οὐρανούς ὡς νικηφόρος, ἀνυψώθης τῷ πνεύματι Στέφανε.

Ως ὠραῖος ὡς ὀρθρος, κόσμῳ πεφανέρωσαι, ἔνδοξε Στέφανε, τὴν ἀχλὺν διώκων, καὶ δαιμόνων ἐλαύνων τὰ φάσματα, καὶ νοσηντῶν πάθη, καὶ ψυχικῶν ἀρρώγημάτων, θεραπεύων τὰ ἔλκη θεόπνευστε.

Νοερῶς σὺν Ἀγγέλοις, Μάκαρ ἀγαλλόμενος, κόσμου τὰ πέρατα, ἀγιάζεις ὄντως, τῇ σῇ ἐπιδημίᾳ καὶ χάριτι, εὐωδία μύροις, πνευματικοῖς εὐωδιάζων, καὶ κινδύνων καὶ ζάλης ῥυόμενος. Θεοτοκίον.

Μητρικὴν παρρησίαν, τὴν πρὸς τὸν Υἱόν σου κεκτημένη Πάναγνε, συγγενοῦς προνοίας, τῆς ἡμῶν μὴ παρίδης δεόμεθα, ὅτι σὲ καὶ μόνην, Χριστιανοὶ πρὸς τὸν Δεσπότην, ἱλασμόν εὐμενῇ προβαλλόμεθα.

Ῥδὴ ς'. Ἰλάσθητί μοι Σωτῆρ.

Α'γγέλων ὡς μιμητῆς, τῇ προαιρέσει γεγόμενος, τὸ εἶδος ἀγγελικόν, ἐκτίσω Μακάριε· μεθ' ὧν ἀγαλλόμενος, καὶ περιπολεύων, τοὺς ὑμνοῦντάς σε περισώζε.

Ρῆμάτων μάκαρ τῶν σῶν, τῶν θεοπνεύστων ἡ δύναμις, ὡς ἦχος ὁ τῆς βροντῆς, τὰ ὦτα θεόληπτε, σαφῶς κατεβράντησε, τὰ τῶν παρὰ νόμων, καὶ τὰς ὀψεις ἀπημαύρωσε.

Τὴν δόξαν τὴν Πατρικὴν, θεάσασθαι κατηξίωσαι, καὶ ταύτης τὸ συμφυές, ἀπαύγασμα Στέφανε, τῶν ἁθλῶν μηνύον σοι, τοὺς λαμπροὺς στεφάνους, θηγόρε πανσεβάσμιε.

Θεοτοκίον.

Υἱὸς ὁ μονογενὴς, ὁ πρὸ αἰώνων ἀόρατος, ἐσχάτων ἐφ' ἡμερῶν, πρωτότοκος γέγονεν, ὁρώμενος σώματι, ἐκ σῆ Θεομήτορ, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου. Ὁ Εἰρμός.

» Ἰλάσθητί μοι Σωτῆρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι, πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπακούσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Πρῶτος ἐσπάρης ἐπὶ γῆς ὑπὸ τοῦ οὐρανοῦ Γεωργε πανεύφημε· πρῶτος τὸ αἷμα ἐπὶ γῆς διὰ Χριστὸν ἐξέχεας μακάριε· πρῶτος ὑπ'

αὐτοῦ τὸν τῆς νίκης στέφανον ἀνεδήσω ἐν οὐρανῷ, ὡς Ἀθλητῶν προοίμιον, Στεφανῖτα τῶν Μαρτύρων ὁ Πρώταθλος. Ὁ Οἶκος.

Τοῦ Παραδείσου τὰ ἄνθη ὁρῶν, τῇ εὐσμίᾳ αὐτῶν τῇ τερπνῇ πληροῦντα πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, τὸ ξένον αὐτῶν καταπλήττομαι θάμα· ἐν παγετῷ γὰρ χειμῶνος πλέον ἀνθῆσι μᾶλλον, ὅπερ ξένον ἐν ἄνθεσιν· ὡς ὁ Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, ὁ ἐξανθήσας πρῶτος, καὶ θύρα γεγονώς τῶν νομίμως ἀθλόντων, καὶ ἀνθόντων κρυμῷ τῶν κολάσεων· ὁ δείξας τρίβον ἀπλανῆ τοῖς βουλομένοις ἀθλεῖν, ὁ καλὸς σταδιάρχης, οἱ τοῖς πόνοις ἀναλάμψας, Στεφανίτης τῶν Μαρτύρων ὁ Πρώταθλος.

Συναξάριον.

Τῇ Β'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῆς Ἀνακομιδῆς τοῦ Λειψάνου τοῦ Ἀγίου Πρωτομάρτυρος, καὶ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου.

Στίχοι.

Ἐχεις Σιών πάμπολλα θεῖα καὶ ξένα·

Νεκρὸν Στεφάνους δὸς πόλει Κωνσταντίνου.

Δευτερίῃ νέκυος Στεφάνου γένητ' Ἀνακομιδῇ.

Ητις τελεῖται μὲν κατὰ τὴν δευτέραν τοῦ Αὐγούστου, ἔχει δὲ τὴν δετὴν διήγησιν. Μετὰ πολλοῦ χρόνου παραδρομῇ τῆς τοῦ Ἀγίου διὰ Χριστὸν μαρτυρίας, καὶ πολλῶν ἡδὴ διὰ Χριστὸν τοῖς ἀγῶσι τελειωθέντων, γαλήνη τὴν ταραχὴν διεδίδετο· καὶ πᾶσαι μὲν φυλακαὶ ἡνοίγοντο, πᾶν δὲ κολαστήριον ἀνεύρητον ἔμεινε, τῇ παρουσίᾳ τοῦ ἐν Ἀγίοις Κωνσταντίνου τοῦ χριστιανικωτάτου, καὶ πρώτου ἐν Βασιλεῦσιν. Εἰρήνης ἔν καὶ ἐλευθερίας τῆς οἰκουμένης πεπληρωμένης, τότε καὶ ὁ πολῦτιμος ὄλβος, τὸ Λεῖψανον φημι τοῦ Πρωτομάρτυρος, φανεροῦται.

Ἀνὴρ γάρ τις ἦν οἰκῶν τὴν κώμην, ἐν ἧ καὶ ὁ μαργαρίτης ὑπὸ γῆν ἐκρύπτετο, πρεσβύτερος τὴν ἡλικίαν καὶ τὸ ἀξίωμα, καὶ τὸν βίον αἰδέσιμος, Λευκιανὸς τεῦνομα· τούτῳ οὐχ ἅπαξ, ἀλλὰ καὶ δις καὶ τρίς ἐπιφανίς ὁ Πρώταθλος, ἑαυτὸν καταδηλοῖ. Ὁ δὲ πρεσβύτερος καταμνησθεὶς τῷ Ἐπισκόπῳ Ἰωάννῃ τὰ τῆς ὀπτασίας. Ὁ δὲ, χαρᾶς πλησθεὶς, καὶ τὸν τόπον καταλαβὼν σὺν τῷ κλήρῳ τῆς πόλεως, καὶ ἀνερύξας, εὗρε τὴν σορόν. Ἄφνω δὲ σεισμός ἐγένετο μέγας, καὶ εὐωδία πλείστη τοὺς παρόντας κατευωδιάζουσα· καὶ φωναὶ οὐρανόθεν ῥηγνύμεναι Ἀγγέλων Θεῶ, τὸ Δόξα ἐν ὑψίστοις, βωόντων, τῷ Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία, εἰς δίκαιον ἐξηκούοντο σημεῖον. Ἀλλὰ καὶ θεραπείαι πλείστα τῶν ὑπὸ ποικίλων παθῶν πιεζομένων ἐνεργούμεναι, τὴν τοῦ Πρωτομάρτυρος χάριν ἐκήρυττον.

Αὐτίκα γοῦν ὁ τῶν Ἱεροσολύμων Πατριάρχης, σὺν δυοσὶν ἄλλοις Ἐπισκόποις, καὶ τῷ κλήρῳ, καὶ παντὶ τῷ λαῷ, τὸ ἅγιον ἱκεῖνο σῶμα ἐν εὐφροσύνῃ καὶ χαρᾷ προσκυνήσαντες, μετὰ φωτῶν καὶ ὕμνων καὶ θυμιαμάτων καὶ τῆς προσηκούσης τιμῆς εἰς τὴν ἁγίαν κατέθεντο Σιών. Μετὰ ταῦτα δὲ ναὸς τῷ Ἀγίῳ σεβάσμιος, κατὰ τὴν πόλιν αὐτὴν, οἰκοδομεῖται ὑπὸ τινος Ἀλεξάνδρου Συγκλητικῆ, ὅς, πολλὰ τοῦ Ἀρχιερέως δεηθείς, ἐν αὐτῷ τὸ τίμιον Λεῖψανον μετὰ πάσης ἐθετο σεβασμιότητος.

Οὕτω δὲ πλείους ἢ πάντες μετ' ἐκείνην διήλθον τὴν με-
τάθεσιν ἐν αὐτοῖς, καὶ αὐτὸς τὴν ἐπὶ θανάτου νοσήσας, καὶ
γλωσσόκομον μὲν ἑαυτῷ περσίζον, τῷ τοῦ Ἁγίου παρό-
μοιον, κατασκευασάμενος, καὶ ἔγγιστα τούτου καταθέμε-
νος, κεκοίμηται, ἐν αὐτῷ κατατεθείς. Μετὰ δὲ χρόνους
ἐκτὼ τῆς Ἀλεξάνδρου τοῦ Συγκλητικῷ τελευτῆς, βασι-
λεύοντος Ῥωμαίων τοῦ Ἁγίου καὶ μεγάλου Κωνσταντίνου,
καὶ ἱεραρχούντος Κωνσταντινουπόλεως Μητροφάνους, ἡ γα-
μετὴ Ἀλεξάνδρου τοῦ Συγκλητικῷ, διὰ τε τὸν αὐτῆς πλε-
τον καὶ τὴν ὥραν τῆς σώματος, πρὸς γάμον αὐτῆς ἐλθεῖν ὑπὸ
πολλῶν ἐνοχλημῆν, ὥπως μὴ τοῦτο πράξῃ καταναγκασθί-
σα, βουλὴν βουλευέται, τὸ σῶμα μὲν τοῦ ἀνδρὸς ἀναλαβεῖν,
πρὸς τὸν πατέρα δὲ καὶ τὴν ἰδίαν πατρίδα τὴν Κωνσταν-
τινουπόλιν ἀναδραμεῖν· ἥτις θεία τινὶ προνοίᾳ περιπλανη-
θεῖσα, τὸ τοῦ ἀνδρὸς ἀφείσα γλωσσόκομον, καὶ πηγὰς δα-
κρύων προχέουσα, τῷ τοῦ Ἁγίου περιεπλέκετο.

Τέλος, τὸ ἱερὸν Λείψανον ἐν λεκτικίῳ (*) ἐπὶ ὄνῳ κα-
ταθείσα, οὕτω τὴν ὁδοιπορίαν ἐποιεῖτο. Δι' ὅλην δὲ τῆς
νυκτὸς ὕμνος Ἀγγέλων κατ' οὐρανὸν καὶ θεοπρεπῆς ἐξη-
κούετο δοξολογία, καὶ ὁσμὴς εὐώδους, ὡς μύρου πολλοῦ
ἐκχυθέντος, τὰ ἐκείσε ἐπληροῦντο· καὶ τὰ πονηρὰ πνεύμα-
τα, οἰμόζοντα, Οὐαὶ ἡμῖν! φωναῖς ἀνέκραζον συχναῖς,
ὅτι Στέφανος μέσον ἡμῶν παράγει, μαρίζων
ἡμᾶς. Φθιάσαντες δὲ τὴν Ἀσκαλῶνα, πόλιν παράλιον, καὶ
εὐρίντες πλαῖον, καὶ πεντήκοντα χρυσίων αὐτὸ μισθωσάμε-
νοι, ἐξώρμησαν. Ὅποσα δὲ θάματα κατὰ τὴν ὁδοιπορίαν
ταύτην, καὶ σημεῖα διετελέσθησαν, ἀδύνατον γράφειν, τῇ
συντομίᾳ χρωμένους.

Ὡς δὲ τὴν Βασιλίδαν κατέλαβον, καὶ εἰς τὰς ἀκοὰς τοῦ
Βασιλέως ἐνηχῆθη τὸ μέγα τοῦτο δράμα, ἀννηέχθη δὲ
αὐτῷ καὶ τὰ περὶ τῆς γυναικὸς, αὐτίκα παραστὰς ἔμ-
προσθεν τοῦ Βασιλέως, ἀκριβῶς ἐξείπε τὰ τῆς ὑποθέσεως
ἐξ ἀρχῆς καὶ μέχρι τέλους παρακολουθήσαντα. Τότε δὴ
τότε ὁ καλλίνικος καὶ φιλευσεθὴς Βασιλεὺς, ταῦτα ἀκη-
κῶς, χαρὰς τε πλησθεὶς καὶ ἀγαλλιάσεως, ἐκέλευσε τῷ
Ἀρχιερεῖ μετὰ παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ τὴν ὑπαν-
τὴν ποιῆσαι, καὶ μετὰ τιμῆς πλείστης καὶ εὐλαβείας τὸν
Ἅγιον εἰς τὰ βασιλεῖα ἀγαγεῖν.

Τότε τοίνυν καὶ ἄλλα μέγιστα ἐτελέοντο τεράστια· ἀλλὰ
ἀδύνατόν ἐστι ταῦτα καταλέγειν· ἐν δὲ, ὃ μὴ καταλιπεῖν
ἄξιον, λέξομεν. Εἴλκον αἱ ἡμίονοι τὸ ἄρμα, ἐν ᾧ ὁ Θεσαυ-
ρὸς, ἕως ἐφθασαν εἰς τόπον Κωνσταντιναῖς καλούμενον, ἐν
ᾧ κατετίθη, μιᾶς ἐξ αὐτῶν ἀνθρωπίνῃ φωνῇ ἐξειπούσης·
Τίνος χάριν τύπτετε ἡμᾶς; ἐνταῦθα δὲ τὸν Ἅγιον κατατε-
θῆναι. Τούτων τῶν φωνῶν ὁ Ἀρχιερεὺς, καὶ πᾶν τὸ συνέθη-
μα ἀκούσαντες, μεγάλη τῇ φωνῇ τοῦ αἴνου τῷ Θεῷ ἀπέδω-
καν. Ἐξίστη ταῦτα γινούς καὶ ὁ πιστότατος Βασιλεὺς· καὶ
παραχρῆμα ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ σεβάσμιον ἐγείρει τῷ Πρωτά-
θλῳ ναόν, εἰς δόξαν καὶ αἶνον τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου αὐτοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Εὐρέσεως τῶν Λει-
ψάνων τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Μαξίμου, Δάδα
καὶ Κυντιλιανοῦ.

Στίχ. Τρεῖς ἐκφέρουσα γῇ νεκροὺς ζωηφόρους,
Πόλῳ λέγειν ἔαινε· Σὺ κούψας ἔχε.

Ὅσοι ὑπῆρχον ἐπὶ Μαξιμιανῷ τοῦ Βασιλέως, ἐν Δω-
ροστόλῳ τῇ πόλει, ἐν τῇ χώρᾳ τῆς δευτέρας Μυσίας.
Παραστάντες δὲ Γαρκυνίῳ Ἐπάτῳ, καὶ μὴ θελήσαντες

(*) Λεκτικίον ἐστὶ λέξις Λατινικῇ, παράγωγος ἐκ τοῦ
Λεκτικῆς (Lectica), ὁπερ δηλοῖ φορεῖον· τὸ δὲ Λεκτικὸν
παράγεται ὁμοίως ἐκ τοῦ Λεκτος (Lectus), ἑλληνιστὶ Λέκτρον,
καί τῃ.

θῦσαι, τύπτονται· καὶ ἀχθίντες ἐν τῷ ἰδίῳ τόπῳ Ὁξοδίᾳ
καλούμενῳ, τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνονται, Ἀπριλίου ιγ'. Ἀ-
γνοουμένων δὲ ἐπὶ χρόνους πολλοῖς, δι' Ἀγγέλου ἀπεκαλύ-
φθησαν τὰ τίμια αὐτῶν λείψανα Αὐγούστου δευτέρᾳ· ἃ
καὶ νῦν κατάκεινται ἐν τῷ οἴκῳ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου
ἐν ταῖς Βιγλιεντίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἐγκαινίων τῆς θείας
Ναοῦ τῆς Ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ
Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, πλησίον τῆς Ἀγιωτάτης
μεγάλῃς Ἐκκλησίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
Φωκᾶ, καὶ τοῦ ἐν εἰσεβεί τῇ μνήμῃ γενομένου
Βασιλέως Ἰουστινιανοῦ ἐν τοῖς Ἁγίοις Ἀπο-
στόλοις.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον
ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὤδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ρ' ὦ τῶν αἱμάτων σου, ταῖς οὐρανίους πύλας
ἠνέωξε, καὶ τὸν Ἀγωνοθέτην, παρεστηκότα
καὶ προτεινόμενον, σοὶ τοὺς στεφάνους ὑπέδει-
ξε κρίζοντι· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων
ἡμῶν.

Ὡς θῆρες ἀρπάσαντες, οἱ θεοκτόνοι τὸν Θεο-
φάντορα, μισαφόνοις παλάμαις, τοῦτον ἀ-
νήρουν ὑπερευχόμενον, τῶν ἀναιρούντων συντό-
νως καὶ ψάλλοντα· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν.

Νομίμως διήλεγξας, τοὺς παρανόμους ὁ ἐν-
νομώτατος, μιμητὴς τοῦ Σωτῆρος, καὶ
θεομάχους τούτους ἀπέδειξας, ὑφ' ὧν τοῖς λί-
θοις βαλλόμενος ἐψάλλες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς
τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ε' ν χρόνῳ τὸν ἄχρονον, ἀπειρογάμως Ἀγνή
γεγέννηκας· τὸν πρὶν ἄσαρκον Λόγον,
σαρκῶς προσλήψαι Παρθένη τέτοκας· ὧ μελω-
δοῦμεν συμφώνως κραυγαίζοντες· Εὐλογητὸς ὁ
Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὤδὴ η'. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Υ' περφυεῖ λαμπόμενος, φωταυγία πανάρτις,
καὶ τὴν τοῦ προσώπου σου μορφήν ἰσάγ-
γελον, ἐδείκνυσ τῆς χάριτος, διαδοθείσης Στέ-
φανε, τῆς ἐν τῇ ψυχῇ σου, κεκρυμμένης πλου-
σίως· ἐντεῦθεν ἀνεβόας· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς
ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στεφανηφόρε Στέφανε, τῆς ψυχῆς μετὰ τραύ-
ματᾶ, καὶ τῆς ἀμαρτίας ταῖς ἑλπίσιν ἐξάλει-
ψον, ῥαντίσιν αἱμάτων σου· πρὸς γὰρ τὴν σὴν
ἀντίληψιν, καὶ τὴν συμπαθεῖ καὶ χριστομίμητον
γνώμην, προσφύγων ἀνακραζώ· Ἱερεῖς εὐλογεῖ-
τε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν τῶν χαρίτων Ἐνδοξε, σοὶ ὁμώνυμον σέφανον, τῇ σῇ σεβασμῖα, κορυφῇ ἐπέθηκε, Κριτὴς ὁ ἀδέκαστος· ὃν εὐσεβῶς ἐκήρυξας, Κτίστην καὶ Θεὸν, καὶ Βασιλέα τῶν ὅλων, βοῶν ἀδιαλείπτως· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εν ταῖς χερσὶ τοῦ κτίσαντος, ἐναπέθου τὸ πνεῦμά σου· αἱ τῶν οὐρανῶν γὰρ στραταὶ συνόμιλον, ἐδέξαντο χαίρειναι, τὸν πρὶν ἐν γῇ ἰσάγγελον· νῦν δὲ ταῖς αὐτῶν, συντεταγμένος χορείαις βοᾷς ἀδιαλείπτως. Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψῆτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς ἀδύτου γέγονας, ἐνδιαίτημα Πάναγνε· φῶς γὰρ τοῖς ἐν σκότει, καὶ σκιᾷ γεγέννηκας, φωτίζον τὰ πέρατα, Θεογνωσίας χάριτι· ᾧ ἀκαταπαύτως οἱ πιστοὶ μελωδοῦμεν. Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψῆτε, εἰς πάντας τὸς αἰῶνας. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**πταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
» **Ε**τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν ἐμμακῶς ἐξέ-
» καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τούτους ἰδὼν, Τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν,
» ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε,
» λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ δ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Αῑλήσεως Μαρτύρων ἡ ἀπαρχή, ὁ λαμπρῶς ὑποδείξας τοῖς Μάρτυσι, τὴν ἀπλανή, τρίβον ὁδηγοῦσαν εἰς οὐρανοὺς, ὁ Πρωτομάρτυς Στέφανος, πάντας προσκαλεῖται πνευματικῶς, πρὸς Δείαν εὐφροσύνην, φωτὸς πρὸς μετουσίαν, καὶ κοινωνίαν ἀγιότητος.

Νευρούμενος ἀγάπῃ τῇ τοῦ Χριστοῦ, καὶ τὴν τέττου ζηλώσας πραότητα, καὶ τὴν φωνήν, ἔλεγε· Μὴ στήσης τοῖς φονευταῖς, τὴν ἀμαρτίαν Κύριε· δέξαι δὲ τὸ πνεῦμά μου ἀγαθὲ, καὶ Δείας βασιλείας, τρυφήσαι τῆς ἀφράστου, τῆς παρὰ σοῦ με καταξίωσον.

Ωραῖος καὶ τὸ εἶδος ἀγγελικόν, καὶ σοφίας καὶ πίστεως ἔμπλεως, καὶ Δεικῆς, αἴγλης ἀποστίλθων μαρμαρυγᾶς, καὶ Δηγορῶ στόματι, Θεορρήμοσύνης ὡς ποταμός, ἐνθέως ῥητορεύων, τῆς ἄνω κληρουχίας, Θεομακάριστε τετύχηκας.

Στεφάνῳ τῶν χαρίτων στεφανωθείς, καὶ χορείαις Μαρτύρων κυκλούμενος, καὶ τῷ Χριστῷ, τῷ ἀγωνοθέτῃ παρεστηκώς, ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπησον, τῶν ἐπιτελούντων εἰλικρινῶς, τὴν ὄντως φωτοφόρον, πανήγυριν σου Μάρτυς, καὶ τῶν κινδύνων ἀπολύτρωσαι.

Θεοτοκίον.

Ως πάντων προστασία Χριστιανῶν, Θεομήτορ Παρθένε πανάμωμε, ὡς συμπαθὴς, λύτρωσαι κινδύνων καὶ πειρασμῶν, τοὺς θλιβομένους δούλους σου, καὶ ὀδυνωμένους ταῖς χαλεπαῖς, πταισμάτων ἀλγηδόσι, καὶ πόνοις τῶν μαστίγων ἀλγεινομένους περιποιήσαι.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανὸς, καὶ τῆς
» γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός,
» ὥφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς· καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωρότερα τῶν οὐρανῶν· διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχαὶ μεγαλύνουσιν.

Ἐξαποστειλάριον, Ἦχος β'. Τῶν Μαθητῶν.

Οπρῶτος τῶν Μαρτύρων τρίβον ἀνύσας, καὶ Διακόνων πρόκριτος χρηματίσας, Στέφανος, ὁ χάριτος πεπλησμένος, ἰδοὺ ἀνακομίζεται, πρὸς τὴν Βασιλείον πόλιν, θαυμάτων βρύων τὴν χάριν.

Θεοτοκίον.

Ον περ αἱ ἄνω τάξεις πολλῶ σὺν τρόμῳ παρίστανται μὴ φέρουσαι κατοπτεῦσαι, αἴγλην τῆς ἀρρήτου αὐτοῦ οὐσίας, Χριστὸν γαστρί· ἐχώρησας, λαβόντα σάρκα Παρθένε, ἐκ σῶν τιμίων αἱμάτων.

Εἰς τῆς Αἴνης, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια γ'. δευτερῶντες τὸ αἶ.
Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημειῶσιν.

Αγγελὸς ἐπίγειος, ὁ Πρωτομάρτυς γενόμενος, πρὸς ἕρανὸς ἀνερχόμενος, ἐπήρθη μετάρσιος, καὶ τὴν Δείαν εἶδεν, ὡς ἐχώρει δόξαν τῆς ἀπροσίτου μυηθεῖς, καὶ ὑπὲρ νοῦν Τριάδος μυστήρια· διό τὴν ἀκατάληπτον, ἀνακηρύττει σε δύναμιν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ωραῖος ἐπέφανας, τῇ ἐπανόδῳ σε Στέφανε, Πρωτομάρτυς πανένδοξε, ἀντὶσι κοσμούμενος, χαρισμάτων Δείων, καὶ τῶν ἰαμάτων· διό καὶ πάντας τοὺς πιστοὺς, καταφαιδρύνεις, τοῖς θαυμασίαις σου, ἐν πίστει τὸν φιλόανθρωπον, ὕμνολογῶντας καὶ λέγοντας· Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ λαμὸς ὑπέρτιμος, ὁξυγραφῶν τὴν εὐσέβειαν, ἀνεδείχθη ἡ γλῶσσά σου, δι' ἧς κατεφώτισας, Πρωτομάρτυς πάντας, ταῖς διδασκαλίαις, καὶ ἐπανήγαγες, ἡμᾶς ἐξ ἀγνωσίας πρὸς τὴν εὐσέβειαν· διό σου τὴν ἐτήσιον, ἐπιτελοῦντες πανήγυριν, ἀνυμνοῦμεν γεραίροντες, τοὺς ἀγῶνάς σου Στέφανε.

Δόξα, Ἦχος δ'.

Στέφανος, ἡ καλὴ ἀπαρχὴ τῶν Μαρτύρων, ὁ πλήρης χάριτος καὶ δυνάμεως, ὁ ποιῶν σημεῖα καὶ τέρατα μεγάλα ἐν τῷ λαῷ, ὑπὸ ἀνόμων ἐλιθάζετο· ἀλλ' ἐξέλαμψεν ὡς ἄγγελος, καὶ θεωρεῖ τὴν δόξαν, σοῦ τοῦ σταυρωθέντος ὑπὲρ ἡμῶν, ἐν δεξιᾷ τῆς δυνάμεως, καὶ τῷ Πνεύματι τῆς χάριτος εἰς οὐρανούς ἐλαμβάνετο· καὶ διὰ τοῦτο, ταῖς χοροστασίαις τῶν Ἀγγέλων συναυλιζόμενος, πρεσβεύει σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ε'κ παντοίων κινδύνων, τοὺς δούλους σου φύλαττε, Εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'.

Πρωτομάρτυς Ἀπόστολε, καὶ Πρωτοδιάκονε, ἡ πύλη τῶν Μαρτύρων, ἡ δόξα τῶν Δικαίων τῶν Ἀποστόλων τὸ καύχημα, σὺ οὐρανούς ἐθεάσω ἀνεωγμένους, ἐν τῷ σταδίῳ ἐστῶς, καὶ τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ ἐκ δεξιῶν ἐστῶτα τοῦ ἀοράτου Πατρὸς· διὸ ὡς ἄγγελος ἐκλάμψας τῷ προσώπῳ, ἐν χαρᾷ ἀνεκραύγazes ὑπὲρ τῶν λιθαζόντων. Μὴ στήσης αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν ταύτην. Καὶ νῦν αἰτησαι τοῖς ἐκ πόθου εὐφημῆσί σε, ἱλασμόν ἁμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθέने, καὶ δοξάζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἀρρήκτον, τὴν ἀρράγῃ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως. Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ὁ Ἀπόστολος.

Εἰς ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, Στέφανος πλήρης πίστεως καὶ δυνάμεως.

Ζήτηι τῇ β'. τῆς γ'. Ἑβδομάδος τοῦ Πάσχα.

Εὐαγγέλιον κατὰ Μάρκον.

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἄνθρωπός τις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα.

Ζήτηι τῇ γ'. ἰε'. Ἑβδομάδος τοῦ Λουκᾶ.

Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

Τῇ Γ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰσαακίου (*),
Δαλμάτου καὶ Φαύστου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐνέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Οἱ Ὁσίοί σου Κύριε, ἐξομοιούμενοι τοῖς Ἀσωμάτοις, διὰ δεήσεως καὶ ἐγκρατείας, πάθη ἐμείωσαν σαρκός· καὶ τῇ ἀπαθείᾳ διαλάμπαντες, πάντων τὰς καρδίας κατεφώτισαν αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, δώρησαι τῷ λαῷ σου τὸ μέγα ἔλεος.

Δαλμάτος καὶ Ἰσαάκιος, ζῆλον ἐνάρετον ἀναλαβόντες, Ἀρείου αἵρεσιν καὶ Νεστορίου, καταβεβλήκασι σαφῶς· καὶ τοῖς ὀρθόδοξοις συμμαχήσαντες, κλέος παρὰ πάντων ἀπηνέγκαντο· αὐτῶν Χριστὲ πρεσβείαις, δώρησαι τῷ λαῷ σου τὸ μέγα ἔλεος.

Α'στέρες στερεώματι, τῷ τῆς ἀσκήσεως ἀναφανέντες, κατεφώτισατε τῶν Μοναζόντων, Πατέρες Ὅσιοι ψυχὰς, σκότος τῶν δαιμόνων ἀπελάσαντες· ὅθεν μετὰ τέλος μακαρίζεσθε, πρεσβεύοντες σωθῆναι, ἅπαντας τοὺς τελούντας τὴν θείαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οἱ λογισμοὶ ἀκάθαρτοι, τὰ χεῖλη δόλια, τὰ ἔργα δέ μου, εἰσὶ παμμίαρα! καὶ τί ποιήσω; πῶς ὑπαντήσω τῷ Κριτῇ; Δέσποινα Παρθέने καθικέτευσον, τὸν Υἱὸν καὶ πλάστην σου καὶ Κύριον, ὅπως ἐν μετανοίᾳ, δεξηταί μου τὸ πνεῦμα, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Η δάμαλις ἡ ἄσπιλος, τὸν μόσχον βλέπουσα ἐπὶ τοῦ ξύλου, προσαναρτώμενον ὑπὸ ἀνόμων, ὀδυρομένη γοεῶς, Οἶμοι! ἀνεβόα ποθαινότατον, τέκνον· τί σοι δῆμος ἀνταπέδωκεν, ἀχάριστος Ἑβραίων, θέλων με ἀτεκνωῶσαι, ἐκ σοῦ παμφίλτατε;

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

(*) Σημειῶσαι, ὅτι τὸ Ἰσαάκιος λέγεται καὶ Ἰσαάκιος, συναρουμενων τῶν δύο καὶ εἰς ἓν· καὶ τοιοῦτον μεταχειρίζεται αὐτὸ συνεχῶς ὁ Ἱμνογράφος Ἰωσήφ εἰς τὸν ἐφεξῆς. Ἰσαάκιον ἔχει πρὸς τοῦτοις καὶ τὸ χειρόγραφον πανταχοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἀγίων ὁ παρὼν, οὗ ἡ Ἀ' κροστιχίς·

Φαιδρουὺς ἀνυμνῶ τῶν Μοναστῶν ἀστέρας.

Ὁ Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἡ κεκομμένη.

Φωτὶ τῷ Θεῷ φαιδρῶς παριστάμενοι, καὶ τρισηλὶς αὐγῆς πάντοτε πληρούμενοι, καὶ θέσει ἀληθῶς, Θεούμενοι Μακάριοι, τοὺς πίστει εὐορτάζοντας ὑμῶν, τὴν μνήμην τὴν πανίερν, τῷ Κυρίῳ ψάλλοντας, ἐνθέως καταυγάσατε.

Α'ποσκοπῆντες εἰς μόνον τὰ μένοντα, τὴν τῶν ῥεόντων φορὰν πᾶσαν ἀπεκρῆσασθε· καὶ ὅλῳ τῷ νοῖ, Κυρίῳ προσκολλώμενοι, ἐλίπετε σαρκὸς τὰς ἡδονὰς, Πατέρες πανσεβάσμιοι· ὅθεν πρὸς ἀνέσπερον, αὐγὴν μετεβιβάσθητε.

Γερωτάταις μελέταις πτερούμενος, Δαλμάτε Πάτερ σοφέ, καὶ καλλωπιζόμενος ταῖς Θεαῖς διδαχαῖς, Ἰσακίῃ τῇ μάκαρ, ἀνέδραμες πρὸς ὕψος ἀρετῶν, καὶ στύλος καὶ ἐδραῖωμα, Μοναζόντων γέγονας· διό σε μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένη Θεὸν ἡ κηύσασα, τῆς ἀδοξίας με τῶν παθῶν ἀπάλλαξον· καὶ δός μοι λογισμόν, Παρθένε κατανύξεως, καὶ λάμψον μετανοίας φωτισμόν, Ἀγνή ἐν διανοίᾳ μου, ὅπως μεγαλύνω σε τὴν πάντα μεγαλύνασαν.

Ὡδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Α'πλανῇ σε ἀστέρα, ἀνατολῆς Ὅσιε, Πάτερ ὠρμημένον, Ἰσακίῃ πάντες ἐγνώμεν, πικραῖς αἰρέσεως, ἐξαφανίζοντα σκότος, καὶ πιστοὺς τοῖς λόγοις σου καταφαιδρύνοντα.

Νοητῶς ἀνατείλας, ταῖς καθαραῖς λάμψεσι, Φαῦσε τῶν ἀγώνων σου, Πάτερ φῶς ἐχρημάτισας, φωτίζων ἅπαντας, τῆς καθορῶντάς σε μάκαρ, καὶ πιστῶς τὸν βίον σε ἐξεικονίζοντας.

Υμνωδίαις ἀπαύροις, καὶ προσευχαῖς Ὅσιοι, πάντα τὰ τοῦ σώματος πάθη κατακοιμίσαντες, χάριν ἀκοίμητον, καὶ ἀναφαίρετον πλῆτον, ἐκ Θεοῦ εἰλήφατε μακαριώτατοι.

Μακροτάτη νηστεία, ὡς Μωϋσῆς Ὅσιε, σοῦ τὴν καρτερίαν, Δαλμάτε πᾶσαν ὑπέδειξας, ὠραϊζόμενος, τοῖς ὑπερλάμπροις σε πόνοις, καὶ καλλωπιζόμενος τῇ πολιτείᾳ σου.

Θεοτοκίον.

Νοητὴν σε λυχνίαν, καὶ φωταυγὴ ἐγνώμεν, ἔνδον δεξαμένην, Παρθένε τὸ πῦρ τὸ ἄσβε-

κτον, Θεῖον παλάτιον, καὶ ὑψηλότατον θρόνον, ἐν ᾧ ἀνεπαύσατο ὁ ὑπερούσιος. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐρανίας ἀψίδος, ὀροφηγὲ Κύριε, καὶ τῆς
» Ἐκκλησίας δομῆτορ, σύ με στερέωσον,
» ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρό-
» της, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάν-
» θρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Τῷ φωτὶ τῆς Τριάδος περιφανῶς, πυρσευ-
θέντες Πατέρες φωτοειδεῖς, τὸ σκότος, ἐλίπετε, ἡδονῶν τὸ βαθύτατον, καὶ φωστῆρες ἔργοις, ἐνθέοις πυρσεύοντες, τῶν πιστῶν καρδιάς, μακάριοι ὦφθητε· ὅθεν τὴν φωσφόρον, καὶ σεπτὴν ὑμῶν μνήμην, γεραίρομεν σήμερον, καὶ συμφώνως κραυγάζομεν· Θεοφόροι πανόλβιοι, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς εὐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρὶ, συλ-
λαβοῦσα ἀφλέκτως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκήυσας, τὸν κόσμον συνέχοντα, καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔσχες, τὸν πάντα διέποντα· καὶ ἐκ μαζῶν τεθήλακας, τὸν πάντα ἐκτρέφοντα· ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε, ῥύσθηναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου. Δέσποινα Παρθένε ἀγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρηται· καὶ γὰρ δύνασαι ὅσα θέλεις πανάμωμε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἄμνον καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἡ ἁμναὶς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἀδίκως ὑψούμενον, θρηνωδοῦσα ἐκραύγαζεν· Ὁ μὲν Κόσμον ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν· ἦν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους. Μακρόθυμε Κύριε, τῇ ἐλέει ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι οὖν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει, τὰ Θεῖα παθήματα.

Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ως πολύφορα κλήματα, τῆς ἀληθινῆς ἀμπέ-
λου γεγόνατε, εἶνον βλύσαντες σωτήριον, καθαρὰς τοῖς πᾶσι κατανύξεως.

Τῆς Συνόδου συνήγορον, Ὅσιε Δαλμάτε σε πάντες ἐγνώμεν, τὴν εὐσέβειαν κρατύνοντα, καὶ τοὺς ἀλαζόνας ἐκκρουόμενον.

Ως τῶν πάντων προλάμποντα, πάντων ὑ-
περέχειν φροντιστηρίων σε, Θεῖας Σύνοδος ἐθέσπισεν, ἀρεταῖς ἐνθέοις κλειζόμενον.

Θεοτοκίον.

Νυσταγμῷ ἀμελείας με, ὕπνος ἀμαρτίας
Ἀγνή κατέλαβε· τῇ ἀγρύπνῳ ἱκεσίᾳ σου,
διανάστησόν με πρὸς μετάνοιαν.

Ὡδὴ ε'. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Μετανάστης Ἐώας, πρὸς τὴν Βασιλίδαν τῶν
πόλεων γέγονας· καὶ τῷ θείῳ σπόρῳ,
τὰ γεννήματα ταύτης ἐπλήθυνας, ἐκριζώσας
πᾶσαν, τὴν πονηρὰν Ἀρείου λύμην, ἱερώτατε
Πάτερ Ἰσάκιε.

Οπαδὸς Ἰσακίου, ὥσπερ Ἡλιοῦ Ἐλισσαῖος
γεγέννησαι, ἱερέ Δαλμάτε, μηλωτῇ χαρι-
σμάτων τοῦ Πνεύματος, διαρρήσων ὕδωρ, τῆς
πονηρᾶς δαιμόνων βλάβης, καὶ πιστοῖς ὁμαλί-
ζων τὴν πάροδον.

Νόμοις θείοις πειθήσας, νόμους ἀμαρτίας
εἰς τέλος ἐξέκλινας, καὶ ὠράθης στῦλος,
προηγούμενος θείου συστήματος, θεοφόρε Φαῦ-
στε, καὶ Μοναστῶν κανὼν καὶ τύπος καὶ Πι-
στῶν ἀδιάσειστον ἔρεισμα. Θεοτοκίον.

Αληθῇ Θεοτόκον, πᾶσαι γενεαὶ σε δοξάζου-
σιν ἄχραντε, τὴν ἀγιωτέραν, τῶν Ἀγγέ-
λων σαφῶς χρηματίσασαν, Παναγία Κόρη· διὸ
βοῶ· Ἀγίασόν μου, τὴν ψυχὴν μολυνθεῖσαν
τοῖς πάθεσι.

Ὡδὴ ς'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Συνόμιλος ἀνεδείχθης Ἀγγέλων· τὸν ἐκείνων
γὰρ ἐζήλωσας βίον, ἐπὶ τῆς γῆς, διοδεύων
Δαλμάτε, καὶ ἐγκρατεία λεπτύνας τὸ σῶμά
σου, ἀλείπτῃς τε τῶν Μοναστῶν, καὶ κανὼν
ἀληθὴς ἀκριβέστατος.

Τῷ ζήλῳ τῆς τοῦ Κυρίου ἀγάπης, ὡς Ἡλίας
πυρακτούμενος μάκαρ, ὡς Ἀχαάθ, τὸν
προστάτην τοῦ ψεύδους, ἐν παρρησίᾳ Ἰσάκιε
ἤλεγξας, νοσήσαντα τὴν πονηρὰν, τοῦ Ἀρείου
ἀφρόνως διαίρεσιν.

Οράθητε ὁδηγοὶ πλανωμένων, καὶ λιμένες
τῶν πιστῶν σωζομένων, θαυματουργοὶ,
θεοφόροι Πατέρες, Φαῦστε Δαλμάτε καὶ θεῖε
Ἰσάκιε, θεράποντες τοῦ Ἰησοῦ, Μοναζόντων
φωστῆρες αἰείφωτοι. Θεοτοκίον.

Νοσοῦσάν μου τὴν ψυχὴν ἀμαρτίαις, καὶ
παντοίαις τῶν ἐχθρῶν ἐπηρείαις, ἐπισκο-
πῇ, Παναγία Παρθένε, σωτηριῶδε σου τάχος ἐ-
πίσκεψαι, καὶ ἱάσαι ὡς ἀγαθὴ, Θεοτόκε ἐλπίς
μου πανύμνητε.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
• ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν,
• ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ με τῷ Ἄδῃ

• προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθο-
• ρᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τοὺς ἐν ἀσκήσει ἐκλάμπαντας ἐν τῷ κό-
σμῳ, καὶ τὰς αἱρέσεις ἀνατρέψαντας τῇ
πίστει, ὕμνοις Ἰσάκιον εὐφημήσωμεν, σὺν τῷ
Δαλμάτῳ Φαῦστον, ὡς τοῦ Χριστοῦ θεράπον-
τας· αὐτοὶ γὰρ βοῶσιν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τίς ἱκανὸς ἐξειπεῖν ἀνθρώπων, τῶν Ὁσίων
Πατέρων τὰς φαιδρὰς ἀρετὰς καὶ τὰ
σκάμματα, ζῆλον τὸν Θεῖον, τὴν παρρησίαν, τὸ
καθαρόν τῃ βίῃ, τὰς θείας πράξεις, ἃς ἐπὶ γῆς
ἐξετέλεσαν ἕτοι ὡς Ἀγγελοι; ἀλλ' ὅμως σὺν τέ-
τοις τιμῶμεν τὴν Τριάδα πιστῶς· αὐτοὶ γὰρ
ταύτην αἰεὶ φαιδρῶς σὺν Ἀγγέλων χοροῖς λιτα-
νεύουσιν. Αὐτοὶ γὰρ βοῶσιν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ Γ'. τῇ αὐτῇ μηνός, Μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέ-
ρων ἡμῶν Δαλμάτου, Φαῦστου, καὶ Ἰσακίε.

Στίχοι.

Κυκλοῦσιν ἄνδρες εἰς δύο τρεῖς σὸν θρόνον,
Ὑψιστε, Φαῦστος, Ἰσάκιος, Δαλμάτος.

Δαλμάτος, Ἰσάκιος τριτάτῳ θάρον, ἡδέγε
Φαῦστος.

Οὗτος ὁ Ἅγιος Δαλμάτος ἐστρατεύετο ἐν τῇ δευτέρᾳ
σχολῇ, ἐπὶ Θεοδοσίῳ τοῦ Βασιλέως, ζῶν εὐσεβῶς
καὶ θαυμάσιως. Διὰ δὲ τὸν Θεόν, καταλιπὼν γυναῖκα
καὶ τέκνα, καὶ μόνον τὸν υἱὸν αὐτοῦ Φαῦστον μετ' αὐτοῦ
παραλαβὼν, ἔρχεται πρὸς τὸν Ὁσίον Ἰσάκιον, καὶ τὸν
μοναστὴν ὑπέρχεται βίον, καὶ εἰς ὕψος ἀρετῶν ἤρθη μέ-
γιστον. Ὁ δὲ θαυμάσιος οὗτος Ἰσάκιος ἐν σπαργάνων
αὐτῶν τὴν ἔρημον ὤκησε, πᾶν εἶδος ἀρετῆς μετερχόμενος·
ὅθεν καὶ ὁ λόγος αὐτῷ λαμπρότατος ἦν τῷ βίῳ κοσμήμενος.

Οὗτος, ἐξερχομένου τοῦ Βασιλέως Οὐάλεντος πρὸς τὸν
κατὰ τῶν Σκυθῶν πόλεμον, προελθὼν ἔφη· Τὰς Ἐκ-
κλησίας τοῖς Ὁρθοδόξοις ἀνοιξον, ὦ Βασι-
λεῦ, καὶ νικῆσεις τὸν πόλεμον. Ὡς δὲ οὐκ ἔπει-
θεν, ἀλλ' εἰς θυμὸν κινήθεις, Ὑποστρέψας, φησὶν ὁ
Βασιλεὺς, παρέξω τούτων τὰς εὐθύνας. Εἰ ἐπι-
στρέψεις, εἶπεν ὁ Ὁσίος, οὐκ ἔστιν ἐν ἐμοὶ Κύ-
ριος ὁ Θεός. Συνάψεις γὰρ τὸν πόλεμον, καὶ
φεύξῃ ἐμπροσθεν τῶν ἐχθρῶν σου, καὶ ζῶν,
πυρὶ καταναλωθήσῃ· ὁ καὶ γέγονεν. Ἐν ἀχυρῶνι
γὰρ ἐγκλεισθεὶς κατεφλέχθη.

Οὗτος μέλλων ἐκδημεῖν τῶν τῇ δε, τὸν Ὁσίον Δαλ-
μάτων Ἠγούμενον παρестήσατο, Ἀττικοῦ τότε τῆς Κων-
σταντινουπόλεως πατριαρχοῦντος. Αὐτὸς δὲ πρότερον δια-
πρέψας ἐν τῇ ἀσκήσει, καὶ ἐπὶ τεσσαράκοντα ἡμέρας ἀ-
πόσιτος διαμείνας, καὶ ἐν ἄλλαις τοσαύταις ἐν ἐκστάσει
γεγονῶς, καθίσταται τοῖς Βασιλεῦσι καὶ τῇ Συγκλήτῳ,
καὶ τοῖς κατ' Ἐφεσον συνελθοῦσι Πατράσιν αἰδέσιμος· οἱ
καὶ Ἀρχιμανδρίτην αὐτὸν, καὶ τοὺς μετ' αὐτὸν τῆς κατ'
αὐτὸν Μᾶθς ἄρχοντας, ἐψηφίσαντο μέχρις αἰῶνος ὑπάρ-
χειν. Καὶ ἐν Χριστῷ κοιμηθεὶς, κατατίθεται ἐν τῷ ἰδίῳ
Μοναστηρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Στεφάνου Πάπα Ῥώμης.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Οὐαλλεριανῷ καὶ Γαλνίνου τῶν Ὑπάτων, ἐν τῇ Ῥωμαίων πόλει· κρυπτόμενος δὲ, διὰ τὸν ἐπικείμενον διωγμὸν, τοὺς πρὸς αὐτὸν παραγινομένους τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν διδάσκων, ἐβάπτιζεν· ἐξ ὧν πολλοὺς Πρεσβυτέρους, καὶ Διακόνους, καὶ Ἀναγνώστας κατέστησεν. Ἐκ τούτων τινὲς συσχεθίντες, καὶ παρρησία τὸν Χριστὸν ὁμολογήσαντες, τὸν διὰ μαρτυρίου στέφανον ἐκομίσαντο. Ὅθεν διὰ ταῦτα ὁ μακάριος κρυπτόμενος Στέφανος, ἐαυτὸν κατέστησε φανερόν, καὶ ἀχθεὶς ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἀρείου ὄλον διὰ προσευχῆς ἔσειε, καὶ μέρος τι καταπεσεῖν ἐποίησε. Φυγόντων δὲ τῶν στρατιωτῶν αὐτὸς εἰς τὸν τάφον Λουκίας τῆς Μάρτυρος ἔρχεται, ἐνθα τὴν θυσίαν ἐτέλει τὴν ἀναίμακτον· καὶ τὴν κεφαλὴν ἀποτίμνεται, τῶν στρατιωτῶν ζητησάντων καὶ εὐρόντων αὐτόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὁσίας Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Ἰωάννου, Ἡγουμένου Μονῆς τῆς Παταλαραίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἀγία Σαλώμη, ἡ Μυροφόρος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Τῆς σαρκὸς οἶον ἐκκυλισθείσης λίθου,
Ὁρᾷ Σαλώμη Χριστὸν, οὐ Χριστοῦ τάφον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ὁσία Θεοκλητῶ ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Θεοκλητῶ τὴν κλῆσιν ἔργῳ δεικνύει,
Κλητὴ Θεῷ φανείσα σαρκὸς ἐκδύσει.
Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Ανθρακες ὥφθητε τῷ θείῳ, ἀναπτόμενοί πυρὶ τοῦ Παρακλήτου, καταφλέγοντες μὲν τὴν ὅλην τῆς κακίας, τοὺς δὲ πιστοὺς φωτίζοντες, Θεοφόροι εἰς αἰῶνας.

Σάρκα δυσήνιον νηστεύεις, καθυπέταξας τῷ πνεύματι Δαλμάτε, καὶ κακίαν ἐχθροῦ, κατέκλυσας τοῖς ὄμβροις, τῶν ψυχικῶν δακρύων σου, Θεοφόρε εἰς αἰῶνας.

Τέλος μακάριον εὐρόντες, τὴν οὐράνιον οἰκεῖτε βασιλείαν, καὶ Ὁσίων χοροῖς, συνήφθητε Πατέρες, μεθ' ὧ βοᾶτε· Κύριε, ὁ Θεὸς Εὐλογητὸς εἶ.
Θεοτοκίον.

Εστησας ῥύμην τοῦ θανάτου, τὸν ἀθάνατον τεκοῦσα Θεὸν μόνη, Θεοτόκε ἀγνή, ὧ πίστει μελωδοῦμεν· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ράβδῳ Σταυροῦ τὴν θάλασσαν, τῶν παθῶν διαρρήξαντες, πᾶσαν Φαραῶ τοῦ νοητοῦ τὴν δύναμιν, ὠλέσατε Ἅγιοι, καὶ Μοναζῶν πληθύν ἱεράν, γῆν πρὸς ἀπαθείας, μελωδῶντες ἀπαύστως, εἰλκύσατε Πατέρες· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αἱρετιζόντων ἔπαρσιν, προφανῶν ἐταπείνωσας, πόρρωθεν προβλέψας τὴν αὐτῶν κατάλυσιν· πτωχοῖς ἐπεκέρησας, καὶ ὁδηγὸς ἐγένετο τυφλῶν, γήρης βακτηρία, καὶ χηρῶν προστασία, Δαλμάτε ἀνακραῖζων· Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σὺ πρὸς τρισὶ τριάκοντα, ἐν ἡμέραις νενηστευκας, αὐθίς τε τοσαύτας, ὑπὲρ φύσιν ὑπνώσας, ἐγρήγορον ἔχων σου, τὸ τῆς καρδίας ὄμμα σοφὲ, καὶ τῇ τοῦ Θεοῦ φωταγωγούμενος αἴγλῃ· πρὸς ὃν βοᾷς Δαλμάτε· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ο κατοικήσας Κύριος, τὴν ἀμόλυντον μήτραν σου, ὅλην καθαρὰν καὶ φωταυγῇ σε ἔδειξε· διὸ μολυνθέντα με, τοῖς ἰοδόλοις δῆγμασι, καὶ ταῖς βλαβεραῖς τῶν ἐναντίων ἐφοδοῖς, καθάρισον Παρθέने, καὶ ἀξιώσον ψάλλειν· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
» τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκαυσε·
» δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τούτους ἰδὼν, τῷ Δημιουργῷ, καὶ Λυτρωτῇ
» ἀνεβόα· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε,
» τε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ισχυσαν σθένει τοῦ Θεοῦ, δυναμούμενοι ἀνίσχυρον φρύαγμα, τοῦ πολεμήτορος, καταπαλαῖσαι οἱ οὐρανόφρονες, τῶν Μοναζόντων ἀρχηγοί· καὶ νῦν κλειζόμενοι, μεταβεβήκασι, πρὸς ἐπαύλεις νοητὰς εὐφραινόμενοι.

Ωφθητε τρίφωτος λαμπὰς, τὴν ἀνέσπερον αὐγὴν ἀποπέμποντες· ῥόδα ἀμάραντα, τῇ Παραδείσῃ εὐωδιαζόντα, τὰς διανοίας τῶν πιστῶν, Πατέρες τρισόλβιοι· διὸ τὴν μνήμην ὑμῶν, τὴν πανέορτον πιστῶς ἐορτάζομεν.

Στέφανον ὥσπερ εὐπρεπῇ, περικείμενοι Σοφοὶ τὴν ἀπάθειαν, καὶ στολισάμενοι, θείας ἀγάπης τὰ κατορθώματα, εἰς τὸν νυμφῶνα τοῦ Χριστοῦ χαίροντες εἰσήλθετε, ἀναπαυόμενοι, καὶ τῶν πόνων ἀμοιβὰς κομιζόμενοι.

Ηστραψε φέγγει νοητῷ, καταυγάζουσα πιστῶν τὰ συστήματα, ἡ θεία μνήμη ὑμῶν, μάκαρ Δαλμάτε Φαῦστε Ἰσάκιε, τῶν Μοναζόντων ἀρχηγοί, φωστῆρες παγκόσμιοι· διὸ φωτίσατε, καὶ ἡμῶν τὰ τῆς ψυχῆς ἀίσθητήρια.

Θεοτοκίον.

Φώτισον πύλη τοῦ φωτός, τὴν καρδίαν μου κακία τυφλώττουσαν, καὶ μὴ εἰς θάνατον

τον, παραχωρήσης νῦν ἀφυπνῶσαί με, τὸν ἀκαθάρτοις λογισμοῖς, αἰεὶ σκοτιζόμενον, ἵνα δοξάζω σε, εὐχαρίστως Θεοτόκε πανάμωμε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**φριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπὸρρήτον Θεοῦ
» συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὑψιστος, Θεοῦ
» κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, παρθενικῆς ἀπὸ
» γαστροῦ, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν Ἀχραν-
» τον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Πατέρες οὐρανόφρονες, καὶ τῶν Ἀγγέλων
σύσκηνοι, Δαλμάτε Φαῦστε συνάμα, τῷ
Θαυμαστῷ Ἰσακίῳ μνεῖαν ἡμῶν πρὸς Κύριον,
ποιεῖτε ὡς παρίστασθε, ἀδιαλείπτως Ἅγιοι,
τῶν τὴν ὑμῶν ἐκτελέντων, λαμπρὰν καὶ πάμ-
φωτον μνήμην. Θεοτοκίον.

Μαρία κυριώνυμε, πολλοῖς κυριευθέντα με,
πάθεσι νῦν ψυχοφθόροις, σὺ ἐλευθέρωσον
τάχος, καὶ πρὸς δουλείαν ἔλκυσον, τὴν σὴν τε
καὶ τοῦ τόκου σου· ἵνα ὑμνῶ σε ἄχραντε, χρεω-
στικῶς Θεοτόκε, Χριστιανῶν τὴν ἐλπίδα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Παρισταμένη Πάναγνε, ἐν τῷ Σταυρῷ καὶ
βλέπουσα, τὸν σὸν Υἱὸν ἐπὶ ξύλον, τα-
θέντα ἄπνουν ἐθρήνεις, καὶ μητρικῶς ὠλόλυζες,
δακρύουσα καὶ λέγουσα· Τί τοῦτο τὸ παρά-
δοξον, ὅτι ὁ Κτίστης τοῦ κόσμου, σταυρῷ τα-
θῆναι ἠνέσχου;

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου Ἀκολουθία,
καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Δ' τοῦ Αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῶν Ἀγίων ἑπτὰ Παίδων τῶν ἐν Ἐφέσῳ.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Παρανόμου προστάγματος, τῷ Θεῷ πειθα-
ρήσαντες, Παῖδες οἱ μακάριοι κατεφρόνη-
σαν· καὶ δεσμευθέντες διέλυσαν, τῆς πλάνης τὸν
σύνδεσμον· καὶ ἀξίαν κοσμικὴν, ἀπώσαίμενοι
ἔλαβον, τὸ ἀξίωμα, τὸ αὐτοῦ περιδόξης ἐκτε-
λέσαν, καὶ τὴν ἄνω προξενῆσαν, τῆς βασιλείας
ἀπόλαυσιν.

Εαυτοὺς πρὸς τὰ σκάμματα, τῆς ἀθλήσεως
Ἅγιοι, καρτερῶς γυμνάσαντες, κατεκρύ-
πτεσθε, ἐν τῷ σπηλαίῳ δεήτεσιν, ἀπαύστοις
τὸν Κύριον, ἱκετεύοντες ἰσχὺν, χορηγῆσαι καὶ

δύναμιν· οἷς δὲ κρίμασιν, ὁ φιλάνθρωπος οἶδεν
ἀφυπνῶσαι, ἐν εἰρήνῃ ὑμᾶς πάντας, διεαρχικῶς
ἐγκελεύεται.

Μυστηρίων μυστήριον, τοῖς Ἀγίοις προτίθε-
ται· ὡς γὰρ τελευτήσαντες, οὐκ ἠσθάν-
οντο, οὕτω καὶ νῦν ἐγειρόμενοι, σαφῶς κατε-
πλήττοντο· εἰς γὰρ πίστῳσιν νεκρῶν, Ἀναστά-
σεως γέγονε, τὸ τελούμενον· ὅπως γνόντες οἱ
ταύτην ἀθετοῦντες, ἀποφράττωνται ἐν πίστει,
δοξολογοῦντες τοὺς Μάρτυρας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κατακρίσεως λύτρωσαι, Παναγία Θεόνυμ-
φε, καὶ δεινῶν πταισμάτων τὴν ταπεινὴν
μου ψυχὴν· καὶ τοῦ θανάτου ἀπάλλαξον, εὐ-
χαῖς σου καὶ δώρησαι, δικαιοῦσεως τυχεῖν, ἐν ἡ-
μέρᾳ ἐτάσεως, ἧς ἐπέτυχον, τῶν Ἀγίων οἱ δᾶ-
μοι μετανοία, καθαρθέντα με πρὸ τέλους, καὶ
τῶν δακρύων ταῖς χύσεσι.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἄμνόν καὶ ποιμένα σε, ἐπὶ ξύλου ὡς ἔ-
βλεψεν, ἄμνας ἡ κυήσασα, ἐπωδύρετο, καὶ
μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο· Υἱὲ ποθεινότατε, πῶς
ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἀνηρτήθης μακρόθυμε;
πῶς τὰς χεῖράς σου, καὶ τοὺς πόδας σου Λόγε
προσηλώθης, ὑπ' ἀνόμων καὶ τὸ αἷμα, τὸ σὸν
ἐξέχεας Δέσποτα;

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Εἰς τὸν ὁρθρον.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς
Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἀγίων ὁ παρὼν, οὗ ἡ Ἀ-
κροστιχίς·

Ταῖς ἑπτὰ Παισὶν αἶνον ᾄδω προσφόρως.
Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις· Κλήμεντος, ἐλλεί-
ποντος τοῦ Α. διὰ τὸ ὀκτάρημον τῶν ᾠδῶν.

ᾠδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοί, ᾄσωμεν.

Τοὺς ἀριθμῷ, λάμποντας τιμίους λίθους ἑ-
πτὰ, δεῦτε πιστῶς τιμήσωμεν, ὅτι πυρ-
σεύουσι τὴν Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, τῆς ἑπταφώ-
του κρεῖττον λυχνίας τῆς νομικῆς.

Οἱ τῆς σαρκὸς, πρότερον νεκρώσει ζῶντες
Χριστῷ, Παῖδες ἑπτὰ ἀνέθορον, ὡς ὕπνον
θάνατον, παραδόξως λαβόντες, κρατύνοντες τὸ
δόγμα τῆς Ἀναστάσεως.

Ιερίχῳ, πέπτωκε βοῇ σαλπείγων ἑπτὰ· ἡ δὲ
τῆς πλάνης ἑπαρσις, τῇ ἑπταφώνῳ νῦν,
πίστει τῶν Ἀθλοφόρων, κατῆλθεν ἕως Ἀδου
καὶ διαλέλυσται.

Στέφος διπλοῦν, Ἅγιοι Παῖδες ἑπτά ἀληθῶς, ἐδέξασθε πορθήσαντες, πλάνην καὶ ἄρνησιν, τῆς ἐγέρσεως πάντων, τὴν μὲν πρὸ τοῦ θανάτου, τὴν δὲ ἐγέρσει ὑμῶν. Θεοτοκίον.

Καινοπρεπῇ, τόκον καινίζεις Ἀνύμφευτε· ὁ γὰρ Πατρί συνάναρχος ἐν θείῳ Πνεύματι συναῖδιος Λόγος, ἐκ σοῦ ἐσωματώθη, χωρὶς τροπῆς καὶ φυρμού.

Ῥδὴ γ'. Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε.

Αστέρες ἀπλανεῖς ἑπτά ὥφθητε, τῇ πίστει ἀστράπτοντες Ἀθλοφόροι, καὶ τοὺς πλάνης νηχομένους βυθῷ, πρὸς λιμένα σωτήριον ἱθύνατε.

Πρὸ βήματος στερόνως ἐστῶτες Ἅγιοι, τυράννου ὡς πάλαι οἱ Μακκαβαῖοι, τῆς στρατείας διημεΐψατε τὴν ἐπίκηρον δόξαν, στρατευθέντες Χριστῷ.

Αξίως τῷ Χριστῷ δεκτὴ ἐδείχθητε, θυσία προσευχῆς Ἅγιοι Παῖδες, καὶ ὁσμὴ πανευωδέστατος, τὸ δυσῶδες ἐλέγχοντες τῆς πλάνης στερόνως. Θεοτοκίον.

Η βάτος ἐν Σινᾷ προδιετύπωσε, Παρθένε τὸ παράδοξον τοῦ σοῦ τόκου· τὸ γὰρ πῦρ τὸ τῆς Θεότητος, οὐκ ἐφλέχθη ἐν μήτρᾳ δεξαμένη πιστῶς. Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**τερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ νεκρώσας τὴν ἀμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Οἱ τὰ τοῦ Κόσμου ὡς φθαρτὰ παριδόντες, καὶ τὰς ἀφθάρτους δωρεὰς εἰληφότες, ἀποθανόντες ἔμειναν ἐκτὸς καταφθορᾶς· ὅθεν ἐξανίστανται, μετὰ πλείονας χρόνους, ἅπασαν ἐνθάπτοντες, δυσμενῶν ἀπιστίαν. Οὓς ἐν αἰνέσει σήμερον πιστοὶ, ἀνευφημοῦντες Χριστὸν ἀνυμνήσωμεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Φιλαμαρτήμων πεφυκῶς δυσωπῶ σε· Τὸν ἀναμάρτητον Θεὸν τετοκυῖα, τὸν ἀμαρτίας αἶροντα τοῦ κόσμου Σεμνῇ, τὴν πολυμαρτήτον, οἰκτειρῆσαι ψυχὴν μου, καὶ τὰς ἀμαρτίας μου, τὰς πολλὰς ἐξαλεῖψαι· ἀμαρτωλῶν αὕτῃ γὰρ ἰλασμός, καὶ σωτηρία πιστῶν καὶ ἀντίληψις.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γέννηθέντα, ἡ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυρῷ κρεμνόμενον ὁρῶσα Χριστέ· Οἶμα! ποθεινότε, Ἰησοῦ ἀνεβόα· πῶς ὁ δοξαζόμενος ὡς Θεός

ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν Υἱέ, θείων σταυροῦσαι; Ὑμνῶ σε μακρόθυμε.

Ῥδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ιερώτατον σύνταγμα, τῷ ἀριθμῷ ἑπτά τειμμένον, τοὺς ἑπτά τιμίους Παῖδας ὑμνήσωμεν.

Σοφίζόμενον μάταια, τὸν δυσσεβῆ τῆς πλάνης βασιλέα, Ἐφεσίων Παῖδες ἐδείξαν ἄφρονα.

Ιερεῖα πανάμωμα, ὡς ἀληθῶς καὶ θύματα Κυρίου, ἐν τῇ πίστει ὥφθητε Παῖδες ἅγιοι.

Νεκρωθέντες τῷ σώματι, πρὸ τῆς κοινῆς ἐγέρσεως ἀφράστως, ἀναστάντες Παῖδες, δόξῃ ἐστέφθητε. Θεοτοκίον.

Μὴ παρίδης πρεσβεύουσα, ὑπὲρ ἡμῶν αἰεὶ εὐλογημένη, λυτρωθῆναι πάσης θλίψεως ἄχραντε.

Ῥδὴ ε'. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Ανεπαίσθητος τὸ πρὶν, κοινὸν θανέντες ἐπὶ γῆς θάνατον, ὑπερφυῶς ἀνέστητε αὐθις, πιστούμενοι σαφῶς, Ἐφέσιοι Παῖδες, νεκρῶν τὴν Ἀνάστασιν.

Ιερωθέντες Θεῷ, ὁμολογία ἀληθεῖ πίστεως, ὡς ἀθληταὶ νόμιμοι Κυρίᾳ, ἐρρύσθητε Σοφοί, κλοιῶν καὶ μαστίγων, καὶ στέφανον ἤρασθε.

Νενικηκότες στερόνως, εἰδώλων πλάνην, ἐκλεεῖς Μάρτυρες, καὶ ἀσεβοῦς αἰρέσεως δόγμα, φυλάττετε αἰεὶ, τοὺς ὁμολογοῦντας νεκρῶν τὴν Ἀνάστασιν. Θεοτοκίον.

Εν δύο ταῖς φύσεσι, καὶ ὑποστάσει δὲ μιᾷ πέφνηας, τέλειος ὢν, βροτὸς ἀσυγχύτως, καὶ τέλειος Θεός, τεχθεὶς ἐξ Ἀγίας Μητρὸς Ὑπερούσιε.

Ῥδὴ ς'. Ἐν ἀθύσσω πταισμάτων.

Οτῆς θείας σοφίας ἰσάριθμοι, στυλοὶ εὐφημείσθωσαν Ἅγιοι Παῖδες ἑπτά, λόγοις ὡς λίθοις θλάσαντες, τῶν τυράννων τὸ ἄθεον πρόσταγμα.

Νόμῳ θείας προνοίας φρουρούμενοι, σχέδιον ἐδέξασθε ταφὴν τὸ σπήλαιον, ἐν ᾧ νεκροὶ καὶ ἀφθαρτοὶ, πολυχρόνιοι Ἅγιοι ὥφθητε.

Αφθαρσία συνέστιοι Μάρτυρες, πίξιν ἐκδιώκετε φθοροποιὸν καὶ νεκρῶν καὶ τῷ Θεῷ πρεσβεύετε, ὑπὲρ τῶν ἐλπίζόντων Ἀνάστασιν. Θεοτοκίον.

Νῦν ἡ φύσις τοῦ θήλεος γέγηθε· νῦν ἡ λύπη πέπαυται, χαρὰ δὲ ἠνθησεν· ὅτι Μαρία τέτοκε, τὴν χαρὰν τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν ἀθύσσω πταισμάτων κυκλόμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,

» ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς
» με ἀνάγαγε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΕ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἀγίων
ἐπτά Παίδων τῶν ἐν Ἐφέσῳ, Μαξιμιλιανοῦ,
Ἐξακιστωδιανοῦ, Ἰαμβλίχου, Μαρτινιανῆς, Διο-
νυσίου, Ἰωάννου, καὶ Κωνσταντίνου.

Στίχοι.

Τὸν ἐπτάρηθμον τιμῶ χορὸν Μαρτύρων,
Δείξαντα Ἀνάστασιν νεκρῶν τῷ κόσμῳ.

Τῇ δὲ τετάρτῃ νεκροέγερτοι ξύνθανον ἐπτά.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι ὑπῆρχον ἐπὶ Δεκίου Βασιλέως· καὶ
καιρὸν λαβόντες βουλευσασθαι, τὰ πάντα αὐτῶν τοῖς
πτωχοῖς διανείμαντες, ὑπέδυσαν ἐν σπηλαίῳ· εὐξάμενοί
τε τοῦ δεσμοῦ λυθῆναι τοῦ σώματος, καὶ μὴ παραδοθῆ-
ναι τῷ βασιλεῖ, ἀπέθεντο τὰς ψυχὰς. Ὁ δὲ Βασιλεὺς
Δέκιος, ἀναζητήσας τούτους πρὸς τὸ θῦσαι τοῖς εἰδώλοις,
μετὰ τὸ ὑποστρέψαι αὐτὸν εἰς Ἐφεσον, καὶ τὴν ἐν τῷ
σπηλαίῳ τούτων τελευτὴν ἀναδιδαχθεὶς ἐκέλευσεν ἐμφρα-
γῆναι τούτου τὸ στόμιον. Ἐκτοτε οὖν ἑκατὸν ὀγδοήκοντα
τεσσαρῶν (ἴσ. ὁρθότ. 194) χρόνον παρερρύηκότων ἐπὶ τῆς
βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ, τῷ τριακοστῷ ὀγδόῳ ἔ-
τει τῆς αὐτοῦ βασιλείας, αἰρέσειως ἀναφύσεως περὶ τοῦ
μὴ εἶναι Ἀνάστασιν, ὁ Βασιλεὺς, βλέπων τὴν τοῦ Θεοῦ
Ἐκκλησίαν ταραττομένην, διὰ τὸ καὶ Ἐπισκόπους τινὰς
τῇ αὐτῇ αἰρέσει ἀλίσκασθαι, διηπόρει τί διαπράξασθαι.
Ὅμως σάκκον περιβαλόμενος, καὶ τῇ γῇ ἑαυτὸν ὑποστρώ-
σας, ἐθρήνη παρακαλῶν τὸν Θεόν, ὥπως φανερῶσιν αὐτῷ
τὸ ζητούμενον.

Οὐ παρεῖδεν οὖν ὁ Κύριος τὰ δάκρυα αὐτοῦ ἀλλ' ἐπέ-
νευσε τοιῷδε τρόπῳ. Ὁ τοῦ ὄρους κύριος, ἐν ᾧ τὸ σπῆ-
λαιον ἦν, ἠθέλησε ποιῆσαι κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον μάν-
δραν τῷ ποιμνίῳ αὐτοῦ· καὶ κυλίσαντος αὐτοῦ λίθους ἐκ
τοῦ σπηλαίου ἐκείνου, πρὸς οἰκοδομὴν τῆς μάνδρας, ἡ-
νοίγη ἡ θύρα τοῦ σπηλαίου· καὶ συμβάν οὕτω Θεοῦ προ-
στάξει, ἀνέστησαν οἱ ἐκεῖσε τελευτήσαντες Ἅγιοι ἐπτά
Παῖδες, καὶ ὠμίλουν πρὸς ἀλλήλους, ὡς ἦδη χθὲς ὑπνώ-
σαντες, μηλοπωτοῦν ἀλλοιωθέντες, ὡς μηδὲ τῶν περιβλη-
μάτων αὐτῶν, ὧν ἐνεδίδυντο, ἐκ τῆς γῆς παραβλαβίντων
τὸ σύνολον· καὶ πλεῖον ἐπὶ μνήμης ἔχοντες, ὅτι Δέκιος
ζητεῖ αὐτοὺς τιμωρήσασθαι, περὶ τούτου πρὸς ἑαυτοὺς ὠ-
μίλουν, τοῦ Μαξιμιλιανῶ πρὸς τοὺς ἐτίρους λέγοντος·
Εἰ καὶ κρατηθῶμεν, ἀδελφοί, στώμεν ἀνδρείως, καὶ μὴ
προδῶμεν τὴν εὐγένειαν τῆς πίστεως ἡμῶν. Ἀλλὰ σὺ,
ἀδελφε Ἰάμβλιχε, ἀπελθε, ἐξώνησαι ἄρτους, πλήν περισσο-
τέρους· ὥς γὰρ ὀλίγους ἠνεγκας, καὶ πρόσπεινοι ἐκοιμή-
θημεν. Μάθε δὲ καὶ τί περὶ ἡμᾶς βούλεται Δέκιος.

Ἀπελθὼν οὖν ὁ Ἰάμβλιχος ἐν τῇ πόλει, καὶ ἰδὼν τὸ
σημεῖον τοῦ Σταυροῦ ἐν τῇ πύλῃ, ἐθαύμασεν. Ἰδὼν δὲ
αὐτὸ καὶ ἐν ἑτέροις τόποις, καὶ τὰ κτίρια ἐνηλλαγμένα·
καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἐνηλλαγμένους, ἐδόκει ὄραμα βλέπειν,
ἢ ἐν ἐκστάσει γεγενῆσθαι. Ἀπελθὼν δὲ ὁμοῦς εἰς τοὺς πω-
λοῦντας, ἔλαβε τοὺς ἄρτους· καὶ δούς τὸ ὑπὲρ αὐτῶν ἀρ-
γύριον τοῖς πωλοῦσιν, ὑποστρέφειν ἔσπειδεν. Ὡς δὲ ἐώ-
ρα τοὺς πωλοῦντας ὑποδεικνύοντας ἀλλήλοις τὸ ἀργύριον,
καὶ πρὸς αὐτὸν ἀφορῶντας, καὶ φάσκοντας θησαυρὸν εὖ-
ρεῖν, ὡς τοῦ ἀργυρίου προφανῶς ἐλέγχοντος τὸ λεγόμε-
νον, τοῦ πρὸ χρόνων βασιλεύοντος οὐκ ὀλίγων τὴν τύπω-

σιν φέροντος, τρόμῳ συνεσχέθη καὶ ἀφωνία, νομίζων ἀ-
ναγνωρισθῆναι ὑπ' αὐτῶν, καὶ παραδοθῆναι, κατασχεθεὶς
δὲ αὐτῶν, Δεκίῳ τῷ Βασιλεῖ. Τοῖνον καὶ προσπεσὼν,
ἠντιβόλει λέγων· Δίόμαι ὑμῶν, κύριοί μου, ἐπεὶ τὸ ἀρ-
γύριόν μου ἐν χερσὶν ἔχετε, λάβετε καὶ τοὺς ἄρτους, μόν-
ον ἀρετί με ἀναχωρῆσαι. Οἱ δὲ· Δείξον ἡμῖν ἔλεγον,
τὸν θησαυρὸν, καὶ ποίησον ἡμᾶς κοινωνοὺς· εἰδ' οὖν, πα-
ραδιδόμεν σε εἰς θάνατον. Καὶ ἅμα τῷ λόγῳ, σὺννοον
ὀρῶντες τοῦτον, τῷ τραχήλῳ αὐτοῦ κλοιὸν ἐπέθεντο, καὶ
ἐπὶ τὴν λεωφόρον εἴλκον· καὶ ὡς πρὸς τὸν Ἀνθύπατον
ἤγαγον, παρέστησαν εἰς ἐξίτασιν. Ὁν οὗτος ἰδὼν, ἤρε-
το· Διήγησον ἡμῖν, ὦ νεανία, ὅπως τε τὸν θησαυρὸν εὗ-
ρες, καὶ ὅσος οὗτος, καὶ ποῦ. Ὁ δὲ ἀπεκρίνατο· Εὐρε-
μα μηδέποτε εὐρεῖν, ἀπὸ τῶν γονέων δὲ κερκτῆσθαι, καὶ
τί μοι ἐστὶ τὸ συμβάν, οὐ γινώσκω. Καὶ ὁ Ἀνθύπατος
Ποίας πόλεως εἶ; Ὁ δὲ· Ἐκ ταύτης, ἔφησεν, εἰμί, εἴαν
ἡ ἢ Ἐφεσος αὕτη. Καὶ ὁ Ἀνθύπατος· Καὶ τίνας εἰσὶν
οἱ γονεῖς σου; ἐλθέτωσαν πρὸς ἡμᾶς, καὶ τῆς ἀληθείας
διαγνωσθείσης, πιστεύσομέν σοι. Ὁ δὲ ἰδὼν, εἶπεν, ὁ Πα-
τήρ μου, καὶ ὁ δεῖνα ἐστὶ προσγενής, καὶ ὁ δεῖνα Πάπ-
πος. Καὶ ὁ Ἀνθύπατος πρὸς αὐτόν· Ξεῖνα καὶ ἀνυπόστα-
τα ὀνόματα, καὶ ἔξω τῶν κατὰ συνήθειαν λεγομένων, λί-
γων, πιστευθῆναι οὐ δύνασαι. Ὁ Ἰάμβλιχος εἶπεν· Εἴαν
τὴν ἀλήθειαν λέγοντί μου οὐ πιστεύεις, ἕτερον εἰπεῖν οὐ
γινώσκω.

Ὁ Ἀνθύπατος εἶπεν· Ἀσεβέστατε, τὸ ἀργύριόν σου ἀ-
πὸ τῆς ἐπιγραφῆς βοᾷ, πρὸ διακοσίων σχεδὸν ἐτῶν τυ-
πωθῆναι, ἐπὶ Δεκίου τοῦ Βασιλέως, καὶ σὺ νεώτερος ὢν,
σπεύδεις ἀπατῆσαι ἡμᾶς; Τότε ὁ Ἰάμβλιχος πεσὼν εἰς
τοὺς πόδας αὐτῶν, παρεκάλει λέγων· Δίόμαι ὑμῶν, κύ-
ριοί μου, ποῦ ἐστὶ Δέκιος ὁ Βασιλεὺς, ὁ ὢν ἐν τῇ πόλει
ταύτῃ; Οἱ δὲ πρὸς αὐτόν· Ἐν τοῖς χρόνοις τούτοις Δέ-
κιος οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ πρὸ πολλῶν ἐτῶν γέγονε. Καὶ ὁ
Ἰάμβλιχος· Διὰ τοῦτο, κύριοί μου, ἐξεπλάγησαι, ἀλλ' ἀκο-
λουθήσατέ μοι ἐν τῷ σπηλαίῳ, καὶ ἀπ' αὐτῶν ἴσως τῶν
σημείων πιστωθήσονται οἱ λόγοί μου. Ἐγὼ γὰρ οἶδα, ὅ-
τι ἀπὸ προσώπου Δεκίου τοῦ Βασιλέως ἐφύγομεν, καὶ τῇ
χθὲς ἐλθὼν ἀγγράσαι ἄρτους, εἶδον ὅτι εἰσῆλθε Δέκιος ἐν
τῇ πόλει ταύτῃ.

Ταῦτα εἶπε· καὶ ὁ Ἐπίσκοπος Μαρῖνος ἀκούσας, λί-
γει τῷ Ἀνθυπάτῳ· Ὑπολαμβάνω, ὅτι θαυμάσιόν τι συ-
νέβη ἐν τῇ ὑποθέσει ταύτῃ· ἀλλὰ ἀπέλθωμεν ὁμοῦ σὺν
αὐτῷ. Καὶ πορευθέντων μετὰ τοῦ λαοῦ, εἰσῆλθε πρὸς τὸ
σπήλαιον πρῶτος ὁ Ἰάμβλιχος, εἰθ' οὕτως ὁ Ἐπίσκοπος,
καὶ πρὸς τὰ δεξιὰ μέρη στραφεὶς τῆς θύρας, εἶδε γλωσ-
σόκομον, ἐσφραγισμένον δύο σφραγίσιν ἀργυρίαις, ὅπερ
ἔθεντο Ρουφῖνος καὶ Θεόδωρος ὡς Χριστιανοί, ἀποστα-
λέντες μετὰ καὶ ἄλλων παρὰ Δεκίου ἐπὶ τὸ ἐμφράξαι τὸ
σπήλαιον, γράψαντες καὶ τὰ τῶν Ἀγίων ὑπομνήματα,
καὶ ὑποσημάναντες καὶ τὰ αὐτῶν ὀνόματα ἐν πυξίσι μο-
λυθδίναις. Καὶ συναχθέντων πάντων τῶν προκρίτων σὺν
τῷ Ἀνθυπάτῳ, ἀνοίξαντες, εὗρον τὰς μολυθδίνας πυξί-
δας· καὶ ἀναγνόντες, ἐξέστησαν ἅπαντες· καὶ εἰσιλθόν-
τες εὗρον τοῦ σπηλαίου, εὗρον τοὺς Ἁγίους, καὶ ἔπесον
εἰς τοὺς πόδας αὐτῶν, καὶ καθίσαντες ἡρώτων αὐτούς.
Οἱ δὲ διηγήσαντο ἐν πρώτοις μὲν τὰ περὶ ἑαυτῶν, εἰθ'
οὕτω τὰ τοῦ Βασιλέως Δεκίου κακουργήματα, καὶ ἐξίσταν-
το ἅπαντες, καὶ ἐδόξαζον τὸν τῶν θαυμασίων Θεόν.

Τότε ὁ Ἀνθύπατος, σὺν τῷ Ἐπισκόπῳ, δι' ἀναρρηᾶς
δῆλα τῷ Βασιλεῖ Θεοδοσίῳ ταῦτα πεποιήκασιν. Ὁ δὲ
Βασιλεὺς, χαρᾶς πλησθεὶς ἐπὶ τούτοις, σπουδῇ πολλῇ τὸν
τόπον κατέλαβε, καὶ ἀνελθὼν ἐν τῷ σπηλαίῳ, τοὺς τῶν
Ἀγίων πόδας, πεσὼν ἐπὶ τῆς γῆς, δάκρυσιν ἐναπίσμηκε,
καὶ ἠγαλλιᾶτο καὶ ἔχαρειν ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, ὅτι οὐ παρεῖ-
δε Κύριος τὴν αἴτησιν αὐτοῦ, ἀλλ' ὑπέδειξεν αὐτῷ ὀφθαλ-

μοφανῶς τὴν τῶν νεκρῶν ἐξανάστασιν. Προσομιλῶντος οὖν τοῦ Βασιλέως μετὰ τῶν Ἀγίων, ἅμα τοῖς Ἐπισκόποις, καὶ ἑτέροις Ἀρχουσιν οὐκ ὀλίγοις, οἱ Ἅγιοι, μικρὸν ἐναπονυστάξαντες, τούτων ὁρώντων, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησαν.

Τότε ὁ Βασιλεὺς, δοὺς ἄμφια πολύτιμα, καὶ χρυσὸν καὶ ἄργυρον ἱκανόν, ἐφ' ὧν γενέσθαι γλωσσόκομα ἑπτὰ εἰς τιμὴν τῶν Ἀγίων, ἐν τούτοις κατατεθῆναι ἐκέλευσεν. Ἀλλὰ τῇ νυκτὶ ἐκίνη οἱ Ἅγιοι, τῷ Βασιλεῖ ἐμφανισθέντες, ἔλεγον· Ἐασον ἡμᾶς, ὦ Βασιλεῦ, ἐν τῇ γῇ, ὅθεν ἄπαξ ἀνίστημεν. Γενεμένης δὲ συνάξεως οὐκ ὀλίγης Ἐπισκόπων τε καὶ Ἀρχόντων, ὁ Βασιλεὺς, ἐν τῇ γῇ καταθείς τοὺς Ἀγίους, ὡς οὗτοι δὲ ὀπτασίας διέθεντο, καὶ χαρμῶσιν ἐορτὴν ἐκτελέσας, ξενίαν οὐ μικράν τοῖς πτωχοῖς τῆς πόλεως Ἐφesiών πεποίηκε, καὶ πάντα τὸν λαὸν ἐχαρποίησε τὸν ὑπ' αὐτὸν, πολυτελῶς φιλοτιμησάμενος, καὶ τοὺς ἐν φυλακαῖς καθειρχθέντας Ἐπισκόπους διὰ τὸ κηρύσσειν τὴν Ἀνάστασιν ἐκαλέσαντο· καὶ κοινὴν παρὰ πάντων ἐορτὴν γέγονεν, εὐλογούντων καὶ δοξαζόντων τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς ἀνακομιδῆς τῶν Λειψάνων τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν, καὶ Μάρτυρος Εὐδοκίας.

Στίχ. Ὁσμὴ! τί τοῦτο; Σῶμα τῆς Εὐδοκίας, Ἀθλητικῶν ἀπόζον ἥκει χαρίτων.

Πότνια Εὐδοκίη νεκρὰ ἤχθη ἀμφὶ τετάρτην.

Ἀὕτη ἡ Ἁγία Μάρτυς Εὐδοκία Ῥωμαία ἦν, ἐξ ἀνατολῶν ὁρμωμένη. Αἰχμαλωτισθεῖσα δὲ ὑπὸ Περσῶν, κατέλαβε τὴν χώραν αὐτῶν· καὶ πεπαιδευμένη οὖσα ἐν τῇ Δείᾳ Γραφῇ, ἐνουθέτει πάντας τοὺς αἰχμαλώτους· καὶ γινώσκουσα τοῖς ἐκείσε γενομένη, ἦν καὶ συνήθης ταῖς τῶν Περσῶν γυναιξί, καὶ οὐκ ὀλίγας μετέβαλε πρὸς τὴν Διογνώσιαν. Διὸ καὶ διαβληθεῖσα, τύπτεται βουνεύροις· καὶ ῥιφείσα ἐν τῇ φυλακῇ, διετίλεσε μῆνας δύο. Μετὰ δὲ ταῦτα πάλιν ἀνακριθεῖσα, καὶ τὸν Χριστὸν Θεὸν ἀληθινὸν ὁμολογήσασα, τύπτεται σφοδρῶς διὰ ῥάβδων ῥοιᾶς, ἕως οὐ αἱ σάρκες δαπανηθεῖσαι κατέπεσον, καὶ οἱ τύπτοντες κατεφοινίχθησαν ὑπὸ τῶν αἱμάτων αὐτῆς, καὶ πάλιν ῥίψαντες αὐτὴν εἰς τὴν φυλακὴν, κατησφάλισαντο.

Μετὰ δὲ παραδρομὴν μηνῶν ἐξ ἐξαγαγόντες αὐτήν, καὶ ἀνακρίναντες, καὶ καλὰ μους σχίσαντες ἰσομήκεις τῇ ἡλικίᾳ αὐτῆς, καὶ ἀποδύσαντες, γεγυμνωμένην ταύτην διὰ τῶν καλᾶμων ἰσπαργάνωσαν· καὶ συσφίγγαντες μετὰ λεπτῆς σπάρτου, τούτους σφοδρῶς ἐνέπηξαν τοῖς μέλεις τῆς ὅλης σαρκὸς αὐτῆς· καὶ ἕνα πρὸς ἕνα κάλαμον βιαίως σύροντες οἱ ἀνηλεεῖς, καὶ τὰς σάρκας ἀποσπῶντες, δριμείας καὶ ὀδυνηρὰς ἐδύναντο ἰποιῶν τῇ Μάρτυρι. Εἰθ' οὕτω κρεμάσαντες, καὶ καλωδίους πρὸ ἅπαν σῶμα τῆς Ἀγίας καλύψαντες, καὶ διὰ ξύλων στρεβλώσαντες, συνέτριψαν πάντα τὰ ὅσῃ αὐτῆς, καὶ ὡς εἶδεν αὐτὴν ἡμίδανῃ καὶ ἀλαλον, ἀπέτεμον τὴν κεφαλὴν αὐτῆς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Θαθουήλ, ἐν μηλείᾳ κρεμασθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Θνήσκε κρεμασθεὶς, Θαθουήλ, ἐν μηλείᾳ, Ὡς ἂν τρυγῆσης τῆς Ἑδέμ μῆλα ξένα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Ἰᾶς, καὶ τῶν σὺν αὐτῇ.

Στίχ. Ὁσμὴν ἴων ἐπνευσεν ἡ Μάρτυς Ἰᾶ, Ἐρυθροβαφῶν αἱμάτων ἀτμοπνῶν.

Ἀὕτη ἦν ἐπὶ Σαβωρίου βασιλέως Περσῶν, πρεσβυτάτην ἔχουσα τὴν ἡλικίαν. Συνελήφθη οὖν μετὰ ἐννέα χιλιάδων Χριστιανῶν αἰχμαλώτων παρὰ τῶν Ἀρχιμάγων, διάφοροις βασάνοις καὶ πυκναῖς τιμωρίαις παραδοθέντων, μεθ' ὧν καὶ ἡ μακαρία ταῖς τιμωρίαις ἐνεκαρτέρει· ἥτις, μετὰ πολλῶν βασάνων αἰκίας, τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὤδὴ ζ'. Εἰκόνοσ χρυσῆς.

Δοχεῖα Χριστοῦ, καθαρὰ καὶ ἐκλεκτὰ οἱ Παῖδες ὠφθήσαν, δι' ὧν τὸ δόγμα τῆς αἰρέσεως, τῆς Ἐκκλησίας διώκεται, καὶ ὀρθοδοξία ἐκλάμπει· ὅτι ἔσται Ἀνάστασις, πάσης ψυχῆς τε καὶ σαρκὸς καθὰ γεγένηται.

Ὡς ὄντως στερόροι, πρὸ θανάτου ἀληθῶς ἐν τῇ ἀθλήσει ὑμῶν, Ἅγιοι Παῖδες αὐθις ὠφθητε καὶ μετὰ νέκρωσιν ζήσαντες, δόξη κραταιούμενοι θείᾳ, εὐσεβῶς πιστωσάμενοι, ἐν ἑαυτοῖς τὸ ἀληθὲς τῆς Ἀναστάσεως.

Πνευμάτων ὁμοῦ, καὶ σωμάτων αἰσθητῶν ἔσται ἀνάστασις· ὡς γὰρ οὐκ ἔφυ ἄνευ σώματος, ψυχὴ ἐν κόσμῳ προέρχεσθαι, οὕτως οὐδὲ σώματος πάρεξ, οἱ Πανεύφημοι ἔλεγον, ἢ δοξασθήσεται ψυχὴ ἢ ἐτασθήσεται.

Θεοτοκίον.

Τεκοῦσα Θεόν, τὸν Σωτῆρα τοῦ παντός Μαρία γέγονας, ἀπεγνωσμένων ἐπανόρθωσις, πεπλανημένων ἀντίληψις, καὶ ἀπηλπισμένων ἐλπίς τε, καὶ ψαλλόντων βοήθεια· Εὐλογημένος ὁ καρπὸς ὁ τῆς κοιλίας σου.

Ὤδὴ η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ρίζαν πικρίας ἀσεβῶν, ἀναφύουσαν δεινῶς οἱ θεῖοι Παῖδες, ἐκτεμόντες τῆς πλάνης, καὶ τῆς αἰρέσεως νῦν, κομῶσι καρπῷ τῷ τῆς Πίστews, ζῶντες καὶ ταφέντες πιστῶς καὶ ἀναστάντες.

Οἱ Ἐφesiών ἀρχηγοὶ, Παῖδες Ἅγιοι ἑπτὰ καὶ ἀθλοφόροι, τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας, καὶ βασιλείας πιστῶς, ἐνθέως ἐδείχθησαν στήριγμα· ὅς ὑπερυψῶμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στερόροι φανέντες ἀθληταί, καὶ ἰσάριθμοι δειχθέντες τῶν ἀστέρων, ἀπλανῇ τὴν πορείαν, τῆς εὐσεβείας ὁμοῦ, οἱ Παῖδες ποιούμενοι ἔκραζον· Σὲ ὑπερυψοῦμεν Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Φῶς καὶ ἀνάστασις ζωῆς, τοῖς Παισὶν ἐν τῷ σπηλαίῳ παραδόξως, ἐκ Θεοῦ ἐχαρίσθη· καὶ ἀναστάντες οἱ πρὶν θανέντες, ὡς ζῶντες

ἐκράυγαζον· Σῶσον ὁ Θεὸς τοὺς ἐν πίστει σὲ ὑμνοῦντας. Θεοτοκίον.

Οὐδεὶς ἀπώλετο ἀγνὴ, τὰς τῆς πίστεως ἐλπίδας κεκτημένος, ἐπὶ σοὶ ὀρθοδόξως, Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, ἢ μόνον οἱ φθόνῳ ἀρνούμενοι, σοῦ μὴ προσκυνεῖν τὴν μορφήν τῆς ἐμφερείας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων
» τοῖς παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν
» φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεὸν, ὑμνεῖ-
» τε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ Δ΄. Ἡ τὸν πρὸ ἡλίου φωστῆρα.

Ο ἄλθος μυστηρίων καὶ θείων, θαυμασίων ἀποκαλύψις, ἡ τῶν Ἀγίων ὥφθη νῦν ἀνάστασις· οἱ γὰρ πάλαι τὸν φυσικόν, σαρκὶ θανόντες θάνατον, ἀφθάρτως νῦν ἀνέστησαν, ἡμφιεσμένοι ὡς ὑπνώττοντες.

Ρώσεως ταμεῖον, καὶ πίστεως βεβαίᾳς ἀποσφράγισμα, τὸ τῶν Ἀγίων ὥφθη σπηλαιον, προμηνῦον τὸ τῆς μελλούσης, κλέος Ἀναστάσεως, οὐ τεταρταῖον Λάζαρον, ἀλλ' αἰωνίους ἀναστήσειν νεκρούς.

Ως τιμημένοι οἱ Παῖδες, ἀριθμῶ τε καὶ τῇ πίστει Χριστοῦ, τῆς Ἐκκλησίας ὥφθησαν πιζῶς ὀφθαλμοί, ὑπερτέρως τοῦ Ζοροβάβελ (*), λίθου ἀπαστράπτοντες· ὧν περ τὰ θεία πνεύματα, πνευματικῶς ἀνευφημήσωμεν.

Στέφος μαρτυρίου, ἀθλήσαντες νομίμως ἀνεδήσασθε, Παῖδες ἑπτὰ καὶ στύλοι τῆς σοφίας Θεοῦ, καὶ δογματῶν ὀρθοδοξίας ἔγερσις ἐδείχθητε, ὡς Ἐκκλησίας πρόμαχοι, καὶ πρεσβευταὶ τῶν εὐφημούντων ὑμᾶς.

Θεοτοκίον.

Σῶμα καὶ ψυχὴν σου, ἀμόλυντα Θεῷ διατηρούσης ἀγνὴ, ὁ Βασιλεὺς ἠράσθη σου τοῦ κάλλους Χριστός, καὶ Μητέρα τῆς ἑαυτοῦ σαρκώσεως ἀνέδειξε, Μαρία ὑπερένδοξε, τὴν σωτηρίαν μου αἰεὶ ἐκπληρῶν. Ὁ Εἰρμός.

» **Η** τὸν πρὸ ἡλίου φωστῆρα, τὸν Θεὸν ἐξα-
» γκατεῖλαντα, σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδημή-
» σαντα, ἐκ λαγόνων παρθενικῶν, ἀφράστως

(*) Ὁ ἱερός Ὑμνωδὸς ἐννοεῖ ἀναμφιβόλως ἐνταῦθα τὸ ὑπὸ τοῦ θείου Ἀγγέλου πρὸς τὸν προφήτην Ζαχαρίαν περὶ τοῦ Ζοροβάβελ ρηθέν· Διότι τίς ἐξουδένωσεν εἰς τὴν μέραν μικράς; καὶ χαρήσονται, καὶ ὀψονται τὸν λίθον τὸν κασσιτέρινον ἐν χειρὶ Ζοροβάβελ. Ἐπτὰ οὗτοι ὀφθαλμοὶ εἰσι Κυρίου, οἱ ἐπιβλέποντες ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν (Ζαχ. δ'. 10). Ὁ δὲ βουλόμενος γινῶναι ἀκριβῶς τὴν ἐννοίαν τοῦ προφητικῆς τούτου χωρίου, ἀναγινώτω τὰς εἰς αὐτὸ ἑρμηνείας τῶν Πατέρων.

» σωματώσασα, εὐλογημένη πάντα γνε, σὲ Θεο-
» τόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνελθωμεν.

Τυραννικοῦ πρὸ βήματος τὸν Χριστὸν παρ-
ρήσῃα, Παῖδες ἑπτὰ καὶ Μάρτυρες, ἐκη-
ρύξατε πάντων, Θεὸν Σωτῆρα καὶ Κτίστην·
ὑμεῖς γὰρ θεία προνοία σπηλαίῳ χρόνοις πλείο-
σι, κατὰ φύσιν θανόντες, ὑπερφυῶς, αὐθις ἐξα-
νίστασθε ὡς ἐξ ὕπνου, αἰρετικῶν τὰ στόματα,
ἀποφράττοντες πάντων. Θεοτοκίον.

Σὺν Ἰαμβλίχῳ μέλψωμεν, Ἰωάννην Μαρτί-
νον, καὶ Κωνσταντῖνον ἄσμασι, Μαξιμιλιανόν τε καὶ Διονύσιον ἅμα, κλεινῷ Ἐξακουστω-
δίῳ, φαιδρῶς πανηγυρίζοντες, τὴν φαιδρὰν τού-
των μνήμην· ὅπως εὐχαῖς, τούτων καὶ πρεσ-
βείαις τῆς Θεοτόκου, πταισμάτων λύσιν εὕρω-
μεν, πρὸς Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες,
καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Ε΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Τὰ Προεόρτια τῆς Ἀγίας Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· καὶ Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Εὐσιγνίου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ε΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια προεόρτια γ΄. Ἦχος δ΄. Ἐδωκας σημείωσιν.

Δεῦτε συνανέλθωμεν, τῷ Ἰησοῦ ἀναβαίνοντι, εἰς τὸ ὄρος τὸ ἅγιον, καὶ κεῖ ἀκουσόμεθα, φωνῆς Θεοῦ ζώντος, Πατρὸς προανάρχου, διὰ νεφέλης φωτεινῆς, προσμαρτυρούσης ἐν θείῳ Πνεύματι, αὐτοῦ τὴν γνησιότητα, τῆς αἰδίου Υἱότητος, καὶ τὸν νοῦν φωτιζόμενοι, ἐν φωτὶ φῶς ὁψόμεθα.

Δεῦτε προχορεύσωμεν, καὶ ἑαυτοὺς ἐκκαθάρωμεν, καὶ πιστῶς ἐτοιμάσωμεν, πρὸς θείαν ἀνάβασιν, τῆς ὑψηλοτάτης, Θεοῦ πολιτείας ὅπως ἐπόπτῃ τῆς αὐτοῦ, μεγαλειότητος ἐποφθείημεν, καὶ δόξης ἐπιτύχοιμεν, ἣν κατιδεῖν ἠξιώθησαν, Ἀποστόλων οἱ πρόκριτοι, μυσικῶς ἐν τῷ ὄρει Θαβώρ.

Δεῦτε νῦν τὴν κρείττονα, ἀλλοιωθέντες ἄλλοίωσιν, ἑαυτοὺς εἰς τὴν αὐρίον, καλῶς εὐτρεπίσωμεν, ἐν ὄρει προσβῆναι, Θεοῦ τῷ ἁγίῳ, τὴν ἀναλλοιώτον Χριστοῦ, δόξαν ἀστράπτουσιν κατοπτεύσοντες λαμπρῶς ὑπὲρ τὸν

ἥλιον· καὶ τὸ τρισσὸς αὐγαζόμενοι, φῶς ἐν τούτῳ δοξάσωμεν, τὴν αὐτοῦ συγκατάβασιν.

Καὶ τοῦ Ἀγίου γ'.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Φοινηθεῖσαν ἐν αἵματι, τῆς σαρκὸς σου ἐνδύσαι, πορφυρίδα ἐνδοξε θεία χάριτι· καὶ κορυφῇ σῇ διάδημα, ἐπαναδυσάμενος, ἀφθαρσίας καὶ ζωῆς τοῦ Σταυροῦ τε τὸ τροπαιον, Μάρτυς πάνσοφε, δεξιᾷ περιφέρων ὡς περ σκῆπτρον, τῷ Χριστῷ συμβασιλεύεις, διὰ παντὸς εὐφραινόμενος.

Σπρατῶτης ἀήττητος, ἐγνωρίσθης Εὐσίγνιε· τοῦ Σταυροῦ τῷ ὅπλῳ γὰρ συμφραζάμενος, πρὸς συμπλοκὴν ἐξεληλύθας, ἐχθροῦ πολεμήτορος, καὶ κατέρραξας αὐτὸν, ἀριστεύσας λαμπρότατα, καὶ τὸν στέφανον, εἰληφὼς τὸν τῆς νίκης ἐκ τοῦ μόνου, ἀθλοθέτου καὶ Δεσπότη, καὶ εἰς αἰεὶ βασιλεύοντος.

Τοῖς τιμίοις σου πάθεσι, πάθος τίμιον ἐνδοξε, ἀθλητὰ Εὐσίγνιε ἐξεικόνισας· καὶ νικηφόρος γενόμενος, τὴν ἄνω μητρόπολιν, μετὰ πάντων κατοικεῖς, ἀθλοφόρων γηθόμενος, καὶ Θεούμενος, κατὰ μέθεξιν θείαν· διὰ τοῦτο, τὴν σεπτὴν σου καὶ ἀγίαν, ἐπιτελοῦμεν πανήγυριν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. α'.

Δεῦτε ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὄρος Κυρίου, καὶ εἰς τὸν αἶκον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ θεωσάμεθα τὴν δόξαν τῆς Μεταμορφώσεως αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ Πατρός· φωτὶ προσλάβωμεν φῶς· καὶ μετάρσιοι γενόμενοι τῷ πνεύματι, Τριάδα ὁμοούσιον ὑμνήσωμεν εἰς τὴν αἰῶνα.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἑφραθά.

Φέγγει τῶν ἀρετῶν, ἐκλάμποντες προσβῶμεν, ἐν ὅρει τῷ ἀγίῳ, ὀψόμενοι τὴν θείαν, Κυρίου Μεταμόρφωσιν.

Στίχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί.

Σῆμα Θεοπρεπὲς, Θεότητος δεικνύει, πρὸς τοῦ Σταυροῦ τοῖς Μύσταις, ὡς ἥλιος ἐκλάμψας, Χριστὸς ἐν ὅρει σήμερον.

Στίχ. Θαβὼρ καὶ Ἑρμών.

Φύσιν τὴν ἐξ Ἀδάμ, Χριστὸς ἀμεῖψαι θέλων, ἐν ὅρει νῦν ἀπαίρει, Θαβὼρ παραγυμνώσων, τοῖς Μύσταις τὴν Θεότητα.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Ο ἐν τῷ ὅρει τῷ Θαβὼρ, μεταμορφωθείς ἐν δόξῃ Χριστέ ὁ Θεός, καὶ ὑποδείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν δόξαν τῆς σῆς Θεότητος, καταύγασον καὶ ἡμᾶς, τῷ φωτὶ τῆς σῆς ἐπιγνώ-

σεως, καὶ ὁδήγησον ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Χριστοῦ τὴν Μεταμόρφωσιν προὔπαντήσωμεν, φαιδρῶς πανηγυρίζοντες τὰ Προεόρτια, πιστοὶ καὶ βοήσωμεν· Ἠγγικεν ἡ ἡμέρα τῆς ἐνθέου εὐφροσύνης· ἀνείσιν εἰς τὸ ὄρος τὸ Θαβὼρ ὁ Δεσπότης, τῆς Θεότητος αὐτοῦ ἀπαστράψαι τὴν ὠραιότητα.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες, ὁ Προεόρτιος, καὶ τοῦ Ἀγίου.

Κανὼν Προεόρτιος, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς ἡ Ἀλφάβητος.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Αστράφητι κάτωθεν, φῶς οὐρανοῦ ὑπὲρ ἥλιον, καὶ γῆ ἀκουτίσθητι, ῥήματα ζῶντος Θεοῦ· τὴν Υἱότητα, τῷ μεταμορφουμένῳ, Πατὴρ μαρτυρήσει γὰρ, ἐπὶ τοῦ ὄρους Θαβὼρ. Βροτὸς τὸ ὀρώμενον, ἀλλὰ Θεὸς τὸ κρυπτόμενον, ἐπὶ τῷ Θαβώριον, Χριστὸς ἀνέρχεται, τῆς Θεότητος, αὐγὴν παραγυμνώσαι, ταῖς ὑπὲρ τὸν ἥλιον, δόξης λαμπρότησι.

Γνωστῶς νῦν προέρχεται, ἐμφανισθῆναι Μωσῇ Χριστός, καὶ δόξαν τὴν ἀρρήτον, δεῖξαι ἐν ὅρει Θαβὼρ, τῇ πρὸς πρόσωπον, ἀμέσως ὁμιλίᾳ. Γηθόμενοι σήμερον προεορτάσωμεν.

Κανὼν τοῦ Ἀγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς· Τὸν κλεινὸν Εὐσίγνιον δοξάζειν θέμις.

Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀσωμεν τῷ Κυρίῳ

Ταῖς πανευκλεεστάταις, τάξεσιν Ἀγγέλων Παναοίδιμε, συνυπάρχων ἀπαύστως, τοὺς δοξάζοντας σῶζε τὴν μνήμην σου.

Οἶκος τοῦ Παρακλήτου, ἡ ἡγιασμένη σου διάνοια, Ἀθλοφόρε ἐδείχθη· διὰ τοῦτό σε πίστει γεραίρομεν.

Νιέκρωσιν ζωηφόρον, τῇ σαρκὶ παθόντος ἐξεκόνισας, τῇ σαρκὶ σε Παμμακάαρ, καὶ τῆς ὄντως ζωῆς κατηξίωσαι.

Κράτος παρανομήντων, κρατυνθεὶς τῷ Πνεύματι κατέβαλες, καὶ τοὺς νόμους Κυρίου παναοίδιμε Μάρτυς ἐκράτυνας.

Θεοτοκίον.

Λέλυται ἡ κατάρρα, πέπαυται ἡ λύπη τῇ κυήσει σου, παντευλόγητε Κόρη, τῶν πιστῶν εὐφροσύνη πανάμωμε.

Εἶθ' οὕτω, τὸ Τριῶδιον. Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'.

"Ασομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου.

Ταύτην προεόρτιον τὴν ἡμέραν, ἐπιτελοῦντες οἱ πιστοί, τῆς Μεταμορφώσεως, Χριστῷ τῷ Λυτρωτοῦ ἡμῶν, κροτήσωμεν ἐν ᾄσμασι.

Τὴν εἴσοδον φθάσαντες τῆς Ἀγίας, Μεταμορφώσεως Χριστοῦ, καὶ ἡμεῖς ἀστράψωμεν, ταῖς θείαις ἀλλοιώσεσιν, αὐτὴν κατασπαζόμενοι.

Οὗτος ὑψηλότατον τὴν καρδίαν, κεκαθαρμένην ἐκ παθῶν, ἔχοντες ὀψόμεθα, Χριστοῦ τὴν Μεταμόρφωσιν, φωτίζουσιν τὸν νοῦν ἡμῶν.

Δόξα Πατρί.

Τριάδα προσώπων τῇ διαιρέσει, Μονάδα φύσιν θεϊκὴν, πάντες προσκυνήσωμεν, Πατέρα τὸν ἀναρχον, Υἱὸν καὶ Πνεῦμα Ἅγιον.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Τὴν ἁμῶμον Κόρην ἐξ ἧς προῆλθε, μετὰ σαρκὸς ἀνευ τροπῆς, Χριστὸς ὁ Θεός ἡμῶν, ὑμνήσωμεν ἅπαντες, ὡς ὄντως Θεοτόκον πιστοί. Προεόρτιος. Ὡδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Δεσπόζων τῆς κτίσεως ἀπάσης, ὡράθης μορφὴν δούλου λαβὼν, ἐν ᾗ τὸ τῆς Θεότητος, ἀπρόσιτον ἀπαύγασμα, τοῖς Μαθηταῖς παρέδειξας, καθὼς ἐχώρουν θεάσασθαι.

Εν ὅρει ἐπείγεται ἀστράψαι, τῆς δόξης ὁ ἥλιος Χριστὸς, καὶ τὸν ἐξ ὕψους λάμποντα, φωστῆρα ἀμαυρῶσαι φωτί· οὐ ταῖς αὐγαῖς λαμπόμενοι, προεορτάσωμεν σήμερον.

Ζωῆς αἰωνίου ἐκπληρώσων, τὰ ῥήματα πάρεστι Χριστός· ἅπερ δεικνύων πράγματα, τοῖς φίλοις ἐπιγνώσεσθαι, ἐν ἑαυτῷ ἠυδόκησε, τὴν πατρικὴν δόξαν ἀστράπτουσιν.

Τοῦ Ἀγίου. Σὺ εἰ στερέωμα.

Εστὴς πρὸ τοῦ βήματος, ὑμνολογῶν Θεὸν ἀνακτα, Μάρτυς σοφὲ, σάρκα εἰληφότα, καὶ βροτοὺς ἀναπλάσαντα.

Ιερεῖον ἁμῶμον, ὁλοκαυτόμενος ἀνθραξί, μαρτυρικοῖς, τῷ ἐκ τῆς Παρθένου, προσενηνεξαι ἄνθρακι.

Νάμασι τοῦ Πνεύματος, περικλυζόμενος Ἐνδοξε, τὰ θολερά, τῆς πολυθείας, ἀπεξήραντας ρεύματα.

Θεοτοκίον.

Ολὴν μου τὴν ἔφεσιν, πρὸς σέ κινῶ ἀγνή Δέσποινα, τῶν σαρκικῶν, ἐπιθυμιῶν με, διὰ τάχους ἀπάλλαξον.

Ὁ Εἰρμός.

• Σὺ εἰ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
• σοι Κύριε· σὺ εἰ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων· καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα τοῦ Ἀγίου. Ἦχος πλ. α'.

Τὸν συνἀναρχον Λόγον.

Εναντίον ἀνόμων καθωμολόγησας, τὸν τῶν ὅλων Δεσπότην Θεὸν καὶ Κύριον, μὴ φεισάμενος σαρκὸς, αἰκίζομένης σφοδρῶς, Στρατιῶτα τοῦ Χριστοῦ, τῶν οὐρανίων στρατιῶν, συνόμιλε καὶ τῆς δόξης, τῆς ἀληθοῦς κληρονόμος· διὸ ἰκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν Προεόρτιον.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Επεφάνη ἥστραψε, τοῖς ἐν τῷ σκότει, ὁ τῆς δόξης ἥλιος, τὰς τῆς Θεότητος αὐγαῖς, ἐν τῷ Θαβῶρ ἀνερχόμενος· οὐ τὴν φωσφόρον τιμήσωμεν ἔλευσιν.

Προεόρτιος. Ὡδὴ δ'. Ὁ καθημέρος ἐν δόξῃ.

Ηθρᾶνιος χορεία, τοῖς γηϊνοῖς συγγέγηθε, καὶ προεορτάζει, τὴν τοῦ Φωτοδότου ἐπίλαμψιν· ἣν ἀσυγκρίτως ἀσπράψει, ἀμειβόμενος, τὴν βροτεῖαν μορφήν, ἐν Θαβῶρ ὡς ἠυδόκησε.

Θεανθρώπῳ παρουσίᾳ, τοῖς ἀνθρώποις ὡμίλησας, καὶ θαυμάτων πλήθει, κόσμον μυστικῶς κατεφώτισας· ἐξαεραπτύσῃ δὲ δόξῃ τῆς Θεότητος, ὑπερέλαμψας, ἐν τῷ Θαβῶρ ἀπροσίτῳ φωτί.

Ιῆσθς Ναυῇ ὁ γόνος, πρὶν τὸν ἥλιον ἔστησε, προτυπῶν ἡμέραν, τὴν τοῦ Θείου Πάθους· αὐτὸς δὲ Σωτὴρ, πρὸ τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου, σέλας ἔκρυψας, τοῦ ἡλίου, αὐγῇ τοῦ προσώπου σου Κύριε.

Τοῦ Ἀγίου. Εἰσακήκοα Κύριε.

Νυσταγμὸν ἀπώσαίμενος, τὸν τῆς ῥαθυμίας Μάρτυς Εὐσίγνιε, ἐγρηγόρως πρὸς τὴν ᾀθλησιν, ἀδιστακτῶ πίστει ἠυτομόλησας.

Εν Κυρίῳ Σωτῆρι σου, Μάρτυς ἀγαλλόμενος ἀξιάγαστε, τὰς βασάνους τὰς τοῦ σώματος, ὡς τρυφὴν ἠδεῖν σὺν λελόγισαι.

Υπερήφανον φρόνημα, τοῦ διὰ κακίαν κατωλισθήσαντος, Ἀθλοφόρε καταθέβληκας, τοῖς ἐνθέοις τρόποις ταπεινούμενος.

Στρατιώτης ἀήττητος, ὥφθης ἐν πολέμοις ἀγωνιζόμενος· ὑπελθὼν δὲ τὸ μαρτύριον, δυσμενεῖς ἀσάρκους ἐξωλόθρευσας.

Θεοτοκίον.

Ισοδύναμον σύνθρονον, τέτοκας τὸν Λόγον Πατρί καὶ Πνεύματι· ὃν ἰκέτευε σωθῆναι με παναγία Κόρη ἀειπάρθε.

Προεόρτιος. Ὡδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Κυρίῳ γηθόμενοι, πιστῶς ἀκολουθήσωμεν· ἰδοὺ γὰρ ἀνέρχεται πρὸς ὅρος, Μύστας προκρίτους συνεπαγόμενος· οἷς ἐν ἀπροσίτῳ

καλλονῇ, λάμπας ὑπὲρ ἥλιον, ὑποδείξει τὴν δόξαν αὐτοῦ.

Λαμπρύνθητι σήμερον, ὁ οὐρανὸς φαιδράτερον· ἀνεισιν ἰδοὺ γὰρ πρὸς τὸ ὄρος, ὅθεν ἀστράψει Χριστὸς ἀπλέτῳ φωτὶ, τὰς ἡλιακὰς μαρμαρυγὰς, δόξῃ τῆς Θεότητος, ἀμαυρῶν ὡς φωτὸς χορηγός.

Μυστήριον δείκνυσι, Χριστὸς τοῖς Μαθηταῖς ἐν Θαβώρ, λάμπας ὑπὲρ αἴγλην τῷ προσώπῳ· τῷ στολισμῷ δὲ τῶν ἱματίων αὐτοῦ, λευκανθεὶς φαιδρῶς ὥσπερ χιών, ὁ ἀναβαλλόμενος, ὡς ἱμάτιον φῶς ψαλμικῶς.

Τῷ Ἁγίου· Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι Κύριε.

Πησιῶς προσκολλώμενος πάνσοφε, τῷ Δεσπότῃ, σαυτὸν ἀπεμάκρυνας, τῆς πανηγύριος Εὐσιγνίε.

Νεκροῖς ξοάνοις σέβας οὐκ ἔνειμας, Θεομάκαρ, Θεὸν ζῶντα Κύριον, ἐν οὐρανοῖς ἐπιστάμενος.

Ικρίῳ ἀναρτώμενος, Μάρτυς γενναιοφρόνως, πάθος ἐξεκόνισας, τοῦ ἀπαθοῦς διὰ πίστεως.

Θεοτοκίον.

Ο λόγος ἐν κηδῦϊ σε Ἀχραντε, σωματοῦται, ἀλόγων τοῦ σώματος, παθῶν τὸν κόσμον ῥυόμενος.

Προεόρτιος· Ὡδὴ 5'. Τὴν θείαν ταύτην.

Νυμφῶνα δόξης μελλούσης χαρᾶς, τοῖς φίλοις εὐτρεπίζων ἀνέρχεται, ἐπὶ τὸ ὄρος Χριστὸς, πρὸς πολιτείαν μετάρσιον, ἐκ βίου χαμαιζήλου, ἀνακομίζων αὐτοὺς.

Ενίζων φρένας Χριστὸς Μαθητῶν, οὐράνιον ἐν γῇ σέλας ἥστραψε, νόμου καὶ τῶν Προφητῶν, δουλοπρεπῶς παριζῶν ἀρχηγὸς, ὑφ' ὧν νεκρῶν καὶ ζώντων, προσμαρτυρεῖται Θεός.

Ο λύχνος φᾶναι νῦν ἄρχεται, Χριστὸς ἐν αὐχμηρῷ τόπῳ φαύσεσι, τῆς Θεϊκῆς ἀστραπῆς· οὐ πρὸς τὴν λάμψιν ὁδεύσαμεν, ἐν αἴγλῃ τοῦ προσώπου αὐτοῦ γηθόμενοι.

Τοῦ Ἁγίου· Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Νοήματα ἀληθῆ ἐν καρδίᾳ, εὐγενέσιν ἐκτιθέμενος τρόποις, οὐκ ἀγνοῶν, τὰ νοήματα Μάρτυς, τοῦ δυσμενοῦς εἰς τὸ στάδιον ἔδραμες, καὶ ὤλεσας τῇ τοῦ Σταυροῦ, συμμαχίᾳ τὰ τούτου στρατεύματα.

Δαιμόνων οἱ λατρευταὶ λατρευτὴν σε, τῆς Τριάδος ἐγνωκότες βασιάνοις, καὶ φυλακαῖς, καὶ ἀδίκῳ θανάτῳ, καθυποβάλλουσιν Μάρτυς Εὐσιγνίε· ἀλλ' ἤττηνται τῇ παρὰ σοῦ, ἀνηττήτῳ ἐνστάσει πανόλβιε.

Ο χεῖμαρροι τῶν αἱμάτων σου Μάρτυς, θολεροὺς τῆς ἀνομίας χειμαρροὺς, καὶ ποταμοὺς ἀθείας δολίου, καὶ πονηρὰ ἀπεξήραναν ῥεύματα· ἰάσεων δὲ τοῖς πιστοῖς, ἀνεξάντλητον πέλαγος ὥφθησαν.

Θεοτοκίον.

Επράνασα τὰ φυτὰ τῆς κακίας, τῇ ἐν σοὶ ἀναβλαστήσει τοῦ Λόγου, Μήτηρ ἀγνή, ἐκ ριζῶν τῆς ψυχῆς μου, τὰς πονηρὰς ἐνθυμήσεις ἀπόκοψον, καὶ φύτευσον τῶν ἀρετῶν τὰ ὠραῖα Παρθένε βλαστήματα.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
• ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν,
• ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μετὰ Ἄδῃ
• προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον Προεόρτιον.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εν τῇ θείᾳ σήμερον Μεταμορφώσει, ἡ βροτεία ἅπασα, φύσις προλάμπει θεϊκῶς, ἐν εὐφροσύνῃ κραυγάζουσα· Μεταμορφοῦται Χριστὸς, σώζων ἅπαντας.

Ἔτερον τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχάς.

Ως εὐσεβείας Μάρτυρα, καὶ ἀληθῆ θεόφρονα, ἡ Ἐκκλησία γεραίρει δοξάζουσα, τοὺς θείους ἄθλους σήμερον, τοῦ σοφοῦ Εὐσιγνίου, ἀκαταπαύστως βοῶσα· Ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις, τοὺς δούλους σου συντήρησον Πολυέλεε.

Ὁ Οἶκος.

Ο χορὸς τῶν Πιστῶν συναγάζεται, Εὐσιγνίου τὴν μνήμην γεραίροντες· Βασιλεῖς Πατριάρχαι καὶ Ἀρχοντες, ξένοι, δοῦλοι, πτωχοὶ καὶ αὐτόχθονες, ἐπὶ ταῖς θαύμασι τοῦ Μάρτυρος δράμετε· ἡ σορὸς ἐκβλύζει θαυματῶν χάριν, καὶ πιστῶς οἱ λαοὶ ἀπαρύονται, καὶ Θεὸν ἀνυμνοῦσι τρανῶς βοῶντες· Ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις, τοὺς δούλους σου συντήρησον Πολυέλεε.

Συναξάριον.

Τῇ Ε'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Προεόρτια τῆς Ἁγίας Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· καὶ Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὐσιγνίου.

Στίχοι.

Εὐσιγνιον τέμνουσι τὸν Χριστοῦ φίλον,
Τομῆς μέχρι κράζοντα· Χριστὸς μοι σέβας.

Πέμπτη Εὐσιγνίῳ κάρη κονίησιν ἐμίχθη.

Οὗτος ἦν τὸ γένος Ἀντιοχεύς, στρατιώτης· γεγωνὸς ἐπὶ Κωνσταντῶς τοῦ Χλωρεῦ, πατρὸς τοῦ Ἁγίου καὶ μεγάλου Κωνσταντίνου. Παρίεινε δὲ ἐπὶ τῇ στρατείᾳ μέχρι Ἰουλιανοῦ, τοῦ παραβάτου, ἡδὴ δέκα καὶ ἑκατὸν

ἐτῶν γενόμενος· ἐν δὲ τῇ στρατείᾳ διαπρέψας ἔτη ἐξήκοντα ἑπτά. Οὗτος οὖν κατέστη τῷ Ἰουλιανῷ εἰς ἐξέτασιν· καὶ διελέγξας αὐτόν, ὡς τὴν πατριὸν παραβάντα εὐσεβείᾳ, καὶ τὴν τοῦ Θεοῦ τιμὴν μεταγαγόντα ἐπὶ τὰ εἰδωλα, καὶ ἀναμνήσας αὐτὸν τῆς ἀρετῆς τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, καὶ ὅπως ἐκ θείας ἐπιφανείας ἐπὶ τὴν πίστιν μετήχθη τὴν εἰς Χριστὸν, τοῖς μὲν ἄλλοις συνετὸς ἔδοξε, καὶ διὰ μακρῶν χρόνων πραγμάτων καὶ ἱστοριῶν ἔμπειρος· ἐ δὲ Ἰουλιανὸς μυκτηρίσας αὐτόν, ἔϊφει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ τμηθῆναι προσέταξε· καὶ οὕτως ἐπληρώθη ἐν Χριστῷ αὐτοῦ ἡ μαρτυρία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι δύο Μάρτυρες καὶ αὐτάδελφοι, Καττίδιος καὶ Καττιδιανός, λιθοβοληθέντες τελειοῦνται.

Στίχ. Βουνούς λίθων ἔστησαν ὑψηλοὺς Λόγε,

Δί ὧν ἀνῆλθον πρὸς σέ σύγγονοι δύο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ Ἁγία Νόννα, ἡ μήτηρ τοῦ Ἀγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Νόννη θανούσῃ τῇ καλῇ καλὸς γόνος,

Καλὸν δίδωσιν ἐντάφιον τοὺς λόγους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ Ἅγιος Μάρτυς Σόλεβ ὁ Αἰγύπτιος, βέλει τοξευθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Ἄν συλλαβισθῆς ἐξόπισθεν ὦ Σόλεβ,

Βέλος συνάξεις ὄργανον τοῦ σοῦ τέλους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Φάβιος, Ἀρχιεπίσκοπος Ῥώμης, ἔϊφει τελειοῦται.

Στίχ. Κεῖται Φάβιος νεκρὸς ὁ Χριστοῦ Θύτης,

Χριστῷ προσαχθεὶς θυμῷ καινὸν ἐκξίφης,

Ταῖς τῶν ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Προεόρτιος. Ὡδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Πρὸς μετάρσιον ψυχῆς ὕψος ἀνάγοντι, τῶν Μαθητῶν ἐκλογὴν, ἀκολουθήσωμεν νῦν, Χριστῷ κατοπτεύσοντες ξένα θεάματα· θαμβηθέντες δέ, σὺν αὐτοῖς ἐκβοήσωμεν· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ρυπωθεῖσαν ἐκκαθάρας φύσιν βρότειον, ὕδατί τε καὶ πυρὶ, ἐν τῇ οἰκείᾳ σαρκί, τὴν ταύτης λαμπρότητα ὑποδεικνύεις Σωτὴρ, τῷ προσώπῳ σου, λάμψας ὑπὲρ τὸν ἥλιον, εἰς μελλούσης δόξης τύπον.

Συνανέλθωμεν Χριστῷ εἰς ὅρος ἁγίον, συναφέροντι, τοὺς Ζεβεδαίου υἱούς, καὶ Πέτρον τὸν πρόκριτον, οὓς ἐξελέξατο, δόξης μάρτυρας, τῆς ἑαυτοῦ κρρυγάζοντος· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Ἀγίου. Παῖδες Ἑβραίων.

Αἶμασι Μάρτυς ἐκχυθεῖσι, δι' ἀγάπηςιν Χριστοῦ τοῦ σαρκωθέντος, λαμπρυνθεὶς τὴν ψυχὴν, πρὸ τοῦτον μετετέθη, ἀναβοῶν γηθόμενος· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ζέων τῷ πόθῳ τῷ Σωτῆρος, ὑπεξέφυγες κρυμὸν τῆς ἀθείας, καὶ χειμῶνα δεινόν, ὑπὲρ νεγκας βασιάνων, ἀναβοῶν Εὐσίγνιε· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Εἴ τι σταζόμενος τοῖς ὄμβροις, Παναοίδιμε τῶν θείων σε αἱμάτων, τῷ Δεσπότη Χριστῷ, παρέστης ἀναμέλπων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἰνα τῆς θείας βασιλείας, τὴν αἰώνιον ζωὴν κληρονομήσης, τῆς προσκίρης ζωῆς, τὴν δόξαν ἐβδελύξω, ἀναβοῶν Εὐσίγνιε· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Νέον ἐκύησας Παιδίον, ὃν ἐγέννησε Πατὴρ πρὸ τῶν αἰώνων, Θεοτόκε ἀγνή· ὧν πάντες μελωδοῦμεν· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Προεόρτιον. Ὡδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς.

Τίς μὴ ἐκπλαγῇ παντάναξ Λόγε, τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης σου; ἦν μεταμορφούμενος, ἔδειξας τοῖς φίλοις σε, ταῖς θείαις λαμπρότησι, περιαστράψας αὐτούς· μεθ' ὧν προεορτάζοντας πίστει, λάμπρυνον φωτί σου, ἡμᾶς τοὺς σέ ὑμνοῦντας.

Υψος οὐρανίου πολιτείας, καὶ δόξης τῆς αἰδίου θείαν ἔλλαμψιν, δώρησαι τοῖς δούλοις σου, νῦν προερτάζουσι, τῆς σῆς Μεταμορφώσεως λαμπρὰν πανήγυριν· ἐν ἣ φῶς ἀπαστράπτων φαιδρύνεις, τοὺς σέ ἀνυμνῶντας, Χριστὸν τὸν φωτοδότην.

Φωτὸς χορηγὸς καὶ φῶς ὑπάρχων, ἀπρόσιτον καὶ αἰδίων προἀναρχε, ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὥσπερ ἱμάτιον, φῶς ἐν τῷ κόσμῳ ἔλλαμψας, μετὰ σαρκὸς προελθὼν καὶ φῶς ἐπὶ τοῦ ὅρου ἀστράπτεις, δόξης τῆς πατρῴας, δεικνὺς τὸν χαρακτῆρα.

Τοῦ Ἀγίου. Νικηταὶ τυράννου.

Θυρεῶ Παμμακάρε, εὐσεβείας πάντοθεν συμπεφραγμένος, τοὺς παρανομοῦντας, ἐτροπώσω χάριτι μέλπων ἀπαύστως· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Εν τῷ θλίβεσθαί σε, πρὸς Θεὸν ἐκέκραξας τὸν εὐεργέτην, καὶ εἰσήκουσέ σε, καὶ δεινῶν ἐρρύσατο ἀναβοῶντα· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Μὴ θεοῖς ἀψύχοις, σέβας ἀλογώτατον Μάρτυς προσάξας, καθαρά θυσία, τῷ Θεῷ προσήνεξαι μέλπων ἀπαύστως· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ἰνα τῆς μελλούσης, ἐπιτύχης πάνσοφε ζωῆς καὶ δόξης, ἐνεκρώθης κόσμῳ, καὶ βοῶν Εὐ-

σίγνιε ἐθανατώθης· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον·
Θεοτοκίον.

Συμπαθὴς Παρθένε, Θεὸν συμπαθέστατον ἀποτεκῆσα, συμπαθείας Δείας, πάντας καταξίωσον τοὺς μελωδοῦντας· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Τοῦ Τριωδίου. Εἰρμός ἄλλος.

Τὸν Βασιλέα Χριστόν.

Τῆς τοῦ Κυρίου λαμπρᾶς, Μεταμορφώσεως ἡ παροῦσα ἡμέρα, τῷ κόσμῳ προαυγάσασα, προτρέπεται βοᾶν· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῇ διανοίᾳ πιστοί, δεῦτε ἀπίωμεν πρὸς τὸ ἅγιον ὄρος, ἰδεῖν τὴν Μεταμόρφωσιν, Χριστοῦ τὴν παμφαῇ· πάντας γὰρ φωτίζει, τοὺς δοξολογοῦντας αὐτὴν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σήμερον τῆς τῆ Χριστῆ, Μεταμορφώσεως κατὰ τὴν καρδίαν, προῦπαντὴν ποιήσωμεν, καὶ κράζωμεν αὐτῷ· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόξα Πατρί.

Τὴν ἐν προσώποις τρισί, μίαν Θεότητα συνθεολογουμένην, Πατέρα Υἱὸν καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον ὁμοῦ, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ωῦ τεραστίου φρικτοῦ! πῶς παρθενεύουσα μητραῖεις Θεόπαις, τὸν οὐρανοῦ καὶ γῆς Δεσπότην τίκτουςα Θεόν; ὅν πάντα τὰ ἔργα ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν Βασιλέα Χριστόν, ὃν ὠμολόγησαν οἱ αἰχμάλωτοι Παῖδες, ἐν τῇ καμίνῳ λέγοντες μεγάλη τῇ φωνῇ· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Προεόρτιος. Ὡδὴ Δ΄. Ἄπας γηγενής.

Χαίρει οὐρανός, ἐκ γῆς ἀνατέλλοντα νῦν προαισθόμενος, Ἡλιοντὸν ἄδυτον, καὶ Δεῖα δόξῃ ἀμβλύναι μέλλοντα ἡλιακᾶς φαιδρότητας· γῇ δὲ χορεύει φαιδρῶς, ἑρανίῳ, αἰγλῇ καὶ λαμπρότητι, λαμπομένη καὶ φῶς χρηματίζουσα.

Ψαύλων ὁ Δαυὶδ, τὴν σὴν Μεταμόρφωσιν προανεφώνησε· Τίς ὁμοιωθήσεται, σοὶ τῷ Κυρίῳ, λέγων υἱοῖς ἐν Θεοῦ; σὺ γὰρ ἐνδοξαζόμενος ἐν ταῖς Ἀγίων βουλαῖς, μέγας ὥφθης ἐν τοῖς περικύκλῳ σου, φοβερός ἐν τῇ δόξῃ τῆς Δείας μορφῆς.

Ω Λόγε Θεῶ, σοφία καὶ δύναμις, καὶ χαρὰ κτήρ τῆ Πατρός· ὦ Θεέ νοήμενε, πιστοῖς καὶ ἀνθρώπῳ γνωριζόμενε, τῆς σῆς Μεταμορφώ-

σεως ἡμᾶς ἀξιώσον, ἐκτελέσαι τὴν φαιδρὰν πανήγυριν, ἐν φωτὶ καλῶν ἔργων ἐκλάμποντας.

Τοῦ Ἁγίου. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ισχυὶ Μάρτυς τῆ Χριστοῦ, τὸν ἀνίσχυρον ἐχθρὸν ἐθανάτωσας, κατεπαιρόμενον, καὶ μάτην ὄντων νῦν φρυαττόμενον· καὶ τῇ τοῦ ξίφους ἐκτομῇ, τὴν κάραν ὑπέκλινας, καὶ καθηγιάσας, τῇ τοῦ αἵματος ροῇ τὴν γῆν ἅπασαν.

Ως κόσμος πάντων ἀθλητῶν, ὡς Μαρτύρων ὡραιότης Εὐσίγνιε, ὡς στῦλος ἄσεικος, τῆς Ἐκκλησίας ὡς περιτείχισμα, τῶν εὐσεβῶν περιφανές, ὡς Δεῖον ἀγλαῖσμα, τῶν προστρεχόντων σοι, ὡς ὁλόφωτος ἀστήρ μεμακάρισαι.

Σταῖζουσι μύρον οἱ ἄτμοι, τῶν ἰδρώτων σου εὐῶδες Εὐσίγνιε, καὶ ταῖς καρδίαις ἡμῶν, τῶν σὲ τιμώντων εὐωδιάζουσι, καὶ τὸ δυσῶδες τῶν παθῶν, κινδύνων καὶ θλίψεων, ἀποδιώκουσιν, ἀθλοφόρε τοῦ Χριστοῦ γενναιότατε.

Ηλὶε δόξης Ἰησοῦ, ὁ φαιδρύνας τὸ μνημόσυ-
νον σήμερον, τῆ Ἀθλοφόρε σε, αὐτῆ πρεσβείας φώτισον δέομαι, τὴν σκοτισθεῖσάν μου ψυχὴν, ἀπάτη τοῦ ὄφους, ἵνα δοξάζω σε, ὡς Θεὸν ἀληθινὸν καὶ φιλόανθρωπον. Θεοτοκίον.

Φώτισον πύλη τοῦ φωτός, τῆς καρδίας μου τὰ ὄμματα δέομαι, ταῖς ἀμαυρότησι, τῆς ἀμαρτίας ἀποτυφλέμενα, καὶ δεκτικὰ τῶν Δεικῶν, δεῖξον ἐπιλάμψεων, ἵνα γεραίρω σε, ἐν φωναῖς ἀγγελικαῖς Παναμώμητε.

Τοῦ Τριωδίου. Εἰρμός ἄλλος.

Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον.

Ταύτην προεισόδιον τὴν ἡμέραν, τῆς σῆς Κυρίου τελοῦντες πανενδόξου, καὶ παμφοῦς Μεταμορφώσεως, ὕμνοις σε μεγαλύνομεν.

Τὴν καλὴν ἀλλοίωσιν ἀλλοιωθέντες, τῇ Χριστῆ Μεταμορφώσει, εὐρεθῶμεν φωτοφανεῖν, τὰς εὐπραγίας ἡμῶν, ταύτην μεγαλύνοντες.

Προθύροις ἱστάμενοι τῆς ἐνδόξου, Μεταμορφώσεως Κυρίου, αὐγασθῶμεν πνευματικῶς τὰς διανοίας ἡμῶν, ταύτην μεγαλύνοντες.

Δόξα Πατρί.

Σὲ τὴν ἐν Τριάδι καὶ Μονάδι, παντεξουσίαν οὐσίαν, τὸν Πατέρα καὶ Υἱόν, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν ὑπεραγίαν Θεότοκον, τὴν ἀνωτέραν τῶν ἄνω τάξεων, μόνη Ἀγνή, καὶ πάσης κτίσεως, ὕμνοις μεγαλύνομεν. Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**ὲ τὴν ἀπειρόγαμον Θεότοκον, τὴν οὐρανίου πασαδά, τὴν τεκῆσαν τὸν ἀρχηγόν
• τῆς σωτηρίας ἡμῶν, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Θωρακισθεὶς Εὐσίγνιε, τὴν Χριστοῦ πανοπλίαν, τὰς παρατάξεις ἔτρεψας, τῶν ἀδένων τυράννων, καὶ ἥρας νίκης βραβεῖα, ἀνδρικῶς ἐναθλήσας, Μεγαλομάρτυς ἐνδόξε· ὅθεν νῦν τῇ Τριάδι, παρεστηκώς, σὺν Ἀγγέλοις πάνσοφε μὴ ἐλλίπης, ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος, τῶν τιμῶντων σε πόθῳ.

Προεόρτιον.

Οὗ δόξης ἐφιέμενοι, ὀλικῶς τῆς ἐνθέου, τὸ νέφος διακόψωμεν, τοῦ γεώδους σαρκίου, μεταίρσιοι πρὸς τὸ ὄρος, τὸ Θαβὼρ ἀνελθόντες· καὶ Μωϋσεῖ Ἠλία τε, Μαθητῶν τοῖς πρωτάρχαις, συμμετασχεῖν, Θεϊκῆς ἐλλάμπους ἀπροσίτου, ἀξιώθῃναι σπεύσωμεν, φῶς φωτὶ προσλαβόντες.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῆς παναγίας ἐνδόξης Μεταμορφώσεως, προὔπαντὴν ποιῶντες, τῇ παρούσῃ ἡμέρᾳ, Χριστὸν δοξολογοῦμεν τὸν τὴν ἡμῶν, τῷ πυρὶ τῆς Θεότητος, ἀναμορφώσαντα φύσιν, καὶ ὡς τὸ πρὶν, ἀφθαρσίαν ἀπαστράψαντα.

Στίχ. Ἐλεος καὶ ἀλήθεια συνήντησαν.

Επὶ τὸ ἅγιον ὄρος δεῦτε ἀπίωμεν, καὶ τὴν παμφαιεσάτην, Μεταμόρφωσιν πίστει, κατιδῶμεν Κυρίου, τοῦτον πιστῶς, προσκυνοῦντες καὶ λέγοντες· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν μόνος, ὁ σαρκωθεὶς, καὶ θείας τὸ ἀνθρώπινον.

Στίχ. Κύριε, ἐν τῷ φωτὶ τοῦ προσώπου σε πορεύονται.

Αὕτη ἐστὶν ἡ ἡμέρα ἡ προεόρτιος, μεθ' ἣν μεταμορφοῦται, ὁ Χριστὸς συμπαρόντων, Μωσέως καὶ Ἠλίας, καὶ τῶν αὐτοῦ Μαθητῶν ἐν τῷ ὄρει Θαβὼρ, φωνῆς δὲ θείας λαλούσης· Οὗτος ἐστὶν, ἀληθῶς ὁ ἐκλεκτός μου Υἱός.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. α'.

Νόμος καὶ Προφητῶν σε Χριστέ, ποιητὴν καὶ πληρωτὴν ἐμαρτύρησαν, ὁρῶντες ἐν τῇ νεφέλῃ, Μωϋσῆς ὁ θεόπτης, καὶ Ἠλίας ὁ ἔμπυρος ἀρματηλάτης καὶ ἀφλεκτος οὐρανοδρόμος, ἐπὶ τῆς Μεταμορφώσεώς σου μεθ' ὧν καὶ ἡμᾶς, τοῦ σοῦ φωτισμοῦ ἀξίωσον Δέσποτα, ὑμνεῖν σε εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ 5. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Ἀνάμνησις τῆς Ἀγίας Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Εἰὰν ἡ Ἑορτὴ αὕτη τύχῃ ἐν Κυριακῇ, οὐδὲν τῶν Ἀναστασίμων ψάλλομεν, ἀλλὰ πάντα τῆς Ἑορτῆς.

ΕΝ Τῷ ΜΙΚΡῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια γ'. δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Δεῦτε νῦν τὴν κρείττονα, ἀλλοιωθέντες ἀλλοίωσιν, οὐρανόφρονες σήμερον, Χριστῷ συμμορφούμενοι, εὐσεβῶς καὶ γῆθεν, ἐφ' ὑψηλοτάτην, τῶν ἀρετῶν περιωπὴν, ἀνενεχθέντες ἀγαλλιώμεθα· δι' οἴκτον γὰρ τὸν ἄμορφον, μεταμορφούμενος ἄνθρωπον, ἐν Θαβὼρ κατελάμπρυνεν, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ο φιλοθεάμονες, τῶν ὑπὲρ νοῦν καὶ φιλήκοι, μυστικῶς ἐποπτεύσωμεν, Χριστὸν ἐξαεσράψαντα, θεία καὶ ἀκτίσι, καὶ ἐνηχηθῶμεν, τὴν τοῦ Γεννήτορος φωνὴν, ἡγαπημένου ἀνακηρύττουσαν, Υἱὸν τὸν καταυγάσαντα, τὴν ἀνθρωπίνην ἀσθένειαν, ἐν Θαβὼρ, καὶ πηγάσαντα, φωτισμὸν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Απαν νῦν ἐγκόσμιον, καὶ ὑπερκόσμιον σύστημα, συγκινείσθω πρὸς αἴνεσιν, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ νεκρῶν καὶ ζώντων, κεκυριευκότος· θεοπρεπῶς γὰρ ἑαυτῷ, μεταμορφούμενος συμπαρίστησι, τῷ νόμου καὶ τῆς χάριτος, τοὺς πρωτοστάτας καὶ κήρυκας, ἐν Θαβὼρ ὡς ηὐδόκησεν, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Τὸν γνόφον τὸν νομικόν, ἡ φωτεινὴ τῆς Μεταμορφώσεως διεδέξατο νεφέλη· ἐν ἣ Μωϋσῆς καὶ Ἠλίας γενόμενοι, καὶ τῆς ὑπερφώτου δόξης ἀξιωθέντες, Θεῷ ἔλεγον· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Βασιλεὺς τῶν αἰώνων.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Σήμερον ὁ Χριστὸς, ἐν ὄρει Θαβωρίῳ, τὴν τοῦ Ἀδάμ ἀμείψας, ἀμαυρωθεῖσαν φύσιν, λαμπρύνας ἐθεούργησεν.

Στίχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοὶ, καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ.

Φέγγει τῶν ἀρετῶν, ἐκλάμποντες προσβῶμεν, ἐν ὄρει τῷ ἁγίῳ, ὁψόμενοι τὴν θείαν, Κυρίου Μεταμόρφωσιν.

Στίχ. Θαβώρ καὶ Ἑρμών ἐν τῷ ὀνόματι σου ἀγαλλιάσονται.

Ηλῖος μὲν τὴν γῆν, φαιδρύνων αὐτὴς δύνει· Χριστὸς δὲ μετὰ δόξης, ἀστράψας ἐν τῷ ὄρει, τὸν κόσμον κατεφώτισεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁμοιον.

Εἶδον ἐν τῷ Θαβώρ, Μωσῆς τε καὶ Ἡλίας, τὸν ἐκ Παρθένου Κόρης, Θεὸν σεσαρκωμένον, βροτῶν εἰς ἀπολύτρωσιν.

Ἀπολυτίκιον.

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει, Χριστέ ὁ Θεός.

Ὅρα τοῦτο εἰς τὸν Μέγαν Ἑσπερινόν.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Στιχολογία ἔ γίνεται. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστώμεν Στίχους 5. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, δ'. δευτεροῦντες τὰ δύο πρῶτα.

Ἦχος δ'. Κοσμᾷ Μοναχοῦ.

Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου, Κύριε, ὅρος οὐρανὸν ἐμίμειτο, νεφέλη ὡς σκηνὴ ἐφηπλοῦτο.

Σοῦ μεταμορφουμένου, ὑπὸ Πατρὸς δὲ μαρτυρουμένου, παρῆν ὁ Πέτρος σὺν Ἰακώβῳ καὶ Ἰωάννῃ, ὡς μέλλοντες συνεῖναί σοι, καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῆς παραδόσεώς σου· ἵνα θεωρήσαντες τὰ θαυμάσιά σου, μὴ δειλιάσωσι τὰ παθήματά σου· ἃ προσκυνῆσαι ἡμᾶς, ἐν εἰρήνῃ καταξίωσον, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σε Κύριε, παραλαβὼν τῆς Μαθητᾶς εἰς ὅρος ὑψηλόν, μετεμορφώθης ἐμπροσθεν αὐτῶν, ἀκτίσι δυνάμεως καταυγάζων αὐτούς· ἐνθὲν φιλανθρωπία, ἐκεῖθεν ἐξουσία, δεῖξαι βεβλόμενος τῆς Ἀναστάσεως τὴν λαμπρότητα· ἧς καὶ ἡμᾶς ὁ Θεός, ἐν εἰρήνῃ καταξίωσον, ὡς ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος.

Εἰς ὅρος ὑψηλόν μετεμορφωθείς ὁ Σωτὴρ, τοὺς κορυφαίους ἔχων τῶν Μαθητῶν, ἐνδόξως ἐξέλαμψας· δηλῶν, ὅτι οἱ τῷ ὕψει τῶν ἀρετῶν διαπρέψαντες, καὶ τῆς ἐνθέου δόξης ἀξιοθήσονται. Συλλαλοῦντες δὲ τῷ Χριστῷ, Μωϋσῆς καὶ Ἡλίας ἐδείκνυνον, ὅτι ζώντων καὶ νεκρῶν κυριεύει καὶ ὁ πάλαι διὰ νόμου, καὶ Προφητῶν λαλήσας ὑπῆρχε Θεός· ὃ καὶ φωνὴ τῆ Πατρὸς, ἐκ νεφέλης φωτεινῆς ἐμαρτύρει λέγουσα· Αὐτοῦ ἀκούετε, τοῦ διὰ Σταυροῦ τὸν Ἄδην σκυλεύσοντας, καὶ νεκροῖς δωρουμένου, ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Ο ὅρος τὸ ποτὲ ζοφῶδες καὶ καπνῶδες, νῦν τίμιον καὶ ἁγιόν ἐστίν, ἐν ᾧ οἱ πόδες σου ἔστησαν Κύριε· πρὸ αἰώνων γὰρ κεκαλυμμένον

μυστήριον, ἐπ' ἐσχάτων ἐφανερώσεν ἡ φρικτὴ σε Μεταμόρφωσις, Πέτρῳ Ἰωάννῃ καὶ Ἰακώβῳ· οἱ τινες τὴν ἀκτῖνα τοῦ προσώπου σε μὴ φέροντες, καὶ τὴν λαμπρότητα τῶν χιτῶνων σου, ἐπὶ πρόσωπον εἰς γῆν κατεβαρύνοντο· οἱ καὶ τῇ ἐκστάσει συνεχόμενοι, ἐθαύμαζον βλέποντες, Μωϋσῆν καὶ Ἡλίαν, συλλαλοῦντάς σοι τὰ μέλλοντα συμβαίνειν σοι. Καὶ φωνὴ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐμαρτύρει λέγουσα· Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα· αὐτοῦ ἀκούετε, ὅς τις καὶ δωρεῖται τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'. Ἀνατολίου.

Προτυπῶν τὴν Ἀνάστασιν τὴν σὴν, Χριστέ ὁ Θεός, τότε παραλαμβάνεις τοὺς τοῖς σου Μαθητᾶς, Πέτρον καὶ Ἰακώβον καὶ Ἰωάννην, ἐν τῷ Θαβώρ ἀνελθόν. Σοῦ δὲ Σωτὴρ μεταμορφουμένου, τὸ Θαβώριον ὅρος φωτὶ ἐσκέπετο. Οἱ Μαθηταί σου Λόγε, ἐρρίψαν ἑαυτοὺς ἐν τῷ ἐδάφει τῆς γῆς, μὴ φέροντες ὁρᾶν τὴν ἀθέατον μορφήν. Ἄγγελοι διηκόνουν φόβῳ καὶ τρόμῳ, οὐρανοὶ ἐφρίξαν, γῆ ἐτρόμαξεν, ὁρῶντες ἐπὶ γῆς τῆς δόξης τὸν Κύριον.

Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Τῆς Ἑξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν· Ἀνάβηθι πρὸς μέ- εἰς τὸ ὄρος, καὶ στήθι ἐκεῖ, καὶ δώσω σοι τὰ πυξία τὰ λίθινα, τὸν νόμον καὶ τὰς ἐντολάς, ἃς ἔγραψα νομοθετῆσαι αὐτοῖς. Καὶ ἀναστὰς Μωϋσῆς, καὶ Ἰησοῦς ὁ παρεστηκὼς αὐτῷ, ἀνέβησαν ἐπὶ τὸ ὄρος τῆ Θεῆ. Καὶ τοῖς πρεσβυτέροις εἶπεν· Ἠσυχάσατε αὐτοῦ, ἕως ἂν ἐπιστρέψωμεν πρὸς ὑμᾶς· καὶ ἰδοὺ Ἀαρὼν καὶ Ὡρ μεθ' ὑμῶν· ἐάν τι συμβῇ κρίσις, προσπορεύεσθωσαν αὐτοῖς. Καὶ ἀνέβη Μωϋσῆς εἰς τὸ ὄρος· καὶ ἐκάλυψεν ἡ νεφέλη τὸ ὄρος· καὶ κατέβη ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ, καὶ ἐκάλυψεν αὐτὸ ἡ νεφέλη ἕξ ἡμέρας· καὶ ἐκάλεσε Κύριος τὸν Μωϋσῆν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ἐκ μέσου τῆς νεφέλης. Τὸ δὲ εἶδος τῆς δόξης Κυρίου, ὥσει πῦρ φλέγον ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους, ἐναντίον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. Καὶ εἰσῆλθε Μωϋσῆς εἰς τὸ μέσον τῆς νεφέλης, καὶ ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος· καὶ ἦν ἐκεῖ ἐν τῷ ὄρει τεσσαράκοντα ἡμέρας, καὶ τεσσαράκοντα νύκτας.

Τῆς Ἑξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ελάλησε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν ἐνώπιον ἐνώπιον, ὡς εἴ τις λαλήσει πρὸς τὸν ἑαυτοῦ φίλον, καὶ ἀπελύετο εἰς τὴν παρεμβολήν· ὁ δὲ θερᾶπων Ἰησοῦς υἱὸς Ναυῆ νέος ἔκ ἐξεπορεύε-

το ἐκ τῆς σκηνῆς. Καὶ εἶπε Μωϋσῆς πρὸς Κύριον· Ἴδου σύ μοι λέγεις· Ἀνάγαγε τὸν λαὸν τοῦτον· σὺ δὲ οὐκ ἐδήλωσάς μοι, ὃν συναποσελεῖς μετ' ἐμοῦ· σὺ δέ μοι εἶπας· Οἶδά σε παρὰ πάντας, καὶ χάριν ἔχεις παρ' ἐμοί· Εἰ οὖν εὐρηκὰ χάριν ἐναντίον σε, ἐμφάνισόν μοι σεαυτὸν, ἵνα γνωστῶς ἴδω σε, ὅπως ἂν ὦ εὐρηκῶς χάριν ἐνώπιόν σου, καὶ ἵνα γνῶ, ὅτι λαός σε τὸ ἔθνος τὸ μέγα τοῦτο. Καὶ λέγει αὐτῷ Κύριος· Ἐγὼ αὐτὸ προπορεύσομαί σου, καὶ καταπαύσω σε. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Εἰμὴ σὺ αὐτὸς συμπορεύῃ μεθ' ἡμῶν, μή με ἀναγάγῃς ἐντεῦθεν. Καὶ πῶς γνωστὸν ἔσται ἀληθῶς, ὅτι εὐρηκὰ χάριν παρὰ σοὶ ἐγώ τε καὶ ὁ λαός σε, ἀλλ' ἢ συμπορευομένου σου μεθ' ἡμῶν; καὶ ἐνδοξασθησόμεθα ἐγώ τε καὶ ὁ λαός σου παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, ὅσα ἂν ἐπὶ τῆς γῆς ἔστιν. Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωϋσῆν· Καὶ τοῦτον σοι τὸν λόγον, ὃν εἶρηκας, ποιήσω· εὐρηκας γὰρ χάριν ἐνώπιον ἐμοῦ, καὶ οἶδά σε παρὰ πάντας. Καὶ λέγει Μωϋσῆς· Δείξόν μοι τὴν σεαυτοῦ δόξαν. Καὶ εἶπε· Ἐγὼ παρελεύσομαι πρότερός σου τῇ δόξῃ μου, καὶ καλέσω τῷ ὀνόματί μου, Κύριος ἐναντίον σε· καὶ ἐλεήσω ὃν ἂν ἐλεῶ, καὶ οἰκτειρήσω ὃν ἂν οἰκτείρω. Καὶ εἶπεν· Οὐ δυνήσῃ ἰδεῖν τὸ πρόσωπόν μου· οὐ γὰρ μὴ ἴδῃ ἄνθρωπος τὸ πρόσωπόν μου, καὶ ζήσεται. Καὶ εἶπε Κύριος· Ἴδού τόπος παρ' ἐμοί, καὶ στήθι ἐπὶ τῆς πέτρας. Ἡνίκα δ' ἂν παρέλθῃ ἡ δόξα μου, καὶ θήσω σε εἰς ὀπὴν τῆς πέτρας, καὶ σκεπάσω τῇ χειρί μου ἐπὶ σέ, ἕως ἂν παρέλθῃ· καὶ ἀφελῶ τὴν χειρὰ μου, καὶ τότε ὄψῃ τὸ ὀπίσω μου, τὸ δὲ πρόσωπόν μου οὐκ ὀφθήσεταιί σοι. Καὶ ὀρθρίσας Μωϋσῆς τὸ πρωῒ, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ, καθὰ συνέταξεν αὐτῷ Κύριος. Καὶ κατέβη Κύριος ἐν νεφέλῃ, καὶ παρέστη αὐτῷ ἐκεῖ, καὶ ἐκάλεσε τῷ ὀνόματι Κυρίου. Καὶ παρῆλθε Κύριος πρὸ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἐκάλεσε· Κύριος ὁ Θεός οἰκτίρμων, καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος, καὶ πολυέλεος, καὶ ἀληθινός. Καὶ σπεύσας Μωϋσῆς κύψας ἐπὶ τὴν γῆν, προσεκύνησε τῷ Κυρίῳ.

Βασιλειῶν τρίτης τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 3. **Ε**ν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἔρχεται Ἡλιοῦ εἰς Βηρσαβεῆ, ἥ ἐστι τοῦ Ἰουδα, καὶ ἀφῆκε τὸ παιδάριον αὐτοῦ ἐκεῖ. Καὶ αὐτὸς ἐπορεύθη ἐν τῇ ἐρήμῳ ὁδὸν ἡμέρας, καὶ ἦλθε καὶ ἐκάθισεν ὑποκάτω ἀρκεύθου, καὶ ἐκοιμήθη, καὶ ὑπνωσεν ἐκεῖ ὑπὸ τὸ φυτόν. Καὶ ἰδοὺ τις ἤφατο αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀνάστηθι, φάγε, καὶ πίε. Καὶ ἐπέβλεψεν Ἡλιοῦ, καὶ ἰδοὺ πρὸς νε-

φαλῆς αὐτοῦ ἐγκρυφίας ὀλυρίτης, καὶ καμψάκης ὕδατος. Καὶ ἀνέστη, καὶ ἔφαγε, καὶ ἔπινε, καὶ ἐπιστρέψας ἐκοιμήθη. Καὶ ἐπέστρεψεν ὁ Ἀγγελος Κυρίου ἐκ δευτέρου, καὶ ἤφατο αὐτῷ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀνάστηθι, καὶ φάγε, καὶ πίε, ὅτι πολλὴ ἀπὸ σοῦ ἡ ὁδός. Καὶ ἀνέστη, καὶ ἔφαγε, καὶ ἔπινε, καὶ ἐπορεύθη ἐν τῇ ἰσχυρί τῆς βρώσεως ἐκείνης τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας, ἕως ὄρους Χωρήβ. Καὶ εἰσῆλθεν ἐκεῖ εἰς τὸ σπήλαιον, καὶ κατέλυσε ἐκεῖ· καὶ ἰδοὺ ῥῆμα Κυρίου πρὸς αὐτόν, καὶ εἶπεν αὐτῷ Κύριος· Ἐξελεύσῃ, καὶ στήσῃ ἐν τῷ ὄρει ἐνώπιον Κυρίου· καὶ ἰδοὺ Κύριος παρελεύσεται, καὶ πνεῦμα μέγα κραταῖον διαλύον ὄρη, καὶ συντρίβον πέτρας ἐνώπιον Κυρίου· οὐκ ἐν τῷ πνεύματι Κύριος· καὶ μετὰ τὸ πνεῦμα συσσεισμός· οὐκ ἐν τῷ συσσεισμῷ Κύριος· καὶ μετὰ τὸν συσσεισμόν πῦρ· οὐκ ἐν τῷ πυρὶ Κύριος· καὶ μετὰ τὸ πῦρ φωνὴ αὐρας λεπτῆς, καὶ ἐκεῖ Κύριος. Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν Ἡλιοῦ, ἐπεκάλυψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν τῇ μηλωτῇ αὐτοῦ, καὶ ἐξῆλθε καὶ ἔστη παρὰ τὸ σπήλαιον. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς αὐτόν· Πορεύου, καὶ ἀνάστρεφε εἰς τὴν ὁδόν σου, καὶ ἤξεις εἰς ὁδὸν ἐρήμου Δαμασκοῦ· καὶ κρίσεις τὸν Ἑλισσαιέ υἱὸν Σαφατ, ἀντὶ σοῦ, εἰς Προφῆτην.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος β'.

Ο φωτὶ σου ἅπασαν τὴν οἰκουμένην ἀγιάσας εἰς ὄρος ὑψηλὸν μετεμορφώθης ἀγαθῇ, δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν δυναστείαν σου, ὅτι κόσμον λυτροῦσαι ἐκ παραβάσεως διὸ βοῶμέν σοι· Εὐσπλαγχνε Κύριε, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ὁ αὐτός.

Ο ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ, μεταμορφωθείς ἐν δόξῃ Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ ὑποδείξας τοῖς Μαθηταῖς σε, τὴν δόξαν τῆς σῆς Θεότητος, καταύγασον καὶ ἡμᾶς, τῷ φωτὶ τῆς σῆς ἐπιγνώσεως, καὶ ὁδήγησον ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιάνθρωπος.

Ὁ αὐτός.

Τὸ προήλιον σέλας Χριστὸς, σωματικῶς ἐπὶ τῆς γῆς περιπολεύων, καὶ πρὶν τοῦ Σταυροῦ, ἅπαντα τὰ τῆς φρικτῆς οἰκονομίας τελέσας θεοπρεπῶς, σήμερον ἐν Θαβώρ τῷ ὄρει, μυστικῶς τῆς Τριάδος τὸν τύπον ὑποδείκνυσι· τοὺς γὰρ προκρίτους τρεῖς τῶν Μαθητῶν, Πέτρον, καὶ Ἰάκωβον, καὶ Ἰωάννην, σὺν αὐτῷ ἀγαγὼν κατ' ἰδίαν, καὶ μικρὸν ὑποκρύψας τῆς σαρκὸς τὸ πρόσλημμα, μετεμορφώθη ἑμπροσθεν αὐτῶν, ἐμφαίνων τοῦ ἀρχετύπου κάλλος τὴν

εὐπρέπειαν, καὶ ταύτην ἔχ' ὁλόκληρον· τὸ μὲν πληροφορῶν αὐτοὺς, τὸ δὲ καὶ φειδόμενος, μήπως σὺν τῇ ὁράσει καὶ τὸ ζῆν ἀπολέσωσιν· ἀλλ' ὡς ἠδύναντο χωρεῖν τοὺς σωματικούς ὀφθαλμοὺς περιφέροντες. Καὶ προφητῶν τοὺς ἀκραίμονας, Μωϋσῆν καὶ Ἡλίαν ἠνέγκατο, ἀναλόγων μαρτυροῦντα αὐτῷ τὴν Θεότητα· καὶ ὅτι αὐτός ἐστι τὸ ἀληθινὸν τῆς πατρικῆς ὑσίας ἀπαύγασμα, ὁ κυριεύων ζώντων καὶ νεκρῶν. Διὸ καὶ νεφέλη, καθάπερ σκηνή, περιέσχεν αὐτούς· καὶ φωνὴ ἤνωθεν τοῦ Πατρὸς ἐκ τῆς νεφέλης, ἡχητικῶς προσμαρτυρῶσα καὶ λέγουσα· Οὗτός ἐστιν, ὃν ἀρρέυστως ἐκ γαστρὸς, πρὸ ἐωσφόρου ἐγέννησα, Υἱὸς ὁ ἀγαπητός μου· ὃν ἀπέστειλα σῶσαι, τοὺς εἰς Πατέρα καὶ Υἱὸν, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον βαπτιζομένους, καὶ ὁμολογῶντας πισῶς, ὡς ἀδιαίρετόν ἐστιν, ἐν τῷ κράτει τῆς Θεότητος· αὐτοῦ ἀκούετε. Αὐτὸς οὖν φιλάνθρωπε Χριστέ ὁ Θεός, καὶ ἡμᾶς καταύγασον ἐν τῷ φωτὶ τῆς ἀπροσίτου σε δόξης, καὶ ἀξίως ἀνάδειξον κληρονόμους, τῆς ἀτελευτήτου βασιλείας σου, ὡς ὑπεράγαθος. Δόξα, Ἦχος πλ. α΄.

Δεῦτε ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὄρος Κυρίου, καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ θεασώμεθα τὴν δόξαν τῆς Μεταμορφώσεως αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ Πατρός· φωτὶ προσλάβωμεν φῶς· καὶ μετάρσιοι γεγόμενοι τῷ πνεύματι, Τριάδα ὁμοούσιον ὑμνήσωμεν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Νόμος καὶ Προφητῶν σε Χριστέ, ποιητὴν καὶ πληρωτὴν ἐμαρτύρησαν, ὁρῶντες ἐν τῇ νεφέλῃ, Μωϋσῆς ὁ Θεόπτης, καὶ Ἡλίας ὁ ἔμπυρος ἀρματηλάτης, καὶ ἀφλεκτος ἑρανοδρόμος, ἐπὶ τῆς Μεταμορφώσεώς σου· μεθ' ὧν καὶ ἡμᾶς, τοῦ σου φωτισμοῦ ἀξιώσον Δέσποτα, ὑμνεῖν σε εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς τὸν Στίχον, ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα ταῦτα. Ἦχος α΄.

Ο παῖλαι τῷ Μωσεῖ συλλαλήσας, ἐπὶ τοῦ ὄρους Σινᾶ διὰ συμβόλων, Ἐγώ εἰμι, λέγων, ὁ ὢν, σήμερον ἐπ' ὄρους Θαβὼρ, μεταμορφωθείς ἐπὶ τῶν Μαθητῶν, ἔδειξε τὸ ἀρχέτυπον κάλλος τῆς εἰκότος, ἐν ἑαυτῷ τὴν ἀνθρωπίνην ἀναλαβῆσαν ὑσίαν· καὶ τῆς τοιαύτης χάριτος, μάρτυρας παραστησάμενος Μωϋσῆν καὶ Ἡλίαν, κοινωνοὺς ἐποιεῖτο τῆς εὐφροσύνης, προμηνύοντας τὴν ἔξοδον διὰ Σταυροῦ, καὶ σωτήριον Ἀνάστασιν. Στίχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί, καὶ σή ἐστιν ἡ γῆ.

Τὴν σὴν τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ προορώμενος, ἐν Πνεύματι διὰ σαρκὸς, πρὸς ἀνθρώπου

ἐπιδημίαν, ὁ Θεοπάτωρ Δαυΐδ, πόρρωθεν πρὸς εὐφροσύνην συγκαλεῖται τὴν κτίσιν, καὶ προφητικῶς ἀνακράζει· Θαβὼρ καὶ Ἑρμών ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται. Ἐν τούτῳ γὰρ ἐπιθαῖς τῷ ὄρει Σωτήρ, μετὰ τῶν Μαθητῶν σου, τὴν ἀμαυρωθεῖσαν ἐν Ἀδὰμ φύσιν, μεταμορφωθείς, ἀπαστράψαι πάλαι πεποίηκας, μεταστοιχείωσας αὐτήν, εἰς τὴν σὴν τῆς Θεότητος, δόξαν τε καὶ λαμπρότητα· διὸ βοῶμέν σοι· Δημιουργέ τοῦ παντός Κύριε, δόξα σοι.

Στίχ. Θαβὼρ καὶ Ἑρμών ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται.

Τὸ ἄσχετον τῆς σῆς φωτοχυσίας, καὶ ἀπρόσιτον τῆς Θεότητος, θεασάμενοι τῶν Ἀποστόλων οἱ πρόκριτοι, ἐπὶ τοῦ ὄρους τῆς Μεταμορφώσεως, ἀναρχε Χριστέ, τὴν θείαν ἡλλοιώθησαν ἔκστασιν· καὶ νεφέλη περιλαμφθέντες φωτεινῇ, φωνῆς ἤκουον Πατρικῆς, βεβαιούσης τὸ μυστήριον τῆς σῆς ἐνανθρωπήσεως, ὅτι εἰς ὑπάρχεις καὶ μετὰ σάρκωσιν, Υἱὸς μονογενῆς καὶ Σωτὴρ τοῦ κόσμου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β΄.

Πέτρῳ καὶ Ἰωάννῃ καὶ Ἰακώβῳ, τοῖς προκρίτοις Μαθηταῖς σε Κύριε, σήμερον ὑπέδειξας ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ, τὴν δόξαν τῆς θείκης σε μορφῆς· ἔβλεπον γὰρ τὰ ἱμάτιά σου, ἀστράψαντα ὡς τὸ φῶς, καὶ τὸ πρόσωπόν σου ὑπὲρ τὸν ἥλιον, καὶ μὴ φέροντες ὁρᾶν τὸ ἄσπεκτον τῆς σῆς ἐλλάμψεως, εἰς γῆν κατέπιπτον, μηδὲως ἀτεκνῶσαι ἰσχύοντες. Φωνῆς γὰρ ἤκουον μαρτυρούσης, ἤνωθεν· Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον σῶσαι τὸν ἄνθρωπον.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος βαρὺς.

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει Χριστέ ὁ Θεός, δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν δόξαν σου, καθὼς ἠδύναντο. Λάμψον καὶ ἡμῖν τοῖς ἀμαρτωλοῖς, τὸ φῶς σου τὸ αἰδίων, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, φωτεδότα δόξα σοι.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τὴν τῶν βροτῶν ἀναλλαγὴν, τὴν μετὰ δόξης σε Σωτήρ, ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ φρικτῇ, τῆς σῆς ἐλεύσεως δεικνύς, ἐπὶ τοῦ ὄρους Θαβὼρ μετεμορφώθης. Ἡλίας καὶ Μωσῆς συνελάλουν σοι· τοὺς τρεῖς τῶν Μαθητῶν συνεκάλεσας· οἱ

κατιδόντες Δέσποτα τὴν δόξαν σου, τῇ ἀστρα-
πῇ σου ἐξέστησαν. Ὁ τότε τούτοις, τὸ φῶς σε
λάμπας, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα, ὁμοιον.

Επὶ τὸ ὄρος τὸ Θαβώρ, μετεμορφώθης Ἰη-
σοῦ· καὶ νεφέλη φωτεινὴ, ἐφηπλωμένη ὡς
σκηνή, τοὺς Ἀποστόλους τῆς δόξης σου κατε-
κάλυψεν· ὅθεν καὶ εἰς γῆν ἐναπέβλεπον, μὴ φέ-
ροντες ὁρᾶν τὴν λαμπρότητα, τῆς ἀπροσίτου
δόξης τοῦ προσώπου σου, ἀναρχε Σῶτερ Χριστέ
ὁ Θεός. Ὁ τότε τούτοις, τὸ φῶς σου λάμπας,
φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ο ἀνελθὼν σὺν Μαθηταῖς ἐν τῷ ὄρει, καὶ
ἐν τῇ δόξῃ τῆ Πατρὸς ἀπαστράψας, σὺν
Μωϋσῆς Ἠλίας σοι παρίστανται· Νόμος καὶ
Προφήται γὰρ ὡς Θεῷ λειτουργοῦσιν· ὧ καὶ
τὴν Υἱότητα, τὴν φυσικὴν ὁ Γεννήτωρ, ὁμολο-
γῶν ἐκάλεσεν Υἱόν· ὃν ἀνυμνοῦμεν σὺν σοὶ
καὶ τῷ Πνεύματι.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α'. Ἀντίφωνον τῷ δ'. Ἦχος.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Θαβώρ καὶ Ἑρμών ἐν τῷ ὀνόματί σου.

Στίχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Ὁ Ν'. Δόξα. Ταῖς τῶν Ἀποστόλων.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα, Στιχηρὸν Ἰδιόμελον, Ἦχος β'.

Ὁ φωτί σου ἀπασαν. Ζήτει τῷτο εἰς τὴν Λιτὴν.

Εἴθ' οὕτως οἱ δύο Κανόνες τῆς Ἑορτῆς.

Πρῶτος Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Χριστὸς ἐνὶ σκοπιῇ σέλας ἀπλετον εἶδεν ἦκε.

Ποίημα Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

- **Χ**οροὶ Ἰσραὴλ ἀνέκμοις ποσὶ, πόντον ἐρυ-
- **Χ**θρὸν, καὶ ὑγρὸν βυθὸν διελάσαντες, ἀ-
- **ναβάτας** τριστάτας, δυσμενεῖς ὁρῶντες ἐν αὐ-
- **τῷ ὑποβρυχίῃς**, ἐν ἀγαλλιάσει ἔμελπον· Ἄ-
- **σωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν**, ὅτι δεδοξασται.

Ρήματα ζωῆς τοῖς φίλοις Χριστὸς, καὶ περὶ
τῆς θείας δημηγορῶν βασιλείας ἔφη· Ἐν
ἐμοὶ τὸν Πατέρα ἐπιγνώσεσθε, φωτὶ ὡς ἐξαστρά-
ψω ἀπροσίτῳ, ἐν ἀγαλλιάσει μέλποντες· Ἄ-
σωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδοξασται.

• **χὺν τῶν ἐθνῶν κατέδεσθε**, φίλοι Μαθηταί,
• **θαυμασθήσεσθε** δὲ τῷ πλούτῳ αὐτῶν, ὅτι

δόξης πληροῦσθε, ὡς ὀφθήσονται, λαμπρότερος
ἡλίου ἐξαστράπτων, ἐν ἀγαλλιάσει μέλποντες·
Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδοξασται.

Σήμερον Χριστὸς ἐν ὄρει Θαβώρ, λάμπας ἀ-
μυδρῶς, θείκῃς αὐγῆς ὡς ὑπέσχετο, Μαθη-
ταῖς παρεγύμνου χαρακτῆρα· σελασφόρου δὲ
πλησθέντες, θείας αἴγλης, ἐν ἀγαλλιάσει ἔμελ-
πον· Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδοξασται.

Δεύτερος Κανὼν, φέρων Ἀκροστιχίδα·
Μωσῆς Θεοῦ πρόσωπον ἐν Θαβώρ εἶδε.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγραν διόδευσας.

Μωσῆς ἐν θαλάσῃ προφητικῶς, ἰδὼν ἐν
νεφέλῃ, καὶ ἐν στύλῳ παλαι πυρὸς, τὴν
δόξαν Κυρίου ἀνεβόα· Τῷ Αὐτρωτῇ καὶ Θεῷ
ἡμῶν ἄσωμεν.

Ως πέτρα τῷ σώματι σκεπασθεῖς, τῷ τεθεω-
μένῳ, τὸν ἀόρατον καθορῶν, Μωσῆς ὁ Θεό-
πτης ἀνεβόα· Τῷ Αὐτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν
ἄσωμεν.

Σὺ ἐπὶ τοῦ ὄρους τοῦ νομικῆς, καὶ ἐν Θαβω-
ρίῳ, καθωράθης τῷ Μωϋσῇ, ἐν γνώφῳ τὸ πά-
λαι· ἐν φωτὶ δὲ, νῦν ἀπροσίτῳ τῆς Θεότητος.
Καταβασία· Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

- **Τ**όξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενῆν-
- **τες**, περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο
- **ἔστερεώθη**, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Ολον τὸν Ἀδάμ φορέσας Χριστέ, τὴν ἀ-
μαυρωθεῖσαν ἀμείψας ἐλάμπρυνας πά-
λαι φύσιν, καὶ ἀλλοιώσει τῆς μορφῆς σου ἐ-
θεούργησας.

Στύλῳ πυριμόρφῳ καὶ νεφέλῃ παλαι, ὁ ἐν
τῇ ἐρήμῳ τὸν Ἰσραὴλ ἄγων, σήμερον ἐν
τῷ ὄρει Θαβώρ ἀρρήτως, ἐν φωτὶ Χριστὸς ἐξ-
έλαμψε.

Ἔτερος Κανὼν. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ησκιάζουσα δόξα, ἐν τῇ σκηνῇ πρότερον,
καὶ τῷ Μωϋσῇ ὁμιλῶσα τῷ σῷ θερᾶπον-
τι, τύπος γεγέννηται, τῆς ἀστραψάσης ἀρρήτως,
ἐν Θαβώρ σου Δέσποτα Μεταμορφώσεως.

Συνανῆλθέ σοι Λόγε, μονογενὲς ὑψιστε ἡ τῶν
Ἀποστόλων ἀκρότης ἐπὶ τῷ ὄρει Θαβώρ,
καὶ συμπαρέστησαν, ὅ, τε Μωσῆς καὶ Ἠλίας,
ὡς Θεοῦ θερᾶποντες μόνε φιλάνθρωπε.

Θεὸς ὅλος ὑπάρχων, ὅλος βροτὸς γέγονας,
ἐν ὑποστάσει σε, ἦν ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις, Μωϋ-
σῆς Ἠλίας τε εἶδον ἐν ὄρει Θαβώρ.

Καταβασία· Ράβδος εἰς τύπον.

Κάθισμα, Ἦγος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Επὶ τὸ ὄρος τὸ Θαβώρ, μετεμορφώθης, ὁ Θεός, ἀναμέσον Ἡλίου, καὶ Μωϋσέως τῶν σοφῶν, σὺν Ἰακώβῳ καὶ Πέτρῳ καὶ Ἰωάννῃ· ὁ Πέτρος δὲ συνὼν, ταῦτά σοι ἔλεγε· Καλὸν ὧδε ἐστὶ, ποιῆσαι τρεῖς σκηναίς, μίαν Μωσεῖ, καὶ μίαν Ἠλίᾳ, καὶ μίαν σοὶ τῷ Δεσπότη Χριστῷ. Ὁ τότε τέτοις, τὸ φῶς σε λάμψας, φώτισαν τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δόξα, καὶ νῦν. Ἰὸ αὐτό.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ἰσακήκοα τὴν ἔνδοξον οἰκονομίαν σου,
» Χριστέ ὁ Θεός· ὅτε ἐτέχθης ἐκ τῆς Παρ-
» θένος, ἵνα ἐκ πλάνης ῥύσῃ τὴς βοῶντάς σοι·
» Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Νάμῳ ἐν Σινᾷ τῷ γράμματι, διατυπούμενος, Χριστέ ὁ Θεός, ἐν τῇ νεφέλῃ πυρὶ, καὶ γνόφῳ καὶ ἐν θυέλλῃ, ὡφθης ἐποχούμενος. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ινα πιστώσῃ τὴν ἔνδοξον, οἰκονομίαν σε, Χριστέ ὁ Θεός, ὡς προὑπάρχων πρὸ τῶν αἰώνων, καὶ ὁ αὐτὸς ἐν νέφει τὴν ἐπίβασιν θείας, ἐν τῷ Θαβώρ ἀρρήτως ἐξέλαμψας.

Συλλαλοῦντες παρειστήκεισαν δουλοπρεπῶς, σοὶ τῷ Δεσπότη Χριστῷ, οἷς ἐν πυρὸς ἀτμίδι καὶ γνόφῳ, καὶ λεπτοτάτῃ αὔρᾳ προσωμίλησας. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Κατεμήνουν τὴν ἔξοδον, τὴν ἐν Σταυρῷ σου ἐν Θαβώρ παρόντες, ὁ ἐν πυρὶ σε καὶ βάτῳ· πάλαι, προκατιδὼν Μωσῆς, καὶ ὁ μεταρσιος δίφρῳ, ἐν πυρίνῳ Ἠλίᾳ Χριστέ.

Ἔτερος Κανὼν. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**κ σαρκὸς σου βολίδες Θεότητος, ἐξεπο-
» ρεύοντο· Προφητῶν καὶ Ἀποστόλων, ὅ-
» θεν οἱ πρόκριτοι, μέλποντες ἀνεβόων· Δόξα
» τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Οτὴν βάτον φυλάξας ἀλώβητον, προσομιλοῦσαν πυρὶ, τῷ Μωσεῖ θεολαμποῦσαν σάρκα ὑπέδειξας, Δέσποτα μελωδοῦντι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Υπεκρύβη ἀκτίσι Θεότητος, αἰσθητὸς ἥλιος, ὡς ἐν ὄρει Θαβωρίῳ, εἶδέν σε μεταμορφούμενον Ἰησοῦ μου. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Πῦρ μὴ φλέγον τὴν ὕλην τοῦ σώματος, ὡρά-
» θης αὐλὸν, ὡς Μωσεῖ καὶ Ἀποστόλοις,
ὡφθης Ἠλίᾳ τε, Δέσποτα εἷς ἐκ δύο, ἐν δυσὶ τελείαις ταῖς φύσεσιν.

Καταβασία· Εἰσακήκοα Κύριε.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** τοῦ φωτὸς διατμήξας τὸ πρωτόγονον
» χάος, ὡς ἐν φωτὶ τὰ ἔργα ὑμνήσῃ Χρι-

» στέ, τὸν Δημιουργόν, ἐν τῷ φωτί σου, τὰς
» ὁδοὺς ἡμῶν εὐθύνον.

Προσεκαπύ σοι ὥραι ὑπεκλίθησαν· φῶς γὰρ καὶ πρὸ ποδῶν, ὑψίδρομον σέλας Χριστέ, ἥλιος ἦκε, μορφὴν βροτεῖαν, ὡς ἀμείψαι εὐδόκησας.

Ιδοὺ Σωτὴρ ἀνεβόων, Μωϋσῆς καὶ Ἠλίᾳς τῶν Μαθητῶν, ἐν ὄρει ἀγίῳ Θαβώρ ἐνηχουμένων, Χριστὸς ὃν πάλαι, προηγείλαμεν ὄντα Θεόν.

Η ἀναλλοίωτος φύσις, τῇ βροτεῖᾳ μιχθεῖσα, τῆς ἐμφορῆς αὐτοῦ Θεότητος, φῶς παρα-
» γυνῆσα τοῖς Ἀποστόλοις, ἀπορρήτως ἐξέλαμψε.

Σὲ τὸ αἰδῖον φέγγος, ἐν πατρὶά τῇ δόξῃ, οἱ Μαθηταί, ὡς εἶδον ἐκλάμψαν Χριστέ, σοὶ ἀνεβόων· Ἐν τῷ φωτί σε, τὰς ὁδοὺς ἡμῶν εὐθύνον.

Ἔτερος Κανὼν. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Ρητορεύουσα γλῶσσα, σοῦ τὰ μεγαλεῖα οὐ δύναται φθέγγεσθαι· ὁ κρατῶν ζωῆς γάρ, καὶ θανάτου δεσπόζων παρέστησας, ἐν Θαβώρ τῷ ὄρει, τὸν Μωϋσῆν καὶ τὸν Ἠλίαν, μαρτυρήσοντάς σου τὴν Θεότητα.

Ο χερσὶν ἀοράτοις, πλάσας κατ' εἰκόνα σε Χριστέ τὸν ἄνθρωπον, τὸ ἀρχέτυπόν σου, ἐν τῷ πλάσματι κάλλος ὑπέδειξας· οὐχ ὡς ἐν εἰκόνι, ἀλλ' ὡς αὐτὸς εἶ κατ' οὐσίαν, ὁ Θεὸς χρηματίσας καὶ ἄνθρωπος.

Συγκραθεῖς ἀσυγχύτως, ἄνθρακα ὑπέδειξας ἡμῖν Θεότητος, καταφλέγοντα μὲν, ἁμαρτίας, ψυχὰς δὲ φωτίζοντα, ἐν Θαβώρ τῷ ὄρει, ὧ Μωϋσῆν καὶ τὸν Ἠλίαν, Μαθητῶν τε ἐξάρχους ἐξέστησας.

Καταβασία· Ὁ Τρισμακάριστον ξύλον.

ᾠδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν τῷ θλίβεσθαί με, ἐβόησα πρὸς Κύ-
» ριον, καὶ ἐπήκουσέ μου, ὁ Θεὸς τῆς σω-
» τηρίας μου.

Λαμπηδόνος πλέον, ἡλίου φῶς τρανότερον, ἐν Θαβώρ ἐκλάμψας, ὁ Χριστὸς ἡμᾶς ἐφώτισεν.

Ανελθὼν ἐν ὄρει, Θαβώρ μετεμορφώθη Χριστέ, καὶ τὴν πλάνην πᾶσαν, ἀμαυρώσας φῶς ἐξέλαμψας.

Σὲ Θεὸν ἐπέγνων, οἱ ἔνδοξοι Ἀπόστολοι, ἐν Θαβώρ Χριστὸν δὲ, ἐκπλαγέντες γόνυ ἐκλιναν.

Ἔτερος Κανὼν.

Ἰλάσθητί μοι Σωτὴρ.

Ως μέγα καὶ φοβερόν, ὡράθη θάμα σήμερον! ἐξ ἔρανος αἰσθητὸς, ἐκ γῆς δὲ ἀσύγκριτος, ἐξήστραψεν ἥλιος, τῆς δικαιοσύνης, νοητὸς ἐπὶ τοῦ ὄρους Θαβώρ.

Παρήλθε μὲν ἡ σκιά, τοῦ νόμου ἐξασθενήσα-
σα, ἐλήλυθε δὲ σαφῶς, Χριστὸς ἡ ἀλήθεια,
Μωσῆς ἀνεβόησεν, ἐν τῷ Θαβωρίῳ κατιδὼν
σου τὴν Θεότητα.

Ο στύλος τῷ Μωϋσεῖ (*), Χριστὸν τὸν με-
ταμορφούμενον, ἡ δὲ νεφέλη σαφῶς, τὴν
χάριν τοῦ Πνεύματος, τὴν ἐπισκιάσασαν, ἐν
τῷ Θαβωρίῳ, παρεδήλου ἐμφανέστατα.

Καταβασία· Νοτίου Θηρός ἐν σπλάγχνοις.

Κοντόκιον Αὐτόμελον. Ἦχος βαρύς.

Επὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης, καὶ ὡς ἐχώ-
ρουν οἱ Μαθηταί σου τὴν δόξαν σου, Χρι-
στὲ ὁ Θεὸς ἐθεάσαντο· ἵνα ὅταν σε ἴδωσι σταυ-
ρούμενον, τὸ μὲν πάθος νοήσωσιν ἐκούσιον, τῷ
δὲ κόσμῳ κηρύξωσιν, ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς,
τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

Ὁ Οἶκος.

Εγέρθητε οἱ νωθεῖς, μὴ πάντοτε χαμερπεῖς·
οἱ συγκάμπτοντες εἰς γῆν τὴν ψυχὴν μου
λογισμοί, ἐπάρθητε καὶ ἄρθητε εἰς ὕψους Θείας
ἀναβάσεως· προσδράμωμεν Πέτρῳ καὶ τῆς
Ζεβεδαίου, καὶ ἅμα ἐκείνοις τὸ Θαβώριον ὄρος
προφθάσωμεν, ἵνα ἴδωμεν σὺν αὐτοῖς τὴν δό-
ξαν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· φωνῆς δὲ ἀκούσωμεν, ἥς
περ ἄνωθεν ἤκουσαν, καὶ ἐκήρυξαν τοῦ Πα-
τρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

Συναξάριον.

Τῇ 5'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Ἀνάμνησις τῆς Θείας
Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σω-
τῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Στίχοι.

Θαβὼρ ὑπὲρ πᾶν γῆς ἐδοξάσθη μέρος,
Ἰδὼν Θεοῦ λάμπασαν ἐν δόξῃ φύσιν.

Μορφὴν ἀνδρομένην κατὰ ἔκτην Χριστὸς ἀ-
μεῖψε.

Τῇ ἑκτῇ τοῦ Αὐγούστου μηνός, τὴν ἀνάμνησιν τῆς Θείας
Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ Ἀγία τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησία πε-
ριχαρῶς ἰορτάζει. Ἡ δὲ ὑπόθεσις ἐστὶν αὕτη (**). Ἐ-
πειδὴ πολλὰ περὶ κινδύνων ὁ Χριστὸς διελέχθη πρὸς τοὺς
Μαθητάς, καὶ Θανάτου, καὶ τοῦ πάθους αὐτοῦ, καὶ τῆς
τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ σφαγῆς· καὶ τὰ μὲν ἦν ἐν τῷ παρόν-
τι βίῳ καὶ ἐν χερσὶ, τὰ δὲ ἀγαθὰ ἐν ἐλπίσι· βουλόμενος

(*) Οὕτως εὐρίσκεται εἰς πάντα τὰ Μηναιᾶ, τετυπωμένα
καὶ Χειρόγραφα, καὶ εἰς αὐτὸ ἔτι τὸ Ἑορτοδρόμιον τοῦ Νικο-
δήμου, ὃς τις εἶχεν ὑπ' ὅψιν καὶ δύο Ἑρμηνευτάς· ἐν δὲ μόν-
ον μεμβραῖνον παλαιόν, ἐκ τῶν τῆς κατὰ τὴν Χάλκην ἱερᾶς
Μονῆς τῆς Θεοτόκου, ἔχει τοῦ Τροπαρίου τούτου τὴν ἀρχὴν
οὕτως· Ὁ στύλος ὁ τοῦ πυρός, Χριστοῦ τὸν κτλ.

(**) Τῆς ὑποθέσεως ταύτης οἱ λόγοι ἡρηνισμένοι εἰσὶ, σχεδὸν
αὐτολεξεί, ἐκ τῆς νγ'. Ὁμιλίας τοῦ Δείου Χρυσοστόμου εἰς
τὸν Ματθαῖον.

καὶ τὴν ὅψιν αὐτῶν πληροφῆσαι, καὶ δεῖξαι, τίς ποτε
ἐστὶν ἡ δόξα ἐκείνη, μεθ' ἧς μέλλει παραγενέσθαι, ἀνα-
φέρει αὐτοὺς εἰς ὄρος ὑψηλόν· κατ' ἰδίαν, καὶ μετεμορφώ-
θη ἔμπροσθεν αὐτῶν· καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς
ὁ ἥλιος, τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένετο λευκά ὡς τὸ φῶς·
καὶ ὤφθησαν αὐτοῖς Μωϋσῆς καὶ Ἠλίας συλλαλῶντες
αὐτῷ.

Παραλαμβάνει δὲ τῶν ἄλλων τοὺς τρεῖς μόνους, ὡς ὑ-
παρέχοντας· ὁ μὲν γὰρ Πέτρος, ἐκ τοῦ σφόδρα φιλεῖν αὐ-
τόν· ὁ δὲ Ἰωάννης, ἐκ τοῦ σφόδρα φιλεῖσθαι· ὁ δὲ Ἰά-
κωβος, ἐκ τοῦ δύνασθαι πιεῖν τὸ ποτήριον, ὅπερ καὶ ὁ Κύ-
ριος ἐπεί. Μωϋσῆν δὲ καὶ Ἠλίαν εἰς μέσον παράγει, τὰς
οὐκ ὀρθὰς ὑπονοίας τὰς εἰς αὐτόν παρὰ τοῖς πολλοῖς γι-
νομένας διορθούμενος. Ἐπειδὴ γάρ τινες μὲν αὐτόν Ἠ-
λίαν ἔλεγον, ἄλλοι δὲ Ἰερεμίαν, διὰ τοῦτο τοὺς Κορηφαίς
ἄγει, ἵνα τὸ μέσον ἐντεῦθεν ἴδωσι τοῦ δεύλου καὶ τοῦ
Δεσπότου· καὶ ἵνα μάθωσιν, ὅτι καὶ Θανάτου καὶ ζωῆς
αὐτὸς ἐστὶν ὁ ἔχων πᾶσαν τὴν ἐξουσίαν.

Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας.
Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**βραμιαῖοι ποτέ, ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες,
» καμίνου φλόγα κατεπάτησαν, καὶ ὕ-
» μνουῦντες ἔψαλλον· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐ-
» λογητὸς εἶ.

Περιχυθέντες φωτὶ, τῆς ἀπροσίτου δόξης,
Θαβὼρ ἐν ὄρει οἱ Ἀπόστολοι, Χριστὲ
ἀνεβόησαν· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Λαίλαπι Θείας ἡχῆς, καὶ δροσοβόλῳ νεφέ-
λῃ, Χριστὲ καὶ αἵγλῃ σου ἠδόμενοι, οἱ
Ἀπόστολοι ἔψαλλον· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐ-
λογητὸς εἶ.

Εν ἀπροσίτῳ φωτὶ, ὡς σὲ κατεῖδε Πέτρος,
Θαβὼρ ἐν ὄρει ἐξαστράψαντα, Χριστὲ ἀ-
νεβόησεν· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῷ ἀρχηγῷ τῆς γῆς, Χριστῷ συνόντες παῖ-
δες, οἱ Ζεβεδαίου ὡς ἀπέπεμψε, μορφῆς
φῶς ἐβρόντησαν· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλο-
γητὸς εἶ.

Ἄλλος Κανὼν. Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ,

Νῦν καθωράθη Ἀποστόλοις, τὰ ἀθέατα, Θεό-
της ἐν σαρκίῳ, ἐν τῷ ὄρει Θαβὼρ, ἀστρά-
πτουσα βοῶσιν. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς
εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εφρίξαν φόβῳ ἐκπλαγέντες, τὴν εὐπρέπειαν
τῆς Θείας βασιλείας, ἐν τῷ ὄρει Θαβὼρ,
Ἀπόστολοι βοῶντες· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς
εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νῦν τὰ ἀνήκουστα ἠκούσθη· ὁ ἀπάτωρ γὰρ
Υἱὸς ἐκ τῆς Παρθένου, τῇ πατρὶα φωνῇ,
ἐνδόξως μαρτυρεῖται, οἷα Θεὸς καὶ ἄνθρωπος,
ὁ αὐτὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θέσει οὐ γέγονας Ὑψίστου, τῇ οὐσίᾳ δὲ
Υἱὸς ἡγαπημένος, προϋπάρχων ἡμῖν, ὡ-

μίλησας ἀτρέπτως, Εὐλογητὸς εἰ κρίζουσιν, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία· Ἐκνοον πρόσταγμα τυράννου.
Ὡδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ἱ ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες, τῷ θείῳ πυρπο-
» λούμενοι ζήλῳ, τυράννου καὶ φλογὸς
» ἀπειλὴν, ἀνδρείως κατεπάτησαν· καὶ μέσον
» πυρὸς ἐμβλυθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον· Εὐ-
» λογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Νεύματι τὸ πᾶν ὁ φέρων, ποσὶν ἀχράντοις,
ὅρους ἐπέβη Θαβὼρ· ἐν ᾧ ἡλίου μάλλον
αὐγῆς, ἐξαστράψας τὸ πρόσωπον, νόμου προ-
κρίτους, καὶ τῆς χάριτος ἔδειξε μέλποντας·
Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Εν τῇ ἀπροσίτῳ δόξῃ, κατ' ὅρος ἐκφανθέν
ἀπορρήτως Θαβὼρ, τὸ ἀσχετον καὶ ἄδυ-
τον φῶς, τῷ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα, τὴν κτίσιν
φαιδρύναν, τοὺς ἀνθρώπους ἐθέωσε μέλποντας·
Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Γεροπρεπῶς ἐξῶτες, Μωσῆς τε καὶ Ἡλίας ἐν
ὄρει Θαβὼρ, τῆς θείας χαρακτῆρα, τρα-
νῶς ὑποστάσεως βλέποντες, Χριστὸν ἐν Πα-
τρῷ, ἐξαστράψαντα δόξῃ, ἀνέμελπον· Εὐλο-
γεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Διὰ τῆς ἐν γνώφῃ θείας ὁμφῆς, τὸ πρόσω-
πον ποτὲ ἐδοξάσθη Μωσῆς· Χριστὸς δὲ ὡς
ἱμάτιον, φῶς καὶ δόξαν ἀναβάλλεται· φωτὸς
αὐτῆργός, γὰρ πεφυκὼς καταυγάζει τοὺς μέλ-
ποντας· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν
Κύριον.

Εκ φωτογενοῦς νεφέλης, Χριστὸν οἱ Μαθη-
ταὶ ἀμπεχόμενον, ὁρῶντες ἐν Θαβὼρ, καὶ
πρηνεῖς ἐπὶ γῆς κατανεύσαντες, τὸν νῦν ἐλλαμ-
φθέντες, σὺν Πατρὶ τῷτον ὕμνον καὶ Πνεύματι·
Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἔτερος Κανὼν. Ἐπταπλασίως κάμνον.

Ακηκοότες Δέσποτα, ἐκ Πατρὸς μαρτυρού-
μενον, καὶ ὡς ἀνθρωπίνης στερρότεραν ὁ-
φῆς, ὁρᾶν τοῦ προσώπου σου, τὴν ἀστραπὴν
μὴ φέροντες, σοῦ οἱ Μαθηταί, ἐπὶ τὴν γῆν κα-
τέπιπτον, ἐν φόβῳ μελωδῶντες· ἱερεῖς εὐλογεῖ-
τε, λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Βασιλευόντων πέφυκας, Βασιλεὺς ὠραιότα-
τος, καὶ τῶν πανταχοῦ κυριευόντων Κύ-
ριος, δυνάστης μακάριος, καὶ φῶς οἰκῶν ἀπρό-
σιτον, ᾧ οἱ Μαθηταὶ καταπλαγέντες ἐβόων·
Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑ-
περυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ος οὐρανοῦ δεσπόζοντι, καὶ τῆς γῆς βασι-
λεύοντι, καὶ καταχθονίων τὴν κυρείαν

ἔχοντι, Χριστέ σοι παρέστησαν, ἐκ μὲν τῆς γῆς
Ἀπόστολοι, ὡς ἐξ οὐρανῶν δὲ ὁ Θεοβίτης Ἡλίας,
Μωσῆς δὲ ἐν νεκῶν, μελωδοῦντες συμφώνως·
Λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ραθυμοτόκοι μέριμναι, ἐπὶ γῆς κατελείφθη-
σαν, τῇ τῶν Ἀποστόλων ἐκλογῇ Φιλάν-
θρωπε, ὡς σοὶ ἠκολούθησαν, πρὸς τὴν ἐκ γῆς
μετάρσιον, θείαν πολιτείαν· ὅθεν καὶ ἐπαξίως,
τῆς σῆς Θεοφανείας, ἐμελωδῶν τυχόντες· Λαὸς
ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία· Εὐλογεῖτε Παῖδες.

Ὡδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** τόκος σου ἀφθόρος ἔδειχθη· Θεὸς ἐκ
» λαγόνων σου προῆλθε, σαρκοφόρος ὃς
» ὤφθη ἐπὶ γῆς, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστρά-
» φη· σὲ Θεοτόκε, διὸ πάντες μεγαλύνομεν.

Σύντρομοι καινῇ φωτοχυσίᾳ, ἀθρώως οἱ Μα-
θηταὶ ἐλλαμφθέντες, πρὸς ἀλλήλους ἐώ-
ρων, καὶ πρηνεῖς εἰς γῆν καταπεσόντες, σοὶ
τῷ Δεσπότῃ, τῶν ἀπάντων προσεκύνησαν.

Ηχος ἐκ νεφέλης ἀνεπέμπετο, θεόκτυπος
βεβαιῶν τὸ θαῦμα· ὁ Πατὴρ γὰρ τῶν
φώτων, Οὗτός ἐστιν Υἱὸς ὁ ἀγαπητός μου, τοῖς
Ἀποστόλοις ἀνεβόα, οὐ ἀκούετε.

Καιναὶ κατιδόντες καὶ παραδόξα, φωνῆς
πατρικῆς ἐνωτισθέντες, ἐν Θαβὼρ οἱ τοῦ
Λόγου ὑπηρέται, ἐκμαγεῖον τῷ ἀρχετύπῳ, Οὐ-
τος ὑπάρχει ἀνεβόων ὁ Σωτὴρ ἡμῶν.

Εἰκὼν ἀπαράλλακτε τοῦ ὄντος, ἀκίνητε
σφραγὶς, ἀναλλοίωτε, Υἱὲ Λόγε, σοφία
καὶ βραχίων, δεξιὰ Ὑψίστου σθένος, σὲ ἀνυ-
μνοῦμεν, σὺν Πατρὶ τε καὶ τῷ Πνεύματι.

Ἔτερος Κανὼν. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**φριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ
» συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὑψιστος, Θεοῦ
» κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, παρθενικῆς ἀπὸ
» γαστρὸς, γεγόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν Ἀχραν-
» τον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ινα σου δείξης ἐμφανῶς, τὴν ἀπόρρητον δευ-
τέραν κατάβασιν, ὅπως ὁ Ὑψιστος, Θεὸς
ὁφθήσῃ ἐστὼς ἐν μέσῳ Θεῶν, τοῖς Ἀποστόλοις
ἐν Θαβὼρ, Μωσεὶ σὺν Ἡλίᾳ τε, ἀρρήτως ἐλαμ-
ψας· διὸ πάντες σε Χριστέ μεγαλύνομεν.

Δεῦτέ μοι πείθεσθε λαοί, ἀναβάντες εἰς τὸ
ὅρος τὸ Ἅγιον, τὸ ἐπουράνιον, αὐλῶς σῶ-
μεν ἐν πόλει ζῶντος Θεοῦ· καὶ ἐποπτεύσωμεν
νοῖ, Θεότητα· αὐλὸν, Πατὸς καὶ Πνεύματος, ἐν
Υἱῷ μονογενεῖ ἀπαστράπτουσιν.

Εθελξας πόθῳ με Χριστέ, καὶ ἡλλοίωσας τῷ
θείῳ σου ἔρωτι· ἀλλὰ κατάφλεξον, πυρὶ

αὐτῷ ταῖς ἀμαρτίας μου, καὶ ἐμπληθῆναι ταῖς ἐν σοί, τρυφῆς καταξίωσον, ἵνα ταῖς δύο σκιρτῶν, μεγαλύνω ἀγαθὴ παρουσίας σου.

Καταβασία. } Μυστικὸς εἶ Θεοτόκε.
} Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου.

Ἐξαποστειλάριον αὐτόμελον. Ἐκ γ'.

Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε, φωτὸς Πατὴρ ἀγεννήτου, ἐν τῷ φανέντι φωτί σου, σήμερον ἐκ Θαβωρίῳ, φῶς εἶδομεν τὸν Πατέρα, φῶς καὶ τὸ Πνεῦμα, φωταγωγοῦν πᾶσαν Κτίσιν.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια γ'. δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεὶς.

Πρὸ τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου καὶ τοῦ πάθους, λαβὼν οὓς προέκρινας τῶν ἱερῶν Μαθητῶν, πρὸς τὸ Θαβώριον Δέσποτα, ἀνῆλθες ὄρος, δεῖξαι θελήσας τούτοις τὴν δόξαν σου· οἱ καὶ κατιδόντες σε μεταμορφούμενον, καὶ ὑπὲρ ἥλιον λάμπαντα, πρηνεῖς πεσόντες, τὴν δυναστείαν σου κατεπλάγησαν, ἀναβοῶντες· Σὺ τὸ ἄχρονον, φῶς ὑπάρχεις Χριστέ καὶ ἀπαύγασμα, τοῦ Πατρὸς, εἰ καὶ θέλων, σὰρξ ὥραθης ἀναλλοίωτος.

Οὐκ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς Λόγος, ὁ φῶς ὡς ἱμάτιον περιβαλλόμενος, μεταμορφούμενος ἔμπροσθεν, τῶν Μαθητῶν σου, ὑπὲρ τὸν ἥλιον Λόγε ἔλαμψας. Μωσῆς καὶ Ἡλίας δέ, σοὶ παρειστήκεισαν, νεκρῶν καὶ ζώντων σε Κύριον, δηλοποιῶντες, καὶ σοῦ δοξαῖζοντες τὴν ἀπόρρητον, οἰκονομίαν καὶ τὸ ἔλεος, καὶ τὴν πολλὴν συγκατάβασιν, δι' ἧς ἔσωσας κόσμον, ἀμαρτίας ἀπολλύμενον.

Παρθενικῆς ἐκ νεφέλης σε τεχθέντα, καὶ σάρκα γενόμενον, καὶ πρὸς τὸ ὄρος Θαβώρ, μεταμορφούμενον Κύριε, καὶ τῇ νεφέλῃ, τῇ φωτεινῇ σε περικυκλούμενον, φωνὴ τοῦ Γεννήτορος, ἀγαπητόν σε Υἱόν, τῶν Μαθητῶν συμπρόσθεν σοι, σαφῶς ἐδήλου, ὡς ὁμοούσιον καὶ ὁμόθρονον· ὅθεν ὁ Πέτρος ἐκπληττόμενος, Καλὸν ὧδε εἶναι εἶπε, μὴ εἰδὼς ὃ ἐλάλει, Εὐεργέτα πολυέλεε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'. Βύζαντος.

Παρέλαθεν ὁ Χριστὸς, τὸν Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν, καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν· καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ, ἐγένετο λευκὰ ὡς τὸ φῶς. Καὶ ὠφθησαν Μωϋσῆς καὶ Ἡλίας μετ' αὐτοῦ συλλαλοῦντες· καὶ νεφέλη φωτεινὴ ἐπεσκέιασεν αὐτούς· καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης λέγου-

σα· Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ ἠδόκησα, αὐτοῦ ἀκούετε.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Δίδεται καὶ ἅγιον ἔλαιον τοῖς Ἀδελφοῖς.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'.

Στίχ. α'. Μέγας Κύριος, καὶ αἰνετὸς σφόδρα ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β'. Ἐτοιμάζων ὄρη ἐν τῇ ἰσχυρί αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, κτλ.

Στίχ. γ'. Ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, κτλ.

Στίχ. δ'. Τὰ ὄρη ἀγαλλιάσονται ἀπὸ προσώπου Κυρίου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, κτλ.

Ἀντίφωνον Β'.

Στίχ. α'. Οἱ θιμωροὶ αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ μεταμορφωθείς, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλουῖα.

Στίχ. β'. Ἀγαπᾷ Κύριος ταῖς πύλας Σιών, ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ, κτλ.

Στίχ. γ'. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σῆ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ, κτλ.

Στίχ. δ'. Μήτηρ Σιών, ἐρεῖ ἄνθρωπος· καὶ ἄνθρωπος ἐγεννήθη ἐν αὐτῇ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ, κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Οὐκ μονογενὴς Υἱός, καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, κτλ.

Ἀντίφωνον Γ'.

Στίχ. α'. Τὰ ἐλέη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ᾤσομαι.

Μετεμορφώθη ἐν τῷ ὄρει, Χριστέ ὁ Θεός, κτλ.

Στίχ. β'. Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε.

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει, κτλ.

Στίχ. γ'. Μακάριος ὁ λαὸς ὁ γινώσκων ἀλαλαγμόν.

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει, κτλ.

Στίχ. δ'. Κύριε, ἐν τῷ φωτί τοῦ προσώπου σου πορεύσονται, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται ὅλην τὴν ἡμέραν.

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει, κτλ.

Εἰσοδικόν.

Θαβὼρ καὶ Ἑρμών ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, κτλ.

Τὸ Ἀπολυτίκιον, καὶ τὸ Κοντάκιον.

Τρισάγιον, Ἀπόστολος, καὶ Εὐαγγέλιον.
Κοινωνικόν· Ἐν τῷ φωτὶ τῆς δόξης τῆ προσώ-
που σου Κύριε πορευσόμεθα εἰς τὸν αἰῶνα.
Ἀλληλουῖα.

Εἰς τὴν τράπεζαν, παράκλησις.

=====

Τῇ Ζ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ὁσιομάρτυρος Δομετίου.

Εἰς ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ΄.
Πρὸ τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου. { ὅπερ ζῆτει εἰς
Ὁ' πρὸ αἰώνων ὑπάρχων. } τοὺς Αἰῶνες τῆς
Παρθενικῆς ἐκ νεφέλης. { Ἑορτῆς.

Εἶτα τοῦ Ἀγίου Προσόμοια γ΄.

Ἦχος πλ. β΄. Ὁλην ἀποθέμενοι.

Ο ἅλην ἀποθέμενος, τὴν μαγικὴν γοητείαν,
καὶ Περσῶν μιάσματα, καὶ τὰ μυσαρῶ-
τατα τερατεύματα, τῷ Θεῷ προσέδραμες, τῇ
σοφῇ προνοίᾳ, κυβερνῶντι τὰ οὐράνια· οὐ τῷ
ὀνόματι, ἀποστολικῶς ἐθεράπευσας, ἀλόγων
ἀρρώσθημα, καὶ τὰ τῶν ἀνθρώπων νοσήμα-
τα, τῶν προσερχομένων, προθύμως σοι Θεράπον
τοῦ Χριστοῦ· ὃν παρρήσιᾳ δυσώπησον, ὑπὲρ
τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ο ἅλην ἀνατέθηκας, τὴν σὴν ζωὴν τῷ Κυ-
ρίῳ, καὶ θερμῶς ἐχώρησας, πρὸς τὸν
τῆς ἀσκήσεως δρόμον Ὅσιε· προσευχὴν ἀθόλω-
τον, ἀγρυπνίαν πάννυχον, ὑμνωδίαν ἀκατά-
παυστον, καὶ βίον ἄμεμπτον, καὶ ἀγγελικὸν
ἐνδεικνύμενος· ἐντεῦθεν τὴν ἐνέργειαν, τὴν τῶν
θαυμασίων ἐπλούτησας· οἶδε γὰρ δοξάζειν, ὁ
Κύριος τοὺς δούλους ἑαυτοῦ· ὃν παρρήσιᾳ δυ-
σώπησον, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ο ἅλην ἐνδυσάμενος, τὴν τοῦ Σταυροῦ πανο-
πλίαν, καὶ τὸν ἀδιάρρηκτον, θυρεὸν τῆς
πίστεως περιθέμενος, φοβερός γέγονας, ταῖς
ἀντικειμέναις, τῶν Δαιμόνων παρατάξεσιν, οὓς
καὶ ἐδίωξας, μάστιγι τῇ πίστει χρησάμενος,
καὶ θείαις ἐπικλήσεσι· καὶ τοὺς ὁδοιπόρους
διέσωσας, βλάβης τῆς ἐκείνων, Δομέτιε θερά-
πον τοῦ Χριστοῦ· ὃν παρρήσιᾳ δυσώπησον,
ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος πλ. β΄.

Προτυπῶν τὴν Ἀνάστασιν τὴν σὴν Χριστὲ ὁ
Θεός, τότε παραλαμβάνεις τοὺς τρεῖς σου
Μαθητάς, Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην,
ἐν τῷ Θαβώρ ἀνελθών. Σοῦ δὲ Σωτὴρ μετα-
μορφουμένου, τὸ Θαβώριον ὄρος φωτὶ ἐσκέπε-
το· Οἱ Μαθηταὶ σε Λόγε, ἔρριψαν ἑαυτοὺς ἐν
τῷ ἐδάφει τῆς γῆς, μὴ φέροντες ὄραν τὴν ἀθέα-
τον μορφήν. Ἀγγελοὶ διηκόνουν φόβῳ καὶ τρό-
μῳ· οὐρανοὶ ἔφριξαν, γῆ ἐτρόμαξεν, ὁρῶντες
ἐπὶ γῆς τῆς δόξης τὸν Κύριον.

Εἰσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον. Ἦχος βαρύς.
Ὁ Θεός ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ· πάν-
τα ὅσα ἠθέλησεν ἐποίησεν.

Στίχ. Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν.

Στίχ. Τί σοι ἐστὶ θάλασσα ὅτι ἔφυγες.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἑφραθα΄.

Σήμερον ὁ Χριστὸς, ἐν ὄρει Θαβωρίῳ, τὴν
τοῦ Ἀδάμ ἀμείψας, ἀμαυρωθεῖσαν φύσιν,
λαμπρύνας ἐθεούργησε.

Στίχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί.

Εἶδον ἐν τῷ Θαβώρ, Μωσῆς τε καὶ Ἡλίας,
τὸν ἐκ Παρθένου Κόρης, Θεὸν σεσαρκω-
μένον, βροτῶν εἰς ἀπολύτρωσιν.

Στίχ. Θαβὼρ καὶ Ἑρμών.

Σῆμα θεοπρεπές, Θεότητος δεικνύεις, πρὸ
τοῦ Σταυροῦ τοῖς Μύσταις, ὡς ἥλιος ἀ-
στράψας, Χριστὸς ἐν ὄρει σήμερον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ΄.

Τῆς Θεότητός σου Χριστὲ, ἀμυδρὰν αὐγὴν
παραγυμνώσας, τοῖς συναναβαῖσί σοι ἐπὶ
τοῦ ὄρους, τῆς ὑπερκοσμίου σε δόξης ἐποίησας
κοινωνίς· ὅθεν ἐνθεαστικῶς ἐκραύγαζον· Καλὸν
ἐστὶν ἡμᾶς ὧδε εἶναι. Μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς, σὲ
τὸν μεταμορφωθέντα Σωτῆρα Χριστὸν, ἀνυ-
μνοῦμεν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εορτὴ ὑπέρλαμπρος ἡ τοῦ Δεσπότη, ἦλθε·
δεῦτε ἅπαντες, ἐπὶ τῷ ὄρει νοερῶς, προ-
καθαρθέντες ἀνέλθωμεν, τῷ Θαβωρίῳ, Χριστὸν
ἐποψόμενοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισ. τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τὴν μεθέορτον πισταί, ἡμέραν σήμερον φαιδρῶς, τῆς ἐνδόξου καὶ φρικτῆς, Μεταμορφώσεως Χριστοῦ, ἐπιτελοῦντες βοήσωμεν ὁμοφρόνως. Τὸ φύραμα ἡμῶν, ἀνεμορφώσω Σωτήρ, τῇ Δείᾳ σου σαρκί, συναπαστράψας αὐτῷ, καὶ ἀποδοὺς τὸ πρῶτιστον ἀξίωμα, τῆς ἀφθαρσίας ὡς εὐσπλαγχνος. Διό σε πάντες, δοξολογοῦμεν, τὸν μόνον Θεὸν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἴτα εἰς Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἀγίου ὁ παρὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Πρέσβιν σε Χριστῷ προσφέρω στεφηφόρε.

Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἡπείρῳ.

Πρὸς τὸν Θεὸν ἐκδημήσας μαρτυρικῇ, διαλάμπων χάριτι, τοῖς ὕμνοῦσί σε πιστῶς, φωτοφόρον ἔμπνευσον αὐγὴν, ἱκετεύων τὸν Χριστὸν Θεομακάριστε.

Ρήξας τοὺς βρόχους τῆς πλάνης εἰλικρινῶς, τῷ Χριστῷ προσέδραμες, διανοίᾳ καθαρᾷ, τὰ Περσῶν σεβάσματα λιπῶν, καὶ τῶν Μάγων ἐκφυγῶν τὴν ἀθεότητα.

Επιστημόνως σκοπήσας ὡς οὐ Θεός, ὡς κτιστός ὁ ἥλιος, ὡς οὐδὲν τῶν ὁρατῶν, ἐπὶ τὸν ἀόρατον Θεόν, ὠδηγήθης λογισμῷ σοφῷ χρησάμενος.

Θεοτοκίον.

Σὲ Παναγία Παρθένε τὴν τὸν Υἱόν, τὸν Θεοῦ γεννήσασαν, γεγονότα καθ' ἡμᾶς, δι' ἡμᾶς κηρύττομεν ἁγνὴ, Θεομήτορα πιστοὶ καὶ μακαρίζομεν.

ᾠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Βεβαία πίστει στηριχθεὶς, ὡς ἀκλόνητος πύργος, ἀπερίτρεπτος ὥφθης, οὐ λόγοις τοῖς μαγικοῖς, οὐ γνώσεως περσικῆς, γοητείαις περιεργαζόμενος.

Ιὸν ψυχόλεθρον φυγῶν, τοῦ τῇ κτίσει λατρεύειν καὶ τὸν ἥλιον σέβειν, τὸν ὄντως ὄντα Θεόν, ὡς πάντων Δημιουργὸν εὐσεβείας πόθῳ ἐπεζήτησας.

Ναμάτων Δείων μετασχὼν, τῆς παλλιγενεσίας, τὴν ψυχὴν κατηνυγάσθη, καὶ γέγονας ἀληθῶς, υἱὸς χάριτι Θεῷ, κληρονόμος Δείων ἀπολαύσεων.

Θεοτοκίον.

Σοφία οἶκον ἑαυτῇ, ὠκοδόμησε Δεῖον, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, σκηνώσασα τὴν ἁγνὴν, γαστέρα σου τὴν σεπτὴν, καθαρθεῖσαν Πνεύματι Πανύμνητε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν Πιστῶν σου

» Ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς ὁμολογίας σου.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Τὴν ὠραιότητα Χριστοῦ ἐπόθησας· καὶ δι' ἀσκήσεως πάθη ἐνέκρωσας· καὶ ἐναθλήσας καρτερῶς, τὴν πλάνην ἀπετέφρωσας, ἐνδοξε Δομέτιε, τῶν Ἀγγέλων συνόμιλε· ὅθεν καὶ ἰάσεων, ρεῖθρα βρύεις τοῖς πίστει σου, τὴν μνήμην ἐπιτελοῦσι τὴν Δείαν, Μάρτυς ἀξιοθαύμαστε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Τῆς Δείας δόξης σου, ὄντως ἀπαύγασμα, καθὼς ἠδύναντο, ἔδειξας Λόγε Θεοῦ, τοῖς Μαθηταῖς σου ἐν Θαβώρ, ὅρει μεταμορφούμενος· οἷς συνελλαμφθείημεν, καὶ ἡμεῖς οἱ ὑμνοῦντές σε, μόνε ἀναλλοίωτε, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ἐν πίστει σοι συμφώνως βοῶντες. Δόξα Χριστῇ τῇ βασιλείᾳ σου.

ᾠδὴ δ'. Χριστός μου δύναιμι.

Επέγνων Ἐνδοξε, τὸν φύσει ἄγνωστον, λογικῶς ἐκζητήσας καὶ εὐρηκῶς, τοῦτον ἐπεπόθησας, καὶ προσεκύνησας χαρᾷ, τὴν αὐτοῦ μεγαλειότητα.

Χορεία σῶφρονι, θερμῶς προσέδραμες, μοναζόντων Ἀγίων καὶ ἀρετῆς, ζήλῳ πυρπολούμενος, ἐπολιτεύσω καθαρῶς ἐν νηστεύσει καὶ δεήσεσι.

Ραδίως ἔλουσε, δεσμά τῆς φύσεως, ὁ Θεόφρων σου πόθος καὶ τῶν παθῶν ἔσβεσε τὴν κάμινον, τῷ δροσοβόλῳ φωτισμῷ, τοῦ Ἀγίου Πάτερ Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Ισχύς μου πέφυκε, Θεός καὶ Κύριος, Θεοτόκε Παρθένε ὁ σαρκωθεὶς, Λόγος ὁ ὑπέρθεος, ἐξ ἀκηράτου σου γαστρος, τὴν ζωὴν ἡμῖν δωρούμενος.

ᾠδὴ ε'. Τῷ Δείῳ φέγγει σου ἀγαθέ.

Συκέσει Δείᾳ διαπρεπῆς, Μάκαρ πεφυκῶς τῶν ὁρωμένων ἀπάντων προέκρινας, τὴν τῶν ἀοράτων αἰδιότητα, τῷ φέγγει τῆς ἀγνείας καταλαμπόμενος.

Τῆς Δείας γευσάμενος ἀρετῆς, τὸ τῆς ἡσυχίας καὶ ἀναχωρήσεως ἔστερξας, τὴν τῆς διανοίας ἀνεπιθόλωτον, κατάστασιν φυλάττων Πάτερ Δομέτιε.

Ως ὄντως μέγα καὶ θαυμαστὸν, τῆς ἐπὶ τὸ κρεῖττον μεταβολῆς σε, τὸ πάνσοφον φρόνημα· τῆς γὰρ τῆ Ὑψίστης χειρὸς ἀλλοίωσις, καὶ χάριτος τῆς Δείας ἔργον ἐγένετο.

Θεοτοκίον.

Παρθένος ἔμεινας ἀσινῆς, καὶ τὰ τῶν μητέρων ἐπιδεικνύεις, πανάμωμε Δέσποινα.

τῇ γὰρ παρθενίᾳ τόκον συνήρμωσας, καὶ φέρεις ἀμφοτέρων τὰ ἰδιώματα.

Ὡδὴ ε΄. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Ραγδαίως φερόμενον, τοῦ ἐχθροῦ καὶ δυσμενοῦς, τὸν πειρασμὸν ὑπέμεινας, καὶ ποιηλῶς Παμμάκαρ δοκιμασθεὶς, τῷ φθόνῳ μαχόμενος, νικητὴς ἀνεδείχθης ἀξιάγαστε.

Ο βίος σε ἔνθεος, ἡ ζωὴ θεοειδής, καὶ φωτοφόρος γέγονε· τὰ τοῦ κόσμου τερπνὰ γὰρ καταλιπὼν, τὴν θείαν εὐπρέπειαν, ἐκαρπώσω Θεόφρον καὶ τερπνότητα.

Σημεῖα καὶ τέρατα, ἡξιώθης ἐκτελεῖν, ὑπερφυῶς Ἀοίδιμε, τῇ δυνάμει τῇ θείᾳ καθοπλισθεὶς, καὶ ἔχων τὴν ἄνωθεν, συνεργουσαν σοι χάριν ἀξιάχαστε. Θεοτοκίον.

Φωτὸς οἰκητήριον, καὶ νυμφῶν θεοπρεπής, τῆς ὑπὲρ νοῦν σαρκώσεως, τοῦ τῶν ὅλων Παρθένε Δημιουργοῦ· σὺ γὰρ μόνη πέφυκας, ἀξιόθεον τούτου ἐνδιαίτημα. Ὁ Εἰρμός.

• Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψιμένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σε προσδραμῶν, βοῶ σοι. Ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.
Κοντάκιον τῆς Ἐορτῆς.

Συναξάριον.

Τῇ Ζ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ὁσιομάρτυρος Δομετίου τοῦ Πέρσου.

Στίχοι.

Ὑπὲρ τὰ πάντα σοὶ συναθλεῖν ἐκ λίθων,
Μύστας Πάτερ σους ἐξεπαίδευσας τάχα.

Σὺν δυσὶν ἐβδομάτῃ Δομέτιος ἐλεύσθη μύσταις.

Οὗτος, ἦν κατὰ τοὺς καιροὺς τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, Πέρσης τὸ γένος. Κατηχηθεὶς δὲ ὑπὸ Ἀβάρου τινὸς Χριστιανοῦ, καὶ τὰ περὶ Χριστοῦ μνηθεὶς, καταλιπὼν μετὰ τῆς πατρικῆς ἀσεθείας καὶ πᾶσαν τὴν ἐκ συγγενείας προσπάθειαν, ἦλθεν ἐν τοῖς μεθορίοις Ῥωμαίων τε καὶ Περσῶν, εἰς πόλιν λεγομένην Νίσιδιν· καὶ εἰσελθὼν ἐν τῷ Μοναστηρίῳ, καὶ τυχῶν τοῦ Ἀγίου Βαπτίσματος, τὸ τῶν Μοναχῶν ἔνδυμα περιβάλετο. Ἐπιδειξάμενος ὡς παντοῖαν σπουδὴν τε καὶ ἀσκησιν, φθόνον, ἐξ ὑποθήκης τοῦ πονηροῦ Δαίμονος, παρὰ τῶν ἐν τῇ Μονῇ Μοναχῶν ἐπισπάσατο. Ἀπείδρα τοίνυν ἐκείθεν, καὶ ἦλθεν εἰς τὸ Μοναστήριον Σεργίου καὶ Βάκχου τῶν Μαρτύρων, ἐν πόλει Θεοδοσίου, καὶ κατηκολούθει τῇ πολιτείᾳ τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Οὐρβίλ· ὃς λέγεται ἐπὶ ἐξήκοντα χρόνους ἐψητοῦ μὴ μεταλαβεῖν, μήτε ἀνακληθῆναι, μήτε καθίσαι, ἀλλ' ἐν βακτηρίᾳ στηριζόμενος, ἐκπληροῦν τὰς ἀνάγκας τῆς φύσεως. Παρ' αὐτοῦ οὖν ψηφισθεὶς, χειροτονεῖται Διάκονος, καὶ μέλλοντος αὐτὸν τοῦ Ἀρχιμανδρίτου ἐπὶ τὴν τοῦ Πρεσβυτέρου ἀναδιβάσαι τιμὴν, τοῦτο γινούς ὁ Ἅγιος Δομέτιος ἀνεχώρησε, καὶ ἐπὶ τινος ὁροῦ ἀνελθὼν, καύσωνι καὶ κρύει καὶ ταῖς ἐπιγινομέναις τῶν ὥρων καρτε-

ρεῖ κακώσασιν· εἶτα, ἐν αὐτῷ χειροποιήτῳ εἰσελθὼν, καὶ ἐπὶ τινὰ χρόνον προσμείνας, θαυματουργίαις πλείσταις, ἐν τῷ τοῦ Χριστοῦ ὀνόματι, τοὺς προσφοιτῶντας ἐδεξιότο, καὶ ἐκ τῆς τῶν εἰδώλων πλάνης εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν μετήγαγε. Ἐπεὶ δὲ τοῦτο ὁ παραβάτης Ἰουλιανὸς παραγενόμενος ἔμαθεν, ἐκέλευσεν αὐτὸν λίθοις βληθῆναι. Οἱ δὲ παραγενόμενοι, μετὰ τῶν δύο μαθητῶν αὐτοῦ ψάλλοντα αὐτὸν ἐν τρίτῃ ὥρᾳ ὑμνωδίαν εὐρόντες, τῇ πυκνότητι τῶν βολῶν αὐτὸν τε τὸν μακάριον Δομέτιον καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ δύο κατέχωσαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὁσιος Ὡρ ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἐκ γῆς ἀπελθὼν Ὡρ ἐμὸς λέγει· Χάρις, Ὑπὲρ τὸν Ὡρ πέφυκε τὸν σὸν, ὦ Νόμε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ὁσιοὶ μύριοι Ἀσκηταὶ οἱ Θηβαῖοι ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Στίχ. Γῆς ἐξελαύνεις, εἰ τὸ Δαυὶδ χρή λέγειν, Τὸ μυριοπλάσιον ἄρμα σου Λόγε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ὁσία Ποταμία ἡ θαυματουργὸς ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ὑπὲρ Χριστοῦ κτανθεῖσα θαυμαστὴ ξίφει, Χέει ποταμοὺς θαυματῶν Ποταμία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Νάρκισσος, Ἀρχιεπίσκοπος Ἱεροσολύμων, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἡδὺ πνέων, Νάρκισσε, ναρκίσσου πλέον, Εὐωδιάζεις τῆς Ἐδέμ τὸ χωρίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὁσιος Ἀστέριος ὁ θαυματουργὸς ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Τράχηλον Ἀστέριος ἐκκοπεῖς ξίφει.

Χοροῖς ἀθλητῶν οἶον ἀστήρ ἐμπρέπει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Σώζων, ὁ ἐκ Νικομηδείας, εἰς πῦρ βληθεὶς, καὶ ἀβλαβὴς ἐξελθὼν, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ὑπῆρχεν ἄλλη σαλαμάνδρα πρὸς φλόγα Σώζων ὁ Μάρτυς, οὗ τέλος πυρὸς δίχα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ὑπερέχιος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ὑπερέχιος, καὶ τὰ φῶς κατεκρύβη,

Πέφυκεν ἴσος τοῖς χοροῖς τῶν Ἀγγέλων.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σε πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ΄. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Επὶ σέ Πάτερ ἡ πάμφωτος τοῦ Πνεύματος, χάρις ἐπανεπαύσατο, καὶ ἐνεργείας παραδόξας, ἔδειξεν ἐν σοί, βοῶντι καὶ ψάλλοντι πιστῶς· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ρωμαλέω τῷ φρονήματι διήνυσας τὸν δρόμον τῆς ἀσκήσεως, καὶ ἐπὶ τέλει τῶν ἀγώνων, Μάρτυς ἀληθῶς, ἐγένε κραυγάζων τῷ Χριστῷ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Οσπερ παῖδες σοι οἱ μύσταις χρηματίσαντες, πατρὶ συνηγωνίσαντο· καὶ ἐν σπηλαίῳ

καρτερῶντες, ἤθλησαν σὺν σοί, συμφώνως κραυγάζοντες Χριστῷ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σωτηρίας ὡς λιμένα σε πλουτήσαντες, ζάλης διασωζόμεθα· καὶ τὴν ἐλπίδα τὴν εἰς σέ, ὡς ἄγκυραν ψυχῶν, κατέχοντες κρίζομεν Χριστῷ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ωδὴ ἡ· Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Τετρωμένος ἀγάπῃ Πάτερ τοῦ κτίσαντος, τῶν κτισμάτων ἀπώσω πᾶσαν προσπάθειαν, Πνεύματι Θεοῦ σαφῶς κατευθυνόμενος· ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Επιγείους φροντίδας ἀπρσισάμενος, οὐρανίους ἐλπίδας Πάτερ ἐπλούτησας, τὴν ἐν τῷ Χριστῷ μακαριότητα Ὅσιε· ἥς νῦν ἀπολαύεις εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φωτοδόλους ἀκτῖνας Πάτερ δεξάμενος, τοῦ Ἁγίου καὶ Θείου πάνσοφε Πνεύματος, ὀφθαλμοφανῶς τοῦτο μακάριον τεθέασαι, Θείοις μυστηρίοις φρικτῶς ἐπιφοιτήσαν.

Θεοτοκίον.

Ηθεόφθογγος λύρα τοῦ σοῦ Προπάτορος, κιθωτόν σε ἀγκίαν προδιετύπωσε, φέρουσαν Θεὸν σάρκα Ἀγνὴ φορέσαντα· ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**κ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις, δρόσον ἐπήγασας,
• καὶ Δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας· ἀ-
• ναντα γὰρ δρᾷς, Χριστέ μόνῳ τῷ βούλεσθαι.
• Σέ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ωδὴ Ζ· Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Φωτὶ αὐτῷ καταυγαζόμενος, φωτοειδὴς ἀξίως φωτοφόρε γεγένησαι, παλιτείαν ἄμεμπτον κτησάμενος, Πάτερ καὶ παναγίαν· νῦν δὲ παρίστασαι, πρέσβυς τῷ Δεσπότη, καὶ Θεῷ ὑπὲρ τῆς ποιμένης σου.

Οσοὶ ἀγῶνες οἱ τῆς ἀσκήσεως, μαρτυρικοῖς ἀγῶσιν ἐπαξίως ἐστέφθησαν· καὶ διπλοῦν τὸ ἔπαθλον ἀπέειληφας, τῶν ἀνδραγαδημάτων, ὧν ἐπιδέδειξαι, καὶ τῶν αἰωκίων, ἀγαθῶν εὖρες ἀπόλαυσιν.

Ρώσθεις δυνάμει Θεῷ καὶ χάριτι, διαφανὴς τοῖς πᾶσιν ἀνεδείχθης διδάσκαλος, εὐσεβείας θαύμασι κοσμούμενος, πάντας ὑποστηρίζων, πάντας ἰώμενος, τοὺς προσερχομένους σοὶ πιστῶς Θεομακάριστε.

Θεοτοκίον.

Εν σοὶ ἐπράχθη τὰ ὑπὲρ ἀνθρώπον, ὑπερφυῆ Παρθένε Θεοτόκε μυστήρια· τοῦ Θεοῦ

γὰρ γέγονας λοχεύτρια, φέρουσα ἐν ἀγκάλαις, καὶ διατρέφουσα, τὸν ταῖς ἐρανίαις, στρατιαῖς ὑμνολογούμενον.

Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**εὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃ οὐ
• τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγμα-
• τα· διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὠράθη βροτοῖς, Δό-
• γος σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς
• οὐρανίαις Στρατιαῖς σὲ μακαρίζομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνελθωμεν.

Εκ Περσικῆς ὀρμώμενος, χώρας τῆς πυρσολάτρου, τῇ τοῦ Χριστοῦ προσέδραμες, ἐκ παιδὸς Θεῷ πίστει, Δομέτιε Θεοκῆρυξ· ὅθεν Πάτερ ἐν ὕμνοις, ὡς ἀσκητὴν τιμῶμέν σε, καὶ ὡς Μάρτυρα Θεῖον, καὶ τῶν φρικτῶν μυστηρίων ἐνθεὸν ἱερέα, καὶ πρέσβυν τῶν τελούντων σου τὴν σεβάσμιον μνήμην.

Τῆς ἑορτῆς, ὅμοιον.

Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε, Μαθητῶν τοὺς προκρίτους, λαβὼν μετεμορφώθης νῦν, ἐν Θαβὼρ τῷ ἁγίῳ· ἐν ᾧ Μωσῆς καὶ Ἡλίας, παρειστήκεισαν πρόμῳ, δουλοπρεπῶς· σοὶ Δέσποτα, συλλαλῶντες· μεθ' ὧν σε, Χριστέ Σωτὴρ σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι προσκυνῶμεν, τὸν ἐκ Παρθένου λάμψαντα, εἰς βροτῶν σῴτηριαν.

Εἰς τὸν Στίχον, τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Φύσιν τὴν ἐξ Ἀδὰμ, Χριστέ ἀμεῖψαι θέλων, ἐν ὄρει νῦν ἀπαίρεις Θαβὼρ παραγυμνώσων, τοῖς μύστακας τὴν Θεότητα.

Στίχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί.

Ωφθης τὸ πρὶν Χριστέ, Μωσεῖ τε καὶ Ἡλίᾳ, ἐν γνόφῳ καὶ θυέλλῃ, καὶ αὐρὰ λεπτοτάτῃ· νῦν δὲ φωτὶ τῆς δόξης σου.

Στίχ. Θαβὼρ καὶ Ἑρμών.

Σελας τὸ τριλαμπές, ἀστράψας ἀπορρήτως, τῆς Θεϊκῆς σου δόξης, Θαβὼρ ἐν ὄρει Σῶ-
τερ τὴν σύμπασαν ἐφαίδρυνας.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. α'.

Νόμου καὶ Προφητῶν σε Χριστέ, ποιητὴν καὶ πληρωτὴν ἐμαρτύρησαν, ὁρῶντες ἐν τῇ νεφέλῃ, Μωϋσῆς ὁ Θεόπτης, καὶ Ἡλίας ὁ ἔμπυρος ἄρματηλάτης, καὶ ἄφλεκτος οὐρανοδρόμος ἐπὶ τῆς Μεταμορφώσεώς σου. Μεθ' ὧν καὶ ἡμᾶς, τοῦ σοῦ φωτισμοῦ ἀξιώσον Δέσποτα, ὑμνεῖν σε εἰς τοὺς αἰῶνας.

καὶ ἡ λοιπὴ Ακολουθία, ὡς συνηθές,
καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Η'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Αἰμιλιανοῦ, Ἐπισκόπου
Κυζίκου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5'.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς
γ'. καὶ τοῦ Ἀγίου γ'.

Τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Σήμερον ὑπέδειξας, τὴν σὴν Θεότητα Κύριε,
τοῖς σεπτοῖς Ἀποστόλοις σου, Μωσεῖ σὺν
Ἡλίᾳ τε, ὡς Θεὸς τοῦ νόμου, καὶ χάριτος πέ-
λων, ὁ λύτρωσάμενος ἡμᾶς, ἐκ τοῦ θανάτου
νῦν τῆς χειρώσεως· μεθ' ὧν σου τὴν φιλάνθρω-
πον, οἰκονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ παντοδύνα-
με, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σήμερον ἐξέλαμψας, φωτοειδὴς ὑπὲρ ἥλιον,
τηλαυγὼς ἐν τῷ ὄρει Θαβώρ, δεικνύων
τοῖς φίλοις σου, ὅτι σὺ ὑπάρχεις, ἀπαύγασμα
δόξης, ὁ τὴν οὐσίαν τῶν βροτῶν, δι' εὐσπλαγ-
χνίαν φορέσας Κύριε· διό σε τὴν φιλάνθρωπον,
οἰκονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ
Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σήμερον ἀγαλλονται, οἱ ἐπουράνιοι Ἄγγελοι,
σὺν βροτοῖς ἑορτάζοντες, Χριστέ σου τὴν
ἐλλάμψιν, τὴν φρικτὴν καὶ θείαν, τὴν ἐν Θα-
βωρίῳ· ἐν ᾧ παρέστησας Μωσῆν, καὶ τὸν Ἡ-
λίαν Σωτὴρ φιλάνθρωπε, καὶ Πέτρον καὶ Ἰα-
κώβον, καὶ Ἰωάννην ὑμνοῦντάς σε, Ἰησοῦ παν-
τοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τοῦ Ἀγίου. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεὶς.

Ο τὴν Εἰκόνα Χριστοῦ σαφῶς τιμήσας, ὅτε
τὸ λεόντειον θράσος ἐμαίνετο, καὶ τοὺς
λαοὺς διεκλόνησεν, ἀνακαινίζον, τοῦ Κοπρωνύ-
μου ἄθεον αἵρεσιν, τότε τῆτο Πάνσοφε, σαφῶς
δηλεχθῆς, σὴ παρρησίᾳ χρησάμενος, συνηθροι-
σμένης, Ἀρχιερέων τῆς συνέλευσεως· ὅθεν ἐγνώ-
σθης γενναϊότατος, στρατιώτης Χριστοῦ παμ-
μακάριστε· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Ο οὐρανίαις μοναῖς ἐνωκισμένος, ὅτε τὴν
ἀτίθασσαν γνώμην καὶ ἄθεον, ὁ δυσσε-
βὴς ἐνεδείξατο, ὑπερροῖαις, καταδικάσας τὴν
σὴν στερότητα, τότε τὸν Παράδεισον, ὅθεν
πεπτώκαμεν, μόνην πατρίδα Θεσπέσιε, σαφῶς
γνώσκων, μετ' εὐφροσύνης χαίρων ὑπέμεινας·
ὅθεν δικαίως τὴν ἀκήρατον, ἡξιώθης ζωὴν κα-

τοπεῦσαι Χριστόν· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φω-
τίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Πυρίνη γλώσση πανσόφως κεχρημένος, ὅτε
μιξοβάρβαρον νόμον ἐξέσπισε, μὴ προσ-
κυνεῖσθαι κελεύοντα, τὴν σεβασμίαν, Χριστοῦ
Εἰκόνα Λέων ὁ τύραννος, τότε σὺ τὸν ἐνθεον
νόμον ἀνέθηκας, ὡς διαβαίνει προσκύνησις, ἡ
τῆς εἰκόνης, ὡς περ τις ἔφη πρὸς τὸ ἀρχέτυπον·
καὶ τῷ σῷ λόγῳ ὡς ἐμβρόντητος, ἀπεφάνθη ὁ
Θῆρ ὁ δυσώνυμος, πανσεβάσμιε Πάτερ, θεορ-
ρήμον ἱερώτατε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος α'.

Ο παῖλαι τῷ Μωσεῖ συλλαλήσας, ἐπὶ τοῦ
ὄρους Σινᾶ διὰ συμβόλων, Ἐγώ εἰμι, λέ-
γων, ὁ ὢν, σήμερον ἐπ' ὄρους Θαβώρ, μεταμορ-
φθεὶς ἐπὶ τῶν Μαθητῶν, ἔδειξε τὸ ἀρχέτυπον
κάλλος τῆς εἰκόνης, ἐν ἑαυτῷ τὴν ἀνθρωπίνην
ἀναλαβοῦσαν οὐσίαν· καὶ τῆς τοιαύτης χάρι-
τος, μάρτυρας παραστησάμενος Μωϋσῆν καὶ
Ἡλίαν, κοινωνὸς ἐποιεῖτο τῆς εὐφροσύνης, προ-
μηνύοντας τὴν ἔξοδον διὰ Σταυροῦ, καὶ σωτή-
ριον Ἀνάστασιν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. β'. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Μαρφούμενος δι' οἶκτον Χριστέ, Ἀδάμ τὸν
πρῶτον ἄνθρωπον, ἐκ Παρθένου, ὥφθης
δεύτερος Ἀδάμ· ἐν ὄρει δὲ Σωτὴρ μου, Θαβώρ
μετεμορφώθης, παραγυμνῶν σου τὴν Θεότητα.
Στίχ. Σοὶ εἰσιν αἱ οὐρανοί.

Εξέστησαν ὁρῶντες τὴν σὴν, τῆς χάριτος
οἱ πρόκριτοι, καὶ τοῦ νόμου, Μεταμόρ-
φωσιν Χριστέ, ἐν ὄρει Θαβωρίῳ· μεθ' ὧν σε
προσκυνοῦμεν, σὺν τῷ Πατρί σου καὶ τῷ
Πνεύματι.

Στίχ. Θαβώρ καὶ Ἑρμών.

Λαμπρύνεται ἡ κτίσις φαιδρῶς, τῇ σῇ Μετα-
μορφώσει Χριστέ, ἦν τοῖς θείοις, Ἀποσό-
λοις ἐν Θαβώρ, Μωσεῖ τε καὶ Ἡλίᾳ, ὑπέδειξας
Θεὸς ὢν, ἀρρήτως λάμψαν ὑπὲρ ἥλιον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος α'.

Τὴν σὴν τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ προορώμενος,
ἐν Πνεύματι διὰ σαρκὸς, πρὸς ἀνθρώπους
ἐπιδημίαν, ὁ Θεοπάτωρ Δαυὶδ, πόρρωθεν πρὸς
εὐφροσύνην συγκαλεῖται τὴν κτίσιν, καὶ προφη-
τικῶς ἀνακραεῖ· Θαβώρ καὶ Ἑρμών ἐν τῷ ὀ-
νόματί σου ἀγαλλιάσονται. Ἐν τῷ γὰρ ἐπι-
βὰς τῷ ὄρει Σωτὴρ μετὰ τῶν Μαθητῶν σε, τὴν
ἀμαυρωθεῖσαν ἐν Ἀδὰμ φύσιν, μεταμορφωθείς,
ἀπασράψαι πάλιν πεποίηκας, μετασχημάσας
αὐτήν, εἰς τὴν σὴν τῆς Θεότητος, δόξαν τε καὶ

λαμπρότητα· διό βοῶμέν σοι· Δημιουργέ τοῦ παντός Κύριε, δόξα σοι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τὴν τῶν βροτῶν ἐναλλαγὴν, τὴν μετὰ δόξης σε Σωτὴρ, ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ φρικτῇ, τῆς σῆς ἐλεύσεως δεικνύς, ἐπὶ τοῦ ὄρους Θαβὼρ μεταμορφώθης. Ἡλίας καὶ Μωσῆς συνελάλην σοι τοὺς τρεῖς τῶν Μαθητῶν συνεκάλεσας· οἱ κατιδόντες Δέσποτα τὴν δόξαν σου, τῇ ἀστραπῇ σου ἐξέστησαν. Ὁ τότε ταῦταις, τὸ φῶς σου λάμπας, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα, ὁμοιον.

Εν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ, μεταμορφούμενος Σωτὴρ, τοῖς προκρίτοις Μαθηταῖς, δείξας τὴν δόξαν σου Χριστέ, τὸ ἀναλλοίωτον ἥστραψας τῆς Θεότητος. Νεφέλη δὲ φωτὸς συνεκάλεσας, Ἡλίαν καὶ Μωσῆν συλλαλοῦντάς σοι· διό καὶ Πέτρος ἔλεγεν· Οἰκτίρμον, καλὸν ἐστὶν ὧδε εἶναι σὺν σοί. Ὁ τότε ταῦτοις, τὸ φῶς σου λάμπας, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Ἔτα εἰς Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἀγίου οὗτος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τὸν μέγα Αἰμίλιανόν ἐν ἁσμάσιν ἔξοχα μέλπω.

Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος α'. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος.

Ταῖς ὑπερκοσμίαις συνοικίῳ, ταξιαρχίαις Θεόφρον μακάριε, τοὺς ἐπιτελοῦντάς σου, χαρμοικῶς τὴν παθητὴν πανήγυριν, Πάτερ ἐποπτεύων, τῆς σωτηρίας ἀξιώσον.

Ολος τῷ Δεσπότη συγκραθεῖς, καὶ τοῖς ἐκείθεν ἀστράψας πυρσεύμασι. πᾶσαν κατεφώτισας, σαῖς διδαχαῖς Θεοσεβῇ πανήγυριν, ὡς ἱεροφάντωρ, φανεῖς Θεόφρον Θεόληπτε.

Νοῦ καθηγεμόνα τῶν παθῶν, δι' ἀρετῆς Ἱεράρχα κατέστησας, αἷα δικαιοτάτος, διατητῆς τῇ τε ψυχῇ καὶ τῷ σώματι, Πάτερ διανέμων, τοῖς ἑκατέροις τὰ πρόσφορα.

Μύστης ἀκριβὴς τῶν ὑπὲρ νοῦν, τῆς Ἐκκλησίας σαφῶς προαῖστάμενος, ὧφθης Παναοίδιμε, καὶ κραταιὸς τῆς ἀληθείας πρόμαχος, μύλας τῶν λεόντων, συνθλῶν καὶ φράττων τὰ στόματα.

Θεοτοκίον.

Ενα ἑκατέραις εὐσεβῶς, τὸν ἐκ γαστροῦ σε, τεχθέντα γινώσκωμεν, φύσεσι Πανάμωμε,

Θεὸν ὁμῶς ὑπερφυῶς καὶ ἄνθρωπον, ἔχοντα τελείως, ἐκάστης τὰ ἰδιώματα.

ᾠδὴ γ'. Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν.

Ικέτην Θεόφρονα Χριστοῦ, πιστοί σε προβαλλόμεθα, τὸν δι' αὐτὸν λαμπρῶς ἀριστεύσαντα, καὶ τὴν εἰκόνα τούτου τιμήσαντα, καὶ Θεσμούς τηρήσαντα, τοῦ σεπτοῦ κηρύγματος, καὶ τὴν ἄνωθεν πίστιν φυλάξαντα.

Μαρτύρων σεβρότητα δεικνύς, Θεόφρον ἀξιάγαστε, τὴν δυσσεβῇ ὀφρὺν ἐξεφαύλισας, τῆς Ἐκκλησίας ἐκφανεῖς πρόβολος, ἀρράγῃς ἀκλόνητος, καὶ μεσίτης ἐνθεος, καρτερῶς διελέγων τοὺς ἄφρονas.

Ιὸν τῆς αἵρέσεως πιών, εἰς κόρον ὁ παμπόνηρος, διδακτικῶ σου λόγῳ διήλεγνται· φωτὶ γὰρ σκότος ἐξαφανίζεται, καὶ γυμνοῦται πλάσματα, πονηροῦ βουλευμάτος, τῆς ἐνθέου σοφίας ταῖς λάμπεσι.

Θεοτοκίον.

Λαμπρᾶ σε φωνῇ νῦν ἐκ ψυχῆς, Κυρίως Θεομήτορα, τὴν τὸν Θεὸν τεκοῦσαν κηρύττομεν, σεσαρκωμένον ἐκ σοῦ τὸν ἄσαρκον, ἐν ἡμῖν σκηνώσαντα, οὐ τροπὴν δεξάμενον οὐ φερμῶ συγχυθέντα Πανάμωμε. Ὁ Εἰρμός.

» Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας
» τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν
» μορφωσάμενος, περιζωσόν με ἐξ ὕψους δύναμιν, τοῦ βοᾶν σοι· Ἄγιος, ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος,
» τῆς ἀφράστου σου δόξης Φιλάνθρωπε.

Κάθισμα τοῦ Ἀγίου.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θεῖω Πνεύματι πεφωτισμένος, ἀνεκήρυξας ἐν παρρήσίᾳ, ὀρθοδοξίας παμμάκαρ τὰ δόγματα, καὶ βασιλέα κατήσχυνας ἄνομον, ὑπερορίαις ἀδίκως στελλόμενος. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος δ'. Τὴν ὠραιότητα.

Τῆς Θείας δόξης σε, ὅντως ἀπαύγασμα, καθὼς ἠδύναντο, ἔδειξας Λόγε Θεοῦ, τοῖς Μαθηταῖς σου ἐν Θαβὼρ, ὅρει μεταμορφούμενος· οἷς συνελλαμφθείμεν, καὶ ἡμεῖς οἱ ὑμνοῦντές σε, μόνε ἀναλλοίωτε, Ἰησοῦ παντοδύναμε, καὶ πίστει σοι συμφώνως βοῶντες· Δόξα Χριστέ τῇ βασιλείᾳ σου.

ᾠδὴ δ'. Ὅρος σε τῇ χάριτι.

Ισχυσας ὀφρὺν καταβαλεῖν τοῦ ἀλάστορος, οἰκειωθείς δι' ἀρετῆς, παμμάκαρ Αἰμίλιανέ, τῷ πάντα ἰσχύοντι, καὶ δυνατῷ ἐν ταῖς πολέ-

μοις πανόλβιε· καὶ νῦν κραυγάζεις· Δόξα τῇ
δυνάμει του Κυρίου.

Ανέτλης μακρὰς ὑπερορίας γελλόμενος, καρ-
τερικὸς ἀναδειχθεὶς, Θεόφρον Αἰμιλιανέ, τὸ
πρὶν προτερήμασιν, Ἀρχιερεὺς, Ἱερομάρτυς δὲ
ὑστερον, ἀναδειχθεὶς πανάριστος.

Νομίμως ἐφάνης ἐκ παιδὸς ἱερούμενος, ἀ-
σκητικῶς ἐκλαμπρυνθεὶς, τρισμάκαρ Αἰ-
μιλιανέ, τῷ λόγῳ τῆς χάριτος, περιφραχθεὶς
ἱερομύστα θεσπέσιε, Θεῷ κραυγάζων· Δόξα
τῇ δυνάμει σου Κυρίου.

Θεοτοκίον.

Οπάσης ἐπέκεινα νοούμενος κτίσεως, τῆς
ὑπὲρ νοῦν ζωαρχικῆς, θεοπλαστείας ἐπὶ
γῆς, ἐκτελῶν μυστήριον, παρθενικαῖς ἡγλαϊσμέ-
νην λαμπρότησι, τὴν σὴν γαστέρα κατώκησεν
Ἀχραντε.

Ὡδὴ ε'. Θεὸς ὢν εἰρήνης.

Νοήσας προγνώσει, τῇ θεῖα Χριστὸς, τῆς με-
γάλης ψυχῆς σου τὴν πρόθεσιν, μεγάλοις
προτερήμασιν, ἐκόσμησε σαφῶς, στολαῖς ἱερω-
σύνης, αὐτὴν καταγλαῖσας, καὶ Μαρτύρων ἐν
ἄθλοις, Ἱερομύστα πανσεβάσμιε.

Ελκύσας τὴν χάριν, τῷ Πνεύματος πρὶν, πο-
ταμὸς διδαγμάτων ἀνέβλυσας, Παμμακά-
ριερώτατε, τῇ ποιμνῇ τοῦ Χριστοῦ· ὅθεν καὶ τὴν
Εἰκόνα, Χριστοῦ τιμᾶν μαθόντες, τῶν Ἀγίων τε
πάντων, τοὺς θεομάχους καταισχύνομεν.

Νεκρώσας σαρκὸς σου, τὸ φρόνημα πρὶν, ἐν
ἀσκήσεως πόνοις πανόλβιε, τῇ αἵγλῃ τῇ
τοῦ Πνεύματος, ἐζώωσας τὸν νοῦν· ὅθεν δι' ἀμ-
φοτέρων, ἐκλάμπας ἱεράρχα, Θεῷ εὐχρέστησας,
Ἱερομάρτυς ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Αγίων Ἀγία, Παρθένε ἀγνή, τῶν Ἀγίων τὸν
Ἅγιον τέτοκας, τὸν πάντας ἀγιάζοντα,
Χριστὸν τὸν λυτρωτὴν· διόσε Βασιλίδα, καὶ
Δέσπαιναν τοῦ κόσμου, ὡς τεκοῦσαν τὸν Κτί-
στην, τῶν ποιημάτων μεγαλύνομεν.

Ὡδὴ ζ'. Σπλάγχχνων Ἰωάνν.

Στῆσαι βουλευθεὶς, νομὴν τῆς αἰρέσεως, προ-
θύμως χωρεῖς, πρὸς τοὺς κινδύνους Σοφεί,
καὶ διήλεγξας, παρόρησία μεγάλη χρησάμενος,
τὴν γνώμην τοῦ κρατῆντος σὺ τὴν ἄθεον, πρῶ-
τος τοῦ λαλεῖν ἀρξάμενος ἠθροισμένης Συνό-
δου θεόφρονος.

Μόνου τοῦ Χριστοῦ, θερμῶς ὀρεγόμενος, καὶ
τούτου τυχεῖν, θείας ἐλλάμπφews, ἐφιέμε-
νος Ἱεράρχα Κυρίου θεόληπτε, Μαρτύρων ἐνε-
δείξω τὴν στερότητα, λάμπας τὸ πρῶτον δι' αἰ-

σκήσεως, καὶ διπλοῦς τοὺς στεφάνους κομίζη-
σαφῶς.

Ανω σου τὸν νοῦν, Θεῷ συγγινόμενον, καὶ
θεαῖς αὐγαῖς, μάκαρ λαμπόμενον, ἔχων
Ὅσιε, κούφως βίου διέπλεις τὴν θαλάσσαν·
καὶ ὄρμοις οὐρανίοις νῦν καθώρμισαι, αὔραις
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, κυβερνώμενος σθένει τοῦ
Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Σῶσαι τῶν βροτῶν, τὴν φύσιν ὡς εὖσπλαγ-
χνος, φθαρεῖσαν Ἀγνή, φθόνῳ τῷ ὀφews, ὃ
ὑπέρθεος, εὐδοκήσας τὴν μήτραν σε ὥκησε, καὶ
σὰρξ ἀναλλοιώτως ἐχρημάτισε, μόνην καθαρὰν
εὐράμενος, Θεοτόκε Παρθένε πανάχραντε.

Ὁ Εἰρμός.

» Σπλάγχχνων Ἰωάνν, ἐμβρυον ἀπήμεσεν, ἐνά-
» λιος θῆρ, οἶον ἐδέξατο· τῇ Παρθένῳ δέ,
» ἐνοικήσας ὁ Λόγος, καὶ σὰρκα λαβὼν, διελή-
» λυθε φυλάξας ἀδιάφθορον· ἥς γὰρ ἔχ ὑπέστη
» ῥεύσεως, τὴν τεκῆσαν κατέσχευ ἀπήμαντον,

Συναξάριον.

Τῇ Η'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν Αἰμιλιανοῦ, Ἐπισκόπου Κυζί-
κου, τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχοι.

Ψυχῆς πολὺν θεὸς Αἰμιλιανὸς λόγον,
Τῆς σαρκὸς ἠλόγησεν ἄχρι καὶ τέλους.

Ὁ γδοή Αἰμιλιανοῦ ὅστέα δεξατ' ἄρουρα.

Οὗτος, διὰ τὰς ἀγίας καὶ τιμίας Εἰκόνας, πολλὰς ὑπο-
μείνας κακώσεις καὶ πικρὰς ἐξορίας ὑπὸ τοῦ θηριω-
νύμου καὶ ἀσθεοῦς Λέοντος, τὸν στέφανον τῆς ὁμολογίας
δεξιόμενος, ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μύρωνος,
Ἐπισκόπου Κρήτης, τοῦ Θαυματουργοῦ.

Στίχ. Μύρων ὁ θεὸς ἀρετῆς μύρου πνέων,
Εὐωδίας πρόσσειν ὁσμὴ Κυρίῳ.

Οὗτος γεννᾶται ἐν Αὐρακίᾳ πόλει τῇ κατὰ τὴν Κρή-
την, πλησίον Κνωσῶν, τῇ κατὰ Θεὸν εὐσεβείᾳ τοῦ
γένους κόσμων. Ἐν ἀρχῇ δὲ τοῦ βίου, γυναιξὶ συζευχθεὶς,
τὴν γῆν εἰργάζετο, καὶ ἐκ τῶν φυομένων καρπῶν ἐπὶ
τοῖς ἐνδείαι· οἱ δὲ καρποὶ μᾶλλον, ἔσον αὐτὸς ἐπι-
δίδου, τοσούτου ἐπιδαφίλευεν. Τὸ δὲ συμπαθὲς ὑπὲρ ἁν-
θρώπων ἦν αὐτῶν· λέγεται γὰρ ἐν τῇ οἰκίᾳ ἄλωνι κατα-
σχεῖν ἄνδρας δώδεκα, πλησάντας μὲν αἵτου τοῦ σάκκου
αὐτῶν, τῷ δὲ ἄχθῃ πιεζομένους, καὶ μὴ δυναμένους τού-
τους μῆτε ἀνελίσθαι, μὴ ὑφελίσθαι πάλιν διὰ πλεονεξίαν·
ἀντὶ δὲ τοῦ πληγᾶς αὐτοῖς ἐπιθεῖναι, καὶ εὐθύνας εἰσπρά-
ξασθαι, συμπονῆσαι μᾶλλον πρὸς τὴν ἀνάλυσιν τούτοις,
καὶ ταῖς ἑαυτοῦ χερσὶν ἀράμενον τὸν ἐκάστου σάκκον ἐ-
πιθεῖναι τοῖς ὤμοις αὐτῶν, παραγγείλας μηδεὶ τὸ πρῶτον
μαῖα εἰσαγγεῖλαι.

Χειροτονεῖται οὖν Πρεσβύτερος ἐν τῇ Ἀγίᾳ τῷ Θεῷ
Ἐκκλησίᾳ. Εἶτα, μετὰ τὸ παύσασθαι τὸν διωγμὸν, ἐπὶ
τὸν τῆς Ἐπισκοπῆς ἀνάγεται θρόνον, πολλὰς θαυμάτων

δυνάμεις ἐργασάμενος· καὶ γὰρ τὸν λυμαινόμενον τὴν χώραν δράκοντα ἐξεδίωξε· καὶ τὸ ρεῖθρον ἐπέσχε τοῦ ποταμοῦ, τοῦ οὕτω Τρίτωνος καλεσμένου, μέλλων τὸν ποταμὸν διαβαίνειν, πλημμυροῦντα τοῦτον κατιδὼν· ὃς τῇ κλειύσει τοῦ Ἀγίου πεδηθείς, εἰς τὸ ἔμπροσθεν τὴν πορείαν ποιῆσαι οὐκ εἴς τε ἦν, πρὶν ὑποστρέψαι τὸν Ἅγιον· καὶ γενόμενος οἶκαδε, τὴν ράβδον αὐτοῦ ἀπίστευε· μεθ' ἧς οἱ σταλέντες τὸ ὕδωρ διαταράξαντες, ὑπέστρεψαν, τὸν ποταμὸν ἀφέντες τὴν αἰκίαν πορεύεσθαι πορείαν. Ταῦτα οὖν καὶ ἑτέρα πλείονα πεποιηκώς, καὶ τὸ λειπόμενον τῆς ζωῆς Θεοφιλῶς καὶ ὁσίως ἀνύσας, καὶ ταῖς τῶν Μαρτύρων μνημαῖς πανηγυρίσας λαμπρῶς, ἥδη περὶ τὰ ἑκατὸν γινόμενος ἔτη, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου, Ἡγουμένου Ὁρόβων.

Ος, ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν σπαργάνων τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἐπ' ὧμων ἀράμενος, σπηλαίοις καὶ ὄρεσι καὶ κοιλάσι διητάτο· διὰ, ὡς μύρον πολύτιμον καὶ θυμίαμα δεκτὸν προσενεχθείς τῷ Κυρίῳ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Ἐλευθερίου καὶ Λεωνίδου, διὰ πυρὸς τελειωθέντων.

Στίχ. Ἀμφοῖν ἀθλητῶν, οὐ θυόντων τῇ πλάνῃ, Ποιὴν κατακρίνουσιν αἱ πλάνοι φλόγα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, αἱ Ἅγιοι δέκα Ἀσκηταί, αἱ ἐξ Αἰγύπτου ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Στίχ. Βλαστήματα θνήσκουσιν Αἰγύπτῃ δέκα, Πληγαῖς ἐκείναις ἰσάριθμοι ταῖς δέκα.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σε πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Σὲ νοητὴν, Θεοτόκε κάμινον.

Ιεράρχων, εὐπρεπὲς ἀγλαΐσμα, Πάτερ ὑπῆρχες ἀληθῶς· βασιλεύσας γὰρ τῶν παθῶν πύργος ἀκαθαίρετος, ὥφθης ἀξιάγαστε, τῆς Ἐκκλησίας καὶ πρόβολος, τὸν αἰνετὸν ἀνυμνῶν, Θεὸν τὸν ὑπερένδοξον.

Νέος Δαυὶδ, ἡμῖν ἀναδέδειξαι, ταῖς ἀλλοφύλους διδασκαίς, τῇ σφενδόνῃ καταβαλὼν, τῶν εὐσταχωτάτων σε, λόγων Παναοίδιμε, καὶ διδασκαίων τοξεύμασι, τὸν αἰνετὸν ἀνυμνῶν, Θεὸν τὸν ὑπερένδοξον.

Εστὴς λαμπρῶς, Πάτερ ἐπὶ βήματος, δικαστικαῦ διὰ Χριστὸν, καὶ τοὺς λόγους ὡς ἐκ πηγῆς, θείας ἀνεβλύστανες· πᾶσι γὰρ ἐκήρυξας, τὴν τῶν Εἰκότων προσκύνησιν, σαφῶς εἰδὼς διαβαίνειν, αὐτὴν πρὸς τὸ πρωτότυπον:

Θεοτοκίον.

Ενδοπραπῶς παρθενεύεις τίκτουςα, τὸν τῶν ἀπάντων Ποιητὴν, τὸν ἐν θρόνῳ χερσικῶ, ἐπαναπαύομενον, μόνῃ παμμακάριστε, Παρθενομήτορ πανύμνητε, τὸν αἰνετὸν τῶν Πατέρων, Θεὸν τὸν ὑπερένδοξον.

Ὡδὴ η'. Θαύματος ὑπερφυῶς.

Ολὴν νοητῶ πυρὶ τὴν φρυγανώδη, τῆς αἰρέσεως ἐφλέξας ὕλην, ἐπικλήσει θεία τε ὡς Ἡλίας, τῆς ἱερείς, τῆς αἰσχύνης ξίφει Πνεύματος κατέσφαξας· καὶ νῦν ἀναμέλπεις εὐφρανόμενος· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Χαριτόστε καὶ δυνάμει ἐνθέῃ, πεπλησμένος ὡράθης Παμμακά· σωφροσύνης κάλλει κεκοσμημένος, διαπρεπεῖ, εὐσεβείας ἀνενδότως ἀνταχόμενος· μεθ' ἧς νῦν τῷ Δεσπότη παρίσταμενος, Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις κραυγαῖς τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ανωθεν τοὺς ὑμνηταίς σου ἐποπτεύοις, ἱερώτατε Πάτερ Θεόφρον, εὐμαρίζων τρίβον ἡμῖν, εὐθεῖαν σαῖς προσευχαῖς, καὶ συντρίβων τῶν αἰρέσεων φρυάγματα, ἵνα γηγηθότες ἀναμέλπωμεν· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψύτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μῶμος ἐν τῷ κάλλει σου ὅλως οὐκ ἔστι· σὺ γὰρ μόνῃ πανάχραντος ὥφθης, ἐξ αἰῶνος Πάναγνε, παρθενίας μαρμαρυγαῖς, καταυγάσασα τὸν κόσμον καὶ ἀγνείας φωτὶ· διὸ ἀνυμνῶντές σε κραυγαῖς· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

Θαύματος ὑπερφυῶς ἡ δροσοδόκος, ἐξεικότισε κάμινος τύπον· ἡ γὰρ ὥς ἐδέξατο φλέγει Νέης, ὡς ἐδὲ πῦρ τῆς Θεότητος, Παρθένῃ ἦν ὑπέδυν νηδύν. Διὸ ἀνυμνῶντες ἀναμέλπωμεν· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψύτω εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Τύπαν τῆς ἀγνῆς λοχείας σου.

Εῦρες τὰ τῶν πόκων ἐπαθλα, ἐν οὐρανίοις Θεοφόρε σκηνώμασιν, Αἰμιλιανέ, νῦν κατακεῖν ἀξιούμενος, τῶν Μαρτύρων σὺν θείοις στρατεύμασιν, ὡς θείος Ἱεράρχης, Ἱερομάρτυς ὑπερθαύμαστος.

Λόγου καὶ σοφίας ἄριστε, κεκοσμημένος καθωράθης ταῖς δόγμασιν, Αἰμιλιανέ· διὸ Χριστὸς ἐστεφάνωσε, τὴν τιμίαν σου κάραν πανόλβιε· καὶ νῦν ἐκδυσωπεῖται, ὑπὲρ ὑμῶν σοῦ ἱκετεύοντος.

Πύλας οὐρανίους Ὅσιε, ἀναπετάσας ὁ Δεσπότης ἐδέξατο, Αἰμιλιανέ, τὴν σὴν ψυχὴν ἀναψύξεως, καταπαύσας ἐν τόποις ὡς δίκαιος· καὶ νῦν περιπολεύεις, περὶ τὸν θρόνον τοῦ Παντάνακτος.

Θεοτοκίον.

Ο τῶν ὑπὲρ νοῦν θαυμάτων σου! σὺ γὰρ Παρθέने μόνη πάνταγενε Δέσποινα, πᾶσι δέδωκας, κατανοεῖν τὸ καινότερον, θαῦμα πάνταγενε τῆς σῆς κυήσεως· διὸ ἀκαταπαύστως, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν. Ὁ Εἰρμός.

• Ὑπὸν τῆς αἰγνῆς λοχείας σου, πυρπολου-
• μένη Βάτος ἔδειξεν ἀφλεκτός· καὶ νῦν
• καθ' ἡμῶν, τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνεσθαι, κα-
• τασβέσαι αἰτῶμεν τὴν κάμινον· ἵνα σε Θεο-
• τόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνελθωμεν.

Ο τε ὁ Δὴρ ἐφώρμησε, κατὰ τῆς Ἐκκλη-
σίας, Λέων ὁ μισηθάρβαρος, ὁ ἀκόρεστος
Ἀδης, μὴ προσκυνεῖσθαι κελεύσας, τὰς παν-
σέπτους Εἰκόνας, τότε στερόνως διήλεγξας, μά-
καρ Αἰμιλιανέ, τὴν βδελυράν, Θεομάχον αἵρεσιν
τοῦ τύραννε, ὑφ' οὗ πικρὰς ὑπῆνεγκας, ἐξορίας
καὶ θλίψεις. Τῆς Ἑορτῆς, ὁμοιον.

Πρὸ τοῦ Σταυραῦ σου Κύριε, Μαθητῶν τοὺς
προκρίτους, λαβὼν μετεμορφώθης νῦν, ἐν
Θαβώρ τῷ ἁγίῳ· ἐν ᾧ Μωσῆς καὶ Ἡλίας, πά-
ρρησις τὴν τρόμον, δαλοπρεπῶς σοι Δέσποτα,
συλλαλοῦντες· μεθ' ὧν σε Χριστέ Σωτήρ, σὺν
Πατρὶ καὶ Πνεύματι προσκυνῶμεν, τὸν ἐκ Παρ-
θένου λάμψαντα, εἰς βροτῶν σωτηρίαν.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς
Προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Ελαμψας ὡς Χριστέ, λευκὸς ὑπὲρ χιόνα, τὴν
σὴν παραγυμνῶν σου, τοῖς Μαθηταῖς οὐ-
σίαν, τῆς ἀπροσίτου δόξης σου.

Στίχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί.

Εξε σῶν πρὸ ποδῶν, ὑψίδρομον ἡλίου, σέ-
λας Χριστέ Σωτήρ μου, δεικνύσον σε Δε-
σπότην, καὶ ποιητὴν τῆς κτίσεως.

Στίχ. Θαβώρ καὶ Ἑρμών.

Δεῖξαι τοῖς Μαθηταῖς, θαλάσσαντος σὴν δόξαν,
σὺν Μωϋσῇ Ἡλίᾳ, ἐν ὅρει Θαβωρίῳ, ὡς εἶ-
δον Σωτὴρ ἔφραξαν. Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος α'.

Τὸ ἄσχετον τῆς σῆς φωτοχυσίας, καὶ ἀπρό-
σιτον τῆς Θεότητος, θαλασάμενοι τῶν Ἀ-
ποστόλων οἱ πρόκριτοι, ἐπὶ τοῦ ὄρους τῆς
Μεταμορφώσεως, ἀναρχε Χριστέ τὴν θείαν
ἡλλοιώθησαν. ἔκστασιν· καὶ νεφέλη περιλαμ-
φθέντες φωτεινῇ, φωνῆς ἤκουον Πατρικῆς, βε-
βαιούσης τὸ μυστήριον τῆς σῆς ἐνανθρωπήσεως,
ὅτι εἰς ὑπάρχεις καὶ μετὰ σάρκωσιν, Υἱὸς μο-
νογενὴς καὶ Σωτὴρ τοῦ κόσμου.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπολυσις.

Τῇ Θ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Μαθθία.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς
γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου γ'.

Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῆς παναγίας ἐνδόξου Μεταμορφώσεως τὴν
Ἑορτὴν ποιῶντες, τῇ παρούσῃ ἡμέρᾳ, Χρι-
στὸν δοξολογοῦμεν τὸν τὴν ἡμῶν, τῷ πυρὶ τῆς
Θεότητος, ἀναμορφώσαντα φύσιν, καὶ ὡς τὸ
πρὶν, ἀφθαρσία καταστράψαντα.

Επὶ τὸ ἅγιον ὄρος δεῦτε ἀνέλθωμεν, καὶ τὴν
παμφαεστατήν, Μεταμόρφωσιν πίστει,
κατίδωμεν Κυρίᾳ, τήτῳ πιστῶς, ἐκβοῶντες καὶ
λέγοντες· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν ὁ μόνος, ὁ σαρκωθείς,
καὶ θρώσας τὸ ἀνθρώπινον.

Αὕτη ἐστὶν ἡ ἡμέρα ἡ πανσεβάσμιος, καθ' ἣν
μεταμορφοῦται, ὁ Χριστὸς συμπαρόντων,
Μωσέως καὶ Ἡλίας καὶ τῶν αὐτῶν, Μαθητῶν ἐν
τῷ ὄρει Θαβώρ· φωνὴ δὲ θεία προῆλθεν· Οὗ-
τός ἐστιν, ἀληθῶς ὁ ἐκλεκτός μου Υἱός.

Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος ὁ αὐτός. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Μαθθία μακάριε Ἐδέμ, νοητῆς ἐξέβλυσας,
ὡς ποταμὸς προσκλυζόμενος, ἐνθέοις ὑ-
δασι, καὶ τὴν γῆν ἀρδεΐας, μυστικαῖς κατήρ-
δουσας, καὶ ταύτην καρποφόρον ἀνέδειξας· διὸ
ἐκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰ-
ρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μαθθία Ἀπόστολε χορὸν, θείον ἀνεπλήρω-
σας, ἐξ οὗ Ἰώδας ἐκπέπτωκε· καὶ θείαις
ἀστραπαῖς, τῶν σοφῶν σου λόγων, σκότος ἀ-
πεδίωξας, τῆς εἰδωλομανίας ἐν Πνεύματι· καὶ
νῦν ἐκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν
εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μαθθία θεόπνευστε τροχῷ, τῷ τοῦ κόσμου
ἐφαναν, αἱ ἀστραπαὶ τῶν δογματίων σου,
πάντας φωτίζουσαι, πάντας ὁδηγοῦσαι θείαν
πρὸς ἐπίγνωσιν, δοχεῖα τοῦ φωτός ἐργαζόμε-
ναι, τοὺς πρὶν καθεύδοντας, ἐν νυκτὶ τῆς μα-
ταιότητος, καὶ ἐν σκότει, πάσης ἀθεότητος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Ο φωτί σου ἅπασαν τὴν οἰκουμένην αἰγιά-
σας εἰς ὄρος ὑψηλὸν μετεμορφώθης Ἀ-

γαθὲ, δείξας τοῖς Μαθηταῖς σὺ τὴν δυναστείαν
σὺ, ὅτι κόσμος λυτροῦσαι ἐκ παραβάσεως· διό
βοῶμέν σοι· Εὐσπλαγχνε Κύριε, σῶσον τὰς ψυ-
χαὶς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. β'. Αἱ Ἀγγελικαί.

Λάμψας ὑπὲρ νοῦν, ἐκ Παρθένου Παναγίας,
Λόγε τοῦ Θεοῦ, τὸν Ἀδάμ ὅλον φορέσας,
τὴν πρὶν ἀμαυρωθεῖσαν φύσιν, πᾶσαν ἐλάμπρυ-
νας, Δεία τῆς μορφῆς σου ἀλλοιωῖς, μεταμορ-
φωθείς ἐπὶ τοῦ ὅρου, Θαβὼρ Δέσποτα, πρὸ
τοῦ τιμίου σου Σταυροῦ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Στίχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοὶ, καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ.

Οὅρος τὸ ποτέ, ὃν ζοφῶδες καὶ καπνῶδες,
τίμιον ἰδοῦ, νῦν καὶ ἅγιον ὑπάρχει· ὁ
πρὶν τὸν Ἰσραὴλ γὰρ, ὀδηγήσας ὡς γέγραπται,
στύλῳ πυριμόρφῳ καὶ νεφέλῃ, σήμερον ἐξέλαμ-
ψεν ἀρρήτως, ὑπὲρ ἥλιον, Χριστὸς ἐν τούτῳ ὡς
Θεός, φαιδρύνας τὰ σύμπαντα.

Στίχ. Θαβὼρ καὶ Ἑρμών ἐν τῷ ὀνόματί σου
ἀγαλλιάσονται.

Νῦν δαλοπρεπῶς, συλλαλοῦντας τῷ Δεσπό-
τῃ, βλέπων ὁ Κηφᾶς, ἐν Θαβὼρ τοὺς δύο
ἄνδρας, Καλὸν ἐστὶν ἐβόα, ὥδε εἶναι· ποιήσω-
μεν, τρεῖς σκηναίς, εἰ Δέλης ἀνά μέρος, σοὶ
Χριστέ Μωσεῖ τε καὶ Ἡλίᾳ, τοῖς οἰκέταις σου·
ἅπερ ἐλάλει μὴ εἰδώς· Δάμβει γὰρ συνείχετο.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Ο ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ, μεταμορφωθείς
ἐν δόξῃ Χριστέ ὁ Θεός, καὶ ὑποδείξας
τοῖς Μαθηταῖς σου, τὴν δόξαν τῆς σῆς Θεότη-
τος, καταύγασον καὶ ἡμᾶς, τῷ φωτὶ τῆς σῆς
ἐπιγνώσεως, καὶ ὀδήγησον ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐν-
τολῶν σου, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Ἀπολυτίκιον. Ἀπόστολε Ἄγιε Μαθθία.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει.

Καὶ Ἀπολύσις.

Εἰς τὸν ὁρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Επὶ τὸ ὄρος τὸ Θαβὼρ, μετεμορφώθης Ἰη-
σοῦ, καὶ νεφέλῃ φωτεινῇ, ἐφηπλωμένη ὡς
σκηνῇ, τοὺς Ἀποστόλους τῆς δόξης σου κατε-
κάλυψεν· ὅθεν καὶ εἰς γῆν ἐναπέβλεπον, μὴ φέ-
ροντες ὁρᾶν τὴν λαμπρότητα, τῆς ἀπροσίτου
δόξης τοῦ προσώπου σου, τῆς Δείκῃς ὑπερά-
γαθῇ! Ὁ τότε τούτοις, τὸ φῶς σου λάμψας,
φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα, ὁμοιον.

Τῇ ἀπροσίτῳ Ἰησῷ, δόξῃ τοῦ Θεοῦ σου φω-
τὸς, μεταμορφούμενος τοῖς σοῖς, ἐλάμψας
Θείοις Μαθηταῖς τῷ Ἰωάννῃ καὶ Πέτρῳ καὶ
Ἰακώβῳ· ἐξέστησας αὐτοὺς, τῇ Δείᾳ χάριτι·
φωνῆς γὰρ πατρικῆς, ἀγαπητόν σε Υἱόν, προσ-
μαρτυρούσης ἡκουον, καὶ εἶδον, τὴν τοῦ προσώ-
πῳ σου δόξαν φρικτὴν. Σωτὴρ ὁ πάντας, Δέλων
σωθῆναι, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα οἱ Κανόνες, ὁ πρῶτος τῆς Ἑορτῆς, καὶ
τοῦ Ἁγίου οὗτος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Υμνοῖς σε μέλπω, Μαθθία Χριστοῦ φίλε.

Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀσώμεν τῷ Κυρίῳ.

Υμνοῖς σου τὴν φωσφόρον, μέλποντα Ματ-
θία νῦν πανήγυριν, οὐρανόθεν μοι αἴγλην,
σωτηρίας δοθῆναι ἱκέτευε.

Μέγας ἥλιος ὥφθης, φωτὶ τῷ μεγάλῳ ἀξιά-
γαστε, μεθ' ἡμῶν γενομένῳ, ὁμιλήσας ἀ-
μέσως Ἀπόστολε.

Νόμοις τοῖς τῷ Δεσπότῃ, Μάκαρ καθυπεύκτων
τῇ σαγήνῃ σου, συλλαμβάνεις, τῆς γλώττης,
ἐκ βυθῷ ἀγνωσίας τὰ πέρατα. Θεοτοκίον.

Ολον με διασώζει, Λόγος ὁ ὑπέρθεος χρη-
στότητι, βουλευθεὶς ἐκ γαστροῦ σου, σαρ-
κωθῆναι ἀγνὴ Μητροπάρθενε.

ᾠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ισχυσας σθενέμενος, ζωαρχικῶ Σοφὲ νεύμα-
τι, τοῦ ἰσχυροῦ, σκῦλα διαρπάσαι, καὶ δου-
λῶσαι τῇ χάριτι.

Στέργων τὸν Διδάσκαλον, καθυπουργῶν αὐ-
τοῦ νεύμασι, παντουργικοῖς πλάνης δια-
σώξεις, τοὺς βροτοὺς Ἀξιάγαστε.

Σὲ τὸν δωδεκάριθμον, τῶν Μαθητῶν χορὸν
ἅγιον, τὸ παντὲργόν, Πνεῦμα συμπληρῶν-
τα, Θεορρήμον ἐκλέγεται. Θεοτοκίον.

Εχων σε βοήθειαν, τῶν δυσμενῶν ὁρμαῖς Ἀ-
χραντε, οὐ δειλιῶ· ἔχων σε προσάτιν, τὰς
αὐτῶν τρέπω φαλαγγας. Ὁ Εἰρμός.

» Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι
» Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων·
» καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Αστραπαῖς σου τῶν λόγων τῶν Δείκῳ, κα-
ταφλέξας τὴν πλάνην τὴν πονηράν, πι-
στοὺς κατεφώτισας, ἀνυμνεῖν τὴν ἐν σώματι,
παρουσίαν μάκαρ, τοῦ πάντων δεσπόζοντος,
καὶ αὐτοῦ τὸ πάθος, τὸ Δεῖον ἐζήλωσας· ὅθεν

συνελθόντες, τὴν ἀγίαν σου μνήμην, τελούμεν
γηθόμενοι, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Μαθθία
Ἀπόστολε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν
πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτά-
ζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εορτὴ ὑπέρλαμπρος ἡ τοῦ Δεσπότη, ἦλθε·
δεῦτε ἅπαντες, ἐπὶ τῷ ὄρει νοερῶς, προ-
καθαρθέντες ἀνέλθωμεν, τῷ Θαβωρίῳ Χριστὸν
ἐποφόμενοι.

Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Μίαν φύσιν Θεότητος, μίαν βασιλείαν καὶ
κυριότητα καταγγέλλων Παμμακάριστε,
τῶν ἐθνῶν ἀγέλας ἐσαγήνευσας.

Επεβίβασε Κύριος, σὲ ἐν τῇ θαλάσῃ τοῦ
βίου Πάνσοφε, ὥσπερ ἵππον συνταράσ-
σοντα, τῆς πολυθείας πικρὰ ὕδατα.

Λόγῳ θείῳ ἐνέωσας, τὰς κεχερσωμένας καρ-
δίας Πάνσοφε, κατασπείρας τὴν εὐσέ-
βειαν, καὶ τῆς ἀληθείας τὴν ἐπίγνωσιν.

Θεοτοκίον.

Παρθενίας κειμήλιον, καὶ τῆς ἀχωρήτου φύ-
σεως σκήνωμα, τὴν ψυχὴν μου φωταγώ-
γησον, τὴν ἐσκοτισμένην πολλοῖς πάθεσιν.

Ὡδὴ ε'. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Ως πολύφορον κλῆμα, ἡ ἀληθινή σε ἐξέτεινεν
ἄμπελος, γεωργοῦντα βότρυν, τὸν προ-
χέοντα οἶνον σωτήριο· ὃν πiónτες Μάικαρ, οἱ
συσχεθέντες ἀγνωσίᾳ, τῆς ἀπάτης τὴν μέθην
ἀπέρριψαν.

Μαθητῶν δωδεκάδος, ὥφθης συμπληρῶν τὸν
χορὸν τὸν μακάριον, ἐξ οὗ ὁ Προδότης,
ἑαυτὸν ἀπορρίψας ἐκέρδησε τὴν πικρὰν ἀγχό-
νην, κατὰ Χριστοῦ ἐπάρας πτέρναν, μυστολέ-
κτα Μαθθία Ἀπόστολε.

Αῶλας θείον ἐβλήθης, μάικαρ εἰς τὸν κόσμον
Μαθθία Ἀπόστολε, σηπεδόνα πλάνης,
ἐκκαθαίρων νοστίμοις διδάγμασιν, ἐκδιώκων
νόσους, καὶ ἀπελαύνων μαλακίας, τῶν ψυχῶν
καὶ σωμάτων πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Τοὺς ἀμόρφους χιτῶνας, καὶ τὴν παλαιὰν
ἐξεδύσατο νέκρωσιν, ὁ Ἀδὰμ Παρθένε,
τῷ ἀχράντῳ σου τόκῳ θεόνυμφε, καὶ στολὴν
ἀγίαν, ἀληθινὴν μετημφιάσθη, μηδαμῶς ρύπου-
μένην παθήμασιν.

Ὡδὴ σ'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Θεὸς ἐγένου θετὸς, ἐνώσει θείᾳ θεούμενος,
καὶ πρωτουργῶς ἐκ Θεοῦ, ἀκτῖνας δεξιά-

μενος, πιεὺς κατεφώτισας, καὶ τὴν γῆν ἀχλύος,
τῶν εἰδώλων ἐξεκάθηρας.

Ιδού σοι ὑποχωρεῖ, τῷ Μαθητῇ πᾶσα πρόρ-
ρησις, τῶν ἱερῶν Προφητῶν· αὐτόπτης ἐγέ-
νου γὰρ, οὗ πάλαι προήγγειλαν, ὑπεργὸς Ματ-
θία, μιμητὴς τε καὶ Ἀπόστολος. Θεοτοκίον.

Αγίασμα νοητὸν, καὶ ἄψαυστον ἱλαστήριον,
λυχνίαν χρυσοειδῆ, καὶ τράπεζαν ἔμψυ-
χον, τὸν ἄρτον βαστάσασαν, τῆς ζωῆς Παρθέ-
νε, οἱ πιστοὶ σε ὀνομάζομεν. Ὁ Εἰρμός.

» Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνο-
» μίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀ-
» ναίγαγε δέσμαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ
» ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Συναξάριον.

Τῇ Θ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἀγίου
Ἀποστόλου Μαθθία.

Στίχοι.

Ἐξῆλθεν ἀρθεῖς Ἰούδας ἐπὶ βρόχου,
Εἰσῆλθεν ἀρθεῖς Μαθθίας ἐπὶ ξύλου.

Ἦρθη ἀμφ' ἐνάτῃ ξύλῳ ἡ ὕθεος Μαθθίας.

Οὗτος ἦν εἰς ἐκ τῶν ἐβδομήκοντα· ὃς καὶ συγκατη-
ριθμήθη μετὰ τῶν ἑνδεκα Ἀποστόλων, ἀντὶ Ἰούδα
τοῦ Ἰσκαριώτου. Ἐκήρυξε δὲ τὸ Εὐαγγέλιον ἐν τῇ ἔξῳ
Αἰθιοπία· καὶ πολλὰς τιμωρίας ὑπ' αὐτῶν αἰκισθεὶς, τῷ
Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέβητο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων δέκα Μαρ-
τύρων, τῶν διὰ τὴν Ἀγίαν Εἰκόνα τοῦ Σωτῆρος
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ τὴν ἐν τῇ Χαλ-
κῇ πύλῃ ἀθλησάντων, Ἰουλιανοῦ, Μαρκιανοῦ,
Γιῶάννου, Ἰακώβου, Ἀλεξίου, Δημητρίου, Φω-
τίου, Πέτρου, Λεοντίου, καὶ Μαρίας τῆς Πα-
τρικίας.

Στίχ· Ἐχθρὸν Θεοῦ κτείναντες ἄνδρες ἐννέα,
Φίλοι γίνονται τῷ Θεῷ διὰ ξίφους.

Ἐμοῦ τραχήλου Σῶτερ αἷμα προσδέχου,
Μαρία φησὶν, ὡς τὸ μύρον Μαρίας.

Οἱ τοὶ οἱ Ἅγιοι ἐπὶ Λέοντος τοῦ Σηριωνύμου ἐγνωρί-
ζοντο· ὃς, ἐπειδὴ ἀπεστρέφeto τὰς Ἀγίας Εἰκόνας,
περὶ ταύτας παρεδίδου· περὶ ὧν Γερμανὸς ὁ μακάριος
Πατριάρχης πολλὰς θλίψεις ὑπέστη, ἐλέγχων τὸν δυσσε-
βῆ καὶ παράνομον. Ὅθεν καὶ τὴν σεβασμίαν Εἰκόνα τοῦ
Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὴν
τιμωμένην ἐν τῇ Χαλκῇ πύλῃ, καθελεῖν ἐπεχείρησε· καὶ
δὴ κλίμακες κατασκευάζονται, καὶ εὐμήκη ξύλα ἐπιτίθεν-
ται, καὶ οἱ καθαιρέται ἐπὶ τῶν κλιμάκων ἀνελθόντες, ἔρ-
γου ἤπτοντο. Τότε δὴ τότε οἱ γενηαῖοι οὗτοι, μιᾶς τῶν
κλιμάκων δραξάμενοι, καὶ πρὸς ἑαυτοὺς ἐλκύσαντες, τὸν
καθαιρέτην Σπαθάριον ἀνωθεν κάτω προσρήξαντες, τῷ
θανάτῳ παρέπεμψαν, καὶ τὸν αἰσιῶν Βασιλέα ἀραις καὶ
ἀναθέματι καθυπέβαλον. Ὁ δὲ Βασιλεὺς, ταῦτα μαθὼν,
καὶ θυμῷ πλησθεὶς, πολλοὺς μὲν καὶ ἄλλους τῇ τοῦ ξί-

φους τιμωρία παρέδωκε· τοὺς δὲ Ἀγίους ἐννεία Μάρτυρας, ράβδοις τύψας, εἰρκτῇ ἐνέβαλε, κελύσας ἡμερήσιον αὐτοὺς λαμβάνειν ἀνὰ πεντακοσίας πληγὰς· καὶ οὕτως ἐκαρτέρησαν αἰκιζόμενοι μῆνας ὀκτώ· καὶ ὡς εἶδεν αὐτοὺς ἐκλείποντας, ἐκέλευσε ἐνεχθῆναι σούβλας πεφυρακτωμένας, καὶ οὕτω κατακαῦσαι αὐτῶν τὰ πρόσωπα· εἴθ' οὕτω ξίφει ἀναιρεθῆναι, ἐν τῷ Κυνηγεσίῳ καλουμένῳ τόπῳ, σὺν τῇ Ἀγίᾳ Μαρίας τῇ Πατρικίᾳ, καὶ ρίφῃναι ἐν τῷ πελάγῃ. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀθλήσεως τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Ἀντωνίου.

Ὁς ἦν Ἀλεξανδρεὺς· συλληφθεὶς δὲ ὑπὸ τοῦ Ἀρχοντος, καὶ κρεμασθεὶς, ξίεται. Εἶτα, εἰς κάμινον πυρὸς ἐμβληθεὶς, μαρτυρικῶς κατεκοσμήθη στεφάνῳ, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παραθέμενος. Εὐρέθη δὲ μέσον τοῦ πυρὸς ἀβλαβής, μηδὲ μέχρι τριχὸς λυμηταμένης αὐτὸν τῆς φλογός.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς εὐρέσεως τῆς ἀχειροποιήτου καὶ σεβασμίας Εἰκόνης τῶν Καμουλιανῶν, ἥπερ εὔρεσις συνεγράφη παρὰ τοῦ ἐν Ἀγίοις Γρηγορίου Ἐπισκόπου Νύσσης (*).

Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Χύσιν ἐξήρανας ἀπάτης, τῇ πλημμύρᾳ σου τῶν λόγων τῆς σοφίας, καὶ χειμάρρουν τρυφῆς, ἐπότισας τοὺς πίστει, ἀναβοῶντας Ἐνδοξε· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ρώμη Θεοῦ παντοδυναμῶ, ἐξησθένησαν ἐχθροῦ μηχανουργίαι, πρὸ προσώπου τῆς σῆς, Ἀποστόλε πορείας, καὶ διεθρύβη ὄρη τε, καὶ βουνοὶ τῆς ἀθείας. Θεοτοκίον.

Ιδε ἦν ἔφησε Παρθένον, ἐν τῷ Πνεύματι ὁ μέγας Ἡσαΐας, ἐν γαστρὶ τὸν Θεόν, συνέλαβε καὶ τίκτει· ὦ μελωδοῦμεν· Κύριε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Στόμα Θεοῦ γενόμενος, ἐκ τοῦ φάρυγγος ἤρπασας, τοῦ ἀνθρωποκτόνου, οὗς δεινῶς κατέπιε, καὶ βρώμα εἰργάσατο, τῆς ἑαυτοῦ κακίας Σοφὲ, καὶ διὰ λουτροῦ, ἀναγεννήσεως τούτους, προσήγαγες Κυρίῳ, μελωδοῦντας ἀπαύστως· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοὺς τῆς ἀπάτης ἄξονας, τῆς κακίας τὰ ἄρματα, ἄρμα γεγονώς, Θεοῦ τοῦ Λόγου Ἐνδοξε, εἰς τέλος ἐλέπτυνας, εἰδωλικούς προρρίζους τε, στήλας καὶ ναοὺς θείᾳ δυνάμει καθεῖλες· ναοὺς δὲ τοὺς βοῶντας, τῆς Τριάδος

(*) Ὁ Νικόδημος, ἀφ' οὗ ἐξέθετο εἰς πλάτος τὴν συγγραφὴν, ὅστις τὸ διήγημα περὶ τῆς ἀρχῆς καὶ εὐρέσεως τῆς ἀχειροποιήτου ταύτης Εἰκόνης τοῦ Σωτῆρος, ὑποσημειοῖ ἐπειτα ἐν τῷ ἑαυτοῦ Συναξαριστῇ, ὅτι ἐρευνήσας τὰ ἐκδεδομένα συγγράμματα τοῦ ἁγίου Γρηγορίου, οὐχ εὗρεν ἐν αὐτοῖς τὸ ἀνωτέρω διήγημα· ἀλλ' οὐδὲ ἡ φράσις αὐτοῦ, λέγει, ὁμοιάζει τῇ φράσει τοῦ θείου Πατρὸς.

εἰργάσω· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ο λογικὸς ἐπέφανεν, οὐρανὸς διηγούμενος, τοῦ μονογενοῦς, Θεοῦ δόξαν τὴν ἀρρήτον, Μαθθίας ὁ πάνσοφος, ἡ ἀστραπὴ τοῦ Πνεύματος, ὁ σαγηνευτὴς, τῶν πλανωμένων ὁ λύχνος, τῆς θείας φωταυγίας, τῶν ἀρρήτων ὁ μύστης· αὐτὸν ἐν εὐφροσύνῃ, ὑμνήσωμεν συμφώνως.

Θεοτοκίον.

Υπερφυῶς συνέλαβες, ὑπὲρ λόγον ἐκύησας, τὸν Δημιουργόν, τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, γενόμενον ἄνθρωπον, τὸν τῷ Πατρὶ ἀχώριστον, Δέσποινα ἀγνή· ὦ μελωδεῖ πᾶσα κτίσις· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**πταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
• τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
• καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
• τούτους ἰδὼν, Τῷ Δημιουργῷ, καὶ Λυτρωτῇ
• ἀνεβόα· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖ-
• τε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Φίλον σε ἔφη ὁ Σωτὴρ, τοῖς αὐτοῦ καθυπουργοῦντα προστάγμασι, μάκαρ Ἀπόστολε, καὶ κληρονόμον τῆς βασιλείας αὐτοῦ, ἐν τῇ μελλούσῃ φοβερά, ἡμέρᾳ συγκάθεδρον, Μαθθία πάνσοφε, δωδεκάδος Μαθητῶν τὸ συμπλήρωμα.

Ιστίῳ μάκαρ τοῦ Σταυροῦ, διελθὼν τὴν ἀγριαίνουσαν θάλασσαν, τοῦ βίου ἐφθασας, πρὸς τοὺς λιμένας τῆς ἀναπαύσεως· καὶ ἀκροτάτῳ ἐφετῶν, χαίρων νῦν παρίστασαι, σὺν Ἀποστόλων χορῷ, δυσωπῶν ὑπὲρ ἡμῶν τὸν φιλάνθρωπον.

Λυχνία ὄντως χρυσαυγῆς, θρυαλλίδι τῇ τοῦ Πνεύματος λάμπουσα, ὥφθη ἡ γλῶσσά σου, καταπιμπρῶσα ἑκφυλα δόγματα, κατασβεन्नύουσα Σοφὲ, τὸ πῦρ τὸ ἀλλότριον, φῶς ἀπαστράπτουσα, τοῖς ἐν σκότει ἀγνωσίας καθεύδουσιν.

Θεοτοκίον.

Επαυσας μόνη γυναικῶν, τὴν ἀράν τῶν πρωτοπλάσων Θεόνυμφε, τὸν ἀπερίγραπτον, σαρκὶ τεκοῦσα περιγραφόμενον· ἐκαινοτόμησας θυσίους, φύσεως ἀμόλυντε· τὰ διεσῶτα τὸ πρὶν, παραδόξῳ μεσιτείᾳ σε ἥνωσας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**φριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ
• συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὑψιστος, ἐκὼν

» κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, Παρθενικῆς ἀ-
 » πὸ γαστρὸς, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν
 » ἄχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.
 Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς μαθηταῖς συνελθωμεν.

Ιούδας ὁ παράνομος, αὐθαιρέτῳ τῇ γνώμῃ,
 ἀπορράγεις ἐκπέπτωκε, δωδεκάδος τῆς
 θείας, τῶν ἱερῶν Ἀποστόλων· ἐκλογῇ δὲ τῇ
 θείᾳ, Μαθθίας ὁ πανεύφημος, προκριθεὶς ἀντει-
 σήθη, ὡς Μαθητῆς, ὡς Χριστοῦ Ἀπόστολος,
 καὶ ὡς πᾶσαν, τὴν γῆν λαμπρύνας δόγμασι,
 τῆς Ἀγίας Τριάδος. Καὶ τῆς ἑορτῆς, ὅμοιον.

Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε, Μαθητῶν τοὺς
 προκρίτους, λαβὼν μετεμορφώθης νῦν, ἐν
 Θαβὼρ τῷ ἁγίῳ· ἐν ᾧ Μωσῆς καὶ Ἡλίας, πα-
 ρειστήκεισαν τρόμῳ, δουλοπρεπῶς σοι Δέσπο-
 τα, συλλαλοῦντες· μεθ' ὧν σε, Χριστέ Σωτῆρ,
 σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι προσκυνοῦμεν, τὸν
 ἐκ Παρθένου λάμψαντα, εἰς βροτῶν σωτηρίαν.
 Εἰς τὸν Στίχον, τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἑφραθαΐ.

Εν ὄρει τῷ Θαβὼρ, ἡ τῆς Τριάδος δόξα, ἀ-
 ναφανδὸν ἐγνώσθη, σοῦ μεταμορφουμένου,
 Σωτῆρ μου ὑπεράγαθε.

Στίχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί.

Νεφέλη φωτεινὴ, φειδρῶς ἐφαπλωθεῖσα, ἐν
 τῇ Μεταμορφώσει, κατέπληττε τοὺς θείους,
 τῶν Μαθητῶν ἀκραίμονας.

Στίχ. Θαβὼρ καὶ Ἑρμών.

Ηλίας σὺν Μωσεῖ, παρέστησάν σοι Λόγε, ἐν
 τῇ Μεταμορφώσει· Πατὴρ δὲ ἐμαρτύρει,
 ἐξ οὐρανοῦ φθεγγόμενος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Εἶδον ἐν τῷ Θαβὼρ, Μωσῆς τε καὶ Ἡλίας,
 τὸν ἐν Παρθένου Κόρης, Θεὸν σεσαρκω-
 μένον, βροτῶν εἰς ἀπολύτρωσιν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες,
 καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Ι. τοῦ Αὐτοῦ Μηνος.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος καὶ Ἀρχidiaκόνου
 Λαυρεντίου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους 5'.
 καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Τῆς ἑορτῆς γ'. Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημειώσιν.

Δεῦτε νῦν τὴν κρείττονα, ἀλλοιωθέντες ἀλ-
 λοίωσιν, ἑρανόφρονες σήμερον, Χριστῷ συμ-
 μορφούμενοι, εὐσεβῶς καὶ γῆθεν, ἐφ' ὑψηλοτάτην,

τῶν ἀρετῶν περιωπὴν, ἀνενεχθέντες ἀγαλλιού-
 μεθα· δι' οἶκτον γὰρ τὸν ἄμορφον, μεταμορφώ-
 μενος ἄνθρωπον, ἐν Θαβὼρ κατελάμπρυνεν, ὁ
 Σωτῆρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ο φιλοθεάμονες, τῶν ὑπὲρ νοῦν καὶ φιλήκοι,
 μουσικῶς ἐποπτεύσωμεν, Χριστὸν ἐξαερά-
 ψαντα, θεικαῖς ἀκτίσι, καὶ ἐνηχηθῶμεν, τὴν
 τοῦ Γεννήτορος φωνήν, ἡγαπημένον ἀνακηρύτ-
 τουσαν, Υἱὸν τὸν καταυγάσαντα, τὴν ἀνθρω-
 πίνην ἀσθένειαν, ἐν Θαβὼρ καὶ πηγάσαντα,
 φωτισμὸν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Απαν νῦν ἐγκόσμιον, καὶ ὑπερκόσμιον σύ-
 στημα, συγκινείσθω πρὸς αἴνεσιν, Χριστοῦ
 τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ νεκρῶν καὶ ζώντων, κεκυ-
 ριευκότος· θεοπρεπῶς γὰρ ἑαυτῷ, μεταμορφού-
 μενος συμπαρίστησι, τοῦ νόμου καὶ τῆς χάριτος,
 τοὺς πρωτοστάτας καὶ κήρυκας, ἐν Θαβὼρ ὡς
 ἠυδόκησεν, ὁ Σωτῆρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Ὅμοια.

Ανθρακά σοι ἔδωκε, Μάρτυς πυρὸς εἰς βοή-
 θειαν, ὁ Δεσπότης καὶ Κύριος, ὑφ' οὗ
 πυρακτούμενος, τὸ γεῶδες σκῆνος, θᾶπτον ἐξε-
 δύσω, καὶ τὴν ἀθάνατον ζωὴν, καὶ βασιλείαν
 ἐκκληρονόμησας· διό σου τὴν χαρμόσυνον, χαρ-
 μονικῶς ἑορτάζομεν, ἑορτὴν παμμακάριζε, σε-
 φηφόρε Λαυρέντιε.

Ανθρακας ἐμάραντας, πλάνης εἰδώλων Μα-
 κάριε, ἐπ' ἀνθρώκων ὀπτόμενος· ὑφ' ὧν λε-
 πτυνόμενος, τὸ ταχὺ σαρκίον, ὡς βαρὺ φορτίον,
 ἀπετινάξω καὶ τὸν χοῦν, τῆς τῶν προγόνων ἡ-
 μῶν νεκρώσεως· ἐντεῦθεν ἀκατάσβεστος, ἄν-
 θραξ ἡμῖν ἐχρημάτισας, καταυγάζων φαιδρό-
 τητι, τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην σου.

Ανθρακες ἀνήφθησαν, ἀπὸ Θεοῦ οἷα φαί-
 νοντες, οἱ ἀήττητοι Μάρτυρες, τῇ αἰγλῇ
 τοῦ Πνεύματος, τὴν ἀχλὺν τῆς πλάνης, καὶ
 τῆς ἀθείας, καταδιώκοντες θερμῶς, καὶ εὐσε-
 βείας πυρσὸν ἀνάπταντες· ἐν οἷς καὶ ὁ Λαυ-
 ρέντιος, ὁ ἀληθὴς καὶ σεβάσμιος, τοῦ Σωτῆρος
 Διάκονος, διαπρέπει τοῖς θαύμασι.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ'.

Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε, ὅρος οὐρανὸν
 ἐμιμεῖτο, νεφέλη ὡς σκηνὴ ἐφηπλοῦτο.
 Σοῦ μεταμορφουμένου, ὑπὸ Πατρὸς δὲ μαρτυ-
 ρουμένου, παρῆν ὁ Πέτρος σὺν Ἰακώβῳ καὶ
 Ἰωάννῃ, ὡς μέλλοντες συνεῖναί σοι, καὶ ἐν τῷ
 καιρῷ τῆς παραδόσεώς σου· ἵνα θεωρήσαντες
 τὰ θαυμάσιά σου, μὴ δειλιάσωσι τὰ παθήματά
 σου· ἃ προσκυνῆσαι ἡμᾶς, ἐν εἰρήνῃ καταξίω-
 σον, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Εδείξεν ἀμυδρῶς, ὁ Κύριος τὴν δόξαν, τὴν
θεϊκὴν ἐν ὄρει, τῷ Θαβωρίῳ ἄρτι, τοῖς
μύσταις οἷς ἠθέλησε.

Στίχ. Σοί εἰσιν οἱ οὐρανοί.

Δεῦτε τοῖς Μαθηταῖς, συνδράμωμεν οἱ πάν-
τες, τῶν ἀρετῶν εἰς ὕψος, ὡς ἂν ἀξιωθώ-
μεν, σὺν τούτοις καὶ τῆς χάριτος.

Στίχ. Θαβὼρ καὶ Ἑρμών.

Πάντες οἱ γηγενεῖς, καθάρωμεν καρδίας, ὡς
ἂν εὐθέτως ἔλθῃ, καὶ πρὸς ἡμᾶς ἡ δόξα,
τῆς τρισηλίου χάριτος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ'.

Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σε Κύριε, παραλαβὼν τοὺς
Μαθηταῖς εἰς ὄρος ὑψηλόν, μετεμορφώθης
ἐμπροσθεν αὐτῶν, ἀκτίσι δυνάμεως καταυγάζ-
ων αὐτούς· ἐνθεν φιλανθρωπία, ἐκεῖθεν ἐξου-
σία, δεῖξα· βουλόμενος τῆς Ἀναστάσεως τὴν
λαμπρότητα· ἥς καὶ ἡμᾶς ὁ Θεὸς ἐν εἰρήνῃ κα-
ταξίωσον, ὡς ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Μετεμορφώθης Ἰησοῦς, ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Θαβὼρ,
καὶ νεφέλη φωτεινὴ, ἐφηπλωμένη ὡς σκη-
νὴ, τοὺς Ἀποστόλους τῇ δόξῃ σου κατεκάλυψεν·
ὅθεν καὶ εἰς γῆν ἐναπέβλεπον, μὴ φέροντες ὁρᾶν
τὴν λαμπρότητα, τῆς ἀπροσίτου δόξης τοῦ προ-
σώπῃ σε, ἀναρχε Λόγε Χριστέ ὁ Θεός. Ὁ τότε
τούτοις, τὸ φῶς σου λάμψας, φώτισον τὰς ψυ-
χαὶς ἡμῶν. Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα, ὁμοιον.

Εν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ, μεταμορφούμενος
Σωτὴρ, τοῖς προκρίτοις Μαθηταῖς, δείξας
τὴν δόξαν σου Χριστέ, τὸ ἀναλλοίωτον ἥστρα-
ψας τῆς Θεότητος· νεφέλη δὲ φῶτος συνεκάλε-
σας, Ἠλίαν καὶ Μωσὴν συλλαλοῦντάς σοι· διό
καὶ Πέτρος ἔλεγεν· Οἰκτίρμον, καλὸν ἐστὶν ὧ-
δε εἶναι σὺν σοί· Ὁ τότε τούτοις, τὸ φῶς σου
λάμψας, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Ἔτα εἰς Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἀγίου ὁ
παρὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Λαυρέντιον κράτιστον ὕμνῳ προφρόνως.

Ὤδὴ α'. Ἦχος δ'. Τριστάτας κραταιούς.

Λειμῶνι τῆς τρυφῆς, ὡς Χριστοῦ στρατιώ-
της, ἐπαξίως ἐντρυφῶν, καὶ ταῖς ἀγγελι-

καῖς, συγχορεύων Δυνάμεσιν, ἔλλαμψίν μοι φω-
τοφόρον, δωρηθῆναι δυσώπησον, ἀνυμνοῦντί σε
μάκαρ Λαυρέντιε.

Αγωνία ὑποδύς, τοῦ σεπτοῦ μαρτυρίου, νι-
κηφόρος ἀθλητῆς στερόρότητι ψυχῆς, ἀνε-
δείχθης Λαυρέντιε, σέφανον δικαιοσύνης, εὐπρε-
πῶς ἐνδυσάμενος, καὶ διάδημα τὸ ἐπινίκιον.

Υἱὸς ὡς πεφυκώς, καὶ φῶτος, καὶ ἡμέρας,
παραδόξως ἐκ δυσμῶν, ὡς ἥλιος ἡμῖν, αἰ-
σθητὸς ἀνατέταλκας, αἴγλη τῇ φαεινοτάτῃ,
καταυγάζων τὰ πέρατα, παναοίδιμε, Μάρτυς
Λαυρέντιε. Θεοτοκίον.

Ρυσθέντες τῷ σεπτῷ, τοκετῷ σου Παρθένε,
τῶν τοῦ Ἄδου καὶ φθορᾶς, δεσμῶν καὶ
κοσμικῆς, κατακρίσεως ἄχραντε, Χαῖρε κεχα-
ριτωμένη, εὐχαρίστως βοῶμέν σοι, ἡ σωτήριος
πύλη τῆς χάριτος.

Ὤδὴ γ'. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Εχὼν τοῦ Σταυροῦ τὸ τρόπαιον, πρὸς τοὺς
ἀντιπάλους, ῥωμαλέως ἐχώρησας, καὶ νι-
κήσας στεφανηφόρος, ἀνεδείχθης Ἀξιάγαστε.

Νόμῳ τοῦ Χριστοῦ φραζάμενος, τῇ νομοθε-
σίᾳ, τῶν δυσσεβῶν ὡς ἀήττητος, ἀντετά-
ξω γενναιοτάτῃ, καρτερίᾳ Παμμακάριστε.

Τόνω θεϊκῷ νευρούμενος, τῆς πολυθείας, τὴν
ἀσθένειαν ἔλυσας· τῷ Χριστοῦ δὲ τὴν πρὸ
αἰώνων, διετράνωσας Θεότητα.

Θεοτοκίον.

Ισος τῷ Πατρὶ καὶ Πνεύματι, φύσει καὶ οὐ-
σία, καὶ Θεότητι γέγονε, τοῖς ἀνθρώποις ἴ-
σος ὁ Λόγος, σαρκωθείς ἐκ σοῦ Πανάμωμε.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**όξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦν-
• **Τ**ες, περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο
• ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδιά μου.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Τὸν οὐράνιον πλοῦτον συναγαγὼν, καὶ τοῖς
πένησι τοῦτον προσαγαγὼν, ἐσκόρπισας
ἔδωκας, δεομένοις τὸν ἄρτον σου· καὶ δι' αὐτοῦ
κτησάμενος, ζῶν τὴν ἀκήρατον, ἐν τῷ Χρι-
στοῦ μαρτυρίῳ, διέπρεψας ἐνδόξε· ὅθεν ἀρι-
στεύσας καὶ νομίμως ἀθλήσας, τὸν στέφανον
εἴληψας, ἐκ Θεοῦ τῶν καμάτων σου. Ἀθλοφό-
ρε Λαυρέντιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν
πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτά-
ζουσι πόθῳ τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εορτὴ ὑπέρλαμπρος ἡ τοῦ Δεσπότου, ἦλθε·
δεῦτε ἅπαντες, ἐπὶ τῷ ὄρει νοερῶς, προ-

καθαρθέντες ἀνέλθωμεν, τῷ Θαβωρίῳ, Χριστὸν ἐποψόμενοι.

ᾠδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ο Διάκονος τοῦ Λόγου, καὶ τῷ λόγῳ κοσμούμενος, τῷ τοῦ Λόγου πόθῳ, γνώμη τῆς ψυχῆς σφαγιαζεται· καὶ σὺν τῷ Λόγῳ διακαίως βασιλεύει νῦν, εὐφροσύνης καὶ δόξης αὐτοῦ ἐμφορούμενος.

Νυσταγμὸν τῆς ἀσεβείας, εὐσεβῶς οὐκ ἐνύσταξας, ἐγρηγόρσει θεία, τῆς μαρτυρικῆς σου ἐνστάσεως, ἀπὸ βλεφάρων τὸν ὕπνον τὸν εἰς θάνατον, ἀπώσάμενος, Μάρτυς Χριστοῦ ἱερώτατε.

Κατὰ τῆς τῶν πλανωμένων, δυσσεβοῦς ὑπολήψεως, ἀληθείας ὅπλοις, καὶ θεοσεβείας φραζάμενος, ταύτης εἰς τέλος καθεῖλες τὸ μνημόσυνον, διὰ πίστεως, καὶ γνωμικῆς διαθέσεως.

Θεοτοκίον.

Ρύπον πάντα τῆς προτέρας, ἀποθέμενοι βρώσεως, τῆς ζωῆς τὸν ἄρτον, ἐκ τοῦ οὐρανοῦ σιτιζόμεθα, τὸν ἐκ τῆς γῆς τῆς Παρθένου ἀνατείλαντα· ἦν ὡς πρόξενον, τῶν ἀγαθῶν μεγαλύνομεν.

ᾠδὴ ε'. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Ακλινεῖ τῷ βλέμματι, ταῖς θείαις καλλοναῖς, ἐνορῶν πάντων τῶν τερπνῶν, τῶν ἐν γῇ Λαυρέντιε καταπεφρόνηκας, καὶ δεινῶν τοῦ σώματος, ἀλγηδόνων ἀξιάγαστε.

Τὸν Χριστὸν διάκονον, γενόμενον ἡμῖν, δωρεῶν τῶν ἐκ τοῦ Πατρὸς, ἐπιγνοὺς διάκονος τούτου γεγένησαι, πρὸς αὐτὸν δι' αἵματος, ἐκδημήσας Παμμακάριστε.

Ιερὸν ἀνάθημα, καὶ κόσμος εὐπρεπής, τῷ Χριστῷ Μάικαρ προσαχθείς, τὴν σκηνὴν ἐφραΐδουνας τὴν ἐπουράνιον· ἐνθα νῦν γενόμενος, ἀπολαύεις τῆς ἐλλάμψεως.

Θεοτοκίον.

Σμυφῆς καὶ σύμμορφος, ὑπάρχων τῷ Πατρὶ ὁ Υἱὸς ὁ μονογενὴς, τοῖς ἀνθρώποις γέγονα θείων ὁμόφυλος, σαρκωθείς ὁ Ὑψιστος, ἐκ γαστρὸς σου Μητροπάρθενε.

ᾠδὴ ε'. Ἦλθον εἰς τὰ βάθη.

Τὸ αὐλὸν πῦρ σε κατοπτήσαν, τῷ Βασιλεῖ τῶν ὄλων, κατεσκεύασεν ἡδιστον βρῶμα, τῷ τὴν ἡμῶν, σωτηρίαν στέργοντι, καὶ πεινῶντι Πανααίδιμε.

Ολω τῷ φωτὶ προσομιλήσας, τῆς ἀρχικῆς Τριάδος, ὡς Διάκονος ταύτης ὑπάρχων, φωτοειδής, Ἀθλοφόρε γέγονας, καταυγαζὼν τὰς ὑμνοῦντάς σε.

Νευρούμενος θεία δυναστεία, ταῖς τοῦ πυρὸς ἐσχάrais, ἐπικείμενος ἔφερες Μάρτυς, πόθῳ Χριστοῦ, τὴν ψυχὴν πυρούμενος, καὶ τῇ δρόσῳ τῇ τοῦ Πνεύματος. Θεοτοκίον.

Υπῆρξας Θεοῦ Παρθενομήτορ, χωρητικὸν δοχεῖον, θρόνος ἐμψυχος, ἅγιον ὄρος, καὶ κιβωτός, καὶ σκηνὴ θεότευκτος, καὶ λυχνία χρυσαυγίζουσα. Ὁ Εἰρμός.

» **Η**λθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ κατέπόντισέ με καταιγὶς πολλῶν ἀμαρτημάτων· ἀλλ' ὡς Θεός, ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγε, τὴν ζωὴν μου πολυέλεε,

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Πυρὶ θείκῳ, φλεχθεὶς τὴν καρδίαν σου, τὸ πῦρ τῶν παθῶν, εἰς τέλος ἀπετέφρωσας, ἀθλητῶν ἐδραῖωμα, θεοφόρε Μάρτυς Λαυρέντιε· καὶ ἀθλῶν ἐβόας πιστῶς· Οὐδεὶς με χωρίσει τῆς ἀγάπης Χριστοῦ. Ὁ Θῆκος.

Τὸν διαλάμπαντα ὡς φωστῆρα ἀπλανῆ ἐν τῷ κόσμῳ, συνελθόντες, πιστοὶ, ἐν ὠδαῖς ᾠσμάτων τιμήσωμεν, Λαυρέντιον τὸν ἀθλοφόρον, καὶ μύστην τῶν ἀπορρήτων· ὅπως ταῖς αὐτοῦ πρεσβείαις ῥυσθῶμεν πταισμάτων δεινῶν· τοῦ νοῦ δὲ πᾶσαν κηλῖδα καθαρθέντες, κατίδωμεν Χριστὸν, τὸν τοῦτον ὑπερδοξάσαντα, κραταιῶς ἐναθλοῦντα καὶ λέγοντα· Οὐδεὶς με χωρίσει τῆς ἀγάπης Χριστοῦ.

Συναξάριον.

Τῇ Γ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, Λαυρεντίου Ἀρχιδιακόνου, Εὐστῆ Πάπα Ρώμης, καὶ Ἰππολύτου.

Στίχοι.

Τὸν Λαυρέντιον λαύρακα Χριστοῦ λέγω,
Ἐπ' ἐσχάρας ἀνθραξιν ἐξωπτημένον.

Τέλους ἀθλητῶν καὶ κλέους τυχεῖν θείων,
Ἦθλησας ἄθλος Εὐστε τὸν διὰ ξίφους.

Τὸν Ἰππολύτον ἱπποδέσμιον βλέπω,
Ἐναντίον πάσχοντα τῇ κλήσει πάθος.

ᾠδπησαν δεκάτη Λαυρέντιον ἡὔτε ἰχθύν.

Οὔτα κατὰ τοὺς καιροὺς Δεκίου γέγονας· καὶ ἐμὲν ἅγιος Εὐστῆς ἐξ Ἀθηνῶν ὑπῆρχεν, ἐν αἷς καὶ τὸν τῆς φιλοσοφίας λόγον ἐξήσκησε. Παραγενόμενος δὲ ἐν Ρώμῃ, χειροτονεῖται Ἐπίσκοπος, μετὰ τὸ μαρτυρῆσαι τὸν ἅγιον Στέφανον. Ὡδίνοντες δὲ ἡδὴ τοῦ κατὰ τὸν Χριστιανῶν θωγμῶ, κελυεῖ ὁ ἅγιος Εὐστῆς Λαυρεντίῳ τῷ Ἀρχιδιακόνῳ αὐτοῦ, διοικῆσαι τὰ σκηνὴ τῆς Ἐκκλησίας· ὁ δὲ, ταῦτα πωλήσας, δίδειμι πτωχοῖς. Τοῦ δὲ Δεκίου ὑπεστρέφαντες ἐκ Περσίδος, προσήχθη αὐτῷ ὁ ἅγιος Εὐστῆς ὁ Ἐπίσκοπος, καὶ τὸν Χριστὸν ἀρνήσασθαι μὴ πει-

σθεις, ἀλλὰ παρρησίᾳ αὐτὸν Θεὸν καὶ Δημιουργὸν τοῦ παντός καθομολογήσας, ἔειπε τὴν κεφαλὴν ἐτμήθη.

Εἰσαχθεὶς δὲ Λαυρέντιος ὁ Ἀρχιδιάκονος, καὶ τὰ ἱερά χρήματα ἀπαιτούμενος, αἰτήσας ἀμάξας, καὶ λαβὼν τοὺς χωλοὺς καὶ ἀναπήρους, οἷς δίνειμε τὰ χρήματα, καὶ ταῖς ἀμάξαις ἐπιστιβάσας, ἤγαγε πρὸς τὸν Βασιλεῖα· οὓς ἰδὼν, καὶ ὀργισθεὶς, κελύει τὸν Ἅγιον Λαυρέντιον τυφθῆναι σφοδρῶς, εἴτα βληθῆναι ἐν τῇ φυλακῇ. Ἐν τῇ γενόμενος, ἰάτο πάντας, ὅσοι πρὸς αὐτὸν ἐφρίτων, ὃ ἂν ἕκαστος κατείχετο νοσήματι. Ἄπειρ ὁ Τριδούνος Καλλίνικος βλέπων, ὁ καὶ τῇ εἰρктῇ ἐπιστατῶν, ἐπίστευσε τῷ Χριστῷ, καὶ ἐβαπτίσθη. Μετὰ τοῦτο δὲ παρίσταται ὁ Ἅγιος Λαυρέντιος τῷ Βασιλεῖ, καὶ μὴ πεισθεὶς θῦσαι ταῖς εἰδώλοις, ἐπὶ ἐσχάρας ἀπλοῦται, κάτωθεν ὑφαπτομένου πυρός· καὶ ἐν αὐτῇ, τῷ Θεῷ εὐχαριστήσας, ἀφῆκε τὸ πνεῦμα, καὶ κηδείας τῆς ὀφειλομένης παρὰ τοῦ Ἰππολύτου τυγχάνει.

Τοῦτο γινούς ὁ Βασιλεὺς, καὶ μεταπεμφάμενος αὐτὸν, ἐκέλευσε κινάρας (ἀλύσεις, ὀξύτατους ἐχούσας ὀδόντας) σιδηραῖς μαστιγωθῆναι, εἴτα ἵππος προσδεθῆναι ἀγρίοις· ὑφ' ὧν ἐπὶ πολὺ συρόμενος, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρεθετο. Λέγεται δὲ, ὅτι τῇ ἐβδόμῃ ἡμέρᾳ, μετὰ τὸ παθεῖν τὸν Ἅγιον Ἰππόλυτον, Δέκιος καὶ Οὐαλλεριανός, καθήμενοι ἐπὶ τῶν ἵππων αὐτῶν τοῦ ἀφικέσθαι πρὸς τὸ Στάτρον, ἐξέπνευσαν, κράξας ὁ Δέκιος ἐν τῇ ὥρᾳ τοῦ θανάτου αὐτοῦ· Ὁ Ἰππόλυτε, ὡς αἰχμάλωτον, οὕτω δεδεμένον, ἀπάγεις με; Ἐκραξε δὲ καὶ ὁ Οὐαλλεριανός· Πυρίναις με κατήναις (Λατιν. κατένα, ἄλυσις) οὕτως ἔλκεις; Τοῦτο δὲ δῆλον γέγονε καθ' ἑλπὴν τὴν οἰκουμένην, καὶ πάντες ἐστερεώθησαν τῇ πίστει τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὃ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Μυσταγωγῆσαι προκριθεὶς, καὶ διακονῆσαι τῷ Λόγῳ, σκεῦος ἐδείχθης ἱερὸν οὐρανίου ναοῦ καὶ ἀνάθημα, μελωδῶν τῷ ποιήσαντι· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Νόμῳ ζωῆς τῆς ἐν Χριστῷ, περιτειχιζόμενος Μάρτυς, τοῖς τοῦ θανάτου καὶ φθορᾶς, νομοθέταις τὸν νοῦν οὐχ ὑπέκλινας, ἀναμέλπων Λαυρέντιε· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ως τις ἀνάλγητος σαφῶς, σῶμα περικείμενος Μάρτυς, γενναιοτάτῳ λογισμῷ, τοῦ παμφάγου πυρός κατετόλμησας, ἀνακραζὼν πανόλβιε· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Πύλη ἐδείχθης νοητῇ, τῆς ἀνατολῆς τῆς ἐξ ὕψους, ἐπιφανείσης ἐπὶ γῆς, τοῖς ἀνθρώποις ἐκ σοῦ Θεονύμφευτε, ὑπὲρ λόγον καὶ ἐννοϊαν, τοῦ Θεοῦ τοῦ τῶν Πατέρων εὐλογημένου.

Ῥδὴ η'. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Ρωμαλέῳ φρονήματι γέγονας, τῆς ἀστέκτου φλογὸς εὐτονώτερος, καὶ ὡς ἐν ἄλλῳ σώματι, πυρακτούμενος Μάκαρ, Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ἐβόας τὸν Κύριον.

Ο τοὺς Παῖδας τοὺς τρεῖς ἐκμιμέμενος, καὶ πυρὸς κατασβέσας τῆς ἀνθρακας, δρόσῳ

τῆς θείας χάριτος, ἀνακραζεῖ καὶ μέλπει· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Φωτισμὸς ὁ Χριστὸς σοι γενόμενος, τὴν αὐτοῦ σε ἰσχὺν περιέζωσε, καὶ πρὸς αὐτὸν ἀνήγαγεν, εὐσεβῶς μελωδοῦντα· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ρίζης τῆς Ἰεσσαὶ Ῥάβδος πέφυκας, καὶ Χριστὸν τὸν Θεόν μου καὶ Κύριον, ὑπερφυῶς ἐξήνθησας, τῆς Θεότητος ἄνθος· πάντα τὰ ἔργα, διὰ τοῦτο ὑμνοῦμέν σε Δέσποινα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**υτρωτὰ τοῦ παντός Παντοδύναμε, τοὺς
» ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκα-
» ταβάς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν Πάν-
» τα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.
Ῥδὴ θ'. Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ο λόκληρον θυμά καὶ δεκτὸν θυμίαμα, τῷ Δεσπότη προσενήνεξαι, ὥσπερ χρυσίον ἐν καμίνῳ, πυρὶ δοκιμασθεὶς τῆς ἀθλήσεως, καὶ κόσμος τῆς Ἐκκλησίας γενόμενος, τῶν πρωτοτόκων Ἀξιάγαστε.

Νεύσει ἀκλινεῖ πρὸς τὸν Θεὸν θεούμενος, καὶ ἐνώσει τῇ ἀμείνονι, λόγῳ καὶ θείᾳ θεωρίᾳ, φωτὶ τῷ ἀκροτάτῳ Λαυρέντιε, κραθῆναι σοι τηλαυγῶς ἐξεγένετο· ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Ως ἥλιος Μάκαρ ἐκ δυσμῶν ἀνέτειλας, θαῦμα μέγα καὶ παράδοξον, πᾶσαν φωτίζων Ἐκκλησίαν, ταῖς σαῖς μαρμαρυγαῖς ἀξιάγαξε, καὶ θάλπων πάντας τῇ ζέσει τῆς πίστεως· ὁθεν σε πάντες μεγαλύνομεν. Θεοτοκίον.

Σύμβολα Πανάμωμε τῆς σῆς γεννήσεως, οἱ Προφῆται προεκήρυξαν, πόρρωθεν ταῦτα μυηθέντες, ἐκ θείας ἐπιπνοίας τοῦ Πνεύματος, καὶ κόσμῳ διαπρυσίως ἐκήρυξαν· ὧν ταῖς ἐκβάσεις νῦν θαυμάζομεν. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
» ἐκτάραν εἰσωκίσατο· σὺ δὲ Παρθένε
» Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ
» κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάν-
» τες μακαρίζομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς σενέλθωμεν.

Αγγελικαῖς Δυνάμεσι, καὶ Μαρτύρων χορείαις, Μεγαλομάρτυς ἐνδοξε, συγχορεύων τῷ θρόνῳ, τῆς ὑπερφώτου Τριαδος, καὶ λαμπραῖς ταῖς ἐκεῖθεν, αὐγαῖς περιχεόμενος, αἵτει φῶς καὶ εἰρήνην, τοῖς εὐσεβῶς, ἐκτεμοῦσι μνήμην σου τὴν φωσφόρον, καὶ σὲ φαιδρῶς δοξάζουσιν, ὦ Λαυρέντιε μάκαρ.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε, Μαθητῶν τοὺς προκρίτους, λαβὼν μετεμορφώθης νῦν, ἐν Θαβώρ τῷ ἁγίῳ· ἐν ᾧ Μωσῆς καὶ Ἡλίας, παρειστήκεισαν τρόμῳ, δαυλοπρεπῶς σοι Δέσποτα, συλλαλοῦντες· μεθ' ὧν σε, Χριστέ Σωτήρ, σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι προσκυνῶμεν, τὸν ἐκ Παρθένου λάμψαντα, εἰς βροτῶν σωτηρίαν.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Φωνή σοι πατρική, οὐρανόθεν ἠκούσθη, Οὗτός ἐστι βοῶσα, Υἱὸς ὁ ἀγαπητός μου· αὐτοῦ πάντες ἀκούετε.

Στίχ. Σοὶ εἰσιν οὐρανοί.

Ανέλθωμεν πιστοὶ, νοητῶς ἐν τῷ ὄρει, τῆς θεωρίας ὅπως, τὴν δόξαν τοῦ Σωτῆρος, Θεοῦ ἡμῶν κατίδωμεν.

Στίχ. Θαβώρ καὶ Ἑρμών.

Γράφων ὁ Ψαλμωδός, Θαβώρ Χριστέ Σωτήρ μου, καὶ Ἑρμών ἀνεβόα, ἐν τῷ ὀνόματί σου, σαφῶς ἀγαλλιάσονται.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁμοιον.

Παντάναξ Βασιλεῦ, εἰρήνευσον τὸν κόσμον, πρεσβείαις τῆς ἀχράντου, Παρθένου παντανάσσης, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων σου.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου Ἀκολουθία,
καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΑ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Εὐπλου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Ἀγίου γ'.

Τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος πλ. β'. Τριήμερος ἀνέστης.

Μορφούμενος δι' οἶκτον Χριστέ, Ἀδάμ τὸν πρῶτον ἄνθρωπον, ἐκ Παρθένου, ὥφθης δεύτερος Ἀδάμ· ἐν ὄρει δὲ Σωτήρ μου, Θαβώρ μετεμορφώθης, παραγυμνῶν σου τὴν Θεότητα.

Εξέστησαν ὁρῶντες τὴν σὴν, τῆς χάριτος οἱ πρόκριτοι, καὶ τοῦ νόμου, Μεταμόρφωσιν Χριστέ, ἐν ὄρει τῷ ἁγίῳ· μεθ' ὧν σε προσκυνούμεν, σὺν τῷ Πατρὶ σου καὶ τῷ Πνεύματι.

Λαμπρύνεται ἡ Κτίσις φαιδρῶς, τῇ σῇ Μεταμορφώσει Χριστέ· ἦν τοῖς θείοις, Ἀποστόλοις ἐν Θαβώρ, Μωσεῖ τε καὶ Ἡλίᾳ, ὑπέδειξας Θεὸν ὦν, ἀρρήτως λάμψας ὑπὲρ ἥλιον.

Τοῦ Ἀγίου. Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Εὐπλε παναοίδιμε ἐχθροῦ, δυσμενοῦς κατέβαλες, τὰς μηχανὰς ἀνδρειότατα, στερρόν· ἀθλήσει σου, προσπαλαίσας τοῦτον, καὶ Χριστῷ τῷ Κτίστη σθ, θυσία καθαρά καὶ εὐπρόσδεκτος, καθιερώθης νῦν, τῷ τῶν ὅλων βασιλεύοντι, δι' αἰῶνος συναγαλλιώμενος.

Εὐπλε παναοίδιμε Σταυρῷ, τοῦ Χριστοῦ φραζάμενος, τὰ τῆς ψυχῆς αἰσθητήρια, πρὸς τὸν ἀντίπαλον, ἐκουσία γνώμη, καρτερῶς ἐχώρησας· καὶ τοῦτον προφανῶς τροπώσάμενος, συμβασιλεύεις νῦν, τῷ τῶν ὅλων βασιλεύοντι, δι' αἰῶνος συναγαλλιώμενος.

Εὐπλε παναοίδιμε Χριστὸν, ἀρρώγον κτησάμενος, τῶν ὑλικῶν κατεφρόνησας, καὶ σῶμα δι' αὐτόν, τῷ διώκτῃ Μάρτυς, παραδούς εἰς μάστιγας, ἀντέστης ἐναθλῶν μέχρις αἵματος διὸ στεφάνω σε, τῷ τῆς νίκης κατεκόσμησεν, Δεσπότης καὶ Σωτήρ καὶ Κύριος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ'.

Οῦτος τὸ ποτὲ ζοφῶδες καὶ καπνῶδες, νῦν τίμιον καὶ ἁγιόν ἐστίν, ἐν ᾧ οἱ πόδες σου ἔστησαν Κύριε· πρὸ αἰώνων γὰρ κεκαλυμμένον μυσῆριον, ἐπ' ἐσχάτων ἐφάνέρωσεν ἡ φρικτή σθ Μεταμόρφωσις, Πέτρῳ Ἰωάννῃ καὶ Ἰακώβῳ· οἱ τινες τὴν ἀκτῖνα τῆ προσώπου σθ μὴ φέροντες, καὶ τὴν λαμπρότητα τῶν χιτῶνων σθ, ἐπὶ πρόσωπον εἰς γῆν κατεβαρύνοντο· οἱ καὶ τῇ ἐκστάσει συνεχόμενοι, ἐθαύμαζον βλέποντες, Μωϋσῆν καὶ Ἡλίαν, συλλαλοῦντάς σοι τὰ μέλλοντα συμβαίνει σοι. Καὶ φωνὴ ἐκ τῆ Πατρὸς ἐμαρτύρει λέγουσα· Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα· αὐτοῦ ἀκούετε, ὅς τις καὶ δωρεῖται τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς Προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Φύσιν τὴν ἐξ Ἀδάμ, Χριστέ ἀμεῖψαι θέλων, ἐν ὄρει νῦν ἀπαίρεις Θαβώρ παραγυμνῶν, τοῖς Μύσταις τὴν Θεότητα.

Στίχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί.

Σέλας τὸ τριλαμπές, ἀστράψαν ἀπορρήτως, τῆς θείκης σου δόξης, Θαβώρ ἐν ὄρει Σωτέρ, τὴν σύμπασαν ἐφαίδρυε.

Στίχ. Θαβώρ καὶ Ἑρμών.

Αἰφνης οἱ Μαθηταί, τὸ ἑξαλλοὺν ἰδόντες, τὴν στολῆν καὶ πάσιν, διαρτίασθ Λόγε, πρηνεῖς εἰς γῆν κατέπιπτον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ'.

Εἰς ὅρος ὑψηλὸν μεταμορφωθείς ὁ Σωτήρ, τοὺς κορυφαίους ἔχων τῶν Μαθητῶν ἐν-

δόξως ἐξέλαμψας, δηλῶν, ὅτι οἱ τῷ ὕψει τῶν ἀρετῶν διαπρέψαντες, καὶ τῆς ἐνθέου δόξης ἀ-
ξιωθήσονται. Συλλαλοῦντες δὲ τῷ Χριστῷ, Μωϋ-
σῆς καὶ Ἡλίας ἐδείκνυνον, ὅτι ζώντων καὶ νεκρῶν
κυριεύει· καὶ ὁ πάλαι διὰ νόμου, καὶ Προφητῶν
λαλήσας ὑπῆρχε Θεός· ὃ καὶ φωνὴ τῆ Πατρὸς
ἐκ νεφέλης φωτεινῆς ἐμαρτύρει λέγουσα· Αὐτοῦ
ἀκούετε, τοῦ διὰ Σταυροῦ τὸν Ἄδην σκυλεύσον-
τος, καὶ νεκροῖς δωρουμένου ζωὴν τὴν αἰώνιον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εορτὴ ὑπέρλαμπρος ἡ τοῦ Δεσπότου, ἦλθε·
δεῦτε ἅπαντες, ἐπὶ τῷ ὄρει νοερῶς, προ-
καθαρθέντες ἀνέλθωμεν, τῷ Θαβωρίῳ, Χριστὸν
ἐποψόμενοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ο ὁμότιμος Λόγος Πατρὶ καὶ Πνεύματι,
σαρκωθείς ἐκ Παρθένου εἰς σωτηρίαν ἡ-
μῶν, ἀνεγράφη τοῖς ἐν γῇ καθάπερ γέγραπται
καὶ ἀνελθὼν ἐν τῷ Θαβώρ, σὺν προκρίτοις Μα-
θηταῖς, ἐνδόξως μετεμορφώθη· διὸ ὑμνοῦμεν
αὐτοῦ τὴν Δεῖαν, καὶ παναγίαν συγκατάβασιν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα ὁ πρῶτος Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ
Ἀγίου ὁ παρὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τὸν κλεινὸν Εὐπλον εὐσεβῶς ἐπαινέσω. Ἰωσήφ.

Ωδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Τριστάτας κραταιούς.

Τῷ ὅπλῳ τοῦ Σταυροῦ, εὐπλοήσας εἰσήλ-
θες, εἰς λιμένα τῆς ζωῆς, ἐν ᾧ περιχαρῶς,
αὐγαζόμενος Ἐνδοξε, κόπασόν μου τῆς καρ-
δίας, πολυτάραχον κλυδωνά, γαληνῶς τοῦ δο-
ξαῖν τὴν μνήμην σου.

Ολόφωτος ἀστήρ, ἀρετῶν δαδουχίαις, κα-
ταυγάζων τοὺς πιστοὺς, ἀνέτειλας σο-
φῇ, τῷ σεπτῷ στερεώματι, Εὐπλε τῷ τῆς Ἐκ-
κλησίας, καὶ τὸν ζόφον ἀπήλασας, τῶν δαι-
μόνων δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Νευρούμενος Σοφῇ, Δεῖκῃ δυναστείᾳ, θαρσα-
λέῳ λογισμῷ, Θεὸν τὸν ἐκ Θεῶ, γεννηθέντα
ἐκήρυξας, σταύρωσιν ἐθελουσίως, ὑπομείναντα
ἐνδοξε, καὶ θανάτῳ τὸν θάνατον λύσαντα.

Κινείσθω πρὸς τὴν σὴν, εὐφημίαν πᾶν στόμα,
ὅτι στόματος ἐχθροῦ, ἐνθέοις διδασκαίς,
θεοφόρε ἐξήρπασας, πάντας τοὺς εὐπειθεστά-

τως, δεξαμένους τοὺς λόγους σου, Ἀθλοφόρε
Χριστοῦ γενναιότατε. Θεοτοκίον.

Λαμπρύνας σου Χριστὸς, τὴν νηδὺν τὴν φωσ-
φόρον, τῇ καθόδῳ τῇ φρικτῇ, ὡς ἥλιος
Ἀγνὴ, τοῖς ἐν κόσμῳ ἀνέτειλε, λύων τῆς πολυ-
θείας, τὴν ἀχλὺν τὴν καχέσπερον, καὶ φωτί-
ζων τοῦ κόσμου τὰ πέρατα.

Ωδὴ γ΄. Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν.

Εαυτὸν ἐξέδωκας, ὥσπερ ἄμνός ἐκουσίως,
σφαγιασθῆναι θέλων, ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ
διὰ σέ, ἐθελοντὶ πτωχεύσαντος καὶ σφαγέντος,
Εὐπλε παμμακάριστε.

Ερεῖον ἄμωμον, εὐδεδεσάτη θυσία, καὶ προσ-
φορά τελεία, προσανηνέχθη τῷ Θεῷ, περι-
χαρῶς Μακάριε, ἀναμέλπων· Ἄγιος εἶ Κύριε.

Νόμοις κρατυνόμενος, Εὐαγγελίου Θεόφρον,
μέσον ἀνδρῶν ἀνόμων, ἐπέστης κρίζων
ἐμφανῶς· τοῖς μὴ ζητοῦσι πάρειμι, διελέγξαι
τούτων τὴν δυσσέβειαν. Θεοτοκίον.

Ο Θεὸς ἐν μέσῳ σου, κατασκηνώσας, ἐδό-
λως, τῆς παρθενίας κλεῖθρα, τῆς σῆς ἐσά-
λευσεν Ἀγνὴ· ὃν ἐκτενῶς ἰκέτευε, στηριχθῆναι,
πάντας τοὺς ὑμνοῦντάς σε. Ο Ἐἰρμός.

• **Ο**τι στεῖρα ἔτεκεν, ἡ ἐξ Ἐθνῶν Ἐκκλη-
• σία, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις ἡσθένησε
• συναγωγὴ· τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν βοή-
• σωμεν· Ἄγιος εἶ Κύριε.

Κάθισμα, Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τοὺς νόμους τοῦ Χριστοῦ, ἐν χερσὶ περιφέ-
ρων, ἐπέστης ἐκβοῶν, τοῖς ἐχθροῖς ἐν στα-
δίῳ· Αὐτόκλητος πάρειμι, ἐναθλήσων στερρό-
τατα· ὅθεν κλίνας σου, περιχαρᾶς τὸν αὐχένα,
ὑποδέδεξαι, τὴν ἐκτομὴν τὴν τοῦ ξίφους, τελέ-
σας τὸν δρόμον σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τῇ ἀπροσίτῳ Ἰησοῦ, δόξη τοῦ θείου σε φω-
τὸς, μεταμορφούμενος τοῖς σοῖς, ἔλαμψας
θείοις Μαθηταῖς, τῷ Ἰωάννῃ καὶ Πέτρῳ καὶ
Ἰακώβῳ· ἐξέστησας αὐτοὺς, τῇ θείᾳ χάριτι·
φωνῆς γὰρ πατρικῆς, ἀγαπητόν σε Υἱόν, προσ-
μαρτυρούσης ἤκουον, καὶ εἶδον τὴν τοῦ προ-
σώπου σου δόξαν φρικτὴν. Σωτήρ ὁ πάντας,
θέλων σωθῆναι, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ωδὴ δ΄. Δι' ἀγάπῃσιν Οἰκτίρμον.

Ναὸς ἔμψυχος Τριάδος τῆς παναγίας, ὡς
ἀληθῶς ἐδείχθης, καὶ ναοὺς τῶν εἰδώλων,
Εὐπλε κατηδάφισας, τῷ ὅπλῳ τῆς πίστεως.

Ενηδόμενος τῷ κάλλει τῷ θείῳ Εὐπλε, τῶν
αἰκισμῶν καὶ πόνων, τῶν ἀπείρων βασά-

νων, μάκαρ κατεφρόνησας, καὶ χαίρων ἐνῆ-
δλησας.

Υψηλόφρονα καρδίαν τοῦ παλαμναίου, τα-
πεινωθεὶς θεόφρον, ἐταπείνωσας Μάρτυς,
καὶ πρὸς τὸν ὑψώσαντα, βροτοὺς ἀνελήλυθας.

Πυρακτούμενος τῷ φίλτρῳ τῷ τοῦ Δεσπό-
του, πᾶσαν τὴν πλάνην Μάρτυς, ἐνεπύ-
ρισας ὄντως, καὶ πρὸς τὸ μαρτύριον, προθύμως
ἐχώρησας. Θεοτοκίον.

Λιτανεύουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ σε, σὲ τὴν
τεκούσαν Κόρη, τὸν πλετίσαντα πάντας,
θεΐαις ἐπιγνώσεσι, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Ὡδὴ ε'. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Ολικῶς ταῖς νεύσεσι, ταῖς θεΐαις λαμπρυν-
θεῖς, καὶ ἀνδρείᾳ ὀχυρωθεῖς, ὥσπερ λέων
ἄριστε, σὺ πρὸς τὸ στάδιον, πεπορθῶς εἰσέδρα-
μες, τὴν δυσσέβειαν τροπούμενος.

Νέμει σοι τὴν ἄλυπον, ζωὴν ὁ λυτρωτὴς, δι'
αὐτὸν θάνατον πικρὸν, Ἀθλοφόρε ἐνδοξε,
καθυπομείναντι, καὶ χοροῖς συνάπτει σε, τῶν
Μαρτύρων ἀριστεύσαντα.

Εκλινας αὐχένα σου, προθύμῳ λογισμῷ, καὶ
τὴν κάραν ἀφαιρεθεῖς, τῷ Χριστῷ τρανό-
τερον, καὶ καθαρώτερον, συνεδέθης Ὅσιε, ἀπο-
λαύων τῆς θεώσεως. Θεοτοκίον.

Υπερτέρα πέφνησας, Ἀγγέλων ἀληθῶς, τῶν
Ἀγγέλων τὸν ποιητὴν, ὑπὲρ νῦν κηύσασα,
τὸν δοξάσαντα τοὺς Ἀγίους Μάρτυρας, Πανα-
γία Μητροπάρθενε.

Ὡδὴ ς'. Ἦλθον εἰς τὰ βάθη.

Σταζόμενος αἵματι παρέστης, τῷ σῶ ἀγω-
νοθέτῃ, γενναιότατε Εὐπλε θεόφρον, καὶ
παρ' αὐτοῦ, τοὺς στεφάνους εἴληφας τοὺς τῆς
νίκης ἀγαλλόμενος.

Εστῆς πρὸ τοῦ βήματος ἀνδρείως, τοὺς τοῦ
Δεσπότου νόμους, ταῖς ἀγκάλαις σου
Εὐπλε κατέχων, καὶ προφανῶς, τοὺς ἀνόμους
Ὅσιε, διελέγχων προθυμότατα.

Βασάνων πληθὺν μὴ δειλιάσας, μὴ φοβηθεῖς
τὸ ξίφος, τὴν ἀλήθειαν σὺ πρὸ βημάτων,
δικαστικῶν, εὐσεβῶς ἐκήρυξας, καὶ τὴν πλά-
νην ἐθανάτωσας. Θεοτοκίον.

Ω θᾶυμα παράδοξον· πῶς τίκεις, πεῖραν
ἀνδρὸς μὴ γνοῦσα; πῶς θηλάζεις δὲ Παρ-
θενομήτορ, τὸν χορηγόν, ἀληθῶς τοῦ γάλακτος,
καὶ τροφέα πάσης κτίσεως; Ὁ Εἰρμός.

» **Η**λθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ
» κατεπόντισέ με, καταιγὶς πολλῶν ἀ-
» μαρτημάτων· ἀλλ' ὁ Θεός, ἐκ φθορᾶς ἀνά-
» γαγε, τὴν ζωὴν μου πολυέλεε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΑ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἀγίου
Μεγαλομάρτυρος Εὐπλου τοῦ Διακόνου.

Στίχοι.

Ἐκ τῆς σολῆς μὲν, σεπτὸς Εὐπλος Λευΐτης·
Ἐκ τῆς τομῆς δέ, στερόρος ὄντως ὀπλίτης.

Πλήγη ἐνδεκάτῃ ξίφει Εὐπλος κοπήεντι.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως, ἐκ πίλεως
Κατάνης τῆς Σικελῶν Ἐπαρχίας. Διαβληθεὶς δὲ
πρὸς τὸν Ἀρχонта Καλβασιανόν, καὶ τὸν Χριστὸν μὴ
ἀρνησάμενον, πρῶτον μὲν δεσμεῖται τὰς χεῖρας καὶ τοὺς
πόδας πρὸ τοῖς γόνασιν, ἔπειτα κρεμάται ἐπὶ ξύλου ὀρ-
θῶν, καὶ χεροὶ σιδηραῖς ξέεται, ὅτε καὶ θεΐας φωνῆς ἐλ-
θούσης, ἀνέθορε. Μετὰ δὲ ταῦτα, σφύραις σιδηραῖς τὰς
κνήμας αὐτοῦ θάττεται· καὶ ἐν εἰρκτῇ ἀπορρίφεις, εὐχῇ
μόνη πηγὴν ὕδατος ἀναδοθῆναι πεποίνηκεν ἐν τῇ φυλακῇ.
Εἶτα πάλιν ἐκβληθεὶς, σιδηροῖς ὄνυξι πεφυρακτωμένοις τὰς
ἀκοὰς αὐτοῦ κατετρώθη, καὶ τέλος, τῇ τοῦ ξίφους τιμωρίᾳ
κατεδικάσθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἐγκαινίων τοῦ
σεβασμίου καὶ περικαλλοῦς οἴκου καὶ θείου
Ναοῦ τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτό-
κου τῆς Ἐλεούσης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Διήγησις περὶ τῆς ἀχειροποιή-
του Εἰκόνης τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Εν ταῖς ἡμέραις Τιβερίου τοῦ Βασιλέως θᾶυμα μέγα
καὶ παράδοξον γέγονε. Γυνὴ γάρ τις, τοῦνομα Μα-
ρία, Συγκλητικὴ φιλόχριστος, τὴν ἀξίαν Πατρικίαν, χήρα
οὖσα, περιέπεσε πάθει χαλεπῷ καὶ ἀνιάτῳ· καὶ ἀποκα-
μοῦσα ἀπὸ πάσης ἀνθρωπίνης βοηθείας, ἀνέθετο ἑαυτὴν
τῷ Θεῷ καὶ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ. Ἐννοίαν τοί-
νυν ἀγαθὴν ὑποθεμένη ἑαυτῇ, ἀποστέλλει πρὸς τοὺς Λει-
τουργοὺς τῆς ἀγίας Δεσποτικῆς καὶ ἀχειροποιήτου Εἰκό-
νος, ἀφικέσθαι πρὸς αὐτὴν ἀξιούσα. Τῶν δὲ, παραγενο-
μένων, προσέειπε τοῖς ποσὶν αὐτῶν, λέγουσα· Δέομαι ὑ-
μῶν, κύριοί μου· ἐπειδὴ ὁ Θεός, διὰ τὰς ἀμαρτίας μου,
συνεχώρησέ με μαζίζεσθαι ὑπὸ χαλεπῆς νόσου καὶ ὀλεθρίας,
βούλομαι ἢ ταλαίπωρος καὶ ἀναξία, δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων
ὑμῶν, δέξασθαι τὸ Δεσποτικὸν καὶ ἅγιον Χαρακτῆρα
εἰς τὸν πανευτελῆ μου οἶκον ἐπὶ ἡμέρας τεσσαράκοντα,
καὶ ἴσως δι' αὐτοῦ ποιήσει ἔλεος μετ' ἐμοῦ. Οἱ δὲ, τὴν
τε διαγωγὴν, καὶ τὴν πνευματικὴν αὐτῆς κατάστασιν
ἐπιστάμενοι, ἤγαγον τὸν ἅγιον Χαρακτῆρα· καὶ τῆς ἀ-
γίας ἀνοιχθείσης θήκης, προσεκύνουσιν ἢ γυνὴ καὶ ἡσπά-
σατο· καὶ λαβούσα βαμβάκινον μίτον (πανίον) ἰσόμετρον
τῆς ἀγίας Εἰκόνης, τέθεικεν ἐπάνω αὐτῆς. Εἶτα, βαλοῦ-
σα αὐτὴν εἰς καθαρὸν σκρίνιον (θήκην), ἡσφάλισατο δι'
αὐτῆς· καὶ ἀποτιθεῖσα ἐν τῷ εὐκτηρίῳ αὐτῆς, ἐφωταγώ-
γει λαμπρῶς, ἐπὶ ἡμέρας τεσσαράκοντα λειτουργοῦσα.

Πληρωθεῖσιν δὲ τῶν τεσσαράκοντα ἡμερῶν, ἤρξαντο
αἱ ὁδύνη τῆς γυναικὸς γίνεσθαι σφοδραὶ καὶ ἀφόρητοι,
ὥς τε μὴ δύνασθαι αὐτὴν μηδὲ τῆς κλίνης ἀναστῆναι.
Προσκαλισαμένη δὲ μίαν τῶν παιδισκῶν, ἣν οἶδε καθα-
ρωτέρων, φησὶ πρὸς αὐτήν· Δέξαι τὴν θήκην τῆς ἀγίας
Εἰκόνης, ὅπως προσκυνήσω, καὶ εὖρω μικρὰν ἀνάπαυσιν
τῆς συνεχούσης με σφοδρᾶς ὁδύνης. Ἡ δὲ, περνεύσασα εἰς
τὸν εὐκτήριον, εἶδε θᾶυμα μέγα καὶ φοβερὸν καὶ παρά-

δοξον. Φλόξ γάρ πυρός εἰς πλησμονὴν γεννηθεῖσα ἐκ τῆς ἁγίας Σήκης ἐκείνης, ἀνήρχετο μέχρι τοῦ στίγου· καὶ καθάπτουσα τὸ ὅλον Θυσιαστήριον, κατήρχετο μέχρι δαπέδου, μηδὲν τὸ σύνολον τὸ Θυσιαστήριον βλάπτουσα· καὶ ἐκπλαγεῖσα ἡ παῖς, ἔπαισε χαμαί. Δραμοῦσα δὲ ἑτέρα, ἀπήγγειλε, τῇ κυρίᾳ αὐτῆς. Ἡ δὲ, κατάφοβος γενομένη, κατήλθεν τοῦ κλινιδίῃ· καὶ βίᾳ πρὸς τὸν εὐκτήριον ἀπείλδοῦσα, καὶ τὴν φλόγα ἰδοῦσα, τὸ, **Κύριε ἐλέησον**, ἀνεβόησεν. Εἴτα μετεκαλίσσατο τοὺς Λειτουργοὺς μετὰ σπεδῆς· συνηκολούθησε δὲ αὐτοῖς καὶ ὄχλος πολὺς, καὶ πάντες ἰδόντες τὸ παράδοξον, κατεπλάγησαν. Ἀνερχομένης δὲ τῆς φλογὸς καὶ κατερχομένης ὥσπερ ὀθόνης πλοίου, ὑπὸ ἀνέμου σφοδροῦ ῥίπιζομένου, ἔκραζον πάντες τὸ, **Κύριε ἐλέησον**, ἐπὶ ὥρας πολλὰς. Γενομένης δὲ ἱερατικῆς εὐχῆς, κατέπεσεν ἡ φλόξ· καὶ ἀνοίξαντες τὴν Σήκην, εὗρον τὴν ἁγίαν Δεσποτικὴν καὶ ἀχειροποιήτον Εἰκόνα ἁσινῇ καὶ ἀλώδητον. Λαβόντες δὲ καὶ τὸ βαμβάκινον τμήμα, ὃ ἐπέθηκεν ἡ Πατρικία, εὗρον ἐν αὐτῇ ἑτερον Χαρακτῆρα Δεσποτικὸν ἀχειροποιήτον, ὃ τοῦ Θαύματος! ὅμοιον τῷ πρωτοτύπῳ. Δοξάσαντες δὲ τὸν Θεὸν ἐπὶ τούτῳ πάντες, καὶ ἀσπασάμενοι αὐτόν, ἔθηκαν ἐπὶ τὸ ἄλγος τῆς γυναικὸς· καὶ εὐθέως αἱ ὀδύναι ἀπηλάθησαν, ἡ δὲ νόσος ἐδραπέτευσε, καὶ ἡ γυνὴ ἰάθη· καὶ τελείως εἰς ἑαυτὴν ἐλθοῦσα, ἀνίστη δοξάζουσα τὸν Θεόν, σὺν πᾶσι τοῖς ἐλθοῦσαι μετὰ τῶν Πρεσβυτέρων.

Μετὰ δὲ χρόνους τινάς, ἡ τιμιωτάτη ἐκείνη, ἐπεὶ προέγνω τὴν ἐκ τοῦ βίου τούτου ἑαυτῆς μετάθεσιν, ὡς σκευὸς ἐκλογῆς οὖσα, ἐφρόντισεν ἀναθεῖναι τὸν ἅγιον Χαρακτῆρα τοῦτον τῇ ἐν τῇ Μελιτινῇ Μονῇ τῆς Ἀγίας Ἀναλήψεως· καὶ ὡς ἐξ ἀποστολῆς τινος, φθάσαντος ἐκεῖσε Δεμετιανοῦ, Ἀρχιεπισκόπου Μελιτινῆς, ἐξαδέλφου τοῦ Βασιλέως Μαυρικίου, μετὰ καὶ τῶν πρώτων τῆς αὐτῆς πόλεως, ἐπέγνω τοῦτο ἡ Πατρικία, καὶ ἐνεχείρισε τὸν ἅγιον Χαρακτῆρα τῷ Ἀρχιεπισκόπῳ, εἰποῦσα τὸν σκοπὸν αὐτῆς, δι' ὃν ἀπεχομίσθη ἐν Μελιτινῇ.

Οὐκ ἄξιον δὲ παραδραμεῖν καὶ τὸ δεύτερον Θαῦμα. Τῆς γὰρ ἐπιδρομῆς τῶν Περσῶν ἐπὶ Ἡρακλείου τοῦ βασιλέως γενομένης, φόβῳ βαλλόμεναι αἱ τοῦ Μοναστηρίου μονάζουσαι, μήποτε καὶ αὐταὶ συλληφθῶσι, κατέλαβον τὴν Κωνσταντινούπολιν, καὶ ἐξ εὐγενῶν οὖσαι, ἔλαβον παρὰ τοῦ Πατριάρχου Σιργίου Μοναστήριον. Ὅς καὶ μαθὼν περὶ τῆς ἁγίας ταύτης καὶ ἀχειροποιήτου Εἰκόνης, καὶ μὴ βουλομένων τῶν μοναζουσῶν, ἀφείλετο ταύτην. Ἀλλ' ἐπανίστησαν αὐτῷ Σλίψεις ἄλλεπάλληλοι ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις· Βασιλέων ἀγανακτήσεις κατ' αὐτοῦ, ταραχαὶ τῆς Ἐκκλησίας διάφοροι, καὶ ἐν τῷ αὐτῷ διαπορεῖσθαι περὶ τούτων, ὁρᾷ ἐν νυκτὶ φοβερόν τινα ἄνδρα, ἑστῶτα καὶ λέγοντα αὐτῷ· Ἀπόδος ἐν ἔλαβες ἐν τάχει τοῦ Μοναστηρίου ἀδίκως. Ἀναστὰς δὲ διελογίζετο· καὶ προσκαλεσάμενος τοὺς περὶ αὐτὸν ἐπυνθάνετο· Τίνες εἰσὶ αὐταὶ αἱ Σλίψεις, καὶ δι' ἃς αἰτίας ὑπομένω ταῦτα; μᾶλλον δὲ, ὅτι καὶ εἶδον ἐν νυκτὶ φοβερόν τινα ἄνδρα, ἑστῶτα καὶ λέγοντά μοι· Ἀπόδος ἐν τάχει, ὃ ἔλαβες τοῦ Μοναστηρίου ἀδίκως· τίς τίς ἐλάδομεν ἄγνοῶ. Οἱ δὲ λέγουσιν αὐτῷ· Δέσποτα μηδὲν τοιοῦτον λογιζοῦ· οὐδὲ γὰρ ἠδίκησας ποτέ τινα, ἀλλ' ἐκ τῆς τῶν δαιμόνων ἐνεργείας εἰσὶ καὶ αἱ Σλίψεις καὶ αἱ φαντασίαι. Εἴτα πάλιν καταλαμβάνει ἡ νύξ· καὶ ἐπιστάς ὁ φοβερὸς ἐκεῖνος, λέγει αὐτῷ μετὰ αὐστηρίας· Ἀπόδος ἐν τάχει, ὃ ἔλαβες ἀπὸ τῶν μοναστριῶν τῆς Ἀναλήψεως· καὶ οὐκ οἶδας ὅτι ξέναι εἰσὶ καὶ ἀπαρηγόρητοι, ὡς ἀπ' ἄλλοτρίας γῆς ἐλθοῦσαι; Ἐξυπνος δὲ γενόμενος, λέγει πρὸς τὸν Κουδουκλήσιον (κατακοιμιστὴν) αὐτοῦ· Ἀδελφε, ὡς ἔλαβες τὸν Δεσποτικὸν Χαρακτῆρα ἀπὸ τῶν μοναζουσῶν, πῶς τοῦτο ἐλογίσαντο; Ὁ δὲ· Βασιλεῦς, Δέσποτα, κατὰ πολὺ· καὶ εἰ ἠδύναντο, ἡμύναντο

ἂν ἡμᾶς. Τότε συνῆκεν ὁ Πατριάρχης ἑαυτοῦ καταγνοῦς· καὶ μετὰ πολλῆς τιμῆς καὶ σπουδῆς ἀπέστειλε τὸν ἅγιον Χαρακτῆρα ἐν τῇ Μονῇ τῶν μοναστριῶν, κατὰ τὴν κζ'. Νοεμβρίου. Κατέπαυσαν δὲ καὶ οἱ πειρασμοί, καὶ αἱ Σλίψεις τοῦ Πατριάρχου, καὶ αἱ μοναστρίαι ἠγαλλιάσαντο, ἀπολαβοῦσαι τὴν μηδέποτε λήγουσαν χαρὰν ἐκ τοῦ Θεοῦ Χαρακτῆρος.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σε πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Νέοι τρεῖς ἐν Βαθυλῶνι.

Στάξαν σου ἐν γῇ τὸ αἷμα, ἀπέσβεσε τὴν πυρὰν, τῆς πλάνης Πανόλβιε, τὴν δὲ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, πλυσιωτάτως ἥρδευσε, εὐσεβῶς ἀνυμνοῦσάν σε.

Εἰχων φρόνημα γενναῖον, καὶ ἄσειστον λογισμόν, τὴν πλάνην κατέσεισας, καὶ προῖσταμένους τοῦ ψεύδους, ταῖς ἀψευδέσιν ἤλεγξας, διδασκαῖς Εὐπλε πάνσοφε.

Πύλησοι τοῦ Παραδείσου, Εὐπλε Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, ἡνοίχθη μακάριε, κεκαλλωπισμένον δοῦσα, τῷ Θεῷ πάθει, καὶ τῷ νικητικῷ διαδήματι.

Ανθρακι κεκαθαρμένος, Θεῷ Μάρτυς τὴν ψυχὴν, ἀνθρακας κατέσβεσας, τῆς πολυθείας κραυγάζων· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ινα σου τὴν Θεῖαν μήτραν, κάμινος ἡ Περσική, τυπώσῃ Πανάμωμε, σώζει Νεανίας ἀφλέκτης, ἀναβοῶντας· Κύριε ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἰ. Ὡδὴ η'. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Νοσημάτων παντοίων καθάρσιον, καὶ πνευμάτων δεινῶν ἐλατήριον, τὸ σὸν ὑπάρχει Λεῖψανον· ὃ κυκλοῦντες βοῶμεν· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Επὶ σοὶ τῶν πιστῶν δῆμος γέγηθε, πρὸς Χριστόν σε μεσίτην κτησάμενος, καὶ πρεσβευτὴν θερμότατον, καὶ προστατὴν παμμακάρε, Εὐπλε Λευῖτα, τῶν Ἀγίων Ἀγγέλων συνόμιλε.

Συνελθόντες ἀρύσασθε ἄνθρωποι, νοσημάτων κατὰλληλον ἱάμα, ἐκ τῆς σοροῦ τοῦ Μάρτυρος, καὶ βοήσατε πίστει· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον. Θεοτοκίον.

Ωραιώθης Ἀγνή παναμώμητε, ὑπὲρ πᾶσαν Ἀγγέλων εὐπρέπειαν, τὸν Ποιητὴν κησασσα, τῶν βροτῶν καὶ Ἀγγέλων, ὃ μελωδοῦμεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**υτρωτὰ τοῦ παντός Παντοδύναμε, τοὺς
» ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκα-
» τάθῃς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν Πάν-
» τα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

ᾠδὴ θ'. Εὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Γδεῖν ἡξιώθης ἀληθῶς πανόλβιε, τὰ μακρόθεν σοι ποθέμενα· ἔσης ἐφέσεως ὡς φθάσας, αὐτὸ τῶν ὀρεκτῶν τὸ ἀκρότατον, τῇ πόθῃ σε σαφῶς τὸ συμπέρασμα, Εὐπλε Λευῖτα ἀξιάγαγε.

Ως σκηπτρον κατέχων τὸν Σταυρὸν μακάριε, τῇ χειρί σου, τὴν πορφύραν δέ, ἣν ἐξ αἱμάτων ἱερῶν σου, ἐφοίνιξας λαμπρῶς περικείμενος, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ νῦν παρίστασαι, Εὐπλε Μαρτύρων ἀκροθίνιον.

Σήμερον Κατάνη ἡ σεπτὴ μητρόπολις, πολιοῦχον ταύτης ἄριστον, σὲ κεκτημένη ἐορτάζει, τὴν θείαν ἐκτελοῦσά σου ἄθλησιν, σὺν πάσαις ἐπαρχίαις καὶ πόλεσιν· ἣν περιέποις σαῖς δεήσεσιν.

Ηλιος ὁλόφωτος σαφῶς γεγένησαι, καὶ πρὸς φέγγος κατεσκήνωσας, Μάρτυς τὸ θεῖον τῇ μεθέξει, θεούμενος τῇ θείᾳ μακάριε· καὶ νῦν φωταγωγεῖς τῆς ὑμνοῦντάς σου, τὴν φωτοφόρον μαίκαρ ἄθλησιν. Θεοτοκίον.

Φωτὸς τοῦ ἐν σοὶ μαρμαρυγαῖς Θεόνυμφε, τὴν ψυχὴν με φωταγωγήσον· κείμενον βόθρῳ ἀπωλείας, ἀνάστησον, ἐχθροὺς καταισχύνουσά, τοὺς θλίβοντας αἰεὶ τὴν καρδίαν με, καὶ πρὸς τὰ πάθη συνωθοῦντάς με. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
» κατάραν εἰσῳκίσατο· σὺ δὲ Παρθένε
» Θεοτόκε τῷ τῆς κυφορίας βλαστήματι, τῷ
» κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάν-
» τες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Διόλβαν ἀνακείμενος, Θεῷ τῷ παντοκράτορι, καὶ ἀσραπαῖς ταῖς ἐκεῖθεν, λαμπόμενος ἀθλοφόρε, τῶν ἐκτελόντων μέμνησο, τὴν φωτοφόρον μνήμην σου, καὶ σὲ τιμώντων Ἁγίε, ὡς τῇ Χριστοῦ Μυστηρίων, Διάκονον μάρτυς Εὐπλε.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε, φωτὸς Πατρὸς ἀγεννήτου, ἐν τῷ φανέντι φωτί σου, σήμερον ἐν Θαβωρίῳ, φῶς εἶδομεν τὸν Πατέρα, φῶς καὶ τὸ Πνεῦμα, φωταγωγοῦν πᾶσαν κτίσιν.

Εἰς τὸν Στίχον, τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ Προσόμοια.
Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Χαίρετε ἡ τριάς, τῶν θείων Ἀποστόλων, ἡ τῆς Τριάδος εἶδες, τὸ κατ' οὐσίαν ἓνα, εἰς ὅρος τὸ Θαβώριον.

Στίχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί.

Εὐγέ σοι τῷ Θαβώρ, τῷ πρὶν ζοφωδестаτῷ· φωτὸς γὰρ ἡξιώθης, οὐκ αἰσθητοῦ ἡλίου, τῆς ἄνω δὲ λαμπρότητος.

Στίχ. Θαβώρ καὶ Ἑρμών.

Φωτὶ μὲν τῷ τοῦ σοῦ, προσώπου ἐλλαμφθέντες, οἱ Μαθηταί σου Σῶτερ, μὴ φέροντες τὴν αἴγλην, εἰς γῆν ἄφνω κατέπιπτον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁμοιον.

Εἶδον ἐν τῷ Θαβώρ Μωσῆς τε καὶ Ἡλίας, τὸν ἐκ Παρθένου Κόρης, Θεὸν σεσαρκωμένον, βροτῶν εἰς ἀπολύτρωσιν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΒ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Φωτίου καὶ Ἀνικητῆ.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ψάλλεται καὶ ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ, διὰ τὸ ἐν τῇ ἐγ'. ἀποδίδοσθαι τὴν Ἑορτὴν τοῖς Μεταμορφώσεως.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Ἁγίων Μαρτύρων γ'.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Πῦρ οὐκ ἐπτοήθητε, οὐ κατατέμνοντα ὄργανα, οὐ θυμὸν ἀλογώτατον, ἀφρόνως δικάζοντος, οὐχ ὁρμαῖς λεόντων, οὐ βράσεις λεβήτων, οὐ τῶν μελῶν τὰς ἐκκοπαῖς, οὐδὲ θανάτου πικρὰν ἀπόφασιν, ὑμᾶς ἀθανατίζουσας, καὶ πρὸς Θεὸν τὸν ἀθάνατον, εὐκλεῶς παραπέμπουσας, Ἀθληταὶ γενναιότατοι.

Τὸ μακαριώτατον, καὶ κατὰ πάντα σεβάσμιον, καὶ ἀξίοις ποθούμενον, τέλος ἀπειλήφατε, καὶ τὰς δι' αἰῶνος, γενναῖοι ἐλπίδας, καὶ ἀναβλύζετε ἡμῖν, κρηνοὺς θαυματῶν φλογμῶν ἐξαίροντας, παθῶς ψυχῆς καὶ σώματος, τῶν εὐσεβῶς τὴν ἐτήσιον, ἐορτὴν ἡμῶν πάντοτε, ἐκτελούντων Πανεύφημοι.

Φώτιος ὁ ἐνδοξος, καὶ ὁ θεόφρων Ἀνίκητος, ἡ δυὰς ἡ πανάριστος, Τριάδος λαμπρότησι, κατηγλαῖσμένοι, καὶ πεποικιλμένοι, ταῖς τῶν στιγμάτων καλλοναῖς μετὰ Ἀγγέλων αἰετῶν ἀγάλλονται· τοῖς πίστει δὲ τὴν ἐνδοξον, καὶ ἱερὰν αὐτῶν ἄθλησιν, ἐορτάζουσι νέμουσι, φωτισμόν τε καὶ ἔλεος.

Καὶ τοῦ Ὁσίου Μαξίμου γ'.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τὸν δι' οἶκτον γενόμενον, ὡς εὐδόκησεν ἄνθρωπον, ἐν δυσὶ θελήσεσιν ἐνεργείας τε,

κατανοούμενον Ὅσιε, ἐκήρυξας Μάξιμε, ἀποφράττων μιαρῶν, τὰ ἀπύλωτα σώματα, μονοθέλητον, μονενέργητον, τοῦτον δοξαζόντων, ἐπηρεία διαβόλου, τοῦ τὴν κακίαν τεκτῆναντος.

Ταῖς νευραῖς τῶν δογμάτων σου, Πύρρον Πάτερ ἀπέπνιξας, ληρωδῆντα Μάξιμε τὸν κακόφρονα· καὶ διωγμοὺς ἐκάρτερησας, καὶ θλίψεις αἰοίδιμε, βασιζόμενος σφοδρῶς, καὶ τὴν γλῶτταν τεμνόμενος, καὶ τὴν πάντοτε, πρὸς Θεὸν αἰρομένην θείαν χεῖρα, δι' ἧς γράφων διετέλεις, τὰ ὑψηλότατα δόγματα.

Οἕξυγράφε ως καίλαμος, τεθηγμένη τῷ Πνεύματι, ἡ ἀγία γέγονε Μάικαρ γλῶσσά σου, καλλιγραφοῦσα ἐν πνεύματι, πλαξὶ καρδιῶν ἡμῶν, νόμων θείων ἀρετῶν, καὶ δογμάτων ἀκρίβειαν, καὶ τὴν σάρκωσιν, τοῦ ἐν δύο οὐσίαις τοῖς ἀνθρώποις, καὶ μιᾷ τῇ ὑποστάσει, ἐμφανισθῆναι θελήσαντος.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν Μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν καθηγητὴν σε τιμῶμεν, Πατὴρ ἡμῶν Μάξιμε· διὰ σοῦ γὰρ τὴν τρίβον, τὴν ὄντως εὐθεΐαν, πορεύεσθαι ἐγνώμεν Μακάριος εἶ, τῷ Χριστῷ δουλεύσας, καὶ ἐχθρῶ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν, Ἀγγέλων συνόμιλε, Ὅσιων συμμέτοχε καὶ Δικαίων μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ἦχος ὁ αὐτός. Τῆς Ἑορτῆς.

Τὸν γνώφον τὸν νομικόν, ἡ φωτεινὴ τῆς Μεταμορφώσεως, διεδέξατο νεφέλη· ἐν ἣ Μωϋσῆς καὶ Ἡλίας γενόμενοι, καὶ τῆς ὑπερφώτου δόξης ἀξιοθέντες, Θεῷ ἔλεγον· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Βασιλεὺς τῶν αἰώνων.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Οῦρει ἐν τῷ Θαβώρ, προσέλθωμεν προθύμως, θαύσασθαι τὴν δόξαν, τοῦ πάντων βασιλέως, Χριστοῦ σοῦ λυτρωτοῦ ἡμῶν.

Στίχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί.

Ωφθης σὺν Μωϋσῇ, Ἡλίας τε Σωτὴρ μου, καὶ Μαθητῶν προκρίτοις, ἐν ὄρει Θαβωρίῳ, ἀστράψας ὑπὲρ ἥλιον.

Στίχ. Θαβώρ καὶ Ἑρμών.

Ηῶκουον πατρικῆς, φωνῆς προσβεβαιούσης, τὴν δόξαν σε Σωτὴρ μου, οἱ Μαθηταὶ καὶ φόβῳ, πρηνεῖς εἰς γῆν κατέπιπτον.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Τοῦ Ὁσίου.

Οῦσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σε· δι' ὧν ἐν τοῖς οὐρανοῖς εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. Τῶν δαιμόνων ἔτρεψας τὰς φαλαγγας, τῶν Ἀγ-

γέλων ἐφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παρρησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, εἰρήνην αἵτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'. Τῆς Ἑορτῆς.

Τῆς Θεότητός σου Χριστέ, ἀμυδρὰν αὐγὴν παραγυμνώσας, τοῖς συναναβασί σοι ἐπὶ τοῦ ὄρους, τῆς ὑπερκοσμίου σου δόξης ἐποίησας κοινωνούς· ὅθεν ἐνθεασικῶς ἐκραύγαζον· Καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ὥδε εἶναι. Μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς, σὲ τὸν μεταμορφωθέντα Σωτῆρα Χριστὸν, ἀνυμνοῦμεν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου. Ἦχος πλ. β'.

Ορθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας διδάσκαλε, καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστήρ, τῶν Μοναζόντων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Μάξιμε σοφέ, ταῖς διδαχαῖς σε πάντας ἐφώτισας. Λύρα τῷ Πνεύματος, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τὴν τῶν βροτῶν ἐναλλαγὴν, τὴν μετὰ δόξης σε Σωτὴρ, ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ φρικτῇ, τῆς σῆς ἐλεύσεως δεικνύς, ἐπὶ τοῦ ὄρους Θαβώρ μετεμορφώθης. Ἡλίας καὶ Μωσῆς συνελάλην σοι· τοὺς τρεῖς τῶν Μαθητῶν συνεκάλεσας· οἱ κατιδόντες Δέσποτα τὴν δόξαν σου, τῇ ἀστραπῇ σου ἐξέστησαν. Ὁ τότε τούτοις, τὸ φῶς σου λάμψας, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα, ὁμοιον.

Εν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ, μεταμορφούμενος Σωτὴρ, τοῖς προκρίτως Μαθηταῖς, δείξας τὴν δόξαν σου Χριστέ, τὸ ἀναλλοίωτον ἡστράψας τῆς Θεότητος. Νεφέλη δὲ φωτὸς συνεκάλεσας, Ἡλίαν καὶ Μωσῆν συλλαλοῦντάς σοι· διὸ καὶ Πέτρος ἔλεγεν· Οἰκτίρμον, καλὸν ἐστὶν ὥδε εἶναι σὺν σοί. Ὁ τότε τούτοις, τὸ φῶς σου λάμψας, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα οἱ Κανόνες ὁ πρῶτος τῆς Ἑορτῆς, καὶ οἱ δύο ἐπόμενοι τῶν Ἀγίων.

Κανὼν τῶν Μαρτύρων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Τερπνὴν ἐπαινῶ Μαρτύρων ξυνωρίδα. Ἰωσήφ. Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Τοῖς πόνοις, τοῖς τῆς σαρκὸς Πανεύφημοι, ἐγκαρτερήσαντες, εὐσθενεστάτη πίστει

λογισμοῦ, πρὸς τὴν ἄπονον χαίροντες, ζων μετεβιβάσθητε, ὑπὲρ ἡμῶν αἰὲ πρεσβεύοντες.

Ενθέοις, ὀχυρωθεῖς Ἀνίκητε, ὅπλοις τῆς πίστεως, πρὸς συμπλοκὴν ἀσάρκων δυσμενῶν, ῥωμαλέως ἐχώρησας, καὶ τὰ αὐτῶν στρατεύματα, θεία δυνάμει ἐξηφάνισας.

Ρητόρων, ἀδολεσχίαν ἐνδοξς, καὶ νοῦν ἀδόκιμον, Ἑλληνιστῶν φρονήσει θείῃ λαμπρυνόμενος ἥσυχνας· καὶ σεαυτὸν Ἀνίκητε, ὅλον πρὸς ἀθλήσιν ἐκδεδώκας.

Θεοτοκίον.

Παρθένος, καὶ πρὸ τοῦ τόκου Ἀχραντε, καὶ μετὰ γέννησιν, ὡς ἀληθῶς ἐδείχθης· τὸν Θεόν, ὑπὲρ λόγου γὰρ ἔτεκες, τὸν τοὺς Ἁγίους Μάρτυρας, ἐνηθληκότας στεφανώσαντα.

Κανὼν τοῦ Ὁσίου, ἧ ἡ Ἀκροστιχίς (ἀνευ τῶν Θεοτοκίων).

Ο' παμμέγιστος Μάξιμος δοξάζεται.

Ἰωάννου Μοναχοῦ (*).

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ολὴν μοι τὴν θεόπνου, ἐκ τῆς μελιρρύτου καὶ ἡδείας σου, ἐναπόσταξον γλώττην, θείε Μάξιμε χάριν τοῦ Πνεύματος.

Πῦρ καιόμενον ὦφθης, κατὰ τῶν αἱρέσεων Μακάριε· ὡς καλάμην γὰρ ταύτας, κατηγάλωσας ζήλω τοῦ Πνεύματος.

Αῆλον προετέθη, ἐκ δυσσεβεστάτης προαιρέσεως, μονοθέλητον δόγμα· τοῖς δὲ λόγοις σου Πάτερ διηλεγνται.

Θεοτοκίον.

Αχραντε Θεοτόκε, ἡ σεσαρκωμένον τὸν αἰδιον, καὶ ὑπέρθεον Λόγον, ὑπὲρ φύσιν τε καὶ ὕμνουμέν σε.

Τῶν Μαρτύρων. ᾠδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Νικήσας μετὰ Χριστοῦ, τὰς παρατάξεις τοῦ ἐχθροῦ στέφανον, νικητικὸν ἔλαβες, Μάρτυς ἀθλοφόρε Ἀνίκητε.

Ηλόγησαν τῆς σαρκὸς, ὡς φθειρομένης οἱ Χριστοῦ Μάρτυρες, καὶ χαλεπαὶ βάσανα, γνῶμη ῥωμαλέα ὑπήνεγκαν.

Ναμάτων ζωοποιῶν, πεπληρωμένοι θολερὰ ρεύματα, πλάνης σοφοὶ Μάρτυρες ρεύματι αἱμάτων ἐπαύσατε.

Θεοτοκίον.

Εκώκησεν ἐπὶ σοί, ὁ κατοικῶν τοὺς οὐρανοὺς Κύριος, καὶ ἐξ ἡμῶν ἄπασαν, πλάνην Θεοτόκε ἐξώκισεν.

Τοῦ Ὁσίου. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Μέγιστος ὁ Μάξιμος, τῆς εὐσεβοῦς Χριστοῦ πίστεως, παναληθῆς, κήρυξτε καὶ Μάρτυς, ἀνεδείχθη δι' αἵματος.

Μάξιμε μακάριε, σὺ δι' ἀσκήσεως γέγονας, θεοπρεπὲς, τῆς φιλοσοφίας, καὶ σοφὸν ἐνδιαίτημα.

Εβλυσεν ἡ γλῶσσά σου, ποταμηδὸν Χριστοῦ δόγματα, πανευσεβῆ, Μάξιμε παμμάκαρ, τῆς σοφίας ὁ τρόφιμος.

Θεοτοκίον.

Σὲ πάντες κεκτήμεθα, καταφυγὴν καὶ τεῖχος ἡμῶν, Χριστιανοί· σὲ δοξολογοῦμεν, ἀσιγήτως Πανύμνητε.

Ὁ Εἰρμός.

• Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
• Σοὶ Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ ὕμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς· εἴτα τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. β'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Φῶς τὸ τριλαμπές, οἰκῆσαν ἐν τῇ ψυχῇ σου, σκεῦος ἐκλεκτὸν, ἀνέδειξέ σε παμμάκαρ· σαφηνίζεις καὶ γὰρ τὰ θεία τοῖς πέραςι δυσεφίκτων νοημάτων τε τὴν δῆλωσιν μακάριε, τὴν Τριάδα πᾶσι Μάξιμε, ἀνακηρύττων τρανῶς, ὑπερούσιον ἀναρχον.

Ὁ Οἶκος.

Τῶν ἱερέων ἡ κρηπίς, ἡ βάσις τῶν δογμάτων, ἡ σάλπιγξ τῆς σοφίας, Μαρτύρων ἡ ἀκρότης, καὶ τῶν πιστῶν ὁ στηριγμός, κόσμῳ προανίσχει Μάξιμος ὁ θαυμαστός διὰ τῆς θείας αὐτοῦ μνήμης σήμερον. Τούτου οὖν πρὸς τὴν λάμπην ἀνάστητε πάντες, τὴν παρρησίαν καὶ τὸν ζῆλον εὐφημοῦντες, ὃν ἔδειξεν ὑπὲρ εὐσεβείας, δι' ἣν ἀληθῶς ὡς ποιμὴν ὑπὲρ ποιμνὸς παρετάξατο στερόνως κατὰ τῶν λύκων· οὓς καταβαλὼν βραθείοις νίκης ἐσέφη, τὴν Τριάδα πᾶσιν ἀνακηρύττων τρανῶς, ὑπερέσιον ἀναρχον.

Εἴτα Κάθισμα τῶν Ἀγίων, Ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Καταβαλόντες τοῦ ἐχθροῦ τὰς ἐπάρσεις, τῇ καρτερίᾳ τῶν δεινῶν ἀθλοφόροι, τὸν ἔχθρον ὠκήσατε γηθόμενοι, Φώτιε αἰοίδιμε, καὶ Ἀνίκητε μάκαρ· ὅθεν μακαρίζεσθε, εἰς αἰῶνα αἰῶνας, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντες Χριστῷ, τῶν ἐκτελούντων ὑμῶν τὰ μνημόσυνα.

Δόξα, Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Τὰ κατορθώματα τῆς πολιτείας σου, πάντων φωτίζουν τὰ διαθήματα, Μάξιμε Πάτερ ἀληθῶς, τῶν πίσει μιμουμένων σε· ὅθεν τοὺς ἐκ πόθου σε, μακαρίζοντας πάντοτε, σῶζε ταῖς πρεσβείαις σε, ἀπὸ πάσης στενώσεως, Χριστὸν τὸν ἀγαθὸν ἱκετεύων, μάκαρ αξιοθαύμαζε.

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει ἕτερον Κανὼνα τοῦ Ὁσίου Μάξιμου, εἰς Ἦχον πλ. δ'. καὶ αὐτὸν, ἀνώνυμον ὅμως, καὶ ἀνευ Ἀκροστιχίδος.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Ὅμοιον.

Τῆς Δείας δόξης σου, ὄντως ἀπαύγασμα, καθὼς ἠδύναντο, ἔδειξας Λόγε Θεοῦ, τοῖς Μαθηταῖς σου ἐν Θαβώρ, ὅρει μεταμορφούμενος· οἷς συνελλαμφθείημεν, καὶ ἡμεῖς οἱ ὑμνοῦντές σε, μόνε ἀναλλοίωτε, Ἰησοῦ παντοδύναμε, καὶ πίστει σοι συμφώνως βοῶντες· Δόξα Χριστὲ τῇ βασιλείᾳ σου.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδῶσα.

Πυρακτούμενοι ἀγάπῃ Θεοῦ προθύμως, φλόγῃ πυρὸς ὑπήλθετε, μένοντες τῇ δρόσῳ, ἀφλεκτοὶ τοῦ Πνεύματος, ἀήττητοι Μάρτυρες, θεῖοι πρεσβευταὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Απηνήσαντο τὸ σῶμα ποικιλοτρόπως, οἱ Ἀθληταὶ ξεόμενοι· ὅλῳ τῷ νοῖ γὰρ, τῷ Θεῷ ἠτένιζον, τῷ τούτοις παρέχοντι, τὴν ὑπομονὴν διὰ πίστεως.

Ισχυρότατοι ὡς πύργοι τῆς εὐσεβείας, τείχη ἐχθροῦ καθείλετε, καὶ πόλεως Δείας, Μάρτυρες κραυγάζοντες, πολῖται γεγονάτε· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Νυσταγμὸν ἔκ ἐνυστάξατε δυσσεβείας, ἀλλ' ἐγρηγόρσει Μάρτυρες Δεία τοὺς ὑπνοῦντας, πάντοτε εἰς θάνατον, πρὸς φῶς ἐξεγείρετε, τῆς Θεογνωσίας ἐν χάριτι. Θεοτοκίον.

Ως ὡραία ἀπεκύησας τὸν ὡραῖον, Παρθενομῆτορ ἄχραντε, τὸν ὡραιότατους, δείξαντα τοὺς Μάρτυρας, στερόνως ἐναθλήσαντας, καὶ τὴν ἀθείαν μειώσαντας.

Τοῦ Ὁσίου. Εἰσακήκοα Κύριε.

Γηγενεῖς σε γεραίρουσι, καὶ τῶν οὐρανίων τάξεις θαυμάζουσι· τῇ φιλίᾳ τῆς σοφίας γὰρ, ἀνεδείχθης Πάτερ ὥσπερ ἄσαρκος.

Ιταμὸς μὲν ὁ τύραννος, ἀλλ' ἡ καρτερία σου ἀκατάπληκτος· ὅθεν σὺ μὲν μεμακάρισται, ἐκεῖνος δὲ Πατὴρ ἐξωστράκισται.

Συναθλοῦσί σοι Μάξιμε, ἡ τῶν μαθητῶν δυαὶς ἡ πανόλβιος, σοὶ τῶν ἁθλῶν κοινωνήσαντες· διὸ καὶ ἐπάθλων ἴσων ἔτυχον.

Τῇ ροῇ σου τοῦ αἵματος, καταρδευομένη ἡ Ἐκκλησία Χριστοῦ, ἐξανθεῖ πατροπαράδοτον, τοῦ Θεοῦ σου σπόρου δόγμα Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Ητὸν στάχυν βλαστήσασα, τὸν ζωοποιὸν ἀνήροτος ἄρουρα, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ ζωὴν, Θεοτόκε σῶζε τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ ε'. Σὺ Κυρίε μου φῶς.

Μυρίοις αἰκισμοῖς, νεκρωθὲν τὸ σαρκίον σου Ἀνίκητε τὴν ἀγῆρω, καὶ ἀθάνατον δόξαν, παμμάκαρ προεξένησεν.

Ανάλωτος πυρὶ, κατακαίοντι γέγονας, ὦ Φώτιε Θεοῦ φέγγους, κοινωνὲ καὶ ἡμέρας, αἰδύτου τέκνον γνήσιον.

Ρέόντων τὴν φορὰν, παντελῶς ἀπεκρούσαντο, ποθήσαντες τῶν μενόντων, τὸ τερπνὸν ὀλοφύχως, οἱ Μάρτυρες οἱ ἐνδοξοί.

Θεοτοκίον.

Τὶς δύναται τὸ σὸν, ἐρμηνεύσαι Μυστήριον, ὦ Δέσποινα Θεοτόκε, ὑπὲρ νοῦν γὰρ καὶ λόγον, Θεὸν ἀφράστως τέτοκας.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Ο γνῶσιν τῶν γῆινων ἀθροίσας, καὶ οὐρανίων, ἐνδίκως φιλόσοφος, κατονομάζεται Μάξιμος.

Σοφίας τῆς ἀμείνω τῷ ἔρωτι, τοῦ Χριστοῦ σου, μιμητὴς πανάριστος, ὦφθης αἰοίδιμε Μάξιμε.

Μανία ὑπερόριος γέγονας, τοῦ τυράννου, εὐρες δὲ Μακάριε, τὸν Ἰησοῦν παραμύθιον.

Θεοτοκίον.

Κατεύνασον τὸν ἄστατον κλύδωνα, τῶν παθῶν μου, ἢ Θεὸν κυήσασα, τὸν κυβερνήτην καὶ Κύριον.

Ὡδὴ ζ'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Υψώθης, ἀνηλεῶς ἐν ξύλῳ ξεόμενος, τὸ τῆς νεκρώσεως πάχος, ἀπορρίπτων, Δείαν καταστολήν τε, οὐρανόθεν, ἐνδυόμενος Μάρτυς Ἀνίκητε.

Ρήξαντες τοὺς δεσμοὺς τῆς ἀπάτης οἱ Ἄγιοι, ἐν τῷ δεσμεῖσθαι εὐτόνως, τῆς ὑπομονῆς τε καὶ καρτερίας, θείοις βρόχοις, τὸν προστάτην τοῦ σκότους ἀπέπνιξαν.

Ωφθητε, ὡς μεγάλοι φωστῆρες φωτίζοντες, μαρμαρυγαῖς ἰαμάτων, καὶ ἀκτῖσι θείων ἀγωνισμάτων, πᾶσαν κτῖσιν, Ἀθλοφόροι Χριστοῦ γενναιότατοι. Θεοτοκίον.

Νομίμων, ἀπεκύησας δίχα Πανάμωμε, τὸν ἀληθῆ Νομοθέτην· ὃν δυσώπει νόμῳ τῆς ἀμαρτίας, τὴν ψυχὴν μου, τροπουμένην οἰκτεῖραι καὶ σῶσαί με.

Τοῦ Ὁσίου. Χιτῶνά μου παράσχου.

Ανένδοτον προσφέρων τῷ Θεῷ, Θεοφόρε δέησιν, ψυχῆς τε καὶ σώματος, τῶν παθῶν καὶ τῆς φθορᾶς ἡμᾶς λύτρωσαι.

Ξηραίνεται αἰρέσεως πηγὴ, βορβορώδους ἄπασα, αἰοίδιμε Μάξιμε, φραττομένη τῇ ἠδύτητι τῆς γλώττης σου.

Ιλάσθητί μοι μόνε ἀγαθὲ, καὶ πηγὴν τῆς χάριτος Χριστὲ τῇ καρδίᾳ μου, ταῖς λιταῖς τοῦ σοῦ Ὁσίου ἀνάβλυσον.

Θεοτοκίον.

Η μόνη διὰ λόγου ἐν σαρκί, τὸν Λόγον
κυήσασα, ῥῦσαι δεόμεθα, τῶν παγίδων
τοῦ ἐχθροῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**ιτῶνά μοι παράσχου φωτεινόν, ὁ ἀνα-
» **β**αλλόμενος, φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλεε
» **Χ**ριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κοντάκιον τῶν Ἀγίων, Ἦχος β'.

Τὰ ἄνω ζητοῦν.

Τοὺς θείους πιστοὶ, ὀπλίτας εὐφημήσωμεν·
τὸ ζεῦγος Χριστοῦ, τῆς δόξης ἐγκωμιά-
σωμεν· καὶ στερρόους ὡς κήρυκας, εὐσεβείας
ἅπαντες φίλαθλοι, καὶ Θεοῦ ὄντως ἐρασταί,
ἐν ὕμνοις ᾠσμάτων καταστέψωμεν.

Ὁ Οἶκος.

Γῆ καὶ σποδός, σαπρίατε καὶ σκώληξ, δι'
αἰσchrῶν καὶ βεβήλων ἔργων καὶ λογισμῶν
ὑπάρχων, μόνε φιλάνθρωπε, σὲ ἵκετεύω, καὶ σοὶ
προσπίπτω, ἐκκαθάραι με τῷ σπύγγῳ τῶν οἰ-
κτιρμῶν σου, Χριστέ, τοῦ ῥύπου, ὃν ἐν ἔργοις
καὶ λόγοις συνήθροισα· φωτίσαι δὲ τὸ ζοφῶδες
τοῦ νοός σου τῇ αἴγλῃ τῆς σῆς χάριτος, ἵνα ἀ-
ξίως τὴν ἐνστασιν τῶν Μαρτύρων Σωτήρ μου
ἐξείποιμι, ἐν ὕμνοις ᾠσμάτων κατασέφω αὐτός.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΒ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἀγίων
Μαρτύρων Φωτίου καὶ Ἀνικήτου.

Στίχοι.

Πῦρ Ἀνίκητον συμφλέγει τῷ Φωτίῳ,
Οὓς φωτὸς οἶκος ὡς ἀνικήτους φέρει.

Πῦρ κατὰ δωδεκάτην κτάνε Φῶτιον ἡδ' Ἀ-
νίκητον.

Οὔτοι ὑπῆρχον κατὰ τοὺς χρόνους Διοκλητιανοῦ βασι-
λέως· ἦν δὲ ὁ Ἅγιος Φῶτιος ἀδελφιδεὺς τοῦ Ἀγίου
Ἀνικήτου. Τοῦ οὖν Διοκλητιανοῦ ἐν Νικομηδείᾳ δημη-
γορήσαντος κατὰ τῶν Χριστιανῶν, παρουσίας τῆς Συγκλή-
του Βουλῆς, καὶ πλήθη βασανιστηρίων μέσον προθίντος,
καὶ παντοίως διαλωθήσεσθαι τοὺς ἐπικαλυμένους τὸ ὄνο-
μα τοῦ Χριστοῦ ἀπειλήσαντος, καὶ ἐξορίσειν ἐκ τῶν παν-
ταχόθεν ἄκρων τοὺς Χριστιανούς φρυξαμένους, καὶ πολ-
λὰ βλασφημήσαντος κατὰ τῆς δόξης τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ
τοῦ Θεοῦ, καὶ διεξιελθόντος, παρῶν ὁ Ἅγιος Μάρτυς τοῦ
Χριστοῦ Ἀνίκητος, εὐ κατεπλάγη τὰς ἀπειλάς τῶ τυράννου,
ἀλλὰ παρόρησά Χριστιανὸν ἑαυτὸν ὡμολόγησε, στηλιτεύ-
σας τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην, καὶ προσθεὶς, ὅτι κωφοὶ
καὶ ἀναίσθητοί εἰσιν οἱ σέβοντες αὐτά.

Διὰ ταῦτα τύπτεται βουνεύροις ἐπὶ τοσοῦτον, ὡς ἀμυ-
χὰς τινὰς ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ γενέσθαι, δι' ὧν αὐτοῦ τὰ
ἑσπᾶ καθωράτο. Εἴτα λέων ἀφίεται ἐπ' αὐτόν· ὃν ἰδὼν
ὁ Ἅγιος, μετὰ τοῦ μεγέθους καὶ τῆς μανιώδους φορᾶς
δεινὸν καὶ καταπληκτικὸν βρυξάμενον, ἐφωβήθη. Ὁ δὲ
λέων, προσεγγίσας αὐτῷ, πάντες πρεσβύτεροι κατεφάνη πρᾶυ-
τερος, καὶ οἶον συμπαθήσας τῷ Ἀγίῳ, τὸν ἐπιχεθέντα
αὐτοῦ διὰ τὸν φόβον τῷ προσώπῳ ἰδρῶτα, τῷ δεξιῷ ποδί

ὥσπερ σπύγγῳ ἀπέματτε. Τότε οὖν τοῦ Μάρτυρος εὐχαρι-
στία τῷ Θεῷ ἀναπέμφαντος, ἐπὶ τῷ τέλει τῆς εὐχῆς
σεισμός γέγονε· καὶ τὸ τοῦ Ἡρακλείους ξόانون καταπεσόν,
εἰς κόνιν ἰχώρησε, καὶ μέρος τῆς πόλεως κατενεχθὲν, πολλὰς
τῶν Ἑλλήνων ἀπώλεσε.

Προστάξαντος δὲ τοῦ Βασιλέως ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀ-
πομνηθῆναι, ἐπεὶ ὁ τὴν πληγὴν ἐπενεγκὼν δῆμιος ἀνε-
νέργητος ἔμεινε, τῆς χειρὸς αὐτοῦ μετὰ τῆς σπάθης κα-
τενεχθῆναι μὴ δυναμένης μεταβαλὼν ὁ τύραννος τὴν ἀ-
πίφασιν, δεσμεῖ τὸν Ἅγιον ἐν τροχῷ, πυρᾶς ὑποστρωθεί-
σης κάτωθεν· ἔνθα, διατεμνόμενος τὰ μέλη καὶ δικαιο-
μενος ἠΐστατο, καὶ ἐλύθη τὰ δεσμά, καὶ ὁ τροχὸς ἴστη, καὶ
τὸ πῦρ ἐσβίεσθη. Τότε δὲ καὶ ὁ ἀδελφιδεὺς αὐτοῦ Φῶτιος,
πρεσβυτέρων, περιεπτύξατο αὐτόν, πατέρα καὶ σωτήρα καὶ
θεῖον ἀποκαλούμενος.

Δεσμεῖται οὖν ἅμα τῷ Ἀγίῳ κλοιοῖς σιδηροῖς, καὶ
εἰρκτῇ ἀμφοτέρω τιθενται. Εἴτα ἐξαχθέντες, ξίονται, καὶ
πυρὶ φλέγονται, καὶ ὑπὸ τοῦ δήμου ἐν τῷ θεάτρῳ λίθοις
βάλλονται. Ἀβλαβεῖς δὲ ἐν τούτοις διαφυλαχθέντες δει-
νοῖς, ξύλοις προσδεθέντες τοὺς πόδας, ὑπὸ ἵππων ἀγρίων
σύρεσθαι προσετάχθησαν. Καὶ αὐτοὶ μαστιγθέντες σφοδρῶς,
καὶ ἄλατι σὺν ἔξει τοὺς ἐκ τῶν πληγῶν μώλωπας ἀνα-
ξανθέντες, ἀνεπιμέλητοι ἐπὶ τρισὶ χρόνοις ἐν τῷ δεσμωτη-
ρίῳ μένειν κατεδικάσθησαν.

Μετὰ δὲ τὸ ταριχευθῆναι ἐπὶ τοσοῦτον αὐτούς, ἐκκαύ-
σας ὁ τύραννος τὸ λεγόμενον Λουτρών Ἀντωνίνου
ἐπὶ ἡμέρας τρισὶν ἐν αὐτῷ τούτους κατέκλεισε. Τοῦ δὲ,
τῶν κευθμῶνων διὰ προσευχῆς τῶν Ἀγίων διαρράγέντων,
καὶ τοῦ στερεώματος διαλυθέντος, πλήθος ὕδατος ἀνεδόθη,
ὡς εἶναι αὐτούς, οὐκ εἰς διακεκαυμένον καὶ πυρφόρον,
ἀλλ' εἰς δροσερόλον χωρίον. Ἐπὶ τούτοις ἐπιτεχνᾶται κά-
μινον ὁ Διοκλητιανὸς χωνοειδῆ, κίσειν ἐπιστηριζομένην.
Ἐνθα βληθέντες, πέρας τῆς ἀθλήσεως, καὶ τοὺς τῆς νί-
κης στεφάνους ἰδέξαντο. Λέγεται δὲ, ὡς ὑποβληθέντας τῇ
καμίνῳ, ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις ἐμπνέειν· καὶ ἀνελευσθέντας
τὰ σώματα αὐτῶν διὰ σιδηρῶν ὀργάνων, αἰσινῇ φανῆναι,
μηδὲ μέχρι τριχὸς αὐτοὺς τῆς φλογὸς λυμνηαμένης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων
Παμφίλου καὶ Καπίτωνος, ξίφει τελειωθέντων.
Στίχ. Οἱ κείμενοι γῆ, καὶ λύθῳ πεφυρμένοι,
Ξίφος μετήλθον, Πάμφιλος καὶ Καπίτων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ὁσίων Σεργίου
καὶ Στεφάνου, ἐν εἰρήνῃ τελειωθέντων.

Στίχ. Ἰσὼν ἰδρώτων Σεργίῳ καὶ Στεφάνῳ,

Ἰσοὶ στέφανοι· καὶ γὰρ οὕτω τὸ πρέπον.
Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέη-
σον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Ἐνὸν ἀγῶνα, διηνυκότες ξένοι ὥφθητε, ὄν-
τως φρονημάτων ἐνδοξοὶ τῆς σαρκός· τῶν
Ἀγγέλων συμπολῖται δέ, συγκληρονόμοι τε τοῦ
Χριστοῦ μεγαλάνυμοι Μάρτυρες.

Ἰπομονῇ τε, καὶ καρτερίᾳ ἐνικήσατε, πάν-
των δυσμενῶν ἀθέων ἐπιβουλὰς· καὶ φαι-
δροὶ πόνοις γενόμενοι, πρὸς φέγγος ἄδυτον, με-
τεβιβάσθητε, Παναοίδιμοι.

Ναὸς Τριάδος, τῆς ὑπερθέου γενόμενοι, στή-
λας καὶ ναοὺς ἠδάφισαν ἀνδρικῶς, τῶν

ἀθέων οἱ πανεύφημοι, καὶ πρὸς οὐράνιον, λαὸν μετεβιβάσθησαν ἀγαλλόμενοι. Θεοτοκίον.

Ως πλατυτέρα, τῶν οὐρανῶν Ἀγνή ὑποδέδεξαι, Λόγον μηδαμοῦ χαρούμενον ὑπέρ νοῦν, στενωτάτην τοὺς ὁδεύοντας, ὁδὸν πανάμωμε, πρὸς πλατυσμόν εἰσάγοντα θείας ζωῆς. Τοῦ Ὁσίου. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Μίαν φύσιν Τριάδος, μίαν θέλῃσιν ἔφης, μίαν ἐνέργειαν· Θεοῦ δὲ σαρκωθέντος, δύο φύσεις, θελήσεις, ἐνεργείας ἐκήρυξας· Ὁ τῶν Πατέρων βοῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Οὐ θελήματα δύο, διαιρέμενα γνώμης ἐναντιότητι, ποιότητι δὲ μᾶλλον, ἀνεκήρυξας Πάτερ, φυσικῇ διαφέροντα· Ὁ τῶν Πατέρων βοῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Στήλην ὀρθοδοξίας, τοὺς ἐνθέους σου λόγους Πάτερ κατέχοντες, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις, καὶ θελήσει σέβομεν, τὸν τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸν τὸν σαρκωθέντα.

Δύο Πάτερ εἰδόντες, ἐνεργείας τοῦ οἴκτω σεσαρκωμένου Θεοῦ, δισσὰς αὐτεξουσίου, θελήσεις διδαχθέντες, ὑπὸ σοῦ ἀναμείλομεν· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῶν Ἀποστόλων. Ὡδὴ ἡ. Χεῖρας ἐκπετάσας.

Ρώμαλέον φρόνημα Σοφοί, ἐπιδεικνύμενοι, θηρῶν ὀρμήματα, οὐκ ἐπτοήθητε βράσματα, τῶν λεβήτων οὐκ ἐπτήξατε, οὐ τῶν μελῶν τὰς ἐκτομὰς οὐ βασάνων ποινὰς, ἐκβοῶντες· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ιᾶσθε τὰ πάθη τῶν πιστῶν, ἐξεικονίσαντες, πάθος μακάριον, ὑμῶν τοῖς πάθεσιν Ἅγιοι· καὶ καθαίρετε νοσήματα, καὶ φυγαδεύετε δεινὰ βοῶντες πνεύματα· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Δυὰς ἀθλητῶν περικαλλῆς, Τριάδα ἀκτιστον, καθωμολόγησε, καὶ μυριόλεκτον ὤλεσε, πολεμίων ὄντως φάλαγγα, καὶ μυριάσι νοηταῖς συνήφθη μέλπουσα· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον. Θεοτοκίον.

Αγία Παρθένε ἡ Θεὸν, τὸν ὑπεράγιον, ἀποκυήσασα, τὸν στεφανώσαντα χάριτι, τοὺς ἁγίους τούτους Μάρτυρας, σῶσον ἁγίατον ἡμᾶς, προθύμως μέλποντας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τοῦ Ὁσίου. Νικηταὶ τυράννου.

Ολικῶς ποθήσας, τὸν ὑπερποθήσαντα γένος ἀνθρώπων, τὸν σταυρόν σου ἦρας, καὶ αὐτῷ Μακάριε συνεσταυρώθης· Εὐλογεῖτε κράζων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ενωθεὶς ἀπάσης, ἡδονῆς Μακάριε θανατηφόρου, σεαυτὸν εἰργάσω, ὅλον ἀκηλίδωτον ἔσοπτρον θείον· Εὐλογεῖτε μέλπων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Απηνοῦς τυράννου, δυσσεβοῦς ὠμότητα οὐ κατεπλάγης, ἀλλ' ὡς πύργος ἔστης, ἀκλινῆς ἀκλόνητος ὀρθοδοξίας· Εὐλογεῖτε μέλπων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ζωηφόρον αἶγλην, ἐκ μιᾶς Θεότητος τρισυποστάτη, δεδεγμένοις ὥφθης, τοῖς ἐν σκότει ἥλιος καὶ πλανωμένοις· Εὐλογεῖτε μέλπων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τοῦ Ἀδάμ Παρθένε, τοῦ παραπεσόντος μὲν ὥφθης θυγάτηρ· τοῦ Θεοῦ δὲ μήτηρ, τοῦ ἀνακαινίσαντός μου τὴν οὐσίαν· ὃν ὑμνοῦμεν πάντα τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ν**ικηταὶ τυράννου, καὶ φλογὸς, τῆς χάριτος σου γεγονότες, οἱ τῶν ἐντολῶν σου, • σφόδρα ἀντεχόμενοι Παῖδες ἐβόων· Εὐλογεῖτε πάντα, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ιδοὺ ἡ φαιδρὰ καὶ φωσφόρος, καὶ πλήρης χάριτος ἡμέρα, ἔλαμψε Φωτίου τοῦ θείου, καὶ Ἀνικητοῦ πάντας φωτίζουσα, τοὺς ἐν αὐτῇ γεραίροντας, τὰ φωταυγῇ τέτων παθήματα.

Ωφθητε ὡς ἄνθρακες πᾶσαν, ὕλην κακίας ἐμπιπρῶντες· ὥφθητε ὡς τίμιοι ἄρνες, ἐθελουσίως κατασφαττόμενοι, καὶ τῷ Ἀμνῷ τῷ αἵροντι, τὰς ἁμαρτίας προσαγόμενοι.

Στίγματα ὑμῶν Ἀθλοφόροι, καὶ τὰ παθήματα καὶ πόνους, καὶ τὴν ὑπὲρ νοῦν καρτερίαν, καὶ τοὺς ἀγῶνας, καὶ τὴν τελείωσιν, πανευκλεῶς δοξάζοντες, σήμερον πάντες εὐφραινόμεθα.

Ηνθησαν κοιλάσιν ὁσίως, μαρτυρικαῖς καὶ θάπερ ῥόδα, οἱ περικαλλεῖς Ἀθλοφόροι, καὶ τὰς καρδίας εὐωδιάζουσι, τῶν εὐσεβῶν ἐν πνεύματι, δυσῶδη πλάνην ἐκμειώσαντες.

Θεοτοκίον.

Φώτισον ἡμᾶς ἡ τεκοῦσα, φῶς τὸ ἀπρόσιτον Παρθένε· ἐμπλησον ἡμᾶς εὐφροσύνης, καὶ θυμηδίας καὶ θείας γνώσεως, τοὺς καθαρὰς καρδίας σε, εὐσεβοφρόνως μακαρίζοντας.

Τοῦ Ὁσίου. Τὸν προδηλωθέντα.

Εἴτισου ὡς Ἀβελ, τὸ αἷμα καὶ εἰς αἰῶνας,
τὰ θεόπνευστα δόγματα, φωνῇ διαπρυσίῳ,
ἡ Χριστοῦ Ἐκκλησία κηρύττει, Μάξιμε παμ-
μάκαρ καὶ παμμέγιστε.

Τέτμηται ἡ χεὶρ σου· γράφει δὲ θείῳ δα-
κτύλῳ, ὡς καλάμῳ καὶ μέλανι, τετμημένη
τῇ γλώσσῃ, τῷ σῶ αἵματι τῷ ὀσίῳ Παμμακά-
ριστι ἐν καρδίαις τὴν ὀρθόδοξον.

Αῖνεται ἐν κόσμῳ, ἡ ἐνθεος παρρησία, καὶ
τὸ πῦρ τὸ ἐγκαρδίον, τῆς ἐνθέου ἀγά-
πης· δι' ἣν Ὁσιε τὴν τοῦ αἵματος χύσιν, Μά-
ξιμε ὑπέστης προθυμότατα.

Ιστασο πρὸ βήματος, θείου μετὰ Μαρτύρων,
οἷς τοῦ ξύλου τῆς πίστεως, ἐκοινώνησας
Πάτερ, καὶ ἡμᾶς οἰκειῶν τῷ Δεσπότη, καὶ σὲ
μιμητὰς ἀπεργαζόμενος.

Θεοτοκίον.

Σὺ εἰ Θεοτόκε, τὰ ὄπλα ἡμῶν καὶ τεῖχος,
σύ εἰ ἡ ἀντίληψις, τῶν εἰς σέ προστρεχόν-
των· σὲ καὶ νῦν εἰς πρεσβείαν κινούμεν, ἵνα
λυτρωθῶμεν τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν.

Ὁ Εἰρμός.

» Τὸν προδηλωθέντα, ἐν ὄρει τῷ νομοθέτῃ,
» ἐν πυρὶ καὶ βάτῳ, τόκον τὸν τῆς Ἀει-
» παρθένου, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν,
» ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ὁσίου.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τὰ βάθη τῶν κριμάτων σου, ἠρεύνηται τῷ
Πνεύματι· τὰ δὲ τοῦ Πνεύματος Σῶτερ,
ἐν πνεύματι καὶ δυνάμει, Μάξιμος ἐξηρεύνησεν,
ὡς ἐνδικὸς φιλόσοφος, θελήσεις ἐνεργείας τε,
ἀνακηρύττων σε δύο· διὸ λαμπρῶς νῦν τιμάται.

Τῶν Μαρτύρων. Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε.

Φῶς ἡ Φωτίου τοῖς ὄχλοις, ἐγένετο μαρτυ-
ρία, τοῦ Ἀνικητοῦ νικῶντος ἐν ταῖς βα-
σάνοις τὴν πλάνην, Χριστοῦ τὰς δύο γεννήσεις,
θεολογούντων· οὓς εὐφημήσωμεν ἅμα.

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε, φωτὸς Πατρός αἰ-
γεννήτου, ἐν τῷ φανέντι φωτί σου, σήμε-
ρον ἐν Θαβωρίῳ, φῶς εἶδομεν τὸν Πατέρα, φῶς
καὶ τὸ Πνεῦμα, φωταγωγοῦν πᾶσαν Κτίσιν.
Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ Προσόμοια
τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Παρηλθεν ἡ σκιά, ἐλήλυθεν ἡ χάρις, ἐν τῷ
Θαβῶρ τῷ ὄρει, Μωσῆς ἐβόα Σῶτερ, ἰδὼν
σου τὴν Θεότητα.

Στίχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί.

Ηλίας καὶ Μωσῆς, ἐν τῷ Θαβῶρ, τῷ ὄρει,
τὴν ἔξοδον ἐλάλουν, ἣν ἐμελλες πληρώσειν,
ὑπὲρ ἡμῶν Φιλάνθρωπε.

Στίχ. Θαβῶρ καὶ Ἑρμών.

Τῆς θείας σου μορφῆς, οἱ τρεῖς τῶν Μαθη-
τῶν σου, ὁρᾶν μὴ δυνηθέντες, τὴν ἀστρα-
πὴν ἐν φόβῳ, Σωτὴρ εἰς γῆν κατέπιπτον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁμοιον.

Υψωσον εὐσεβῶν, βασιλείων τὸ κέρασ, Παμ-
βασιλεῦ οἰκτίρμον, καὶ νίκας δίδου Σῶ-
τερ, πρεσβείαις τῆς τεκνύσεως σε.

Καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Ἀκολουθίας.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου
τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Εἰδήσις.

Εν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποθίσκεται τῆς θείας Μεταμερψώ-
σεως ἡ ἑορτὴ, καὶ ψάλλονται πάντα τὰ αὐτῆς, ἐν τε τῷ
Ἐσπερινῷ, καὶ τῷ Ὄρθρῳ, καὶ τῇ Λειτουργίᾳ, πλην τῶν
Ἀναγνωσμάτων καὶ τῆς Λιτῆς. Ἡ δὲ τοῦ Ἁγίου Μα-
ξίμου Ἀκολουθία προέφαιται κατὰ τὴν χθίς.

Ἐὰν δὲ τύχη ἐν Κυριακῇ ἡ παρούσα ἡμέρα, συμπάλ-
λονται τὰ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν Ἀναστασίμων, ἅτινα
καὶ προηγούνται.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΓ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς μεταθέσεως
τοῦ Λειψάνου τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου
τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχοι.

Κινοῦσί σου Μάξιμε πιστοὶ τὴν κόνιν,
Δηλοῦντες, ὡς ζῆς ἐξαμείβων καὶ τόπους.

Μαξίμου ἀμφὶ τρίτην νεκρὸν δεκάτην μετα-
θῆκαν (*).

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς αἰοδύμου καὶ παμ-
μακαρίστου Βασιλίσσης, καὶ κτιτορίσσης τῆς
σεβασμίας Μονῆς τοῦ Παντοκράτορος Σωτῆρος
Χριστοῦ, Εἰρήνης, τῆς διὰ τοῦ Ἁγίου καὶ Ἀγγελι-
κῆ σχήματος μετανομασθείσης Ξένης Μοναχῆς.
Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέη-
σον ἡμᾶς. Ἀμήν.

(*) Ὁρα τὸ Συναξάριον τοῦ Ἁγίου τούτου τῇ καὶ Ἰαννουαρίῳ.

ΤΗ ΙΔ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Προεόρτια τῆς Κοιμήσεως τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· καὶ μνήμη τοῦ Ἀγίου Προφήτου Μιχαίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ. Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5· καὶ ψάλλ. Στιχηρ. Προσόμοια τῶν Προεορτίων γ'.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Εν κυμβάλοις ἠχήσωμεν, ἐν ᾠδαῖς ἀλάλαζωμεν, Ἑορτὴν ἐξόδιον προεξάρχοντες, καὶ ἐπιτύμβια ἄσματα, φαιδρῶς ἐκβοήσωμεν· ἡ γὰρ Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, κιβωτός τε ἡ πάγχρυσος, ἐτοιμάζεται, νῦν ἐκ γῆς πρὸς τὰ ἄνω μεταβῆναι, πρὸς πάλινζωὸν καὶ θείαν, μεθισταμένη λαμπρότητα.

Αποστόλων ὁ θίασος, παραδόξως ἀθροίσθη τε, ἐκ περάτων σήμερον· ἡ γὰρ ἔμψυχος, πόλις τοῦ πάντων δεσπόζοντος, ἀπαίρειν ἐπείγεται, πρὸς τὰ κρείττω εὐκλεῶς, συγχορεύειν βασιλεία, τῷ Υἱῷ αὐτῆς· ἥς τῇ θείᾳ κηδεῖα ὁμοφρόνως, σὺν ταῖς ἄνω στρατηγίαις, ὕμνον ἐξόδιον ᾄσατε.

Ιερέων ὁ σύλλογος, βασιλεῖς τε καὶ ἄρχοντες, σὺν παρθένων τάγμασι νῦν προφθάσατε, ἅπας λαός τε συνδράμετε, ᾠδὴν ἐπιτάφιον, ἀναπέμποντες ὁμοῦ· ἡ γὰρ πάντων δεσπόζουσα, μέλλει αὖριον, τὴν ψυχὴν παραθέσθαι εἰς τὰς χεῖρας, τοῦ Υἱοῦ μεθισταμένη, πρὸς αἰώνιαν κατοίκησιν.

Καὶ τοῦ Προφήτου γ'.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ἐδωκας σημείωσιν.

Ορος προηγόρευσας, τὸ ἐμφανὲς καὶ περίοπτον, τῷ Σωτῆρι τὸ κήρυγμα, ἐπ' ἁκρῶν φανήσεσθαι, τῶν ὁρέων Μάκαρ τὴν ὑψηλοτάτην, θεωγνωσίαν προδηλῶν· ἐφ' ἣν τὰ ἔθνη πίστει συντρέχοντα, προθύμως καταφεύγουσι, καὶ τὴν ᾠδὴν ἐκδιδάσκονται, τοῦ Κυρίου καὶ σώζονται, σωτηρίαν αἰώνιον.

Αρχὼν ἐξελεύσεται, καὶ ποιμανεῖ τὸν λαὸν αὐτοῦ, Βηθλεὲμ ἐξορμώμενος, προέφησεν, Προφητῶν Μιχαῖα, γλώσση θεοπνεύστῳ, οὗ ἀπ' ἀρχῆς ἐξ ἡμερῶν, τῶν τοῦ αἰῶνός εἰσὶν αἱ ἔξοδοι· τανῦν δέ σου τὴν πρόρρησιν, ἐκβεβηκυῖαν θεωμένοι, διὰ σοῦ τὸν λαλήσαντα, θεοφρόνως δοξάζομεν.

Θρόνῳ παριστάμενος, Θεοῦ Προφήτα σεβάσμιε, καὶ χαρὰς ἀξιούμενος, καὶ δόξαν θεωμένος, καὶ τρυφῆς ἐνθέε, θείως ἀπολαύων, καὶ χαρμονῆς πνευματικῆς, καὶ εὐφροσύνης ἀ-

ναπιμπλάμενος, τοὺς πίστει νῦν τὴν μνήμην σε, ἐπιτελοῦντας ἐπόπτευσέ, πειρασμῶν ἐκλυτρήμενος, ταῖς ἀπαύστοις πρεσβείαις σου.

Δόξα, καὶ νῦν· Ἦχος δ'.

Τὴν πάνσεπτόν σε Κοίμησιν, Παναγία Παρθένε ἀγνή, τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη ἐν οὐρανῷ, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος ἐπὶ τῆς γῆς μακαρίζομεν· ὅτι Μήτηρ γέγονας τῷ ποιητοῦ τῶν ἀπάντων Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. Αὐτὸν ἐκετεύσας, ὑπὲρ ἡμῶν μὴ παύσῃ, δεόμεθα, τῶν εἰς σέ μετὰ Θεὸν τὰς ἐλπίδας δεμένων, Θεοτόκε πανύμνητε καὶ ἀπειρόγαμε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Ω θάύματος καινοῦ! ὦ τεραστίου ξένου! πῶς νέκρωσιν ὑπέστη, ἡ ζωηφόρος Κόρη, καὶ τάφῳ νῦν καλύπτεται;

Στιχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς.

Πᾶσα τῶν γηγενῶν, ἡ φύσις χορευέτω· ἰδοὺ γὰρ ἡ Παρθένος, ἡ τοῦ Ἀδάμ θυγάτηρ, πρὸς οὐρανὸν μεθίσταται.

Στιχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν.

Λάβε μοι κατὰ νοῦν, τὴν κλίνην τῆς Παρθένου, χοροῖς τῶν Ἀποστόλων, εὐκόσμως κυκλουμένην, ἄδουσι τὸν ἐξόδιον.

Δόξα, καὶ νῦν· Ἦχος β'.

Η τῶν οὐρανῶν ὑψηλότερα ὑπάρχουσα, καὶ τῶν Χερουβὶμ ἐνδοξότερα, καὶ πάσης κτίσεως τιμιωτέρα· ἡ δὲ ὑπερβάλλουσιν καθαρότητα, τῆς αἰδίδε ἐσίας δοχεῖον γεγεννημένη, ἐν ταῖς τοῦ Υἱοῦ χερσὶ, σήμερον τὴν παναγίαν παρατίθεται ψυχὴν, καὶ σὺν αὐτῇ πληροῦται τὰ σύγπαντα χαρᾶς, καὶ ἡμῖν δωρεῖται τὸ μέγα ἔλεος·

Ἀπολυτίκιον, Προεόρτιον.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Λαοὶ προσκιρτήσατε, χεῖρας κροτοῦντες πιστῶς, καὶ πόθῳ ἀθροίσθητε, σήμερον χαίροντες, καὶ φαιδρῶς ἀλαλάζοντες, πάντες ἐν εὐφροσύνῃ· τοῦ Θεοῦ γὰρ ἡ Μήτηρ, μέλλει τῶν ἐπιγείων, πρὸς τὰ ἄνω ἀπαίρειν, ἐνδόξως ἦν ἐν ὕμνοις αἰεὶ, ὡς Θεοτόκον δοξάζομεν.

Καὶ Ἀπολυσίς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογ., Κάθισμα τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Εἰς τὰ οὐράνια, ἡ νοερά σου ψυχὴ, εἰς τὸν Παράδεισον, ἡ καθαρὰ σου σκηνὴ, μετα-

τεθεῖσα ἐκ φθορᾶς, ἀγάλλεται Παναγία· ὅθεν
ἀνταπεδῶκε, τοῖς ἀνόμοις ὁ Κύριος· δόλον γὰρ
εἰργάσαντο, τῷ τιμίῳ Λειψάνῳ σου· διὸ σὺν Ἀ-
ποστόλοις βοῶμεν· Χαῖρε ἡ κεχαριτωμένη (*).

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογ. Κάθισμα τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Σὲ χερσὶ τοῦ δι' ἡμᾶς, ἐνανθρωπήσαντος ἐκ
σου, παραθεμένην τὴν ψυχὴν, ὡς πλαστερ-
γὸς σου καὶ Θεὸς πρὸς τὴν ζωὴν τὴν ἀκήρατον
μετέστησεν· ὅθεν σε σεπτῶς μακαρίζομεν, τὴν
μόνην καθαρὰν καὶ ἀμόλυντον· καὶ Θεοτόκον
ἅπαντες κυρίως, ὁμολογοῦντες κραυγάζομεν·
Χριστὸν δυσώπει, πρὸς ὃν μετέστης, σῶσαι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα ὁ Προεόρτιος Κανὼν τῆς Θεοτόκου, καὶ
τοῦ Προφήτου.

Κανὼν Προεόρτιος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Αἰνῶ γεγηθὼς τῇ Θεῇ τὴν Μητέρα. Ἰωσήφ (**).

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἀ"σωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ διαγαγόντι τὸν
» λαὸν αὐτοῦ, ἐν Ἐρυθρᾷ Θαλάσσει, ὥδῃν
» ἐπινίκιον· Ὅτι δεδοξασται.

Α"σωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ ἐν χώρᾳ ζώντων με-
ταστήσαντι, τὴν αὐτοῦ κατὰ σὰρκα, Πα-
ναγίαν Μητέρα τὴν ἄχραντον.

Ι"να τὸ κάλλος βλέπῃς, καὶ καταπολαύῃς, ὡ-
ραιότητος, τῇ Υἱοῦ σου Παρθένε, πρὸς αὐτὸν
μεταστάσα ἀνέδραμες.

Νέκρωσιν πῶς ὑπέστης, ἡ τὸν νεκρωτὴν Ἀ-
δου κυήσασα, καὶ νεκροῖς τοῖς ἀνθρώποις,
διὰ σοῦ τὴν ζωὴν χαρισάμενον;

Ω"φθης καθαρωτέρα, πάντων τὸν καθαίροντα
κυήσασα, ἀμαρτίας Παρθένε· διὰ τοῦτο
σε πίστει δοξαζόμεν.

Κανὼν τοῦ Προφήτου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Ὡς χρησιμολέκτην τὸν Μιχαῖαν αἰνέσω.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑμνὸν διοδεύσας.

Ως ἔσοπτρον ὄντως εἰλικρινές, Θεοῦ καὶ τῶν
Θείων, χρηματίζων τῷ Πλαστουργῷ, πα-

ρίστασαι Μάκαρ, ὃν δυσώπει, κινδύνων σῶσαι
τοὺς πίστει ὑμνοῦντάς σε.

Συνέσεως πλήρης πνευματικῆς, ὑπάρχων Μι-
χαῖα, καὶ σοφίας παρὰ Θεοῦ, τὴν τῶν ἐσο-
μένων ἐμνήθης, ὡς καθαρὸς γινώσιν πανάριστε.

Χρησμούς ἐκτιθέμενος εὐσεβῶς, τὸν Κύριον
ἔφης, αὐρανόθεν ἐπὶ τῆς γῆς, φανῆναι
Παμμακάρ διαγράφων, τὴν πρὸς ἡμᾶς αὐτοῦ
φανέρωσιν. Θεοτοκίον.

Ρυόμενος ὥφθη ἐπὶ τῆς γῆς, τοὺς πρὶν αἰχ-
ραλώτους, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν, σαρ-
κὸς ἐν προσλήψει Θεομήτορ, ὃ πρὸ αἰώνων
γνωρίζομενος.

Προεόρτιος. ᾠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Γῆ καὶ τὰ οὐράνια, τῇ Μεταστάσει σου χαί-
ρουσι, Μήτηρ Θεοῦ, διὰ σοῦ τυχόντα, πα-
ραδόξου ἐνώσεως.

Ε"χαιρον οὐράνιοι, ὑποδεχόμενοι Ἀγγελοι,
σὲ ἀπὸ γῆς, ἀναφερομένην, Θεοτόκε Παν-
ύμνητε.

Γέγονε παραδόξως, ὥσπερ ἡ κύστις Ἀχραντε,
σοῦ ἀληθῶς, οὕτω καὶ ἡ θεία, καὶ σεπτὴ
σου Μετάστασις.

Η"ρθης πρὸς σκηνώματα, τὰ ἐπουράνια πᾶ-
ναγενε, οὔσα Θεοῦ, ἄχραντε Παρθένε, κα-
θαρῶτατον τέμενος.

τοῦ Προφήτου. Ὁ αὐτός. Εἰρμός.

Ησὴ γλῶσσα κάλαμος, τοῦ θείου Πνεύμα-
τος γέγονε, δι' ἧς ἡμῖν, τὴν τῶν ἐσομένων
ἐφανέρωσας ἐκβάσιν.

Σὺ τὸν προαιώνιον, σὰρκα γενόμενον ἔδειξας,
ἐν Βηθλεὲμ, ἄρχοντα τῶν ὅλων, καὶ Σωτῆ-
ρα ἡγούμενον.

Μύστης ἀκριθέστατος, τῶν ὑπὲρ νοῦν ἡμῖν
γέγονας, προφητικοῖς, ἐνδοξε Προφῆτα,
φωτισμοῖς ἀνταγόμενος. Θεοτοκίον.

Ο"ρος ἐμφανεστάτος, σὺ ἐχρημάτισας Πάν-
αγενε, οὗ ἐπιβάς, Κύριος ἐφάνη· ἐφ' ὃν νῦν
καταφεύγομεν. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
» σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτι-
» σμένων· καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα τοῦ Προφήτου.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Σὲ δοχεῖον εὐροῦσα ἀγνὸν καὶ ἄμωμον, ἡ τῇ
Πνεύματος χάρις ἐν σοὶ ἐσκήνωσε, καὶ τὰ
μέλλοντα σαφῶς, ὡς ἐνεστώτα εἶπεν, τὴν σὴν
διήγειρέ ψυχὴν, Προφῆτα κήρυξ τοῦ Χριστοῦ·
διὸ μὴ παύσῃ πρεσβεύων, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τι-
μῶντων, σοῦ ἐπαξίως μνήμην τὴν ἐνδοξον.

(*) Τὸ Κάθισμα τοῦτο οὕτω διορθοῦται ὑπὸ τοῦ τῶν Μη-
ναίων διορθωτοῦ.

Ἀπὸ τοῦ σκήνους σου, τὴν νεαράν σου ψυχὴν· ἀπὸ τοῦ τά-
φου δέ, τὴν καθαρὰν σου σκηνὴν, παραλαβὼν ὁ σὸς Υἱός, με-
τέστησέ Θεοτόκε, εἰς τὰ ἐπουράνια, ἀποδῶς τὰ ἐπιχειρά, τοῖς
ἀποτολήμῃσας, περιτρέψαι σὲν σκήμποδα· ὃν τοὺς ἐν πίστει
ἀσπαζομένους, σῶζε πανάχραντε πρεσβεύεις σου.

(**) Τὸ Χερσόγραφον ἔχει ἕτερον Κανόνα Προεόρτιον, πρὸς τὸ,
ἔκπουν καὶ ἀναβάτην, φέροντα Ἀκροστιχίδα· Τῆς Θεο-
τόκου Κοίμησιν ἐξῆς δα λέγων. Ἔστιν ὁμοῦς ἀνώνυμος,
καὶ κακόζηλος ὅλος, ὡς καὶ αὐτὴ ἔτι ἡ ἀκροστιχίς.

Δόξα, καὶ νῦν. Προεόρτιον.

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Τὰ προεόρτια τῆς Μεταστάσεως, πανηγυρίζοντες τῆς Θεομήτορος, ἀγαλλιώμενοι φαιδρῶς, πρὸς αὐτὴν ἀνακραίξωμεν· Χαῖρε ἡ ἀπαίρουσα, ἀπὸ γῆς πρὸς οὐράνια· χαῖρε ἡ τὰ πέρατα, τῇ Κοιμήσει ζωώσασα· διὸ νῦν μεταβαίνουσα μέμνησα, τὰ κόσμη, ἡ Κεχαριτωμένη.

Προεόρτιος. Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Θαῖμος εἶχε καὶ ἐκστασις, τοὺς τοῦ Λόγου μύσας ὀρώντας· Ἀχραντε, σὲ νεκρὴν ἔσαν καὶ ἄφωνον, τῆς ζωῆς Μητέρα χρηματίζουσιν.

Ω κηδεῖας! ὦ χάριτος! ὦ τῆς ὑπὲρ λόγον τότε ὑμνήσεως! ἦν προσῆγον οἱ θεόφρονες, σὲ περιστῶτες Παμμακάριστε.

Σὺ χωρίον εὐρύχωρον, γέγονας τοῦ Λόγου· ὅθεν μετῆρέ σε, πρὸς εὐρύχωρον καὶ ἅγιον, Θεότοκε λῆξιν καὶ αἰώνιον.

Τὴν ἀγίαν σε Κοίμησιν, Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι μακαρίζουσι· πάντων πέλεις γὰρ Βασίλισσα, Βασιλέα πάντων ἡ κηῖσασα.

Τοῦ Προφήτου. Ὁ αὐτός.

Λαμπηδάσι τῆς ἁνῶθεν, θείας ἐπιπνοίας καταυγαζόμενος, τὰ ἐσόμενα ἐμήνυσας, ὡς παρόντα βλέπων Ἀξιόγαστε.

Εκ Σιών ἐξεληλύθε, νόμος ὡς προέφης Θεόμακάριστε, καὶ διεδραμε τὰ πέρατα, τοῦ Χριστοῦ ὁ λόγος κηρυττόμενος.

Κυριεύει ἐπέφανεν, οἴκου Ἰακώβ τῶν ὅλων ὁ Κύριος, καὶ ἐν δόξῃ τοῦ ὀνόματος, ὡς ποιμὴν ποιμαίνει τὸν λαὸν αὐτοῦ. Θεοτοκίον.

Ταῦ Ἀδάμ ἡ ἀπόγονος, Μητέρα τοῦ Θεοῦ καὶ Κτίστου πεπίστευται· σάρκα τοῦτον γὰρ γεγόμενον, ἐξ αὐτῆς ἀφράστως ἀπεκύησεν.

Προεόρτιος. Ὡδὴ ε'. Ὁρθρίζαντες βοῶμέν σοι.

Ο τάφος σὺ κηρύττει Πανάμωμε, τὴν ταφὴν σου, καὶ τὴν μετὰ σώματος, πρὸς οὐρανούς νῦν Μετάστασιν.

Υμνήσατε παρθένοι δοξάσατε, νεανίσκοι, πρεσβῦται καὶ ἄρχοντες, τῆς Θεοτόκου τὴν Κοίμησιν.

Θαναῖσα ἀθανάτους μετέβης, πρὸς κατοικίας, ἐχθρὸν θανατώσασα, τῷ τοκετῷ σε Πανάμωμε.

Εκύκλουν θεολήπτων ἀνδρῶν σε, χοροστασίαι, ἐξαδίαις ῥήμασιν, ὑμναλογοῦντές σε Δέσποινα. Τοῦ Προφήτου. Ὁ αὐτός.

Ηγάπησας ὀπίσω πορεύεσθαι, τοῦ Κυρίου, ἔτομος γεγόμενος, ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ Πάυσασθε.

Νενόηκας τὴν μέλλουσαν ἔσεσθαι, σωτηρίαν, ἅπασιν ταῖς ἔθνεσιν, ἐξ Ἰουδαίων Θεσπέσιε. **Τ**ὴν χάριν θεωρῶν προεκήρυξας, Θεοφαίντορ, ἐφ' ἣν καταφεύξονται, ἐθνῶν ἀγγελοι σωζόμενοι. Θεοτοκίον.

Ο τόπος τοῦ Κυρίου σὺ πέφηνας, Θεομήτορ, ἐξ οὗ ἐκπεπόρευται, τὸν κόσμον πλάνης ῥυσάμενος.

Προεόρτιος. Ὡδὴ ε'. Τὴν δέησιν ἐκχῶ.

Ο αἶκος τὸν τοῦ παντός συνοχέα, ὁ χωρήσας μεταβαίνει οἰκῆσαι, πρὸς οὐρανούς, οὐρανὸς δεδειγμένοι, Χριστοῦ καὶ θρόνος, καὶ μέγα παλάτιον, ἡ πάναγνος Περιστερά· ἥς τὴν θείαν ὑμνήσωμεν Κοίμησιν.

Υπόπτεροι ἐν νεφέλαις ἀρθέντες, αἰετοὶ ὡς ὑψιπέται τοῦ Λόγου, Γεθσημανῇ, συνελθόντες Παρθένε, σὲ ἐπεφώνουν ἀπαίρειν τὴν μέλλουσαν, πανύμνητε πρὸς οὐρανόν· οὓς ὡς τέκνα Υἱοῦ σου ὑψολόγησας.

Τὴν αὕτη ἡ ἀναβαίνουσα πέλει, κοσμηκῶν ἀπὸ κοιλαδῶν; τίς αὕτη, ἡ προπαμπή, καὶ προπάρευσις ξένη; τί τὸ ὀρώμενον μέγα μυσῆριον; Ἡ πάντων ἐστὶ Βασιλὶς, καὶ Κυρία καὶ δόξα καὶ καύχημα.

Η ἀλάλαζεν Ἀποστόλων ὁ δῆμος, καὶ δακρύων ἐπληρώθη ἡνίκα, σοῦ τὴν ψυχὴν, τὴν ἀγίαν λιπῆσαν, τὸ θεοδόχον τεθέαται σκηνώμα· καὶ ὑμνήσε θεοπρεπῶς, σοῦ τὴν θείαν Πανάμωμε Κοίμησιν.

Τοῦ Προφήτου. Χιτῶνά μοι παράσχου.

Νόμων ἀντεχόμενος Θεοῦ, διηλεγξας ἅπαντας, τοὺς παραβαίνοντας, τὴν τοῦ νόμου φυλακὴν Παναοίδιμε.

Μιχαῖα τὰ θείον καὶ σεπτὸν, τῇ Πνεύματος ὄργανον, ταῖς ἱεσίσαις σου, ἐκ κινδύνων τοὺς πιστοὺς διαφυλάξου. Θεοτοκίον.

Ιουδα τὸν οἶκον ἐμφανῇ, Παρθένε πεποίηκας, τὸν ἀνατείλαντα, ἐξ ἀγίας σου γαστρός φανερώσασα. Ὁ Εἰρμός.

» Χιτῶνά μοι παράσχου φωτεινόν, ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλεε
» Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κοντάκιον Προεόρτιον.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῇ ἐνδόξῳ κνήμῃ σε ἡ οἰκουμένη, τῷ αὐτῷ Πνεύματι, πεποικιλμένη νοερῶς, ἐν εὐφροσύνῃ κραυγάζει σου· Χαῖρε Παρθένε, Χριστιανῶν τὸ καύχημα. Ὁ Οἶκος.

Νῦν εὐφραίνεσθω οὐρανός, σκιρτάτω πᾶσα κτίσις· ἰδοὺ γὰρ ἡ Παρθένος ἀπὸ τῆς γῆς

ἀπαίρει, καὶ πρὸς Παράδεισον μολεῖ· πᾶσι σωτηρία ἐπεφάνη ἐκ Θεοῦ, πρεσβεύουσα καὶ σκέπουσα. Διὸ καὶ Ἀποστόλων ἐπέδραμε πᾶσα ἡ χορεία, ἐκ περάτων ἀθροισθεῖσα· νεφέλαι γὰρ ἐφάνησαν ἄφνω ἀρπάσασαι αὐτὴς· ἐπέστησαν ἅμα τῇ Μητρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ ἀνεβόων· Χαῖρε θησαυρὲ τῆς Μάννα τῆς διαθήκης. Χαῖρε Παρθένε, Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Μιχαίου.

Στίχοι.

Ἐκ γῆς μὲν ἦρθην, εἶδὲ καὶ πόλον φθάσω,
Χάριν Μιχαίας, εἰσομαί σοι τῷ ξύλῳ.

Μιχαίας δεκάτῃ ξύλῳ ἦρθη ἡδὲ τετάρτῃ.

Οὗτος ἦν υἱὸς Ἰωράμ, γεννηθεὶς ἐν Μωραθῇ, ἐκ φυλῆς Ἐφραΐμ, καὶ προφήτευσεν ἔτη πδ'. Προέλαβε δὲ τὴν ἔλευσιν τοῦ Χριστοῦ, ἔτη χς'. καὶ πολλὰ ποιήσας Ἀχαάβ τῷ Βασιλεῖ Ἰούδα, ὑπὸ Ἰωράμ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἀναιρεῖται κριμασθεὶς, ὅτι ἤλεγχεν αὐτὸν ἐπὶ ταῖς ἀσεβείαις αὐτοῦ, καὶ τῶν πατέρων αὐτοῦ· καὶ θανὼν ἐτάφη ἐν Μωραθῇ, ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ μόνος, σύνεγγος τοῦ πολυανδρίου Ἐνακείμ· καὶ ἴσθιν ὁ τάφος αὐτοῦ γνωσκόμενος (*).

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Μαρκελλοῦ, Ἐπισκόπου Ἀπαμείας.

Στίχ. Κνίσσαις νοηταῖς τὸν Θεὸν καθηδύνας,

Καὶ σαρκὸς αὐτὸν ἡδύνεις κνίσση Πάτερ.

Οὗτος γέγονεν ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ Βασιλέως, ἐκ τῆς Κυπρίων ὁρμώμενος νήσου· ἐν ἧ, κοσμικὴν πράξας ἀρχὴν, καὶ τὴν διοίκησιν αὐτῆς πιστευθεὶς πάντας ἐξέπληξεν, εὐσεβείᾳ καὶ ἀκριθείᾳ περὶ τὰ πράγματα χρώμενος. Εἰς δὲ τὴν Ἱεραρχικὴν τάξιν μεταβάς, καὶ Ἀπαμείας τῆς κατὰ Συρίαν Ἐπισκοπὸς καταστάς, πρὸς τε τὰ ἄλλα δικαίως ἐπολιτεύσατο καὶ οὐσίως, καὶ δὴ καὶ θειοῦ τῆς κατὰ Χριστὸν πίστεως γέγονε ζηλωτὴς, Ἐκκλησίας τε εἰς δόξαν Θεῷ συνιστῶν, καὶ ναοὺς εἰδωλικοὺς καὶ θαιρῶν. Ὡν ἓνα μὴ συγχωρῶντος αὐτῷ τοῦ ἐν αὐτῷ δαίμονος κατακαῖναι, ἢ μηχαναῖς τισὶ καταβληθῆναι, ὅς ἐλέγετο τοῦ Διὸς, λαβὼν ὕδωρ ὁ Ἅγιος, καὶ εὐλογήσας, καὶ τοῖς στοιχειασθεῖσι ξύλοις ἐπὶ ῥάνας, ἀναφθῆναι καὶ κατακαῖναι πεποίηκε. Συσχεθεὶς δὲ ἐπὶ τούτῳ ὑπὸ τῶν εἰδωλολατρῶν, καὶ εἰς πῦρ βληθεὶς, τὸν στίφανον τοῦ μαρτυρίου ἠνέγκατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς εἰς τὸ παλαιόν ἀνακομιδῆς τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

Στίχ. Λόγους ἀνάψας, ἀντὶ φαδρῶν λαμπάδων,

Σταυρόν προπέμπω τῶν ἀνακτόρων ἔσω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Οὐρσικίου.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ Βασιλέως, ἐκ πόλεως Σιδαντοῦ, τοῦ τῶν ἄνω Ἰλλυριῶν, στρατιώτης τὴν τάξιν, καὶ ἐπὶ τὴν τοῦ Τριβούνου ἀξίαν ἦδη προκόψας.

(*) Ὅρα ἐν τῷ Μ. Ὁρολογίῳ τίς ἦν, καὶ πάτε ἠκμασεν ὁ Μιχαίας οὗτος.

Διαβάλλεται οὖν πρὸς τὸν Βασιλέα Μαξιμιανόν, ὃς Ἀριστείδῃ τῷ Ἐπάρχῳ τὸν Ἅγιον ἐξετασθησόμενον δίδωκε· παρ' οὗ βρυνεύοις κατὰ τῶν νῶτων καὶ τῶν πλευρῶν σφοδρῶς αἰκίζεται· εἶτα, λίνους ἐλαίῳ διαβρόχοις περιελισθεὶς τὰς χεῖρας, καὶ θείῳ καὶ ῥητίνῃ ἐπιπασθεὶς ὑφάπτεται. Ἐνθα τοῦ Ἁγίου δίκαια πάσχειν τὰς χεῖρας αὐτοῦ λέγοντος, ἐτι τὸν τύραννον ἀπολλύμενον κακίστα διασώσατο· ἐπεὶ παρά τινος Τερτυλιανοῦ ἐρίμθη ὁ τύραννος, ὡς ἀγνώμων περὶ τὸν εὐεργέτην γινόμενος, ὕδωρ τε ἐπιχίαις κατὰ τῶν χειρῶν τοῦ Ἁγίου, καὶ τὴν φλόγα σβέσαι προσέταξεν. Ὀλβιανὸς δέ τις οὕτω καλούμενος, Ἕλληνας, ὀργισθεὶς, σὺν ταραχῇ ἀπὸ τοῦ Πραιτωρίου ἐξῆλθεν· ἐς οὗ καδὲ γινόμενος, ὑπὸ σκορπίου πληγῆς, σὺν ῥόδυνῃ κακῶς τὴν ψυχὴν ἀπέρρηξεν. Ὁ δὲ Ἅγιος Οὐρσίκιος δέχεται τὴν ἀπόφασιν, καὶ τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται, Οὐάλεντος, τοῦ διαβαλόντος αὐτὸν, σπασαμένου τὸ ξίφος, καὶ τρίτον ἐνέγκαντος κατ' αὐτοῦ.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβεΐαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Προεόρτιος. Ὡδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Νόμους τῆς φύσεως λαβοῦσα, τῇ κυήσει σου τῷ ἀνθρωπίνῳ νόμῳ, θνήσκεις μόνη Ἀγνή, ζωώσασα τοὺς πάλαι, νενεκρωμένους ἄχραντε, ζωηφόρῳ τοκετῷ σου.

Μένει κενὸς ὁ θείος τάφος, σοῦ τῆς σώματος, τῆς χάριτος δὲ πλήρης· ποταμοὺς γὰρ ἡμῖν, πηγαίνει ἰαμάτων, καὶ ἀποπαύει ρεύματα, Παναγία Θεοτόκε.

Ἡ ῥθη τὸ σῶμα μὲν τοῦ τάφου, παραμένει δὲ ἡμῖν ἡ εὐλογία, σοῦ Παρθένε ἀγνή, τυφλὸς φωταγωγοῦσα, καὶ σοῦ τὸ εὐσυμπάθητον, ὑπεμφαίνουσα πλουσίως.

Τόμε καινὴ ἐν ᾧ ὁ Λόγος, ἀναγέγραπται συνόδῳ ξενωτάτῃ, βίβλῳ πάντας ζωῆς, ἰκέτευε γραφῆναι, τοὺς τὴν σεπτὴν σου Κοίμησιν, καὶ παραδόξον ὑμνοῦντας.

Τοῦ Προφήτου. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Χρησιμώτατος ὥφθης, τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων καὶ δραστηκώτατος, τὸ θράσος τῶν κρατούντων, ἐλέγχων καὶ διδάσκων, καὶ βοῶν Ἀξιάγαστε· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἀΰπαστράπτων ἀκτίσι, πολιτείας ἐνθέης καὶ καθαρότητος. Προφήτης ἀνεδείχθης, τῆς θείας ἐμφανείας, ἀναμείλων Μακάριε· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Γαουργὸς τῷ τεκόντι, ἰσοδύναμος Λόγος καὶ συναΐδιος, ἐν μήτρᾳ τῆς Παρθένου, Πατὴρ τῇ εὐδοκίᾳ, πλαστοουργεῖται ὡς ἄνθρωπος· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Προεόρτιος. Ὡδὴ η'. Οἱ θεορρήμονες Παῖδες.

Εκ τῶν περάτων ἐλθόντες οἱ περάτων, φωτοειδέστατοι στύλοι, πρὸς τὴν Σιών πα-

ρεγένοντο, πέρας βίου λαβοῦσαν, κηδεῦσαί σε Ἀ΄χραντε.

Ρήτορευόντων οὐ σθένει πᾶσα γλῶσσα, οὐδὲ Ἀγγέλων ἀξίως, ἀνευφημῆσαί σε τάγμα-
τα· ἀσυγκρίτως γὰρ πάντων, ὑπέγκεισαι Δέ-
σπαινα.

Αγαλλιάσθω ἡ κτίσις, αἱ νεφέλαι, ἐν τῇ πα-
ρούσῃ ἡμέρᾳ, δικαιοσύνην βανάτωσαν, τῆς
Παρθένου τιμῶσαι, τὴν Δεῖαν Μετάστασιν.

Θεοτοκίον.

Ιδε ὁ Θρόνος Κυρίου ὑπερέχων, τὰ Χερουβὶμ
καὶ τοὺς Θρόνους, γῆθεν ὑψοῦται τεθήσεσθαι,
εἰς βασιλεία Δεῖα, ἡ μόνη πανάμωμος.

Τοῦ Προφήτου. Μουσικῶν ὀργάνων.

Απ' ἀρχῆς ὑπάρχων ἐξ αἰῶνος, τοῦ Θεοῦ ὁ
Λόγος ἐπεφάνη, λυτρώμενος τὴς ἐξ Ἀδάμ,
Μιχαίας ὡς προέφη, τὸν Κύριον ὑμνοῦντας, καὶ
ὑπερυψοῦντας αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νοερῶς μυούμενος ἐβόας· Θελητὴς ἐλέους ὁ
Δεσπότης, ὡς εὐσπλαγχνος μετανοῶν, ἐπὶ
ταῖς ἀδικίαις, τῶν πίστει μελωδούντων, καὶ ὑ-
περυψούντων αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ατραπῆς ὡς φέγγος ἀπεφάνθη, τοῦ Θεοῦ
τὴν αἴγλην δεδεγμένος, ὡς ἔσαπτρον δια-
φανὲς γενόμενος Μιχαία, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,
καὶ ὑπερυψοῦτε βῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ισχυραὶν παράκλησιν Παρθένε, τὸν ἐκ σοῦ τε-
χθέντα κεκτημένοι, κρατῶμεν ἀποστολικῶς,
σεπτῆς ὁμολογίας, ὡς Κύριον ὑμνοῦντες, καὶ
ὑπερυψοῦντες εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Μ**ουσικῶν ὀργάνων συμφωνούντων, καὶ
• λαῶν ἀπείρων προσκυνούντων, εἰκόνι
• τῇ ἐν Δεηρᾷ, τρεῖς Παῖδες μὴ πεισθέντες,
• τὸν Κύριον ἀνύμνου, καὶ ἐδοξολογοῦν, εἰς
• πάντας τοὺς αἰῶνας.

Προεόρτιος. Ὡδὴ Δ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ως πάντων φαιδροτέρα, τῶν ἐπιθρανίων, τῆς
ὑμνητῆς τῆς φαιδρᾶς σου Κοιμήσεως, τῶν
σῶν χαίρων τῷ φέγγει φαίδρυμον φώτισον.

Σκιρτήσατε καρδίαι, πάντων εὐσεβούντων,
ἐν τῇ Κοιμήσει τῆς μόνης Θεάπαιδος, τῇ
ἀκοιμήτῳ· πρεσβείᾳ ταύτης σωζόμεναι.

Ηγῇ πανηγυρίζει, Ἀγγελοι σκιρτῶσιν, ἀ-
γαλλῶνται δὲ πάντες οἱ Δέκαται, ἐν τῇ
Κοιμήσει σου Κόρη ὑμνολογοῦντές σε.

Φιλάγαθε Παρθένε, βᾶνον ἐπὶ πάντας, τὰ
ἀγαθὰ σου ἐλέη, καὶ σῶσον ἡμᾶς ἡ τὸν
πανάγαθον Λόγον ἀπακνήσασα.

Τοῦ Προφήτου. Ὁ αὐτός.

Νοὶ τῷ ἀκηράτῳ, καὶ καθαρῳτάτῳ, μαρμα-
ρυγαῖς εὐσεβείαις λαμπόμενος, ὑπὲρ τοῦ
κόσμου πρεσβεύων αἰεὶ παρίστασαι.

Επέστη ἡ φωσφόρος, μνήμη σου Προφήτα,
προφητικῶν χαρισμάτων ἀνάπλεως, καὶ
ποταμούς μετανοίας ἀναπηγάζουσα.

Σωτήρα τὸν τοῦ κόσμου, παραγεγόνότα, κα-
τὰ τὴν σὴν προφητείαν θεώμενος, τῆς ὑπὲρ
νοῦν εὐφροσύνης Μάκαρ ἀπόλαυε. Θεοτοκίον.

Ως πάντων ὑπερτέρα, καὶ καθαρωτέρα, τὸν
μολυσμὸν τῆς ψυχῆς μου καθάρισον, ὁ τὸν
Θεὸν συλλαβοῦσα τὸν ὑπεράγαθον. Ὁ Εἰρμός.

• **Κ**υρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ
• σοῦ σεσωσμένοι Παρθένε ἀγνή, σὺν ἀ-
• σματόις χορείαις σὲ μεγαλύνοντες.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Προφήτου.

Ἦχος β'. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Προσφόρως ἐξελεύσεται, ἄρχων τε καὶ ἡγού-
μενος, ὃς ποιμανεῖ ἐν εἰρήνῃ, λαὸν αὐτοῦ
σὺ προέφης, Θεοῦ Προφήτα Μιχαία, Βηθλεέμ
ἐξορμώμενος, οὗ ἀληθῶς αἱ ἐξοδοί, ἐξ ἡμερῶν
τοῦ αἰῶνος· δι' αὐτὴν ἐσώθημεν πάντες.

Προεόρτιον, ὁμοιον.

Σοῦ τῆς σεπτῆς Κοιμήσεως, τὴν μνήμην τὴν
ὑπέρλαμπρον, πανηγυρίζοντες πόθῳ ἐξά-
δομεν Θεοτόκε· σὺ δὲ ὡς Μήτηρ ἄχραντε, πρὸς
τὸν Υἱὸν ἀπαίρουσα, ἐν δόξῃ σου καὶ Κύριον,
Χριστιανῶν ὑπερεύχου, τῶν πίστει σε ἀνυ-
μούντων.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ Προσόμοια
τῶν Προεορτίων.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Δῆμος τῶν Μαθητῶν, ἀθροίζεται κηδεῦσαι,
Μητέρα Θεοτόκον, ἐλθόντες ἐκ περάτων,
παντοδυνάμῳ νεύματι.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Νύμφη ἡ τοῦ Θεοῦ, Βασίλισσα Παρθένον,
τῶν ἐκλεκτῶν ἡ δόξα, καύχημα τῶν παρ-
θένων, πρὸς τὸν Υἱὸν μεθίσταται.

Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν.

Ηθροισται ὁ χορὸς, Μαθητῶν παραδόξως,
ἐκ τῶν περάτων κόσμου, κηδεῦσαί σου τὸ
σῶμα, τὸ θεῖον καὶ ἀκήρατον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁμοιον.

Δέσποινα ἀγαθὴ, τὰς ἀγίας σε χεῖρας πρὸς
τὸν Υἱὸν σου ἄρον, τὸν φιλάψυχον πλάσιν,
οἰκτειρῆσαι τοὺς δούλους σου.

Καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Ἀκολουθίας, ὡς συνήθες,
καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΕ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Κοιμήσεως τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Εἰάν ἡ παρούσα Ἑορτὴ τῆς Θεοτόκου τύχη ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρως, μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τοῦ Μακάριος ἀνὴρ, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τῆς Ἑορτῆς ε'. Δόξα, καὶ νῦν. Θεαρχίῳ νεύματι. Εἰσόδος. Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἑορτῆς — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀπολυτίκιον, τὸ Ἀναστάσιμον ἅπαξ, καὶ τῆς Ἑορτῆς δις· καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, ἡ Λιτὴ τῆς Ἑορτῆς. Τό, Ἀξιόνομιστι, κτλ. Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς — Ἡ συνήθης Στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου, καὶ ὁ Πολυέλεος τῆς Θεοτόκου, Ἐξηγρηύξατο ἡ καρδία μου. Εἰς τὰ Καθίσματα, Ἀναστάσιμα δύο, καὶ ἐν τῆς Ἑορτῆς. Ὡσαύτως καὶ εἰς τὴν β'. Στιχολογίαν· τὸ δὲ γ'. Καθίσμα τῆς Ἑορτῆς, τὸ εἰς τὸν Πολυέλεον, ψάλλεται δις. Εὐλογητάρια οὐ ψάλλονται, ἀλλ' εὐθὺς οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ Ἦχου. Προκείμενον, Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου. Εὐαγγέλιον τῆς Θεοτόκου. Τό, Ἀνάστασιν Χριστοῦ. Ὁ Ν'. χῆμα. Δόξα, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Καὶ τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. β'. Ὅτε ἡ μεταστάσις. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ἀπὸ γ'. Ὡδῆς, ἡ Ὑπακοὴ τῆς Ἑορτῆς χῆμα. Ἀφ' ἑκτῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς. Καταβασίαι, Πεντοκλιμένη. Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογῆται, ἀλλ' ἀντ' αὐτῆς ἡ Δ'. Ὡδὴ τῆς Ἑορτῆς. Ἐξαποστειλάριον τὸ Ἀναστάσιμον, καὶ τῆς Ἑορτῆς δις. Εἰς τοὺς Αἵνους, Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τῆς Ἑορτῆς δ'. Δόξα, τῆς Ἑορτῆς. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλῃ, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, κτλ. Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικὸν τῆς Ἑορτῆς.

ΕΝ Τῷ ΜΙΚΡῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια γ'. δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος β'. Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασι.

Ποίοις οἱ εὐτελεῖς χείλεσι, μακαρίσωμεν τὴν Θεοτόκον; τὴν τιμιωτέραν τῆς κτίσεως, καὶ ἀγιωτέραν ὑπάρχουσαν, Χερουβὶμ καὶ πάντων τῶν Ἀγγέλων· τὸν θρόνον, τοῦ Βασιλέως τὸν ἀσάλευτον· τὸν οἶκον, ἐν ᾧ κατώκησεν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τὴν σωτηρίαν τοῦ κόσμου· τοῦ Θεοῦ ἀγίασμα· τὴν παρέχουσαν τοῖς πιστοῖς, ἐν τῇ θείᾳ μνήμῃ αὐτῆς, πλουσίως τὸ μέγα εἶλεος.

Τίνα τὰ φοβερά ἄσματα, ἃ προσῆξάν σοι τότε Παρθένε; κύκλω τῆς σῆς κλίνης ἱλά-

μενοι, πάντες οἱ τοῦ Λόγου Ἀπόστολοι, καὶ θαμβητικῶς ἀναβοῶντες· Ἀπαίρει, τοῦ Βασιλέως τὸ παλάτιον· ὑψαῖται, ἡ κιβωτὸς τοῦ ἀγιάσματος· πύλα ἐπάρθητε ὅπως, τοῦ Θεοῦ ἡ πύλη, ἐν πολλῇ εἰσέλθῃ χαρᾷ, τῷ κόσμῳ ἀπαύστως, αἰτουμένη τὸ μέγα εἶλεος.

Ποῖα Πνευματικὰ ἄσματα, νῦν προσάξωμέν σοι Παναγία! τῇ γὰρ ἀθανάτῳ Κοιμήσει σου, ἅπαντα τὸν κόσμον ἡγίασας, καὶ πρὸς ὑπερκόσμια μετέβης, τὸ κάλλος, κατανοεῖν τῷ Παντοκράτορος, καὶ τίτῳ, οἷά περ Μήτηρ συναγάλλεσθαι, Ἀγγελικῶν σε ταγμαίων, δορυφορησάντων ἀγνή, καὶ ψυχῶν Δικαίων· μεθ' ὧν αἴτησαι ἡμῖν, εἰρήνην καὶ μέγα εἶλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Ἡ τῶν οὐρανῶν ὑψηλότερα ὑπάρχουσα, καὶ τῶν Χερουβὶμ ἐνδοξοτέρα, καὶ πάσης κτίσεως τιμιωτέρα· ἡ δὲ ὑπερβάλλουσαν καθαρότητα, τῆς αἰδίου οὐσίας δοχεῖον γεγεννημένη, ἐν ταῖς τῷ Υἱῷ χερσὶ, σήμερον τὴν παναγίαν παρατίθεται ψυχὴν, καὶ σὺν αὐτῇ πληρῆται τὰ σύμπαντα χαρᾶς, καὶ ἡμῖν δωρεῖται τὸ μέγα εἶλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Δῆμος τῶν Μαθητῶν, ἀθροίζεται κηδεῦσαι, Μητέρα Θεοτόκον, ἐλθόντες ἐκ περάτων, παντοδυνάμῳ νεύματι.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Νύμφη ἡ τοῦ, Θεοῦ Βασίλισσα Παρθένος, τῶν ἐκλεκτῶν ἡ δόξα, καύχημα τῶν παρδένων, πρὸς τὸν Υἱὸν μεθίσταται.

Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν.

Ἡ θροίσται ὁ χορὸς, Μαθητῶν παραδόξως, ἐκ τῶν περάτων κόσμου, κηδεῦσαί σου τὸ σῶμα, τὸ θεῖον καὶ ἀκήρατον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁμοιον.

Δέσπεινα ἀγαθὴ, ταῖς ἀγίαις σε χεῖρας, πρὸς τὸν Υἱόν σου ἄρον, τὸν φιλόψυχον· πλάστην, οἰκτειρῆσαι τοὺς δούλους σου.

Ἀπολυτίκιον. Ἐν τῇ Γεννήσει.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῳ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Στιχολογοῦμεν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ, τὴν ἀστάσιν.

Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τρία, δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος α'. Αὐτόμελον.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, ἐν μνημείῳ τίθεται, καὶ κλίμαξ πρὸς οὐρανόν, ὁ τάφος γίνεται. Εὐφραίνου Γεθσημανῇ, τῆς Θεοτόκου τὸ ἅγιον τέμενος. Βοήσωμεν οἱ πιστοί, τὸν Γαβριὴλ κεκτημένοι ταξίαρχον. Κεχαριτωμένη χαῖρε, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ, διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Βαβαὶ τῶν σῶν μυστηρίων ἀγνή! τοῦ Ὑψίστου θρόνου, ἀνεδείχθης Δέσποινα, καὶ γῆθεν πρὸς οὐρανόν, μετέστης σήμερον. Ἡ δόξα σου εὐπρεπῆς, Θεοφεγγέσιν ἐκλάμπουσα χάριτι. Παρθένοι σὺν τῇ Μητρί, τοῦ Βασιλέως πρὸς ὕψος ἐπάρθητε. Κεχαριτωμένη χαῖρε, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ, διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Τὴν σὴν δοξαζοῦσι Κοίμησιν, Ἐξουσίαι Θρόνοι, Ἀρχαὶ Κυριότητες, Δυναμίεις καὶ Χερουβὶμ, καὶ τὰ φρικτὰ Σεραφὶμ. Ἀγαλλονται γηγενεῖς, ἐπὶ τῇ θείᾳ σου δόξῃ κόσμούμενοι. Προσπίπτουσι βασιλεῖς, σὺν Ἀρχαγγέλοις Ἀγγέλοις καὶ μέλπουσι. Κεχαριτωμένη χαῖρε, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ, διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος α'.

Θεαρχίῳ νεύματι, πάντοθεν οἱ Θεοφόροι Ἀπόστολοι, ὑπὸ νεφῶν μεταρσίως αἰρόμενοι.

Ἦχος πλ. α'. Καταλαβόντες τὸ πανάχραντον, καὶ ζωαρχικόν σου σκῆνος, ἐξόχως ἡσπάζοντο.

Ἦχος β'. Αἱ δὲ ὑπέρτατοι τῶν οὐρανῶν Δυναμίεις, σὺν τῷ οἰκείῳ Δεσπότη παραγενόμεναι.

Ἦχος πλ. β'. Τὸ Θεοδόχον καὶ ἀκραιφνέστατον σῶμα προπέμπουσι, τῷ δέει κρατούμεναι· ὑπερκοσμίως δὲ προώχοντο, καὶ ἀοράτως ἐβόων, ταῖς ἀνωτέραις ταξιαρχίαις· Ἰδοὺ ἡ παντάνασσα Θεόπαις παραγέγονεν.

Ἦχος γ'. Ἀρατε πύλας, καὶ ταύτην ὑπερκοσμίως ὑποδέξασθε, τὴν τοῦ ἀεννάτου φωτὸς Μητέρα.

Ἦχος βαρύς. Διὰ ταύτης γὰρ ἡ παγγενὴς τῶν βροτῶν σωτηρία γέγονεν· ἡ ἀτενίζειν οὐκ ἰσχύομεν, καὶ ταύτῃ ἄξιον γέρας ἀπονέμειν ἀδύνατον.

Ἦχος δ'. Ταύτης γὰρ τὸ ὑπερβάλλον, ὑπερέχει πᾶσαν ἔννοιαν.

Ἦχος πλ. δ'. Διὸ ἄχραντὲ Θεοτόκε, αἰεὶ σὺν ζωηφόρῳ Βασιλεῖ, καὶ τόκῳ ζῶσα, πρέσβευε διηνεκῶς, περιφρουρῆσαι καὶ σῶσαι, ἀπὸ πά-

σης προσβολῆς ἐναντίας τὴν νεολαίαν σου· τὴν γὰρ σὴν προστασίαν κεκτήμεθα.

Ἦχος α'. Εἰς τῆς αἰῶνας, ἀγλαοφανῶς μακαρίζοντες.

Εἰσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εξῆλθεν Ἰακώβ ἀπὸ τοῦ φρέατος τοῦ ὄρκου, καὶ ἐπορεύθη εἰς Χαρρὰν, καὶ ἀπῆντησε ^{κεφ. 10.} τόπῳ, καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ· ἔδυ γὰρ ὁ ἥλιος. Καὶ ἔλαβεν ἀπὸ τῶν λίθων τοῦ τόπου, καὶ ἔθηκε πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ· καὶ ἐκοιμήθη ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ, καὶ ἐνυπνιασθῆ. Καὶ ἰδοὺ κλίμαξ ἐστηριγμένη ἐν τῇ γῇ, ἧς ἡ κεφαλὴ ἀφικνεῖτο εἰς τὸν οὐρανόν· καὶ οἱ Ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἀνέβαινον καὶ κατέβαινον ἐπ' αὐτήν· ὁ δὲ Κύριος ἐπεστήρικτο ἐπ' αὐτῆς· καὶ εἶπεν· Ἐγὼ ὁ Θεὸς Ἀβραάμ τοῦ πατρός σου, καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαάκ, μὴ φοβῆ. Ἡ γῇ, ἐφ' ἧς σὺ καθεύδεις ἐπ' αὐτῆς, σοὶ δώσω αὐτήν καὶ τῷ σπέρματί σου. Καὶ ἔσται τὸ σπέρμα σου ὡσεὶ ἄμμος τῆς γῆς, καὶ πλατυνηθήσεται ἐπὶ Θάλασσαν, καὶ Λίβαν, καὶ Βορρὰν, καὶ ἐπὶ Ἀνατολὰς· καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν σοὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, καὶ ἐν τῷ σπέρματί σου. Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μετὰ σοῦ, διαφυλάσσω σε ἐν τῇ ὁδῷ πάσῃ, οὐ εἰς πορευθῆς· καὶ ἀποστρέψω σε εἰς τὴν γῆν ταύτην· ὅτι οὐ μὴ σε ἐγκαταλίπω, ἕως τοῦ ποιῆσαί με πάντα ὅσα ἐλάλησά σοι. Καὶ ἐξηγέρθη Ἰακώβ ἀπὸ τοῦ ὕπνου αὐτοῦ, καὶ εἶπεν· Ὅτι ἔστι Κύριος ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, ἐγὼ δὲ οὐκ ᾔδειν. Καὶ ἐφοβήθη καὶ εἶπεν· Ὡς φοβερός ὁ τόπος οὗτος! οὐκ ἔστι τοῦτο, ἀλλ' ἡ οἰκὸς Θεοῦ· καὶ αὕτη ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ.

Προφητείας Ἰεζεκιὴλ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εστὶ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὀγδόης καὶ ἐπέ- ^{κεφ. 27.} κεινα, ποιήσουσιν οἱ ἱερεῖς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου ὑμῶν, καὶ προσδέξομαι ὑμᾶς, λέγει Κύριος Κύριος. Καὶ ἐπέστρεψέ με κατὰ τὴν ὁ- ^{κεφ. 1.} δὸν τῆς πύλης τῶν Ἀγίων τῆς ἐξωτέρας τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολὰς· καὶ αὕτη ἦν κεκλεισμένη. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· Ἡ πύλη αὕτη κεκλεισμένη ἔσται, οὐκ ἀνοιχθήσεται, καὶ οὐδεὶς οὐ μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς· ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ εἰσελεύσεται δι' αὐτῆς, καὶ ἔσται κεκλεισμένη. Διότι ὁ ἡγούμενος οὗτος κἀθήται ἐπ' αὐτήν, τοῦ φαγεῖν ἄρτον. Κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ Λίλαμ τῆς πύλης εἰσελεύσεται, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐξελεύσεται. Καὶ εἰσήγαγέ με

κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς Βορρᾶν, κατέναντι τοῦ οἴκου· καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ πλήρης δόξης ὁ οἶκος Κυρίου.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 6. 1. **Η** Σοφία ὠκοδόμησεν ἑαυτῇ οἶκον, καὶ ὑπῆρξε στυλὸς ἑπτὰ. Ἐφράξε τὰ ἑαυτῆς θύματα, καὶ ἐκέρασεν εἰς κρατῆρα τὸν ἑαυτῆς οἶνον, καὶ ἠτοιμάσατο τὴν ἑαυτῆς τράπεζαν. Ἀπέστειλε τοὺς ἑαυτῆς δούλους, συγκαλοῦσα μετὰ ὑψηλοῦ κηρύγματος ἐπὶ κρατῆρα, λέγουσα· Ὅς ἐστὶν ἄφρων, ἐκκλινάτω πρὸς με· καὶ τοῖς ἐνδεέσι φρενῶν εἶπεν· Ἐλθετε, φάγετε τὸν ἐμὸν ἄρτον, καὶ πῖετε οἶνον, ὃν κεκέρακα ὑμῖν. Ἀπολείπετε ἀφροσύνην, καὶ ζήσεσθε· καὶ ζητήσατε φρόνησιν, ἵνα βιώσητε, καὶ κατορθώσητε σύνεσιν ἐν γνώσει. Ὁ παιδεύων κακούς, λήψεται ἑαυτῷ ἀτιμίαν. Ἐλέγχων δὲ τὸν ἄσεβῆ, μωμήσεται ἑαυτόν· οἱ γὰρ ἔλεγχοι τῷ ἄσεβεῖ μώλωπες αὐτῷ. Μὴ ἔλεγχε κακούς, ἵνα μὴ μισήσωσί σε· ἔλεγχε σοφόν, καὶ ἀγαπήσει σε. Δίδου σοφῷ ἀφορμὴν, καὶ σοφώτερος ἔσται· γινώριζε δικαίῳ, καὶ προσθήσει τοῦ δέχεσθαι. Ἀρχὴ σοφίας, φόβος Κυρίου· καὶ βουλὴ ἁγίων, σύνεσις· τὸ δὲ γινῶναι νόμον, διανοίας ἐστὶν ἀγαθῆς. Τούτῳ γὰρ τῷ τρόπῳ πολὺν ζήσεις χρόνον, καὶ προστεθήσεται σοι ἔτη ζωῆς.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος α'.

Επρεπε τοῖς αὐτόπταις τοῦ Λόγου καὶ ὑπῆρέταις, καὶ τῆς κατὰ σὰρκα Μητρὸς αὐτοῦ, τὴν Κοίμησιν ἐποπτεῦσαι, τελευταῖον οὖσαν ἐπ' αὐτῇ μυστήριον· ἵνα μὴ μόνον τὴν ἀπὸ γῆς τοῦ Σωτῆρος ἀνάβασιν θεάσωνται, ἀλλὰ καὶ τῆς τεκούσης αὐτὸν τῇ μεταθέσει μαρτυρήσωσι. Διὸ περ πάντοθεν, θεία δύναμις περαιωθέντες, τὴν Σιών κατελάμβανον· καὶ πρὸς οὐρανὸν ἐπειγομένην, προέπεμπον τὴν ἀνωτέραν τῶν Χερουβὶμ· ἦν καὶ ἡμεῖς, σὺν αὐτοῖς προσκυνῶμεν, ὡς πρεσβεύσαν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος β'. Ανατολίου.

Η τῶν οὐρανῶν ὑψηλότερα ὑπάρχουσα, καὶ τῶν Χερουβὶμ ἐνδοξότερα, καὶ πάσης κτίσεως τιμιωτέρα· ἡ δὲ ὑπερβάλλουσαν καθαρότητα, τῆς αἰδίου οὐσίας δοχεῖον γεγεννημένη, ἐν ταῖς τῷ Υἱοῦ χερσὶ, σήμερον τὴν παναγίαν παρατίθεται ψυχὴν, καὶ σὺν αὐτῇ πληροῦ τὰ σύμπαντα χαρᾶς, καὶ ἡμῖν δωρεῖται τὸ μέγα ἔλεος. Ὁ αὐτός. Ἰωάννου.

Η πανάμωμος νύμφη, καὶ Μήτηρ τῆς εὐδοκίας τοῦ Πατρὸς· ἡ Θεῷ προορισθεῖ-

σα εἰς ἑαυτῇ κατοίκησιν, τῆς ἀσυγχύτου ἐνώσεως, σήμερον τὴν ἄχραντον ψυχὴν, τῷ Ποιητῇ καὶ Θεῷ παρατίθεται· ἦν Ἀσωμάτων δυνάμεις, θεοπρεπῶς ὑποδέχονται· καὶ πρὸς ζωὴν μετατίθεται, ἡ ὄντως Μήτηρ τῆς ζωῆς, ἡ λαμπὰς τοῦ ἀπροσίτου φωτός, ἡ σωτηρία τῶν πιστῶν, καὶ ἐλπίς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος γ'. Γερμανοῦ.

Δεῦτε ἅπαντα τὰ πέρατα τῆς γῆς, τὴν σελτὴν Μετάστασιν τῆς Θεομήτορος μακαρίσωμεν· ἐν χερσὶ γὰρ τοῦ Υἱοῦ, τὴν ψυχὴν τὴν ἁμωμον ἐναπέθετο· ὅθεν τῇ ἁγίᾳ Κοιμήσει αὐτῆς, ὁ κόσμος ἀνεζωοποιήθη, ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς μετὰ τῶν Ἀσωμάτων, καὶ τῶν Ἀποστόλων ἑορτάζων φαιδρῶς.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'. Θεοφάνους.

Δεῦτε φιλεόρτων τὸ σύστημα, δεῦτε καὶ χορείαν στησώμεθα· δεῦτε καταστέψωμεν ἄσμασι τὴν Ἐκκλησίαν, τῇ καταπαύσει τῆς Κιβωτοῦ τοῦ Θεοῦ. Σήμερον γὰρ οὐρανὸς ἐφαπλοῖ τοὺς κάλπους, δεχόμενος τὴν τετοκυῖαν τὸν ἐν πᾶσι μὴ χωρούμενον· καὶ ἡ γῆ τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς ἀποδιδούσα, τὴν εὐλογίαν στολίζεται καὶ εὐπρέπειαν. Ἄγγελοι χοροστατοῦσι σὺν Ἀποστόλοις, περιδεῶς ἐνατενίζοντες, ἐκ ζωῆς εἰς ζωὴν μεθισταμένης, τῆς τεκούσης τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς. Πάντες προσκυνήσωμεν αὐτὴν δεόμενοι· Συγγενοῦς οἰκειότητος μὴ ἐπιλάβῃ Δέσποινα, τῶν πιστῶς ἑορταζόντων, τὴν παναγίαν σου Κοίμησιν.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Ασάτε λαοὶ, τῇ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἄσάτε· σήμερον γὰρ τὴν ὀλόφωτον ψυχὴν αὐτῆς, εἰς τὰς ἀχράντους παλάμας, τοῦ ἐξ αὐτῆς σαρκωθέντος ἄνευ σπορᾶς, παρατίθησιν· ὧ καὶ πρεσβεύει ἀδιαλείπτως, δωρηθῆναι τῇ αἰκουμένῃ, εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος δ'.

Δεῦτε ἀννυμνήσωμεν λαοὶ, τὴν Παναγίαν Παρθένον ἀγνὴν, ἐξ ἧς ἀρρήτως προῆλθε, σαρκωθείς ὁ Λόγος τῷ Πατρὶ, κράζοντες καὶ λέγοντες· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί· Μακαρία ἡ γαστήρ, ἡ χωρήσασα Χριστόν. Αὐτῷ ταῖς ἁγίαις χερσὶ τὴν ψυχὴν παραθεμένη, πρέσβευε ἄχραντε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Τὴν πάνσεπτόν σε Κοίμησιν, Παναγία Παρθένη ἀγνή, τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη ἐν οὐρανῷ, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος ἐπὶ τῆς γῆς

μακαρίζομεν· ὅτι Μήτηρ γέγονας τοῦ ποιητοῦ τῶν ἀπάντων Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. Αὐτὸν ἱκετεύουσα, ὑπὲρ ἡμῶν μὴ παύσῃ, δεόμεθα, τῶν εἰς σέ μετὰ Θεὸν τὰς ἐλπίδας δεμένων, Θεοτόκε πανύμνητε καὶ ἀπειρόγαμε.

Στίχ. "Ωμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν.

Δαυϊτικὴν ὁδὸν σήμερον λαοί, ἄσωμεν Χριστῷ τῷ Θεῷ· Ἀπενεχθήσονται, φησί, τῷ Βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει. Ἡ γὰρ ἐκ σπέρματος Δαυὶδ, δι' ἧς ἡμεῖς ἐθεώθημεν, ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ ἑαυτῆς Υἱοῦ καὶ Δεσπότου, ἐνδόξως καὶ ὑπὲρ λόγον μετατίθεται· ἦν ὡς Μητέρα Θεοῦ ἀνυμνοῦντες, βοῶμεν καὶ λέγομεν· Σῶσον ἡμᾶς, τοὺς ὁμολογοῦντάς σε Θεοτόκον, ἀπὸ πάσης περιστάσεως, καὶ λύτρωσαι κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ'.

Οὔτε ἐξεδήμησας Θεοτόκε Παρθένε, πρὸς τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα ἀφράστως, παρῆν Ἰάκωβος ὁ Ἀδελφός Θεός, καὶ πρῶτος Ἱεράρχης, Πέτρος τε ἡ τιμιωτάτη κορυφαία τῶν Θεολόγων ἀκρότης, καὶ σύμπας ὁ Θεῖος τῶν Ἀποστόλων χορὸς, ἐκφαντορικαῖς Θεολογίαις, ὑμνολογοῦντες, τὸ Θεῖον καὶ ἐξαίσιον, τῆς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ οἰκονομίας μυστήριον· καὶ τὸ ζωαρχικόν, καὶ Θεοδόχον σου σῶμα κηδεύσαντες, ἔχαιρον πανύμνητε. Ὑπερθεν δὲ αἱ πανάγιοι, καὶ πρεσβύταται τῶν Ἀγγέλων Δυναμεις, τὸ θαῦμα ἐκπληττόμεναι, κεκυφῦται ἀλλήλαις ἔλεγον· Ἀρατε ὑμῶν τὰς πύλας, καὶ ὑποδέξασθε τὴν τεκοῦσαν, τὸν οὐρανοῦ καὶ γῆς Ποιητήν· δοξολογίας τε ἀνυμνήσωμεν, τὸ σεπτὸν καὶ ἅγιον σῶμα, τὸ χωρῆσαν τὸν ἡμῖν ἀθεώρητον καὶ Κύριον. Διό περ καὶ ἡμεῖς τὴν μνήμην σου ἐορτάζοντες, ἐκβοῶμεν σοι Πανύμνητε· Χριστιανῶν τὸ κέρας ὕψωσον, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'.

Εν τῇ Γεννήσει, τὴν παρθενίαν ἐφυλάξας. Ἐν τῇ Κοιμήσει, τὸν κόσμον οὐ κατέλιπες Θεοτόκε. Μετέστης πρὸς τὴν ζωὴν, Μήτηρ ὑπάρχουσα τῆς ζωῆς· καὶ ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς λυτρούμενη, ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν. α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Αναβόησον Δαυὶδ, τίς ἡ παροῦσα Ἑορτή; Ἦν ἀνύμνησα φησὶν, ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν Ψαλμῶν, ὡς θυγατέρα Θεόπαιδα καὶ Παρθένον, μετέστησεν αὐτήν, πρὸς τὰς ἐκεῖθεν μοναῖς, Χριστὸς ὁ ἐξ αὐτῆς, ἄνευ σπορᾶς γεννηθείς· καὶ διὰ τοῦτο χαίρουσι, μητέρες καὶ θυγατέρες, καὶ νύμφαι Χριστοῦ, βοῶσαι· Χαῖρε, ἡ μεταστάσα, πρὸς τὰ ἄνω βασίλεια.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Οπάντιμος χορὸς, τῶν σοφῶν Ἀποστόλων, ἠθροίσθη θαυμαστῶς, τοῦ κηδεῦσαι ἐνδόξως, τὸ σῶμά σου τὸ ἄχραντον, Θεοτόκε Πανύμνητε· οἷς συνύμνησαν, καὶ τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη, τὴν Μετάστασιν, τὴν σὴν σεπτῶς εὐφημοῦντες· ἦν πίστει ἐορτάζομεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Εν τῇ Γεννήσει σου, σύλληψις ἄσπορος· ἐν τῇ Κοιμήσει σου, νέκρωσις ἄφθορος· θαῦμα ἐν θαύματι διπλοῦν (*), συνεδραμε Θεοτόκε· πῶς γὰρ ἡ ἀπείρανδρος, βρεφοτρόφος ἀγενεύσασα; πῶς δὲ ἡ Μητρόθεος, νεκροφόρος μυρίζουσα; Διὸ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ βοῶμέν σοι· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου.

Στίχ. "Ακουσον θυγατερ, καὶ ἴδε.

Πᾶσα πνοή. Μετὰ δὲ τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ τὸν Ν'.

Δόξα. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα τὸ Πεντηκοστάριον Στιχηρὸν Ἰδιόμελον.

Ἦχος πλ. β'. Βύζαντος.

Οὔτε ἡ Μετάστασις, τοῦ ἀχράντου σου σκήνους ὑπηρεπίζετο, τότε οἱ Ἀπόστολοι, περικυκλοῦντες τὴν κλίνην τρόμῳ ἑώρων σε· καὶ οἱ μὲν ἀτενίζοντες τῷ σκηνί, θαμπεῖ συνείχοντο· ὁ δὲ Πέτρος σὺν δάκρυσιν ἐβόᾳ σοι· Ωὖ Παρθένε, ὁρῶ σε τρανῶς ἠπλωμένην ὑπτίαν, τὴν ζωὴν τῶν ἀπάντων, καὶ καταπλήττομαι,

(*) Τὸ Χειρόγραφον ἀντὶ τοῦ, διπλοῦν, ἔχει, φρικτωσ.

ἐν ἣ ἐσκήνωσε τῆς μελλούσης ζωῆς ἡ ἀπόλαυσις. Ἀλλ' ὡς ἄχραντε, ἐκέτευε ἐκτενῶς τὸν Υἱόν σου καὶ Θεόν, τοῦ σῶζεσθαι τὴν πόλιν σου ἄτρωτον.

Εἴτα ψάλλονται οἱ δύο Κανόνες· ὁ α'. μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ἡ. καὶ ὁ δ'. εἰς σ'. ὕστερον δὲ πάλιν οἱ Εἰρμοί.

Κανὼν πρῶτος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Πανηγυρίζετωσαν οἱ Θεόφρονες.

Ποίημα τοῦ Κυρίου Κοσμᾶ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος α'. Ὁ Εἰρμός.

» **Π**εποιικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ, ἡ ἱερά καὶ
» εὐκλεὲς Παρθένε μνήμη σου, πάντας
» συνηγάγετο, πρὸς εὐφροσύνην τοὺς πιστοὺς,
» ἐξαρχούσης Μαριάμ, μετὰ χορῶν καὶ τυμ-
» πάνων, τῷ σῷ, ἄδοντας Μονογενεῖ· Ἐνδό-
» ξως ὅτι δεδοξασται.

Αμφεπονεῖτο αὐτῶν τάξις, οὐρανοβάμων ἐν
Σιών τὸ θείον σῶμά σου· ἄφνω δὲ συρ-
ρεῦσασα, τῶν Ἀποστόλων ἡ πληθὺς ἐκ περά-
των Θεοτόκε, σοὶ παρέστησαν ἄρδην· μεθ' ὧν
ἄχραντε, σοῦ τὴν σεπτὴν Παρθένε μνήμην δο-
ξάζομεν.

Νικητικὰ μὲν βραβεῖα ἦρω, κατὰ τῆς φύ-
σεως Ἀγνή, Θεὸν κηύσασα· ὅμως μιμου-
μένη δὲ, τὸν ποιητὴν σου καὶ Υἱόν, ὑπὲρ φύσιν
ὑποκύπτεις τοῖς τῆς φύσεως νόμοις· διὸ θνή-
σκουσα, σὺν τῷ Υἱῷ ἐγείρη διαιωνίζουσα.

Κανὼν δεύτερος.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**νοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται
» Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι τῇ
» Βασιλίδι Μητρί· καὶ ὀφθήσομαι, παιδρῶς πα-
» νηγυρίζων· καὶ ἄσω γηθόμενος ταύτης τὴν
» Κοίμησιν.

Παρθένοι νεάνιδες, σὺν Μαριάμ τῇ Προφή-
τιδι, ὡδὴν τὴν ἐξόδιον νῦν ἀλαλάξατε· ἡ
Παρθένος γὰρ, καὶ μόνη Θεοτόκος, πρὸς λῆξιν
οὐράνιον διαβιβάζεται.

Αξίως ὡς ἔμψυχον, σὲ οὐρανὸν ὑπεδέξαντο,
οὐράνια Πάναγνε θεία σκηνώματα· καὶ
παρέστηκας, παιδρῶς ὡραϊσμένη, ὡς νύμφη
πανάμωμος τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Η** δημιουργικὴ, καὶ συνεκτικὴ τῶν ἀπάν-
» των, Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις, ἀκλινῇ
» ἀκράδαντον, τὴν Ἐκκλησίαν στήριξον Χρι-
» στέ· μόνος γὰρ εἰ Ἅγιος, ὁ ἐν ἁγίοις ἀνα-
» παυόμενος.

Πυναῖκά σε θνητὴν, ἀλλ' ὑπερφυῶς καὶ Μη-
τέρα, Θεοῦ εἰδότες Πανάμωμε, οἱ κλεινοὶ
Ἀπόστολοι, πεφρικυῖαις ἤπτοντο χερσὶ, δόξῃ
ἀπαστράπτουσιν, ὡς Θεοδόχον σκῆνος θεώ-
μενοι.

Υπέφθασε χερσὶ, ταῖς ὑβριστικαῖς τοῦ αὐ-
θαδέους, τομὴν ἡ δίκη ἐπάξασα, τοῦ Θεοῦ
φυλάξαντος, τὸ σέβας τῇ ἐμψύχῳ κιβωτῷ, δό-
ξῃ τῆς Θεότητος, ἐν ἣ ὁ Λόγος σὰρξ ἐχρη-
μάτισεν.

Κανὼν δεύτερος. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**οὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ἡ ζῶσα
» καὶ ἄφθονος πηγὴ, θίασον συγκροτή-
» σαντας, πνευματικὸν στερέωσον· καὶ ἐν τῇ
» θείᾳ δόξᾳ σου, στεφάνων δόξης ἀξιώσον.

Θνητῆς ἐξ ὀσφύος προαχθεῖσα, τῇ φύσει
κατάλληλον Ἀγνή, τὴν ἐξοδὸν διήνυσας·
τεκοῦσα δὲ τὴν ὄντως ζωὴν, πρὸς τὴν ζωὴν
μεθέστηκας, τὴν θείαν καὶ ἐνυπόστατον.

Δῆμος Θεολόγων ἐκ περάτων, ἐξ ὕψους Ἀγ-
γέλων δὲ πληθὺς, πρὸς τὴν Σιών ἠπείγον-
το, παντοδυνάμῳ νεύματι, ἀξιοχρέως Δέσποι-
να, τῇ σῇ ταφῇ λειτουργήσοντες.

Ἡ Ὑπακοή, Ἦχος πλ. α'.

Μακαρίζομέν σε πᾶσαι αἱ γενεαί, Θεοτόκε
Παρθένε· ἐν σοὶ γὰρ ὁ ἀχώρητος Χρι-
στὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, χωρηθῆναι εὐδόκησε· Μα-
κάριοι ἐσμέν καὶ ἡμεῖς, προστασίαν σε ἔχον-
τες· ἡμέρας γὰρ καὶ νυκτὸς πρεσβεύεις ὑπὲρ
ἡμῶν, καὶ τὰ σκῆπτρα τῆς βασιλείας, ταῖς
σαῖς ἱκεσίαις κρατύνονται. Διὸ ἀνυμνοῦντες
βοῶμέν σοι· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος
μετὰ σοῦ.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ρ**ήσεις Προφητῶν καὶ αἰνίγματα, τὴν σάρ-
» κωσιν ὑπέφηναν, τὴν ἐκ Παρθένου σου
» Χριστέ, φέγγος ἀστραπῆς σου, εἰς φῶς ἐθνῶν
» ἐξελεύσεσθαι· καὶ φωνεῖ σοι ἄβυσσος, ἐν ἀ-
» γαλλιάσει· Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάν-
» θρωπε.

Ιδετε λαοὶ καὶ θαυμάσατε· τὸ ὄρος γὰρ τὸ
ἅγιον, καὶ ἐμφανέστατον Θεοῦ, τῶν ἐπου-
ρανίων βουνῶν, ἐφ' ὕπερθεν αἱρεται, οὐρανὸς
ἐπίγειος, ἐν ἐπουρανίῳ, καὶ ἀφθάρτῳ χθονὶ
οἰκιζόμενος.

Ζωῆς αἰδίου καὶ κρείττονος, ὁ θάνατός σου
γέγονε, διαβατήριον Ἀγνή, ἐκ τῆς ἐπικλή-
ρου, πρὸς θείαν ὄντως καὶ ἄρρέυστον, μεθιστῶν
σε ἄχραντε, ἐν ἀγαλλιάσει, τὸν Υἱόν καθορᾶν
σου καὶ Κύριον.

Επλήρθησαν πύλαι οὐράνιαι, καὶ Ἄγγελοι ἀνύμνησαν, καὶ ὑπεδέξατο Χριστός, τὸ τῆς παρθενίας αὐτοῦ, μητρῶον κειμήλιον. Χερουβὶμ ὑπεῖξέ σοι, ἐν ἀγαλλιάσει· Σεραφίμ δὲ δοξάζει σε χαίροντα.

Κανὼν δεύτερος. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν, τῆς ἐκ
» τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Ὑ-
» ψίστου, ὁ Προφήτης Ἀββακούμ, κατανοῶν
» ἐκραύγαζε· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θαύματος ἦν θεάσασθαι τὸν ἕρανόν, τῷ Παμ-
βασιλέως τὸν ἔμψυχον, τοὺς κενεῶνας,
ὑπερχάμενόν τῆς γῆς. Ὡς θαυμαστά τὰ ἔργα
σου! Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Εν τῇ Μεταστάσει σου Μητερ Θεοῦ, τὸ εὐ-
ρυχωρότατον σῶμά σου, καὶ θεοδόχον,
τῶν Ἀγγέλων στρατιαί, ἱερωτάταις πτέρυξι,
φόβῳ καὶ χαρᾷ συνεκάλυπτον.

Εὶ ὁ ἀκατάληπτος ταύτης καρπός, δι' ὃν
οὐρανός ἐ χρημάτισε, ταφὴν ὑπέστη, ἐκου-
σίως ὡς θνητός, πῶς τὴν ταφὴν ἀρνήσεται, ἡ
ἀπειρογάμως κηύσασα.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸ θεῖον καὶ ἄρρητον κάλλος, τῶν ἁρε-
» τῶν σου Χριστέ διηγῆσομαι· ἐξ αἰδίου
» γὰρ δόξης συναἰδίου, καὶ ἐνυπόστατον λάμ-
» ψας ἀπαύγασμα, παρθενικῆς ἀπὸ γαστρὸς.
» τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ, σωματωθεὶς ἀνέτει-
» λας ἥλιος.

Ὡς ἐπὶ νεφέλης Παρθένε, τῶν Ἀποστόλων
ὁ δῆμος ὀχούμενος, πρὸς τὴν Σιών ἐκ πε-
ραίων λειτουργῆσαί σοι, τῇ νεφέλῃ τῇ κούφῃ
ἠθροίζετο, ἀφ' ἧς ὁ Ὑψιστος Θεός, τοῖς ἐν σκό-
τει καὶ σκιᾷ, δικαιοσύνης ἔλαμψεν ἥλιος.

Σαλπίγγων θεόληπτοι γλῶσσαι, τῶν Θεολό-
γων ἀνδρῶν εὐηχέστερον, τῇ Θεοτόκῳ ἑ-
βρόων τὸν ἐξόδιον, ἐνηχούμεναι ὕμνον τῷ Πνεύ-
ματι· Χαίροις ἀκήρατε πηγῇ, τῆς τοῦ Θεοῦ
ζωαρχικῆς, καὶ σωτηρίου πάντων σαρκώσεως.

Κανὼν δεύτερος. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ
» σε· σὺ γὰρ ἀπειράγαμε Παρθένε, γῆθεν
» μετέστης πρὸς αἰωνίους μονάς, καὶ πρὸς ἀ-
» τελεύτητον ζωὴν, πᾶσι τοῖς ὕμνεσί σε, σωτη-
» ρίαν βραβεύουσα.

Κροτεῖτῳσαν σάλπιγγες, τῶν Θεολόγων σή-
μερον· γλῶσσαι δὲ πολύφθογγος ἀνθρώ-
πων, νῦν εὐφημεῖτω· περιηχεῖτω ἀῆρ, ἀπεί-
ρω λαμπόμενος φωτί· Ἄγγελοι ὕμνεῖτῳσαν,
τῆς Παρθένου τὴν Κοίμησιν.

Τὸ σκεῦος διέπρεπε, τῆς ἐκλογῆς τοῖς ὕμνοις
σοι, ὅλος ἐξιστάμενος Παρθένε, ἔκδημος,
ὅλος ἱερωμένος Θεῷ, τοῖς πᾶσι θεόληπτος καὶ
ὢν, ὄντως καὶ δεικνύμενος, Θεοτόκε πανύμνητε.
Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**ῖλιον ποντογενές, κητῶν ἐντόσθιον πῦρ
» τῆς τριμέρου ταφῆς σου, τί προεικόνι-
» σμα, οὐ Ἰωνᾶς ὑποφῆτης ἀναδέδεικται· σε-
» σωσμένος γὰρ ὡς καὶ προὔπέπωτο, ἀσινῆς
» ἐβόα· Θύσω σοι μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε.

Νέμει σοι τὰ ὑπὲρ φύσιν, Ἀναξ ὁ πάντων
Θεός· ἐν γὰρ τῷ τίκτειν Παρθένον ὥσπερ
ἐφύλαξεν, οὕτως ἐν τάφῳ τὸ σῶμα διητήρησεν,
ἀδιάφθορον, καὶ συνεδόξασε, θεία μεταστάσει,
γέρα σοι ὥσπερ Υἱὸς Μητρὶ χαριζόμενος.

Ὁντως σε ὡς φαεινὴν λυχνίαν, αἵλου πυ-
ρός, θυμιατήριον θείου χρύσεον ἀνθρα-
κος, ἐν τοῖς Ἀγίων Ἀγίαις κατεσκήνωσε, σταί-
μνον ῥάβδον τε πλάκα θεόγραφον, κιβωτὸν
ἀγίαν, τράπεζαν ἄρτου ζωῆς, Παρθένε ὁ τό-
κος σου.

Κανὼν δεύτερος. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελούν-
» τες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτο-
» ρος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ
» αὐτῆς τεχθέντα, Θεὸν δοξάζοντες.

Εκ σοῦ ζωὴ ἀνατέταλκε, τὰς κλεῖς τῆς
παρθενίας μὴ λύσασα· πῶς οὖν τὸ ἄ-
χραντον, ζωαρχικόν τε σου σκηνώμα, τῆς τοῦ
θανάτου πείρας, γέγονε μέτοχον;

Ζωῆς ὑπάρξασα τέμενος, ζωῆς τῆς αἰδίου
τετύχηκας· διὰ θανάτου γὰρ, πρὸς τὴν
ζωὴν μεταβέβηκας, ἡ τὴν ζωὴν τεκοῦσα τὴν
ἐνυπόστατον.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. β'. Αὐτόμελον.

Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον Θεοτόκον, καὶ
προστασίαις ἀμετάθετον ἐλπίδα, τάφος
καὶ κένωσις οὐκ ἐκράτησεν· ὡς γὰρ ζωῆς
Μητέρα, πρὸς τὴν ζωὴν μετέστησεν, ὁ μήτραν
οἰκήσας ἀειπάρθενον.

Ὁ Οἶκος.

Τείχισόν σου τὰς φρένας Σωτήρ μου· τὰ γὰρ
τείχος τοῦ κόσμου ἀνυμνήσαι τολμῶ, τὴν
ἄχραντον Μητέρα σου· ἐν πύργῳ ῥημάτων ἐνί-
σχυσόν με, καὶ ἐν βάρεσιν ἐννοιῶν ὀχύρωσόν
με· σὺ γὰρ βοᾷς τῶν αἰτούντων πιστῶς τὰς
αἰτήσεις πληροῦν. Σὺ οὖν μοι δώρησαι γλῶτταν
προφοράν, λογισμὸν ἀκαταίσχυτον· πᾶσα γὰρ
δόσις ἐλλάμψεως παρὰ σοῦ καταπέμπεται φω-
ταγωγέ, ὁ μήτραν οἰκήσας ἀειπάρθενον.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΕ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς σεβασμίας Μεταστάσεως τῆς ὑπερενδόξης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Στίχοι.

Οὐ θαῦμα θνήσκειν κοσμοσώτειραν Κόρην,
Τοῦ κοσμοπλάστου σαρκικῶς τεθνηκός.

Ζῇ αἰὲ Θεομήτωρ, καὶ δεκάτῃ θάνε πέμπτη.

Οτι πρὸς ἑαυτὸν Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν προσλαβεῖν εὐδόκησε τὴν ἰδίαν Μητέρα, τότε πρὸ τριῶν ἡμερῶν, δι' Ἀγγέλου αὐτῇ τὴν ἀπὸ γῆς μεταστάσιν γνωρίζων, Καιρὸς, φησὶ, τὴν ἐμὴν προσλαβεῖσθαι Μητέρα πρὸς ἑμαυτὸν. Μηδὲν οὖν ἐπὶ τούτῳ θορυβηθῆς, ἀλλὰ μετ' εὐφροσύνης δέξαι τὸν λόγον, καὶ γὰρ πρὸς ἀθάνατον ἔρχη ζωὴν. Καὶ δὴ τῷ πῶς τῆς πρὸς τὸν Υἱὸν μεταστάσεως, ἐπὶ τὸ ὅρος τῶν Ἑλαιῶν ἀνέει προσευχομένη μετὰ σπουδῆς (εἰώθει γὰρ συνεχῶς ἐν αὐτῷ ἀνιούσα προσεύχασθαι)· ἐφ' ᾧ καὶ τι παράδοξον θαυμαστὰ συμβαίνει γενέσθαι· κλίνουσι γὰρ ἐξ ἑαυτῶν τὰ παρὰ τὸ ἔρος φυτὰ, καὶ ὥσπερ ἔμφυτα δούλα τὸ προσήκον σέβας τῇ Δεσποίνῃ ἀποπληροῦσι. Μετὰ δὲ τῇ εὐχῇ, ὑποστρέφει πρὸς τὴν οἰκίαν, καὶ εὐθὺς ἐσεύθη ἅπασα. Αὐτῇ, δὲ πολλὰ φῶτα ποιηταμένη, καὶ εὐχαριστήσασα τῷ Θεῷ, συγκαλεῖ τοὺς αὐτῆς συγγενεῖς τε καὶ γείτονας· σαρκοὶ πᾶσαν τὴν οἰκίαν· ἐτοιμάζει τὴν κλίνην, καὶ πάντα τὰ πρὸς ταφὴν ἐπιτηδεύει. Δῆλα ποιεῖ τὰ παρὰ τοῦ Ἀγγέλου πρὸς αὐτὴν λαληθέντα περὶ τῆς εἰς οὐρανοὺς αὐτῆς μεταστάσεως· καὶ εἰς πίστιν τῶν λεγομένων, τὸ δοθὲν αὐτῇ βραβεῖον ὑποδείκνυει· τὸ δὲ ἦν φοῖνικος κλάδος. Αἱ δὲ μετακληθεῖσαι γυναῖκες, τούτων ἀκούσασθαι, θρήνοις ἑαυτὰς σὺν δάκρυσιν ἔλουν, καὶ μετ' οἰμωγῆς ὠλοφύροντο. Ὁμῶς τοῦ κόπτεσθαι παυσάμεναι, μὴ ἀπορφανισθῆναι ταύτης ἐκίτευον. Ἡ δὲ οὐ μόνον αὐτὰς ἀλλὰ καὶ πάντα τὸν κόσμον, μεταστᾶσαι, περισκίπειν καὶ ἐφορᾶν διεβεβαιοῦτο· καὶ τὸ πολὺ τῆς λύπης ἀφήρει τοῖς παραμυθητικοῖς ῥήμασι, αἷς πρὸς τοὺς περιστώτας ἐλάλει. Εἶτα περὶ τῶν αὐτῆς δύο χιτῶνων διατάττεται, ὥς τε τὰς δύο πενιχρὰς χήρας ἀνὰ χιτῶνα λαβεῖν, αἱ τινες συνήθεις αὐτῇ ἦσαν καὶ γνώριμοι, καὶ τὰ πρὸς διατροφήν παρ' αὐτῆς ἐκομίζοντο.

Ταῦτα οὕτω διεξιούσης αὐτῆς καὶ διαταττομένης, γίνεσθαι ἄφνω βροντῆς βιαίας ἤχος, καὶ πλείστον ἐπιστάσια νεφελῶν, ἀπὸ τῶν τοῦ κόσμου περάτων τοὺς Χριστοῦ Μαθητὰς ἀθρόον τῇ οἰκίᾳ τῆς Θεομήτορος φερόμενων· ἐν οἷς ἦσαν καὶ αἱ θεόσοφοι Ἱεράρχαι, Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης, Ἱερόθεός τε ὁμοῦ, καὶ Τιμέθιος. Οἱ, ἐπεὶ ἑμαυτοὺς τὴν αἰτίαν τῆς αὐτῶν ἀθρόας παρουσίας, τοιαῦτα πρὸς αὐτὴν διεξίασιν λέγοντες· Σὲ, Δέσποινα, μένουσαν ἐν τῷ κόσμῳ, ὡς αὐτοῦ τὸν Δεσπότην ἡμῶν καὶ διδάσκαλον βλέποντες, παρεμυθούμεθα· νῦν δὲ πῶς οἴσομεν τὸ πάθος; Ἐπεὶ δὲ τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου βουλῇ μεδίσταται πρὸς τὰ ὑπερκόσμια, χαίρειν τοῖς ἐπὶ σοὶ οἰκονομουμένοις. Ταῦτα λέγοντες, τοῖς δάκρυσιν ἑαυτοὺς ἔβρεχον. Ἡ δὲ πρὸς αὐτοὺς· Μὴ φίλοι Μαθηταὶ τοῦ ἑμοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ, μὴ πένθος ἐργάσῃσθε τὴν ἐμὴν χαράν· ἀλλὰ τὸ ἐμὸν σῶμα, καθὼς ἐγὼ σχηματίσω τῇ κλίνῃ, κηδεύσατε.

Τούτων οὕτω πληρωθέντων, φθάνει καὶ Παῦλος ὁ Σκεπίσιος, τὸ σκεῦος τῆς ἐκλογῆς· ὃς καὶ πεισὼν πρὸς τοὺς

πόδας τῆς Θεομήτορος, προσεκύνησε· καὶ ἀνοίξας αὐτοῦ τὸ στήμα, διὰ πολλῶν ἐγκωμιάζει αὐτήν· Χαῖρε, λέγων Μητέρα τῆς ζωῆς, καὶ τοῦ ἑμοῦ κηρύγματος ἡ ὑπόθεσις. Εἰ γὰρ, καὶ τὸν Χριστὸν μὴ τεύεσθαι, ἀλλὰ σὲ βλέπων, ἐκείνου ἐδόκουν θεωρεῖν. Εἶτα συντάσσεται πᾶσιν ἡ Παρθέσις. Ἀναπίπτει ἐπὶ τῆς κλίνης. Σχηματίζει τὸ πανάχραντον αὐτῆς, ὡς ἡβουλήθη, σῶμα. Ὑπὲρ οὐστάσιως κόσμου, καὶ εἰρηνικῆς διαγωγῆς δεήσεις ποιεῖται. Εὐλογίας τῆς δὲ αὐτῆς πληρεῖ καὶ αὐτοὺς· καὶ οὕτως εἰς χεῖρας τοῦ ἑαυτῆς Υἱοῦ καὶ Θεοῦ τὸ πνεῦμα ἀφίησι.

Ἐπὶ τούτοις ἄρχεται τῶν ἐξοδίων ὕμνων ὁ Πέτρος· αἰρουσιν αἱ λοιπαὶ τῶν Ἀποστόλων τὸ κλινίδιον, καὶ οἱ μὲν προάγουσι μετὰ λαμπάδων καὶ ὕμνων· οἱ δὲ ἐφίπονται, τὸ Θεοδόχον σῶμα πρὸς τὸ μνήμα προπέμποντες. Τότε δὴ τότε καὶ Ἀγγελοι ὕμνουντες ἤκούοντο, καὶ φωναὶ τῶν ὑπερκοσμίων ταξίων τὴν αἴρα ἐπλήρουν. Ἐφ' οἷς οἱ τῶν Ἰουδαίων Ἀρχοντες, τινὰς τοῦ ὄχλου ἀνερθεῖσαντες, πείθουσι πειρᾶσαι τὴν κλίνην περιτρέψαι εἰς γῆν, ἐφ' ἣν τὸ ζωαρχικὸν ἐτίθη σῶμα, καὶ τοῦτο, καταβαλεῖν. Ἀλλ' ἤδη τοὺς τολμητὰς ἡ δίκη φθάσασα, ὁμμάτων τυφλώσει πάντα κολάζει. Ἐνα δὲ αὐτῶν καὶ χειρῶν ἀποστερεῖ ἀμφοτέρων, μανικώτερον ὁρμήσαντα, καὶ τοῦ ἱεροῦ ἐκείνου σκίμποδος ἐναψάμενον· ὃς παρὰ τὴν κλίνην τὰς αὐθάδεις χεῖρας, κοπίσας τῷ ξίφει τῆς δίκης, ἀπλωρημένας ἀφείκε, ἐμεινεν ἐλεεινὸν θάμα· ἔως οὐ πιστεύσας ἐξ ὅλης ψυχῆς, καὶ Θεραπείας τυχὼν, ἀποκατέστη ὡς τὸ πρότερον ὑγιής. Οὕτω καὶ τοῖς τυφλωθεῖσι, πιστεύσας, μέρος τι τοῦ παλλίου τῆς κλίνης ἐπιτεθὲν, τὴν ἴασιν ἰδωρήσατο. Οἱ δὲ Ἀπόστολοι, καταλαβόντες τὸ χωρίον Ἰεθσημανῆ, κατέθηκαν ἐν τῷ μνήματι τὸ ζωαρχικὸν σῶμα καὶ τρεῖς ἡμέρας προσμένουσιν ἐν αὐτῷ, τῶν γινομένων ἀπαύστως φωτῶν ὑπακούοντες.

Ἐπεὶ δὲ, κατὰ θείαν οἰκονομίαν, εἰς τῶν Ἀποστόλων, ἀπολειφθεῖς τῆς κηδείας τοῦ ζωαρχικοῦ σώματος, καὶ τρίτῃ παραγεγονώς ἡμέρᾳ, ἠθύμει σφόδρα καὶ συνεχεῖτο, διὰ τὸ μὴ τῶν αὐτῶν καὶ αὐτὸν ἀξιοθῆναι, ὡς ἡξιώθησαν πάντες οἱ συναπτόστολοι, κοινῇ ψήφῳ, ἕνεκα τοῦ ἀπολειφθέντος Ἀποστόλου, τὸν τάφον ἠνοιξαν, οὕτω δόξαν αὐτοῖς πᾶσιν, εἰς τὸ προσκυνῆσαι καὶ αὐτὸν τὸ πανάμωμον ἐκείνου σκήνος καὶ ἰδόντες ἐξίστησαν. Εὗρον γὰρ αὐτὸν κενὸν τοῦ Ἀγίου σώματος, μόνην δὲ τὴν σινδόνα φέροντα, παραμύθιον μείναςαν τοῖς λυπεῖσθαι μέλλουσι, καὶ πᾶσι τοῖς πιστοῖς, καὶ τῆς μεταθέσεως ἀψευδὲς μαρτύριον. Καὶ γὰρ μέχρι τοῦ νῦν ὁ ἐν πέτρᾳ διαγλυφεὶς τάφος οὕτω ὁράται καὶ προσκυνεῖται σώματος μένων κενός, εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τῆς ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἡς ταῖς ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Ωδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

■ Ἰταμῷ θυμῷ τε καὶ πυρὶ, θεῖος ἔρως ἀντιταπτόμενος, τὸ μὲν πῦρ ἐδρόσιζε· τῷ θυμῷ δὲ ἐγέλα, θεοπνεύστῳ λογικῇ, τῇ τῶν ὀσίων τριφθόγγῳ λύρᾳ ἀντιφθεγγόμενος, μουσικαῖς ὀργάνοις ἐν μέσῳ φλογός· Ὁ δεδοξασμένος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητός εἶ.

■ Θεοτεύκτους πλάκας Μωϋσῆς, γεγραμμένας τῷ θείῳ Πνεύματι, ἐν θυμῷ συνέτριψεν· ἀλλ' ὁ τούτου Δεσπότης, τὴν τεκοῦσαν αἰσινῇ.

τοῖς ἑβραίοις φυλάξας δόμοις, νῦν εἰσῳκίσατο. Σὺν αὐτῇ σκιρτῶντες βοῶμεν Χριστῷ· Ὁ δεδοξασμένος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητός.

Εν κυμβάλοις χεῖλεσιν ἀγνοῖς, μουσικῇ τε καρδίας φόρμιγγι, ἐν εὐήχῳ σάλπιγγι, ὑψηλῆς διανοίας, τῆς Παρθένου καὶ ἀγνῆς, ἐν τῇ εὐσήμεῳ κλητῇ ἡμέρᾳ τῆς Μεταστάσεως, πρακτικαῖς κροτοῦντες βοῶμεν χερσίν· Ὁ δεδοξασμένος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Ο Θεόφρων ἠθροίσται λαός· τῆς γὰρ δόξης Θεοῦ τὸ σκηνώμα, ἐκ Σιών μεθίσταται πρὸς οὐράνιον δόμον, ἐνθα ἡχος καθαρὸς ἐορταζόντων, φωνὴ ἀφράστου ἀγαλλιάσεως, καὶ ἐν εὐφροσύνῃ βοῶντων Χριστῷ· Ὁ δεδοξασμένος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Κανὼν δεύτερος. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ Θεόφρονες,
• παρὰ τὸν κτίσαντα· ἀλλὰ πυρὸς ἀ-
• πειλὴν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἐ-
• ψαλλον· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύ-
• ριος, καὶ Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι τῆς Παρθένου τε καὶ Θεομήτορος, τὴν μνήμην σέβοντες, πρεσβῦται καὶ ἄρχοντες, καὶ βασιλεῖς σὺν κριταῖς, μελωδήσατε· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Σαλπιστάτωσαν τῇ σάλπιγγι τοῦ Πνεύματος, ὅρη οὐράνια· ἀγαλλιάσθωσαν νῦν, βουνοὶ, καὶ σκιρτάτωσαν θεῖοι Ἀπόστολοι· ἡ Βασίλισσα, πρὸς τὸν Υἱὸν μεθίσταται, σὺν αὐτῷ αἰεὶ κρατοῦσα.

Η πανίερος Μετάστασις τῆς Θείας σου, καὶ ἀκηράτου Μητρός, τὰ ὑπερκόσμια, τῶν ἁνῶν Δυνάμεων, ἠθροίσε τάγματα, συνευφραίνεσθαι, τοῖς ἐπὶ γῆς σοι μέλπουσιν· Ὁ Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Ὡδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

• **Φ**λόγα δροσίζουσιν Ὀσίους, δυσσεβεῖς δὲ
• καταφλέγουσαν, Ἄγγελος Θεοῦ ὁ παν-
• σθενής, ἔδειξε Παισί· ζωαρχικὴν δὲ πηγὴν
• εἰργάσατο τὴν Θεοτόκον, φθορὰν θανάτου,
• καὶ ζωὴν βλυστάνουσιν τοῖς μέλπουσι· Τὸν
• Δημιουργὸν μόνον ὑμνοῦμεν, οἱ λελυτρωμένοι,
• καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ρήμασιν εἶχοντο τῆς Θείας, κιθωτοῦ τοῦ ἀ-
γιάσματος, πᾶσα ἡ πληθὺς τῶν Θεολόγων
ἐν τῇ Σιών· Πᾶ νῦν ἀπαίρεις σκηνὴν κραυγάζον-
τες, Θεοῦ τοῦ ζῶντος; Μὴ διαλίπης ἐποπτεύου-

σα, τοὺς πίστει μέλποντας· Τὸν Δημιουργὸν μόνον ὑμνοῦμεν, οἱ λελυτρωμένοι, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οπῶς ὑψώσασα τὰς χεῖρας, ἐκδημῶσα ἡ πανάμωμος, χεῖρας τὰς Θεὸν ἠγκαλισμέ-
νας, σωματικῶς ἐν παρρήσίᾳ, ὡς Μήτηρ ἔφη-
σε πρὸς τὸν τεχθέντα· Οὕς μοι ἐκθήσω, εἰς αἰῶνας φυλάττε βοῶντας σοι· Τὸν Δημιουργὸν μόνον ὑμνοῦμεν, οἱ λελυτρωμένοι, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν δεύτερος. Ὁ Εἰρμός.

• **Π**αῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος
• τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυ-
• πούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμέ-
• νην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσιν· Τὸν Κύριον
• ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψῶτε εἰς πάντας
• τοὺς αἰῶνας.

Τὴν μνήμην σου ἀχράντε Παρθέने, Ἀρχαί τε καὶ Ἐξουσίαι σὺν Δυναμέσιν, Ἄγγελοι Ἀρχάγγελοι, Θρόνοι Κυριότητες, τὰ Χερουβὶμ δοξάζουσι, καὶ τὰ φρικτὰ Σεραφίμ· ἀνθρώπων δὲ τὸ γένος ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο ξένως οἰκήσας Θεοτόκε, ἐν τῇ ἀχράντῳ νηδυῖ σου σαρκούμενος, οὗτος τὸ πανίε-
ρον, πνεῦμά σε δεξάμενος, ἐν ἑαυτῷ κατέπαυ-
σεν, ὡς ὀφειλέτης Υἱός· διὸ σὲ τὴν Παρθένον ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ω τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν θαυμαμάτων, τῆς αἰειπαρ-
θένης τε καὶ Θεομήτορος! τάφον γὰρ οἰκή-
σασα, ἔδειξε Παράδεισον· ὃ παρεσῶτες σήμερον, χαίροντες ψάλλομεν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψῶτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'.

Μεγαλυνάριον, ὅπερ στιχολογεῖται ἐν ἐκάστῳ τροπαρίῳ τῆς παρουσίας Ὡδῆς.

Αἱ γενεαὶ πᾶσαι, μακαρίζομέν σε, τὴν μόνην Θεοτόκον.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ν**ενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὅροι, ἐν σοὶ
• Παρθέने ἀχράντε· παρθενεύει γὰρ τό-
• kos, καὶ ζωὴν προμνηστεύεται θάνατος· Ἡ
• μετὰ τόκος Παρθένος, καὶ μετὰ θάνατον ζῶ-
• σα, σώζοις αἰεὶ, Θεοτόκε τὴν κληρονομίαν σε.

Εξίσαντο Ἀγγέλων αἱ δυνάμεις, ἐν τῇ Σιών
σκοπούμεναι, τὸν οἰκεῖον Δεσπότην, γυ-
ναικείαν ψυχὴν χειρίζομενον· τῇ γὰρ ἀχράντῳς
τεκούσῃ, υἱοπρεπῶς προσεφώνει· Δεῦρο Σέμνη,
τῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ συνδοξάσθητι.

Συνέστειλε χορὸς τῶν Ἀποστόλων, τὸ θεόδοχον Σῶμά σου, μετὰ δέους ὀρώντες, καὶ φωνῇ λιγυρᾷ προσφθεγγόμενοι· Εἰς οὐρανίους θαλάμους, πρὸς τὸν Υἱὸν ἐκφοιτῶσα, σῶζοις αἰεὶ, Θεοτόκε τὴν κληρονομίαν σου.

Κανὼν δευτερός.

Μεγαλυνάριον στιχολογούμενον καὶ αὐτὸ ὡς τὸ ἀνωτέρω.

Ἀγγελοι τὴν Κοίμησιν τῆς Παρθένου, ὀρώντες ἐξεπλήτυντο, πῶς ἡ Παρθένος ἀπαίρει, ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὰ ἄνω.

Ὁ Εἰρμός.

• **Α**ῖπας γηγενῆς, σκιρτάτω τῷ πνεύματι, λαμπαδουχούμενος· πανηγυρίζετω δέ, ἀϋλῶν Νόων φύσις γεραίρουσα, τὴν ἱεράν πα-
• νήγυριν τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις
• παμμακάριστε, Θεοτόκε ἀγνή ἀειπάρθενε.

Δεῦτε ἐν Σιών, τῷ θείῳ καὶ πίνον, ὅρει τοῦ ζώντος Θεοῦ, ἀγαλλιασώμεθα, τὴν Θεοτόκον ἐνοπτριζόμενοι· πρὸς γὰρ τὴν λίαν κρείττονα, καὶ θειοτέραν σκηνήν, ὡς Μητέρα, ταύτην εἰς τὰ Ἅγια, τῶν Ἀγίων Χριστὸς μετατίθησι.

Δεῦτε οἱ πιστοὶ, τῷ τάφῳ προσέλθωμεν, τῆς Θεομήτορος, καὶ περιπτυσώμεθα, καρδίας χεῖλη ὁμματα μέτωπα, εἰλικρινῶς προσάπτοντες· καὶ ἀρυσώμεθα, ἱαμάτων, ἄφθονα χαρίσματα, ἐκ πηγῆς ἀεννάου βλυστάνοντα.

Δέχου παρ' ἡμῶν, ὡδὴν τὴν ἐξόδιον, Μήτηρ τοῦ ζώντος Θεοῦ· καὶ τῇ φωτοφόρῳ σου, καὶ θείᾳ ἐπισκίασον χάριτι· τῷ Βασιλεῖ τὰ τρόπαια, τῷ φιλοχρίστῳ λαῷ, τὴν εἰρήνην, ἀφесιν τοῖς μέλπεσι, καὶ ψυχῶν σωτηρίαν βραβεύουσα.

Ἐξαποστειλάριον, Ἦχος γ'. ἐκ τρίτου.

Απόστολοι ἐκ περάτων, συναθροισθέντες ἐν-θάδε, Γεθσημανῇ τῷ χωρίῳ, κηδεύσατέ μου τὸ σῶμα· καὶ σὺ Υἱὲ καὶ Θεέ μου, πα-ράλαβέ μου τὸ πνεῦμα.

Εἰς τοὺς Αἵνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια γ'. δευτερῶντες τὸ α'.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τῇ ἐνδόξῳ Κοιμήσει σου, οὐρανοὶ ἐπαγαλλονται, καὶ Ἀγγέλων γέγηθε τὰ στρατεύματα· πᾶσα ἡ γῆ δὲ εὐφραίνεται, ὡδὴν σοι ἐξόδιον, προσφωνοῦσα τῇ Μητρί τοῦ τῶν ὅλων δεσπόζοντος, ἀπειρόγαμε, Παναγία Παρθένε, ἡ τὸ γένος, τῶν ἀνθρώπων ῥύσαμένη, προγονικῆς ἀποφάσεως.

Εκ περάτων συνέδραμον, Ἀποστόλων οἱ πρόκριτοι, θαρσύνω νεύματι τοῦ κηδεῦ-

σαί σε καὶ ἀπὸ γῆς αἵρομένην σε, πρὸς ὕψος θεώμενοι, τὴν φωνὴν τοῦ Γαβριὴλ, ἐν χαρᾷ ἀνεβόων σοι· Χαῖρε ὄχημα, τῆς Θεότητος ὅλης· χαῖρε μόνη, τὰ ἐπίγεια τοῖς ἄνω, τῷ τοκετῷ σου συνάψασα.

Τὴν ζωὴν ἡ κυήσασα, πρὸς ζωὴν μεταβέβη-κας, τῇ σεπτῇ Κοιμήσει σου τὴν ἀθάνατον, δορυφορούντων Ἀγγέλων σοι, Ἀρχῶν καὶ Δυνάμεων, Ἀποστόλων Προφητῶν, καὶ ἀπάσης τῆς κτίσεως, δεχομένου τε, ἀκηράτοις παλάμαις τοῦ Υἱοῦ σου, τὴν ἀμώμητον ψυχὴν σου, Παρθενομήτορ Θεόνυμφε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Τῇ ἀθανάτῳ σου Κοιμήσει, Θεοτόκε Μήτηρ τῆς ζωῆς, νεφέλαι τοὺς Ἀποστόλους, αἰ-ρίθους διήρπαζον· καὶ κοσμικῶς διεσπαρμένους, ὁμοχώρους παρέστησαν τῷ ἀχράντῳ σου σώματι· οἱ καὶ κηδεύσαντες σεπτῶς, τὴν φωνὴν τοῦ Γαβριὴλ, μελωδοῦντες ἀνεβόων· Χαῖρε κεχαριτωμένη, Παρθένε Μήτηρ ἀνύμφευτε, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ. Μεθ' ὧν ὡς Υἱόν σου καὶ Θεὸν ἡμῶν, ἰκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη.

Δίδοται καὶ ἅγιον ἔλαιον τοῖς Ἀδελφοῖς. Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοὶ καὶ ἐκ τῶν Κανόνων τῆς Ἑορτῆς Ὡδὴ γ'. καὶ δ'.

Εἰ δὲ βούλει, εἰπέ τὰ παρόντα Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'.

Στίχ. α'. Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶ-
τερ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β'. Ἐξομολογεῖσθε αὐτῷ, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, κτλ.

Στίχ. γ'. Ἐν πόλει Κυρίου τῶν δυνάμεων, ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, κτλ.

Στίχ. δ'. Ἐγενήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ, καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἐν Σιών.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, κτλ.

Ἀντίφωνον Β'.

Στίχ. α'. Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών, ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις

Θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλουϊά.

Στίχ. β'. Δεδοξασμένα ἐλάληθη περὶ σοῦ, ἡ πρὸς τοῦ Θεοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, κτλ.

Στίχ. γ'. Ὁ Θεὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, κτλ.

Στίχ. δ'. Ἠγίασε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ,

Ἀντίφωνον Γ'.

Στίχ. α'. Ἐτοίμη ἡ καρδιά μου, ὁ Θεὸς, ἐτοίμη ἡ καρδιά μου.

Ἐν τῇ Γεννήσει, κτλ.

Στίχ. β'. Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέ μοι;

Ἐν τῇ Γεννήσει, κτλ.

Στίχ. γ'. Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

Ἐν τῇ Γεννήσει, κτλ.

Εἰσοδικόν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἀγίοις Θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλουϊά.

Ἀπολυτίκιον Ἐν τῇ Γεννήσει, κτλ.

Κοντάκιον Ἦν ἐν πρεσβείαις, κτλ.

Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως Ἀί γενεαὶ πᾶσι, κτλ.

Κοινωνικόν Ποτήριον σωτηρίου, κτλ.

Εἶδομεν τὸ φῶς, καὶ Ἀπολύσις.

Τῇ ΙΣ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς ἐξ Ἐδέσσης ἀνακομιδῆς τῆς ἀχειροποιήτου Εἰκόνης τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἥτα τοῦ Ἀγίου Μανδηλίου καὶ τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Διομήδους.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἀγίας Εἰκόνης τρία.

Ἦχος β'. Ποίοις εὐφημιῶν.

Ποίοις οἱ γηγενεῖς ὄμμασιν, ἐποφόμεθα σου τὴν Εἰκόνα; ἦν τὰ τῶν Ἀγγέλων στρατεύματα, βλέπειν ἀδεῶς ἢ δεδύνηται, θεῖκῳ φω-

τὶ ἀστραπτομένην ἀπαιρεῖ γὰρ ἀπὸ γῆς ἀπίστων σήμερον, καὶ πόλιν πρὸς Βασιλίδαν καὶ λαὸν εὐσεβῆ, ἐπιδημεῖ θεῖα νεύσει· ἥς περ τῇ εἰσόδῳ ἐπευφραίνονται Βασιλεῖς προσπίπτοντες ταύτῃ, μετὰ φόβου Χριστέ καὶ πίστεως.

Ποίοις οἱ χοῖκοι φαύσομεν, τῆς Εἰκόνης σου Λόγε παλάμαις; οἱ ῥερυπωμένοι τοῖς πταΐσμασι, τοῦ ἀναμαρτήτου Θεοῦ ἡμῶν; οἱ ἐν μολυσμοῖς, τοῦ ἀπροσίτου; Καλύπτει τὰ Χερουβὶμ τὰς ὄψεις τρέμοντα· οὐ φέρεי τὰ Σεραφὶμ ὁρᾶν τὴν δόξαν σου· φόβῳ δουλεύει σοι κτίσις. Μὴ οὖν κατακρίνης ἀναξίως σου τὴν Μορφὴν, Χριστέ τὴν φρικτὴν, ἀσπαζομένους ἡμᾶς ἐκ πίστεως.

Ἄλιν Δεσποτικῆς παρέξι, πανηγύρεως θεῖα ἡμέρα· ὁ γὰρ ἐν ὑψίστοις καθήμενος, νῦν ἡμᾶς σαφῶς ἐπεσκέψατο, διὰ τῆς σεπτῆς αὐτοῦ Εἰκόνης· ὁ ἄνω τοῖς Χερουβὶμ ὧν ἀθεώρητος, ὁρᾶται διὰ γραφῆς οἷς περ ὁμοίωται, Πατρὸς ἀχράντῳ δακτύλῳ, μορφωθείς ἀρρήτως, καθ' ὁμοίωσιν τὴν αὐτοῦ· ἦν πίστει καὶ πόθῳ, προσκυνοῦντες ἀγιαζόμεθα.

Καὶ τοῦ Ἀγίου Τρία.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Γατρεύειν παθήματα, φυγαδεύειν νοσήματα, ἀπελαύνειν πνεύματα πονηρότατα, τῇ συνεργείᾳ τοῦ Πνεύματος, παμμάκαρ ἡξίωσαι, ἀφανίσας ἀνδρικῶς, τὰ ἐκείνων σεβάσματα, ταῖς ἐνστάσεσι, τῆς ἀθλήσεως Μάρτυς στεφηφόρε, συμπολῖται, τῶν Ἀγγέλων, τῶν ἀθλοφόρων ὁμόσκηνε.

Τὸν ἀγῶνα ἠγωνίσαι, καὶ τὸν δρόμον ἐτέλεσας, καὶ τὴν πίστιν ἐνδοξε συνετήρησας, καὶ πρὸς Θεὸν προσεχώρησας, βραβεῖον τὰ θαύματα, παρ' αὐτοῦ ἀπολαβὼν, καὶ τῆς κῆκης τὸν στέφανον, τὸν ἀμάραντον, ὡς ἀήττητος, Μάρτυς, ὡς τῆς ἄνω, βασιλείας κληρονόμος, ὑπὲρ τοῦ κόσμου δεόμενος.

Ἐν ὁδῷ μαρτυρίου σου, ὡς ἐν πλούτῳ τερπόμενος, Διομήδης Κύριε τῇ βουλήσει σου, αὐτοῦ τὸ πνεῦμα εἰς χεῖράς σου, Χριστέ παραδέδωκεν, ἐκτμηθεὶς σὴν κεφαλὴν, μετὰ τέλος μακάριον, καὶ γενόμενος, ὁδηγὸς ἀληθείας τοῖς ἀθέοις, πηρωθεῖσι παραδόξως, καὶ διὰ πίστεως βλέψασι. Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. β'.

Δεῦτε τὴν παγκόσμιον Κοίμησιν, τῆς παναμώμου Θεοτόκου ἑορτάσωμεν· σήμερον γὰρ Ἀγγελοὶ πανηγυρίζουσι, τὴν σεπτὴν Μετάστασιν τῆς Θεομήτορος, καὶ πρὸς εὐωχίαν ἡμᾶς τοὺς γηγενεῖς συγκαλοῦσι τοῦ βράχιν ἀσι-

γήτω φωνῇ· Χαῖρε, ἡ μεταστᾶσα ἀπὸ γῆς, καὶ πρὸς οὐρανίους μονὰς μετοικήσασα. Χαίροις ἡ τῶν Μαθητῶν τὸν χορὸν, διὰ νεφέλης κούφης εἰς ἣν συναγαγῆσα. Χαίροις ἡ ἐλπίς καὶ προστασία ἡμῶν. Σὲ γὰρ Χριστιανῶν τὸ γένος, ἀπαύστως μακαρίζομεν.

Εἰς τὸν Στίχ., Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Δῆμος τῶν Μαθητῶν, ἠθροίσται ἐκ περάτων, Γεθσημανῇ χωρίῳ, Μῆτερ Θεοῦ κηδεῦσαι, τὸ Θεοδόχον σῶμά σου.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Ω τῶν ὑπερφυῶν Ἀγνὴ σου μυστηρίων! τοῦ Θεοῦ γὰρ ὡς Μήτηρ, πρὸς τοῦτον Θεοτόκε, λαμπρῶς νῦν ἐξεδήμησας.

Στίχ. Ὁμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν.

Κλίμαξ πρὸς οὐρανόν, ὁ τάφος τῆς Παρθένου, καὶ Θεοτόκου πέλει, ἀνάγουςα τοὺς πίστει, αὐτὴν αἰεὶ δοξαζοντας.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Οτε πρὸς τὸν ἐκ σοῦ, τεχθέντα μετετέθης, συνῆλθον ἐν νεφέλαις, τὸ σῶμά σου κηδεῦσαι, Παρθένε οἱ Ἀπόστολοι.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἀγίας Εἰκόνης. Ἦχος β'.

Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου προσκυνοῦμεν ἀγαθὲ, αἰτῆμενοι συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν Χριστέ ὁ Θεός· βουλήσει γὰρ ἡδύοκησας σαρκὶ ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, ἵνα ρύσῃ οὓς ἐπλάσας ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· Χαράς ἐπλήρωσας τὰ πάντα ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν κόσμον.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ἐν τῇ Γεννήσει.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Καθορῶσαι ἀληθῶς, αἱ τῶν Ἀγγέλων στρατιαί, τὴν Μετάστασιν τὴν σὴν, ἄχραντε Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, εὐλογημένη πανύμνητε Παναγία, ἔχοντες βουλήν τοῦ τεχθέντος ἐκ σῆς, σίφος Μαθητῶν συναθροίσασαι, ἐν εὐφροσύνῃ ἔφερον τὸ τίμιον, εἰς τὸν Παράδεισον σῶμά σε, Χριστὸν ὑμνοῦσαι, τὸν ζωοδότην, ὄντα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα, ὅμοιον.

Εν χερσὶ τοῦ δὲ ἡμᾶς, ἐνανθρωπήσαντος ἐκ σοῦ, παραθεμένην τὴν ψυχὴν, ὡς πλα-

στουργός σου καὶ Θεός (*), πρὸς τὴν ἀκήρατον μετέστησεν εὐφροσύνην· ὅθεν σε σεπτῶς μακαρίζομεν, τὴν μόνην καθαρὰν καὶ ἀμόλυντον, καὶ Θεοτόκον ἅπαντες κυρίως, ὁμολογοῦντες κραυγάζομεν· Χριστὸν δυσώπει, πρὸς ὃν μετέστης, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Ὁ Ν'. Εἴτα οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, τῆς Ἀγίας Εἰκόνης, καὶ τοῦ Ἀγίου.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἀγίας Εἰκόνης, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Σῆς Ἐκσφράγισμα Σῶτερ ὅψεως σέβω·

Γερμανοῦ Πατριάρχου (**).

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας.

Σωματικῶς μορφωθῆναι τὸ καθ' ἡμᾶς, ὁ τὸ πρὶν ἀσώματος, εὐδοκία πατρικῇ, μὴ ἀπανηνάμενος, μορφῆς ἐχαρίσατο ἡμῖν, θεῖον Ἐκτύπωμα.

Η ἀπαράλλακτος φύσις ὁ τοῦ Πατρὸς, ὅρος ἀκριβέστατος, τὴν βροτείαν ὑπελθὼν, σάρκα ἰδιώματα ἐν γῇ, καταλέλοιπεν ἡμῖν εἰς οὐρανούς ἀνελθὼν.

Σαλευομένην ἀπάτη τοῦ δυσμενοῦς, τὴν κληρονομίαν σου, ἐδικαίωσας Χριστέ, τοῖς σεπτοῖς σου πάθεσιν αὐτήν, ἐδραιώσας, καὶ μορφῆς τῷ Ἐκτυπώματι. Θεοτοκίον.

Εκ τῶν ἀγνῶν σου λαγόνων ὑπερφυῶς, σάρκα δανεισάμενος, ὁ τὸ εἶναι παρασχῶν, πᾶσι Παναμώμητε βροτοῖς, καθωράθη, οὐκ ἐκσταῖς οὐ ἦν τὸ πρότερον.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀγίου.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Φωτὶ αὐγαζόμενος, τῷ τρισηλίῳ διάλυσον, τὸν ζόφον Μακάριε τῆς ἀγνωσίας μου, τὴν φωσφόρον σου, ὅπως ὑμνήσω μνήμην, καὶ τὰ κατορθώματα, τῆς πολιτείας σου.

Παθῶν ἀνεπίδεκτον, τὸν λογισμόν ἐργασάμενος, δοχεῖον Ἀοίδιμε, ὥφθης τῷ Πνεύματος, καὶ ἀνέβλυσας, ἰάσεων πελάγη, πᾶσαν κατακλύζοντα, νόσων ἐπήρειαν.

Ζωῆς ἐφιέμενος, ἀτελευτήτου ποτήριον, θανάτῳ πανεύφημε, πιεῖν κατέσπευσας· καὶ ἐπέτυχες, ὡς εἶδεν ὁ καλῶν σε, πρὸς στέφος ἀμάραντον, Μάρτυς ἀήττητε. Θεοτοκίον.

Η πόλις ἡ ἔμψυχος τῷ Βασιλέως πανύμνητε, ἡ ξένην καὶ γέννησιν, καὶ θεῖαν κοίμησιν,

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει «ὡς πλαστεργοῦ σου καὶ Θεοῦ»· εὐδοῦται ὁμῶς ἡ ἐννοια καὶ τοῦ ἐνός καὶ τοῦ ἄλλου.

(**) Τὸ χειρόγραφον ἔχει ἕτερον Κανόνα τῆς Ἀγίας Εἰκόνης, πρὸς τὸ, Κύματι θαλάσσης· ἀνώνυμον ὁμῶς, καὶ οὐ τοσοῦτον γλαφυρόν.

ἐπιδείξασα, τὴν πόλιν σου ἐκ πάσης, σεισμοῦ καταπτώσεως, δείξον ἁλώθητον.

Τῆς Ἀγ. Εἰκ. Ὡδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Καταστολὴ τῶν ἀρετῶν, περιέδυσας Σῶτερ, τὴν σεπτὴν Ἐκκλησίαν, κινήσας βασιλικήν, καρδίαν συνασπισμὸν, ἐκζητῆσαι σοῦ τὸ ἀφομοίωμα.

Συλῆσαι θέλων τὰ καλὰ, καὶ τῷ χρόνῳ μειῶσαι, ὃ τῇ φθόνῃ γεννήτωρ, χερσὶ βεβήλοις αὐτὰ, παρέδωκεν ἀναιδῶς· ἀλλ' ἠλέγχθη, μάτην λογιζόμενος.

Φαιδρῶς ἠγάλλετο ποτὲ, ὁ Δαυΐδ προχορεύων, κιβωτοῦ τῆς ἀγίας· καὶ νῦν ὁ σηήπτρα λαχὼν, ἰθύνειν βασιλικὰ, πλέον χαίρει, θείῳ Ἐκτυπώματι. Θεοτοκίον.

Ριζόθεν πᾶσαν ἐκτεμεῖν, τοῦ Προπάτορος θέλων, ὁ Υἱός σου Παρθένε, φρεῖσαν παρακοήν, ἐκ τῆς γαστρὸς σου ἀγνή, προσλαμβάνει, ὅλον τὸ ἀνθρώπινον.

Τοῦ Ἀγίου. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Αρρήτῳ καὶ θείᾳ χειρουργίᾳ, καθαίρων τὰ πάθη τῶν βροτῶν, πρὸς τοῦ Θεοῦ δεδώρησαι, πιστοῖς ἰατρὸς ἄριστος, καὶ πρεσβευτὴς θερμότατος, τῶν σὲ τιμώντων Πανόλβιε.

Οδὸν μαρτυρίου σε δραμοῦμαι, καὶ σοῦ ἐκμιμήσομαι στερόνως, τὸ πάθος τὸ ἐκούσιον, ὁ Μάρτυς ἀνεκραύγαζεν, ἐπὶ σφαγὴν ἐλκόμενος, πρὸς σὲ τὸν μόνον Θεὸν ἡμῶν.

Ο ἔνδοξος Μάρτυς Διομήδης, ἡμᾶς συγκαλέσας μυστικῶς, πρὸς εὐωχίαν σήμερον, προτίθεται τοὺς ἄθλους αὐτοῦ, ὡς καρυκείαν αὐλὸν· δεῦτε πιστοὶ ἀπολαύσωμεν.

Θεοτοκίον.

Τὴν πόλιν σου ταύτην ἀπὸ πάσης, σεισμοῦ καταπτώσεως Ἀγνή, ὡς σοὶ Θεοχαρίτῳτε, ἀνακειμένην λύτρωσαι, καὶ ἐν εἰρήνῃ φύλαττε, καὶ ὁμονοίᾳ τὴν παύμνην σου.

Ὁ Εἰρμός.

» Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα
» καὶ ἄφθονος πηγὴ, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον· καὶ ἐν τῇ
» θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Κάθισμα τῆς Ἀγίας Εἰκόνης.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Εδέσσης Βασιλεὺς, Βασιλέα τῶν ὅλων, οὐ σηήπτρα καὶ στρατὸν, ἀλλὰ πλήθη θαυμάτων, τῷ λόγῳ προφέροντα, ἐπιγνοῦς σε ἰκέτευε, τὸν Θεάνθρωπον, τοῦ πρὸς αὐτὸν ἀφικέσθαι. Ἐκμαγεῖον δέ, ὡς σὲ ὁρῶν ἀνεβόα· Θεός μου σύ καὶ Κύριος.

Δόξα, Τοῦ Ἀγίου, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Ιαμάτων τὴν χάριν παρὰ Θεοῦ, κομισάμενος Μάρτυς ὥφθης σοφὲ, κοινὸν ἐργαστήριον, τῶν νοσούντων μακάριε, ὑπὸ Πνεύματος θείου, παρέχων ἰάματα, τοῖς προστρέχουσι πίστει, τῇ θείᾳ ἐντεύξει σε· ὅθεν παραδόξως, καὶ δαιμόνων τὰ πλήθη, ἐλαύνεις ἐκάστοτε, ἰατρὲ ἀξιάγαγε, ἀθλοφόρε Διομήδης. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Η Θεὸν συλλαβοῦσα ἄνευ σποράς, σαρκῶ- θέντα τεκοῦσα δίχα φθοράς, τὴν νέαν ἀμφιέννυσαι, ἀφθαρσίαν τοῦ Πνεύματος· ὡς γὰρ ζωῆς σύ Μήτηρ, καὶ πάντων Βασίλισσα, πρὸς τὴν ζωὴν μετέστης, Παρθένε τὴν αὐλὸν. Ὅθεν ἐπαξίως, ἀληθῶς ἀνεδείχθης, νεφέλη πηγάζουσα, τῆς ζωῆς ἡμῶν νάματα. Θεομήτορ πανάμωμε, πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὴν θείαν σου Κοίμησιν.

Τῆς Ἀγ. Εἰκ. Ὡδὴ δ'. Χριστὸς μου δύναιμις.

Απανιστάμενον, τῆς πρὸς ἀνίσχοντα, καὶ πρὸς τὴν ἡμετέραν τὸ ἱερόν, Σῶτερ Ἐκμαγεῖόν σου, νῦν ὁ Θεόφρων Βασιλεὺς, πλησιάσαν ὑποδέχεται.

Γλυκὸ μὲν ἥλιος, αὐγάζων ὄμμασι· γλυκύτερα δὲ ὄψις ἢ σὴ Χριστέ, τοῦ Ἀφομοιώματος· ὅτι ὁ μὲν τὰ αἰσθητὰ, αὕτη δὲ τὰ νοητὰ φωταυγεῖ.

Ισχύς ἐξέλιπεν, Ἰσμαηλίτιδος, δεξιᾶς· τῷ γὰρ ὀπλῷ τῷ τοῦ Σταυροῦ, πᾶσαν τὴν περίβολον, ὁ κραταιόφρων Βασιλεὺς, τὴν αὐτῆς εἰς γῆν κατέβαλεν. Θεοτοκίον.

Συντηρηθῆναί σε, τὴν πόλιν Ἀχραντε, ἀσινῇ ἐξ ἐφόδου βαρβαρικῆς, πρέσβευε δεόμεθα· ἴδε γὰρ οἷα κατ' αὐτῆς, οἱ ἀλάστορες τεκταίνουσιν.

Τοῦ Ἀγίου. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Λόγον θείας γνώσεως ὡς ποταμὸν, φέρων ἐν καρδίᾳ κατέκλυσε, πλάνης χειμάρρους, καὶ εἰδῶλων τὴν ἰσχὺν, ὀλοτελῶς ἐβύθησε, Μάρτυς Διομήδης ὁ ἔνδοξος.

Ελαμψεν ὡς ἥλιος ἐπὶ τῆς γῆς, αἴγλη ἀρετῶν, τῶν θαυμάτων τε, περιουσία, καὶ ἐφώτισε πιστῶν, τὰ εὐσεβῆ συστήματα, Μάρτυς Διομήδης ὁ πάνσοφος.

Τὸ μακαριώτατον τέλος εὐρῶν, καὶ τῆς πειρασμένης σου ἔκπαλαι, δόξης ἀρρήτου, ἐν χαρᾷ ἐπιτυχῶν, τῶν σὲ τιμώντων μέμνησο, Μάρτυς ἀθλοφόρε πανόλβιε.

Θεοτοκίον.

Εὐνή σου ἡ γέννησις ὡς ἡ σεπτὴ, Κοίμησις ἐδείχθη Πανάμωμε, εὐλογημένη, ἣν ἡ ποιμνησε τιμᾷ, βαρβαρικὰς ἐκφεύγουσα, βλάβας τῇ θερμῇ προστασίᾳ σου.

Τῆς Ἀγ. Εἰκ. Ὡδὴ ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου.

Μικρά σε πόλις ὑποδοχὴν, πρῶν κατηντρέπιζε Χριστέ, ἣν ἡ Θαδδαίου ἐπέλευσις, νόσων ἀπαλλάττει, καὶ τῆς χειρός σου γραφὴν, καὶ θεῖον Ἀπεικόνισμα τοῦ προσώπου σου.

Αἱ τῶν χαρίτων σου δωρεαί, ὑπερεπληθύνθησαν Χριστέ· ἃ γὰρ τὸ πρῶν ἡ Ἑδессα, ἐγκολπωσαμένη ἐνεκαυχήσατο, ἡ Νέα δεχομένη Ῥώμη ἀγαλλεται.

Θεοτοκίον.

Στῆσον Παρθένε τῶν δυσμενῶν, τὰς ἐπαναστάσεις τὰς πυκνάς· λῦσον αὐτῶν τὰ βηλεύματα· τῇ κληρονομίᾳ τῇ σῇ βοηθήσον· ὁρᾷς γάρ, ἀπειρήκαμεν ταῖς κακώσεσιν.

Τοῦ Ἀγίου. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ανευ ὧφθης αἵματος, Μάρτυς ἀξιοθαύματος· ἀνευ ἀλγηδόνων σεφανίτης· ἀνευ μωλώπων νικητὴς ἄριστος, στίφος δυσμενῶν καταβαλὼν, σοῦ τοῖς ἀγωνίσμασι, γενναιόφρον Διόμηδες.

Φῶς σοι ἀνατέταλκεν, ὄντι δικαίῳ ἄσθεσον, τέτου τε ἡ σύζυγος Θεόφρον, σοὶ εὐφροσύνη ἐπηκολύθησεν, ὡς εὐθεῖαν ἔχοντι ψυχὴν, πᾶσι καθυπεύκουσαν, τῷ Σωτῆρος προσταγμασιν.

Φωτὸς ὑστερεῖνται μὲν, τοῦ σώματος οἱ τύραννοι, σοῦ τὴν κεφαλὴν μετὰ τὸ τέλος, ἀποτεμόντες· ἀλλὰ ψυχῆς τηλαυγῶς, κόρας διανοίγονται Χριστῷ, πίστει προσερχόμενοι, ὧ παμμακάρι Διόμηδες.

Θεοτοκίον.

Προπύργιον ἔχουσα, ἡ Βασιλὶς τῶν πόλεων, σὲ τὴν Βασιλίδαν καὶ Κυρίαν, τρέπει βαρβάρων τὰς θηριώδεις ὁρμὰς· ῥύεται παντοίων πειρασμῶν· αὖξει καὶ κρατύνεται, Θεομήτορ πανάμωμε.

Τῆς Ἀγ. Εἰκ. Ὡδὴ ε'. Συνεσχέθη.

Ωραιώθης, καλλεῖ παρὰ πάντας, Σῶτερ τῆς υἱοῦς τῶν βροτῶν· καὶ γὰρ οὐκ εἶδος εἶχες, οὐδὲ κάλλος ἐν καιρῷ τοῦ πάθους, ἀλλὰ τῶντι πάντα κατεφώτιζες, καὶ δηλοῖ σου τῆς μορφῆς ἡ θεία· ἥς τὸ ὁμοίωμα, ῥάκει ἐκτυπώθην, ὥσπερ θησαυρὸς ἡμῖν δωρηται.

Τῆς ἰσχύος, προσαφαιρεθεῖσα, τῶν Ἀγαρηνῶν ἡ πληθὺς, ὥσπερ ἐξ ἄλλοφυλῶν, κίβωτόν, Ἰσραηλίτη Νέω, τὸ τοῦ προσώπου νῦν προσέτι δέδωκεν, Ἐκμαγεῖόν σου Χριστέ καὶ

δόξαν, ἣν προσεκτήσατο· οὐδὲ γὰρ θειμὶτόν, Ἀγία κυσὶ προσεπιρρίπτεσθαι. Θεοτοκίον.

Εκ χειρός σου, Σῶτερ τῆς ἰσχύος, νῦν ὑπέξελιπον ἐγὼ, ἀλλὰ τὰς μάστιγας σου, ἀποστήσας ἀπ' ἐμῆ πρεσβείαις, τῆς ἀπειράνδρω Λόγε κυησάσης σε, μὴ τῷ κλύδωνι τῆς ἀμαρτίας καταποντίζεσθαι, καὶ δεινῶς ναυτιᾶν, μόνε λυτρωτὰ ἐγκαταλίπης με.

Τοῦ Ἀγίου. Τὴν θείαν ταύτην.

Τῶν σῶν ἀγώνων τοῖς ρεύμασιν, ἐβύθισας ἐχθρόν τὸν ἀσώματον, καὶ τῶν θαυμασίων σου, τῇ ἀναβλύσει ἐκπλύνεις παθῶν, πολυειδεῖς κηλίδας, Ἀξιοθαύμαστε.

Ταῖς θείαις αὖραις κινούμενος, τῇ ἄνωθεν ῥοπῇ κυβερνώμενος, πρὸς γαληνότατον, ὄρμον εὐθέτως κατήντησας, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύων, Μάρτυς πανεύφημε.

Παθῶν πιστοὶ ἐκκαθαίρονται, ἀρρήτῳ χειρουργίᾳ σου ἐνδοξε, καὶ ἀπελαύνεται φάλαγξ δαιμόνων τῇ θείᾳ σου ἐπιστάσι· Μάκαρ, ἀξιοθαύμαστε. Θεοτοκίον.

Εν σοὶ Παρθένε καυχώμεθα, ἐν σοὶ τῶν δυσχερῶν ἐκλυτρούμεθα, τῇ πεποιθήσει σου, ἐπιδρομαῖς οὐ πτοούμεθα, τῶν δυσμενῶν βαρβάρων, οἱ ἀνυμνοῦντές σε. Ὁ Εἰρμός.

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελούντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα, Θεὸν δοξαζόντες.

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΣ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Διομήδους.

Στίχοι.

Ἦθλησε καὶ ζῶν καὶ θανὼν Διομήδης,
Προαιρέσει ζῶν, καὶ νεκρὸς τομῇ κάρας.

Ἐκτη καὶ δεκάτῃ νέκυσ ἐτμήθη Διομήδους.

Οὗτος ἦν ἐκ Ταρσοῦ τῆς Κιλικίας, φύς μὲν ἐκ γίνους ἐπισήμου καὶ ἀγαθοῦ· ἀγαθώτερος δὲ τοὺς τρόπους γενόμενος, μετάρχεται τὴν ἰατρικὴν τέχνην, θεραπεύων παρ' οἷς γίνοιτο, τὰς μὲν ψυχὰς αὐτῶν θειοειδία, τῇ δὲ τέχνῃ τὰ σώματα. Κατὰ δὲ τοὺς χρόνους Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως, καταλείψας τὴν Ταρσὸν, παραγίνεται ἐν Νικαίᾳ τῆς Βιθυνίας· κακεῖ, διὰ τῆς θειοειδίας αἶμα, καὶ κατὰ τὴν ἰατρικὴν μέθοδον, παντοίως εὐεργετῶν τοὺς προσιόντας αὐτῷ, διελήθη πρὸς τὸν βασιλέα. Ἐπεὶ δὲ οἱ πρὸς τὸ συλλαβίσθαι αὐτὸν παραγενόμενοι, εὗρον αὐτὸν πρὸς Κύριον μεταθέμενον, ἀποτεμόντες αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν, ἀπήγαγον αὐτὴν πρὸς τὸν βασιλέα· τὴν θρασυμένους, ἐκίλευσεν αὐτῆς ἐπενεχθῆναι, καὶ προστεθῆναι τῷ σώματι. Ἀπενεχθείσης δὲ αὐτῆς καὶ συναρμοσθείσης τῷ σώματι, λέγεται παρ' αὐτῆς τοὺς ἀγαγόντας αὐτὴν στρατιώτας ἀ-

πολαβεῖν τῶν οἰκείων ὀφθαλμῶν τὴν ἐνέργειαν, ἣν ἀπέβαλον ἐν τῷ τεμένει τοῦ Ἀγίου τὴν κεφαλὴν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὁσῖος Χαιρήμων ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Λήξει βίου σου χαῖρε, Χαιρήμων μάκαρ,
'Αρχὴν γὰρ εἶδες τῆς ἀμοιβῆς τῶν πόνων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων τριακοντατριῶν Μαρτύρων τῶν ἐκ Παλαιστίνης, ξίφει τελειωθέντων.

Στίχ. Στερόδος στρατὸς τε καὶ συνασπισμὸς μέγας,

Ξίφει πεσὼν, σφάτευμα δαιμόνων τρέπει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἀνάμνησις τῆς εἰσόδου τῆς ἀχειροτεύκτου Μορφῆς τῆ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐκ τῆς Ἑδεσσηνῶν πόλεως εἰς ταύτην τὴν Θεοφύλακτον καὶ Βασιλίδαν τῶν πόλεων ἀνακομισθείσης.

Στίχ. Ἐν σινδόνι ζῶν ἐξεμάξω σὴν θάνατον,
'Ο νεκρὸς εἰσδὺς ἔσχατον τὴν σινδόνα.
Εἰς τὸ Κεράμιον.

'Αχειρότευκτον χειρότευκτος σὸν τύπον,

Φέρει κέραμος παντοτεῦκτα Χριστέ μου.

Τὸ Κυρίου καὶ μεγάλου Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῇ αὐτοῦ ἀγαθότητι πολλὰ θαύματα ποιοῦντος, καθὼς ἐν τοῖς ἱεροῖς Εὐαγγελίοις ἀναγέγραπται, καὶ τῆς φήμης πανταχόσε διατρεχούσης, ἤκουσε ταῦτα καὶ Αὐγαρος ὁ Τοπάρχης Ἑδέσσης, καὶ ἐπιθυμῶν τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν ἰδεῖν αὐταῖς ὁφείναι, οὐκ ἠδύνατο, διὰ τὸ ἀνιάτοις αὐτὰν νοσήμασι περιπεσεῖν. Λέπρα γὰρ μέλαινα κατὰ παντὸς τοῦ σώματος αὐτοῦ ἐξανθήσασα, ἐδαπάνηα τοῦτον καὶ κατήσθιε· καὶ σὺν αὐτῇ ἀρθρητικῇ χρονία καὶ πονηρὰ τοῦτον ἐπολιόρκει· καὶ ἡ μὲν, ἀμορφίας αὐτῷ αἰτία καὶ ταλαιπωρίας ἐγένετο· ἡ δὲ, ὀδυνῶν δριμυιῶν καὶ αἰγληδόνος πρόξενος ἦν· διὰ ταῦτα ἀπρόσιτός τε καὶ ἀδύατος ἦν πᾶσι τοῖς ὑπηκόοις.

Κατὰ δὲ τὰς ἡμέρας τοῦ Ἀγίου πάθους τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐπιστολὴν γράψας, ἀπέστειλεν αὐτὴν διὰ τινος Ἀνανίου, ἐντειλόμενος αὐτῷ, τὴν τε ἡλικίαν καὶ τρίχα καὶ πρόσωπον, καὶ ἀπλῶς τὸν σωματικὸν αὐτοῦ χαρακτῆρα μετὰ πάσης ἀκριβείας ἱστορῆσαι, καὶ ἀγαγεῖν αὐτῷ τὴν τοιαύτην τοῦ Χριστοῦ Μορφὴν· ἠπίστατο γὰρ τὴν ζωγραφικὴν ἄκρως ὁ Ἀνανίας.

Ἡ δὲ Ἐπιστολὴ ἐπὶ λίξεων περιεῖχε τάδε (*).

Αὐγαρος, ὁ Τοπάρχης πόλεως Ἑδέσσης, Ἰησοῦ Σωτῆρι ἀγαθῷ ἱατρῷ ἀναφανέντι ἐν Ἱεροσολύμοις, Χαίρειν!

Ηκουσταί μοι τὰ περὶ σοῦ καὶ τῶν σῶν ἰαμάτων, τῶν ἄνευ φαρμάκων ὑπὸ σοῦ γινομένων· ὥς γὰρ λόγος, τυφλοὺς ἀναβλέπειν ποιεῖς· χωλοὺς περιπατεῖν κατασκευάζεις· λε-

πρὸς καθαρίζεις· καὶ ἀκάθαρτα πνεύματα καὶ δαίμονας ἐλαύνεις· καὶ τῆς ἐν μακρονοσίᾳ βασανιζομένους θεραπεύεις· καὶ νεκροὺς ἐγείρεις· καὶ ταῦτα πάντα ἀκούσας περὶ σοῦ, κατὰ νοῦν ἐθέμην τὸ ἕτερον τῶν δύο, ἢ ὅτι Θεοῦ Υἱὸς εἶ, ποιῶν ταῦτα, ἢ Θεός. Διὰ τοῦτο τοίνυν γράψας ἐδεήθην σου σκυλῦναι, καὶ ἐλθεῖν πρὸς με, ἵνα καὶ τὸ πάθος, ὃ ἔχω, θεραπεύσης, καὶ μετ' ἐμοῦ ἐνταῦθα συνέσῃ· καὶ γὰρ ἤκησα, ὅτι καὶ οἱ Ἰουδαῖοι καταγογγύζουσίν σε, καὶ βέβλονται κακῶταί σε. Πόλις δὲ σμικροτάτη μοι ἐστὶ καὶ σεμνή, ἥτις ἀρκέσει ἀμφοτέροις ἡμῖν τοῦ κατοικεῖν ἐν εἰρήνῃ.

Ὁ δὲ Ἀνανίας, ἀπελθὼν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ δοὺς τῷ Κυρίῳ τὴν ἐπιστολὴν, ἣν ἐπιμελῶς εἰς αὐτὸν ἀτενίζων· καὶ μὴ δυνάμενος μηδὲ πλησίον αὐτοῦ γενέσθαι, διὰ τὸ συρρέεσθαι πλῆθος, ἐπὶ τινὰ πέτραν μικρὸν τῆς γῆς ἀνεστηκυῖαν ἀναβὰς, ἐκαθίσθη, καὶ εὐθὺς ἐκίνει μὲν τοὺς ὀφθαλμοὺς, τῷ δὲ χάρτη τὴν χεῖρα προσήρειδε, καὶ τὰ τοῦ φαινομένου μετέγραφεν ὁμοιώματα, καὶ οὐδαμῶς ἠδύνατο τὴν μορφήν αὐτῆς καταλαβεῖν, διὰ τὸ ἑτέρα, καὶ ἑτέρα ὄψει φαίνεσθαι, καὶ παρηλλαγμένη θεωρεῖν. Ὁ δὲ Κύριος, ὅτε κρυφίῳ γνώστῃ καὶ καρδιῶν ἐξεταστῇ, τὴν πρόθεσιν αὐτοῦ γινούσας, τὸ λάθρα γινόμενον φανεροῖ. Ἦτησε γὰρ νύφασθαι, καὶ τούτου γενομένου, ἐπεδόθη αὐτῷ ῥάκος τετραδίπλον, καὶ ἀπεμάξατο νυφάμενος τὴν ἄχραντον αὐτοῦ καὶ θείαν ἐν αὐτῷ ὄψιν. Ὅθεν ἐντυπωθείσης αὐτοῦ τῆς θείας μορφῆς καὶ προσόψεως, ὃ τοῦ θαύματος! ἐν τῷ ῥάκῃ, ἐπέδωκε τῷ Ἀνανίᾳ « Ἀπελθὼν ἀπόδος αὐτὸ τῷ ἀποστείλαντί σε », εἰπὼν, γράψας καὶ ἐπιστολὴν ἔχουσαν οὕτω.

Μακάριος εἶ, Αὐγαρε, πιστεύσας ἐν ἐμοὶ καὶ μὴ ἑωρακώς με· γέγραπται γὰρ περὶ ἐμοῦ, τοὺς ἑωρακότας με μὴ πιστεύειν ἐν ἐμοί, ἵνα οἱ μὴ ἑωρακότες με, αὐτοὶ πιστεύσωσι καὶ ζήσωνται. Περὶ δὲ οὗ ἔγραψάς μοι ἐλθεῖν πρὸς σέ, δέον ἐστὶ πάντα, δι' ἃ ἀπεστάλην, πληρῶσαι με· καὶ μετὰ τὸ πληρῶσαι, ἀναληφθῆναι πρὸς τὸν ἀποστείλαντά με Πατέρα. Καὶ ἐπειδὴ ἀναληφθῶ, ἀποσελῶ σοι ἓνα τῶν Μαθητῶν μου, ὀνόματι Θαδδαῖον, ὅστις καὶ τὸ πάθος σε θεραπεύει, καὶ ζωὴν αἰώνιον, σοί τε καὶ τοῖς σὺν σοί, καὶ εἰρήνην παρέξει, καὶ ποιήσει τῇ πόλει σε τὸ ἱκανόν, πρὸς τὸ μηδένα τῶν ἐχθρῶν κατισχύσαι αὐτῆς.

Ἐπέθετο δὲ ἐν τῷ τέλει καὶ σφραγίδας ἑπτὰ, γράμμασιν Ἑβραϊκοῖς σημειωθείσας· αἱ τινες μεθερμηνεύονται, τοῦτο δηλοῦσι· Θεοῦ θεία θείον θαῦμα.

(*) Τὰς ἐφεξῆς δύο Ἐπιστολὰς ἀναφέρει αὐτολεξεί σχεδὸν Εὐσέβιος ὁ Παμφίλου ἐν τῷ 17. κεφαλαίῳ τοῦ Α'. Βιβλίου τῆς Ἐκκλησιαστικῆς αὐτοῦ Ἱστορίας.

Ὁ δὲ Αὐγάρως, διζάμενος περιχαρῶς τὸν Ἀνανίαν, καὶ πεισὼν, καὶ προσκυνήσας τὴν Ἀγίαν καὶ ἄχραντον Εἰκόνα τοῦ Κυρίου πίστει καὶ πόθῳ πολλῷ, ἰάθῃ παραχρῆμα ἀπὸ τῆς νόσου, ἐν τῷ μετώπῳ αὐτοῦ μόνον τῆς λέπρας ὑπολειφθείσης. Μετὰ δὲ τὸ σωτήριον πάθος τοῦ Χριστοῦ, καὶ τὴν εἰς οὐρανοὺς αὐτοῦ ἀνοδὸν, καταλαβὼν ὁ Ἀπόστολος Θαδδαῖος τὴν Ἑδέσσαν, προσήγαγε τῇ κλυμμένη τὸν Αὐγάρῳ· καὶ τοῦτον καὶ πάντας τοὺς ὑπ' αὐτὸν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος βαπτίσαντος, ἐξῆλθε τοῦ ὕδατος ὁ Αὐγάρως, καθαρισθεὶς καὶ τοῦ μικροῦ ἐκείνου λειψάνου τῆς λέπρας.

Ἐντεῦθεν παντοίως τιμῶν, καὶ σεβόμενος τὸ τοιοῦτον Δεῖον ὁμοίωμα τῆς τοῦ Κυρίου μορφῆς, καὶ τοῦτο παρὰ πᾶσιν ὁμοίως τιμᾶσθαι βουλούμενος, τοῖς αὐτοῦ καλοῖς καὶ τοῦτο προσέθηκεν. Ἐκ τῶν παλαιῶν τῆς Ἑδέσσης πολιστῶν τῶν ἐπισήμων τινὸς Ἕλληνας ἄγαλμα πρὸ τῆς δημοσίας πύλης τῆς πόλεως ἀναστήλωσαντος (ὃ πάντα τὸν ἐντὸς τοῦ αἵματος γενέσθαι βουλούμενον ἀνάγκη ἦν προσκυνῆσαι, καὶ εὐχὰς ἀποδοῦναι, καὶ οὕτως εἰσελθεῖν τῇ πόλει), τοῦτο τὸ ἀκάθαρτον ἄγαλμα ὁ Αὐγάρως καθελὼν, καὶ τελείῳ ἀφανισμῷ παραδούς, εἰς τὸν ἐκείνου τόπον τὸν ἀχειροποιήτῳ ταύτην Εἰκόνα τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν καὶ Θεοῦ, ἐπὶ σανίδος κολλήσας καὶ καλλωπίσας ἀνεστήλωσεν, ἐπιγράφας ἐν αὐτῇ ταῦτα· Χριστὲ ὁ Θεός, ὁ εἰς σὲ ἐλπίζων, οὐκ ἀποτυγχάνει ποτέ. Καὶ λοιπὸν ἐθέσπισε πάντα τὸν δῆμὸν τῆς πόλεως ἐκείνης εἰσερχόμενον τὸ προσῆκον σέβας καὶ τὴν προσκύνησιν τῇ θαυματουργῷ καὶ τιμίᾳ τοῦ Χριστοῦ Εἰκόνι ἀπονέμειν, καὶ οὕτως εἰς τὴν πόλιν εἰσερχέσθαι· καὶ διετηρήθη τὸ τοιοῦτον εὐσεβὲς τοῦ ἀνδρὸς Δέσπισμα μέχρι τέλους τῆς ἐν τῷ βίῳ αὐτοῦ τε τοῦ Αὐγάρου παροικίας καὶ τῆς τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ βιωτῆς. Ὁ δὲ τούτου ἑγγονός, τῆς πατρικῆς ἀρχῆς διάδοχος γεγονός, ἀπελάττει τὴν εὐσεβίαν, καὶ πρὸς τὰ εἰδῶλα νύτομόλησεν, καὶ ἐβουλήθη πάλιν ἀναστήλωσαι δαιμονικὴν στήλην, καὶ τὴν τοῦ Χριστοῦ Εἰκόνα καθελεῖν.

Τοῦτο γινὼς ὁ Ἐπίσκοπος τῆς πόλεως ἐκ Δείας ἀποκαλύψας, τὴν ἐνδεχομένην ἔθετο πρόνοιαν. Ἐπειδὴ γὰρ ὁ τόπος ὑπῆρχε κυλινδροειδῆς, θρυαλλίδα πρὸ τῆς Δείας Εἰκόνος ἀναψας, καὶ κέραμον ἐπιθεὶς, εἴτα ἐξωθεν τιτάνῳ καὶ πλίνθοις ἀποφράξας τὸ ἔμβαδόν, εἰς ὁμαλὴν ἐπιφάνειαν τὸ τεῖχος ἀπηύθυνε, καὶ ἐν τῷ μὴ ὁραῖσθαι, ἀπίστη τῆς ἐγγειρήσεως ὁ δυσσεβής. Ἐρρεῖ δὲ διὰ μέσου χρόνος πολὺς, καὶ τῆς ἐξ ἀνθρώπων μνήμης ἀπερρύη τὸ Δεῖον Ἀπεικόνισμα, ὅπῃ κέκρυπται.

Ὁ δὲ τῶν Περσῶν Βασιλεὺς Χοσρόης, τὰς τῆς Ἀσίας πόλεις πορθήσας, κατέλαβε καὶ τὴν Ἑδέσσαν, καὶ πᾶσαν μηχανὴν κατ' αὐτῆς κινήσας, εἰς φόβον καὶ ἀγωνίαν τοὺς τῆς πόλεως ἐνέβαλεν. Οἱ πρὸς τὸν Θεὸν καταφυγόντες, καὶ μετὰ δακρύων αὐτὸν παρακαλέσαντες, ταχεῖαν εὐρανὸν τὴν σωτηρίαν. Διὰ γὰρ μιᾶς τῶν νυκτῶν φαίνεται τις γυνὴ ἐνδοξοτάτῃ τῷ Ἐπισκόπῳ Εὐλαβίῳ· «Τὴν ἐπ' αὐτῷ, λέγουσα, τῆς δὲ τῆς πύλης τῆς πόλεως κατακεκρυμμένη (τὸν τόπον σημάνασα) Δείαν μορφήν τοῦ Σωτῆρος ἀχειροποιήτῳ λαβὼν, πάντα αἰσίως πράξεις».

Ὁ δὲ Ἐπίσκοπος, τὸν τόπον καταλαβὼν, καὶ τοῦτον ἀνорύξας, ὡς τοῦ θαύματος! εὗρε τὴν Δείαν Εἰκόνα ἀδιαλώβητον, καὶ τὴν θρυαλλίδα ἐν τοσούτῳ χρόνῳ μὴ ἀποσβεσθεῖσαν, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ πρὸς φυλακὴν ἐπιτεθῆναι πρὸ τοῦ λύχνου κεράμῳ ἑτερον ὁμοίωμα ἀπαράλλάκτως τοῦ πρωτοτύπου ἐκτυπωθῆναι· καὶ τούτου τοῖς πᾶσι δειχθέντος, ἀφ' αὐτοῦ χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης τὰ πάντα ἐπληρώθησαν. Τοῦτο λαβὼν ὁ Ἐπίσκοπος καὶ λιτανεύσας, καὶ εὐχαριστήσας, κατέλαβε τὸν τόπον, καθ' ὃν οἱ Πέρσαι διώρυκτον· ἀπὸ γὰρ τοῦ τῶν χαλκωμάτων ἤχου κατάφοροι κα-
Δεστήκασιν. Ὡς δὲ ἀλλήλων ἐγγὺς ἐγένοντο, ἀπὸ τῆς

λυχνίας ἐκείνης ἔλαιον ἀποστάξας εἰς τὸ εὐτρεπισμίνον πῦρ, πάντας ἄρδην ἀπώλεσεν.

Ἀλλὰ καὶ τὴν ἐξωθεν ὑπὸ τῶν Περσῶν ἀναφθείσης πυρᾶς κατὰ τὸν ἐνδοῦν τόπον, ἣν ἡ ἄπειρος ὕλη ὑπέτρεφε τῶν συχνῶν κατακοπίντων δένδρων, ὡς πλησίον ἐγένετο ὁ Ἐπίσκοπος μετὰ καὶ τοῦ Δείου Ἐκτυπώματος, ἐξαίφνης βίαιος ἄνεμος ἐγερθεὶς, κατὰ τῶν ἀναφλεγόντων τὴν πυρκαϊάν τὴν φλόγα ὑπέστρεψε, καὶ ἐδίωκε τούτους καὶ ἐνεπύριζε· καὶ λοιπὸν πλεῖον ὢν ἤλπισαν θράσσαι παθόντες οἱ Πέρσαι, ὑπεχώρησαν ἄπρακτοι.

Ἐπεὶ δὲ πρὸς τὴν βασιλεύουσαν τῶν πόλεων πάντα συνέρρυνε τὰ κάλλιστα, ἣν δὲ Δεῖον βούλημα καὶ τὴν ἱεράν ταύτην καὶ ἄχραντον Εἰκόνα μετὰ τῶν ἄλλων ἀποθήσαν-
ρισθῆναι καλῶν, ὁ τῆς Ῥωμαίων κυριεύων ἀρχῆς Ῥωμανὸς σπουδασμα ποιεῖται καὶ ταύτην καταπλουτίσαι τὴν βασιλεύουσαν. Καὶ δὴ, κατὰ διαφόρους καιροὺς ἀκροτεί-
λας πρὸς τὴν Ἑδέσσαν, καὶ αἰτήσας τὸ Δεανδρικὸν Ἐκ-
τύπωμα, καὶ ἀνατιθεὶς ἀργύρου χιλιάδας δύο πρὸς μυ-
ριάδι μιᾶ, καὶ διακοσίους Σαρακηνούς, οὓς ἔτυχε τότε κατέχων, καὶ τῇ ἐφέσει τοῦ τοιούτου καλοῦ πρὸς πάντα ὑπείξας, καὶ ἀσφαλισάμενος τοῦ μὴ πολειμῶς τὰ τῶν Ῥωμαίων στρατεύματα κατὰ τῶν ὁρίων ἐκείνων ἐπέρχε-
σθαι, ἐπέτυχε τῆς αἰτήσεως, τὰ αἰτηθέντα πάντα ἐκπλη-
ρώσας.

Ἐπεὶ δὲ συνεχώρησε γενέσθαι, καὶ παρεχώρησεν ὁ Ἀμηνρᾶς, λαβόντες οἱ Ἐπίσκοποι, ὃ, τε τῆς Σαμωσάτων, καὶ ὁ τῆς Ἑδέσσης, καὶ ἑτεροὶ τινες τῶν εὐλαβῶν τὸ ἅγιον ἐκεῖνο Ἀπεικόνισμα, καὶ τὸ χριστόγραφον Ἐπιστολί-
διον, εἶχοντο τῆς ὁδοῦ, καὶ πάλιν ἄπειρα ἔτελετο θαύ-
ματα. Ὡς δὲ κατήντησαν ἐπὶ τῷ τῶν ὀπτημάτων Δέμα-
τι, καὶ τῷ τῆς Θεοτόκου ναῷ, τοῦ Εὐσεβίου λεγομένῳ, πολλοὶ προσελθόντες μετὰ πίστεως, ἀπὸ ποικίλων νόσων ἰάθησαν. Ἐνθα καὶ τις προσῆλθεν ὑπὸ δαίμονος ἐνοχλού-
μενος, καὶ τάδε οἶνεῖ ἀπεφρίδαζεν· Ἀπόλαβε, λέγων, Κων-
σταντινούπολις, δόξαν καὶ τιμὴν καὶ χαρὰν, καὶ σὺ Πορ-
φυρογέννητε τὴν βασιλείαν σου· καὶ παραυτίκα ἰάθη ὁ ἄνθρωπος.

Τῇ δὲ πεντεκαιδεκάτῃ τοῦ Αὐγούστου μηνός, κατὰ τὸ ἐξακισχιλιοστὸν τετρακοσιοστὸν πεντηκοστὸν δεύτερον ἔτος τῆς τοῦ κόσμου γενέσεως, κατέλαβον τὸν ἐν Βλαχέρναις ναὸν τῆς Θεοτόκου οἱ τὸ ἅγιον διακομιζόμενοι Ἀπεικόνισμα, ὃ καὶ σεβασμῶς καὶ περιχαρῶς ὑπεδέχθη καὶ προσεκυνήθη παρὰ τῶν Βασιλέων, καὶ τῶν ἐν τέλει, καὶ τῶν λοιπῶν. Τῇ δὲ ἐπαύριον, μετὰ τὸν ἀσπασμὸν καὶ τὴν προσκύνησιν, ἀράμενοι τὴν τοῦ Χριστοῦ Εἰκόνα ἐπὶ τῶν ὤμων, ὃ, τε Ἀρχιερεὺς Θεοφύλακτος καὶ οἱ νεάζοντες Βασιλεῖς (ὁ γὰρ γέρον δὲ ἀσθίνειαν ἀπολείπειτο), ἀλλὰ καὶ οἱ τῆς Γερουσίας ἅπαντες, καὶ μετὰ πάντες τοῦ τῆς Ἐκκλησίας πληρώματος, τὴν προσήκουσαν δορυφορίαν πα-
ρέπεμπον μέχρι τῆς χρυσῆς πόρτης. Εἴτα ἐκείθεν πάλιν ἀναλαβόμενοι ὁμοίως μετὰ ψαλμῶν καὶ ὕμνων καὶ ἀπεί-
ρων λαυπάδων καὶ φώτων, κατέλαβον τὸν περιώνυμον καὶ μέγιστον τῆς τοῦ Θεοῦ Λόγου Σοφίας ναόν. Κάκεισε τὴν ἀρμόζουσαν τάξιν πεποιηκότες, ἀνῆλθον εἰς τὰ βασιλῆα, καὶ εἰσελθόντες ἐν τῷ ναῷ τῆς Θεοτόκου τῷ ἐπιλεγμένῳ τοῦ Φάρου, ἐκεῖσε κατέθεντο τὸ τίμιον καὶ ἅγιον Ἐκτύ-
πωμα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς δόξαν πιστῶν, εἰς φυλακὴν Βασιλείων, εἰς ἀσφάλειαν ὅλης τῆς πόλεως, καὶ τῆς τῶν Χριστιανῶν καταστάσεως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἀνάμνησιν ποιούμεν τῆς περὶ ἡμᾶς τοῦ Θεοῦ μεγίστης καὶ ἀνυπερβλήτου φιλανθρωπίας, ἣν ἐδείξατο τότε ἀποστρέψας

μετ' αἰσχύνης τῆς ἀθέου Ἀγαρηνοῦς, μεσιτεία
σῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ
ἀειπαρθένου Μαρίας.

Εν ἀρχῇ γὰρ τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου, τοῦ
καὶ Κόνωνος, ἀνῆλθε πλῆθος Σαρακηνῶν διὰ πλείων
τὸν ἀριθμὸν χιλίων ἐννυακοσίων κατὰ τῆς μεγίστης ταύ-
της Κωνσταντινουπόλεως, πολιορκῆσαι αὐτήν· καὶ δὴ τοῦ
Βασιλέως προθεμένου δοῦναι αὐτοῖς πάντα, αὐτοὶ καὶ φύ-
λακας τῇ πόλει ἐγκαταστήσαι ἀπήτουν. Ὅθεν εἰς ἀπο-
ρίαν τῶν πραγμάτων οὕτων, τῇ Θεοτόκῃ προσέπιπτον,
ἐκτεύοντες ἐπαμῦναι καὶ βοηθῆσαι τῇ πόλει αὐτῆς, καὶ
διασῶσαι αὐτὴν κινδυνεύουσαν. Ἀκούει τούτων ἡ Θεομή-
τωρ, καὶ πρῶτον μὲν τὸν ψιλῷ ὀνόματι, Σοφίαν, τὴν τοῦ
Θεοῦ μεγάλην ἐκκλησίαν καλέσαντα, καὶ τὴν πόλιν, Κων-
σταντίαν, Ἀγαρηνὸν, εἰς βόθρον σὺν τῷ ἵππῳ κατακρη-
μύσασα, τῷ θανάτῳ παρέπεμψεν. Ἐπειτα δὲ τὸν ἐφ' ὑψη-
λοῦ ἀνελθόντα κηρύξαι τὴν μιαν αὐτῶν προσευχήν, τῷ
ἐλευθῶ παρέδωκε, κατακρημνισθέντα ἐκείθεν. Καὶ τοῖς
Βουλγαροῖς δὲ συμβαλίσθαι ὠκονόμησε, καὶ διαμυρίους
Σαρακηνούς κατασφαγῆναι, καὶ τὰ πλοῖα αὐτῶν, ἅλλα
ἀλλαχοῦ διασκεδάσασα, ἀφανισμῷ τελείῳ παρέδωκε, καὶ
εἰς τσαύτην ἀνάγκην λιμοῦ περιέστησεν, ὡς σαρκῶν ἀν-
θρωπίνων καὶ ἑρπετῶν καὶ μυῶν, καὶ τῆς ἰδίας κόπρου,
μεταλαβεῖν. Σουλὲμᾶν δὲ τὸν πρῶτον αὐτῶν καὶ αἰδε-
σθῆναι τὴν ἄχραντον Εἰκόνα αὐτῆς πεποίηκε, καὶ πεζὸν
ἐν τῇ πόλει εἰσελθεῖν παρεσκεύασε, καὶ τῆς προπετείας καὶ
αὐθαδείας ἑαυτοῦ καταγνώναι. Διὰ λιμοῦ γὰρ καὶ λοιμοῦ
καὶ ναυαγίων πλῆθη, πολλὰ τῶν μιαρῶν Ἀγαρηνῶν κα-
ταπεσεῖν ποιήσασα, τὴν ἑαυτῆς πόλιν κραταῖα παλάμη δι-
σώσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ ἐν τῷ ναῷ τῆς ζωοδόχῃ Πηγῆς
ἐξάντλησις τῆς ἀγιάσματος, καὶ αὐθις ἀνάδοσις.

Στίχ. Πηγὴ κενοῦται θαυματουργῶν ὑδάτων·

Πληρουμένη δὲ, θαυματουργεῖ καὶ πάλιν.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη γίνεται τῆς καὶ μετὰ οἰ-
κτιρμῶν ἐπενεχθείσης ἡμῖν ἐν τοῖς καιροῖς ἐκεί-
νοις φοβεραῖς ἀπειλῆς τοῦ σεισμοῦ, οὗ παρ' ἐλ-
πίδα ἐλυτρώσχετο ἡμᾶς ὁ φιλόανθρωπος Θεός.

Αὐτῷ ἡ δόξα, καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶ-
νας. Ἀμήν.

Τῆς Ἀγ. Εἰκ. Ὁδὴ ζ'. Οἱ Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι.

Ρήματι μὲν πᾶσαν νόσον, Λόγε Θεοῦ ἐφυ-
γάδευσας, ἐπὶ γῆς ἐνδημῶν· ἀλλὰ θῶκας
πρὸς πατρικοὺς ἀνερχόμενος, διὰ τοῦ Ἐκτυ-
πώματος, θεραπεύεις τὰς νόσους ἡμῶν.

Οκτίσας λόγῳ τὰ πάντα, καὶ μαρφωθείς
τὸ ἀλλότριον, τῆς ἰδίας μορφῆς, καταλέ-
λοιπεν ἡμῖν ἰδιώματα· ἅπερ ὑποδεχόμενοι, ἐν
χαρᾷ εὐφραινόμεθα.

Ψυχῆς ἐξ ὅλης ζητήσας, τῆς σῆς ιδέας ἐκ-
σφράγισμα, ὁ πιστὸς Βασιλεὺς ὡς ἐζήτη-
σέν, οὕτως ἔτυχε Κύριε, κατὰλληλον εὐράμενος,
θείου πόθου τὸ πλήρωμα.

Θεοτοκίον.

Ελύθη τῆς καταδίκης, τῆς παλαιᾶς, τὸ ἀν-
θρώπινον, τῇ κυήσει τῇ σῇ· σέ γὰρ μόνην

πλατυτέραν εὐράμενος, τῶν ἑρανῶν Πανάμωμε,
ὁ Θεὸς κατεσκήνωσεν.

Τοῦ Ἀγίου. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Η τμηθεῖσα, κεφαλὴ σου φῶς ἀπήστραψε,
τοῖς ματαιόφροσιν· ἦν ὥσπερ ζῶσαν ἰ-
δὼν, ἠδέσθη ὁ τύραννος, νενεκρωμένος τὸν νοῦν,
οὐ συνῆκε δὲ, ἀναβοᾶν Πανένδοξε· Ὁ Θεὸς
εὐλογητὸς εἶ.

Α΄ πεδύσω, τῆς νεκρώσεως Ἀοίδιμε, χιτῶνα
δύσμορφον· ἀθανασίας στολὴν, ὡραίαν ἐν
χάριτι, ὅθεν ἐνδέδυσαι, τῷ Δεσπότη σου, ἀνα-
βοῶν γηθόμενος· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῷ πυρὶ, τῆς καρτερίας ἀπετέφρωσας, ὑλώ-
δη πλάνην ἐχθρῶν· θεολαμπῆς δὲ ἀστήρ,
ἐφάνης ἰάσεων, Μάρτυς ἀξράπων βολαῖς, τοῖς
κραυγάζουσιν· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ
Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Η Βασίλισσα, τοῦ κόσμου ἡ κυήσασα, τὸν
Βασιλέα Χριστὸν, ῥῦσαι φθορᾶς καὶ σει-
σμῶ, ἐθνῶν ἐπηρείας τε, τὴν βασιλεύουσαν, πό-
λιν ψάλλουσιν· Εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρ-
πὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Τῆς Ἀγ. Εἰκ. Ὁδὴ η'. Νόμων πατρῶν.

Ωσπερ ἐν ὄψει σέ τὸν Κύριον, ἐλπίζων ἐν-
δημῆσαι πᾶς ὁ τῆς πόλεως, λαὸς ἔκκρι-
τος ὑπάντησιν, θαυμαστήν σοι ποιεῖται, Ἀρ-
χιερέων θείον ἐπαγόμενος χορόν· ὧν ἐπ' ὤμων
ὀχοῦμενος, καὶ πρὸς κληρονομίαν εἰσβαλὼν, τὴν
οἰκείαν Οἰκτίρμον, ἐν τῷ τῆς Μητρὸς σου κατέ-
παυσας τεμένει.

Στόματα παίδων τῶν ἀκάκων σε, πρὸς τὴν
προφητοκτόνον πόλιν ὀδεύοντα, ὑμνολό-
γην· ἀλλ' ἡ ἄνομος, συναγωγὴ Ἑβραίων, φονῶ-
σαν χεῖρα, ὥπλιζε λυττώσα κατὰ σοῦ· νῦν δὲ
πόλις ἡ ἔννομος, πανδημεὶ προχυθεῖσα, ὡς οἶά
σε τὸν Κτίστην ὀρῶσα, χαίρει δεχομένη τὸν
τύπον τῆς μορφῆς σου.

Θεοτοκίον.

Σάρκα φορέσαι προελόμενος, τῆς τῆ Πατρὸς
μεγάλῃς βουλῆς ὁ Ἄγγελος, ἐν νηδυῖ σου
Πανάχραντε, ἐτελεσιουργήθη· καὶ σέ Μητέρα
κάτω, ἀπεγράψατο σεμνή· καὶ φθαρεῖσαν ἐ-
καίνισε τὴν βροτείαν οὐσίαν· ὃν πάντες εὐλο-
γοῦμεν ὡς Κτίστην, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάν-
τας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἀγίου. Παῖδας εὐαγεῖς.

Πόδες οἱ σεπτοὶ σου Ἀθλοφόρε, πρὸς τρί-
βους τοῦ μαρτυρίου κατευθύνθησαν· ἐμ-
περιπατοῦσι δὲ, νῦν ἐπαγαλλόμενοι, ἐν χώρᾳ
ζώντων πάνσοφε, ἐν Παραδείσῳ τρυφῆς· διό

καὶ συνελθόντες τιμῶμεν, ἀνυμνολογοῦντες Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Επλάκη σοι στέφος ἀφθαρσίας, στερόως ἀγωνισαμένῳ καὶ νικήσαντι, ὅφιν τὸν ἀρχέκακον, Μάρτυς ἀξιάγαγε· καὶ ἀθλητῶν ὁμήγυρις σὲ ὑπεδέξατο, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θαυμάτων ἐκπέμπεις λαμπηδόνas, τὴν θείαν ἐνδεδυμένος Μάρτυς δύναμιν, παύεις ἀβροστήματα, λύεις τε νοσήματα, ἀποδιώκεις πνεύματα, τῆς πονηρίας βοῶν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Πολλαῖς προσβολαῖς ἀμαρτημάτων, κλονούμενοι, σοῦ πρὸς τὴν ἀκλόνητον, σκέπην καταφεύγομεν. Στήριξον τοὺς δούλους σου, κατὰ παθῶν ἐνίσχυσον, καὶ ἐκ σεισμοῦ καὶ λιμῆ, ἐθνῶν ἐπιδρομῆς τε Παρθένε, ῥῦσαί σου τὴν πόλιν, ὡς σοὶ ἀνακειμένην.

Ὁ Εἰρμός.

» Παιδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος
» τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυ-
» πούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἴκου-
» μένην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσιν· Τὸν Κύ-
» ριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῆς Ἀγ. Εἰκ. Ὠδὴ θ'. Ξενίας δεσποτικῆς.

Εξέμνηνε κατὰ σθε, λαὸς ἀσύνητος Σῶτερ, καὶ ἀντ'εὐεργεσίας, σοὶ τὰ ἀνήκεσα, τολμηρῶς ἐπαντείνειτο· ἀλλ' ἡμεῖς οἱ μακρὰν ἀπωσθέντες, τοῖς σοῖς πάθεσι Σωτὴρ υἱοθετήθημεν.

Βοήθειαν κατ' ἐχθρῶν, τοῖς εὐσεθέσι παράσχου, καὶ πιστοῖς βασιλεῦσιν, ὅτι τὰ σύμβολα τῆς σαρκός σου, ὡς περ ἄμαχον φρούριον, Δέσποτα κεντημένοι, δι' αὐτῶν ἀφορῶσι τὴν σωτηρίαν αὐτῶν. Θεοτοκίον.

Ωράθη τοῖς ἐπὶ γῆς, σωματοφόρος ὁ Λόγος, διπλοῦς κατὰ τὴν φύσιν ἐκ σοῦ Πανάμωμε, ἀντιδόσει τῆς Θεότητος, ὑποστάσει μιᾷ ἀφύρτως, ἐνωθεὶς τῷ φυράματι, ὃν δοξάζομεν.

Τοῦ Ἀγίου. Ἄπας γηγενής.

Εὔρες ἀμοιβὴν, καμάτων τὴν ἄνω σοι, ἐτοιμασθεῖσαν τρυφήν· ἐνθα αὐλιζόμενος, ὡραϊσμένος μαρτυρικαῖς καλλοναῖς, κατατρυφᾷς τοῦ Κτίστου σου, τῆς ὡραιότητος, ἱκετεύων, δεῖναι τοῖς τιμῶσί σε, ἰλασμόν καὶ κακῶν ἀπολύτρωσιν.

Στήλην ἀρετῶν, καὶ πίστεως ἔρεισμα, καὶ στύλος ἄσειστος, πύργος τε ἀκλόνητος, ἐδείχθης Μάρτυς τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, καὶ

ποταμὸς ἰάσεων, ἀναβλυστάνων κρουνοῦς, ἱατρεῖον, ἄμισθον τοῖς πόθῳ σου, ἐκτελοῦσι τὴν μνήμην Διόμηδες.

Εδυσ ἀπὸ γῆς, εἰδῶλων τὴν ἄθεον, ἐξαφανίσας ἀχλύν· καὶ πρὸς τὴν ἀνέσπερον, αὐγὴν μετῆλθες, τῆς ἀρχιφώτης ζωῆς· ἥς τὰς ἐμφάσεις ἔνδοξε, πρώην ἐκέντησο, ταῖς ἐκεῖθεν, λάμψεσι λαμπόμενον, καὶ χαρᾶς αἰδίου πληρούμενος.

Θεοτοκίον.

Πόλις τοῦ Θεοῦ, αὐτὸς ἦν κατώκησεν, ἡ ὄντως ἄσειστος, λύτρωσαι τὴν πόλιν σου, σεισμοῦ Παρθένε τῆς καταπτώσεως, βαρβαρικῆς ἀλώσεως, πυρὸς μαχαίρας ἐχθρῶν, ἀπὸ πάσης, πάντα γνε κακώσεως, τῇ θερμῇ πρὸς Θεὸν παρρήσίᾳ σου.

Ὁ Εἰρμός.

» Ἄπας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι,
» λαμπαδουχούμενος· πανυγυριζέτω δέ,
» αὐτῶν Νόων φύσις γεραίρῃσα, τὴν ἱερὰν πα-
» νήγυριν τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις
» παμμακάριστε, Θεοτόκε ἀγνή ἀειπάρθενε.
Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἀγίου.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ενθέως ἐπορφύρωσας, Μεγαλομάρτυς ἔνδοξε, τὴν τῇ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, τοῖς τῶν αἰμάτων σε ῥείθροις· ἀπάτην δὲ κατέσβεσας, εἰδωλικὴν ψυχόλεθρον, Διόμηδες πανόλβιε· καὶ νῦν πρεσβεύων μὴ παύσῃ, ὑπὲρ ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Τῶν Ἀποστόλων ὁ δῆμος, συναθροισθεὶς ἐν νεφέλαις, ἀξιοχρέως κηδεύει, τὴν τοῦ Κυρίου Μητέρα, παρόντος καὶ τοῦ Σωτῆρος, σὺν μυριάσιν Ἀγγέλων.

Εἰς τὸν Στίχον, τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Υμνοῖς σου τὸ σεπτὸν, καὶ θεοδόχον σῶμα, προπέμποντες οἱ θεῖοι, ἐβόων διασῶται· Ποῦ νῦν ἀπαίρεις Δέσποινα;

Στίχ'. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Δεῦτε οἱ γηγενεῖς, στησώμεθα χορείαν, ἐξόδια βοῶντες, ἐπὶ τῇ Μεταστάσει, τῆς Θεοτόκου σήμερον.

Στίχ'. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν.

Γῆ μὲν τῇ σῇ ταφῇ, εὐλόγηται Παρθένε· ἀὴρ δὲ τῇ ἀνόδῳ, ἡγιάσται τῇ ξένῃ, νόμῳ θανούσης φύσεως.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος α'.

Επρεπε τοῖς αὐτόπταις τοῦ Λόγου καὶ ὑπηρέταις, καὶ τῆς κατὰ σάρκα Μητρὸς

αὐτοῦ, τὴν Κοίμησιν ἐποπτεῦσαι, τελευταῖον οὔσαν ἐπ' αὐτῇ μυστήριον· ἵνα μὴ μόνον τὴν ἀπὸ γῆς τοῦ Σωτῆρος ἀνάβασιν θεάσωνται, ἀλλὰ καὶ τῆς τεκούσης αὐτὸν τῇ μεταθέσει μαρτυρήσωσι. Διό περ πάντοθεν, θεία δύναμις περαιωθέντες, τὴν Σιών κατελάμβανον· καὶ πρὸς οὐρανὸν ἐπείγομένην, προέπεμπον τὴν ἀνωτέραν τῶν Χερουβίμ. Ἦν καὶ ἡμεῖς, σὺν αὐτοῖς προσκυνοῦμεν, ὡς πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες,
καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΖ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Μύρωνος.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια, τρία τῆς Ἑορτῆς, καὶ τρία τοῦ Ἀγίου.

Τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος β'. Ποίοις εὐφημιῶν.

Ποίοις οἱ εὐτελεῖς χεῖλεσι, μακαρίσωμεν τὴν Θεοτόκον; τὴν τιμιωτέραν τῆς κτίσεως, καὶ ἀγιωτέραν ὑπάρχουσαν, Χερουβίμ καὶ πάντων τῶν Ἀγγέλων· τὸν θρόνον, τοῦ Βασιλέως τὸν ἀσάλευτον· τὸν οἶκον, ἐν ᾧ κατώκησεν ὁ Ὑψιστος· τὴν σωτηρίαν τοῦ κόσμου· τοῦ Θεοῦ ἀγίασμα· τὴν παρέχουσαν τοῖς πιστοῖς, ἐν τῇ θείᾳ μνήμῃ αὐτῆς, πλουσίως τὸ μέγα ἔλεος.

Ποῖα πνευματικὰ ἄσματα, νῦν προσάξομέν σοι Παναγία; τῇ γὰρ ἀθανάτῳ Κοιμήσει σου, ἅπαντα τὸν κόσμον ἡγίασας, καὶ πρὸς ὑπερκόσμια μετέβης, τὸ κάλλος, κατανοεῖν τῇ Παντοκράτορος, καὶ τέτῳ, οἷά περ Μήτηρ συναγάλλεσθαι, ἀγγελικῶν σοι ταγματῶν, δορυφορησάντων ἀγνῇ, καὶ ψυχῶν Δικαίων· μεθ' ὧν αἵτησαι ἡμῖν, εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἰνα τὰ φοβερά ἄσματα, ἃ προσῆξάν σοι τότε Παρθένε, κύκλῳ τῆς σῆς κλίνης ἰσταίμενοι, πάντες οἱ τῇ Λόγῃ Ἀπόστολοι, καὶ θαμβητικῶς ἀναβοῶντες; Ἀπαίρει, τοῦ Βασιλέως τὸ παλάτιον· ὑψοῦται, ἡ κιβωτὸς τοῦ ἀγιασματος. Πύλαι ἐπάρθητε ὅπως τοῦ Θεοῦ ἡ πύλη, ἐν πολλῇ εἰσέλθῃ χαρᾷ, ἀπαύστως τῷ κόσμῳ, αἰτῆμένη τὸ μέγα ἔλεος.

Τῇ Ἀγίᾳ. Ἦχος ὁ αὐτός. Ὅτε, ἐκ τῆ ξύλης σε.

Οτε, ἀθείας ἡ πυρὰ, πᾶσαν κατενέμετο χώραν Μακαριώτατε, τότε ἐξαπτόμενος

ζέσει τοῦ Πνεύματος, τὸν ἐκ Κόρης θεόπαιδος, ἐκήρυξας Λόγον, σάρκα ἐνδυσάμενον δι' ἀγαθότητα· ὅθεν καὶ πυρὸς καὶ βασάνων, ἤνεγκας δεινὰς τιμωρίας, σθένει δυναμούμενος τοῦ Πνεύματος.

Οτε, ὁ δυσώνυμος ἐχθρὸς, ἔσπευδε θωπείαις συλῆσαι τὴν σὴν διάνοιαν, τότε ἀνδρειότητι καλλωπιζόμενος, ἀντετάξω στερόματα, καὶ ἤνεγκας πόνους ἄπονον πυρὸς λήξιν σε διαβιθάζοντας, Μάρτυς ἀξιάγαστε Μύρων, τῆς ἐν οὐρανοῖς βασιλείας, καὶ τῆς δι' αἰῶνος ἀπολαύσεως.

Οτε, τοῖς βουνεύροις ὁ ἐχθρὸς, ἔτυπτε ζεσμοῖς ἀνενδότως, ἐκδαπανώμενον Μάρτυς τὸ σαρκίον σου τὸ ἱερώτατον, πρὸς Χριστὸν ἐνητένιζες, τὸν ἀγωνοθέτην, χεῖρά σοι προτείνοντα θείας δυνάμεως· ὅθεν ἐκτελέσας τὸν δρόμον, ἔτυχες μεγίστων ἐπάθλων, Μύρων ἀθλοφόρε γενναιότατε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Ἡ τῶν οὐρανῶν ὑψηλότερα ὑπάρχουσα, καὶ τῶν Χερουβίμ ἐνδοξότερα, καὶ πάσης κτίσεως τιμιωτέρα· ἡ δι' ὑπερβάλλουσαν καθαρότητα, τῆς αἰδίου οὐσίας δοχεῖον γεγεννημένη, ἐν ταῖς τῆς Υἱοῦ χερσὶ, σήμερον τὴν παναγίαν παρατίθεται ψυχὴν, καὶ σὺν αὐτῇ πληροῦ τὰ σύμπαντα χαρᾶς, καὶ ἡμῖν δωρεῖται τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Δῆμος τῶν Μαθητῶν, ἠθροίσθη ἐκ περάτων σὺν τοῖς σεπτοῖς Ἀγγέλοις, Μήτηρ Θεοῦ κηδεῦσαι, τὸ θεοδόχον σῶμά σου.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Δεῦτε οἱ γηγενεῖς, σήμερον σὺν Ἀγγέλοις, στησώμεθα χορείαν, φαιδρὰν ἐν τῇ Κοιμήσει τῆς μόνης Θεομήτορος.

Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν.

Σῶμά σου τῇ φθορᾷ ἀπρόσιτον ὑπῆρξε, καὶ πρὸς ταφὴν ἐδόθη, τῆς φύσεως τῷ νόμῳ· μένει δὲ ἀδιάφθορον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Ἡ πανάμωμος νύμφη, καὶ Μήτηρ τῆς εὐδοκίας τοῦ Πατρὸς, ἡ Θεῶ προορισθεῖσα εἰς ἑαυτοῦ κατοίκησιν, τῆς ἀσυγχύτης ἐνώσεως, σήμερον τὴν ἄχραντον ψυχὴν, τῷ Ποιητῇ καὶ Θεῷ παρατίθεται· ἣν Ἀσωμάτων δυνάμεις, θεοπρεπῶς ὑποδέχονται· καὶ πρὸς ζωὴν μετατίθεται, ἡ ὄντως Μήτηρ τῆς ζωῆς, ἡ λαμπὰς τοῦ ἀπρόσιτου φωτὸς, ἡ σωτηρία τῶν πιστῶν, καὶ ἐλπίς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Εἰς τὰ οὐράνια, ἡ νοερά σου ψυχὴ, εἰς τὸν Παράδεισον, ἡ καθαρά σου σκηνή, μετατεθεῖσα ἐκ φθορᾶς, ἀγαλλεταί Παναγία. Ὅθεν ἀνταπέδωκε, τοῖς ἀνόμοις ὁ Κύριος· δόλον γὰρ εἰργάσαντο, τῷ τιμίῳ Λειψάνῳ σου. Διὸ σὺν Ἀποστόλοις βοῶμεν· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμ. τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Σὲ χερσὶ τοῦ δι' ἡμᾶς, ἐνανθρωπήσαντος ἐκ σοῦ, παραθεμένην τὴν ψυχὴν, ὡς πλαστοουργός σου καὶ Θεός, πρὸς τὴν ζωὴν τὴν ἀκήρατον, μετέστησεν· ὅθεν σε σεπτῶς μακαρίζομεν, τὴν μόνην καθαρὰν καὶ ἀμόλυντον· καὶ Θεοτόκον ἅπαντες κυρίως, ὁμολογοῦντες κραυγάζομεν· Χριστὸν δυσώπει, πρὸς ὃν μετέστης, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα οἱ Κανόνες, ὁ πρῶτος τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἀγίου ὁ παρῶν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Ἀἶψα Μύρων σου τὴν μυρίπνοον χάριν. Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοί.

Αἶνον Θεῷ, ἐπὶ τῇ μνήμῃ χορεύοντες, τοῦ ἀθλοφόρου Μύρωνος, ἄσωμεν ἅπαντες, ἐνισχύσαντι τοῦτον, τὸ κράτος διολέσαι, τοῦ πολεμήτορος.

Δῶρον σαυτὸν, τῷ εὐεργέτῃ προσήγαγες, καὶ ἱερὸν ἀνάθημα, καὶ καλλιέρημα, καὶ εὐῶδη θυσίαν, νομίμως ἐναθλήσας, Μάρτυς πολυάθλε.

Ως νουνεχῆς, ὡς καθαρὸς ναὸς Ἐνδοξε, τοῦ ἐκ Παρθένου λάμψαντος, τὸν ἐφορμήσαντα, συνταράξαι τὴν θείαν, ἀγέλην ψυχοφθόρον, λύκον ἐδίωξας. Θεοτοκίον.

Μόνη Θεὸν ἀπειρογάμως ἐκύησας· ὃν ἀθλοφόροι Μάρτυρες, ὁμολογήσαντες ἡμῖν ὁμοιωθέντα, κατήργησαν τὴν πλάνην, ἀχραντε Δέσποινα.

Ὡδὴ γ'. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Υψώσας σου τὸν ἔρωτα τῆς καρδίας, πρὸς Κύριον Σταυρῷ τὸν ἀνυψωθέντα, ὑψώθης ἐπὶ ξύλου ὡς Ἀθλοφόρε, καταξέομενος, προθύμως μέλπων τε· Ὡς οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Ρημάτων σου τὰ βέλη ἠκονημένα κατέπηξας τυράννου ἐν τῇ καρδίᾳ γενναῖε Στρα-

τιῶτα τοῦ Βασιλέως, Χριστοῦ πανεύφημε, καὶ ψάλλων ἔλεγες· Ὡς οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Ως ὀρθρος ὡς ἡμέρα ἐπανατείλας, διέλυσας τὸν ζόφον τῆς ἀγνωσίας, ἐφώτισας τοὺς ψάλλοντας καθ' ἐκάστην, Μύρων πολυάθλε· Σὺ εἰ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε. Θεοτοκίον.

Νοσοῦσαν ἀθεῖα τὴν πᾶσαν κτίσιν, Θεὸν κυοφορήσασα ἱατῆρα, Παρθένε ἐθεράπευσας παραδόξως· εὐχαριστῶντές σοι, διὸ κραυγάζομεν· Ὡς ἐκ ἔσιν ἄμωμος, πλήν σου, Δέσποινα. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν πέτρᾳ με τῆς πίστεως στερεώσας, ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθροῦς μου·
» εὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν·
» Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλήν σου Κύριε.

Τὸ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Εἶτα, Κάθισμα τοῦ Ἀγίου.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Μυριπνόις ἄσμασι, καὶ ὕμνωδίαις, συνελθόντες στέψωμεν, τὸν ἱερόαθλον πιστοὶ, Μύωνα πάντες τὸν ἔνδοξον, ῥώσιν διδοῦντα, παντοίων κακώσεων.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Τὴν σεπτὴν Μετάξασιν, σοῦ Παναγία, ἑορτὴν στησάμενοι, σὲ ἀνυμνοῦμεν εὐσεβῶς, Θεογεννητορ πανύμνητε· μὴ οὖν παρίδης, τοὺς πόθῳ ὑμνοῦντάς σε.

Ὡδὴ δ'. Ὑμνῶ σε· ἀκοὴν γὰρ Κύριε.

Σωτῆρα, καὶ Θεὸν καὶ Κύριον, τὸν ἐκλάμψαντα ἐκ Παρθένου, ὁμολογῶν Ἐνδοξε, σταδίου μέσον τῶν τυράννων, ὀφρὺν καρτερίᾳ ἐταπείνωσας, καὶ τὴν πολυθειᾶν ἐξηφάνισας.

Οὐδόλως, ὑπενδούς ξεόμενος, καὶ τυπτόμενος γενναϊόφρον, Ἀγγέλους κατέπληξας, ὀρῶντάς σου τὴν καρτερίαν, δι' ἧς δυσμενεῖς ἀσάρκους ὤλεσας, καὶ νικηφόρος Μάρτυς ἐχηρημάτισας.

Υπάρχων, θείας δρόσου ἔμπλεως, ὑπείσηλθες γενναιοφρόνως, τὴν τοῦ πυρὸς κάμινον, ὀρώμενος ἐν ταύτῃ Μύρων, σοφὴ σὺν Ἀγγέλοις ἀγαλλόμενος, καὶ μηδαμῶς παμμάκαρ φλογιζόμενος.

Θεοτοκίον.

Τὸ μέγα, καὶ φρικτὸν Μυστήριον, τῆς λοχείας σου καταπλήττει, πᾶσαν Ἀγνή ἔννοιαν· ὅτι Θεὸς ἐνανθρωπήσας ἐκ σοῦ, ἀγαθότητι εὐδόκησεν, εἰς σωτηρίαν κόσμου καὶ ἀνάπλασιν.

ᾠδὴ ε'. Ὁ φωτισμός.

Η· Θεαυγής, καὶ φωσφόρος σου μνήμη, τῇ τοῦ Ἁγίου, Πνεύματος δυνάμει, εἰς πάντα κόσμον ἐφαπλουμένη, φωτισμὸν εὐσεβείας, καταυγάζει τοὺς ταύτην σέβοντας, καὶ τὰς ἀριστείας τὰς σὰς καταγγέλλοντας.

Νεανικῶς, τὰς πικρὰς τιμωρίας ὄντως ὑπέστης, ἄσαρκος καθάπερ γενναῖε Μάρτυς· ἀφαιρεθεὶς γάρ, τὴν δορὰν ἐκαρτέρεις, ὥσπερ ἄλλου πάσχοντος ἐνδοξε, σθένει ἀοράτῳ σαφῶς δυναμούμενος.

Μύρον οἱ σοί, ἐναπέσταξαν πόνοι Μάρτυς εὐῶδες, πᾶσαν δυσωδίαν ἀποδιῶκον, τῆς ἀθείας, τὴν Χριστοῦ δὲ Ἁγίαν, Ἐκκλησίαν εὐωδιάζον αἰεὶ, πίστει σε καὶ πόθῳ σαφῶς μακαρίζουσιν. Θεοτοκίον.

Υπὲρ ἡμῶν, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἀρρήτῳ λόγῳ, Πάναγνε δυσώπει εὐλογημένη, ὅπως ῥυσθῶμεν ὀρωμένων καὶ πάντων ἀοράτων, ἐχθρῶν πανάμωμε, οἱ σέ Θεοτόκον ἀγνὴ καταγγέλλοντες.

ᾠδὴ ε'. Πρὸς Κύριον ἐκ κήτους.

Ρᾶνίσι σου, αἱμάτων ἱερῶν κατεπόντισας, δαιμόνων φάλαγγας, στρατιῶτα γενναίότατε, καὶ στεφανηφορῶν, πρὸς Θεὸν ἀνέδραμες, νικηφόρος γενόμενος ἄριστος.

Ιδόντες σου, τὸ πρόσωπον λαμπρυνθέν οἱ τύραννοι, θείαις λαμπρότησιν, Ἀθλοφόρε κατεπλάγησα· μὴ γνόντες δὲ Θεὸν σκότος προσελάβοντο, αἰωνία κολάσει πεμπόμενοι.

Προστάξουσιν, ὠμοτάτου τυράννου ὑπέφερες, δορᾶς τὴν ἀφαίρεσιν, ὑπὲρ φύσιν ἀξιάγαστε, δεικνὺς τὴν πρὸς Θεὸν, καθαρὰν σου ἔφεσιν, καὶ διόλου παμμάκαρ ἀνάνευσιν.

Θεοτοκίον.

Νόμοι ἐν σοί, καινίζονται Παρθένη· τῆς φύσεως· ὑπὲρ γὰρ φύσιν σὺ, τὸν τῇ φύσει ἀκατάληπτον, Θεὸν Ἑμμανουήλ, παραδόξως τέτοκας, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν ἀναγέννησιν.

Ὁ Εἰρμός.

» Πρὸς Κύριον, ἐκ κήτους ὁ Ἰωνᾶς ἐβόησε·
» Σύ με ἀνάγαγε, ἐκ πυθμένος Ἰδοῦ δέομαι· ἵνα ὡς λυτρωτῇ, ἐν φωνῇ αἰνέσεως, ἀληθείας τε πνεύματι θύσω σοι.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Εκ βρέφους Χριστὸν, ποθήσας παναοίδιμε, καὶ τούτου τηρῶν, τὰ θεῖα παραγγέλματα, πρὸς αὐτὸν ἀνέδραμες, ὁλοκλήρως Μύρων καὶ κατέπαυσας, σὺν Ἀγγέλοις δοξάζων αὐτὸν, αἰτούμενος πᾶσι θείαν ἄφεσιν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἐκ κοιλίας ἡγιασμένον ἀνυμνήσωμεν πάντες, ὡς εὐῶδες Χριστοῦ μύρον παναληθέστατον· ὄντως γὰρ τοῖς προσιοῦσιν ἐν πίστει θερμῇ, τὰς ἰάσεις παρέχει τῶν νοσημάτων· τῇ γὰρ ἀγάπῃ τοῦ Κτίστου πυρούμενος, συμπάσχει τοῖς ἐν ἀνάγκαις, καὶ λυτροῦται δεινῶν ὁ Πανόλθιος· μυρίζων πάντας τῇ χάριτι τῇ δοθείσῃ αὐτῷ ἐκ τοῦ Πνεύματος, αἰτούμενος πᾶσιν θείαν ἄφεσιν.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Μύρωνος.

Στίχοι.

Τί μοι κεφαλῆς ἡ τομὴ, Μύρων λέγει,
Πρὸς τὸ σέφειν μέλλον με πάντιμον σέφος;

Ἑβδομάτῃ δεκάτῃ Μύωνα τά με ξίφος ὀξύ.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ Δεκίου τοῦ Βασιλέως, καὶ Ἀντιπάτρως Ἀρχόντος Ἀχαΐας, Πρεσβύτερος τῆς Ἐκκλησίας, τὸν τρόπον χρηστός, ἐκ γένους ἐντίμου, πλούτῳ κομῶν, πρὸς τε Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων φιλούμενος. Κατὰ γοῦν τὴν ἡμέραν τῶν Χριστοῦ γενεθλίων, τοῦ Ἀντιπάτρου εἰς τὴν ἐκκλησίαν εἰσιόντος, ἐφ' ᾧ τοὺς Χριστιανούς συλλαβεῖν καὶ τιμωρήσασθαι, ὁ Ἅγιος Μύρων, ζήλου πλησθεὶς, ἐξύδρισεν εἰς αὐτόν. Διὸ καὶ κρεμασθεὶς ξίεται, καὶ, ἐκκαυθείσης καμίνου, ὡς διτχεῖσθαι τὴν φλόγα ἐπὶ πολὺ, ἐν αὐτῇ ἐβλήθη. Ἀλλ' ἡ μὲν κάμιнос, τὸν Ἅγιον δεξαμένη, διεφύλαξεν αὐτὸν ἀβλαβῆ· τὸ δὲ πῦρ ἐξελθὼν, κατέκαυσεν ἀνδρας τῶν παρεστώτων ἑκατὸν πεντήκοντα. Ὁ δὲ Ἅγιος, ἀναγκασθεὶς ἐπιθῆναι, καὶ μὴ ὑπείξας, λωροτομεῖται ἀπὸ τῶν ὤμων ἕως τῶν ποδῶν. Ἐξ ὧν ἀναλαβὼν ἕνα λῶρον ὁ μακάριος, εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Ἀνθυπάτου ἤκοντισε· καὶ πρὸς τοῦτοις ἀναξέεται τὰς ἐκδαρείσας σάρκας, καὶ μετὰ τοῦτο ἀφίσταται θηρίοις. Ὁν ἐξ αὐτῶν σῶν καὶ ἀπῆμαντον διατηρηθέντα ἰδὼν ὁ Ἀντίπατρος, καὶ αἰσχύνης πλησθεὶς, ἀνείλεν αὐτὸν οἰκείαις χερσίν. Ὁ δὲ Ἅγιος, ἐκείθεν ἐν Κυζίκῳ ἀχθεὶς, καὶ παρὰ τοῦ Ἀνθυπάτου τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν λαβὼν, τὸν αὐχένα ἐτμήθη, καὶ οὕτω τὸν στέφανον τῆς μαρτυρίας ἐδέξατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Στράτωνος, Φιλίππου, Εὐτυχιανοῦ, καὶ Κυπριανοῦ.

Στίχ. Ἐθεντό με βδέλυγμα, φησὶν ὁ Στράτων,
Ἄνδρες βδελυκτοὶ, καὶ πυρὶ κτείνεσσί με.
Φιλῶν Θεόν, Φίλιππε, καὶ ψυχῆς πλέον,
Κατακριθεὶς πῦρ, οὐ φιλόψυχος γίνῃ.
Εὐτυχιανὸς εἰς κάμινον ἡμμένην.
Ὡς ἵππος εἰς πεδῖον ἦν, τοῦ λόγου.

Πῦρ Κυπριανὸς καρτερήσας καμίνου,
Ἐξώτερον πῦρ, ὁ Γραφή λέγει, φύγε.

Οὗτοι, ἐν Νικομηδείᾳ διατρίβοντες, ἐπίτηδες ἀνίσταν εἰς τὸ θάνατον, ὡς τε τὸν θανατιζόμενον λαὸν κατηγεῖν, καὶ τῆς εἰδωλολατρείας ἀφίσταν, καὶ τῇ Χριστοῦ πίστει προσάγειν. Καὶ ποτε κενὸν ἀνθρώπων τὸ θάνατον ἰδὼν ὁ

Ἀρχων, καὶ τὴν αἰτίαν μαθὼν, ὅτι ὑπὸ τῶν Ἀγίων Μαρτύρων οἱ ὄχλοι διδάσκονται, καὶ τὰς ἐν θείαις κατέλιπον ἡδονάς, καὶ καινὸν τινα μετέρχονται βίον, τῶν πατρῶν καταφρονήσαντες ἐθῶν, οὖν τάχει τοὺς Ἀγίους παραστήναι ἐκέλευσε. Καὶ δὴ παραστάντες, καὶ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν αὐτοὶ τε ἔχειν ὁμολογήσαντες, καὶ τοὺς ἄλλους διδάσκειν ἐπιστρέφειν εἰς αὐτήν, ἀχθέντες εἰς τὸ θάλασσαν, θηρίοις ἐκδίδονται. Διαφυλαχθέντες δὲ ἐξ αὐτῶν ἀβλαβεῖς, καὶ τρόποις διαφόροις δοκιμασθέντες κολάσεων, τὸ τελευταῖον ἐμβληθέντες εἰς πῦρ, τὸ ὑπὲρ Χριστοῦ ἠγωνίσαντο στάδιον, καὶ νικῆσαντες τὸν στέφανον ἔλαβον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Παύλου, καὶ Ἰουλιανῆς τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ.

Οἱ ὑπὸ τὸν ἀδελφὸν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, ἐπὶ Αὐρηλιανοῦ τοῦ Βασιλέως τὴν Πτολιμαῖδα οἰκοῦντες. Εἰς τὴν ὁ Βασιλεὺς παραγενόμενος, τὸν Παῦλον παριστήσαντο, τῆς καὶ ὑπαναγινώσκοντα τῷ λαῷ τὰς θειοπνεύστους Γραφάς. Τὸν Χριστὸν δὲ ὁμολογῆσας, καὶ τὰ εἰδῶλα κραταιῶς ἐνεδρίσας, κρεμασθεὶς ζέεται· ὃν ἰδοῦσα ἡ ἀδελφὴ Ἰουλιανὴ, κατεδύσατο τοῦ τυράννου. Συλλαμβάνεται οὖν καὶ αὐτὴ· καὶ κρεμασθεῖσα ζέεται· καὶ ἐν λίθῃ, ἐνθα πίσσα τὴν βράζουσα, ἀμφότεροι βάλλονται· καὶ ἐπὶ κλίνης σιδηρᾶς πεκυρωμέναις ἀπλοῦνται, καὶ τοὺς κώτους ἀνωθεν τύπτονται. Ἐνθα Κοδράτος καὶ Ἀκάτος οἱ δῆμιοι, τῶν Ἀγίων φεισάμενοι, τὰς κεφαλὰς ἀποτίμνουνται· καὶ ἐν εἰρκῇ τίθενται οἱ Ἅγιοι, σιδηροῖς διαληφθέντες δεσμοῖς· οὓς ἔλθων Ἀγγέλος, τῶν δεσμῶν ἀνίησιν, ἄρτον δὲ αὐτοῖς εἰς βρώσιν παρέθηκεν. Εἶτα εἰς ἐξίτασιν ἄγονται καὶ τύπτονται· ἐνθα Στρατόνικος, τὴν Ἀγίαν Ἰουλιανὴν μαρτυρομένην οἰκτείρας, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνειται. Οἱ δὲ, διαμείναντες ἀβλαβεῖς, ὁ μὲν Ἅγιος Παῦλος, πάλιν προσδεθείς σιδηρῷ, μολύβδοις τὰς σιαγόνας τύπτεται, καὶ ἐκατέρωθεν ὑπὸ τισσάρων ῥάβδους πεκυρωμέναις περιπίρεται· ἡ δὲ Ἀγία Ἰουλιανὴ, εἰς πορνεῖον ἐκδοθεῖσα, καὶ Ἀγγέλου ἐπιστάσις ἐκ φθορᾶς διαφυλαχθεῖσα, μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ Παύλου βίθρῳ πυρὸς ἐμβάλλεται. Ἐκείθεν δὲ παραδόξως ἀναχθέντες, λαμπάσι πυρὸς ὅλον τὸ σῶμα καταφλίγονται, καὶ τελευταῖον τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνουνται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Θύρσου, Λευκίου, Κορωνάτου, καὶ τῆς συνοδείας αὐτῶν· καὶ ἡ σύναξις τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας ἐν τοῖς Ἀρματίου.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σε πρεσβεΐαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Εἰκόνας χρυσῆς.

Οὐνοῦ σου παιδρὸς, πυρακτούμενος Σοφὲ τῷ θείῳ πόθῳ, ἡγαλλιάτο καὶ εὐφρανέτο, μέσον φλογὸς ἱσταμένου σου, ὥσπερ τῶν τριῶν ποτε Παίδων, μεθ' ὧν πιζῶς ἀνεκραύγαζες· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὅρωντες φλογὸς συνεστῶτάς σοι σοφὲ μέσον Ἀγγέλους, μορφῇ ἀρρήτῳ ἐξαστράπτοντας, οἱ θείωι κατεπλήττοντο· καὶ πρὸς ὑμνωδίαν τραπέντες, τῷ Δεσπότῃ ἐκραύγαζον· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νοὶ καθαρῷ, συνεστῶς τοῖς νοεροῖς ὕμνοις Ἀγγέλοις, μέσον καμίνου ἀγαλλόμενος,

τὸν ὑπεράγαθον Κύριον, ὥσπερ χαλινούντα τὴν φλόγα, καὶ μελωδῶντά σε σώζοντα· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Χωρίον Θεοῦ, καὶ παλάτιον τερπνὸν καὶ θείος θρόνος, ἐν ᾧ καθίσας ἡτοιμάσατο, πᾶσι καθέδραν οὐράνιον, ὡφθης Παναγία Παρθένε· διὰ τοῦτό σοι κράζομεν· Εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

ᾠδὴ η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς.

Ἀκαταγώνιστον ὁρῶν, ὁ παράφρων δικαστὴς σὲ Γενναίῳφρον, ἐν τῷ λοροτομεῖσθαι, μέχρις ὁστέων αὐτῶν, προσάγει ὄνυξι σπαράττων σε, πληγαῖς ἀφορήτους, πληγωθεὶς ἀνιάτως.

Ρῆμα Θεοῦ ἐξ οὐρανοῦ, εἰς ἐπήκοον παντὸς τοῦ πλήθους Μάρτυς, προσηνέχθη σοι Μύρων, πρὸς τὰς ἐκεῖσε καλοῦν, ἀρρήτους καταπαύσεις ἐνδοξε, καὶ ταῖς τῶν Ἀγγέλων, τερπνὰς χοροστασίας.

Ἰστασο ὥσπερ Δανιὴλ, ἐν τῷ μέσῳ τῶν θηρῶν εὐλαβουμένων, τὸ μακάριον πάθος, καὶ τῶν ἀγώνων τῶν σῶν, παμμάκαρ τὸ ἄπειρον μέγεθος, ζώσῃ τε φωνῇ σου, ἀντιλαμβανομένων.

Θεοτοκίον.

Νυγεῖς τῷ βέλει τοῦ ἐχθροῦ, τὴν ψυχὴν ὀλοτελῶς ἐτραυματίσθην, καὶ ἀνιάτα πάσχω· ἡ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν, ἀρρήτως τεκοῦσα Πανάμωμε, ἱασαί με σῶσον, ἐλπίς ἀπηλπισμένων.

Ὁ Εἰρμός.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων τοῖς παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Ἰνα τὴν μέλλουσαν δόξαν, καὶ τὸ ἄφραστον κάλλος, Χριστοῦ τοῦ ἀθλοθέτου κατιδεῖν, ἀξιώθης Γενναϊότατε, ὑποκλίνεις αὐχένα, καὶ δέχη τὴν τοῦ ξίφους ἐκτομήν· καὶ χαρὰς τῶν Μαρτύρων, πληροῖς τὰς θείας φάλαγγας.

Ὅσπερ ἡδύπνοον μύρον, ἀξιάγαστε Μύρων, μυρίζουσα καρδίας τῶν πιστῶν, ἡ ἀξιάγαστος μνήμη σου, τοῖς ποθοῦσιν ἐπέστη· ἐν ἡ πανηγυρίζοντας ἡμᾶς, εὐωδίας ἐνθέου, ταῖς σε πρεσβεΐαις πλήρωσον.

Σαῦ Ἀχαῖα καυχᾶται, ταῖς σπαργάνοις καὶ ἄθλοις, γενναῖε τοῦ Κυρίου Ἀθλητά· πλέον δὲ τέρπεται Κύζικος, τὸ πολυάθλον σῶμα, κα-

τέχουσα ὡς ὄλβον ἀληθῆ, καὶ πηγὴν ἰαμάτων,
καὶ νόσων καθαρτήριον.

Η' τῶν Ἀγίων ἀπάντων, ἐκλεκτὴ ἐν ὑψί-
στοις, μητρόπολις Σιών ἡ νοητὴ, τῶν πρω-
τοτόκων ὡς γέγραπται, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία, ὡς
Μάρτυρα αἰεὶ ὑπὲρ ἡμῶν, δυσωποῦντά σε ἔχει,
Μαρτύρων ἀκροθίνιον.

Θεοτοκίον.

Φωνὴν βοῶμένη σοι πάντες, τοῦ Ἀγγέλου
Παρθένε, παλάτιον καὶ θρόνον τοῦ Θεοῦ.
Χαῖρε, δι' ἧς ἠξιώθημεν, οὐρανῶν βασιλείας, οἱ
πάσαι ἀπωσθέντες τῇ φθορᾷ, καὶ τὸ κάλλος
τὸ πρῶτον, ἀφρόνως ἀπολέσαντες.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σο-
φία, ἦκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ,
• βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἀγίας
• Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς,
• οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Μυρίπνοον ὡς ῥόδον σε, ἡ Ἐκκλησία κέ-
κτηται, Μύρων πολὺάθλε Μάρτυς· τοῦ
γὰρ Χριστοῦ εὐωδία, ἐδείχθης πανααίδιμε, ὑ-
πὲρ αὐτῶν χαίρων ἠθλήσας, παρ' οὗ καὶ δόξης ἔ-
τυχες· πρὸς ὃν αἰεὶ μνημονεύεις, τῶν σέ τιμῶν-
των ἐκ πόθου.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Μετὰ βροντῆς ἐν νεφέλαις, τοὺς Ἀποστό-
λους ὁ Σωτὴρ, πρὸς τὴν τεκοῦσαν ἐκ-
πέμπει, πόθῳ κηδεύοντας αὐτήν· κατέρχεται
δὲ καὶ οὗτος, δορυφορούντων Ἀγγέλων.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Νύμφην σε τοῦ Θεοῦ, ἡ ἄνω βασιλεία, τῶν
ἐκλεκτῶν ἡ δόξα, προσδέχεται Παρθένε,
πρὸς σὸν Υἱὸν χωρήσασαν.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Δῆμος τῶν Μαθητῶν, ἀθραΐζεται κηδεῦσαι,
Μητέρα Θεοτόκον, ἐλθόντες ἐκ περάτων,
παντοδυνάμω νεύματι.

Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν.

Δόξα ἐν οὐρανῷ, ἐπὶ γῆς εὐφροσύνη· ἡ γὰρ
τοῦ Κτίστου Μήτηρ, χερσὶ ταῖς τοῦ Δε-
σπότη, ψυχὴν νῦν παρατίθησι.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'. Λέοντος Δεσπότη.

Πιστούμενος Ἰησοῦς, ὁ Υἱὸς σου Θεοτόκε
καὶ Θεὸς ἡμῶν, ταῖς δύο φύσεσιν αὐτοῦ,
ὡς μὲν ἄνθρωπος θνήσκει, ὡς δὲ Θεὸς ἐξανί-
σταται. Καὶ σὲ Θεομήτορ, νόμῳ φύσεως θα-
ναεῖν εὐδόκησεν, ἵνα μὴ τοῖς ἀπίστοις, φαντασία

νομισθῇ ἡ οἰκονομία. Μετέβης δὲ πρὸς οὐρά-
νοὺς ἡ ἐπουράνιος νύμφη, ὡς ἐκ παστοῦ τοῦ
σκήνους σου, γῆθεν ἀπάρασα. Ἠγιασθῇ ὁ αἰ-
θήρ ἐν τῇ ἀνόδῳ σου, ὡς ἐφωτίσθη ἡ γῆ ἐν τῷ
τόκῳ σε. Προπέμπουσιν Ἀπόστολοι, καὶ Ἀγγε-
λοι ὑποδέχονται. Ὅθεν κηδεύσαντες τὸ πανά-
χραντον σῶμά σου, καὶ ἐπιτάφιον ὕμνον ἐξά-
δοντες, μετάρσιον ἔβλεπον, καὶ φόβῳ ἔλεγον·
Αὕτη ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τῆς Ὑψίστου· αὐ-
τὸς γὰρ ἐν μέσῳ σου, καὶ οὐ σαλευθήσῃ. Ἀλλ'
ὦ πολυῦμνητε Κόρη, μὴ διαλίπη ἡμᾶς ἐπο-
πτεύουσα· ἡμεῖς γὰρ λαὸς σου, καὶ πρόβατα
νομῆς σου, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα, αἰ-
τούμενοι διὰ σοῦ σωτηρίαν, καὶ μέγα ἔλεος.

Καὶ γίνεται ἐκτενής, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΗ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Φλώρου
καὶ Λαύρου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους σ'.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς
γ'. καὶ τῶν Ἀγίων γ'.

Τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Οὐχ ἄρμα πυρίμορφον, τῶν ἀπὸ γῆς σε με-
τέστησεν, ὡς Ἥλιον τὸν δίκαιον· ἀλλ'
αὐτὸς ὁ ἥλιος, τῆς δικαιοσύνης, ἐν χερσὶν οἰ-
κειαῖς, τὴν παναγίαν σου ψυχὴν, ὡς ὑπεράμω-
μον προσλαβόμενος, ἐν ἑαυτῷ κατέπαυσε· καὶ
παραδόξως σε Ἀχραντε, μεταστήσας ἐτίμησεν,
ἐν χαρᾷ ὑπὲρ ἔννοιαν.

Δεῦτε ὦ φιλέορτοι, τῆς Θεομήτορος σήμερον,
τὴν ἀγίαν Μετάστασιν, φαιδρῶς ἐορτά-
σωμεν· ἐν χερσὶ γὰρ ὄντως, τοῦ ἐξ ἀκηράτου,
Πατρὸς ἐκλάμψαντος τὸ πρὶν, καὶ ἐπ' ἐσχά-
των ἐκ τῆς νηδύος αὐτῆς, τὴν θείαν καὶ πανά-
χραντον ψυχὴν παρέθετο χαίρουσα, Ἰησοῦ τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν, καὶ πρεσβεύει σωθῆναι ἡμᾶς.

Θαῦμα φρικωδέστατον, ἡ ἐν γαστρὶ τὸν ἀ-
χώρητον, Βασιλέα βαβάσασα, τάφῳ κα-
τατίθεται· καὶ Ἀγγέλων δῆμοι, σὺν τοῖς Ἀπο-
στόλοις, φόβῳ κηδεύουσιν αὐτῆς, τὸ θεοδόχον
σῶμα καὶ τίμιον· καὶ τοῦτο δὲ μετάρσιον, εἰς
οὐρανοὺς ἀνεβίβασεν, Ἰησοῦς ὁ Υἱὸς αὐτῆς,
καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στιχηρὰ τῶν Ἀγίων, ὁμοία.

Λίθοι τελειότατοι, τῷ μαρτυρίῳ τεμνόμενοι,
καὶ παιναῖς λαξευόμενοι οἱ Ἅγιοι ὡφθη-

σαν, οἰκοδομηθέντες, εἰς ναὸν Κυρίου, καὶ τῶν εἰδώλων τοὺς βωμοὺς, καὶ τὰ τεμένη κατεδαφίσαντες. Αὐτοῖς οὖν μακαρίσωμεν, ὡς Παραδείσου οἰκήτορας, ὡς ναοῦ ἀναθήματα, οὐρανοῦ ὑπάρχοντας.

Χάριν ἀπαντλήσατε, καὶ φωτισμὸν ἀπαρύσασθε, εὐφροσύνην καὶ ἔλεος, λειψάνοις προσψαύοντες, ἱερῶν Μαρτύρων, Φλώρου τε καὶ Λαύρου, ἐξ ὧν πηγάζει δαψιλῶς, τῶν ἱαμάτων θεία ἐνέργεια· καὶ τούτους μακαρίζοντες, ὡς τοῦ Κυρίου θεράποντας, ἐκτενῶς ἐκβοήσωμεν· Ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Λάκκῳ συγκλειόμενοι, καὶ ὑπὸ γῆν καλυπτόμενοι, ἀπηνεῖα δικαίοντος, θείαις εἰσηγήσεσι, καὶ ἀποκαλύψει, Πνεύματος Ἁγίου, ἐφανερώθητε ἡμῖν, ὥσπερ ἀστέρες ἐναπαστραπτοντες, σημεῖα καὶ τεράστια, καὶ ἱαμάτων χαρίσματα, Ἀθλοφόροι ἀυτάδελφοι, τῶν Ἀγγελῶν ὁμόσκηνοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ'.

Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν λαοὶ, τὴν Παναγίαν Παρθένον ἀγνήν, ἐξ ἧς ἀρρήτως προῆλθε, σαρκωθείς ὁ Λόγος τῷ Πατρὶ, κράζοντες καὶ λέγοντες· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί. Μακαρία ἡ γαστήρ, ἡ χωρήσασα Χριστόν. Αὐτοῦ ταῖς ἀγίαις χερσὶ τὴν ψυχὴν παραθεμένη, πρέσβευε Ἀἵχραντε, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθαΐ.

Πύλαι τῶν οὐρανῶν, ἀνοίχθητε· ἰδοὺ γὰρ, ἡ τοῦ Ὑψίστου Μήτηρ, ἡ πάνταγενος Παρθένος, θανούσα παραγίνεται.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Ηθροισται ὁ χορὸς, Μαθητῶν παραδόξως, ἐκ τῶν περάτων κόσμου, κηδεῦσαί σου τὸ σῶμα, τὸ θεῖον καὶ ἀκήρατον.

Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν.

Υμνον αἱ οὐρανῶν, ἐξάρξατε Δυναμεις, σὺν τοῖς ἐκ τῶν περάτων, τοῦ Λόγου μύσταις ἅμα, τῇ μόνῃ Θεομήτορι.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ'.

Δαυϊτικὴν ὥδην σήμερον λαοὶ, ἄσομεν Χριστῷ τῷ Θεῷ· Ἀπενεχθήσονται φησὶ, τῷ Βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει· ἡ γὰρ ἐκ σπέρματος Δαυὶδ, δι' ἧς ἡμεῖς ἐθεώθημεν, ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ ἐαυτῆς Υἱοῦ καὶ Δεσπότου, ἐνδόξως καὶ ὑπὲρ λόγον μετατίθεται. Ἦν ὡς Μητέρα Θεοῦ ἀνυμνῶντες, βοῶμεν καὶ λέγομεν· Σῶσον ἡμᾶς, τοὺς ὁμολογοῦντάς σε Θεοτόκον,

ἀπὸ πάσης περιστάσεως, καὶ λύτρωσαι κινδύνων ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῇ ἐνδόξῳ μνήμῃ σου, ἡ οἰκουμένη, τῷ αὐτῷ Πνεύματι, πεποικιλμένη νοερῶς, ἐν εὐφροσύνῃ κραυγάζει σοι· Χαῖρε Παρθένε, Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Κελεύσει τοῦ Κτίστου σου, τοῦ γεννηθέντος ἐκ σοῦ, νεφέλῃ συνήθροισας τοὺς Ἀποστόλους τὴν σὴν, ἰδέσθαι Μετάστασιν· ὅθεν καὶ μετὰ δόξης, καὶ πολλῆς εὐφροσύνης, ἐκήδευσαν ἀνυμνῶντες, τὸ πανάχραντον σῶμα, τῆς σῆς μακαριότητος Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα ὁ πρῶτος Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἀγίων ὁ παρὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τερπνὴν ἀνυμνῶ Μαρτύρων ξυνωρίδα. Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Ταῖς φωταυγέσιν ἀστραπαῖς τοῦ Πνεύματος, περιλαμπόμενοι, τὰ ζοφερά νέφη, τῆς ψυχῆς μου λύσατε, τὴν φωτοφόρον Ἁγιοι, καὶ σεπτὴν ὑμῶν μνήμην, ὅπως ὑμνήσω γηθόμενος, Μάρτυρες Χριστοῦ γεννασιότατοι.

Επὶ τὴν πέτραν τῆς ἀμώμου πίστεως, οἰκοδομήσαντες, δι' ἀρετῶν θείων, ἑαυτοὺς Μακάριοι, περικαλλὲς ἐδείχθητε, καὶ τερπνότατος οἶκος· ἐν ᾧ Πατὴρ κατεσκήνωσε, καὶ Υἱὸς καὶ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον.

Ρίζοτομοῦντες τὴν τῆς πλάνης ἄκανθαν, οἱ μεγαλῶνυμοι, τῷ τμητικῷ λόγῳ, τῆς ἐν-θέου πίστεως, καρδίας κατενέωσαν, χερσωθείσας ἀπάτη, καὶ καρποφόρους ἀνέδειξαν, πίστιν βλαστανούσας ἀμώμητον. Θεοτοκίον.

Παρθενικῆς ἀπὸ γαστροῦ ἐβλάστησας, ρίζα ἀπότιστε, τὸν φυτουργὸν πάντων, ἀνθρώπων γενόμενον, καὶ πάθῃ ὑπομείναντα· ὃν πο-δοῦντες οἱ θεῖοι, πιστῶς ἐνήθλησαν· Μάρτυρες, ἄχραντε Παρθένε πανύμνητε.

Ὡδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Νόμον θεῖον πληροῦντες, πανευκλεεῖς Μάρτυρες, πένησι πλουσίως τὸν ἄρτον ἐχορηγήσατε, καὶ πρὸς εὐσέβειαν, καθωδηγήσατε θείαν, σωτηρίας πρόξενοι, τούτοις γενόμενοι.

Η δὺς ὁ φωσφόρος, τῶν Ἀθλητῶν λάμψασα, ταῖς τῶν θαυμασίων ἀκτίσι, σκότος ἀπήλασε, πλάνης πολύθεον, καὶ πλανωμένους πρὸς φέγγος, τῆς ἐνθέου πίστεως, πάντας ὠδήγησε.

Νηπιάζοντα δῆμον, πανευσεβῶς Μάρτυρες, θείαις ὑποθήκαις, πρὸς τρίβον ἐνθέου γνώσεως, καθωδηγήσατε, καὶ τοὺς βωμὸς τῶν δαιμόνων, προσευχῇ μακάριοι, κατηδαφίσατε.

Θεοτοκίον.

Απειρόγαμε Κόρη, δι' ἧς ἡμῖν ἔλαμψε, Λόγος ὁ ἐπέκεινα πάσης, ἀρχῆς νοούμενος, σῶζε τὴν πόλιν σου, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν, πάσης περιστάσεως θεοχαρίτωτε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργέ Κύριε, καὶ
» τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ, σύ με στε-
» ρέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ
» ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φι-
» λάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Τοὺς σοφὸς ἀριστεὰς καὶ ἀθλητὰς, ἐν ὧδαῖς κατὰ χρέος πάντες πιστοὶ, Φλωρον εὐφημήσωμεν, καὶ τὸν πάνσοφον Λαῦρον· τὸν γὰρ Χριστὸν ἐκήρυξαν, Θεὸν προακώνιον, καὶ τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην, ἀθλήσει κατήργησαν· ὅθεν τοὺς τυράννους, καταισχύναντες πίστει, τῆς δόξης ἐπέτυχον, τῆς ἀφθάρτου τῇ χάριτι. Διὰ τῆτο βοήσωμεν· Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Τῆς Ἐορτῆς, ὁμοιον.

Η Θεὸν συλλαβοῦσα ἄνευ σποράς, σαρκωθέντα τεκοῦσα δίχα φθοράς τὴν νέαν ἀμφιέννυσαι ἀφθαρσίαν τοῦ Πνεύματος· ὡς γὰρ ζωῆς σὺ Μήτηρ, καὶ πάντων Βασίλισσα, πρὸς τὴν ζωὴν μετέστης, Παρθένε τὴν αὔλον· ὅθεν ἐπαξίως, ἀληθῶς ἀνεδείχθη, νεφέλη πηγάζουσα, τῆς ζωῆς ἡμῶν ναίματα, Θεομήτορ πανάμωμε. Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὴν θείαν σου Κοίμησιν.

Ὁδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχύς Κύριε.

Νεανικῶς, τῷ δυσμενεῖ συμπλεκόμενοι, οἱ γενναῖοι, τοῦτον κατηδάφισαν, τῷ τοῦ Σταυροῦ, ὀπλῳ κραταιῶς· καὶ τοὺς συντριβέντας, τῇ ἀμαρτίᾳ ἐτέλεσαν, ναοὺς Κυρίου ζῶντας εὐσεβῶς μελωδοῦντας· Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Υπὸ Χριστοῦ, λίθου τιμηθέντος, ὡς γέγραπται, ἀπὸ ὄρους, Κόρης τῆς Θεόπαιδος, δυναμωθέντες πανευκλεῶς, Ἄγιοι, εἰδώλων τὴν συντριβὴν ἀπειργάσασθε· καὶ ἤρθητε πρὸς ὕψος, ἐμφανὲς σωτηρίου, καὶ Ἀγγέλοις σαφῶς ὁμοιώθητε.

Μίαν αὐγὴν, τῆς τρισηλίου Θεότητος, τοῖς ἀθέοις, χαίρουσα κατήγγειλε, δὺς σεπτῇ, ἡ τῶν ἀθλητῶν, Φλωρός τε καὶ Λαῦρος· καὶ Μαρτυρίου ποτήριον, ἐξέπιε προθύμως, τῷ Χριστῷ μελωδοῦσα· Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Νόμῳ Θεοῦ, ὑποκλιθέντες ὑπέκλιναν, ἀνομοῦντας, τοῦτον μόνον σέβεσθαι, τῇ ὑπανοίξει τὸν ὀφθαλμῶν, ταῖς τῆς διανοίας, αὐτῶν ὁράσει φωτίσαντες, οἱ Μάρτυρες οἱ θεῖοι, οἱ φωστῆρες οἱ δύο, οἱ τὰ πέρατα κόσμου φωτίζοντες.

Θεοτοκίον.

Ως καθαρὰν, τῶν γενεῶν ἐξελέξατο, Θεοτόκε, σέ τὴν ἀειπαρθενον, ὁ πλαστοουργός, πάντων καὶ Θεός, καὶ τὴν σὴν γαστέρα, παλάτιον ἀπειργάσατο, ἀμόλυντον ὁ μόνος, Βασιλεὺς τῶν αἰώνων, καὶ ἐκ σοῦ τοῖς ἀνθρώποις ἐπέφανε.

Ὁδὴ ε'. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Μερισμὸν οὐχ ὑπέστη, θεία ξυνωρίς τῶν Μαρτύρων αὐτάδελφος· τῇ γὰρ ἀμερίστω, καὶ Ἀγία Τριάδι πιστεύσασα, ἐν μιᾷ ἐλπίδι, τοὺς μερισμῷ πλάνης ἀτόπου, συσχεθέντας συνῆψεν ἐν χάριτι.

Αληθείας σπαρτίῳ, τῷ λαξευτηρίῳ τε τῆς θείας γνώσεως, ταῖς λιθῶδεις φρένας, εὐσεβῶς Ἀθλοφόροις λαξεύοντες, ναοὺς τῆς Τριάδος, πανευσεβῶς ἐνθέῳ σθένει, ἀπειργάσασθε λάμψει τοῦ Πνεύματος.

Ρίζοτόμοι κακίας, πάσης ἀνεδείχθητε Μάρτυρες ἐνδοξοί· φυτουργοὶ δὲ πάσης, εὐσεβείας καὶ λόγοις καὶ πράγμασι, τὸν ἐκφύντα κλάδον, τοῦ Ἰησοῦ ἐκ ρίζης θείας, ἐν ἀβάτοις καρδίαις φυτεύσαντες.

Θεοτοκίον.

Τὸ πρὸ πάντων αἰώνων, Κόρη ἀποκείμενον μέγα μυστήριον, ὅπερ οὐκ ἐγνώσθη, γενεαῖς προλαβοῦσαις πανάμωμε, διὰ σοῦ ἐφάνη, Λόγος Πατρὸς ὁ πρὸ αἰώνων, σαρκωθείς καὶ γενόμενος ἄνθρωπος.

Ὁδὴ ς'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Υπομονῇ ἀκλινεῖ, τοὺς ἀνομοῦντας τροπούμενοι, οἱ ἐννομοὶ Ἀθληταί, Χριστοῦ ἀξιέπαινον, τέλος ἀπηνέγκαντο, μὴ κατὰ χωσθέντες, ἀσεβείας ματαιότητι.

Ρομφαία τοῦ δυνατῆ, ἀναδεικνύμενοι Πνεύματος, ἐτρώσατε δυσμενεῖς, ἀσάρκης Μακάριοι, καὶ πάθος μακάριον, τοῦ πλευράν τρωθέντος, εὐσεβῶς ἐξεικονίσσατε.

Ος δύο περικαλλεῖς, μαστοὶ Ἀοίδιμοι ὤφθητε, τῆς Ἐκκλησίας Χριστῆ, οὐ γάλα προχέοντες, ἀλλὰ χάριν ἀφθονον, καὶ σωτηριώδη, ἱαμάτων ἀναβλύζοντες.

Θεοτοκίον.

Νοσοῦσάν μου τὴν ψυχὴν τῇ ἀμαρτίᾳ Δεράπευσον, τὸν ἱατρὸν τῶν ψυχῶν, κυήσασα Πάναγνε· ὃν οἱ Θεῖοι Μάρτυρες, καθομολογοῦντες, ἱατροὶ παθῶν ἐδείχθησαν.

Ὁ Εἰρμός.

» Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ, πολλὰ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι, πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΗ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Φλώρου καὶ Λαύρου.

Στίχοι.

Δίψει τελευτῆς τῆς ὑπὲρ Θεοῦ Λόγου,
Χωρῶσι Φλώρον καὶ Λαῦρος πρὸς τὸ φρέαρ.

Φλώρω ἅμ' ὀγδοάτῃ δεκάτῃ φρέαρ εἰσέδω
Λαῦρος.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι ἀδελφοὶ ὑπῆρχον δίδυμοι, λιθοξόοι τὴν τέχνην, ἣν ἐπαιδεύθησαν ὑπὸ Πρόκλου καὶ Μαξίμου. Μετὰ δὲ τὴν τῶν διδασκάλων ὑπὲρ Χριστοῦ μαρτυρίαν, καταλιπόντες τὰς ἐν Βυζαντίῳ διατριβάς, παρεγένοντο ἐν τῷ Ἰλλυρικῷ, ἐν χώρᾳ τῆς Δαρδανίας, ἐν πόλει Οὐλπιανῶν. Ἐνθα παρὰ Λευκίωνι τῷ Ἡγεμόνι μέταλλά τινα διερευνῶντες, τὴν οἰκίαν τέχνην εἰργάζοντο. Εἶτα παρ' αὐτοῦ ἀποστέλλονται πρὸς Λικίνιον τὸν υἱὸν Ἐλπιδίας τῆς Βασιλίσσης· οἷς ὁ Λικίνιος παρέσχετο χρήματα, καὶ τὴν διὰ χειρῶν προμήθειαν, καὶ ἐκέλευσεν αὐτοῖς ἀνεγείραι τοῖς εἰδώλοις ναόν, τυπώσας αὐτὸν καὶ διαγράφας ἐν σχήματι. Οἱ δὲ Ἅγιοι τὰ μὲν χρήματα τοῖς ἐνδείᾳ διενείμαντο, καὶ νυκτὸς τῇ πρὸς Θεὸν ἐσχόλαζον προσευχῇ. Μεθ' ἡμέραν δὲ τῶν ἔργων ἀπτόμενοι, δάττον τὸν ναὸν ἐκαλλιεργουν καὶ ἐξεπόνουν.

Ὡς δὲ δι' ὀλίγων ἡμερῶν συνετελέσθη, καὶ τὸν ἀπαρτισμὸν ἔλαβεν, Ἀγγέλου συναντιλαμβανομένου, καὶ τοὺς Ἅγίους συνεπισχύοντες, εὐθὺς Μερέντιος ὁ ἱερεὺς ἐπίστευσεν εἰς Χριστὸν, ἥδη προπίστεύσαντος, καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἀθανασίου, διὰ τὸ ἀνοιχθῆναι τὸν τυφλὸν αὐτοῦ ὀφθαλμὸν παρὰ τῶν Ἀγίων· καὶ τοὺς πτωχοὺς συναγαγόντες οἱ τοῦ Χριστοῦ Μάρτυρες, οἷς παρέσχον τὰ χρήματα, σχοινίοις τοὺς τραχήλους τῶν ξοάνων διέλαβον, καὶ πρὸς γῆν ταῦτα καθείκυσαν. Εἶτα, ἀνάψαντες φῶτα πολλὰ, τὸν ναὸν καθιέρωσαν, ἐπιλέγοντες· Δόξα σοι Χριστέ ὁ Θεός, Ἀποστόλων καύχημα, Μαρτύρων ἀγαλλίαμα, ὧν τὸ κήρυγμα, Τριάς ἡ ὁμοούσιος. Προηγείτο δὲ αὐτῶν ὁ τύπος τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

Τοῦτο δὲ γινούς ὁ Λικίνιος, καὶ κελεύσας ἐξαφθῆναι

κάμινον, προσέταξε τοὺς πτωχοὺς ἐμβληθῆναι· ἐν τῇ ὀφείνῃ, τὰ ἑαυτῶν παρέδωκαν πνεύματα. Οἱ δὲ Ἅγιοι Φλώρος καὶ Λαῦρος, ἐν ἄξωνι ἀμάξης προσδεθέντες, ἐτύφθησαν. Εἶτα ἐξαπιστάλησαν Λύκωνι· οὗς ὁ Λύκων δεξάμενος, ἐν βαθεῖ συνέκλεισε φρίατι. Ἐν ᾧ κατελθόντες, καὶ δεήσεις τῷ Θεῷ ὑπὲρ τῶν μνησθησομένων αὐτῶν, καὶ τῆς κοσμικῆς εὐσταθείας, καὶ τοῦ παύσασθαι τὸν διωγμὸν προσευγόντες, τὰς ἑαυτῶν ἀφῆκαν ψυχάς. Χρένοισ δὲ ὕστερον ἀννηίχθησαν τὰ τίμια αὐτῶν λείψανα, καὶ ἐν γλωσσοκόμοις κατετίθησαν ἐντίμως, μύρα καὶ πηγὰς ἰάσεων τοῖς προσπελάζουσι βρίοντα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἀγία τῶν πενήτων πληθὺς· ἡ τὰ εἰδῶλα συντρίψασα, πυρὶ ἐτελειώθη.

Στίχ. Πένητες ἄνδρες πλοῦτον εὖρον ἀθρόον,
Τὸ σύντροφον δὲ, εἰς τὸ πῦρ λελοιπότες.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Ἑρμοῦ, Σεραπίωνος, καὶ Πολυαίνου.

Στίχ. Ἑρμῷ βιαίως ἐν πέτραις σορομένῳ,
Ἐπῆρξε πέτρα προσφυγὴ λαγῷ πόλος.

Τὸν ἐκ πέτρας πάνδεινον ἔλκυσμὸν φέρει,
Καὶ Σεραπίων, ὁ πλέον στερρός πέτρας.

Ὁ Πολύαινος αἷμα χεῖ συρεῖς πέτραις
Ἐπὲρ Χριστοῦ, χέαντος ἐκ πέτρας ὕδωρ.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι ἦσαν ἐκ Ῥώμης· καὶ διαβληθέντες ἐκ τῶν ἀπίστων, ὅτι τὸν Χριστὸν σέβονται, τὰ δὲ εἰδῶλα βδελύσσονται, τῷ Ἐπάρχῳ παρέστησαν Ῥώμης· καὶ ἐμολογήσαντες παρρησίᾳ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, πρῶτον μὲν ἐν σκοτεινῇ καὶ δυσώδει καθείργνυται φυλακῇ. Εἶτα, ἐξαχθέντες ἐκεῖθεν, καὶ ζῆσαι τοῖς εἰδώλοις μὴ καταδεξάμενοι, διὰ στεινωτάτων καὶ δυσπορεύτων καὶ πετρωδῶν τόπων οὐρούνται, καὶ ἐν τῷ οὐρεσθαι, τῷ Θεῷ τὰς ψυχὰς παρέθεντο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Ἰουλιανῆς, πλησίον τοῦ Στροβύλου· καὶ τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Λέοντος, ὃς ἠθλήσε παρα τὴν θάλασσαν, πλησίον Μύρων τῆς Λυκίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἐν τῇ ἐρήμῳ τέσσαρες Ἀσκηταὶ ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Στίχ. Ἀδελφότης τέθνηκεν ἀνδρῶν τεσσάρων,
Τὰ κῶλα θέντες εἰς ἐρημίαν μίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν ἐν Ἀγίοις Πατέρων ἡμῶν, Πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως, Ἰωάννου καὶ Γεωργίου.

Στίχ. Ὁ Γεώργιος «Ὡς κελεύεις Χριστέ μου»,
Ἐφασκε θνήσκων «ἔρχομαι κληθεὶς ἄνω».

Σκυθρωπὰ τὰ πρόσωπα τῆς Ἐκκλησίας,
Στέρησιν οὐ φέροντα τὴν Ἰωάννου.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὁδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

■ υλίνους λιθίνους τε, Θεοὺς ἀθέων καταστρεψάμενοι, στήλας θεογνωσίας, Λαῦρος, καὶ Φλώρος οἱ μεγαλῶνυμοι, τοῖς μελωδοῦσιν ἐαυ-

τούς ἀνέστησαν· Εὐλογητός ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Πάρχοντες ἔμπλεοι, πυρὸς τοῦ Θεοῦ Μάρτυρες Πνεύματος, τοὺς καμίνῳ βληθῆναι, ὁσίους ἄνδρας, κατακριθέντας δεινῶς, ταῖς ἐπομβρίαις τῶν Θείων εὐχῶν ὑμῶν, διετηρήσατε ἀσινεῖ ἔνδοξοι Μάρτυρες.

Νοσοῦσι τὴν ἰασιν, ἀδικουμένοις τὴν ἀπολύτρωσιν, κινδυνεύουσι πᾶσι, τὴν σωτηρίαν αἰεὶ παρέχουσι, Φλῶρος καὶ Λαῦρος βοῶντες οἱ Μάρτυρες· Εὐλογητός ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ως ῥόδον κοιλάδων σε, τοῦ βίου Κόρη Θεὸς ἐκλέγεται· καὶ ἐν σοὶ κατοικήσας, σαρκὶ προῆλθεν εὐωδιάζων ἡμᾶς Θεογνωσίας πνοαῖς παναμώμητε, τοὺς Θεοτόκον αἰεὶ ὁμολογοῦντάς σε.

Ὡδὴ ἡ. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ρήματι ζῶντι τρέφοντες τὰς ψυχὰς Παναοίδιμοι, τὰς λιμῶ τακείσας, σωτηρίου βρώσεως, πενήτων προμήθεια, καὶ ὀρφανῶν ἐδείχθητε, πᾶσιν ἐπαρκοῦντες καὶ Χριστὸν μελωδοῦντες· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ιερωτάτην ἔχοντες, καὶ ζωὴν καὶ τελείωσιν, χρόνον ἐπιμήκιστον, σοφοὶ κρυπτόμενοι, ἐκ γῆς ἀνεδόθητε, ὑπὲρ αὐγὰς ἡλίου ἡμῖν λάμπαντες ἀκτῖνας, παραδόξων θαυμαμάτων, τοῖς πίστει μελωδοῦσιν· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δύο φωστῆρες ὦφθητε, νοητῶ στερεώματι, τῷ τῆς Ἐκκλησίας, ἱερῶς ἐμπρέψαντες, καὶ πᾶσαν φωτίζετε, περιφανῶς, τὴν κτίσιν αἰεὶ, θαυματοποιῶν, Ἀθλοφόροι βοῶντες· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Αγιωτέρα πέφυκας, τῶν Ἀγγέλων κηῆσα, Κόρη παναγία, τῶν Ἀγίων Ἁγίων, δ' οἶκτον γεγόμενον, ὅπερ ἐσμέν ἀφύρτως βροτὸν, σῶσαι τοὺς αὐτὸν ἀναβοῶντας ἀπαύστως· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**πταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
» τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
» καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τούτους ἰδὼν, τῷ Δημιουργῷ καὶ Λυτρωτῇ
» ἀνεβόα· οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε,
» λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Ιδοὺ δὴ ἀνεβόα πάλαι Δαυὶδ· Τί καλὸν καὶ ἡδονικὸν καὶ σωτήριον, ἀλλ' ἢ σαφῶς Θεοῦς ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό, τὸ κατοικεῖν ἐν πνεύματι, ἀγωνισαμένους περιφανῶς, καὶ νίκης ἀραμένους, κατὰ τοῦ διαβόλου· οὓς ἐπαξίως μακαρίσωμεν.

Οραῖοι ἀπεφάνθητε ὀφθαλμοί, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας ἐν χάριτι, καὶ ὀφθαλμοὺς, πάλαι πηρωθέντας σκότει δεινῶ, καὶ πρὸ θανάτου Ἁγιοι, καὶ μετὰ τὸ τέλος τὸ ἱερὸν, ἠνοίξατε εἰς δόξαν τοῦ πάντων εὐεργέτου, Φλῶρε καὶ Λαῦρε ἀξιάγαστοι.

Σημείοις ἐναργέσι καὶ φοβεροῖς, ὁ Χριστὸς τὴν ταφὴν ὑμῶν Ἁγιοι, καὶ τὴν σορὸν, πάλαι ὡς προέφησε φανεροῖ· ἐν ἧ ταῖς καρτερώτατα, σώματα κατέκειντο ἱερῶς, ἀκτῖνας ἱαμάτων, ἐκπέμποντα πλουσίως, καὶ εὐωδίαν ἀξιεπαῖνον.

Ηθεῖα καὶ φωσφόρος ὄντως δυὰς, Λαῦρε Φλῶρε καλλίνικοι Μάρτυρες, ἐν οὐρανοῖς, πάντοτε Τριάδι τῇ παντουργῷ, παρεστηκότες λύτρωσιν, τῶν ἁμαρτημάτων καὶ τῶν δεινῶν, αἰτήσασθε τοῖς πίστει, ὑμῶν τὴν Θεῖαν μνήμην, ἐπὶ τῆς γῆς πανηγυρίζουσι.

Θεοτοκίον.

Φρικτὴ σου ἡ λοχεία Μήτηρ ἀγνή· οὐρανῶν γὰρ ὃν τρέμει τὰ τάγματα, Λόγον Θεοῦ, ἄνθρωπον γεγόμενον ἐπὶ γῆς, ὑπερφυῶς ἐκύησας, μείνασα παρθένος ὥσπερ τὸ πρίν· διό σε Θεοτόκον, καὶ γλώσση καὶ καρδίᾳ, ὁμολογοῦντες μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς
» γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός,
» ὦφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωρότερα τῶν οὐρανῶν· διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσιν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ρωννύμεθα προσψάλλοντες, τοῖς ἱεροῖς παπνοῖς, ὑμῶν λειψάνοις ἐν πίστει, κατ' ἅμφω Λαῦρε καὶ Φλῶρε· Ἀλλ' ὦ Μεγαλομάρτυρες, μνείαν ἡμῶν πρὸς Κύριον, ποιεῖτε ὡς παρίστασθε, τῶν τὴν ὑμῶν ἐκτελούντων, λαμπρὰν καὶ πάμφωτον μνήμην.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Τῶν Ἀποστόλων ὁ δῆμος, συναθροισθεὶς ἐν νεφέλαις, ἀξιοχρέως κηδεύει, τὴν τοῦ Κυρίου Μητέρα, παρόντος καὶ τοῦ Σωτῆρος, συνμυριάσιν Ἀγγέλων.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθαΐ.

Χαῖρε Γεθσημανῇ, τὸ τέμενος τὸ Θεῖον, τῆς
μόνης Θεοτόκου, ἐν ᾧ περ ἀνεκλίθη, ἀ-
πάντων ἡ Βασίλισσα.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Η Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, ἡ μόνη Θεοτόκος, ὑπερ-
ευλογημένη, μεθίσταται ἐνδόξως, ἐκ γῆς
πρὸς τὰ οὐράνια.

Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν.

Πᾶσαι τῶν οὐρανῶν, ὑμνήσατε χορεῖαι· ἡ
γὰρ Παρθένος Μήτηρ, μετέστη παραδό-
ξως, ἐκ γῆς πρὸς τὰ οὐράνια.

Δόξα, καὶ νῦν.. Ἦχος δ'.

Τὴν πάνσεπτόν σε Κοίμησιν, Παναγία Παρ-
θένε ἄγνη, τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη ἐν
οὐρανῷ, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος ἐπὶ τῆς γῆς
μακαρίζομεν· ὅτι Μήτηρ γέγονας τοῦ ποιητοῦ
τῶν ἀπάντων Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. Αὐτὸν ἰκε-
τεύουσα, ὑπὲρ ἡμῶν μὴ παύσῃ, δεόμεθα, τῶν
εἰς σέ μετὰ Θεὸν τὰς ἐλπίδας δεμένων Θεοτό-
κε πανύμνητε καὶ ἀπειρόγαμε.

Καὶ τὰ λοιπὰ τῆς τοῦ Ὁρθρου Ἀκολουθίας.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΘ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Ἀνδρέα τῷ Στρα-
τηλάτου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ δισχιλίων πεν-
τακοσίων ἐννεήκοντα τριῶν.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ς'.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς
γ'. καὶ τοῦ Ἀγίου γ'.

Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. β'. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Ρημάτων τοῦ σεπτοῦ Γαβριὴλ, τὸ Χαῖρέ σοι
βοῶμεν ἄγνη, μεμνημένοι· ἀλλ' ὡς ἄχραντε
σεμνή, καὶ Μήτηρ τοῦ Κυρίου, πρὸς τοῦτον με-
ταστάσῃ, μνεῖαν ποιοῦ τῶν ἀνυμνούντων σε.

Η ἄπειρος Σοφία Θεοῦ, τὸν οἶκον ἑαυτῆς
ὑπὲρ νοῦν, Θεοτόκε, ὠκοδόμησεν ἐκ σοῦ,
ἐν Πνεύματι Ἀγίῳ· καὶ νῦν σε πρὸς αἰῶλους,
σκηναὶς μετέθηκε πανύμνητε.

Ικέτης νῦν προσέρχομαι, σοὶ τῇ Μητρὶ τοῦ
πάντων Θεοῦ· λυτρωθῆναι, ἐκ παντοίων
πειρασμῶν· ἀλλ' ὡς Θεογεννήτορ, συνοῦσα τῷ
Υἱῷ σου, Χριστιανῶν τὸ γένος φύλαττε.

Τοῦ Ἀγίου, Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ανδρείας ὑπόδειγμα δειχθεὶς, δῆμον παρε-
στάρρυνας, καθυπαισδῦναι τὸ στάδιον, τὸ
τῆς ἀθλήσεως, οἷα στρατηγέτης, τούτου προη-
γούμενος, Ἀνδρέα ἀθλοφόρε πανόλβιε· πιστοῖς
δὲ πάντοτε, ἱαμάτων βρύεις νάματα, ἐρανόθεν
χάριν κομισάμενος.

Ανδρείας ἐπώνυμος, δειχθεὶς, ἀνδρικῶς ἠρί-
στευσας, τῷ δυσμενεῖ συμπλεκόμενος,
καὶ τοῦτον ὤλεσας, Φαραὼ ὡς ἄλλον, ρεῖθροις
τῶν αἱμάτων σου, βυθίσας πανστρατὶ Ἀξιά-
γαστε· καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυ-
χαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Οπλον ἀπροσμάχητον Σταυρόν, Μάκαρ ἐν-
δυσάμενος, ὡς θυρεὸν τε καὶ θώρακα,
πίστιν ἐνδέδεται, καὶ τοῖς ἐναντίοις, ὡφθης
φοβερώτατος, τροπούμενος τὰ τούτων στρα-
τεύματα· διὸ ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν.. Ἦχος δ'.

Οτε ἐξεδήμησας Θεοτόκε Παρθένε, πρὸς
τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα ἀφράστως, παρῆν
Γάϊκωβος ὁ Ἀδελφόςθεος, καὶ πρῶτος Ἱεράρχης,
Πέτρος τε ἡ τιμιωτάτη κορυφαία τῶν Θεολό-
γων ἀκρότης, καὶ σύμπας ὁ Θεῖος τῶν Ἀπο-
στόλων χορὸς, ἐκφαντορικαῖς Θεολογίαις, ὕμνο-
λογοῦντες, τὸ Θεῖον καὶ ἐξαίσιον, τῆς Χριστοῦ
τοῦ Θεοῦ οἰκονομίας μυστήριον· καὶ τὸ ζωαρ-
χικόν, καὶ Θεοδόχον σου σῶμα κηδεύσαντες,
ἔχαιρον πανύμνητε. Ὑπερθεν δὲ αἱ πανάγιοι,
καὶ πρεσβύταται τῶν Ἀγγέλων Δυναμεις, τὸ
θαῦμα ἐκπληττόμεναι, κεκυφῦται ἀλλήλαις ἔ-
λεγον· Ἀρατε ὑμῶν τὰς πύλας, καὶ ὑποδέξα-
σθε τὴν τεκοῦσαν, τὸν οὐρανοῦ καὶ γῆς Ποιη-
τὴν· δοξολογίαις τε ἀνυμνήσωμεν, τὸ σεπτὸν
καὶ ἅγιον σῶμα, τὸ χωρῆσαν τὸν ἡμῖν ἀθεώ-
ρητον καὶ Κύριον. Διὸ περ καὶ ἡμεῖς, τὴν μνή-
μην σου ἐορτάζοντες, ἐκδοῶμέν σοι Πανύμνητε.
Χριστιανῶν τὸ κέρας ὑψωσον, καὶ σῶσον τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθαΐ.

Πύλαι τῶν οὐρανῶν, ἀνοίχθητε· ἰδοὺ γὰρ,
ἡ τοῦ Ὑψίστου Μήτηρ ἡ Πάναγνος Παρ-
θένος, θανοῦσα παραγίνεται.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀναπαυσίν σου.

Η θροισται ὁ χορὸς, Μαθητῶν παραδόξως,
ἐκ τῶν περάτων κόσμου, κηδεῦσαί σου
τὸ σῶμα, τὸ Θεῖον καὶ ἀκήρατον.

Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν.

Πόλις νέα Σιών, χαίρε· ὁ Βασιλεὺς σου, ἐλήλυθεν ἐν δόξῃ, μορφῆς τοῦ Θεανθρώπου, αὐλὼς ἦν ἐμόρφωσε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. α'.

Δεῦτε φιλεόρτων τὸ σύστημα, δεῦτε καὶ χορείαν στησώμεθα· δεῦτε καταστέψωμεν ἄσμασι τὴν Ἐκκλησίαν, τῇ καταπαύσει τῆς Κιβωτοῦ τοῦ Θεοῦ. Σήμερον γὰρ οὐρανὸς ἐφαπλοῖ τοὺς κόλπους, δεχόμενος τὴν τετοκυῖαν τὸν ἐν πᾶσι μὴ χωρούμενον· καὶ ἡ γῆ τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς ἀποδιδούσα, τὴν εὐλογίαν στολίζεται καὶ εὐπρέπειαν. Ἄγγελοι χοροστατοῦσι σὺν Ἀποστόλοις, περιδεῶς ἐνατενίζοντες, ἐκ ζωῆς εἰς ζωὴν μεθισταμένης, τῆς τεκούσης τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς. Πάντες προσκυνήσωμεν αὐτὴν δεόμενοι· Συγγενοὺς οἰκειότητος μὴ ἐπιλάθῃ Δέσποινα, τῶν πιστῶς ἐορταζόντων, τὴν παναγίαν σου Κοίμησιν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγῃ Ἰωσήφ.

Καθορῶσαι ἀληθῶς, αἱ τῶν Ἀγγέλων στρατιαί, τὴν Μετάστασιν τὴν σὴν, ἄχραντε Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, εὐλογημένη πανύμνητε Παναγία, ἔχοντες βουλὴν τοῦ τεχθέντος ἐκ σοῦ, στίφος Μαθητῶν συναθροίσασαι, ἐν εὐφροσύνῃ ἔφερον τὸ τίμιον, εἰς τὸν Παράδεισον σῶμά σου, Χριστὸν ὑμνοῦσαι, τὸν ζωοδότην, ὄντα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα, ὁμοιον.

Εν χερσὶ τοῦ δι' ἡμᾶς, ἐνανθρωπήσαντος ἐκ σοῦ, παραθεμένην τὴν ψυχὴν, ὡς πλαστουργός σου καὶ Θεός, πρὸς τὴν ἀκήρατον μετέστησεν εὐφροσύνην· ὅθεν σε σεπτῶς μακαρίζομεν, τὴν μόνην καθαρὰν καὶ ἀμόλυντον, καὶ Θεοτόκον ἅπαντες κυρίως, ὁμολογοῦντες κραυγάζομεν· Χριστὸν δυσώπει, πρὸς ὃν μετέστης, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Ἔτα ὁ πρῶτος Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἀγίου ὁ παρὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Ὑμνοῖς κροτῶ σε, Ἀνδρέα στρατηλάτα. Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Υμνήσαι τὴν ἱερὰν πανήγυριν, σοῦ προθεμένου μου, φωτιστικαῖς τοῦ Πνεύματος αὐγαῖς, τὴν ψυχὴν μου καταύγασον, καὶ τὴν ἀχλὺν ἀπέλασον, τῆς ἀγνοσίας Μάρτυς ἐνδοξε.

Μαρτύρων περιφανῶς λαμπρότητα, μάκαρ ἐπλούτησας, ἀνδρειοφρόνως σθένει θείκῳ, συμπατήσας τὸν δόλιον, καὶ νικητὴς γενόμενος, Μάρτυς Ἀνδρέα μεγαλῶνυμε.

Νεκρώσας τὰ ἐπὶ γῆς φρονήματα, Μάρτυς πολὺάθλε, τῷ νεκρωθέντι Λόγῳ διὰ σέ, ἀνδρικῶς ἠκολούθησας, καὶ πρὸς ζωὴν ἀνώλεθρον, διὰ θανάτου μεταθέβηκας. Θεοτοκίον.

Ο σάρκα ὑπερβολῇ χρηστότητος, ἐκ σοῦ Πανάμωμε, εἰς σωτηρίαν πάντων τῶν πιστῶν, ἀληθῶς ἐνδυσάμενος, Θεὸς ὁμοῦ καὶ ἄνθρωπος, διπλοῦν ταῖς φύσεσι γνωρίζετε.

Ὡδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ιστίῳ τῷ τοῦ Σταυροῦ, τῶν πειρασμῶν διεκπερῶν πέλαγος, τοὺς δυσμενεῖς Ἐνδοξε, ρείθροις σῶν αἱμάτων ἐβύθισας.

Σκανδαλῶν τοῦ πονηροῦ, καὶ τῶν ἐκεῖθεν μηχανῶν ὑπερθεν, ὡς νικητὴς ἄριστος, Μάρτυς χρηματίσας δεδοξασται.

Κοσμούμενος εὐπρεπεῖ, στεφάνῳ Μάρτυς τῷ Χριστῷ πάντοτε, σὺν ἐκλεκτοῖς, Μάρτυσιν, ἐν ἀγαλλιάσει παρίστασαι. Θεοτοκίον.

Ρυόμενον τοὺς βροτούς, τῆς τυραννίδος τοῦ ἐχθροῦ τέτοκας, τὸν τοῦ παντός Κύριον, Δέσποινα Παρθένε θεόνυμφε.

Ὁ Εἰρμός.

• Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου
• Χριστέ κράζουσα· Σύ μου ἰσχυὸς Κύριε,
• καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ανδρεία τὴν ψυχὴν, κραταιούμενος Μάρτυς, ἠφάνησας ἐχθροῦ, τὸ ἀνίσχυρον θράσος, καὶ χαίρων ἐνήθλησας, καὶ Θεῷ εὐηρέστησας· ὅθεν ἅπαντες, τὴν παναγίαν σου μνήμην ἐορτάζομεν, ἐν εὐφροσύνῃ καρδίας, Ἀνδρέα πανόλβιε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, ὁμοιον.

Ο πάντιμος χορὸς, τῶν σοφῶν Ἀποστόλων, ἠθροίσθη θαυμαστῶς, τοῦ κηδεύσαι ἐνδόξως, τὸ σῶμά σου τὸ ἄχραντον, Θεοτόκε Πανύμνητε· οἷς συνήμνησαν, καὶ τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη τὴν Μετάστασιν, τὴν σὴν σεπτῶς εὐφημοῦντες ἦν πίστει ἐορτάζομεν.

Ὡδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Οχυρώτατον ὡς τεῖχος ἡ Ἐκκλησία, σέ κεκτημένη Πάνσοφε, ἐχθρῶν ἐναντίαις, προσβολαῖς κραυγάζεσα, ἀκλόνητος σώζεται· Δόξα τῇ Δυνάμει σου Κύριε.

Τοῖς ἐνθέοις ὑποδείγμασιν ὀχυρώσας, τὴν τῶν Μαρτύρων φαλαγγα, οἷα στρατηγέ-

της, σώματος ὡς φθείρεσθαι, Μακάριε μέλλοντος, φείδεσθαι μηδ' ὧς, παρέπεισας.

Ως ῥομφαίαν ὀπλισάμενος τὴν ἀνδρείαν, καὶ ὡσπερ ξίφος δίστομον, Ἀνδρέα παμμάκαρ, τὸν Σταυρὸν τὸν τίμιον, ἐχθροὺς ἐξηφάνισας, οἷα στρατηγὸς γενναιοτάτος.

Σὲ τὸν πρόμαχον τῆς πίστεως εὐφημοῦμεν, ὡς ἀθλητὴν ἀήττητον, καὶ ἐπουρανίου, μέτοχον λαμπρότητος, καὶ κρήνην πηγαΐσσαν, νάματα θαυμαίων τοῖς χρήζουσιν.

Θεοτοκίον.

Εὐφημοῦμέν σε τὸ καύχημα τῶν Μαρτύρων, καὶ τῶν πιστῶν διάσωσμα, πᾶσαι τῶν ἀνθρώπων, γλῶσσαι παναμώμητε· Θεὸν γὰρ ἐκύησας, μείνασα Παρθένος ἀμόλυντος.

Ὤδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Ανδρείας ἀληθοῦς, χρηματίσας ἐπώνυμος, ἐδίωξας τοὺς ἐχθροὺς σου, καὶ εἰς τέλος Ἀνδρέα, παμμάκαρ ἐξηφάνισας.

Νάματα τοῖς πιστοῖς, ἱαμάτων ἐκάστοτε, Πανεύφημε ἀναβλύζεις, τὴν σωτήριον χάριν, πλουτήσας τὴν τοῦ Πνεύματος.

Διέδραμεν εἰς γῆν, ἐπὶ πᾶσαν Θεόπνευστε, τὸ κλέος σου τῶν θαυμαίων, καὶ σεπτῆς μαρτυρίας, τὸ φέγγος θεία χάριτι.

Θεοτοκίον.

Ρομφαῖαι τῷ ἐχθροῦ, νῦν εἰς τέλος ἐξέλιπον, τεκούσης σου Θεοτόκε, τὸν τῇ λόγχῃ τρωθέντα, καὶ κόσμῳ ἀναπλάσαντα.

Ὤδὴ ς'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Εθραυσας, τοῦ πονηροῦ τὰ κέντρα τοῖς πόνοισι σου, καὶ πρὸς τὴν ἄπονον δόξαν, μετετέθης χαίρων Μάρτυς Ἀνδρέα, στρατηλάτα, μαρτυρικῆς τιμίας τε φαλαγγος.

Αἵμασι, βραχυτάτοις ἡλλάξω λαμπρότητα, διακωνίζουσιν Μάκαρ, καὶ χαρὰν μηδέποτε τελευτῶσαν, καὶ στεφάνους, οὐρανίους καὶ φέγγος ἀνέσπερον.

Σπρατὸς σοι, πολυάριθμος Μάρτυς συνήθλησε, καὶ τοῖς χοραῖς τῶν Ἀγγέλων, ἡριθμήθη μάκαρ σὺν σοὶ ἀξίως, γηθοσύνης, τῷ Δεσπότη τῶν ὅλων παρίστασθαι. Θεοτοκίον.

Τέτοκας, ἀπορρήτως Πατὴρ τὸν συνάνταρχον ὁμαιοθέντα ἀνθρώποις, ὑπὲρ νῦν καὶ λόγον Θεογεννητορ· ὃν δυσώπει, λυτρωθῆναι, κινδύνων τοὺς δούλους σου. Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
• **Ε**κκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
• κακῶν, τῷ δι' οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
• σου ρεύσαντι αἵματι.

Συναξαρισμῶν.

Τῇ ΙΘ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Ἀνδρέου τοῦ Στρατηλάτου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ τελειωθέντων δισχιλίων πεντακοσίων ἐννεηκόντα τριῶν.

Στίχοι.

Ἐστησε τμηθεὶς αἱμάτων λίμνας ὄχλος,
Σοὶ τῷ παραστήσαντι λίμνας ὑδάτων.

Ἐννεακαιδεκάτῃ τάμον Ἀνδρέου αὐχένα
λαμπρόν.

Οὗτος ὑπῆρχε κατὰ τοὺς καιροὺς τοῦ ἀσεβιστάτου Μαξιμιανοῦ, στρατευόμενος ἐν τῇ ἀνατολικῇ χώρᾳ ὑπὸ Ἀντιόχου, τῆς ὅλης τάξεως στρατηγοῦντος. Ἀπσταλὴς δὲ παρ' αὐτοῦ μεθ' ἐτέρων στρατιωτῶν κατὰ τῆς Περσικῆς δυνάμεως, παρελθούσης ἤδη τοῦ Ῥωμαίων ὄρους, καὶ τὴν ὑποκειμένην λυμαιομένης, ἐπικαλεσάμενος τὸν Χριστὸν, καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ πείσας ἐπικαλεῖσθαι, τοὺς Πέρσας ἐτρέψατο, καὶ καταδιώξας διέφθειρε· καὶ τῇ ἀνελπίστῳ νίκῃ τοὺς σὺν αὐτῷ πρὸς τὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν, δι' ἧς τῶν πολεμίων περιεγίνετο, ἐπισπάσατο. Διαβληθεὶς δὲ καὶ αὐτὸς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ πρὸς τὸν Ἀντιόχον, παρίστη αὐτῷ ὡς κατάδικος, καὶ αὐτὸς μὲν ἐπὶ κλίνῃσι σιδηρᾶς πυρωθείσης ἀπλοῦται· οἱ δὲ σὺν αὐτῷ στρατιῶται ἐν τετραγώνοις ξύλοις καθηλοῦνται τὰς χεῖρας. Εἶτα ὑπὸ χιλίων ἐτέρων στρατιωτῶν, τοῦ Ἀντιόχου προσταξάντος, τῶν ἐρίων τῆς χώρας ἀπειλύνονται· οὗς κατηγῆσας ὁ Ἅγιος Μάρτυς, πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν μετήγαγε. Τοῦτο γνοὺς ὁ Ἀντιόχος, καὶ καταδιώξας, αὐτοὺς τε καὶ τοὺς συνόντας τῷ Ἁγίῳ στρατιώτας ἐξ ἀρχῆς, καὶ αὐτὸν τὸν πανένδοξον Μάρτυρα, ξίφει ἀναιρεθῆναι προσέταξε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Τιμοθέου, Ἀγαπίου, καὶ Θέκλῃς.

Στίχ. Πυρεῖον ἢ κάμινος, ἐν μέσῳ φέρον
Ἄρωμα Τιμόθεον εὐοσμὸν μάλα.

Ἀγάπιος τὸ δῆγμα τοῦ θνήσκοντος φέρει,
Καὶ ψυχοδήκτης δαίνεταί θῆρ καρδίαν.

Ἐμοιγε κλῆσις, Θέκλα· πατρίς, Βυζίη·
Γάζης τόπος, θέατρον· ἄθλον, θῆρ δάκνων.

Ο ἑνδοξος Μάρτυς Τιμόθεος εἴλκε τὸ γένος ἐκ Παλαιστίνης. Βίῳ δὲ καὶ λόγῳ κατηρτισμένος ὢν, διδάσκαλος τῆς αἰσεθείας ἐγένετο. Συσχεθεὶς δὲ, καὶ παραστάς ἐν Γάζῃ τῷ Ἀρχοντὶ Οὐρβανῷ, καὶ ἐρωτηθεὶς, καὶ τῆς τῶν Χριστιανῶν μερίδος ἑαυτὸν εἶναι εἰπὼν, καὶ τὴν τοῦ Χριστοῦ διολογήσας ἀκονομίαν, καὶ τὴν εἰς ἡμᾶς ἐπιδημίαν καὶ σάρκωσιν, τύπτεται σφοδρῶς, καὶ παντοίων βασάνων ἰδέας προσομιλεῖ· καὶ μηδ' ὧς καμψθεὶς, πυρὶ παραδοθεὶς τελειοῦται. Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ πόλει, Ἀγάπιος καὶ Θέκλα ἡ Βυζιῆτις, βασάνοις σφοδρῶς ἐτασθίντες, καὶ ἔτι τῆς Χριστοῦ πίστεως ἀντεχόμενοι, προσεφθίντες θνήσκουσιν, τὸν τῆς μαρτυρίας στέφανον δι' αὐτῶν ἐκρίσαντο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων

Εὐτυχιανοῦ τοῦ στρατιώτου, καὶ Στρατηγίᾳ,
διὰ πυρὸς τελειωθέντων.

Στίχ. Εὐτυχιανὸς καίεται, κρίνας μέγα

Τὴν καῦσιν εὐτύχημα, μικρὸν τὸ πάθος.

Ὁ Στρατήγιος, Χριστὸν ὡς ὄπλον φέρων.

Κατεστρατήγει καὶ πυρᾶς διηρμένης.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σε πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον
ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Ροαῖς αἱμάτων, πηγὴν ἐκθλύσαι πεποίηκας,
πᾶσαν νοσημάτων Μάρτυς ὡς ἀληθῶς, ἀλ-
γηδὸνα θεραπεύουσας, τῶν προσιόντων σοι, ἐν
ἀδιστακτῷ πίστει θεόπνευστε.

Αγίον δῆμον, τῷ παναγίῳ Λόγῳ, Μάρτυς
σοφέ, ὅλον προσηγάγω αἵματι τὴν ζωὴν,
τὴν ἀγῆρω κληρωσάμενον· μεθ' ὧν δυσώπησον,
ὑπὲρ ἡμῶν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Τῷ θείῳ λύθρῳ, τῶν σῶν αἱμάτων χλαῖναν
σεαυτῷ, Μάρτυς πορφυρώσας, ταύτην τε-
ξολισθεῖς, τῶν ὅλων βασιλεύοντι, συμβασιλεύεις
νῦν, νικητικῷ σεφάνῳ κοσμημένος. Θεοτοκίον.

Ητοὺς ἀνθρώπους τῷ ὑπὲρ φύσιν θείῳ
τόκῳ σου, Κόρη προφανῶς θείωσας ὡς
Θεὸν, ἀπορρήτως σωματώσας, εὐλαγημένη σύ
ἐν γυναιξίν, ὑπάρχεις πανάμωμε.

Ὡδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Λεόντων ἀγρίων ταῖς ὁρμαῖς, ἐπέσχεσ' Ἐνδο-
ξε, στερρόαῖς ἀγῶσί σου, τυράννων ἄθεον
φρύαγμα, θείῳ σθένει ἐταπείνωσας, καὶ νικη-
τὴς πρὸς οὐρανούς βοῶν ἀνέδραμες· Εὐλογεῖτε
πάντα τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Αγίων λαμπρότητας ἰδεῖν, καὶ κατοικεῖν
ἐν χαρᾷ, Μάρτυς ἡξίωσαι ἀγωνισάμενος
ἄριστα, καὶ τελέσας τὸν ἀγῶνά σου, τῇ διαξί-
φῃ ἐκτομῇ· καὶ νῦν βοᾷς ἐν χαρᾷ· Εὐλογεῖτε
πάντα τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῷ θείῳ προστρέχοντες κατὰ θείου Μάρτυ-
ρος, φῶς κοιμίζομεθα· τῇ θείᾳ ψαύοντες
πάντοτε, τῶν λειψάνων τούτου λάρνακι, ἀγια-
σμοῦ παρεκτικὴν, χάριν λαμβάνομεν, ἐκβοῶν-
τες· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Αγία Παρθένε ἡ Θεὸν, τὸν ὑπεράγιον, ἀρ-
ρήτως τέξασα, ὃν οἱ πανάγιοι Μάρτυρες,
ἐν σαδὶ ὡμολόγησαν, ἀγιασμὸν καὶ φωτισμὸν,
ἡμῖν κατὰπεμψον, τοῖς βοῶσι· Πάντα τὰ ἔργα
ὑμνεῖτε τὸν Κύριον. Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χά-
» **Σ**ματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύ-
» **Ν**αμὶν ἐσθεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐ-

» **Σ**εβείας ἐρασταὶ, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐ-

» **Λ**ογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὡδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Ιδὲ φωταυγοῦς Ἀθλοφόρου, μνήμη ἐξέλαμψε
φωσφόρος, σκότος τῶν δαιμόνων μειοῦσα,
πιστοὺς δὲ πάντας καταφωτίζουσα· ταύτην
λαμπρῶς τελέσωμεν, τοῦτον ἀξίως μακαρί-
ζοντες.

Ωφθης ὥσπερ ἥλιος μέγας, μέσον Ἀνδρέα
τῶν συνάθλων, τούτους πρὸς ἀνέσπερον
φέγγος, τῆς οὐρανίου Μάρτυς λαμπρότητος,
καθοδηγῶν τῷ λόγῳ σου· μεθ' ὧν σε πίστει μα-
καρίζομεν.

Σὲ τὸν φρυκτωρίᾳ θυμαίων, πᾶσαν φωτί-
ζοντα τὴν κτίσιν, σὲ τὸν ἀκλινῇ στεφα-
νίτην, τῆς Ἐκκλησίας στύλον γενόμενον, καὶ
τῶν πιστῶν κραταίωμα, Μάρτυς Ἀνδρέα μα-
καρίζομεν.

Ηνθησας λειμῶνος ἐν μέσῳ, τῶν ἀθλοφόρων
ὥσπερ ῥόδον, φέρων μυσικὴν εὐωδίαν, καὶ
κατευφραίνων πιστῶν τὸ πλήρωμα, καὶ τὴν δυ-
σώδη Πάισοφε, πλάνην διώκων θείᾳ χάριτι.

Θεοτοκίον.

Φέρουσα Χριστὸν ἐν ἀγκάλαις, νεύματι φέ-
ροντα τὰ πάντα, τῷτον ἐκδυσώπει χεῖρός
με, τοῦ ἀλλοτρίου ρύσασθαι Δέσποινα, τὸν ὀρ-
θοδόξῳ πίσει σε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνοντα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
» **Λ**σε Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χρι-
» **Σ**τὸς συνάψας, ταῖς διεστῶσας φύσεις· διὸ ἐ-
» **Π**αγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ανδρέας ὁ πανεύφημος, στρατηλάτης καὶ
Μάρτυς, Σταυροῦ τῇ θείᾳ χάριτι, θρά-
σος τύραννον εἶλε, καὶ στέφος ἦρατο δόξης·
τούτῳ δὲ συνεκλάμπει Μαρτύρων δῆμος ἔν-
θεος, φάλαγξ τροπαιοφόρος, συναπισμὸς, ἀρ-
ράγῃς ἀήττητος· ὧν τὴν μνήμην, φαιδρῶς πα-
νηγυρίζοντες, τὸν Χριστὸν ἀνυμνοῦμεν.

Καὶ τῆς ἑορτῆς. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Μετὰ βροντῆς ἐν νεφέλαις, τοὺς Ἀποστό-
λους ὁ Σωτὴρ, πρὸς τὴν τεκῆσαν ἐκπέμ-
πει, πόθῳ κηδεύοντας αὐτήν· κατέρχεται δὲ
καὶ οὗτος, δορυφορέντων Ἀγγέλων.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἵνων, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Ω τῶν ὑπερφυῶν, ἀγνή σου μυστηρίων! τοῦ
Θεοῦ γὰρ ὡς Μήτηρ, πρὸς τοῦτον Θεοτό-
κε, λαμπρῶς νῦν ἐξεδήμησας.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Κλίμαξ πρὸς οὐρανόν, ὃ τάφος τῆς πανά-
γνου, καὶ Θεοτόκου πέλει, ἀνάγων τοὺς
ὑμνοῦντας, τὴν Δεῖαν αὐτῆς Κοίμησιν.

Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν.

Οτε πρὸς τὸν ἐκ σοῦ, τεχθέντα μετετέθης,
συνῆλθον ἐν νεφέλαις, τὸ σῶμά σου κη-
δεῦσαι, Παρθένε οἱ Ἀπόστολοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁμοιον.

Πάντες οἱ γηγενεῖς, συνδράμωμεν προθύμως,
μετὰ τῶν ἀσωμάτων, κηδεῦσαι τὴν τεκοῦ-
σαν, τὸν Ποιητὴν τῆς κτίσεως.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες,
καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Κ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Σαμουὴλ.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5'.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς
γ'. καὶ τοῦ Προφήτου γ'.

Τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Οτε ὁ δι' ἡμᾶς καθ' ἡμᾶς, ἐκ τῶν πανά-
γνων σου αἱμάτων γενόμενος, ἐκ κόσμου
σὲ μεταστῆσαι, καὶ πρὸς αὐτὸν ὡς ἀγνὴν,
προσλαβέσθαι ξένως ἐπευδόκησεν, αὐτοῦ ἀ-
πεσύναξε, τοὺς ἰδίους κηδεῦσαί σε, διὰ νεφέ-
λης, ὁπαδοὺς τούτου νεύματι, παραστήσας σοι,
εἰς τιμὴν τῆς ἐξόδου σου· οἱ τινες θεασάμενοι,
τῆς χάριτος ἔμπλεοι, γεγεννημένοι Παρθένε, σὲ
ἱερώς προσεκύνησαν, πιστῶς ἐκβοῶντες· Χαί-
ρε Κόσμω ἡ τεκοῦσα τὸ μέγα ἔλεος.

Πόθεν τὸ ἐπιγνῶναι ὑμᾶς, τὴν ἐκ τοῦ σώ-
ματός μου ἔξοδον; ἔφησεν, ἡ πάνταγνος
Θεοτόκος, τοῖς ἱεροῖς Μαθηταῖς· τί τὸ ξένον
τούτο, τέκνα, θεάμα; Οἱ δέ· Ἄφνω, ἔφησαν,
ἐν νεφέλαις ἐπέστημεν, προσκυνῆσαί σε, ὥσπερ
σκηνῇ σου ἐπέστημεν, προσκυνῆσαί σε, ὥσπερ
θρόνον πυρίμορφον, βλέψαι τε σοῦ τὴν ἐνδοξον,
καὶ Δεῖαν Μετάστασιν, καὶ ταῖς παλάμαις κη-
δεῦσαι, τὸ Θεοδόχον σου σκηνώμα, σκηνὴ Παν-
αγία, δι' ἧς εὗρατο ὁ κόσμος τὸ μέγα ἔλεος.

Κλίνην περιεστῶτες τὴν σὴν, οἱ Μαθηταὶ τῇ
Λυτρωτῇ, καὶ προπέμποντες, πρὸς τάφον,
φύτεως νόμω, σὲ Παναγία ἀγνή, ἐξοδίους ὕμνης
προσεφώνουν σοι· Σεμνὴ χαῖρε, λέγοντες, τοῦ
Θεοῦ τὸ παλάτιον· χαῖρε ἐτοίμη, τῶν ἀνθρώπων

βοήθεια· χαῖρε ὄχημα, καθαρὸν τῆς Θεότητος.
Ἀπὸ πύλων καὶ μεταβαίνει, πρὸς ὄρη αἰώνια· σκη-
νώμα δόξης πρὸς Δεῖα, νῦν κατασκήνου σκη-
νώματα, πιστοῖς αἰτουμένη, τὴν ἀνέκλειπτον
εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος.

Στιχηρὰ τοῦ Προφήτου.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Δῶρον εὐαπόδεκτον, ἐκ μητρικῶν σε ἀνέθε-
το, ἀγκαλῶν ἡ κυήσασα, εὐχῆς γονιμώ-
τατον, Σαμουὴλ καρπὸν σε, προσκληρωσαμένη,
καὶ ἀποδοῦσα τῷ Θεῷ, τῷ εὐεργέτῃ καθάπερ
ἠΰστα· διό σοι ἀνεπαύσατο, χάρις τοῦ Πνεύ-
ματος ἐνδοξε, ἀκακία συναύξοντι, καὶ φρονή-
σει ἐμπρέποντι.

Χρίσμα ἱερώτατον, ὡς ἱερεὺς περικείμενος,
σὺ προβλέπεις τὰ ἔμπροσθεν· καὶ προσά-
ξει Δεῖα, χρίεις βασιλέας, καὶ τὰ ἐσόμενα δη-
λοῖς, κρίνων δικαίως Ἰσραηλίτην λαὸν, ἀπαύ-
στως παραβαίνοντα, καὶ τοῦ Θεοῦ μακρυνόμε-
νον, Σαμουὴλ ἀξιάγαστε, Θεοφόρε πανόλβιε.

Νῦν οὐκ ἐν αἰνίγμασιν, οὐδὲ σκιαῖς ὡς τὸ
πρότερον, πρὸς δὲ πρόσωπον πρόσωπον,
ὁρᾷς ὃ ἐπόθησας, τῆς σαρκὸς τὸν γνόφον, καὶ
τὴν βαρύτητα, ὑπεξελθὼν καὶ οὐρανούς, περι-
πολεύων καὶ ἀγαλλόμενος, Προφῆτα πανσεβά-
σμιε, τῶν Προφητῶν ἰσοστάσιε, τῶν Δικαίων
συνόμιλε, τῶν Ἀγγέλων συμμέτοχε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'. Τῆς Ἑορτῆς.

Τῇ ἀθανάτῳ σου Κομήσει, Θεοτόκε Μήτηρ
τῆς ζωῆς, νεφέλαι τοὺς Ἀποστόλους, αἰ-
θερίους διήρπαζον· καὶ κοσμικῶς διεσπαρμέ-
νους, ὁμοχώρους παρέστησαν τῷ ἀχράντῳ σε
σώματι· οἱ καὶ κηδεύσαντες σεπτῶς, τὴν φω-
νὴν τοῦ Γαβριὴλ, μελωδοῦντες ἀνεβόων· Χαῖρε
κεχαριτωμένη. Παρθένε Μήτηρ ἀνύμφευτε, ὁ
Κύριος μετὰ σὲ. Μεθ' ὧν ὡς Υἱόν σε καὶ Θεὸν
ἡμῶν, ἰκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Υμνοῖς σου τὸ σεπτὸν, καὶ Θεοδόχον σῶμα,
προπέμποντες οἱ Δεῖοι, ἐβόων διασῶται·
Ποῦ νῦν ἀπαίρεις Δέσποινα;

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Δεῦτε οἱ γηγενεῖς, στησώμεθα χορείαν, ἐξό-
δια βοῶντες, ἐπὶ τῇ Μεταστάσει, τῆς Θεο-
τόκου σήμερον.

Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν.

Πύλαι τῶν οὐρανῶν, ἐπάρθητε ὁρῶσαι, τὴν
πύλιν τοῦ Ὑψίστου, χωροῦσαν μετὰ δό-
ξης, πρὸς τὸν Υἱὸν καὶ Κύριον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁμοιον.

Γῆ μὲν τῇ σῇ ταφῇ, εὐλόγησαι Παρθένε· αἶψά δὲ τῇ ἀνόδῳ, ἡγίασται τῇ ξένῃ, νόμῳ θαυούσης φύσεως.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Εἰς τὰ οὐράνια, ἡ νοερά σου ψυχὴ, εἰς τὸν Παράδεισον, ἡ καθαρά σου σκηνή, μετατεθεῖσα ἐκ φθορᾶς, ἀγιάλλεται Παναγία. Ὅθεν ἀνταπέδωκε, τοῖς ἀνόμοις ὁ Κύριος· δόλον γὰρ εἰργάσαντο, τῷ τιμίῳ Λειψάνῳ σου. Διὸ σὺν Ἀποστόλοις βοῶμεν· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Εν χερσὶ τοῦ δι' ἡμᾶς, ἐνανθρωπήσαντος ἐκ σῆ, παραθεμένην τὴν ψυχὴν, ὡς πλαστηργὸς σου καὶ Θεὸς, πρὸς τὴν ζωὴν τὴν ἀκήρατον μετέστησεν· ὅθεν σε σεπτῶς μακαρίζομεν, τὴν μόνην καθαρὰν καὶ ἀμόλυντον, καὶ Θεοτόκον ἅπαντες κυρίως, ὁμολογοῦντες κραυγάζομεν· Χριστὸν δυσώπει, πρὸς ὃν μετέστης, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα ὁ πρῶτος Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Προφήτου ὁ παρὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τὸ τοῦ βλέποντος Σαμουὴλ μέλπων κλέος.

Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Τριστάτας κραταιούς.

Τὴν στεῖράν μου ψυχὴν, ἀρετῶν εὐτεκνίαν, ἐκβλαστάνειν σαῖς εὐχαῖς, ἀξιώσον σοφὲ, στειρευούσης τὸ βλάστημα, ὅπως σου ἀνευφημήσω, τὴν φωσφόρον πανήγυριν, ἱεροῖς Σαμουὴλ μελωδήμασιν.

Οὔ πάλαι τὴν νηδὺν, διανοίξας τῆς Σάρρας, τὴν τῆς Ἀννης προσευχὴν, πληροῖ περιφανῶς· καὶ τὴν ἄγονον γόνιμον, χάριτι ἀποτελέσας, Σαμουὴλ ὡς ἀστέρα σε, ἐξ αὐτῆς ἀνατεῖλαι εὐδόκησε.

Τῇ θείᾳ ἱερῶς, συνακμάσας Παμμακάρε, διπλοῖδι τὴν ψυχὴν, ἀκτίσι μυστικαῖς, ἐφωτίσθης τοῦ Πνεύματος, πᾶσαν μύησιν θεόφρον, μυηθεὶς καὶ ὡς Ἀγγελος, λειτουργήσας Θεῷ παντοκράτορι. Θεοτοκίον.

Οὔ σὺν τῷ Πατρὶ, ὡς Υἱὸς πρὸ αἰώνων, ἐπ' ἐσχάτων σαρκωθεὶς, Υἱὸς σου ἀληθῶς, ἐχρημάτισεν Ἀρχαντε, ἅπαντας υἱοθετή-

σας, τῷ Θεῷ διὰ πίστεως, δουλωθέντας δεινῶς πολεμήτορι.

ᾠδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Υψηλοτάτως, τῷ Θεῷ προσκολλώμενος, Ἐνδοξε, ἡγαπήθης παρ' αὐτῆ, φρονήσει θείᾳ κοσμούμενος, καὶ ἀκεραιότητι, καλλωπιζόμενος.

Βίον Ἀγγέλων, ἐπὶ γῆς Σαμουὴλ ἐνδεικνύμενος, συλλαλοῦντας ἐμφανῶς, Ἀγγέλους ἔσχες μακάριε, καὶ τὰ ὑπὲρ ἔννοιαν, μυσταγωγοῦντάς σε.

Λαμπρὸν τὸ ὄμμα, τῆς ψυχῆς ἱερῶς προσκητῶν, βλέπεις ὄντως τὰ μακράν, ὡς ἐνεστῶτα Μακάριε, Προφήτης δεικνύμενος, τοῦ Παντοκράτορος. Θεοτοκίον.

Εκ σοῦ προήλθεν, Ἰησοῦς ὁ Χριστὸς σωματούμενος, καὶ ἐθέωσεν ἡμᾶς, σαρκὸς προσλήψει Πανάμωμε· ὅθεν ὡς Μητέρα σε, τέτου γεραίρομεν. Ὁ Εἰρμός.

• Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ
• καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πα-
• τρός, ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Χριστέ· οὐ γάρ ἐ-
• στιν Ἅγιος, πλήν σου φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Θείας Πίστεως.

Νόμου κρίμασιν ἐντεθραμμένος, χρίσμα τίμιον εἰσδεδεγμένος, ὡς Ἀαρὼν ἱερῶσυνῃ διέπρεψας· καὶ λαμπρυνθεὶς τὴν καρδίαν τῷ Πνεύματι, ὡς ἐνεστῶτα τὰ πόρρῳ διέβλεψας. Ἰερώτατε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Τὴν ὠραιότητα.

Εν τῇ Γεννήσει σου, σύλληψις ἄσπορος· ἐν τῇ Κοιμήσει σου, νέκρωσις ἄφθορος· θαῦμα ἐν θαύμασι διπλοῦν, συνέδραμε Θεοτόκε· πῶς γὰρ ἡ ἀπείρανδρος, βρεφοτρόφος ἀγνεύσασα; πῶς δὲ ἡ Μητρόθεος, νεκροφόρος μυρίζουσα; διὸ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ βοῶμένσαι· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

ᾠδὴ δ'. Ὁ καθημένος ἐν δόξῃ.

Περιβλέπτῳ πολιτείᾳ, ἱερῶς ἐγκοσμούμενος, τῇ Θεῇ τῆς νόμης, τῆς σωτηριώδους πεπίστευσαι, τῷ Ἰσραὴλ διαγγέλλειν παραβαίνοντι, καὶ τὸν εὐσπλαγχνον, διηνεκῶς παροργίζοντι,

Οἱ ἡλεῖ παρανομούντων, τῶν υἱῶν κατακρίνεται, καὶ δικαία ψήφῳ, θείας λειτουργίας ἀπείργεται· ὁ ἱερὸς Σαμουὴλ δὲ ὡς ὑπήκοος, τοῦ καλοῦντος, ἀπλάστῳ ψυχῇ εἰσὶν κίζεται.

Νομικῶν διαταγμάτων, προϊστάμενος ἄριστα, Ἀαρὼν ὡς πάλαι, τῷ Παμβασίλει ἐλειτούργησας, καὶ τὰς ἐννόμους θυσίας προσε-

νήνοχας, προτυπούσας Χριστοῦ τὴν σφαγὴν τὴν σωτήριον.

Τῷ παράφρονι λαῷ σου, Σαμουὴλ μὴ ἐμμένοντι, τοῦ Παμβασιλέως, θείαις προσταγαῖς χρίεις νεύματι, θεουργικῶ βασιλέα ὡς ἡτήσατο, κερτομοῦντα, αὐτοῦ τὴν βουλήν τὴν ὑπέρφρονα. Θεοτοκίον.

Οὗτους κόλπους μὴ κενώσας, τοῦ Πατρὸς ἐν τοῖς κόλποις σου, νέον ὥσπερ βρέφος, ἐπανακλιθῆναι εὐδόκησεν, ἐπ' ἀνακλήσει Παρθένης τῶν ψυχῶν ἡμῶν· ὃ κραυγάζομεν· Δόξα Χριστῇ τῇ δυνάμει σου.

Ὡδὴ ε'. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄφονται.

Σοφισθεῖς τῷ Πνεύματι, τῷ θείῳ ἐκ παιδός, λειτουργὸς γέγονας Θεοῦ, τῷ ἐλαίῳ Ἐνδόξε τῷ τῆς χρίσεως, βασιλεῖς ἐν χάριτι, χρίων θείαις ἐπινεύσεσι.

Σοβαρῶς ἐμμένοντι, προέφης τῷ Σαουλ, ταῖς ἀτάκτοις μεταβολαῖς, Σαμουὴλ μακάριε, τὸ θεῖον βαῦλημα, καὶ τὴν ἐγκατάλειψιν, προφανῶς τοῦ Θεοῦ Πνεύματος.

Ακακία πάντοτε συζῶν, τοῦ Ἰσραὴλ τὴν ακακίστην μεταβολήν, προφανῶς διήλεγχε, σὺ διορθούμενος, ἱερεὺς ὡς ἔνθεος, ὡς Προφήτης ἀληθέστατος. Θεοτοκίον.

Μεθ' ἡμῶν γενόμενος, δι' οἴκτον ὁ Σωτὴρ, ἐξ αἱμάτων σου ἱερῶν, ὑπὲρ νοῦν Πανάμωμε σεσωμάτῳται, καὶ Θεὸς καὶ ἄνθρωπος, ὁ φιάνθρωπος γνωρίζεται.

Ὡδὴ ς'. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Ο λόγος σου, τῇ τοῦ Λόγου θεούμενος χάριτι, προεδήλω τὰ μακράν, ὡς ἐγγὺς συμβησόμενα, Σαμουὴλ Προφήτα, ἐνδiciaίτημα Θεῖον τοῦ Πνεύματος.

Υψούμενος, ὑψηλαῖς θεωρίαις καὶ πράξεσιν, ὡς Προφήτης καὶ Θεοῦ, ἱερεὺς παντοκράτορος, νομικαῖς λατρείαις, καθαγνίζεις λαὸν Ἀξιάγαστε.

Η χρεῖται, ὁ Σαουλ παραβάτης γενόμενος, καὶ Θεὸς σοι, ἀντ' ἐκείνου Δαυὶδ τὸν πρῶτατον, Σαμουὴλ θεόφρον, ἐγκελεύεται χρίσαι τῷ χρίσματι. Θεοτοκίον.

Λελύτρωται, τῶν ὠδίνων, ἡ Εὐα Πανάμωμε, ἀνωδίνως, σοῦ τεκνίστης Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τὸν τὰ πάθη πάντων, καὶ ὀδύνας σαφῶς θεραπεύσαντα. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**βόησε, προτυπῶν τὴν ταφήν τὴν τριήμερον, ὁ Προφήτης Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ρῦσαι, Ἰησοῦ Βασιλεῦ τῶν δυνάμεων.

Συναξάριον.

Τῇ Κ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἀγίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου Σαμουὴλ.

Στίχοι.

Μύσας τελευτῇ καὶ Σαμουὴλ ὁ βλέπων,
Τὸ ζῶν αἰεὶ φῶς καὶ τελευτήσας βλέπει.

Βῆ δ' ὁρόων μέλλοντα Σαμουὴλ εἰκάδι ἐνθεν.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐξ Ἀρμαθαὶ Σιφα, ἐξ ἔρους Ἑβραίμ, ἐκ φυλῆς Λευὶ, υἱὸς Ἐλκανᾶ καὶ Ἀννης. Ὁ δὲ Ἐλκανᾶ δύο γυναῖκας ἔσχεν, ἔνομα τῇ μιᾷ Ἀννα, καὶ τῇ δευτέρᾳ Φαινάννα· καὶ ἦν τῇ μὲν Φαινάννῃ παιθία, τῇ δὲ Ἀννῇ οὐκ ἦν παιδίον. Καὶ ἀνέβη Ἐλκανᾶ προσκυνῆσαι πρὸς Θεῷ μετὰ Ἀννης ἐν Σηλωμ· καὶ ἦν ἐκεῖ Ἡλεὶ, καὶ οἱ δύο υἱοὶ αὐτοῦ Ὀφνὶ καὶ Φινεὶς, ἱερεῖς τοῦ Θεοῦ. Ὁ δὲ Κύριος ἀπέκλεισε τὴν μήτραν Ἀννης, καὶ ἐλύπει αὐτὴν ἡ ἀντίζηλος αὐτῆς. Ἡ δὲ προσηύξατο πρὸς Κύριον, καὶ ἐμνήσθη αὐτῆς ὁ Θεός, καὶ ἐγέννησεν υἱὸν τὸν Σαμουὴλ, καὶ παρέθετο αὐτὸν τῷ Θεῷ· καὶ αὐξήθηκε, καὶ προέφας τῇ ἡλικίᾳ, ἦν λειτουργῶν τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐγένετο εἰς Προφήτην μέγαν. Ὁ δὲ Ἡλεὶ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, ὀργῇ καὶ θυμῷ Κυρίου συντριβίντες ἠφανίσθησαν, διότι παρώρχιζον τὸν Θεόν. Καὶ ἰδίκασι Σαμουὴλ πάσας τὰς ἡμέρας αὐτοῦ, καὶ δόμα οὐκ ἔλαβες· καὶ χρίσας τὸν Δαυὶδ εἰς Βασιλέα, καὶ εἰς βαθύ γῆρας ἔλθων, καὶ πληρῆς ὦν ἑτῶν, ἐτελεύτησε. Προέλαβε δὲ τὴν σάρκωσιν τοῦ Χριστοῦ, ἔτη χίλια τριάκοντα πέντε, καὶ προσεφύτησεν ἔτη τεσσαράκοντα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων τριάκοντα ἑπτὰ Μαρτύρων, τῶν ἐν Βυζίῃ τῆς Θράκης μαρτυρησάντων.

Στίχ. Τρεῖς ἐνδέουσιν πρὸς τὸ τῆς κεκαυμένης, Χάριν Τριάς σου, τετράκις τελεῖν δέκα.

Οὗτοι ὑπῆρχον, οἱ μὲν ἐκ Βυζαντίου, οἱ δὲ ἐκ Φιλιππουπόλεως. Κρατηθῆντες δὲ ἐν Βυζίῃ τῆς Θράκης παρὰ Ἀπελλιανῷ καταράτου, ταῦ τνηκαῦτα ἡγμῶνόντο, καὶ διαφόρος βασάνους ἐξισταθίντες, διὰ τὸ τὸν Χριστὸν παρρησία ἐμολογεῖν, τελευταῖον, καμίνου ὑπὸ γῆν ἐξαφθείσης μεγίστης, ἅπαντες χεῖρας καὶ πόδας ἀκρωτηριασθέντες, ἐν αὐτῇ ἀπερρίπτονται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Σεβήρου, καὶ Μέννονος Κεντυρίωνος.

Στίχ. Ἐίπει παθῶν Σεβήρος, εὖρεν ἀξίως

Ἐπαθλα λαμπρὰ τῷ διὰ ξίφους πάθους.

Ἐχει τὸ πῦρ σε πρὸς βραχὺν, Μέννον, χρόνον.

Μένει δέ σε στέφανος εἰς αἰεὶ μένων.

Σεβήρος ὁ ἀήττητος τοῦ Χριστοῦ Μάρτυς, ἐκ Σίδης ἦν τῆς Παμφυλίας, υἱὸς Πετρονίου τινὸς Θρακῆς, καὶ μητρὸς Μυθονίας. Καταλαβὼν δὲ ἐν Φιλιππουπόλει τοὺς Ἀγίους τριακονταεπτὰ Μάρτυρας, ὑπὲρ Χριστοῦ ἀθλοῦντας, ξίεται σφοδρῶς, τὴν εὐσέβειαν παρρησιασάμενος· καὶ δακτυλίδας πυρωθείσας ἐδίξατο τοῖς δακτύλοις, καὶ ἐν τίσσασαρι ξύλοις τανυθεῖς πρίεται, πεφυρακτωμένῳ ζωστῆρι ζωθεῖς· εἰθ' οὕτω τὴν κεφαλὴν ἀπτεμένεται. Μέννων δὲ ὁ Κεντυρίων, ἐπὶ δύο κίσει τανυθεῖς, ἀπεδάρη τρεῖς λόφους ἀπὸ κεφαλῆς ἕως ποδῶν. Εἶτα ἐν καμίνῳ βληθείς, τοὺς πόδας πρέτερον ἀκρωτηριασθείς, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρέθετο, τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἀναδησάμενος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Φωτεινῆς, ἔξω τῆς πόρτης τῶν Βλαχερνῶν· καὶ τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Λουκίου τοῦ Βουλευτοῦ.
Στίχ. Βουλὰς ὅλας παρῆλθες τὰς Ἀχιτόφελ,
Βουλῇ μιᾷ Λούκιος ἀθλήσας ξίφει.

Ος ἀπὸ Κορνήης τῆς κατὰ Λιβύην ὑπῆρχε, πρῶτος τῆς ἐν τῇ πόλει Βουλῆς, ὅγκῳ καὶ μεγέθει σώματος ὑπερίχων τῶν κατ' αὐτόν, πρότερον μὲν τῇ Ὀρησκίᾳ καὶ τῇ πλάνῃ τῶν εἰδῶλων προσκείμενος. Μετὰ δὲ τὸ ἀμεταπτώτως καὶ στερρόως ἀγωνίσασθαι τὸν μέγαν Ἱερεμάρτυρα Θεόδωρον, τὸν τῆς πόλεως ταύτης Ἐπίσκοπον, καὶ τὸν στέφανον ἀπενίγκασθαι, κατανυγεῖς ὑπὸ τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ, τὸ θεῖον δέχεται Βάπτισμα. Πείθει δὲ καὶ τὸν Ἡγεμόνα Διγνιανόν, πιστεῦσαι εἰς τὸν Χριστόν· ὃν παραλαβὼν, κατέπλευσεν εἰς Κύπρον. Εὐρὼν δὲ ἐν αὐτῇ συλλαμβανομένους τοὺς Χριστιανοὺς, καὶ ἀναιρουμένους λαβὼν τὸν Διγνιανόν, τοῖς βασανισταῖς παρέδωκεν αὐτόν. Ἐπεὶ δὲ καθεῖλε τὸν βωμόν, τῷ ποδὶ πατάξας, καὶ τὰ ἐν αὐτῷ κείμενα ἀνατρίψας, προστάξαντος τοῦ τυράννου, τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Ἡλιοδώρου καὶ Δοσαῖ (ἢ Δοσαῖ, ἢ Σοδαῖ).
Ταῖς τῶν Ἀγίων σε πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησαν ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Νέοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι.

Μέγιστόν σε ἡ τεκοῦσα, δῶρον τῷ Παμβασιλεῖ, προσάγει Μακάριε, εὐχὴν ἱεράν ἐκπληρῆσαι, καὶ μελωδοῦσα· Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ενδον ὄντα τῇ ναοῦ σε, καὶ κατὰ τοῦ Ἀερῶν, τὴν τάξιν λατρεύοντα, τῷ ἐπιθρανίῳ Δεσπότῃ, ἡ θεία χάρις ἐνδοξε, Σαμουὴλ κατελάμπρυνε.

Λόγῳ θείῳ κρίνεις Μάκαρ, τὸν λαὸν τοῦ Ἰσραὴλ, τούτῳ τὸ δικαίωμα, πάντοτε Θεοῦ διαγγέλλων, καὶ ἀποστρέφων πᾶσαν βλαβὴν, ἐχθρῶν προσευχῇ ἐκτενεῖ.

Πᾶσαν ὕλην ἐκκενώσας, Ἐνδοξε τοῦ σου νοός, ἔσοπτρον τοῦ Πνεύματος, ἐδείχθης βοῶν ἀσιγήτως· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ωφθης ἀφλεκτος τεκοῦσα, πάντα γνε ὡς ἀληθῶς, τὸ πῦρ τῆς Θεότητος· διὸ τὰ ὑλῶδη μου πάθη, Θεοκυῆτορ φλέξον, ὡς συμπαθὴς καὶ φιλάγαθος.

ᾠδὴ η'. Αὐτρωτὰ τοῦ παντός.

Κοσμηθεὶς Ἀερῶν τῷ ἐνδύματι τῶν Ἀγίων εἰσῆλθες εἰς Ἁγία, θυσίας Παμμακάριστε, Ἰσραὴλ ἀφαγνίζων προμηνυούσαις, τὴν σφαγὴν τοῦ Ἀμνοῦ τὴν σωτήριον.

Λογισμῷ καθαρῷ εἰσδεχόμενος, τὰς αὐγὰς Σαμουὴλ τὰς τοῦ Πνεύματος, οἷα Προ-

φήτης ἐνθεος, προμηνύεις τὰ πόρρω ὡς ἐνεστώτα· διὰ τῆς πίστεως εὐφημῆμέν σε.

Εκλεκτὸς ὁ Δαυὶδ ἐχρημάτισεν, ἐν υἱοῖς Ἰεσσαὶ ὡς ἐδήλωσας χρίων αὐτὸν τῷ χρίσματι, Σαμουὴλ τῷ ἀγίῳ καὶ ἀνακραῖζων· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Οὐ τὴν σὴν ἐκτελῶντες πανήγυριν, Σαμουὴλ τῶν Δικαίων συνόμιλε, ταῖς σαῖς πρεσβείαις τύχοιμεν, βασιλείαν τῆς ἄνω ἀναβοῶντες· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Συμπαθείας τῆς σῆς με ἀξιώσον, συμπαθὴς καὶ φιλάγαθε Δέσποινα, καὶ τῆς γεέννης ῥῦσαί με, καὶ τῇ σκοτῆς ἐκείνου τοῦ ἐξωτέρου, ἵνα πίστει καὶ πόθῳ γεραίρω σε.

Ὁ Εἰρμός.

• **Α**υτρωτὰ τοῦ παντός Παντοδύναμε, τοὺς
• ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκα-
• ταθᾶς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν Πάιν-
• τα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.
ᾠδὴ θ'. Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ιστάμενος οἷα λειτουργὸς, ἐπίπροσθεν, τοῦ Δεσπότου καὶ Θεοῦ ἡμῶν, Μάκαρ ἀμέμπτῳ, πολιτεία, κοσμήμενος αὐτῷ ἐλειτῆργησας, τὰς θείας ἐκφαντορίας δεχόμενος, καὶ προφητεύων ἐμφανέστατα.

Ωφθης ἐκ νηδύος μητρικῆς, Ἀοίδιμε, τῇ Ἀγίᾳ σκεῦος Πνεύματος· τῷ ἱερῷ συναυξηθεὶς δὲ, ἐνδύματι Θεὸν ἐθεράπευσας, πραότητι καρδίας πανόλβιε, καὶ διανοίας ὠραιότητι.

Σήμερον ἡ μνήμη σου ἡμῖν, ὡς ἥλιος, Θεοφόρε ἀνατέταλκε, φέγγει πλουσίῳ χαρισμάτων, φωτίζουσα ψυχὰς, τῶν τιμώντων σε, ὁμίχλην τε δεινῶν ἀπελαύνουσα· ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ηρῆς πρὸς μονὰς φωτοειδεῖς, καὶ ἔλαμψας, τοῦ ἡλίου τηλαυγέστερον· βλέπεις ἃ βλέπῃσι Προφῆται, Ἀπόστολοι καὶ ἅπαντες Δίκαιοι θεούμενος μεθέξει Θεόπνευστε· ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν. Θεοτοκίον.

Φθορὰν μὴ γνωρίσασα ἀνδρὸς, τὸν ἀφθαρτον, ἐν νηδυῖ ὑποδέδεξαι, Λόγον ἡμᾶς καταφθαρέντας, ρυόμενον πολλοῖς παραπτώμασι, τῷ πάθει τῆς ἀφθάρτου σαρκὸς αὐτοῦ, ἄφθορε μόνη Παναμώμητε. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
• κατάραν εἰσῳκίσατο· σὺ δὲ Παρθένε
• Θεοτόκε, τῷ τῆς κυφορίας βλαστήματι, τῷ
• κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάν-
• τες μακαρίζομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.
Ο Σαμουὴλ ὑμνεῖσθω, ὁ πρὸ συλλήψεως
 δοθεὶς, δοτὸς Θεῷ τῷ Ὑψίστῳ ὑπὸ μη-
 τρὸς πανευκλεαῦς, καὶ βασιλεὺς κρίων οὗτος,
 ὡς Ἰερεὺς καὶ Προφήτης.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Απόστολοι, ἐκ περάτων, συναθροισθέντες ἐν-
 θάδε, Γεθσημανῇ τῷ χωρίῳ, κηδεύσατέ
 μου τὸ σῶμα· καὶ σὺ Υἱὲ καὶ Θεέ μου, παρά-
 λαβέ μου τὸ πνεῦμα.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Οτε πρὸς τὸν ἐκ σοῦ, τεχθέντα μετετέθης,
 συνῆλθον ἐν νεφέλαις, τὸ σῶμά σου κη-
 δεῦσαι, Παρθένε οἱ Απόστολοι.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Ω τῶν ὑπερφυνῶν, ἀγνή σου μυστηρίων! τοῦ
 Θεοῦ γὰρ ὡς Μήτηρ, πρὸς τοῦτον μετα-
 βαίνεις, λαμπρῶς Θεομακάριστε.

Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν.

Στίφος τῶν Μαθητῶν, καὶ θείων Ἀποστό-
 λων, ἀθροίσθητε κηδεῦσαι, τὸ Θεοδόχον
 σῶμα, τῆς μόνης Θεομήτορος.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ α'.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθροῦ Ἀκολουθία,
 καὶ Ἀπολύσις.

ΤΗ ΚΑ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Θαδδαίου,
 καὶ τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Βάσσης.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5'.
 καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἀπο-
 στόλου τρία.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μακάριος Θαδδαῖος Ἀπόστολε, προσομιλήσας
 φωτί, ἀκροτάτῳ φῶς δεύτερον, κατὰ
 θείαν μέθεξιν, ἀληθῶς ἐχηρημάτισας· καὶ δια-
 λύσας νύκτα πολύθεον, ψυχὰς προσῆξας τῷ
 Παντοκράτορι· ὅθεν γηθόμενοι, τὴν λαμπρὰν
 καὶ εὐσημον καὶ φωταυγῇ, μνήμην σου γεραί-
 ροντες, Χριστὸν δοξαζόμεν.

Μακάριος Θαδδαῖος Ἀπόστολε, μετὰ τὴν θείαν
 Χριστοῦ, καὶ φωσφόρον Ἀνάστασιν, καὶ
 τὴν πρὸς οὐράνια, παναγίαν Ἀνάληψιν, ἔδес-
 ση πόλει τὸ θεῖον κήρυγμα, κατεπιστεύθης· ἐν
 ᾗ γενόμενος, λόγοις καὶ θαύμασι, τὸν Τοπάρ-
 χην Αὐγαρον, καὶ σὺν αὐτῷ, πάντες ἐβεβαίω-
 σας, πρὸς τὴν ἀλήθειαν.

Μακάριος Θαδδαῖος Ἀπόστολε, τυφλοῖς τὸ βλέ-
 πειν τῇ σῇ, ἐπαφῇ θεία δεδοται, καὶ χω-
 λοῖς ἀρτίωσις, καὶ νοσοῦσιν ὑγείωσις, καὶ πα-
 ρειμένοις αὐθις ἀνόρθωσις, καὶ ἀμυήταις γνώσις
 σωτήριος· σὺ γὰρ ἀνάπλεως, χαρισμάτων πέ-
 φυκας τοῦ παντουργοῦ, Πνεύματος πανόλβιε·
 ὅθεν ὑμνοῦμέν σε.

Καὶ τῆς Μάρτ. γ'. Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Αθλήσιν ποθήσασα, παλλὰς βασάνους πᾶν-
 εύφημε, σταθερῶς ἐκαρτέρησας· ἐντεῦ-
 θεν πρὸς ἄπονον, μετετέθης λῆξιν, καὶ ἄδυ-
 ταν φέγγος, καὶ φανοτάτην χαρμονήν, καὶ δι'
 αἰῶνος θείαν ἀπόλαυσιν· διό σε μακαρίζομεν,
 καὶ τὴν ἀγίαν σου σήμερον, ἐκτελοῦμεν πανή-
 γυριν, Ἀθληφόρε θεόληπτε.

Μετὰ πολυώδυνα, καὶ πολυποίκιλα βάσα-
 να, ἐν θαλάσῃ βληθεῖσάν σε, Θεὸς διε-
 σώσατο, ὁ Σωτὴρ τῶν ὅλων, θεία δυναστεία,
 καταπατοῦσαν τὴν ἰσχύν, τοῦ ἀλλοτρίου Βάσ-
 σα πολυάθλε· ἐντεῦθεν κατεφώτισας, τῶν εὐ-
 σεβῶν τὰ φρονήματα, ἐκτελοῦσα τεράστια, ὑ-
 πὲρ νοῦν καὶ διάνοιαν.

Ορνις ὡς εὐκέλαδος, ἐπὶ τὸ ἄλσος φωνήσα-
 σα, τῆς ὥραιας ἀθλήσεως, τῆς σῆς συνε-
 κάλεσας, νεοττοὺς ὥραιας, θήρετρα τῆς πλά-
 νης, διαφυγοῦσα σὺν αὐταῖς, Βάσσα θεόφρον
 ἀξιοθαύμαζε· μεθ' ὧν καὶ κατεσκήνωσας, πρὸς
 καλίας παμμακάριστε, οὐρανίους πρεσβεύσας,
 ὑπὲρ πάντων ἐκάστοτε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Δεῦτε τὴν παγκόσμιον Κοίμησιν, τῆς πανα-
 μώμου Θεοτόκου ἐορτάσωμεν· σήμερον
 γὰρ Ἀγγελοι πανηγυρίζουσι, τὴν σεπτήν Μετὰ-
 στασιν τῆς Θεομήτορος, καὶ πρὸς εὐωχίαν ἡ-
 μᾶς τοὺς γηγενεῖς συγκαλοῦσι, τοῦ βοᾶν ἀσι-
 γήτῳ φωνῇ· Χαῖρε, ἡ μεταστάσα ἀπὸ γῆς, καὶ
 πρὸς οὐρανίους μονὰς μετοικήσασα. Χαίροις,
 ἡ τῶν Μαθητῶν τὸν χορὸν, διὰ νεφέλης κού-
 φης εἰς ἐν συναγαγοῦσα. Χαίροις, ἡ ἐλπίς καὶ
 προστασία ἡμῶν. Σέ γὰρ Χριστιανῶν τὸ γένος,
 ἀπαύστως μακαρίζομεν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Δῆμος τῶν Μαθητῶν, ἠθροίσται ἐκ περάτων,
 Γεθσημανῇ χωρίῳ, Μήτηρ Θεοῦ κηδεῦσαι,
 τὸ Θεοδόχον σῶμά σου.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Δεῦτε οἱ γηγενεῖς, σήμερον σὺν Ἀγγέλοις,
 στησώμεθα χορείαν, παιδρὰν ἐν τῇ Κοι-
 μήσει, τῆς μόνης Θεομήτορος.

Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν.

Σῶμά σου τῇ φθορᾷ, ἀπρόσιτον ὑπῆρξε, καὶ πρὸς ταφὴν ἐδόθη, τῆς φύσεως τῷ νόμῳ· μένει δὲ ἀδιάφθορον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Η πανάμωμος νύμφη, καὶ Μήτηρ τῆς εὐδοκίας τοῦ Πατρὸς, ἡ Θεῶ προορισθεῖσα εἰς ἑαυτῇ κατοίκησιν, τῆς ἀσυγχύτου ἐνώσεως, σήμερον τὴν ἄχραντον ψυχὴν, τῷ Ποιητῇ καὶ Θεῷ παρατίθεται, ἣν Ἀσωμάτων δυνάμεις, Θεοπρεπῶς ὑποδέχονται· καὶ πρὸς ζωὴν μετατίθεται, ἡ ὄντως Μήτηρ τῆς ζωῆς, ἡ λαμπρὰ τοῦ ἀπροσίτου φωτὸς, ἡ σωτηρία τῶν πιστῶν, καὶ ἐλπίς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ταχύ προκατάλαβε.

Τὴν σὴν ἑορτάζομεν, Κοίμησιν Ἀχραντε, ἐν ἣ παραγέγονεν, ὁ διὰ σοῦ σαρκωθείς, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, μετὰ δόξης ἀφάτῃ, προσλαβεῖν τὸ σὸν πνεῦμα· καὶ μετέστης ἐν δόξῃ, μὴ λιποῦσα τὸν κόσμον, πρεσβείαις σου Θεοτόκε, σκέπυσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάνταρχον Λόγον.

Τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη δοξολογᾷς σε· τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος πιστῶς ὑμνοῦμέν σε· ὅτι μετέστης ἀπὸ γῆς πρὸς τὰ οὐράνια, καὶ πρεσβεύεις ἐκτενῶς, τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ, ῥυθῆναι ἐκ τῶν κινδύνων, τοὺς πίστει ἀνευφημοῦντας, τὴν σὴν Πάρθενε Μετάστασιν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα οἱ Κανόνες, ὁ πρῶτος τῆς Ἑορτῆς, ὁ τοῦ Ἀποστόλου, καὶ ὁ τῆς Μάρτυρος.

Κανὼν τοῦ Ἀποστόλου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Θαδδαῖον ὑμνῶ τὸν σοφὸν Σηηγόρον. Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Θρόνῳ τῷ τοῦ Δεσπότη, πάνσοφε Θαδδαῖε παριστάμενος, φωτισμὸν μοι παράσχου, τὴν φωσφόρου σου μελψαί πανήγυριν.

Αἶχρονον φῶς ἐν χρόνῳ, μεθ' ἡμῶν ὀφθεῖς ὁ Ὑπερούσιος, ὡς ἀκτῖνά σε Μάκαρ, ἐπαφῆκε τὸν κόσμον φωτίζουσιν.

Δύναμιν περιζώσας, σὲ ὁ ἐν ἰσχυῖ ἀπροσμάχητος, τοῦ ἀλάστορος πᾶσαν, τὴν ἰσχύν ἀφανίσαι ἐνίσχυσε.

Θεοτοκίον.

Δέσποινα τῶν ἀπάντων, ὥφθης τῶν κτισμάτων, τὸν δεσπόζοντα, ἀπορρήτως τεκοῦσα, Θεοτόκε Παρθένε πανύμνητε.

Κανὼν τῆς Μάρτυρος, φέρων Ἀκροστιχίδα·
Τοὺς σοὺς ἀγῶνας, Βάσσα, τιμῶ προφρόνως.
Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγραὶν διοδεύσας.

Τὴν σὴν εὐφημοῦντι χαρμονικῶς, πανένδοξε μνήμην, οὐρανόθεν μοι φωτισμὸν, δοθῆναι δυσώπει Μακαρία, καὶ ψυχοφθόρων πταισμάτων συγχώρησιν.

Οὐκ ἔφριξας δόγμα Θεοσυγές, τῷ φόβῳ Κυρίου, πεφραγμένη σου τὴν ψυχὴν· μαστίγων ποικίλων καὶ κινδύνων, διὸ ἀνδρείως κατετόλμησας.

Υπέστης βασάνης πολυειδεῖς, τρισὶ σὺν υἱέσιν Ἀθληφόρε καρτερικῶς· μεθ' ὧν ἀνεπλέξω τῆς σεφάνης, τῆς ἀφθαρσίας, Τριάδα δοξαῖσά σε.

Θεοτοκίον.

Συνέλαβες Λόγον τὸν τοῦ Πατρὸς, ἀνευθεν ὠδίνων, Παναγία τῶν μητρικῶν, καὶ τοῦτον ἀρρήτως ὑπὲρ λόγον, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν ἀπεκύησας.

Τοῦ Ἀποστόλου. ᾠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Αἱ γλῆς Σείας χάριτος, φωταγωγῶν λαὸς· Ἐνδοξε, φῶς καθαρὸν, ὥφθης τοῖς ἐν σκότει, τῶν δεινῶν ἐνυπάρχουσι.

Ιᾶσιν καὶ λύτρωσιν, Θεουργικαῖς Σοφὲ νεύσεσι, τῷ βασιλεῖ, ἡγάγες Αὐγάρῳ, πρὸς αὐτὸν ἀφικόμενος.

Οἰκους ἀπετέλεσας, τοῦ παντουργοῦ Σοφὲ Πνεύματος, τοὺς γηγενεῖς, τὰ τῆς ἀπωλείας, καταστρέψας οἰκήματα. Θεοτοκίον.

Νόμου προχαράγματα, καὶ Προφητῶν φωναὶ Δέσποινα, σοῦ τὸν φρικτὸν τόκον ἀριδῆλως, Θεομήτορ ἐδήλωσαν.

Τῆς Μάρτυρος. Οὐρανίας ἀψίδος.

Αναφθεῖσα τῇ πίστει, καὶ τῷ θερμῷ ἔρωτι, τῆς ὑπερβαλλέουσας ἀγάπης Χριστοῦ Πανεύφημε, πῦρ ἀπετέφρωσας, ἐπιστάσι· Ἀγγέλῃ, καὶ λαὸν ἀγνώμονα, ἄρδην κατέφλεξας.

Γενεὰ τῶν εὐθέων, εὐλογητὴ πέφυκε, σοῦ ἐκ τῆς γαστρὸς τῶν λαμψάντων, Βάσσα πανένδοξε, συναθλησάντων σοι, καὶ ἀχλυώδη λυσάντων, παρανόμων ἐνστάσιν, γνώμης στερόρῳτι.

Ομητρός ὑπερβάσης, νόμους ῥευστῆς φύσεως, τῇ τῶν ὑπὲρ φύσιν ἐνώσει! Ὡς πῶς ὑπήνεγκεν, ἀδίκον θάνατον, ἀλληλοτρόπως ὁρῶσα, ὧν ἐτιθηνήσατο, πίστει καὶ γάλακτι!

Θεοτοκίον.

Νεκρωθέντα με βρώσει, παρακοῆς ἔσωσας, μόνη τὴν ζωὴν τετοκυῖα τὴν ἐνυπόστατον, Κόρη πανάμωμε· ἀξιοχρέως διό σε, τὴν αἰμακαρίστον, νῦν μακαρίζομεν. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐρανίας ἀψίδος, ὁροφηγὲ Κύριε, καὶ τῆς
» Ἐκκλησίας δομῆτορ, σύ με στερέωσον,
» ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης,
» τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε.

Κάθισμα τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Προσπελάσας Ἠλίῳ τῷ νοητῷ, παρ' αὐτοῦ τὰς ἀκτῖνας τὰς μυστικὰς, ἐδέξω καὶ γέγονας, ὡς ἀστήρ φαεινότατος, καταυγάζων πάσης, τῆς γῆς τὰ πληρώματα, καὶ σκεδάζων πλάνης, ὁμίχλην μακάριε· ὅθεν τὴν φωσφόρον καὶ ἀγίαν σου μνήμην, πιστῶς ἐορτάζομεν, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Θαδδαῖε Ἀπόστολε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, Τῆς Ἀγίας, ὁμοιον.

Πτερωθεῖσα τῇ πίστει τῇ Δείκῃ, ὡς τρυγῶν σὺν τοῖς τέκνοις πρὸς καλίας, αὐλοῦς κατέπαυσας, ἱερῶς ἐναθλήσασα, ἀθληφόρε βῆσσαι, Ἀγγέλων συνόμιλε, καὶ θαυματῶν ρεῖθρα, πηγάζεις τοῖς χρήζουσιν· ὅθεν κατὰ χρέος, τὴν ἀγίαν σου μνήμην, τελοῦντες τιμῶμέν σε, τὸν Σωτῆρα δοξάζοντες, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, ὁμοιον.

Η Θεὸν συλλαβοῦσα ἄνευ σποράς, σαρκωθέντα τεκοῦσα δίχα φθοράς, τὴν νέαν ἀμφιέννυσαι, ἀφθαρσίαν τῇ Πνεύματος· ὡς γὰρ ζωῆς σὺ Μήτηρ, καὶ πάντων Βασίλισσα, πρὸς τὴν ζωὴν μετέστης, Παρθένε τὴν αὐλὸν· ὅθεν ἐπαξίως, ἀληθῶς ἀνεδείχθης, νεφέλη πηγάζουσα, τῆς ζωῆς ἡμῶν νάματα, Θεομῆτορ πανάμωμε. Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνούσι ἐν πίστει τὴν Δείαν σου Κοίμησιν.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Υψηλὴν τὴν διάνοιαν, ἔχων ὑπεδέξω Δεῖα νοήματα, καὶ τοῦ Πνεύματος χαρίσματα Μαθητᾶ. Θαδδαῖε τοῦ Παντάννακτος.

Μυστηρίων πανόλβιε, Δείων ἐν μυήσει Μάκρῳ γενόμενος, ἀμυήτους κατεφώτισας, τὴν Τριάδα σέβειν ὁμοούσιον.

Νόμων Δεῖον ἐχάραξας, Μάκαρ ἐν καρδίαις, λαιάνας πρότερον, ἀγνωσίας τὰ χαράγματα, καὶ τῆς δυσσεβείας τὰ ἰνδάλματα.

Θεοτοκίον.

Ος τὸν Κτίστην κηύσασα, πάντων ποιημάτων ὥφθης Βασίλισσα· διὰ τοῦτό σε δοξάζομεν, Θεοτόκε μόνη αἰεπαρθένε.

Τῆς Μάρτυρος. Ὁ αὐτὸς Εἰρμός.

Ανενδοίαστον ἔχουσα, σοῦ τὸν λογισμόν πρὸς πάλιν ἐχώρησας, τοῦ δολίου πολεμήτορος, καὶ βυθῷ αἱμάτων τοῦτον ὤλεσας.

Σὲ βυθὸς κολπωσάμενος, καταδικασθεῖσαν θάνατον ἄδικον, κατηδέσθη καὶ διέσωσεν, ἀθληφόρε Βάσσα Δεῖω νεύματι.

Βασιλείαν ἀσάλευτον, σὺν τοῖς εὐκλεέσιν υἱοῖς σου ἔνδοξε, ἐκκληρώσω καὶ οὐράνιον, ἀληθῶς νυμφῶνα καὶ φῶς αἰδύτον.

Θεοτοκίον.

Αλτόμητον ὅρος σε, πάλαι Ἀββακούμ προεῖδεν ἐν Πνεύματι, ὁ Θεὸς ἐξ οὗ ἐπέφανε, καὶ ἡμᾶς Παρθένε διεσώσατο.

Τῇ Ἀποστόλου. Ὡδὴ ε'. Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας.

Τὸ τοῦ Δεσπότης Δεῖον, ἐπιφερόμενος Μάκαρ ὁμοίωμα, τῷ Τοπάρχῃ Αὐγάρῳ, Δεῖος ἱατρὸς ἐπεδήμησας.

Ο ἱερὸς Θωμᾶς σε, μετὰ τὴν Δείαν τοῦ Λόγου Ἀνάληψιν, κήρυκα ἀποσέλλει, πάνσοφε Θαδδαῖε, τοῖς χρήζουσι.

Νόσους δραπετευούσας, καὶ ἰωμένας καρδίας Δεώμενος, Αὐγαρος ἐπληρώθη, Δεῖου φωτισμοῦ μεσιτείαις σου. Θεοτοκίον.

Σεσαρκωμένον Λόγον, διπλὴν ἐνέργειαν γέροντα τέτοκας, ἀπειρόγαμε, Κόρη, μείνας Παρθένος ἀμίαντος.

Τῆς Μάρτυρος. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Συνεχόμενος δίψῃ, ἔνδοξε Ἀγάπιε Θεομακάριστε, τῆς Χριστοῦ ἀγάπης, τὴν κακίαν εἰς τέλος ἐμίσησας· καὶ στερόνως ὑπέστης, τὰς ἀλγυδόνας τῶν βασάνων, καὶ δαρᾶς σαρκικῆς τὴν ἀφαίρεσιν.

Στρεβλωθεῖς σου τὰ στέρνα, ὄνυξι ξεόμενος μάκαρ Θεάγνιε, ἐπεγνώσθης πλέον, ὡς ἐπάθεις σοφὲ καθαρώτερον, τῷ Θεῷ τῶν ὅλων· πρὸς ὃν ἀνῆλθες μετὰ δόξης, ταῖς τῶν ἁθλῶν ἀστράπτων λαμπρότησι.

Αδιστακτῶ τῇ πίστει, πάνσοφε Πιστὲ ὑπελθὼν τὸ μαρτύριον, τῶν ἀπίστων μάκαρ, ἀσυνέτους καρδίας κατέπληξας, ἐν τῷ καταθλαῖσθαι, σοῦ τὰ ὅστ' αἰ ἀρμονίας, διαλύεσθαι πάσας τοῦ σώματος.

Θεοτοκίον.

Τῆς προμήτορος Εὐας, νῦν ἀνεκαλέσω τὴν ἡτταν κυήσασα, λυτρωτὴν τῶν ὅλων, καὶ Σωτῆρα καὶ Κτίστην, καὶ Κύριον, Θεομήτορ μάνη, ἐν γυναιξὶν εὐλογημένη· διὰ τοῦτό σε πιστεῖ δοξαζομεν.

Τῇ Ἀποστόλῃ. Ὡδὴ 5'. Τὸν Ἰωάνν ἐν τῷ κήτει.

Ο φωτισμός τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, σκηνώσας ἐν καρδίᾳ σου, φωστῆρα κόσμου σε Θαδδαῖε, εἰργάσατο ἀληθῆ, τὸν σκοτασμόν τῆς ἀπάτης λύοντα.

Φέρων σὰρκι τοῦ Χριστοῦ τὰ στίγματα, Θαδδαῖε τὰ σωτήρια, ὡς κόσμον πάσης ἀκοσμίας, λαοὺς ἐρρύσω σοφέ, καὶ πρὸς χάριν ἡθῆς ὑπερκόσμιον.

Ο ῥθρος ἡμῖν ἐφάνης τὸν ἥλιον, δικαιοσύνης ἐνδοξε δεικνύων ἐν ᾧ φωτισθέντες, υἱοὶ φωτός δι' αὐτῆ, οἱ γηγενεῖς Θαδδαῖε γεγόναμεν.

Θεοτοκίον.

Νέον ἡμῖν βρέφος ἀπεκύησας, Πατὴρ τὸν ὁμοούσιον, φθαρεῖσαν φύσιν τῶν ἀνθρώπων, πρὸς τὸ ἀρχαῖον Ἀγνῆ, κάλλος αὐτὴν πάλιν ἐπαναίχοντα.

Τῆς Μάρτυρος. Ἰλασθητέ μοι Σωτήρ.

Ιδρύματα μιαρῶν, θεῶν εἰς τέλος ἐλέπτυνας, ἐδράσασα τὴν ψυχὴν, Θεοῦ πρὸς τὴν ἀφατόν, ἀγάπην καὶ γέγονας, ἀθλοφόρε Βάσση, τῶν Ἀγγέλων ὁμοδίαίτος.

Μεγάλους ὑπὲρ Χριστοῦ, ἀγῶνας Μάρτυς δαίνοντας, μεγάλα καὶ παρ' αὐτοῦ, ἐδέξω τὰ ἐπαθλα, ἀθάνατον εὐκλειαν, καὶ πασταῖδα θείαν, καὶ τρυφὴν μὴ διαρρέουσιν.

Ος πάλαι τὸν Ἰωάνν, βυθοῦ θαλάσσης διέσωσε, Θεός σε πανταυρχικῇ, δυνάμει Πανεύφημε, ἐν σοὶ θαυμαζόμενος, ὁ βουλαῖς Ἀγίων, καθ' ἐκαστὴν δοξαζόμενος. Θεοτοκίον.

Πελαγῆ ἀμαρτιῶν, καὶ κύματα ἀπαγνώσεως, χειμάζουσί μου τὸν νοῦν· σπλαγχνίσθητι Δέσποτα, καὶ χεῖρά μοι ἔκτεινον, καὶ διάσωσόν με, τὸν Σωτῆρα ἢ κυήσασα. Ὁ Εἰρμός.

» **Ι**λασθητέ μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Εορτὴ χαρμόσυτος, τοῦ Ἀποστόλου ἐπέση· εὐφροσύνως σήμερον, ἐπιτελέσωμεν ταύτην· νέμει γὰρ, τοῖς αὐτὸν πιστεῖ αἰεὶ τιμῶσι, λύτρωσιν ἀμαρτημάτων, καὶ ῥῶσιν θείαν. Καὶ

γὰρ ἔχει παρρήσιαν, ὡς θεὸς μύστης Χριστοῦ τῆς χάριτος. Ὁ Οἶκος.

Τὸν Χριστοῦ Μαθητὴν ἅπαντες εὐφημήσωμεν· τὸν αὐτόπτην τοῦ Λόγου ταμῆσώμεν σήμερον. Οὗτος γὰρ τῷ κόσμῳ ἐκήρυξε τὸ πάνσεπτον Εὐαγγέλιον, καὶ τὰ ἔθνη σαγηνεύσας ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς πλάνης ἀνήγαγε· τὴν δὲ ὁδὸν τῆς ἀληθείας ὑποδείξας, δι' αὐτῆς ἀνάγει τοὺς πιστοὺς πρὸς πατρίδα αἰώνιον· καὶ τῷ θείῳ θρόνῳ λαμπρῶς παριστάμενος, φωτισμὸν παρέχει δαψιλῶς τοῖς αὐτὸν ἐκ πόσου γεραίρουσι. Καὶ γὰρ ἔχει παρρήσιαν, ὡς θεὸς μύστης Χριστοῦ τῆς χάριτος.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΑ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Θαδδαίου.

Στίχοι.

Θαδδαῖε! ποῖον ἄλλο σοι πλάξω στέφος,
Ἡ αὐτόπτην λέγειν σε, καὶ μύστην Λόγου;

Εἰκάδι πρώτη Θαδδαῖος βιότοιο ἀπέπτη.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐξ Ἑδέσσης πόλεως, Ἑβραῖοι τὸ γένος ἐξησκημένος εἰς ἄκρον τὰς θείας Γραφάς. Οὗτος ἀνῆλθεν εἰς Ἱερουσαλὴμ προσηκνήσων ἐν ταῖς ἡμέραις Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ· καὶ ἀκούσας τοῦ κηρύγματος αὐτοῦ, καὶ τὸν ἀγγελικὸν αὐτοῦ βίου ὑπερθαυμάσας, βαπτίζεται παρ' αὐτοῦ. Μετὰ ταῦτα ἰδὼν τὸν Χριστὸν, καὶ τὰ ἄπειρα θαύματα, ἃ ἐτελεῖτο ὑπ' αὐτοῦ, καὶ τὴν διδασκαλίαν αὐτοῦ ἀκούσας ἠκολούθει αὐτῷ μέχρι τοῦ σπηταίου Πάθους· καὶ μετὰ τὴν Ἀνάληψιν αὐτοῦ πρὸς τὴν ἰδίαν πόλιν ὑπέστρεψε· καὶ τὸν τοπάρχην Αὐγαρόν βαπτίσας, καὶ τὸ περιλειφθὲν μέρος τῆς λέπρας αὐτοῦ ἰασάμενος, καὶ πολλοὺς ἄλλους διδάξας καὶ φωτίσας, καὶ Ἐκκλησίας δεινόμενος, διήρχετο τὰς πόλεις τῆς Συρίας· καὶ ἔλθων εἰς Βηρυτὸν, πόλιν τῆς Φοινίκης, κατέκεισε διδάξας, καὶ βαπτίσας πολλοὺς, ἐν Κυρίῳ ἀνεπαύσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Βάσσης, καὶ τῶν τέκνων αὐτῆς Θεογνίου, Ἀγαπίου, καὶ Πιστοῦ.

Στίχ. Μητρὸς μιᾶς καλλίστα παιδία τρία,
Σὺν μητρὶ Βάσση πρὸς τομὴν ψυχὴ μία.
Βάσσαν σὺν τεκέεσαι τάμε ξίφος εἰκάδι
πρῶτη.

Αὕτη ἡ Μάρτυς ὑπῆρχεν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τοῦ Βασιλέως, ἐν Ἑδέσῃ τῇ Πόλει. Συνοικήσασα δὲ Οὐαλλερίῳ τινί, ἱερεὶ τῶν εἰδώλων, τρεῖς ἐξ αὐτοῦ παῖδας ἔτεκε, Θεόγνιον, Ἀγάπιον, καὶ Πιστόν, οὓς τῇ κατὰ Θεὸν ἀνέτρεφεν εὐσεβείᾳ· καὶ γὰρ πιστὴ αὕτη καὶ Χριστιανὴ ἐτύγχανεν ἐκ προγόνων. Διαβληθεῖσα οὖν παρὰ τοῦ ἰδίου ἀνδρός, παρίστη μετὰ τῶν παίδων αὐτῆς τῷ Ἀνυπάτῳ Βικαρίῳ· καὶ Χριστιανὴν ἑαυτὴν ἀναγορεύσασα, αὐτὴ μὲν καὶ οἱ δύο αὐτῆς υἱοὶ ἐβλήθησαν ἐν τῇ φυλακῇ. Ὁ δὲ Θεόγνιος, ὁ πρῶτος τῶν παίδων, κρεμασθεὶς ξίσται, ἐπιθαρρυνούσης αὐτὸν τῆς μητρὸς, καὶ πρὸς τὸν ἀγῶνα παρακαλούσης. Εἶτα ἄγεται καὶ ὁ δεύτερος, καὶ μαστίγεται, καὶ οὕτως ἀφαιρεῖται τὸ δέρμα τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ μέχρι τοῦ στήθους, λέγων· Οὐδὲν ἡδύ οὕτως, ὡς

τὸ πάσχειν ὑπὲρ Χριστοῦ. Μετὰ δὲ τούτους, ὁ τρίτος ἀγθίς, Πιστὸς καλούμενος, καὶ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ὁμολογήσας, καὶ παντοίας ταῖς βασάνοις δοκιμασθεὶς, τὴν διὰ ξίφους ἀπέφασιν σὺν τοῖς ἀδελφοῖς δέχεται· καὶ εὐθέως ἅμα τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνονται.

Ἡ δὲ μήτηρ αὐτῶν Βάσσα, τότε μὲν ἐν τῇ φυλακῇ ἀπόσιτος ἦν· ἐνθα ὑπὸ χειρὸς Ἀγγέλου τροφὴν δεξαμένη, ἐνίσχυσεν. Ἐἵτα ἐξαγθίσα, ἀπαίροντι τῷ Βικαρίῳ ἐν Μακεδονίᾳ, ἐκλείβθη ἀκολουθεῖν. Κακῇ ἀναγκασθεῖσα θύσαι, καὶ μὴ ὑπείξασα, πρῶτον μὲν ἐν ὕδατι, εἵτα ἐν πυρὶ βάλλεται, καὶ μετὰ ταῦτα λιθοβολεῖται. Διαμείνας δὲ ἐκ πάντων ἀβλαβής, ἄγεται εἰς τὸν τῶν εἰδώλων ναόν· καὶ τὸ τοῦ Διὸς εἶδωλον κατασχέσθαι, κατίσεισιν αὐτό, καὶ εἰς τὴν γῆν κατέρραξε καὶ ἐλέπτυνεν. Ἐπὶ τούτοις, θηρίοις ἐκδίδοται, καὶ ἐν τῇ θαλάσῃ ὡς ἀπὸ σταδίων τριάκοντα τῆς χέρας ἀπορρίπτει· καὶ τότε μὲν ὥφθη τοῖς ὄρωσι πέρρωθιν ἐπὶ θρόνου εὐπρεπῶς καθημένη, καὶ σὺν αὐτῇ τρεῖς ἄνδρες ὑπὲρ τοῦ ἡλίου ἱεραστράπτοντες· οἱ καὶ ἰδοῦσαν αὐτὴν ἅμα τῷ θρόνῳ ἐν πλοίῳ ἐπιδάσαι.

Μεθ' ἡμέρας δὲ ὅκτω, ἑφάνη ἐν Ἄλυνι τῇ νήσῳ καθ' Ἑλλησποντον· καὶ τοῦτο γινούς ἐν Μακεδονίᾳ ὁ Ἀνθύπατος, Φιλίππου τινὸς κατακηρύσσας, γράφει τῷ Κονσουλαρίῳ Κυζίκου τῆς Ἑλλησποντίας Ἐπαρχίας, κατασχεῖν αὐτήν· ὁ δὲ, εὐρών αὐτήν, μὴ πειθομένην θυσίας προσερχεῖν τοῖς εἰδώλοις, προστάξιν εἰς τοῦπίσω δεθῆναι τὰς χεῖρας αὐτῆς· εἵτα θλασθῆναι τὰ μέλη, καὶ σὺν τρυφήναι τὴν κεφαλὴν. Τούτου γενομένου, τὸ πνεῦμα αὐτῆς εἰς χεῖρας ἐναπίθετο.

Ταῖς τῶν ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Αποστόλου. Ὡδὴ ζ'. Παῖδες θεοσεβεῖς.

Θαύματα ἐκτελῶν τῇ ἐπικλήσει, Κυρίου φανέντος ὕλη σώματος, ἐπεσπάσω λαοὺς τε, καὶ πόλεις Πνεύμῳ, εἰς βεβαίαν πίσιν κραυγάζοντας· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εστησας σῆπεδόνα ἀθείας, νοστήμων σου λόγων θείῳ ἅλατι· καὶ ἰάσω καρδίας, τῷ βέλει τοῦ ὄφεως, πληγωθείσας μάκαρ Ἀπόστολε, Εὐλογητὸς ἐκβοῶν ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Ηρῆθη πρὸς ὕψος θωρίας, πλησθεὶς ὢ θαδδαῖε θείῳ Πνεύματος, καὶ σωτήριον λόγον, ἐνθέως ἐπλούτησας, καὶ λαοὺς βοᾶν ἐξεπαίδευσας· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Γνώμη οἰκεία ὀλισθαίνων, καὶ πράξεις ἀτόπους περικείμενος ἐπὶ σὲ καταφεύγω· βοήθει μοι Δέσποινα, μετανοίας τρόπους παρέχουσα, τῇ ταπεινῇ μου ψυχῇ, ἵνα δοξάζω σε.

Τῆς Μάρτυρος. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ρώμη θείᾳ τὴν φλόγα, τοῦ πυρὸς διελθοῦσα Μάρτυς ἀπήμαντος, πυρὶ τῶν σῶν αἱμάτων, ὡς ὕλην τὴν ἀπάτην, ἐκβοῶσα κατέφλεξας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ολεόντων πεδήσας, τὰς ὁρμὰς ἐν τῷ λάκκῳ, σώζων τὸν σὸν Δανιὴλ, ἀνάλωτον

δεικνύεις, θηρῶν τὴν Ἀθληφόρον, μελωδοῦσάν σοι Δέσποτα· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Φανοτάταις ἀκτίσι, τοῦ Σταυροῦ λαμπομένη Βάσσα ἡ ἐνδοξος, τὸ σκότος τῆς ἀπάτης, ἀπείραστος διέβη, καὶ πρὸς φῶς ἐξεδήμησεν, ἀναβοῶσα· Χριστέ, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ρῆξον τὰς πολυπλόκους, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων σειρὰς Θεόνυμφε, τὸν αἶροντα τοῦ κόσμου, Θεὸν τὴν ἁμαρτίαν, ὑπὲρ λόγον κηρύσσουσα, εὐλογημένη ἀγνή, αἰεὶ δεδοξασμένη.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὡδὴ η'. Νικηταὶ τυράννου.

Οὐρανὸς ἐφάνης, δόξαν διηγούμενος Θεοῦ θαδδαῖε, καὶ ἐθνῶν ἐγένου, φωτισμὸς πρὸς πίστωσιν θείαν ἐνάγων, τοὺς θερμῶς βοῶντας· Ὑμνεῖτε τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ρώσιν ἀσθενούσι, καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν καὶ παρειμένοις, εὐδρομίαν μάκαρ, χορηγῶν τοῦ Πνεύματος τῇ δυναστείᾳ, πόλεως ἑδέσσης, φωστήρ ἐχρημάτισας, τῆς αἰεὶ πιστῶς σε, θαδδαῖε εὐφημούσης.

Ο περιουσία, θαυμασίων ἀπισθον ἔθνος εἰς πίστιν, ἐπινεύσει θείᾳ, μεταποιησάμενος, καὶ ἐξ εἰδώλων, πλάνης διασώσας, τοὺς αὐτῷ προστρέχοντας, πίστει κατὰ χρέος, δοξάζεται θαδδαῖος. Θεοτοκίον.

Νάμου τὸ σκιῶδες, ἀπεπαύθη Δέσποινα, σοῦ κυνησάσης, νόμου τὸν δοτήρα, χάριτι φωτίζοντα τὴν οἰκουμένην· ὃν αἰεὶ δυσώπει, νόμῳ με ἐπόμενον, τῷ τῆς ἁμαρτίας, οἰκτεῖραι διατάχους.

Τῆς Μάρτυρος. Ἑπταπλασίως καίμινον.

Ο τὴν ἡμῶν ἀσθένειαν, ἐαυτῷ περιθέμενος, σοῦ τὸ ἀσθενὲς περιφανῶς ἐπτέρωσε, καὶ σὲ ἀπειργάσατο, δυνατωτέραν Μάρτυς πυρὸς, ὕδατος θηρῶν καὶ πριστηρίων ὀργάνων, πιστῶς ἀναβοῶσαν· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νεανικῶς ἠρίστευσαν, καὶ ἀνδρείως ἐνίκησαν, παῖδας οἱ σεπτοὶ τὴν ἐναντίων ἐνστασιν, ὁ θείος Θεόγνιος, ὁ Ἱερὸς Ἀγάπιος, ἅμα τῷ Πιστῷ, ἔργῳ καὶ λόγῳ δειχθέντι· καὶ νίκης τοὺς στεφάνους, πρὸς Θεοῦ δεδεγμένοι, αὐτὸν ὑπερυψοῦσιν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο σεί ἐλαία εὐκαρπος, ὡς πολύφορος ἄμπελος, κλήμασι τρισίν, εὐθυνομένη τέθηλας· μεθ' ὧν ἐγεώργησας, ὁμολογίας βότρυας, οἶνον μαρτυρίου, ἀναβλύζοντα Βάσσα, εὐφραίνοντα

καρδίας, εὐσεβῶς τῶν βωόντων· Λαὸς ὑπερυψαῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σὺν ἁσώματοις τάξεσι, σὺν Μαρτύρων στρατεύμασι, θρόνῳ παρεστῶτες, τοῦ Θεοῦ Πανεύφημοι, καὶ δόξης καὶ χάριτος, καὶ φωτισμοῦ πληρούμενοι, λύσατε ἡμῶν, τῶν ἐγκλημάτων τὸν ζόφον, τῶν πίστει ἐκτελούντων, τὴν φωσφόρον καὶ θείαν, καὶ πλήρη χαρισμάτων, ὑμῶν αἰσίαν μνήμην.

Θεοτοκίον.

Οὐρανοὺς τῷ νεύματι, καὶ τὴν γῆν τῷ βουλήματι, Λόγος τοῦ Θεοῦ δημιουργήσας ἄχραντε, καὶ πλάσας τὸν ἄνθρωπον, ἐκ σοῦ σαφῶς ἠνέσχετο, σάρκα ἐαυτῷ, αἰκοδομήσαι τὴν φύσιν, ἡμῶν ἀναχωρεύων, συντριβεῖσαν ἀπάτη, τοῦ ὄφεως Παρθένε, ὁ μόνος ἐλεήμων.

Ὁ Εἰρμός.

▪ **Ε**ὔπταπλάσιως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
▪ τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
▪ καυσε· δυνάμει δὲ κρείτταμ, περισωθέντας
▪ τούτους ἰδὼν, Τῷ Δημιουργῷ καὶ Λυτρωτῇ
▪ ἀνεθόα· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖ-
▪ τε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Ταῦ Ἀποστόλου. Ὡδὴ δ'.

Κυρίως Θεοτόκον.

Ιδὼν ταῖς δι' αἰῶνας, θείας ἀντιδόσεις, καὶ ἐφετῶν ἀκροτάτῳ τρανότεραν, μάκαρ ἐγγίζων, Θαδδαῖε, τέρπου καὶ χάρευσε.

Ὡς κέδρος ὡς μεγίστη, ἐνδοξε Θαδδαῖε, ταῖς ἀρεταῖς ἀνυψώτης κυπάριστος, εὐωδιάζων καρδίας, τῶν εὐφημούντων σε.

Συνήφθης Ἀποστόλων, Μάκαρ καὶ Μαρτύρων, καὶ Ἀσώμάτων χορείαις γηθόμενος· μετ' ὧν δυσώπει σωθῆναι, τοὺς σὲ γεραίροντας.

Η μνήμη σου πλουσίως, φέγγει χαρισμάτων, ταῖς τῶν πιστῶν διανοίας φωτίζουσα, ἀνευφημεῖν σε Θαδδαῖε, πάντας προτρέπεται.

Θεοτοκίον.

Φιλάγαθε Παρθένε, τὴν κεκακωμένην, ταῖς ἁμαρτίαις ψυχὴν μὴ ἀγάθυνον, ἢ τὸν πανάγαθον Λόγον, ἀπακυσήσασα.

Τῆς Μάρτυρος. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ιδεῖν ἐφιεμένη ἃ ὀφθαλμός, γηγενοῦς ἀληθῶς οὐχ ἑώρακε, τὰ τῆς σαρκὸς, ἔφρασε ἐπίπονα ἀνδρικῶς θλάσιν μελῶν Πανεύφημε, ὄρμημα θηρίων, καῦσιν πυρός, θαλάσσης τρικυμίας, αὐλῷ φωταυγία, φαιδρυνομένη παμμακάριστε.

Ὡς ὄντως φωτοφόρος καὶ εὐπρεπής, Θεοφόρε σελήνη ἀνέτειλας, θεῖον χορὰν, οἷά περ ἀστέρων φωτοφανῶν, ἐπαγομένη χάριτι,

σοῦ τῶν προελθόντων ἐκ τῆς γαστρὸς· καὶ νῦν τὴν οἰκουμένην, αὐλῷ φωταυγία, καταφαιδρύνετε Μακάριοι.

Στηρίζαντες ἐν πέτρᾳ ὑπομονῆς διανοίας, ταῖς βάσεις Μακάριοι, τῶν πειρασμῶν, ταῖς πολυειδέσιν ἐπαγωγαῖς, ὡς ἀληθῶς ἀκλόνητοι, ὥφθητε καὶ νίκην μετὰ Χριστοῦ, ἀράμενοι σὺν τούτῳ, αἰεὶ συμβασιλεύειν, κατηξιώθητε γηθόμενοι.

Η ὄντως ἀκεραία περιστέρα, ἡ τρυγὼν τὸν Θεὸν ἀγαπήσασα, ἡ χελιδὼν, θείοις ἀναπτᾶσα σὺν νεοσσοῖς, πρὸς οὐρανοὺς ἐσκήνωσε, κράτος πρὸς τὸ θεῖον καὶ νοερὸν, χειμῶνα διαδράσασα, καὶ θήρατρα δαιμόνων, Βάισσα ἦν πόθῳ μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Φιλάνθρωπον τεκοῦσα καὶ λυτρωτὴν, θανμαστή καὶ φιλάγαθε Δέσποινα, ἁμαρτιῶν, λύτρωσίν μοι δίδου σαῖς προσευχαῖς· καὶ τὴν ψυχὴν μου πάντα γνε, τὴν κεκακωμένην τοῖς λογισμοῖς, ἀγάθυνον καὶ δεῖξον, παθῶν θανατηφόρων, λελυτρωμένην παναμώμητε.

Ὁ Εἰρμός.

▪ **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς
▪ γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός,
▪ ὥφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωρότερα τῶν οὐρανῶν· διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσιν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Εδέσσης ἐχρημάτισας, φωστήρ Θαδδαῖε πάνσοφε· ἐν ἧ κηρύξας τὴν θείαν, οἰκονομίαν τοῦ Λόγου, καὶ τὸν Τοπάρχην Αὐγαρον, καὶ σὺν αὐτῷ δὲ ἅπαντας, φωτίσας λάτρας ἔδειξας, τῆς ὑπερφώτου Τριάδος, Ἀπάστολε θεοκήρυξ.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Τῶν Ἀποστόλων ὁ δῆμος, συναθροισθεὶς ἐν νεφέλαις, ἀξιοχρέως κηδεύει, τὴν τοῦ Κυρίου Μητέρα, παρόντος καὶ τοῦ Σωτῆρος, σὺν μυριάσιν Ἀγγέλων.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Μνήσθητι ἐκτενῶς, τῶν σὲ παρακαλούντων, Παρθένε Θεοτόκε, καὶ πόθῳ ἀνυμνούντων, τὴν ἱεράν σου Καίμησιν.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Δεῦρό μοι Μαθητῶν, τὸ στίφος τῇ Παρθένῳ, ἐξόδιον τὸν ὕμνον, εἰς ἕκαστος φερέτω, τῇ ἑορτῇ ἀρμόδιον.

Στίχ. Ὁμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν.

Στίφος τῶν Μαθητῶν, προθύμως ἐν νεφέλαις, ἀθροίσθητε κηδεῦσαι, τὸ θεοδόχον σῶμα, τῆς μόνης Θεομήτορος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁμοιον.

Πύλαι τῶν οὐρανῶν, ἐπάρθητε ὁρῶσαι, τὴν πύλην τοῦ Ὑψίστου, χωροῦσαν μετὰ δόξης, πρὸς τὸν Υἱὸν καὶ Κύριον.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

=====

ΤΗ ΚΒ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Ἀγαθονίκου.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Εν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ψάλλεται καὶ ἡ Ἀκολουθία τῆς Ἀγίου Μάρτυρος Λούππου, διὰ τὸ ἐν τῇ κγ'. ἀποδίδοσθαι τὴν Ἑορτήν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἀγίου Ἀγαθονίκου τρία.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Πρώτην ἀγαθότητα, καὶ ὑπὲρ νοῦν ὠραιότητα, ἐκζητῶν Ἀγαθόνικε, χαίρων προσεχώρησας, πρὸς τοὺς προκειμένους, γενναίους ἀγῶνας· καὶ συμπλακείς τῷ δυσμενεῖ, ἀνδρειοτάτως εἰς γῆν κατέρραξας, καὶ νίκης τὸ φαιδρότατον, προσανεπλέξω διάδημα, δυσωπῶν τὸν φιλάνθρωπον, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων σε.

Σοφία κοσμούμενος, λόγον ζωήρρυτον ἐβλήσας, ἐπιστρέφων τοὺς ἄφρονας, ἐλέγχων τὸν τύραννον, τῆς πολυθείας, ζάλην κατευνάζων, ἐπιστηρίζων τοὺς πιστοὺς, προσεπιμένειν τῇ θείᾳ χάριτι· διὸ τὰ χαλεπώτατα, ὑπενεγκῶν πειρατήρια, πρὸς τὰ ἄνω βασιλεία, στεφανόφορος ἀνέδραμες.

Ἄματι σταζόμενος, τῆς καρτερᾶς σου ἀθλήσεως, τῷ Δεσπότη παρέστηκας, θῦμα εὐωδέστατον, καθαρὰ θυσία, εὐπρόσδεκτον δῶρον, ἱερωτάτη προσφορά, καὶ ἱερεῖον τέλειον ἁμωμον· διὸ ταῖς ἱεσίσαις σου, τῆς Ἐκκλησίας τὸ πλήρωμα, ἐν εἰρήνῃ συντήρησον, ἀθλητὰ Ἀγαθόνικε.

Καὶ τοῦ Ἀγίου Λούππου τρία, ὁμοια.

Λούππος ὁ μακάριος, τῆς ἀθείας διέλυσε, τὸν κρυμὸν τὸν βαρύτατον, θέρμη θείου

Πνεύματος· καὶ τμηθεὶς τῷ ξίφει, ἰάσεως ρείδρα, ἀναπηγάξει καὶ ψυχὰς, κατατακείσας δροσίξει χάριτι· αὐτὸν ἀνευφημήσωμεν, ὡς πρεσβευτὴν ἡμῶν ἄριστον, καὶ θερμὸν ἀντιλήπτορα, εὐσεβῶς φιλομάρτυρες.

Ἑλλήνων σεβάσματα, βυθῷ ὑδάτων παρέδωκας, καὶ ἀθέους κατέπληξας, ὁρῶντας τὰ θαύματα, τὰ τῇ σῇ Παμμαίκαρ, τελούμενα πίστει· μέσον ἐκείνων δὲ ἐστῶς, λουτρόν τὸ θεῖον ἐξ ὕψους δέδεξαι, Θεοῦ σε μεγαλύνοντος, ὡς γνησιώτατον Μάρτυρα, καὶ γενναῖον ἀδάμαντα, καὶ Ἀγγέλων συμμέτοχον.

Πειρώμενοι τέμνειν σε, ἐχθροὶ ἀλλήλους κατέτεμνον· καὶ τοῖς βέλεσι βάλλοντες, ἀλλήλους ἐτίτρωσκον, ἀθλοφόρε Λούππε· καὶ πρίζειν δοκοῦντες, δένδρῳ προσῆξαν τὴν πληγὴν, ἐσκοτισμένοι μάκαρ ὑπάρχοντες· ἐφρούρει γὰρ σε Κύριος, δι' ὃν τὸ πάσχειν προήρησο, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τῶν Ἀγγέλων συνόμιλε.

Δόξα, Ἦχος α'. Ανατολίου.

Φερωνύμως ἐκλήθης, τῆς ἀγαθῆς νίκης ἐπώνυμος, Ἀγαθόνικε πολυάθλε· τῷ γὰρ θείῳ ἔρωτι τρωθεὶς, εἰδωλικὴν ἀπάτην, καὶ τυραννικὴν πλάνην ἀπαρνησάμενος, πρὸς ζωὴν τὴν ἀμείνω παραδόξως μεταβέβηκας· διὸ ἐν τῇ ἐνδόξῳ σου μνήμῃ, παρρήσιαν ἔχων πρὸς αὐτὸν ἰκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ἦχος ὁ αὐτός. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἐπρεπε τοῖς αὐτόπταις τοῦ Λόγου καὶ ὑπηρέταις, καὶ τῆς κατὰ σὰρκα Μητρὸς αὐτοῦ, τὴν Κοίμησιν ἐποπτεῦσαι, τελευταῖον οὔσαν ἐπ' αὐτῇ μυστήριον· ἵνα μὴ μόνον τὴν ἀπὸ γῆς τοῦ Σωτῆρος ἀνάβασιν θεάσωνται, ἀλλὰ καὶ τῆς τεκούσης αὐτὸν τῇ μεταθέσει μαρτυρήσωσι· Διὸ περ πάντοθεν, θεία δυνάμει περαιωθέντες, τὴν Σιών κατελάμβανον· καὶ πρὸς οὐρανὸν ἐπειγομένην, προέπεμπον τὴν ἀνωτέραν τῶν Χερουβὶμ· ἦν καὶ ἡμεῖς, σὺν αὐταῖς προσκυνοῦμεν, ὡς πρεσβεύουσαν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Ἄημος τῶν Μαθητῶν, ἀθροίζεται κηδεῦσαι, Μητέρα Θεοτόκον, ἐλθόντες ἐκ περάτων, παντοδυνάμῳ νεύματι.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Νύμφη ἡ τοῦ Θεοῦ, Βασίλισσα Παρθένος, τῶν ἐκλεκτῶν, ἡ δόξα καύχημα τῶν παρθένων, πρὸς τὸν Υἱὸν μεθίσταται.

Στίχ. Ὁμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν.

Ηθροισται ὁ χορὸς, Μαθητῶν παραδόξως, ἐκ τῶν περάτων κόσμον, κηδεῦσαί σοι, τὸ Σῶμα, τὸ Στεῖον καὶ ἀκήρατον.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Φερωνύμως τὴν κλῆσιν δεξάμενος, τῶν ἀγαθῶν Σησαυρῶν, ναὸν σεαυτὸν καθιέρωσας, Μάρτυς Ἀγαθόνικε, τῷ τῶν ἀπάντων βασιλεῖ· καὶ ἐν βασάνοις νομίμως ἀγωνισάμενος τοῦ δεινοῦ Βελίαρ καθεῖλες τὴν δύναμιν· καὶ νίκης ἄρας τρόπαιον, στεφανηφόρος ἐν ὑψίστοις Θεῷ παρίστασαι· ὧ καὶ πρεσβεύων μὴ ἐλλίπης, ὑπὲρ τῶν σέ γεραιρόντων, Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα.

Καὶ νῦν, Ἦχος ὁ αὐτός. Τῆς Ἑορτῆς.

Παρθενικαὶ χορεῖαι σήμερον, μυστικῶς τῇ κλίνῃ τῆς Παρθένου καὶ Μητρὸς, κύκλω παρίστανται· καὶ ψυχὰς Δικαίων περιῖπτάμεναι, τὴν Βασιλίδαν γεραίρουν· αἱ μὲν, ὡς προῖκα τὴν παρθενίαν, ἀντὶ μύρου κομίζουσιν· αἱ δὲ, τὴν αὐτὴν ὑμνωδίαν, τὰ τῆς ἀρετῆς, προσάγουσιν· πρέπει γὰρ τῇ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ ὡς Βασιλίδαν, ταῖς βασιλικαῖς τῶν ἀρετῶν δορυφορεῖσθαι λαμπροφορίαις. Αἴς καὶ ἡμεῖς, βίον καθαρὸν συνεισενεγκόντες, ἐξέλθωμεν πρὸς κηδεῖαν, τῆς ὄντως Μητρὸς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, αὐτὴν συμφῶνως μακαρίζοντες.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

~~Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.~~

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Πλατυτέρα οὐρανῶν, ἀναδειχθεῖσα ἐπὶ γῆς, ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκί, τὸν τοῦ παντός Δημιουργόν, νῦν εἰς αὐτὰ τὰ οὐράνια ἐκ γῆς μετέστης. Δικαίων δὲ ψυχὰς καθορῶσαί σε, Ἀγγέλων οἱ χοροὶ κατοπτρεύοντες, ὡς Βασιλίδι αἰνεσιν ἀξίως, διαπαντός σοι προσάγουσι. Διὸ πρεσβεύειν, μὴ διαλίπης, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων σε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα, ὁμοιον.

Αποστόλων ὁ χορὸς, διεσπαρμένος ἐν τῇ γῇ, συνηθροίσθη ἐν Σιών, ἵνα προπέμψῃ ἀπὸ γῆς, τὴν Θεοτόκον πρὸς τὸν Ὑψίστον, ὃν περ ἔτεκεν. Δυναμίς οὐρανῶν, αἱ ὑπερκόσμιαι, προέτρεχον ὁμοῦ, καὶ συνεχόρευον, πνευματικῶς κραυγαῖζουσαι· Εὐφραίνεσθε, οἱ οὐρανοὶ

προσδεχόμενοι, Θεοῦ. Μητέρα, δι' οὗ δασπόζει, ὄρατα καὶ ἀόρατα.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα ὁ Πρῶτος Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ οἱ δύο παρόντες τῶν Ἀγίων.

Ο' Κανὼν τῷ Ἀγίῳ Ἀγαθόνικῃ, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Ἀγαθόνικῃ τῆς πόνης μέλπεις Σέμις· Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος α'. Ὡδὴν ἐπινίκιον.

Αγάθυνον Ἄγιε κεκακωμένην, ψυχὴν μου τοῖς πάθεσιν, ἀγαθὸς γενόμενος, τοῦ ἀγαθοῦ μιμητής· καὶ λόγον δίδου τὴν σεπτὴν, δοξάσαι μνήμην σου.

Γνωστὸς τῷ γινώσκοντι τὰ πάντα Μάρτυς, ἐγένου Στεῖον, καὶ τὴν τούτου σάρκωσιν, ἐθνῶν ἐνώπιον, ἐκήρυξας τὸν τῆς σαρκὸς, μὴ πτήξας Σάνατον.

Ανέστησας λόγῳ σου τοὺς πεπτωκότας, καὶ τῆς Ἀναστάσεως, κοινωνοὺς ἀνέδειξας, καὶ τῆς λαμπρότητος, τῆς αἰωνίου εὐσεβῶς, Μάρτυς πολυάθλε.

Θεοτοκίον.

Θαυμάτων ἐπέκεινα τὸ μέγα Θαῦμα, Σεμνὴ τῆς λοχείας σου, καθορᾶται· τίκεις γάρ, ἐν ὁμοιώματι, σαρκὸς γενόμενον Χριστόν, δίχα τροπῆς καὶ φυρμού.

Ο' Κανὼν τῷ Ἀγίῳ Λούππου, ἔχων τὴν δε τὴν Ἀκροστιχίδα·

Υμνω σε Λούππε Μάρτυς ἡγλαῖσμένε· Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Τριστάτας κραταιούς.

Υμνοῦντι τὴν φαιδρὰν, καὶ φωσφόρον σου μνήμην, Στρατιῶτα τοῦ Χριστοῦ γενναῖς ἀθλητὰς, τὴν ψυχὴν μου καταύγασον, λάμψουσαι ταῖς ἀνεσπέροις, αὐγαζόμενος πάντοτε, καὶ τῷ Στεῖῳ φωτὶ παριστάμενος.

Μαρτύρων ὑπελθὼν, τοὺς ἀνδρείους ἀγῶνας, ὡμολόγησαν Θεόν, ὀφθέντα ἐπὶ γῆς, καὶ τὴν φύσιν θεώσαντα, Πάνσοφε τὴν ἀνθρωπίνην, καὶ Θεοὺς ἐξηφάνισας, τῶν Ἑλλήνων δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Ναμάτων ζωτικῶν, πληρωθεὶς τὴν καρδίαν, ὥσπερ Στεῖος ποταμός, τὰ ῥεύματα Σοφῆς τῆς ἀπάτης ἐξήρανας· πίστει δὲ ταῖς διανοίας, τῶν ἀνθρώπων κατήρδευσας, βλαστοπονοῦσας καρπὸν ἐπουράνιον.

Θεοτοκίον.

Ως ὀρθρος εὐπρεπής, ἐκ λαμπρότητός σου, Ἰησὺς τὸν φωτισμόν, ἀπάντων καὶ Θεόν ἀπειρόγαμε Δέσποινα, νύκτα τῆς πολυθείας, ἐκμειοῦντα καὶ λάμψουσιν, ἀνεσπέροις τὸν κόσμον φωτίζοντα.

Τοῦ Ἁγίου Ἀγαθονίκου.

Ὡδὴ γ'. Στερεωθήτω ἡ καρδιά μου.

Ο ματαιόφρων ταῖς θωπείαις σε, δολερῶς συλῆσαι ἐπήλπιζεν· ἐματαιώθη δὲ αὐτοῦ, τὸ ἀλλόκοτον φρόνημα, ἡδρασμένου σου ἐν πέτρᾳ, ἀψευδοῦς Μάρτυς πίστεως.

Περνηζάμενος τὸ πέλαγος, ἀλγεινῶν καὶ πόνων τοῦ σώματος, τῇ κυβερνήσει τοῦ Χριστοῦ, ἀθλητὰ Ἀγαθόνικε, προσωρμίσθης πρὸς λιμένας, νοητοὺς ἀγαλλόμενος.

Τομαὶ στρεβλώσεις τε τοῦ σώματος, ἐπ' ἐμέ ἐρχέσθωσαν σήμερον· ξίφη καὶ τήγανα καὶ πῦρ, καὶ θηρία καὶ θάνατον, οὐ πτοῦμαι ἀνεβθᾶς, ἀθλητὰ Ἀγαθόνικε.

Θεοτοκίον.

Ο κατὰ φύσιν ἀπερίγραπτος, μορφωθείς ἐκ σοῦ τὸ ἡμέτερον, περιγραφὴν σωματικῶς, ὑπεδέξατο Δέσποινα, ἐν οὐσίαις καὶ θελήσεσι, διτταῖς γνωριζόμενος.

Τοῦ Ἁγίου Λούππου. Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν.

Στηριχθεὶς τοῦ Πνεύματος, τῇ ἀηττήτῳ δυνάμει, πρὸς τοὺς ἀγῶνας Μάρτυς, ἐναπεδύσω ἀνδρικῶς, καὶ τὸ τῆς πλάνης φρύαγμα κατήργησας, Λοῦππε παμμακάριστε.

Επιγνούς σε Μάρτυρα, τῶν τοῦ Χριστοῦ παθμάτων, ὁ ἀπηνῆς διώκτης, θωπείαις σου τὸν λογισμόν, ἐξαπατήσαι ἤλπιζεν· ἐψεύσθη δὲ ὁμῶς ὁ παμπόνηρος.

Λύρα ὥσπερ Πνεύματι, τῷ παντουργῷ κρημνῇ, ἀναφωνεῖς τυράννων, ἐνώπιον χαρμονικῶς, μέλος ἐνθέου γνώσεως, καταθελξας πίστει τοὺς προστρέχοντας.

Θεοτοκίον.

Ο Θεὸς ἐν μέσῳ σου, κατασκηνώσας ὡς οἶδε, τῆς παρθενίας κλειθρα, οὐ παρεσάλευσε Ἀγνή· ἐν ἀσαλεύτῳ πέτρᾳ δὲ, τῆς πίστεως πάντας ἐστερέωσεν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**τι στεῖρα ἔτεκεν, ἡ ἐξ ἐθνῶν Ἐκκλησία, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις ἡσθένησε
• Συναγωγὴ, τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν βοήσωμεν· Ἄγιος εἰ Κύριε.

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου Ἀγαθονίκου.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Αθλήσει λαμπρυνθεὶς, ὡς χρυσὸς ἐν καμίνῳ, ἐξήστραψας σοφὴ, ἰαμάτων ἀκτῖνας, καὶ σκότος ἐμείωσας, τῶν δαιμόνων ἐν χάριτι· ὅθεν ἅπαντες, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἐορτάζομεν, Θεομακάριστε Μάρτυς, ἀθλητὰ Ἀγαθόνικε.

Δόξα, Τοῦ Ἁγίου Λούππου.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὸ ὀπτικόν σου τῆς ψυχῆς ἐκκαθάρας, καὶ θυπεδέξω τὴν αὐγὴν τῆς Τριάδος, καὶ τὰς ἐν ζόφῳ πάνσοφε ἐφώτισας ψυχὰς, αἵγλη θείων λόγων σου, Λοῦππε Μάρτυς Κυρίου· ὁθεν πρὸς ἀνέσπερον, μεταβέβηκας φέγγος, ὑπὲρ ἡμῶν ἀπαύστως δυσωπῶν, τῶν σὲ τιμώντων καὶ πίστει ὑμνούντων σε.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος ὁ αὐτός. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Αναβόησον Δαυὶδ, τίς ἡ παροῦσα Ἑορτή; Ἦν ἀνύμνησα φησὶν, ἐν τῷ Βιβλίῳ τῶν Ψαλμῶν, ὡς θυγατέρα θεόπαιδα καὶ Παρθένον, μετέστησεν αὐτήν, πρὸς τὰς ἐκεῖθεν μονὰς, Χριστὸς ὁ ἐξ αὐτῆς, ἀνευ σπορᾶς γεννηθείς· καὶ διὰ τοῦτο χαίρουσι, μητέρες καὶ θυγατέρες, καὶ νύμφαι Χριστοῦ, βοῶσαι· Χαῖρε, ἡ μεταστᾶσα, πρὸς τὰ ἄνω βασιλεία.

Τοῦ Ἁγίου Ἀγαθονίκου.

Ὡδὴ δ'. Ἐν Πνεύματι προβλέπων.

Υπῆλθες τῶν Μαρτύρων, τὸ στάδιον σοφῆς, ὀπλῷ θείας πίστεως, λαμπρῶς περιφραχθείς· περιπλακεὶς δὲ, τῷ δυσμενεῖ κατὰ κράτος, τοῦτον νικήσας, καθυπέταξας ποσί σου, Μάρτυς ἀθλητὰ Ἀγαθόνικε.

Σοφία σου τῶν λόγων, καὶ ἔργων ἱερῶν, θείαις ἐπιδείξεσιν, ἐξέπληξας ἐχθρούς, ὑπολαβόντας τὸ καρτερόν τοῦ νοός σου, καταπαλαῖσαι, καὶ πρὸς πλάνην καθελκύσαι, Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ Ἀγαθόνικε.

Πρὶ ὀλοκαυτώσας, ἀγάπης θεικῆς, σοῦ τὸν νοῦν αἰοίδιμε, τὸ πῦρ τῶν δυσσεβῶν, οὐκ ἐπτοήθης, ἀλλὰ ἀνάψας ὡς ἀνθραξ, τῆς ἀθεΐας, ἐνεπύρισας τὴν ὕλην, Μάρτυς ἱερὲ Ἀγαθόνικε.

Θεοτοκίον.

Ονώτοις ἐπιβαίνων, Ἀγνή χερσβικοῖς, σαρκοθεὶς ὡς ἄνθρωπος, ἐκ σοῦ θεοπρεπῶς, σοῦ ταῖς ἀγκάλαις καθεζεται ὥσπερ βρέφος, καὶ νηπιάζει, νιπιόφρονα τὸν παῖλαι, σῶζων γεγονότα πρωτόπλαστον.

Τοῦ Ἁγίου Λούππου. Ὁ καθημένος ἐν δόξῃ.

Υπερβὰς τῆς ἀνθρωπίνης, ἀσθενείας μακάριε, τοὺς γεῶδεις ὄρους, ἔφερεις πληγαῖς ῥάβδιζόμενος, ῥάβδον δυνάμεως φέρων τὸν σωτήριον, παναοίδιμε, Λοῦππε Σταυρόν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Πεποιθὼς καθάπερ ὄρος, ἐπὶ Κύριον ἔμεινας, ἀθλοφόρε Λοῦππε, θείᾳ συμμαχίᾳ

ἀσάλευτος· τῆς σπαραγμοῦς τῶν μελῶν σε ὅθεν ἦνεγκας, ἀνυψήμενος, πρὸς ἑρανὸν θείῳ ἔρωτι.

Πλήρης πίστεως ὑπάρχων, καὶ σοφίας καὶ χάριτος, ἀνομούντων μέσον, Λόγον τοῦ Θεοῦ ὡμολόγησας· τῶν πεμπομένων βελῶν δὲ οὐκ ἐφρόντισας, εἰργομένων, δυνάμει Χριστοῦ προσεγγίσει σοι. Θεοτοκίον.

Επὶ σὲ καθάπερ ὄμβρος, τῆς σοφίας ἡ ἀβυσσος, Ἰησοῦς κατήλθε, μόνην καθαρὰν σε εὐράμενος, Θεογεννήτορ Παρθένε καὶ κατέκλυσεν, ἀσεβείας, χειμαρρῶς δεινῆς θείᾳ χάριτι. Τῷ Ἁγίῳ Ἀγαθόνικῳ. Ὡδὴ ε'. Τὸ φαινὸν ἡμῖν.

Νόμοις ἀντέθηκας τοῦ ἀλάστορος, νόμον σωτήριον, ἐννομώτατος ὡς Μάρτυς Ἐνδοξε, τοῦ νομοδότου πάντων καὶ δεσπόζοντος, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ο περιβόητος καὶ περίδοξος, Μάρτυς γενόμενος, Ἀγαθόνικος νῦν μακαρίζεται, σὺν οὐρανίαις πάντοτε Δυναμέσι φαιδρῶς ἀγαλλόμενος.

Υπὲρ τὸ ζῆν θανεῖν εἴλη Ἐνδοξε, ὅπως τὴν μέλλουσιν, ὡς αἰδίων καὶ αἰωνίζουσιν, ζωὴν κερδήσῃς· ὅθεν ξίφει τέμνοντι, κλίνεις τὸν αὐχένα σου. Θεοτοκίον.

Σὅ τὰ θυμασία προορώμενος, θείῳ ἐν Πνεύματι, Ἡσαΐας ἀνεκραύγαζε· Ἰδοὺ ἐν μήτρᾳ ἔξεις τὸν ἀχώρητον, σαρκέμενον Ἀχραντε.

Τῷ Ἁγίου Λούππῃ. Ἀσεβεῖς οὐκ ὀφνται.

Μεληδὸν ἠπειλήσαν, συγκόπτειν σε ἐχθροί, ἑαυτοὺς μᾶλλον δὲ σοφέ, θείκαῖς προστάξεσι κατατέμνοντες, ἀσινῇ καὶ ἄτρωτον, κατενόουν φυλαττόμενον.

Απαιωρήσας ἔνδοξε, τὸ ὄμμα τῆς ψυχῆς, πρὸς τὴν πέτραν τὴν ἀρράγῃ, οὐδαμῶς τοῖς κύμασι Μάρτυς σεσάλευσαι, τῶν πικρῶν κολάσεων, θείᾳ ῥώμῃ δυναμούμενος.

Ρᾶντισμοῖς αἱμάτων σου, πυρὰν εἰδωλικὴν, ἐναπέσβεσας Ἀθλητά· καὶ πυρὶ τῶν ἁθλῶν σε πᾶσαν κατέφλεξας, τὴν ἀπάτην Πνεύματι, τῷ Ἁγίῳ πυρακτούμενος.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀγνὴν ἀγνεύοντι, τιμήσωμεν νοῖ, καλλογὴν τὴν τοῦ Ἰακώβ· καὶ ἐνθέοις πράξεσι καλλυνόμενοι, εὐσεβῶς ὑμνήσωμεν, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τοῦ Ἁγίου Ἀγαθόνικου.

Ὡδὴ ε'. Τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν.

Μυριολεκτον πληθύν, Αἰθιόπων νοητῶν, κατεπάλαισας, Σοφέ, ἀσθενείᾳ τῆς σαρκὸς, καὶ ἦνωσαι, ταῖς μυριάσι, τῶν νοερῶν λειτουργῶν.

Επορεύθης ἀνδρικῶς, μαρτυρίου τὴν ὁδόν, καὶ ἐστένωσας ὁδοὺς, τῆς κακίας Ἀθλητά· καὶ ἔφθασας, τὰς εὐρυχώρους, σκηνώσεις τῶν οὐρανίων νοῶν.

Λαμπρυνθεὶς ὥσπερ χρυσὸς, τῇ χωνείᾳ τῶν δεινῶν, παθημάτων τοῦ Χριστοῦ Ἀγαθόνικε σοφέ, ἐκσφράγισμα ἐδείχθης, θείοις ἀποτεθεὶς θησαυροῖς. Θεοτοκίον.

Παρθενεύεις ὡς τὸ πρὶν, καὶ τεκοῦσα τὸν Χριστὸν, γαλουχεῖς πᾶσι τροφήν, τὸν παρῆχοντα Ἀγνὴ· παραδόξον, σεμνὴ τὸ θᾶυμα, καὶ ἀκατάληπτον.

Τοῦ Ἁγίου Λούππῃ. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Υπέφερες, τῆς σαρκὸς τὰς βασάνους στερρότατα, βασανίζων, ἀνομούντων φρονήματα ἄθεα, καὶ πικρῶς μαστίζων, τῶν δαιμόνων πληθύν Ἀξιάγαστε.

Συνέσεισας, καὶ ὡς χοῦν τοὺς Θεοὺς κατέλπτυνας, τῶν ἀθέων· σεαυτὸν δὲ ἀνέστησας ἔμψυχον, εὐσεβείας στήλην, καὶ εἰκόνα ἀνδρείας Θεόπνευστε.

Ηγάλλετο, ἐντρυφῶν ταῖς βασάνοις, ὁ ἔνδοξος Ἀθλοφόρος, προορῶν τοὺς στεφάνους ἐν πνεύματι, καὶ τὴν δι' αἰῶνας, ἐσομένην τοῖς Μάρτυσιν εὐκλειαν. Θεοτοκίον.

Γεγέννηκας, ὃν Πατὴρ πρὸ αἰώνων γεγέννηκε, προανάρχως, καὶ μαστοῖς τὸν τροφέα ἐθήλασας· ὑπὲρ νοῦν τὸ θᾶυμα, ὑπὲρ λόγον Ἀγνὴ τὸ μυστήριον.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**βόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, ὁ Προφήτης Ἰωνᾶς, ἐν τῷ κήτει δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ῥύσαι, Ἰησοῦ Βασιλεῦ τῶν Δυναμέων.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικὸς.

Τὴν κλῆσιν ἀγαθὴν, κεκτημένος θεόφρον, ἀνδρῶν τῶν πονηρῶν, ἀπεστράφης τὸ σέβας, μὴ πτήξας κολάσεων, εἶδος πᾶν Ἀγαθόνικε· ὅθεν γέγονας, τῶν ἀγαθῶν κληρονόμος· καὶ ἀπειλήσας, σὺν τοῖς συνάθλοις ἀξίως, τὸν ἀφθαρτον στέφανον. Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλόανθρωπον καθικέτευε, Ἀγαθόνικε πάνσοφε, τοῦ ἀγαθῦναι τὴν κάκωσιν τῆς ἐμῆς καρδίας, καὶ δωρήσασθαι λόγον μοι, τοῦ ἀξίως ὑμνήσαι σου τὴν ἀγῶνας, οὓς ἤθλησας ὑπὲρ τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεῶ ἡμῶν· πῶς πανταχόθεν περισκόπεις, οἷά περ ποιμὴν, Μάρτυς, καὶ τοὺς λύκους ἐκδιώκων, ἐποδήγεις σε τὴν ποιμνὴν πρὸς γῆν ἀληθείας, βοῶν ἐν παρρήσίᾳ· Ὡς πρόβατα ἐγνώ-

ἐθήμεν σφαγῆς· διὸ θάνωμεν, ἵνα κομισώμεθα τὸν ἄφθαρτον στέφανον.

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ.

Τῇ ΚΒ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος, Ἀγαθονίκου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Ζωτικῷ, Ζήνωνος, Θεοπρεπίου, Ἀκινδύνου, καὶ Σεβηριανοῦ. Στίχοι.

Ἀγαθονίκου κλῆσιν ἀψευδεστάτη,
Χρηστὴν βοῶσα τοῦδε νίκην ἐκ ξίφους.
Τρεῖς καρτεροῦντες μηχανήματος βίαν,
Τὰς μηχαναῖς λύουσι τοῦ παμμηχάνου.
Ἐν Μάρτυσι τμηθεῖσιν αὐχένα ξίφει,
Σεβηριανὸς τάττεται τμηθεὶς ξίφει.
Ἰδοὺ παρ' ἡμῖν καὶ Κυρηναῖος νέος,
Οὐκ ἀγγαρευθεὶς, ἀλλ' ἐκὼν Σταυρὸν φέρων.

Ἔκτανε δευτερεῖη ξίφος εἰκάδι Ἀγαθόνικον.

Ο Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ Ἀγαθόνικος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Μαξιμιανῷ. Συνελήφθη δὲ ὑπὸ Κόμης, τινός, ὀνομαζομένου Εὐτολμίου· ὃς ἐκ Νικομηδείας ἐπὶ τὴν Ποντικὴν Χώραν παρὰ τοῦ Βασιλέως ἐπὶ ἀναιρίσει ἀποσταλεὶς τῶν Χριστιανῶν, ἐν τῷ διαβαίνειν ἐν πλοίῳ, κατέλαβε τὸ Ἐμπορίον, τὸ λεγόμενον Κάρπην. Κἀκεῖ τὸν Ἅγιον Ζωτικὸν σὺν ταῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ εὐρών, τὸν Χριστὸν ὁμολογοῦντας τῷ διὰ Σταυροῦ θανάτῳ κατακρίνει. Εἶτα ὑπεστρίψας εἰς Νικομήδειαν, καὶ μαθὼν ὅτι ὁ καλούμενος Πρίγκιψ, διὰ τινος Ἀγαθονίκου, ἀφιστῶντος τοὺς Ἑλληνας τῶν εἰδώλων, καὶ προσάγοντος τῷ Χριστῷ, ἐπίστυσιν, ἀποστείλας, ἀμφοτέρους συνέλαβε· καὶ τὸν μὲν Ἅγιον Ἀγαθόνικον τύπτει σφοδρῶς· τὸν δὲ Πρίγκιπα, μετὰ καὶ ἑτέρων δεσμίων Χριστιανῶν, συνάμα τῷ Ἀγαθονίκῳ, ἐπὶ τὴν Θράκην ἄγει, ἔνθα διήγεν ὁ Βασιλεὺς, ἐφ' ᾧ παρ' αὐτοῦ γενέσθαι τὴν τούτων ἐξέτασιν.

Ἐλθὼν δὲ ἐν χωρίῳ, λεγομένῳ Ποταμῷ, ἀνείλε τὸν Ἅγιον Ζήωνα, καὶ Θεοπρίπιον, καὶ Ἀκινδύνον, καταπίλταις, μὴ δυναμένους ἤδη βαδίζειν, διὰ τὰς προγεγονυίας πληγὰς τῶν αἰκισμῶν. Εἶτα γενόμενος πλησίον Χαλκηδόνος ἀναιρεῖ τὸν Ἅγιον Σεβηριανόν, παρρησία τὸν Χριστὸν κηρύττοντα. Ἐν δὲ τῷ Βυζαντίῳ παρίσταται αὐτῷ ὁ Ἅγιος. Ἀγαθόνικος, μετὰ τῶν λοιπῶν συνδεσμίων καὶ τοῦ Πρίγκιπος, καὶ ἑξαχθεὶς ἔξω τῆς πόλεως τύπτεται σφοδρῶς· καὶ φθάσας τὴν Σιλυβρίαν, εἰς τόπον λεγόμενον Ἀμμους, ἔνθα ὁ Μαξιμιανὸς διήγεν, ἐτμήθη τὴν κεφαλὴν μετὰ τοῦ Πρίγκιπος καὶ τῶν ἄλλων Χριστιανῶν, ὅσους ὁ Κόμης ἐκ Νικομηδείας ἠγάγετο, καὶ σὺν αὐταῖς τῷ τῆς μαρτυρίας στεφάνῳ κατεκοσμήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀνθούσης, καὶ Ἀθανασίου Ἐπισκόπου, τοῦ βαπτίσαντος αὐτήν, καὶ Χαρησίμου καὶ Νεοφύτου τῶν οἰκετῶν αὐτῆς.

Στίχ. Ἀνθῆσαν ἐκ γῆς τῆς Σελευκίας ῥόδον,
Ἀνθοῦσαν, ἐδρέψατο χεῖρες Ἀγγέλων.
Ἀθανάσιος, καὶ τεθνήξωμαι ξίφει,
Τοῖς ζῶσι Χριστῷ ζῶν τετάξομαι φίλοις.
Δούλοι δύο τμηθέντες, εὗρον οἱ δύο
Τὴν εὐγένειαν, ἣν ἀπώλεσαν πάλαι.

Αὕτη ὑπῆρχεν ἐπὶ Οὐάλλερμανῷ Βασιλέως, ἐκ πόλεως Σελευκίας, Ἀντωνίου καὶ Μαρίας θυγάτηρ, πλου-

σίῳ πάνυ, καὶ τῇ τῶν εἰδώλων προσκειμένων θρησκείᾳ. Προβοῦσα δὲ τὸ εἰς Χριστὸν Βάπτισμα, καὶ ἐπιθυμοῦσα τὸν Ἐπίσκοπον ἰδεῖν Ἀθανάσιον, ἐν Ταρσῷ τῆς Κιλικίας τὸν τοῦ Θεοῦ λόγον κηρύττοντα, πείθει τὴν μητέρα αὐτῆς παρασχεῖν αὐτῇ ζεύγος ἡμιόνων· ἐν ᾧ ἐπιβᾶσα, ὡς πρὸς τὴν τροφὸν δῆθεν ἔφη πορεύεσθαι. Παραλαβοῦσα δὲ Χαρησίμον καὶ Νεόφυτον, εἶχετο τῆς ὁδοῦ· καὶ δὴ ὁ Ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος, ὑπ' Ἀγγέλων ἀρθεὶς, παρίστη αὐτῇ· ὃν κατιδοῦσα, καὶ μαθοῦσα ὅς τις ἐστίν, καθικίτευε, τοῖς ποσὶν αὐτοῦ προσκλιθεῖσα, τῷ Ἀγίῳ αὐτὴν σφραγίσαι Βαπτίσματι· καὶ μὴ παρόντος ὕδατος, ὁ Ἐπίσκοπος ἠΐξατο, καὶ εὐθὺς κάτωθεν ἀνεδόθη πηγὴ, καὶ δύο αὐτῇ ὤφθησαν Ἄγγελοι, ἐν εἰδει στρατιωτῶν, λευκὰς ἐσθῆτας τῇ Ἀγίᾳ προτείνοντες.

Βαπτίζεται οὖν αὕτη, καὶ οἱ σὺν αὐτῇ δύο οἰκέται, καὶ παρασχούσα τὴν πολλὴν καὶ χρυσόπαστον αὐτῆς ἐσθῆτα τῷ Ἐπισκόπῳ, καὶ αἰτήσασα ταύτην δοθῆναι πτωχοῖς, καὶ ἀμφιασαμένη μετρίαν καὶ ταπεινὴν στολὴν, πρὸς τὴν τροφὸν παρεγένετο· ἡ δὲ ταύτην ἀπώσατο, τὸ τῆς ἐσθῆτος εὐτελὲς, καὶ τὴν πίστιν τὴν εἰς Χριστὸν ὀνειδίσασα. Ἐπεὶ δὲ πρὸς τὴν Μητέρα ἀνακάμψασα, ἀνιωμένην εὗρεν αὐτήν, ἐξελθῶσα λάθρα, πρὸς τὸν Ἐπίσκοπον ἀνέδραμιν Ἀθανάσιον, καὶ τὸν μονήρην βίον ὑποδέσεται, καὶ στολὴν περιβάλλεται τριχίνην· καὶ τὸν σταυρὸν ἀραμένη, ἐξῆλθεν ἐν τῇ ἐρήμῳ· καὶ ἐπὶ χρόνοις τρισὶ καὶ εἰκοσι, θηρίοις συναλισθεῖσα, καὶ παρ' αὐτῶν δεχομένη τροφὴν, καὶ πολλοὺς πειρασμοὺς ὑπὸ τῶν δαιμόνων ὑπομείνας, ἐν εἰρήνῃ τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παράθετο, σχηματίσασα ἑαυτὴν τῇ πέτρᾳ, ἐν ᾗ καθύδριν εἴωθεν.

Ὁ δὲ Ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος κατεσχέθη· καὶ ἄχθεις πρὸς τὸν Βασιλέα Οὐάλλερμανόν, καὶ πλείσταις αἰκίαις διά τε μαστίγων καὶ ῥάβδων ἐξιτασθεὶς, ἐκτέμνεται ξίφει τὴν κεφαλὴν. Ὡσαύτως καὶ οἱ Ἅγιοι Χαρησίμος καὶ Νεόφυτος, εὐνοῦχοι ὄντες, καὶ πρῶτοι ἄνθρωποι τῆς μακαρίας Ἀνθούσης, καὶ σὺν αὐτῇ βαπτισθέντες ὑπὸ Ἀθανασίου τοῦ Ἐπισκόπου, τῆς Κυρίας αὐτῶν ἀναχωρησάσης, καὶ τοῦ Ἐπισκόπου διὰ μαρτυρίου τελειωθέντος, ἀπῆλθον πρὸς Οὐάλλερμανόν· καὶ Χριστιανοὺς ἑαυτοὺς ὀνομάζοντας, σιδηροδεσμίους ἀπέστειλε αὐτοὺς Ἀπελλιανῷ τῷ Δουκί· καὶ ὁμολογήσαντες ἐνώπιον αὐτοῦ τὸν Χριστὸν, Θεὸν ἀληθινόν, ἀναρτηθέντες ξέονται μέχρι τριῶν ὥρων δι' ὅλου τοῦ σώματος. Εἶτα ῥάβδοις τύπονται σφοδρῶς, εἰθ' οὕτω τὰς κεφαλὰς ἀποτίμνονται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, Εἰρηναῖος, Ὡρ, καὶ Ὀροφίς, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Ξίφει τριάς τμηθεῖσα, τριστάτας πλάνης
Βυθῷ καλύπτει τῶν ἑαυτῆς αἱμάτων.

Ο μακάριος Εἰρηναῖος Λευίτης ὑπῆρχε τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἐκήρυσε παρρησία τὸν Χριστὸν, Θεὸν εἶναι ἀληθινόν· διὸ συσχεθεὶς ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων παρίσταται τῷ Ἀρχοντί· καὶ εὐθὺς μετὰ Ὡρ, καὶ Ὀρόφως ἐν πυρὶ ἀπορρίπτονται· πάραυτα δὲ ὑετοῦ καταρράγέντος, ἐξῆλθον ἀβλαβεῖς. Εἰθ' οὕτω θηρίοις ἐκδίδονται, καὶ ξύλῳ ἀναρτηθέντες, σφοδρῶς ξέονται· καὶ ἐκ πάντων τούτων αἰνεῖς διαμείναντες, ξίφει τὰς κεφαλὰς ἀποτίμνονται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἁγίου Ἀγαθονίκου.

Ὡδὴ ζ'. Τοὺς ἐν καμίνῳ Παῖδάς σου.

Ε'περανίς δόξης κοινωνός, γεγένησαι, πάντα
τὰ ἐν γῇ παραδραμὼν, καὶ ἐκ ψυχῆς τῶν

οὐρανοῦ καὶ γῆς Δεσπότην, ἀγαπήσας Ἐνδοξε·
ὅθεν τιμῶμεν τὴν σὴν, ἀγίαν μνήμην πιστῶς.

Ιχνηλατῶν τὸ πάθος τοῦ Χριστοῦ, τοῦ βλύ-
σαντος πᾶσι τὴν ἀπάθειαν πιστοῖς, ὑπέ-
μενας ἀνειδισμούς καὶ θλίψεις Μάρτυς, καὶ
θάνατον ἄδικον, ξίφει τὴν σὴν κεφαλὴν, ἀπο-
τμηθεὶς ἐν χαρᾷ.

Νεκροῖς ξοἶνοις σέβας οὐδαμῶς, ἀπένειμας
σέβων τὸν ἀθάνατον Θεόν, τὸν δι' ἡμᾶς
νεκρὸν ὀφθέντα, καὶ τοῦ πλάνου τὴν ἰσχὺν νε-
κρώσαντα· ὅθεν ζωῆς ἀληθοῦς, ἔτυχες Μάρ-
τυς Σοφέ.

Θεοτοκίον.

Θεὸς ἐκ σοῦ ἐγένετο βροτὸς, τὸ φύραμα Ἀ-
χραντε θρώσας τῶν βροτῶν, καὶ κοινω-
νοὺς φύσεως θείας ἐκτελέσας, τοὺς σὲ μακα-
ρίζοντας, ἐν γυναιξὶν ἀληθῶς εὐλογημένη Ἀγνή.

Τοῦ Ἁγίου Λούππε. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Λελαμπρυσμένος καλλοναῖς, τῶν καλλο-
ποιῶν παθημάτων, ἐπὶ Σταυροῦ τῷ δι' ἡ-
μᾶς, ἐνεγκάντι παθήματα Ἐνδοξε, γεγηθὼς νῦν
παρίστασαι, αὐγαζόμενος ταῖς θείαις φωτο-
χυσίαις.

Απ' οὐρανοῦ σοι φανερῶς, ὕδωρ ἐκχυθὲν πα-
ραδόξως, φωταγωγεῖ καὶ δυναμοῖ, τὴν
ψυχὴν σου βοᾷν προτρεπόμενον· Ὑπερύμνητε
Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ιστασο μέσον τῶν ἐχθρῶν, πύργος ἀπερίτρε-
πτος, ὥσπερ, ἐσ σαλευόμενος τὸν νοῦν, πολυ-
τράπων βασάνων αἰοίδιμε, Ἀθλητὰ μηχανήμασι,
καταράσων δὲ τὴν πλάνην μεγαλοφρόνως.

Θεοτοκίον.

Σὲ καλλονὴν τοῦ Ἰακώβ, μόνην ἐξελέξατο
μόνος, ὁ κατοικῶν τοὺς οὐρανοὺς, καὶ οἰ-
κήσας ἐν μέσῳ σε Ἀχραντε, οὐδαμῶς παρεσά-
λευσε, παρθενίας σου τὰ κλεῖθρα εὐλογημένα.

Τοῦ Ἁγίου Ἀγαθονίκου.

Ὡδὴ ἡ. Ὁν φρίττουσιν Ἄγγελοι.

Εκ τόπῃ συρόμενος, εἰς τόπαν Ἀθλητὰ, τὴν
γῆν καθηγίασας, ταῖς βήμασι τοῖς σοῖς,
καὶ κλίνας αὐχένα ξίφει τέμνοντι, σαρκὸς διε-
ζεύχθης, καὶ τῷ Θεῷ ἠνώθης.

Μαστίγων παντοίων τε βασάνων τῆς σαρ-
κὸς, ἠλόγησας ἔρωτι, φλεγόμενος Θεοῦ,
καὶ χαίρων συνήθης τὸν ἀγῶνα καλῶς, τὸν
σὸν ἐκτελέσας, ταῖς ἄνω μυριάσι.

Ισχὺς καταβέβληται, ἀσάρκου δυσμενοῦς·
σαρκὸς ἀσθενεία γάρ, οἱ Μάρτυρες Χριστοῦ,
ἐτρέψαντο τοῦτον δυναμόμενος, τῇ παντοδυνα-
μῳ, ἰσχυρὶ τοῦ Δεσπότην.

Σκηνὴν σε καὶ τράπεζαν, καὶ θείαν κιβωτὸν,
καὶ σταῖνον χωρήσασαν, τὸ μάννα τῆς
ζωῆς, καὶ ἅγιον ὄρος ὀνομάζομεν, Παρθένε Μα-
ρία, αἰεὶ εὐλογημένη.

Τοῦ Ἁγίου Λούππε. Αὐτρωτὰ τοῦ παντός.

Μετὰ πλείστας βασάνους Μανκάριε, τῷ Θεῷ
τὸν αὐχένα ὑπέκλινας, ξίφει καρατομού-
μενος, κεφαλὰς δὲ συγκόπτων ὡς ἐν ἐκστάσει,
παρὰ νόμων ἀνδρῶν διὰ πίστεως.

Εαυτὸν πρὸς σφαγὴν ἐθελούσιον, ὡς ἀρνίον
ἐκδέδωκας ἄκακον, Ἀμνὸν Θεοῦ τὸν αἰ-
ροντα, εἰκονίζων, τῇ κόσμῳ τὴν ἀμαρτίαν, οὐκ
ἐρίζοντα οὐδὲ κραυγαῖζοντα.

Νοσημάτων παντοίων ἀλέξημα, ἰατρεῖον ψυ-
χῶν ἀδαπάνητον, σοῦ ἡ σορὸς γεγένηται·
πρὸς Θεοῦ δὲ τὴν χάριν τῶν ἱαμάτων, κατε-
πλούτησας Λοῦππε πανεύφημε. Θεοτοκίον.

Εὐλογεῖ πᾶσα κτίσις τὸν τόκον σου εὐλο-
γίαις ἡμᾶς στεφανώσαντα, καὶ τὴν ἀράν
ἐξάραντα, παντευλόγητε μόνῃ δεδοξασμένη, ἡ
τὸ γένος ἡμῶν χαριτώσασα. Ὁ Εἰρμός.

Αὐτρωτὰ τοῦ παντός Παντοδύναμε, τοὺς

ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκα-

ταβάς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν·

Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Τοῦ Ἁγίου Ἀγαθονίκου.

Ὡδὴ θ'. Τὴν φωτοφόρον νεφέλην.

Ιερωτάταις χορείαις τῶν ἱερῶν Ἀποστόλων,
καὶ συναυλίαις Ἀθλητῶν, καὶ Ὀσίων ἀγέ-
λαις, καὶ Προφητῶν ἀριθμηθεῖς, σοφέ Ἀγαθό-
νικε, γηθόμενος, σὺν αὐτοῖς τῇ Τριάδι, στεφη-
φόρος, νῦν παρίστασαι φαιδρῶς.

Ως θαυμαστός σε ὁ ζῆλος, ὡς σταθιρὰ σου
ἡ πίστις, ὡς ἀγαθὴ ἡ πρὸς Θεόν, σοῦ
πεποιθήσις Μάρτυς· ὡς φωταυγὴς σου ἡ ζωὴ,
ὡς χάριτος ἔμπλεως ὁ θάνατος, ἀθανάτου σε
δόξης, Ἀθλοφόρε, ἐκτελέσας κοινωνόν.

Σὲ τοῦ Χριστοῦ τὸ ἀρνίον, τὸ ἱερώτατον
θῦμα, τῶν Ἀθλητῶν τὴν καλλονὴν, τῶν
θαυμάτων τὴν βρῦσιν, τῆς Ἐκκλησίας τὸ τερ-
πνόν, θεόφραν ἀγλαῖσμα, τὸ στήριγμα, τῶν πι-
στῶν εὐφημῶμεν, κατὰ χρέος, Ἀγαθόνικε σοφέ.

Ηπαναγία σου μνήμη, καθαγιαζουσα, κα-
σμον, νῦν ἐπεδήμησεν ἡμῖν, παναοίδιμε
Μάρτυς· ἐν ἣ δεόμεθα τυχεῖν, τῆς σῆς ἀντι-
λήψεως, τιμῶντές σε, Ἀγαθόνικε πόθῳ, ὡς ταῦ
Λόγου, ἀγαθὸν θεραπευτήν. Θεοτοκίον.

Φιλαμαρτήμονα γνώμην, καὶ ἀδιόρθωτον
βίον, καὶ πλημμελήσασαν ψυχὴν, καὶ
καρδίαν ῥυπῶσαν, ἔχων ὁ ἄσωτος ἐγώ, προα-

πίπτω σοι Δέσποινα, βοήθει μοι, καὶ διόρθωσιν δίδου, πρίν με φθάσῃ, τοῦ θανάτου ἡ τομή.

Τοῦ Ἁγίου Λούππου.

Εὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ωφθης ὡς πολύφωτος ἀστήρ τὸν ἥλιον, καταγγέλλων τοῖς καθεύδουσι, Μάρτυς ἐν σκότει, ἀπωλείας· ὑφ' οὗ καταυγασθέντες ἐδείχθησαν, ἡμέρας κοινωνοὶ διὰ πίστεως, τῆς ἀνεσπέρου ἀξιάγαστε.

Σήμερον ἡ μνήμη σου ἡμῖν, ἐξέλαμψε, τοῦ ἡλίου τηλαυγέστερον, πᾶσαν τὴν γῆν φωταγωγοῦσα, τὰ νέφη τῶν ψυχῶν ἀπελαύνουσα, καὶ ζόφον, τῶν παθημάτων ἐξαίρουσα· ἦν ἐτησίως ἐορτάζομεν.

Η ἄνω Σιών τῶν ἐκλεκτῶν, μητρόπολις, σοῦ τὸ πνεῦμα φέρει χαίρεισα· τῶν πρωτοτόκων Ἐκκλησία, φαιδρύνεται· πιστοὶ δὲ τιμῶμέν σε, αἰτούμενοι σωθῆναι πρεσβείαις σε, Λούππε θεόφρον παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς τοῦ ἐν σοὶ μαρμαρυγαῖς, Θεόνυμφε, τὴν ψυχὴν με φωταγωγήσον· κείμενον βόθρῳ ἀπωλείας, ἀνάστησον, ἐχθροὺς καταράσσουσα, τοὺς θλίβοντας αἰεὶ τὴν καρδίαν με, καὶ πρὸς τὰ πάθη συνωθοῦντάς με.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
• κατάραν εἰσωκίσατο· σὺ δὲ Παρθένε
• Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ
• κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνησας· ὅθεν σε πάν-
• τες μακαρίζομεν.

Ἐξαποστειλάριον.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέκθωμεν.

Αγαθονέκου Μάρτυρος, τὴν ὑπέρφωτον μνήμην, λαμπροφανῶς τελέσωμεν, ἣν συνῆψεν ἡ χάρις, τῇ τῆς Παναγνῆ Κοιμήσει. Οὗτος γὰρ ὁ γενναῖος, τυράννης μὲν κατήσχυεν, ἐναθλῶν στερρόψυχος· τῷ δὲ Χριστῷ, χαίρων νῦν παρίστασαι στεφηφόρος, ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος, τῶν αὐτῶν εὐφημούντων.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ἀπόστολοι ἐκ περάτων.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Τῇ μὲν τῇ σῇ ταφῇ, κηλόγηται Παρθένε· ἀὴρ δὲ τῇ ἀνόδῳ, ἡγίασται τῇ ξένῃ, νόμῳ θανούσης φύσεως.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Ἦμνοις σου τὸ σεπτὸν, καὶ θεοδόχον σῶμα,

προπέμπαντες οἱ θεῖοι, Ἀπόστολοι ἐδόων·

Ποῦ νῦν ἀπαίρεις Δέσποινα;

Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν.

Σῶμά σου τῇ φθορᾷ, ἀπρόσιτον ὑπῆρξε, καὶ πρὸς ταφὴν ἐδόθη, τῆς φύσεως τῷ νόμῳ· μένει δὲ ἀδιάφθορον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁμοιον.

Πάντες οἱ γηγενεῖς, συνδράμωμεν προθύμως, μετὰ τῶν Ἀσωμάτων, κηδεῦσαι τὴν τεκῆσαν, τὸν Ποιητὴν τῆς κτίσεως.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,

κατὰ τὸ σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λούππου.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Εν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδεται τῆς Θεοτόκου ἡ Ἑορτὴ, καὶ ψάλλονται πάντα τὰ αὐτῆς, ἐντε τῷ Ἑσπερινῷ καὶ τῷ Ὁρθρῷ καὶ τῇ Λειτουργίᾳ, πλήν τῶν Ἀναγνωσμάτων καὶ τῆς Λιτῆς. Ἡ δὲ τοῦ Ἁγίου Λούππου Ἀκολουθία προίφαλται χθές (*).

Ἐὰν δὲ τύχῃ ἐν Κυριακῇ ἡ παρούσα ἡμέρα, συμφάλλονται τὰ τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Ἀναστασίμων, αἵτινα καὶ προηγούνται.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΓ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λούππου.

Στίχοι.

Ὑπῆρχε Λούππος δοῦλος· ἐκ δὲ τοῦ ξίφους,
Ἐλεύθερος προσῆλθε τῷ Χριστῷ φίλος.

Εἰκάδι ἐν τριτάτῃ πέφνε Λούππον φασγά-
νου ἀκμή.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Εἰρηναίου, Ἐπισκόπου Σιρμίου.

Στίχ. Τμηθεῖς μετέσχε νεκρικῶν ὁ Σιρμίου,
Λουτρῶν σχεδίων αἱμάτων ποταμίων.

Οὗτος ὁ Ἅγιος ἦν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Διοκλητιανῶ, Ἐπίσκοπος Σιρμίου· καὶ κρατηθεὶς, ἀπὸ τοῦ Σιρ-

(*) Σημειωτέον ἐνταῦθα, ὅτι ἐν τῷ Χειρογράφῳ ἐξακολουθοῦσι καὶ ἐφεξῆς τὰ Μετέορτα τῆς Θεοτόκου, μέχρι τῆς κζ'. τοῦ παρόντος μηνός· τῇ δὲ κη'. τοῦ αὐτοῦ τίθεται τῆς Ἑορτῆς Ἀπόδοσις, κατὰ τὴν ἀρχαίαν συνήθειαν τῶν εὐαγῶν Μοναστηρίων τοῦ Ἁγίου Ὁρους, ὅπου ἀφιερῶσιν ὁλόκληρον σχεδὸν τὸν Αὐγούστον εἰς δόξαν καὶ αἶνεσιν τῆς Μητρὸς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Οὐ μόνον δὲ τὰ τοῦ Ἀγιωνόμου Ὁρους Μοναστήρια, ἀλλὰ καὶ τὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ τῶν περίεξ αὐτῆς, τὴν αὐτὴν εἶχον συνήθειαν, ὡς δηλοῦται ἐκτινος χειρογράφου τῆς Χαλκῆς, γεγραμμένου μὲν τῷ 1610 ἔτει, ὄντος δὲ τοῦ Αὐγούστου μηνός. Διότι εἰς τὴν κζ'. αὐτοῦ, μετὰ τὴν δήλωσιν, ὅτι κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν συμφάλλεται καὶ ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁσίου Μωϋσέως τοῦ Αἰθίοπος, ἐπιφέρονται ἀμέσως ταῦτα.

« Διὰ τὸ μέλλειν ἡμᾶς ἀποδιδόναι αὐριον τὴν Ἑορτὴν ἡ-
« γουν ἐν τῇ κη'. οὕτω γὰρ παρελάβομεν τανῦν ἐκ τῶν εὐα-
« γῶν Μονῶν τῆς Βασιλευούσης τῶν πόλεων ».

μίου ἤχθη εἰς Παννονίαν, καὶ παρίστη Πρόβω τῷ Ἡγμόνι, ἐμολογῶν καὶ κηρύττων τὴν εἰς Χριστὸν τὸν ἀληθινὸν Θεὸν ἡμῶν πίστιν· διὸ καὶ κατακλείεται φρουρᾷ· καὶ ἔξαχθεῖς, μαστίζεται· καὶ μετὰ ταῦτα λαβὼν τὴν ἀπίφασιν, ξίφει τὴν κεφαλὴν τμηθεῖς, ἐν τῷ ποταμῷ ῥίπτεται τῷ λεγομένῳ Σάω, καὶ οὕτως ἐτελειώθη αὐτοῦ ἡ μαρτυρία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Εἰρηναίου, Ἐπισκόπου Λουγδούνων.

Στίχ. Σπεύδει λιπεῖν γῆν ἐκ ξίφους Εἰρηναῖος·
Ἐρωτιᾷ γὰρ τῷ πρὸς οὐρανούς πόθω.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐν τοῖς χρόνοις Μάρκου Ἀντωνίου τοῦ Βασιλέως, ἀρχαῖος ἀνὴρ, διάδοχος τῶν μακαρίων Ἀποστόλων, χρηματίσας Ἐπίσκοπος Λουγδούνων τῆς Γαλτίας· ὅς τις β.βλῖα πλείστα τῇ Ἐκκλησίᾳ καταλείπει, τὴν καθ' ἡμᾶς πίστιν βεβαιῶν· ἐξ ὧν οἱ μεταγενέστεροι τὰς ἀφορμὰς τῆς ἐρμηνείας τῶν θείων Γραφῶν ἔλαβον. Οὗτος μετὰ Πωθινόν Ἐπίσκοπον τῆς εἰρημένης πόλεως, ὑπὲρ Χριστοῦ ἀθλήσαντα, τῆς Ἐκκλησίας τοὺς οἰακὰς δεξάμενος, καὶ πολλοὺς λόγους καὶ παραινέσεις ἐκ τῆς πλάνης τῶν εἰδώλων ἀφαρπάσας, καὶ τῷ Χριστῷ πολλοὺς Μάρτυρας προσαγαγὼν, τελευταῖον καὶ αὐτὸς ὑπὸ τῶν διωκτῶν ξίφει τελειωθείς, στεφανοῦται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Καλλινίκου, Πατριαρχῆ Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχ. Καλλίνικος μένουσαν ἡδονὴν μένων,

Πρὸς τὴν τελευταίην οὐκ ἀνδρῶς ἦν ἔχων.

Οὗτος πρότερον μὲν ἦν Πρεσβύτερος, καὶ Σκευοφύλαξ τοῦ ναοῦ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῶν Βλαχερνῶν· διὰ δὲ τὴν προσοῦσαν αὐτῷ ἀρετὴν, προεβλήθη Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως κατὰ τοὺς χρόνους Ἰουστινιανοῦ τοῦ νέου, τοῦ ἐπεγγόνου Ἡρακλείου. Ὁς αὐτῷ πολλάς ἐπινοῶν θλίψεις, ἐμήνυσε ποτὲ δοῦναι εὐχὴν ἐπὶ τῇ κατὰ Σαίρεισι τοῦ ναοῦ τῆς Θεοτόκου, τοῦ καλουμένου τῶν Μητροπόλεων. Ὁ δὲ Ἅγιος ἀπεκρίνατο μὴ εἶναι εὐχὴν ἐπὶ καθαιρίσει, ἀλλὰ μᾶλλον ἐπὶ οἰκοδομῇ· ἐπὶ συστάσει γάρ, φησὶν, ὁ Θεὸς τὸν κόσμον ἐποίησεν, οὐκ ἐπὶ καταλύσει. Τῶν δὲ ἀπεσταλμένων, προσκειμένων αὐτῷ καὶ διανοχλούντων, καὶ ἐκδιαζομένων τὸ τοῦ Βασιλέως πρόσταγμα ποιῆσαι, προσεφώνησεν ὁ μακάριος· Δόξα σοι, Χριστέ, τῷ ἀνεχομένῳ πάντοτε· καὶ οὕτως ὁ ναὸς καθιερίθη.

Τοῦ οὖν Βασιλέως, διὰ τὴν ἀμετρον ἀταξίαν καὶ πλημμίλειαν, ἐκπεσόντος τῆς Βασιλείας, καὶ τὴν ῥίνα καὶ τὴν γλῶτταν τμηθέντος, καὶ ἐν Χερσῶνι καθ' ὑπερορίαν σταχέντος· ἐκείθεν δὲ ἀποδράσαντος, καὶ τὴν τῶν Βουλγάρων ὑποδυσάμενου ἰσχύν, καὶ τοῖς τείχεσι Κωνσταντινουπόλεως προσβαλόντος, καὶ δόλῳ πείσαντος τὸν τε Πατριάρχην καὶ τὴν Σύγκλητον ἐξελεῖν ὑποδέξασθαι αὐτόν· εἶτα καταψευσαμένου τῶν ὀρκῶν, οὗς προσέτεινε, προτεθέντος τοῦ τιμίου Σταυροῦ, καὶ τῶν πανσέπτων Εὐαγγελίων, καὶ τοῦ τιμίου Σώματος καὶ Αἵματος· καὶ εὐθὺς μετὰ τὴν τούτου εἰσέλευσιν, πάσης τῆς πόλεως φόνων ἐμπλησθείσης, ἀνηρπάγη ὑπὸ τῶν δορυφόρων αὐτοῦ ὁ μακάριος Καλλίνικος, καὶ ὑπερωρίσθη ἐν Ῥώμῃ· ὑποδείξαντος αὐτῷ τοῦ Ἰουστινιανοῦ τὴν τμηθεῖσαν γλῶτταν, καὶ τὴν ῥίνα, καὶ συνομωσίας κατηγορήσαντος, ὧν οὐδενὸς μετέιχεν ὁ τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπος καὶ μέγας Ἀρχιερεὺς.

Ἀπαχθεῖς δὲ ἐν Ῥώμῃ, ἐν τινὶ Σεμελίῳ τοίχῳ ἐμβάλλεται, καὶ ἐπιχρίεται ἔξωθεν· τοῦτο γὰρ ὁ τύραννος ἐκέλευσε. Μετὰ οὖν τεσσαράκοντα ἡμέρας, περιαιρεθέντος τοῦ

χρίσματος, εἰς ζῶν καὶ ἐμπνίων εὗρεθῇ, καὶ μετὰ τίσσας ἡμέρας πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε, καὶ κατετίθη ἐν τῷ ναῷ τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου, καθὼς τῷ τμηκαύτῃ Πάπᾳ τῆς πόλεως Ῥώμης οἱ Ἀπόστολοι διωρίσαντο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι τριάκοντα ὀκτὼ Μάρτυρες, οἱ ἐν Θράκῃ, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Ἦνεγκε τριπλῇ Μαρτύρων δεκάς ξίφος,

Ἐχουσα καὶ σύναθλον ἀπλὴν ὀκταῖδα.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῇ ΚΔ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Εὐτυχούς, μαθητοῦ τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάρτυς Εὐτυχῇ μακάριε, μαθητευθεὶς ἱερῶς τῷ τοῦ Λόγου σεπτῷ μαθητῇ, Θεολόγῳ κήρυκι, πρὸς αὐτοῦ πᾶσαν μύησιν, ἱερωτάτην ἤδη μεμύησαι· καὶ φῶς ὠράθης, φωτίζων χάριτι, πᾶσαν διάνοιαν, ταῖς θεολογίαις σου ταῖς ἱεραῖς· ὅθεν τὴν ἀγίαν σου, μνήμην γεραίρομεν.

Πλάνης καθεῖλες ὀχύρωμα, ἀναμοχλεύσει σερῶν, καρτερίας Πανόλβιε, καὶ δεσμὰ ὑπὴνεγκας, καὶ αἰοδιμον θάνατον· ἀθανασίας ὅθεν ἐπέτυχες, χοροῖς Μαρτύρων, Ἀγγέλων τάξεις, συναυλιζόμενος, καὶ μεθέξει κρείττονι θεοπρεπῶς, κάλλιστα· θεούμενος, καὶ τελεώτατα.

Εν τῇ φρενὶ κεκλεισμένος ὢν, ἄρτον ἐδέξω ζωῆς, ἔρανόθεν· Αἰοδίμε· ἐμβληθεὶς εἰς φλόγα δὲ, ἀδιάφλεκτος ἔμεινας, πληγὰς ὑπέστης, δεινῶς ξέομενος· ὀρμὰς θηρίων, εὐχαῖς ἐπράυνας· ξίφει τὴν κάραν σου, ἀπετμήθης αἵματι πρὸς ἔρανόν, ἀνακνιζόμενος, ὡς θείῳ ἄρματι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δεῦρο ψυχὴ μου στεναζούσα, καὶ τῶν δακρύων κρουνούς, ἐκ καρδίας πηγάζουσα, τῇ Παρθένῳ βόησον, καὶ Μητρὶ τῇ Θεοῦ ἡμῶν· Διὰ τὸ πλῆθος, τῶν οἰκτιρμῶν σου Ἀγνή, τῆς φοβεράς με, ῥῦσαι κολάσεως, καὶ κατασκήνωσον, ἔνθα ἡ ἀνάπαυσις καὶ ἡ χαρὰ, ἡ διακονίζουσα, καὶ ἡ ἀπόλαυσις.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ἦλιος τέκνον ἡμαύρωται, καὶ ἡ σελήνη τὸ φῶς, εἰς ζοφῶδες ἱμάτιον, γνοφερῶς μετέ-

Σοῦ τὸ σεπτὸν, στόμα ἀνοίξας ἐν Πνεύματι, πρὸ βημάτων, Πάνσοφε ἱστάμενος δικασικῶν τὴν ἀληθινὴν, πίστιν τῆς Τριάδος, ἐτράνωσας ἐμφανέστατα· εἰδώλων δὲ τὴν πλάνην, ἐσηλίτευσας μάκαρ, καὶ τυράννων ἀθέων φρονήματα.

Μετὰ πολλὰς, ἄλλας αἰκίας τοῦ σώματος, **Μ**θεῖω πόθῳ μάκαρ πυρπολούμενος, τὴν ἐξαφθεῖσαν φλόγα πυρὸς, χαίρων ὑπείσῃλθες, ἀποτομία δικάζοντος· ἐφλέχθης δὲ οὐδόλως· ἡ γὰρ **Θ**εῖα σε δρόσος, **Ε**ὐτυχῇ ἔβρανόθεν ἐδρόσιζε. **Θ**εοτοκίον.

Εν γυναιξί, μόνη Παρθένος διέμεινας, καὶ πρὸ τόκου, καὶ μετὰ τὴν γέννησιν· **Θ**εὸς γὰρ ἦν ὁ καυνοτομῶν, φύσεις ὑπὲρ λόγον, ἐκ σοῦ ἀρρήτως σαρκούμενος, ὁ ἄνω πρὸ αἰώνων, καὶ ἐν γῇ εἰς τὰ τέλη, γεννηθεὶς τῶν αἰώνων Πανάμωμε.

Ωδὴ ε'. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Λόγον **Θ**εῖον πλουτήσας, ἅπασι τοῖς χρήσι· μάκαρ μετέδωκας· καὶ **Χ**ριστοῦ τὴν ποιήμνην, ἱερεὺς δεδεγμένος ἐποίμανας, νουθετῶν διδάσκων, καθοδηγῶν πρὸς σωτηρίαν, **Ε**ὐτυχῇ ἀθλοφόρε πολὺάθλε.

Ψυχολέτηρα πλάνην, σθένει **Θ**εοῦ Πνεύματος ἀποσεισάμενος, τῷ **Χ**ριστῷ προσήλθες, καὶ πληθὺν τούτῳ **Μ**άρτυς προσήγαγες, σωζομένων πίσει, σὲ ταῖς σεπταῖς **Θ**εηγορίαις, **Ε**ὐτυχῇ ἀθλητῶν ἐγκαλλώπισμα.

Ως ὠραῖοι οἱ πόδες, σὲ μακαριώτατε τρίβον ὁδεύσαντες, μαρτυρίᾳ **Θ**εοῦ, καὶ ἐν τούτῳ καλῶς βηματίσαντες, καὶ πρὸς πλάτος μέγα, τῆς οὐρανίου βασιλείας καταντήσαντες **Μ**άρτυς αἰοῖδιμε.

Θεοτοκίον.

Μητροπάρθενε **Κ**όρη, ἡ τὸν ἀπερίληπτον **Λ**όγον κυήσασα, τῶν **Α**γγέλων δόξα, καὶ δαιμόνων τὸ τραῦμα **Θ**εόνυμφε, τὴν ἐμὴν καρδίαν, τραυματισθεῖσαν, ἀμαρτίαις, **Θ**εραπείας ἐνθεοῦ ἀξίωσον.

Ωδὴ ε'. Ἰλάσθητί μοι **Σ**ωτήρ.

Εφέσει κατασχεθεῖς, τῆς ἐν **Χ**ριστῷ τελειώσεως, ἐξ **Ε**φεσίων σοφέ, δεσμώτης ἐξώρμησας, καὶ πρὸς τὴν πατρίδα σὲ, **Σ**εβαστὴν τοῖς ἄθλοις, ἐγκοσμούμενος κατέπαυσας.

Νεὸς ὑπάρχων **Θ**εῶ, ὠραῖος καὶ καθαρώτατος, ναοὺς εἰδώλων αἰσχυρὸς, κατέσρεψας χάριτι· καὶ πρὸς ἐπουράνιον, ναὸν ἀννέχθης, **Ε**ὐτυχῇ **Θ**εῷ παρίστασθαι.

Ενίσχυσέ σε ὁδῷ, βαδίζοντα **Θ**εῖος Ἄγγελος, **Ε**προλέγων σοι ἐμφανῶς, τὸ μέλλον τρανό-

τατα. **Ε**ὐτυχῇ πανόλβιε, ἱσαγγέλω ὄντι, καὶ σαρκὸς ἔξω ἐν Πνεύματι. **Θ**εοτοκίον.

Νεὸς μου ταῖς ἐκτροπαῖς, καὶ τῆς ψυχῆς τὰ κινήματα, τὰ ἐμπαθῆ καὶ δεινὰ, **Π**αρθένε διόρθωσον, καὶ σῶσόν με φύλαξον, ἐκ τῶν καθ' ἐκάστην, ἀφειδῶς ἐπεμβαινόντων μοι.

Ο **Εἰρμός**.

• **Ι**λάσθητί μοι **Σ**ωτήρ, πολλοὶ γὰρ αἱ ἀνομῖαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ **Θ**εὸς τῆς σωτηρίας μου.

Συναξάριον.

Τῇ **ΚΔ'** τοῦ αὐτοῦ μηνός, **Μ**νήμη τοῦ Ἁγίου **Μ**άρτυρος **Ε**ὐτυχούς, μαθητῆ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ **Θ**εολόγου, καὶ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου **Π**αύλου.

Στίχοι.

Ὡς εὐτυχῶς σὺ εὐτύχησας τρισμάκαρ.
Θείας τετευχῶς, **Ε**ὐτυχῇ, κληρουχίας!

Εἰκάδι **Ε**ὐτυχέ, ἀμφεκάλυψε λίθος γε τετάρτη.

Οτός, χάριτος **Θ**εοῦ πληθεὺς, καὶ τῷ Ἁγίῳ Ἀποστόλῳ **Π**αύλῳ φοιτήσας, καὶ τομῶς πρὸς τὸ κήρυγμα χωρήσας, καὶ ναοὺς τῶν εἰδώλων καταστρεφάμενος, δισμὰ καὶ μάλιστα ὑπομένει, καὶ συχνὸν χρόνον τῇ φυλακῇ προσκακοπαθεῖ· ἐν ἧ ἄρτον ἐξ οὐρανοῦ δέχεται, καὶ φλογὶ πυρὸς ἀπορρίπτεται, καὶ **Θ**ηρίοις εἰς βορὰν δίδονται· ὧν ἐνὸς ἀνθρωπίνῃ φωνῇ φθειγμένου, πάντας ἐξέπληξε. Πάντων δὲ ἀνώτερος γεγόμενος, τὴν ἰδίαν πατρίδα **Σ**εβαστὴν καταλαμβάνει, **Θ**εοῦ Ἀγγέλου προπορευομένης καὶ ἐνισχύοντος αὐτόν. Ἐν ἧ πλήρης ἡμερῶν γεγόμενος, ἀνεπαύσατο ἐν **Κ**υρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, **Μ**νήμη τοῦ Ἁγίου **Μ**άρτυρος **Τ**ατίωνος.

Στίχ· Ἐλξει μετρήσας πολλὰ πολλὰ γῆς πλέθρα,
Ἐδέμ λάβοις ἄμετρα πλέθρῳ **Τ**ατίων.

Οτός ἦν ἐκ τοῦ **Μ**αντιναίου, τοῦ ὑπὸ **Κ**λαυδίουπόλιν τὴν **Μ**ητρέπλιν, Ἐπαρχίας τῆς Ὀνοριάδος. **Σ**υληφθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, διὰ τὸ τὸν **Χ**ριστὸν σέβασθαι, παρέστη ἐν **Κ**λαυδίουπόλει **Ο**ὐρανῷ τῷ Ἡγεμόνι. Ἐρωτηθεὶς δὲ, καὶ **Χ**ριστιανὸν ἑαυτὸν ὁμολογήσας, τίθεται ἐν φρουρᾷ, καὶ αὐθις ἐρωτηθεὶς, ἐπεὶ τῇ τοῦ **Χ**ριστοῦ δυνάμει ἐπέμεινεν ἐν τῇ πίστει, τύπτεται ξύλοις, καὶ ξέεται σιδήροις. **Εἵ**τα αὐθις φθάσας τὴν πύλιν τῆς πόλεως, καὶ σφραγισάμενος, καὶ φωνῆς ἄνωθεν ἐπακούσας εὐαγγελιζομένης αὐτῷ τὰ ἀποκείμενα ἀγαθὰ, τῷ **Κ**υρίῳ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, **Μ**νήμη τοῦ Ὁσίου **Π**ατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ **Γ**εωργίου τοῦ **Λ**ιμνιώτου.

Στίχ· **Κ**οινῷ τελευτῶν **Γ**εώργιος τῷ τέλει,
Σημεῖον ἄθλου ῥίνα τμηθεῖσαν φέρει.

Οτός ὁ μακάριος, ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας τὴν ἀσκητικὴν ἀγωγὴν ἐν τοῖς κατὰ τὸν Ὀλυμπόν ἔρει ποιησάμενος, καὶ πολλοὺς ἀγῶνας ἐνδειξάμενος ἐπὶ **Λ**ίοντος τοῦ Ἰσαύρου, τὰς ἱεράς **Εἰκόνας** κατακλῶντος, καὶ τῶν Ἀ-

γίων τὰ λείψανα κατακαίοντες, παρρησιασάμενος τὴν εὐσέβειαν, καὶ τὴν τοῦ τυράννου διελεγξας ἀσέβειαν καὶ ἀθεότητα, καὶ τὴν ἀληθῆ πίστιν ἀνακηρύξας, ἐν βαθυτάτῳ γήρα (καὶ γὰρ, ὡς φαίν, ἐτῶν ἦν ἐννεήκοντα πέντε)· πολλὰς καὶ πολυτρόπους βασάνων ὑπομείνας ἰδίας, ἔσχατον δὲ τὴν ῥίνα τμηθεὶς, καὶ τὴν κεφαλὴν καταφλεχθεὶς, εὐχαριστῶν καὶ προσευχόμενος, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Θεοῦ ἐπινεύσεις, τὸ πῦρ ἐσβέσθη τὸ εἰς ἀπώλειαν, ἐξαφθέν σοι Θεόφρον· ἐξ οὐρανοῦ γὰρ βροντὴ ἠκούετο, καὶ χιονώδεις σταγόνες ἐπέμποντο, τοὺς ἀγνοοῦντας αὐτὸν κατακαλύπτουσαι.

Εὐτόνως ξεόμενος, εὐῶδη μύρα Μάρτυς ἀπέπεμπε· εἰς ὁσμὴν παθημάτων, τοῦ κενωθέντος καὶ γὰρ ἐπέδραμες, Λόγου καὶ Κτίστη, πρὸς ὃν ἀνεκραύγazes· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ο βίος σου ἄμωμος, ἡ μαρτυρία Σοφὲ πανθαύματος, καὶ σωτήριος πᾶσι, τοῖς προσιοῦσιν ἢ τῶν λειψάνων σου, ἀγία θήκη, ἰάσεις πηγάζουσα, καὶ μολυσμοῦ τῶν παθῶν πολλοὺς ἐξαίρουσα.

Θεοτοκίον.

Νοήσαντες πόρρωθεν, σεπτοὶ Προφῆται τοῦ μυστηρίου σου, τὸ ἀπόρρητον βάθος, ποικιλοτρόπως πᾶσιν ἐτράνωσαν, τὴν σὴν λοχείαν Παρθένε κραυγάζοντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Χεῖρας πετάσας Ἐνδοξε, πρὸς Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, μέσον τοῦ πεδίου, προσπαλαίων λέσιν, ἀπήμαντος ἔμεινας, ὡς ὁ Προφήτης πρὶν Δανιὴλ, Ἄγγελον αἰεὶ, περιφρουρῶντά σε ἔχων, καὶ μέλπων ἀνενδότης· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αλογωτάτως βλέπων σε, ὑπ' ἀνόμων κρινόμενον, θῆρ ὁ πρὸς τὴν σὴν, εὐτρεπισθεὶς ἀπώλειαν, τρανῶς ἀποφθέγγεται, παντοδυναμῶν νεύματι, καὶ τὰ μεγαλεῖα, τοῦ Σωτῆρος κηρύττει, ἐκπλήττων τοὺς βοῶντας· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ρώμη Θεοῦ καὶ χάριτι, τὸν ἀγῶνα τὸν μεγιστον, Μάρτυς διανύσας, τῶν στεφάνων ἔτυχες, τῆς νίκης γηθόμενος· καὶ τοῖς χοροῖς ἠρίθμηςαι, πάντων Ἀποστόλων, καὶ Ἀγίων Μαρτύρων μεθ' ὧν βοᾷς ἀπαύτως· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Γνηλατῶν Πανεύφημε, τοῦ Χριστοῦ τὰ πάθηματα, ἠθλήσας νομίμως, ὡς Χριστοῦ διάκονος, καὶ χλαῖναν ἐφοίνιξας, μαρτυρικοῦ ἐξ αἵματος· ἦν περ στολισθεὶς, βασιλικῶς εἰς τὰ ἄνω, βασιλεία μετέστης, ἐν χαρᾷ ἀναμέλπων· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Νεινεκρωμένην δὴγματι, τὴν ψυχὴν μου τοῦ ὄφους, μόνη προφανῶς, ἢ τὴν ζωὴν κηύσασα, πανάμωμε ζώωσον, καὶ ἐνεργεῖν εὐόδωσον, τὰ τοῦ δι' ἡμᾶς, ἐκ σοῦ τεχθέντος Παρθένε, θελήματα βοῶσαν· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

• **Ε**πταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἰδὼν, τῷ Δημιουργῷ καὶ Λυτρωτῇ ἀνεβόα· οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Γάσεις ἀναβλύζεις παντοδαπάς, καὶ νοσήματα παύεις βαρύτατα, πρὸς τοῦ Χριστοῦ, χάριν κομισάμενος ἀληθῆ, καλῶς ἀγωνισάμενος, καὶ καταπαλαίσας τοὺς δυσμενεῖς, Θεόφρον Ἀθλοφόρε, Ἀγγέλων συμπαλῖτα, καὶ τῶν Μαρτύρων ἀκροθίνιον.

Ωραῖος τοῖς ἀγῶσιν ἀποφανθεὶς, πρὸς ὠραίου νυμφῶνας ἐσκήνωσας, ἀποτμηθεὶς, ἔιφει τὴν ἀγίαν σου κεφαλὴν· ἦν Ἰησοῦς κατέσπεψε, νίκης διαδήματι εὐπρεπεῖ, Φωστήρ τῆς Ἐκκλησίας, κραταίωμα καὶ κλέος, τῶν εὐσεβῶς μακαριζόντων σε.

Συνέτριψας τὰ κράτος τοῦ πονηροῦ, Εὐτυχῇ Ἀθλοφόρε πανεύφημε, καὶ κατ' αὐτῷ, τρόπαιον ἐστήσω νεανικῶς· καὶ νικητὴς πανάριστος, ἤδη χρηματίζεις ἐν οὐρανοῖς, πῶ θρόνον τῆς Τριάδος, πολλῇ σὺν παρρησίᾳ, λελαμπρυσμένος παριστάμενος.

Η μνήμη σου ἡ θεία καὶ φωταυγής, ὑπὲρ ἥλιον πᾶσιν ἐξέλαμψε, φωτιστικαῖς, λάμψεσι φωτίζουσα τοὺς πιστῶς, καὶ εὐσεβῶς ἐκάστοτε, ταύτην ἐορτάζοντας Εὐτυχῇ· ἐν ἧ σε δυσωπαῦμεν, ὡς ἔχων παρρησίαν, τὴν σωτηρίαν ἡμῶν αἰτησαι.

Θεοτοκίον.

Φωνὴν σοι προσφωνοῦμεν τοῦ Γαβριὴλ· Χαῖρε γῇ ἐκλεκτῇ· Χαῖρε τράπεζα, χρυσοειδής· Χαῖρε τῶν ἀνθρώπων καταφυγή· Χαῖρε Μαρτύρων καύχημα· Χαῖρε τῶν Ἀγγέλων ἡ χαρμόνη, Ἀγία Θεότοκε, κραταίωμα τῶν πίστει, εἰλικρινῶς μακαριζόντων σε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς
» κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὦφθη
» τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ
» σου γέγονεν, εὐρυχωρότερα τῶν οὐρανῶν· διό
» σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, τα-
» ξιαρχίαι μεγαλύνουσιν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες,
καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΕ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς ἐπανόδου τοῦ Λειψάνου τοῦ Ἀγίου
Ἀποστόλου Βαρθολομαίου· καὶ μνήμη τοῦ
Ἀγίου Ἀποστόλου Τίτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἀγίου
Βαρθολομαίου τρία.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τὸν πολύφωτον ἥλιον, τὸν ἀστέρα τὸν ἄδυ-
τον, οὐρανὸν τὸν ἔμψυχον, διηγούμενον,
δόξαν Θεοῦ τὴν σωτήριον, τὸ ἔνθεον κήρυγμα,
τὸν φωστῆρα τῶν ἐθνῶν, ποταμὸν τὸν προχέον-
τα, ρεῖθρα γνώσεως, καὶ ἀρδεύοντα πάντων τὰς
καρδίας, μακαρίσωμεν γνησίως, Βαρθολομαῖον
τὸν ἔνδοξον.

Αἱ πορεῖαί σου ὦφθησαν, ἐν θαλάσῃ Ἀπό-
στολε, ὑπὲρ νοῦν ἀνθρώπινον φανερούμε-
ναι· ἀπορρίφεις γὰρ σὺν λάρνακι, πρὸς Δύσιν
ἐξέδραμες, ἐξ Ἑώας εὐκλεῶν, ἐπομένων Μαρ-
τύρων σοι, ἐκατέρωθεν, καὶ τιμὴν ποιουμένων
ἐπινεύσει, τοῦ Δεσπότη τῶν ἀπάντων, Βαρθο-
λομαῖε Ἀπόστολε.

Τὴν ὑγρὰν ἐπιβάσει, θαυμασίαις ἡγίαςας,
καὶ πρὸς νῆσον ἔφθασας τῆς Λιπάρεως,
μύρα πηγάζων ἀοίδιμε, καὶ πάθη ἀνίατα, θε-
ραπεύων καὶ σωτὴρ, τῶν ἐκεῖσε γενόμενος, καὶ
προσφύγιον, καὶ προστατῆς καὶ ρύστης πρὸς
τὸν πάντων, Βασιλέα καὶ Σωτῆρα, Βαρθολο-
μαῖε, Ἀπόστολε.

Καὶ τῷ Ἀγίου Τίτῃ τρία. Ἐδωκας σημείωσιν.

Μίαν τρισυπόστατον, ἀνακηρύττων Θεότητα,
τὴν πολύθεον θαλάσσαν, ἐθνῶν διατάρα-
ξας, καὶ γαληνοτάτους Μάκαρ πρὸς λιμένας,
τοὺς νηχομένους τῷ βυθῷ, τῆς ἀθείας σὺ ἐγκα-
θώρμισας· ἐντεῦθεν τὴν οὐράνιον, ἀντιμισθίαν

ἀπείληφας, δυσωπῶν τὸν φιλόανθρωπον, ὑπὲρ
τῶν ἀνυμνούντων σε.

Θείαις ἀναλάμψεσι, καταυγασθεὶς τὴν δια-
νοιαν, ὡς ἀκτὶς συμπεπόρευσαι, ἡλίῳ φω-
τίζοντι, τὰ ἐσκοτισμένα, Παύλῳ Θεῷ Τίτε·
καὶ σὺν αὐτῷ πᾶσαν τὴν γῆν, τῆς βαθυτάτης
νυκτὸς ἀπήλλαξας· διό σε μακαρίζομεν, ὡς Ἱε-
ράρχην θεόληπτον, ὡς Ἀπόστολον ἔνθεον, πρεσ-
βευτὴν ὡς θερμότατον.

Κρήτης ἐξορμώμενος, καὶ ἐν αὐτῇ ἀφικόμε-
νος, ἀρράγῃς ὡς θεμέλιον, ἐν ᾗ ἐξερέετο,
ὀρθοτάτῃ πίστει, τῇ οἰκοδομίᾳ, ἐπωκοδόμησε
πιστοῖς, τῆς οὐρανίου θείας δυνάμεως, ὁ Τίτος
ὁ μακάριος, ὁ τῆς πατρίδος πρωτόθρονος, ὁ τῷ
Παύλῳ συνέκδημος, τῶν πιστῶν ἡ παράκλησις.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Εστησας ἐν θαλάσῃ τὸ ὄρμημα, πολυχρό-
νιος νεκρὸς, καὶ τὴν τρίβον σου ἐν ὕδασι
πολλοῖς, Βαρθολομαῖε πανεύφημε, Ἀνατολῆς ἐ-
ξορμώμενος· Δίκαιοι γὰρ εἰς αἰῶνας ζῶσι, προ-
νοία τοῦ σοῦ Διδασκάλου Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν· ὃν ἰκέτευε Ἀπόστολε, δωρηθῆναι ἡμῖν
τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Τοῦ Ἀγίου Τίτου.

Τῆς ἐκλογῆς τοῦ σκεύους, Παύλου θεοκλήρυ-
τος, φοιτητῆς γενόμενος, καὶ μνηθεὶς τὰ
θεῖα παρ' αὐτοῦ διδάγματα, εἰς τὰ ἔθνη πρὸς
πίστιν ἀπεστάλης, ἐπιστρέφειν καὶ φωτίζειν,
τῇ αἴγλῃ τῶν λόγων σου· ὅθεν εἰς τὰ πέρατα
διέδραμες, Ἀπόστολε Τίτε, εὐαγγελιζόμενος
πᾶσι τὸν σαρκωθέντα Θεόν· ὃν καθικέτευε, τῷ
σωθῆναι τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν αἰσέ-
βαστον μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Παρθένε παναμώμητε, ἰκέτευε ὃν ἔτεκες, οἱ-
κτερεῖσαι, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν, καὶ τῇ
μερίδι τάξαι, τῶν ἐκλεκτῶν ἐν ὥρᾳ, τῆς δίκης
ἄκρα ἀγαθότητι.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Απόστολοι Ἅγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι
Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, αἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχης, καὶ τῶν Ἀγίων οἱ παρόντες δύο, ποῖημα Θεοφάνους ἀμφοτέρω.

Ὁ Κανὼν τῷ Ἀγίῳ Βαρθολ., ὃ ἡ Ἀκροσιχίς Ὑμνοῖς γεραίρω τὸν καλὸν μου προστάτην.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Υπέρτιμον λίθον σε, ζωῆς ἡ πέτρα ἀνέδειξεν ἐν ᾧ ἐδωμήσατο, τὴν Ἐκκλησίαν αὐτοῦ, Βαρθολομαῖε, Ἀπόστολε Δεόπτα· ὅθεν σε γεραίρομεν, καὶ μακαρίζομεν.

Μεγάλως μυῆσάν σε, τὰ ὑπὲρ νοῦν καὶ διανοίαν, σοφίαν εὐράμενος, τὴν ἐνυπόστατον, ἀπεμώραντας, Ἑλλήνων τὴν σοφίαν, σοφίσας τὰ πέρατα, Δείοις διδάγμασι.

Νεκρὸς ἐπιτύμβιος, θαλασσοπόρος γεγένησαι, ταῖς Θεαῖς προσάξεις καταπειθόμενος· καὶ ὡς ἥλιος, πρὸς Δύσιν ἐξ Ἑώας, Ἀπόστολε ἔφθασας καταφωτίζων αὐτήν. Θεοτοκίον.

Οπλήρης κεκένωται, ὁ προαιώνιος ἄρχεται, ἐκ Κόρης Δεόπαιδος ἀποτικτόμενος· ὃν ἐκήρυξας, ἐν δύο ταῖς οὐσίαις, μιᾷ ὑποστάσει δέ, Θεομακάριστε.

Ὁ Κανὼν τῷ Ἀγ. Τίτῳ, ἔχων Ἀκροσιχίδα ταύτην Παύλου μαθητὴν Τίτον ὕμνῳ προφρόνως.

Ἦχος καὶ Εἰρμός ὁ αὐτός.

Παντοίοις χαρίσμασι, καταπλουτίασα χάρις σε, τῷ Πνεύματος κήρυκα, Δεῖον Ἀπόστολον, εἰς τὰ πέρατα, κηρύττοντα, ἐκπέμπει, τοῦ Λόγου τὴν σάρκωσιν, Τίτε αἰοῖδιμε.

Αὐγὴν Θείας χάριτος, εἰσδεδεγμένος ἐξήστρας, ὡς ἥλιος Πάνσοφε, ταῖς ἐν τῷ σκότει ψυχαῖς· ἃς ἐφώτισας, ἐξαίρων ἀμαρτίας, δουλείας λυτρούμενος, πλάνης μακάριε.

Υπάρχων ἀνάπλεως, τῶν χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος, ὁ Παῦλος ὁ πάνσοφος σὲ προχειρίζεται, καὶ διάκονον, καὶ Δεῖον ὑποφήτην, καὶ πίστεως κήρυκα, Τίτε Δεσπέσιε. Θεοτοκίον.

Λυτρούμενος ἔλαμψε, σοῦ ἐκ νηδύος ὁ Κύριος, τοῦ κόσμου τὰ πέρατα, πλάνης Δεσνυμφε· ὃν ἐκέτευσεν, καὶ πάντοτε δυνώπει, σωθῆναι τοὺς πίστευσεν, Κόρη γεραίροντας.

Τοῦ Ἀγ. Βαρθολ. Ὡδὴ γ'. Τῶν ἁγίων ὕμνολόγος.

Ισχυρὰν παράκλησίν σε εὕρον· καὶ φῶς καὶ δεινῶν ἀπαλλαγὴν, Βαρθολομαῖε πάνσοφε, οἱ πλοῖνη συνεχόμενοι, καὶ ἀθείας ζόφωσιν, φρενοβλαβῶς περικείμενοι.

Στάμα γεγανῶς Θεοῦ τοῦ Λόγου, ἐκ στόματος λυκοῦ νοητοῦ, λαοὺς ἐφύσως ἐνδοξε,

προσαγαγὼν τῷ Κτίσαντι, διὰ λουτροῦ Βαπτίσματος, Βαρθολομαῖε αἰοῖδιμε.

Πλώσση σου πυρίνη καταφλέξας, τῆς πλάνης τὴν ὕλην τὴν πικράν, κεχερσωμένας Πάνσοφε, καρδίας κατενέωσας, καὶ γεωργεῖν οὐράνια, νοήματα παρεσκεύασας. Θεοτοκίον.

Εκ σοῦ ὑπὲρ λόγον Θεὸς Λόγος, τεχθῆναι εὐδόκησε σαρκί, Παρθενομῆτορ ἄχραντε μαθητὴν ἐκλεξάμενος, καὶ ὑπηρέτην γνήσιον Βαρθολομαῖον τὸν ἐνδοξον.

Τοῦ Ἀγίου Τίτου. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Οὐκ ἐν σοφίᾳ, μωραίνεσθαι αὐτῇ τοὺς προσέχοντας, ἀλλὰ γνῶσει ἀληθείᾳ, τὴν ἀγνοσίαν Μακάριε, ψυχῶν ἀπεδίωξας, τῶν προσρεχόντων σοι.

Υλομανῆσαν ἀθείας ἀκάνθαις τὴν ἄρουραν, παγκληρίας τῶν ἐθνῶν, δρεπάνῃ Δεῖα ἐκάθρηας, γνῶσεως τὰ σπέρματα, καταβαλλόμενος.

Μίαν κηρύττων, ἐν τρισὶ, τοῖς προσώποις Θεότητα, ἀπεδίωξας ἀχλὺν, πολυθείας Μακάριε, Δεῖαν πρὸς ἐπίγνωσιν, ἄγων τὰ πέρατα. Θεοτοκίον.

Αγιωτέραν, τῶν Ἀγγέλων καὶ πάσης τῆς κτίσεως, ἀνωτέραν ὁ ἐκ σῆ, σαρκὶ τεχθεὶς σὲ εἰργάσατο· ὅθεν σε ὡς Δεσποιναν, πάντων γεραίρομεν. Ὁ Εἰρμός.

• Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ
• Οὐ καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πατρός, ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Χριστέ· σὺ γὰρ
• ἐστὶν Ἅγιος, πλήν σου φιλόνηρωπε.

Κάθισμα τοῦ Ἀγίου Βαρθολομαίου.

Ἦχος α'. τὸν Τάφον σου Σωτήρ.

Η καθόδος τῶν σῶν, παναγίων Λειψάνων, ὑπόθεσις ἡμῖν, ἐορτῆς φαειροτάτης, πανεύφημε γέγονε, τῷ Κυρίῳ Ἀπόστολε· ἦν γεραίροντες, εὐσεβοφρόνως τιμῶμεν, σὲ τὸν ἄδυστον, Βαρθολομαῖε λαμπτήρα, Χριστὸν μεγαλύνοντες. Δόξα, τῷ Ἀγίῳ Τίτῳ. Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Ωσπερ ἄστρον ἡλίῳ συμπορευθεὶς, παναοῖδιμε Τίτε Παύλῳ σαφῶς, τὴν γῆν ἐφωτίσατε, καὶ τὸ σκότος ἐλύσατε· ἐν τῇ Κρητῶν δὲ νήσῳ, εἰσδυσας μακάριε, διὰ θανάτου πάσιν, ἀδύτῃς κατέλιπες, Δείας ὡς ἀκτῖνας, τοὺς σοὺς πόνους καὶ λόγους· ὑφ' ὧν ἐλλαμπόμενοι, εὐσεβῶς σε γεραίρομεν, καὶ συμφώνως βαῶμεν σοι. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἁφρῶν δωρησασθαι, ταῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Χαῖρε θρόνε· πυρίμορφε τοῦ Θεοῦ· χαῖρε καὶ ἡ καθεδρὰ βασιλικὴ κλίνη πορφύρα·

στρωτε· χρυσοπόρφυρε θάλαμε· χλαμύς ἀλουργόχρος· τιμαλφέστατον τέμενος· ἀσπραπηφόρον ἄρμα· λυχνία πολύφωτε· χαῖρε Θεοτόκε, δωδεκάτειχε πόλις, καὶ πύλη χρυσήλατε, καὶ παστάς ἀγλαόμορφε, ἀγλαόχρυσε τράπεζα, Θεοκόσμητον σκηνώμα· χαῖρε ἐνδοξε νύμφη ἡλιοστάλακτε· χαῖρε μόνη ψυχῆς μου διάσωσμα.

Τοῦ Ἀγ. Βαρθολ. Ὡδὴ δ'. Τὴν ἀνεξιχνίασον.

Ρῆσις πέρας εἴληφε προφητικὴ· φῶς γὰρ εἰς ἔθνων περιποίησιν, ὁ Θεηγόρος, ἐπορεύθη Μαθητῆς, καταφωτίζων ἅπαντα, τὰ τῆς οἰκουμένης πληρώματα.

Αἶγλη φωτιζόμενος Θεαρχικῇ, θείαν κατὰ μέθεξιν δεύτερον, φῶς καθωράθης, λειτουργήσας προφανῶς, τῷ δὲ ἡμᾶς παχύτητι, σώματος φανέντι Ἀπόστολε.

Ινα διαβάσῃς ἀγιασθῇ, θάλασσα λιθίνῃ ἐν λάρνακι, ταύτῃ ἐπέβης, ἐξ Ἑώας πρὸς Δυσμας, τὰς θαυμαστάς κινήσεις σε, ὡς Βαρθολομαῖε ποιούμενος. Θεοτοκίον.

Ως τὸν ἀνερμήνευτον ὑπερβολῇ, πλούτου εὐσπλαγγνίας κυήσας, ἀνερμηνεύτως τοὺς πτωχεύσαντας ἡμᾶς, τῇ ἀμαρτίᾳ Πάναγνε, θείαις δωρεαῖς καταπλούτισον.

Τοῦ Ἀγίου Τίτου. Ὁ καθημένος ἐν δόξῃ.

Θησαυρῶν ἐξ ἀνεκῶτων, ἀρυόμενος πάνσοφε, πενομένης φρένας, πλούτου ἀληθείας ἀνέπλησας νενεκρωμένας, καρδίας ἀνεζώωσας, ἀγνωσίας, διώκων ἀχλὺν Παναοίδιμε.

Η τοῦ Παύλου σε σαγήνη, τῇ προνοίᾳ τῆς χάριτος, σαγηνεύει· τίτε, μέλλοντα προθύμως εἰς ὕστερον, σοῦ τῷ ἀγκίστρῳ τοῦ λόγου ἔθνη πάμπολλα, ἀνελκύσειν, ἀπάτης βυθῶ πρὸς εὐσέβειαν.

Τῷ κλεινῷ ὡσπερ ἀρνίον, θείῳ Παύλῳ ἐπόμενος, τοὺς βαρεῖς ἐκ μέσου, λύκους Θεηγόρε ἀπήλασας· τὰ τῶν εἰδώλων τεμένη κατηδάφισας, καὶ ναοὺς Θεοῦ, τοὺς γηγενεῖς ἀπετέλεσας.

Θεοτοκίον.

Η Ἀγία Θεοτόκος, ἡ σκηνὴ ἡ ἀμάλυντος, τοῦ φωτός ἡ πύλη, τράπεζα καὶ στάμνος ἡ πάγχρυτος, τὸ ἀλατόμητον ὄρος καὶ κατασκιον, ὡς χωρήσας, τὸν Πλάστουργον μακαρίζεται.

Τῆ Ἀγ. Βαρθολ. Ὡδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Τοὺς πόδας κτησάμενος, ὠραίους τῷ κηρύγματι, πᾶσιν ἀγαθὰ εὐηγγελίσω, πᾶσιν εἰρήνην μάκαρ ἐκήρυξας, ἔχθρας παλαιὰς ἀλλοτριῶν, θείαις εἰσηγήσεσι, τῷ Σωτῆρι Ἀπόστολε.

Ο λόγος σου ἱάμα, τοῖς δεξαμένοις γέγονεν, ὅφρως ἰὸν θανατηφόρον, Βαρθολομαῖε· γῆ δὲ κατέστραπται, ἡ τῶν ἀσεβῶν προφητικῶς, ταῖς ἀναμοχλεύσεσι, τῶν πανσόφων δογμάτων σου.

Νεκρὸς πολυήμερος, ζωὴν πηγαίων ἀφθονον, νῶτοις ἐποχοῦμενος θάλασσης, Βαρθολομαῖε θείοις σὺν Μάρτυσιν, ἀπειρα πελάγη διελθὼν, νήσῳ τῆς Λιπαρέως, προσωρμίσθης θεόπνευστε. Θεοτοκίον.

Κυρίως δοξάζω σε, Θεοῦ Μητέρα πάναγνον, Χαῖρέ σοι κραυγάζων τοῦ Ἀγγέλου, εὐλογημένη Θεοχαρίτωτε, ἀκουσμα καὶ λαλήμα φρικτὸν, ξένον ἐνδιαίτημα, τοῦ Δεσπότης τῆς κτίσεως.

Τοῦ Ἀγίου Τίτου. Ἀσεβεῖς οὐκ ἔφονται.

Νεμομένην ἔστησας, κακίας τὴν πληγὴν, τῶν ἔθνων Μάκαρ τὰς ψυχὰς, τῷ νοστήμῳ ἄλατι, τῶν θείων λόγων σου, ἰατρὸς ὡς ἄριστος, ὡς τῆς χάριτος διάκονος.

Ταῖς τῇ Παύλου νεύσεσιν, ὑπείκων εὐμενῶς, σὺν αὐτῷ τὴν ὑπ' οὐρανόν, διατρέχεις πάνσοφε, λόγον τῆς γνώσεως, εὐαγγελιζόμενος, Θεοκήρυξ πανσεβάσμιε.

Ισουργὸν ὁμάθρονον, τὸν Λόγον τῷ Πατρὶ, ἐκδιδάσκων ὅσα σοφὸς, Θεηγόρε ἔπεισας τοὺς ματαιόφρονας, τῶν εἰδώλων ἀπασαν, τὴν ἀπάτην ἀποκροῦσθαι. Θεοτοκίον.

Τὴν ἀγνὴν ἀγνεύοντι, τιμήσωμεν νοῖ, καλλογὴν τὴν τοῦ Ἰακώβ· καὶ ἐνθέοις πράξεσι καλλυνόμενοι, εὐσεβῶς ὑμνήσωμεν, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τῆ Ἀγ. Βαρθολ. Ὡδὴ ζ'. Τὴν θείαν ταύτην.

Ακτὶς Ἡλίου τῇ λάμπαντος, τῷ κόσμῳ διασώματος γέγονας, ταῖς σελασφόροις σου, διδασκαλίαις Ἀπόστολε, ἀποδιώκων νύκτα, πλάνης παλύθεον.

Λαοῖς Θεοῦ τὸ σωτήριον, ἐτράνωσας σαρκοῦς ὁμοιώματι, ἐμφανιζόμενον, διὰ πολλὴν ἀγαθότητα, Βαρθολομαῖε κήρυξ, ἔθνων Ἀπόστολε.

Οδοῦ τὴν θάλασσαν ἔσχηκας, καὶ τρίβους ἐφ' ὕδατων πεποίηκας, καὶ οὐκ ἐγνώσθη σου, τούτοις τὰ ἔχνη ἐν Πνεύματι, ὡς ὁ Δαυὶδ προέφη, μάκαρ Ἀπόστολε.

Θεοτοκίον.

Ναὸς τῆς δόξης γεγένησαι, καὶ πύλη ταῦ φωτὸς ἐχρημάτισας, ὄρος κατασκιον, τέρας Προφήταις ἀδόμενον, Παρθενονμήτορ· Κόρη, Θεοχαρίτωτε.

Τοῦ Ἀγίου Τίτου. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ο Παῦλος, ὁ τοῦ κόσμου ἀνέσπερος ἥλιος, σέ ὡς ἀκτῖνα ἐκπέμπει, φωτοβόλον Μάκαρ τὰς ἐν τῷ σκότει, τῆς ἀγνοίας, καθευδούσας καρδίας φωτίζουσιν.

Ναμάτων, ζωηρόντων ὑπάρχων ἀνάπλεως, ρείθροις ἐνθέων δογμαίων, τοὺς χειμάρρους Μάκαρ τῆς ἀγνοίας, κατακλύζεις, καταρδεύων ἐθνῶν τὰ συστήματα.

Θεοτοκίον.

Υμνοῦσι, γενεαὶ γενεῶν σε πανύμνητε· τὸν ὑπερύμνητον Λόγον, τοῦ Θεοῦ γὰρ ἔτεκες ὑπὲρ λόγον· ὃν δοξάζει, καὶ βροτῶν καὶ Ἀγγέλων τὰ τάγματα.

Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
• κεκαθαρμένη, τῷ δὲ οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
• σου ρεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον τοῦ Ἀγίου Βαρθολομαίου.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ωφθης μέγας ἥλιος, τῇ αἰκουμένη, διδασκάλων λάμπει, καὶ θαυμασίων φοβερῶν, φωταγωγῶν τοὺς τιμῶντας σε, Βαρθολομαῖε, Κυρίου Ἀποστόλε.

Ἔτερον τοῦ Ἀγίου Τίτου.

Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τοῦ Παύλου δειχθεὶς, συνόμιλος Ἀπόστολε, σὺν τούτῳ ἡμῖν, τὸν λόγον προκατέγγειλας, τῆς ἐνθέου χάριτος, μυστολέκτα Τίτε μακάριε· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Μὴ παύσῃ πρεσβεύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἐπὶ γῆς ὀφθέντα Σωτῆρα καταγγείλας ἐν κόσμῳ, τῆς αὐτοῦ ἀψευδοῦς Θεότητος ἐχρημάτισας φίλος οἰκεῖος καὶ κληρονόμος· ὃθεν πίστει προσπίπτων, σέ ἱκετεύω, ὅπως ταῖς σαῖς ἱεσίσαις παράσχῃς μοι ἄφεσιν, διώκων τὴν ἀχλυῶδη τῆς ψυχῆς μου σκοτόμαιναν ἐνδοξε, τοῦ ἐπαξίως ὑμνήσαί σε, καὶ βοᾷν σοι ἀπαύστως Ἀπόστολε· Μὴ παύσῃ πρεσβεύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΕ'. τοῦ αὐτῆ μηνός, Μνήμη τῆς ἐπανόδου τοῦ Λειψάνου τοῦ Ἀγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου Βαρθολομαίου.

Στίχοι.

• Ἴνα τρυγῶμεν ἄφθονον πιστοὶ χάριν,
• Βαρθολομαῖος εὗρέθη κεκρυμμένος.

Σὸν νέκυν εἰκάδι Βαρθολομαῖε ἐφεῦρον πέμπτη.

Ος θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ! (Ψαλμ. ξζ'. 35) εὐκαιρὸν ἐστὶ καί μοι νῦν ἀναβοῆσαι, διηγήσασθαι προαιρουμένῳ ἐξαίσιόν τι καὶ φρικῶδες τερατούργημα. Ὁ γὰρ Ἅγιος Ἀπόστολος, Βαρθολομαῖος, ἐν διαφόροις τόποις τὸ τοῦ Κυρίου ὄνομα φανερόν τοις ἀνθρώποις ἀνακηρύξας, σταυροῦται ἐν τῇ μεγάλῃ Ἀρμενίᾳ τῆς Ἀνατολῆς. Τοῦτον δὲ καταθέντες ἐν λάρνακι λιθίνῃ οἱ ἐν τῷ τέλει αὐτοῦ πιστοὶ εὗραντες, ἀπέθεντο ἐν Ἀλβανουπόλει. Ὡς δὲ ἡ λάρναξ ἐκείνη ἀενάως τὰς ἰάσεις βλυστάνουσα ἦν, προσέτρεχον οἱ λαοὶ, καὶ ἀπηλλάσσοντο τῶν ἐνοχλούντων παθῶν.

Ταῦτα οὖν βλέποντες οἱ τοῦ διαβόλου ὑπουργοί, ἐμαίνοντο κατὰ τῆς λάρνακος ἐκείνης· καὶ σκεψάμενοί ποτε, ἀπέρριψαν ταύτην, συνέχουσιν καὶ τὸ ἅγιον σῶμα τοῦ Ἀποστόλου, ἐν τῇ θαλάσῃ, σὺν ἑτέροις λάρναξιν Ἀγίων Μαρτύρων τίσσασι. Τοῦτο δὲ ὅλον γίγνετο, ἵνα καὶ ἡ τοσαύτη θαλάσσα, ἣν διήλθον, ἁγιασθῇ δι' αὐτῶν, καὶ οἱ τόποι, καθ' οὓς ἡ θεία χάρις αὐτοὺς διεμέρισεν, εὐλογηθῶσι, καὶ ὁ Θεὸς θαυμαστωθῇ ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ, κατὰ τὸ γεγραμμένον.

Τοὺς γὰρ μεγάλους τοῦ Πόντου ὑποπλεύσας κέλπους ὁ Ἀπόστολος, καὶ τὰ στενὰ τοῦ Ἑλλησπόντου παραδραμὼν βάθη, τὸ Αἰγαῖον τε καὶ τὸ τοῦ Ἀδρίου κατέλαβε πέλαγος, καὶ τὴν τῶν Σικελῶν περιφανῆ τε καὶ μεγίστην ἐν εὐωνύμοις καταλιπὼν νῆσον, ἔχων συνεπομένους αὐτῷ καὶ τοὺς ἐν ταῖς ἑτέροις λάρναξιν καλλινίκους Μάρτυρας, Παππιανόν, Λουκιανόν, Γρηγόριον, καὶ Ἀκάκιον, νήσω τῇ οὕτω καλουμένῃ Λιπάρει, προσωρμίσθη. Ὡς θαυμάσια τὰ ἔργα σου Κύριε! καὶ τίς λόγος ἐξαρκίσει πρὸς ὕμνον τῶν θαυμασίων σου;

Καὶ οἱ μὲν καλλνίκοι Μάρτυρες, οἵά τινα Βασιλία, ἐν ᾧ ἂν ἡρετίσαστο διαναπαύσασθαι, τὸν μέγαν καταλιπόντες Ἀπόστολον, αὐτίκα ἀνθυπενίστησαν, ἔνθα ἂν ἕκαστον ἡ θεία κατασκηνῶσαι εὐδόκησεν πρόνοια. Παππιανόν μὲν εἰς Ἀμιλάν πόλιν Σικελίας, Λουκιανόν, δὲ ἐν Μισσηνῇ, Γρηγόριον ἐν Κολίμῃ πόλει Καλαβρίας, καὶ Ἀκάκιον εἰς Ἀσκάλους, πόλιν οὕτω καλουμένην. Τότε Ἀγάθωνι, τῷ τὴν Ἐπισκοπὴν Λιπάρως εὐθύνοντι, ὁ θείος ἑαυτὸν καταμηνύει Ἀπόστολος· καὶ παρὺς ὁ Ἐπίσκοπος σπεύσας, τὸ μέγα καὶ φρικῶδες ὡς εἶδε τεράστιον, θάμβους πλησθεὶς, « Πόθεν σοι οὗτος, ὦ Λίπαρις, ἀπεφθίγγετο, ὁ πολὺς προσεγίνετο πλοῦτος; ὅντως ἐμεγαλύνθη υπερβαλλόντως καὶ ἐδοξάσθη. Χόρευσον, σκίρτησον, ὑπόδεξαι χερσὶν οἰκείαις, καὶ βόησον πρὸς αὐτόν· Καλῶς παραγέγονας ὁ τοῦ Κυρίου Ἀπόστολος ». Ταῦτα καὶ ἑτέρα οὐκ ὀλίγα ὁ Ἐπίσκοπος εἰπὼν, καὶ ἐγκωμιάσας τὴν τε Ἀπόστολον καὶ τὴν νῆσον, κατέπαυσε τὸν λόγον.

Ἐπεὶ δὲ εἶδε τὴν θείαν ἀποκαταστῆναι λάρνακα καὶ ἐν τόπῳ ἐπισήμῳ, ἐν ᾧ καὶ θείος σηκὸς ἐμελλεν ἀνεγείρισθαι εἰς δόξαν τοῦ πανευφήμου Ἀποστόλου, οἱ μὲν ἔλκοντες αὐτήν, πολλοί, ὑπήκουε δὲ σὺδαμῶς οὐδὲ ἐκινεῖτο ἡ λάρναξ· ἕως ἀποκαλύψει θεία ὁ μακάριος Ἀγάθων, ζεύγος ἀγαθῶν θαμάτων, καὶ λεπτοῖς ἀποδήσας καλωδίσις, τὴν παμμεγέθη ἐκείνην λάρνακα, τῇ τοῦ ἐνοικούντος θυνάμει, εὐκόλως εἴλκυσεν ὅπου τὸ τοῦ Ἀποστόλου ὑπῆρχε θείλημα. Θαῦμα δὲ τι θαύμασι συνείπετο μέγιστον, καὶ πολλοῖς ἴσως τῶν ἀμυήτων τῶν θείων τερατουργιῶν ἀπιστον. Νησιδίου γὰρ, Βουλκάνος μὲν λατινιστί, Πυρρυνόου δὲ ἑλληνιστί ὀνομαζόμενον, καὶ πηγὴν ἔχον νυκτὸς καὶ ἡμέρας ἀναβράζουσαν, ὡς μόνον τὴν τοῦ Ἀποστόλου παρρησίαν ἤσθετο, ἐπειδὴ τῇ ἐγγύτητι,

τὴν Λίπαριν κατέβλαπτε, θεῖα δυνάμει εὐθίως ἀποσυρὲν, ἐπὶ σταδίους μακρὰν ὤχετο, τοῦ παρατυρμού, ὡς περ ποταμίου ρεύματος, μέχρι τῆς σήμερον τὸ θαῦμα ἀνακηρύττοντος. Ὡ παραδόξων θαυμάτων! ὧν ὑπερβαλλόντων τερατουργημάτων! Ποῦ τοιαῦτα ἐν πάσῃ τῇ ὑφ' ἡλίον διέγνωσται; Ἐπειδὴ δὲ ἀνήγειρε καὶ περικαλλῆ ναόν ὁ Ἐπίσκοπος τῷ Ἀποστόλῳ, καὶ ἐν αὐτῷ, ὡς πολῦτιμον θαυματορὸν, τὸ μακάριον ἐκεῖνο καὶ σεβασμίον κατέθετο Λείψανον σὺν τῇ λάρνακι, τίς δύναται ἐξείπειν τὰ ἐκεῖσε ὁσημέραι γινόμενα θαύματα;

Ἐτῶν οὖν πλείστων παραδραμόντων, ἐν ἐσχάτοις καιροῖς, ἐν ταῖς ἡμέραις Θεοφίλου τοῦ Βασιλέως, τοῦ φρουρίου, ἐν ᾧ ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος κατέκειτο, διὰ τὸ πληθυνθῆναι τὰς ἀνομίας ἡμῶν, ὑπὸ τῶν Ἀγερηνῶν συλληφθέντος, καὶ πάσης τῆς νήσου Λιπαρίως ἀοικήτου διαμεινάσης, ὁ τῆς πόλεως Βενένδου Ἄρχων, τὰ ἀποστολικά θαύματα ἀναμαθὼν, πίστει ζεύσῃ πρὸς τὸν Ἅγιον κινήσας, ἐκ τῆς Ἀμαλφινῶν πόλεως ἄνδρας τινὰς ναυσιπόρους προσκαλεσάμενος, καὶ τούτοις χρήματα ἱκανὰ δοῦναι ἐπαγγελάμενος, ἠξίωσεν ἀπελθεῖν, καὶ τὸν πολῦτιμον ἐκεῖνον πρὸς αὐτὸν ἀνακομίσει· θαυματορὸν δὲ καὶ ἐγένετο. Ὁ γοῦν ῥηθεὶς Ἄρχων, ἐκ πολλῆς διαστομῆτος τῆς θαλάσσης ὧν, τουτε τοῦ τόπου Ἐπίσκοπον, καὶ πολλοὺς ἄλλους τοῦ τε Κλήρης καὶ τοῦ πλείστου λαοῦ συγκινήσας, πρὸς ὑπαντὴν ἐξῆλθε τοῦ Ἀποστόλου· οὗ τὸ Ἅγιον Λείψanon ἐν τῇ πόλει Βενένδου ἀγαγὼν, ἐν σεβασμίῳ τόπῳ κατέθετο. Ἐνθα καὶ ἰάσεις ἐπιτελῶν ὁ μέγας Ἀπόστολος πᾶσι τοῖς ἐκεῖσε ἰδεῖκνυτο, εἰς δόξαν τοῦ ὑπεραγαθοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Τίτου, Ἐπισκόπου Γορτύνης τῆς κατὰ Κρήτην, μαθητοῦ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου.

Στίχ. Ἰτω παρ' ἡμῶν καὶ Τίτῳ βραχὺς τίτλος, Τούτου τελευτὴν τὴν ἐν εἰρήνῃ φέρων.

Οὐράνιον δάπεδον λάχες εἰκάδι Τίτ' ἐνι πέμπτῃ.

Τίτος ὁ μακάριος ἐκ Μίνως τοῦ Βασιλέως Κρήτης εἰλκε τὸ γένος, ὡς φησι Ζηνᾶς ὁ Νομικός, ὁ τὸν βίου αὐτοῦ συγγραψάμενος, οὐ μέμνηται ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος Παῦλος. Οὗτος οὖν ὁ μακάριος Τίτος, ἐν ἀρχῇ τοῦ βίου πολλὴν ἐπιδειξάμενος σπουδὴν εἰς τὴν παρα τοῖς Ἑλλήσι θαυμαζομένην παιδείαν, ἥδη εἰκοσαετῆς γεγονώς, ἀκούει φωνῆς ἄνωθεν ἐνεχθείσης αὐτῷ· Τί τε, λεγούσης, δεῖ σε ἐντεῦθεν ἐκδημησαί, καὶ τὴν ψυχὴν σου σῶσαι· οὐ γὰρ ὀνησεῖ σε ἡ παιδεία αὕτη. Ἐτι δὲ βουλόμενος τῆς αὐτῆς ἀκοῦσαι φωνῆς (ἥδει γὰρ τὰς ἐκ τῶν ἀγαλμάτων διὰ φωνῆς διδόμενας πλάνας)· ἐπισχὼν ἔτι χρόνον μικρὸν, προσετάρχη δι' ἐράματος τὴν τῶν Ἑβραίων βίβλον ἀναγνώσαι· καὶ λαβὼν τὴν τοῦ Ἡσαΐου βίβλον, εὗρε ταύτην τὴν περικοπὴν. Ἐγκαινίσθη πρὸς με νῆσοι πολλαί, Ἰσραὴλ σώζεται ὑπὸ Κυρίου σωτηρίαν αἰώνιον (Ἡσ. μί. 40).

Ὁ οὖν Ἀνθύπατος Κρήτης, ὁ καὶ θεῖος τοῦ Ἁγίου Τίτου, ἀκούσας τὴν τοῦ Δεσπότου Χριστοῦ σωτήριον γέννησιν, καὶ τὰς θαυματουργίας, αἷ ἐν Ἱεροσολύμοις καὶ ἑτέροις τόποις ἐποίει, συμβούλους τοὺς πρώτους τῶν ἐν Κρήτῃ λαβὼν, ἀπίστευε Τίτον ἐν Ἱεροσολύμοις, ὡς ἱκανὸν ἔνθα ἀκοῦσαί τε, καὶ εἰπεῖν, καὶ ἐξαγγεῖλαι τὰ ἀκροθιέντα. Ὁ δὲ, παραγενόμενος, καὶ διασαμμένος, καὶ προσκυνήσας τὸν Δεσπότην Χριστόν, διεμείνει ἐν Ἱεροσολύμοις, καὶ τῶν θαυμάτων τοῦ Χριστοῦ γέγονε θεατής. Εἶδε δὲ καὶ

τὰ σωτήρια Πάθη αὐτοῦ, καὶ τὴν Ταφήν, καὶ τὴν Ἀνάστασιν, καὶ τὴν θεῖαν Ἀνάληψιν, καὶ τὴν τοῦ Παναγίου Πνεύματος εἰς τοὺς Ἁγίους Ἀποστόλους ἐπιδημίαν καὶ καθόδον, καὶ πιστεύσας, συνηριθμήθη τοῖς ἑκατὸν εἴκοσι, καὶ τοῖς τρισχιλίοις, τοῖς πιστεύσασιν τῷ Κυρίῳ διὰ τῆς τοῦ Κορυφαίου Πέτρου διδασκαλίας. Εἶτα χειροτονεῖται, καὶ ἀποστέλλεται μετὰ Παύλου διδάσκειν καὶ κηρύττειν τὸ Εὐαγγέλιον.

Παραγίνεται οὖν μετ' αὐτοῦ εἰς Ἀντιόχειαν, καὶ εἰς Σελεύκειαν, καὶ Κύπρον, καὶ Σαλαμίνα, καὶ Πάφον. Καί κεῖθεν εἰς Πέργην τῆς Παμφυλίας, καὶ εἰς Ἀντιόχειαν τῆς Πισιδείας, καὶ εἰς τὸ Ἰκόνιον, εἰς τὸν Ὀνησιφόρου οἶκον. Εἶτα εἰς Λύστραν, καὶ Δέρβην, πανταχοῦ σὺν τῷ Ἀποστόλῳ Παύλῳ τὸν τοῦ Θεοῦ λόγον κηρύττων. Ρουστίλου δὲ, τοῦ ἐπ' ἀδελφῇ γαμβροῦ ὑπάρχοντος Τίτῳ, δευτέρου ἀνύοντος χρόνον εἰς τὴν τῆς Κρήτης ἀρχὴν, παρεγίνοντο ἐν αὐτῇ Παῦλος καὶ Τίτος, ἔνθα Ἐκκλησίαν ἐδείμαντο. Ἐξελθόντες δὲ ἐκ τῆς Κρήτης, ἦλθεν εἰς τὴν Ἀσίαν· καί κεῖθεν συνεκδημῆ τῷ Παύλῳ μέχρι τῆς ἐν Ῥώμῃ αὐτοῦ ὑπὸ Νέρωνος ἀναίρέσεως.

Τὸ δὲ ἐντεῦθεν, ὑπέστρεψεν εἰς Κρήτην, καί κεῖσε ἐπισκόπους καταστήσας καὶ πρεσβυτέρους, καὶ ἐν αὐτῇ ἀποστολικῶς διαπρίψας, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ. Ὁ δὲ σύμπαρ τῆς ζωῆς αὐτοῦ χρόνος γέγονεν ἔτη τέσσαρα καὶ ἐννεήκοντα· ἦν γὰρ ἐτῶν εἴκοσιν ὅτε ἐκ Κρήτης παρεγίνετο εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ἔως τῆς Ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐτέλεσεν ἕνα ἑαυτοῦ, καὶ διέτριψεν ἑτέρους δέκα, καὶ χειροτονηθεὶς Ἀπόστολος ὑπὸ τῶν κορυφαίων Μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ, διήνυσεν κηρύττων τὸ Εὐαγγέλιον ἔτη δέκα καὶ ὀκτώ· καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς νήσοις, ἔτη ἕξ· καὶ ἐν τῇ πατρίδι ἔτη λθ'. ἐκ δὲ τούτων ὁ τῶν εἰρημίων ἐτῶν ἀριθμὸς συγκεφαλαιοῦται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν Μηνᾶ, Ἐπιφανίου, Γενναδίου, καὶ Ἰωάννου, Ἀρχιεπισκόπων Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχ. Ὁ κόσμος ἐκλέλοιπε τῆς Ἐκκλησίας.

Μηνᾶς γὰρ ἐκλέλοιπεν ἐκ τῶν ἐνθάδε.

Στάσας τελευτῆς Ἐπιφάνιος μέθη, Κεῖται τραπεῖς εἰς ὕπνον εὐθύς τῷ κάρῳ.

Ἐπιφανίῳ, Γενναδίῳ ποιμέσι Χριστοῦ, Ἰωάννη τε ὕμνον προσφέρω.

Ὁ μακάριος Μηνᾶς, κατὰ τοὺς χρόνους Ἰουστινιανοῦ τοῦ Βασιλέως, Πρεσβύτερος ἦν τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἁγίας Ἐκκλησίας. Προεβλήθη δὲ Ἀρχιεπίσκοπος ὑπὸ Ἀγαπητοῦ Παπα Ῥώμης, ἀνελθόντος ἐν Κωνσταντινουπόλει· ὅς, Ἀνθιμον τὸν αἰρετικόν, τὸν ἐκ Τραπεζούντος εἰς Κωνσταντινούπολιν ὑπὸ τῶν αἰρετικῶν μετατεθέντα, καθηρηκῶς, τὸν μακάριον χειροτόνηκε Μηνᾶν. Καλῶς οὖν οὗτος ἰθύνας τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ τὸ τοῦτο ποιμνιον ἐπαυξήσας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε. Συνεορταζονται δὲ καὶ οἱ πόρρηθέντες Ἅγιοι Πατέρες.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σὺ πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἀγ. Βαρθολ. Ὠδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Μωρανθεῖσαν τῇ κακίᾳ Παναοίδιμε, τὴν ἀνθρωπότητα, νοστήμῳ ἁλάτι, ἰάσω τῶν

λόγων σου, καὶ ψάλλειν ἔπεις· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Οὐρανὸς ὡς ὑψηλότατος γενόμενος, δόξαν Θεοῦ νοητῶς, ὑψηλοτάτῃ φωνῇ, κηρύττεις ὡς ἔνθεος, Μάκαρ Ἀπόστολος, ὃ κραυγάζομεν· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Υφαντὸν τῆς Θείας χάριτος ἱμάτιον, Μάκαρ ἐνέδυσας, τοὺς γυμνωθέντας τὸ πρὶν, κακία τοῦ ὄφεως, καὶ ψάλλειν ἔπεις· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Προστασίαν σε καὶ τεῖχος καὶ ἀντίληψιν, καταπλουτήσαντες, Θεογεννητορ ἀγνή, οἱ δοῦλοί σου πάντοτε, πίστει, βοῶμεν σοί· Χαῖρε γέφυρα, ἡ πρὸς Θεὸν μεταίγουσα, τοὺς ἐκ γῆς εὐλογημένη.

Τοῦ Ἁγίου Τίτου. Ὁ διασώσας ἐν πυρί. **Μ**ίαν Θεότητα ὑμνεῖν, μίαν κυριότητα σέβειν, Τίτος διδάσκων τοὺς βροτοὺς, πολυθέου μανίας ἀπάλλαξεν, εὐσεβῶν ἀνακραζόντας· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Νενεκρωμένη τῇ ψυχῇ, ἄψυχον οἱ σέβοντες ὕλην, τὸν νεκρωθέντα δι' ἡμᾶς, ζωοδότην Θεὸν κατενόησαν, ὑπὸ σοῦ παιδευόμενοι, Μαθητὰ καὶ μυστολέκτα τῶν ἀπορρήτων.

Ὡς ἀληθείας ὑπουργός, ψεύδους καθαιρέτης ἐφάνης· καὶ ὡς τοῦ Παύλου μαθητῆς, διωγμοὺς καὶ κινδύνους ὑπέμεινας, σὺν αὐτῷ μέλπων· Ἐνδοξε· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Πεποικιλμένη ἀρεταῖς, τῇ Παμβασιλέως παρέστῃ, ἐκ δεξιῶν τῇ ἐκ τῶν σῶν, σαρκωθέντος αἱμάτων Ἀνύμφευτε, ἐκτενῶς ἱκετεύσας, λυτρωθῆναι ἀπὸ πάσης ἡμᾶς ἀνάγκης.

Τοῦ Ἁγ. Βαρθολ. Ὡδὴ ἡ Παῖδας εὐαγεῖς. **Ρ**εῖθραις προσκλυζόμενος ἐνθέοις, Ἐδέμ προταμὸς ὡς ἐκπεπόρευσαι, ἄρδων τὴν ὑψηλὴν, ταῖς διδασκαλίαις σου, καὶ τὰ τῆς πλάνης ὕδατα, ξηραίνων χάριτι, καὶ κρίζων· Τὸν Σωτῆρα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Ὁ Λόγος ὡς Θεῖον Θεολόγον, τὰ λόγου ἐπέκεινα μύησας σε, βέλος ὡς σωτήριον, κόσμῳ ἐξαπέστειλε, κατατιτρώσκων σύστημα, δυσμένε· Ἐνδοξε, καὶ σώζων τοὺς πιστῶς μελωδοῦντας, καὶ ὑπερυψοῦντας, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σταλάζον ὡς ὄρος ἀνεφάνης, τὸν Θεῖον γλυκασμὸν Ἀξιοθαύμαστε, θάλασσαν διέσχισας,

τρίβον μετὰ θάνατον, ταῖς Θεϊκαῖς δυνάμεσι προσπεραιούμενος, τὰ ταύτης ἀποντίστως πελάγη, σὲ δορυφορούντων, γενναίων Ἀθλοφόρων. Θεοτοκίον.

Τοὺς νόμους τῆς φύσεως λαθοῦσα, καὶ τίς κτεῖς καὶ μένεις ἀειπάρθενος· Λόγον γὰρ ἐκύησας, ἄνθρωπον γενόμενον, ὑπερβολῇ χρηστότητος, ὃ πάντες κρίζομεν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἁγίου Τίτου. Ὁ αὐτὸς Εἰρμός. **Ρ**ανίσιν αἱμάτων σου ἐσθῆσθῃ, τὸ πῦρ τῆς ἀπάτης τὸ ἀλλότριον νόσον ἐδιώχθησαν, δαίμονες ἠλάθησαν, τῇ πρὸς Θεὸν δεήσει σου, Τίτε Ἀπόστολε· διό σε ὡς θανάποντα Θεῖον, τοῦ παμβασιλέως Χριστοῦ ἀνευφημοῦμεν.

Ὁλος τῷ Θεῷ, ἱερωμένος, καὶ Θεῖαις ἡγλαῖσμένος Τίτε χάρισι, Λόγον τὸν σωτήριον, πᾶσι διетράνωσας, τὸν ἀλογίας πάνσοφε, ἡμᾶς ῥυσάμενον, τοὺς πίστει ἀληθεῖ εὐλογῶντας, καὶ ὑπερυψοῦντας αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Φωτὸς καθαρῶτατον δοχεῖον, ἐγένου καταφωτίσας τὴν ὑψηλὴν, Θεῖαις ἀμαρύγμασι, Τίτε ἀξιάγαστε· καὶ ἀμαυρώσας ἐνστασιν, παρανομούντων ἐχθρῶν, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε ἐβόας, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Θεοτοκίον. **Ρ**ομφαία ἡ πάλαι στρεφομένη, τὰ νῶτα Παρθένε νῦν μοι δίδωσι, Λόγον ὅτι ἔτεκες, σάρκα περικείμενον, καὶ ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσι κατανοούμενον· ὃν τρέμουσιν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, καὶ δοξολογοῦσι βροτοὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός. **Π**αῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τέκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἁγ. Βαρθολ. Ὡδὴ θ'. Ἄπας γηγενής. **Α**γεί ἐορτήν, τῇ μνήμῃ σου σήμερον, τῶν Ἀποστόλων χορὸς, Μάρτυρες ἀγάλλονται, καὶ τῶν Δικαίων πάντων τὰ πνεύματα· οἱ δὲ πιστοὶ τοῖς ὕμνοις σε καταγεραίρομεν, καὶ βοῶμεν· Πάσης ἡμᾶς θλίψεως, Μαθητὰ τοῦ Χριστοῦ ἀπολύτρωσαι.

Τὸ διὰ Σταυροῦ, μακάριον Ἐνδοξε τέλος δεξιόμενος, σύμμορφος γεγένησαι, τῶν παθμάτων τοῦ Διδασκάλου σου, καὶ κοινωνὸς λαμπρότητος, καὶ Θείας δόξης αἰεὶ, σὺν Ἀγγέ-

λοις τούτῳ παριστάμενος, καὶ ἀρρήτου φωτὸς ἀξιούμενος.

Η πλησιφανής, καὶ εὐσημος μνήμη σου, ἡμῖν ἐπέλαμψε, ἅπαντας φωτίζουσα, Χριστοῦ αὐτόπτα Βαρθολομαῖε σοφέ· ἐν ἣ παρακαλοῦμέν σε, μνήσθητι πάντων ἡμῶν, ἐναντίας πάσης περιζάσεως, ταῖς εὐχαῖς σε ἡμᾶς ἐκλυτρεμένους.

Θεοτοκίον.

Νέκρωσον ἡμῶν, σαρκὸς τὰ φρονήματα, Θεοκυῆτορ ἀγνή· στησον τῶν παθῶν ἡμῶν, τὴν καταιγίδα, παῦσον τὸν κλύδωνα, καὶ λογισμοῖς ὀχύρωσον ἐνθέοις ἄχραντε, τὰς καρδίας πίστει τῶν τιμώντων σε, προστασία ἡμῶν ἀκαταίσχυντε.

Τοῦ Ἁγίου Τίτου. Εὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ο ἤλυν σε τὴν πρὸς τὸν Αὐτρωτὴν ἀγάμενος, καὶ ἀγάπην καὶ πεποίθησιν, ἔλκει συνέκδημον ὁ Παῦλος, σὺν σοὶ τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, τοῖς ἔθνεσι κηρύττων Ἀπόστολε· ὅθεν σὺν τούτῳ σε γεραίρομεν.

Νόσους ἐκδιώκεις τῶν πιστῶν, δαιμόνια, ἀπελαύνεις θεία χάριτι, Κρήτης ὁ μέγας πολιοῦχος, πρωτόθρονός τε ταύτης ὁ ἐνθεος, φωστήρ ὁ διαυγής καὶ οὐράνιος, Τίτε θεόφρον ἀξιάγαστε.

Ως ἥλιος ἔλαμψεν ἡμῖν ἡ μνήμη σε, φρυκτωρίαις ταῖς τοῦ Πνεύματος, ὅλη φαιδρῶς ὠραῖσμένη, τὰ νέφη τῶν παθῶν ἐκδιώκουσα· ἦν πίστει τοὺς τελοῦντας διάσωζε, Τίτε παμμάκαρ ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Σειράς τῶν πταισμάτων μου Ἀγνή διάλυσον, μεσιτεία σου πανάμωμε· λύσον τὸ σκότος τῆς ψυχῆς μου· τὸν σάλον τῶν παθῶν μου κατεύνασον· τοὺς μάτην πολεμοῦντάς με σύντριψον· σῶσόν με σῶσον Ἀειπάρθενε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
» κατάραν εἰσωκίσατο· σὺ δὲ Παρθένε
» Θεοτόκε τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ
» κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάν-
» τες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἁγίου Βαρθολομαίου.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Τὴν ἱερὰν κατάθεσιν, τοῦ σεπτοῦ σου Λειψάνου, Βαρθολομαῖε πάνσοφε, ἐορτάζοντες πόθῳ, ἀνευφημοῦμέν σε πίστει· ἐξ Ἑώας γὰρ μάκαρ, πρὸς νῆσον τῆς Αἰπάρεως, παραδόξως ἐκπλεύσας, ταῖς θαυμασταῖς, σοῦ πορείαις ἅπασαν τὴν Ἑσπέραν, ἐφώτισας Ἀπόστολε, τοῦ Χριστοῦ θεοκήρυξ.

Τοῦ Ἁγίου Τίτου, ὅμοιον.

Μύστα τῆς θείας χάριτος, καὶ Ἀπόστολε Τίτε, σὺν Παύλῳ τῷ θεόφρονι, πρέσβευε τῇ Τριάδι, ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου, καὶ ἡμῖν τοῖς τελοῦσι, τὴν παναγίαν μνήμην σου, καὶ σὲ πόθῳ τιμῶσι, τῶν δυσχερῶν, καὶ πταισμάτων λύσιν καὶ σωτηρίαν, καὶ δόξαν καὶ λαμπρότητα, οὐρανῶν Βασιλείας.

Θεοτοκίον.

Σὺν ἀσωμάτοις τάξεσι, σὺν Μαρτύρων χορείαις, σὺν Ἀποστόλων τάγμασι, σὺν Προφῆταις καὶ πᾶσι, Δικαίοις ὃ Θεομῆτορ, ἀνυμνοῦμέν σε Κόρη· καὶ γὰρ Θεὸν ἐγέννησας, τὸν ἀρρήτῳ σοφία, διὰ Σταυροῦ, καθελόντα Ἀδου τὴν τυραννίδα, καὶ σώσαντα πανύμνητε, ἅπαν βρότειον γένος.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τέσσαρα.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημειώσιν.

Θεῖον ἐπαφῆκέ σε, ὡς ποταμὸν παμμακάριστε, ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς ἡμῶν, ὕδατα ξηραίνοντα, τῆς πολυθείας, ἄρδοντα τὸν κόσμον, ρεῖθροις ἐνθέων διδαχῶν, Βαρθολομαῖε καὶ κατακλύζοντα, τῆς πλάνης τὰ ζιζάνια, καὶ τῶν δεινῶν ἐξαιρούμενον, τοὺς πιστῶς πειθομένους σοι, τοῦ Κυρίου Ἀπόστολε.

Ηλίον καθάπερ σε, Ἀνατολῆς ἐξορμώμενον, καὶ πρὸς Δύσιν δυόμενον, πορείαις αἰοδιμε, ταῖς ἐπὶ ὕδατων, σαφῶς γενομέναις, ἐπεγνωκότες οἱ πιστοὶ, τῆς παραδόξου ἐπιδημίας σου, ἀνάμνησιν ἐτήσιον, ἐπιτελοῦμεν γεραίροντες, τὰ πολλὰ σου θαυμάσια, τοῦ Κυρίου Ἀπόστολε.

Νεκρὸς ἐπιτύμβιος, θαλασσοπόρος γεγένησαι, ἐξ Ἑώας ὀρμώμενος, σὺν Μάρτυσι πάνσοφε, καὶ πρὸς Δύσιν φθάνων, ἄδυτε φωσφόρε, τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, Βαρθολομαῖε θεομακάριστε· ἐν ἣ ἀναπαυσάμενος, πᾶσι τῶν κόπων ἀνάπαυσις, καὶ δεινῶν ἀπολύτρωσις, θαυμαστῶς ἐχρημάτισας.

Θεῖαις ἀναλάμψεσι, καταυγασθεῖς τὴν διανοίαν, ὡς ἀκτὶς συμπεπόρευσαι, ἡλίῳ φωτίζοντι, τὰ ἐσκοτισμένα, Παύλῳ θείῳ Τίτε· καὶ σὺν αὐτῷ πᾶσαν τὴν γῆν, τῆς βαθυτάτης νυκτὸς ἀπήλλαξας· διό σε μακαρίζομεν, ὡς Γεράρχην θεόληπτον, ὡς Ἀπόστολον ἐνθεον, πρεσβευτὴν ὡς θερμότατον.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'.

Η σοφία τοῦ Θεοῦ, ὁ συναῖδιος Λόγος τοῦ Πατρὸς, καθὼς ἐν Εὐαγγελίοις προέφη· τὰ εὐμόρφα κλήματα, ὑμεῖς ἐστε πανεύφημοι

Ἀπόστολοι, οἱ τὸν βότρυν τὸν πέπειρον, καὶ
τερπνόν, ἐν τοῖς κλάδοις ὑμῶν φέροντες· ὃν οἱ
πιστοὶ ἐσθίοντες, ἐπιστοιχοῦμεν γεῦσιν πρὸς
εὐφρόσυνον. Βαρθολομαῖε θεόληπτε, καὶ τίτε
καύχημα, τῆς Κρήτης, ἐκτενῶς πρεσβεύσατε,
ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.
Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ὁ Ἀπόστολος, πρὸς Κο-
ρινθ. α'. Ἐπιστ.
Ἀδελφοί ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς Ἀποστόλους.
Ζῆτει Κυριακῇ Δεκάτῃ.

Εὐαγγέλιον, κατὰ Ματθαῖον.
Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὑμεῖς ἐσε τὸ φῶς τοῦ Κόσμου.
Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

ΤΗ ΚΣ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Ἀδριανοῦ
καὶ Ναταλίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τὴν ὑπέρτιμον ἀθλήσιν, τὰ γενναῖα παλαι-
σματα, τῶν Μαρτύρων ἐνδοξε θεασάμε-
νος, αὐτομολεῖς πρὸς τὰ σκάμματα, ἀνδρείῳ
φρονήματι, ἀφειδήσας τῆς σαρκὸς, δι' ἀγάπην
τὴν ἐνθεον· ὅθεν ἤνυσας, τοὺς γενναίους ἀγῶ-
νας, ταπείνώσας, τὴν ὀφρὺν τοῦ ἀντιπάλου,
Ἀδριανὲ καρτερώτατε.

Ταῖς εἰρήταις συγκλειόμενος, τοῖς βουνεύ-
ροις τυπτόμενος, τοῖς κλοιοῖς αἰοίδιμε
βαρυνόμενος, καὶ τοῖς μοχλοῖς συνθλιβόμενος,
σὺν πλείοσι Μάρτυσι, σὺν αὐτοῖς τῶν ἀγαθῶν,
οὐρανίων ἐπέτυχες, ἐπαλείφουσας, τὴν ὁμόζυ-
γον ἔχων Ναταλίαν, τὴν Θεῷ πεποθημένην,
Ἀδριανὲ γενναιότατε.

Τὸν Ἀδὰμ ἡ ὁμόζυγος, Παραδείσου ἐξώρισε,
συμβουλία ὄφους· Ναταλία δέ, Ἀδριανὸν
πρὸς Παραδείσον, πανσόφως εἰσήγαγεν, ἱεραῖς
προσλαλιαῖς, νουθετοῦσα διδάσκουσα, τὰ ἐπί-
πονα, τῆς ἀθλήσεως φέρειν οὐρανίους, ἀντιδό-
σεις προξενοῦντα, καὶ αἰωνίζουσας εὐκλειαν.

Δόξα, Ἦχος α'. Ἐφραίμ Καρίας.

Ζῆλος ἀνδρὸς εὐσεβοῦς, εἴλκυσε γυναῖκα
θεοφιλῇ, πρὸς παραινέσιν φαιδράν. Ἀ-
δριανὸς γὰρ ὁ πανάριστος, Ναταλίας τῶν ῥη-
μάτων ὑπαχθεῖς, ἀθλήσεως τὸν δρόμον ἐκτετέ-

λεκεν. Ὡς γυναικὸς θεοφιλεῖς! οὐχ ὡς γὰρ Εὐα-
τῷ Ἀδὰμ ἠνεγκε φθοράν, ἀλλὰ ζωὴν ἀληκτον
τῷ συζύγῳ προξένησε. Ταύτην σὺν τῷ ἀνδρὶ
ἐπαινῶντες, βοήσωμεν Χριστῷ· Δὸς ἡμῖν βοή-
θειαν, ταῖς πρεσβείαις τῶν Ἀγίων σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.
Ἐκ τῆς ἀγίας εἰκόνης τῆς σῆς Πανάχραντε,
ἰάσεις ἰαμάτων, χορηγοῦνται ἀφθόνως,
τοῖς πίστει προσιοῦσιν· ὅθεν καμοῦ, τὰς ἀσθε-
νείας ἐπίσκεψαι, καὶ τὴν ψυχὴν μου ἐλέησον
ἀγαθῇ, καὶ τὸ σῶμά μου θεράπευσον.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Σὲ τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα ἐπὶ τοῦ ξύλου Σω-
τῆρ, ἡ σὲ ἀγνώως τεκοῦσα, ὡς ἐώρα Θεέ μου,
θρηνοῦσα ἀνεβόα· Τέκνον ἐμὸν, φῶς τῆ κόσμου
γλυκύτατον, πῶς ἐπὶ ξύλου ὄρω σε τοῦ σταυρι-
κοῦ, ὡς κακοῦργον ἀναρτώμενον.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πορφύραν ἐξ αἵματος τοῦ σου, Μάρτυς κατε-
φοίνιξας, στολὴν μεθ' ἧς τῷ Δεσπότη σου,
ὡς ἡ ὑπόσχεσις, νῦν συμβασιλεύεις, ἀθλῶν ταῖς
λαμπρότησι, καὶ θείαις καλλοναῖς σεμνυνόμε-
νος. Χριστὸν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεός.

Ἀδριανὲ Μάρτυς ταῖς ὁδοῦς, τῶν παθῶν ἐξέ-
κλινας, τῷ σωτηρίῳ ἀγόμενος, δρόμῳ παν-
εύφημε· καὶ πρὸς ταῖς ἀφθάρτους, μοναῖς κατε-
σκήνωσας, σὺν πᾶσι τοῖς Χριστῷ πειθαρχήσασι·
μεθ' ὧν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν,
τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ.

Ὡς θαῦμα καινὸν καὶ ἀληθὲς, μέγα καὶ
παράδοξον! πῶς Ναταλία ἡ πάνσοφος,
τὸν ταύτης σύζυγον, πείθει ὑπομεῖναι, ξίφη
κατατέμνονται; τίς εἶδέ τι τοιοῦτον; τίς ἤκησεν;
ὃν περ ἐνέκτητο, ὀφθαλμὸν βίβη πρὸς θάνατον,
ἐπεπόθει, προδοῦναι σωτήριον.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ὡς ζεῦγος ἁμωμον, καὶ ἐκλεκτὸν, τῷ Κυ-
ρίῳ· ὃ πεποθημένη δυαῖς, καὶ πεφιλημέ-
νη Χριστῷ! ὃ συζυγία ἀρίστη καὶ μακα-
ρία! Τίς οὐκ ἐκπλαγῇ ἐν τούτῳ ἀκουτισθεῖς,
ταῖς τούτων ὑπὲρ ἀνθρώπων πράξεις! πῶς τὸ
θῆλυ ἠνδρίσατο κατὰ τοῦ πικροῦ τυράννου,
καὶ τὸν ταύτης σύνευνον ἐνεύρωσε, μὴ ὑπεν-
δοῦναι τοῖς δεινοῖς, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς πίστεως
ἐλέσθαι, τὸ θανεῖν ὑπὲρ τοῦ ζῆν; Ὡς θεοπλόκων
ῥημάτων Ναταλίας τῆς σοφῆς; ὃ παραγέσεων,

Θείων, τοὺς οὐρανούς διασχουσῶν, καὶ πρὸς αὐτὸν τὸν θρόνον τοῦ μεγάλου Βασιλέως Ἀδριανὸν τὸν ἐνδοξὸν γνῶριμον καταστησασῶν! Ἀλλ' ὦ ξυνωρίς ἁγία, ὑπὲρ ἡμῶν τῷ Θεῷ ἰκετεύσατε, τῶν ἐκ πόθου τελούντων τὴν μνήμην ὑμῶν, πειρασμῶν ῥυσθῆναι καὶ πάσης θλίψεως. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Ο ῥῶσά σε σταυρέμενον, Χριστὲ ἢ σὲ κυήσασα, ἀνεβόα. Τὶ τὸ ξένον ὃ ὀρῶ, μυσῆριον Υἱέ μου; πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκες, σαρκὶ κρεμάμενος, ζωῆς χαρηγέ;

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Αναφαίρετον ὄλβον ἡγήσω, τὴν σωτήριον πίστιν τρισμάκαρ· καταλιπὼν τὴν πατρίαν ἀσέβειαν, καὶ τῷ Δεσπότη κατ' ἔχνος ἐπόμενος, κατεπλουτίσθης ἐνθέοις χαρίσμασιν. Ἀδριανὲ ἐνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγονται οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἀγίων ὁ παρῶν.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἡπείρῳ.

Εν τῇ νυκτί με τοῦ βίου ὑπνῷ δεινῷ, συσχεθέντα πράξεσι, μετανοίας πρὸς τὸ φῶς, ὃ Θεὸς ἐξέγειρον εὐχαῖς, τῶν Μαρτύρων σου Χριστέ, ἵνα δοξάζω σε.

Απὸ χειλέων σταζόντων τὸν γλυκασμόν, τῆς ἐνθέου γνώσεως, γλυκανθεὶς Ἀδριανέ, τὸν ἰὸν ἐξήμεσας τῆς πρίν, ἀγνωσίας ἀληθῶς Θεομακάριστε.

Ανατολῆς λαμπροτέραν ἡλιακῆς, τὴν ψυχὴν ὥς ἔχουσα, τῆς ἀθλήσεως πρὸς φῶς, συνωθεῖς ὁμόζυγον τὸν σόν, Ναταλία, γυναικῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα.

Θεοτοκίον.

Τὸν σεαυτῆς δεξαμένη Δημιουργόν, ὡς αὐτὸς ἠθέλησεν, ἐξ ἀσπόρου σου γαστρος, ὑπὲρ νοῦν σαρκούμενον Ἀγνή, τῶν κτισμάτων, ἀληθῶς ἐδείχθης Δέσποινα.

Ὡδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν Ἄγιος ὡς σὺ.

Δεσμά φυγῶν εἰδωλικῆς, ματαιότητος Μάρτυς, συνεδέθης τῷ πόθῳ, τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ· καὶ τοῖς δεσμοῖς τῶν αὐτοῦ ἀθλοφόρων, χαίρων ἐκοινώνησας.

Μοχλῷ τὰ σκέλη σιδηρῷ, συνθλαπτόμενοι πάντες, Ἀθλοφόροι Κυρίου, ἀσεβείας τὰ ὀστά, ὑπομονῆς τῷ μοχλῷ, καὶ ἀνδρείας, ὄντως συνετρίψατε.

Πυρὶ ἀγάπης θεϊκῆς, τὴν ψυχὴν φλεγόμενη, τοῦ συζύγου ἐξῆψας, τὸν ἔρωτα εἰς Χριστὸν, τὸν πόθον τὸν τῆς σαρκὸς, Ναταλία, τέλεον μισήσασα. Θεοτοκίον.

Τοῦ Θεοῦ τόκου σου Ἀγνή, πᾶσαν φύσεως τάξιν, ὑπερβαίνει τὸ θαῦμα· Θεὸν γὰρ ὑπερφύως, συνέλαβες ἐν γαστρὶ· καὶ τεκοῦσα, μένεις ἀειπαρθένος. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἔστιν Ἄγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου,
» ὁ ὑψώσας τὸ κέρασ, τῶν Πιστῶν σου
» ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ,
» τῆς ὁμολογίας σου.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Τῶν Μαρτύρων τοῖς πόνοις περιπλακεῖς, καὶ ἀνδρείως τῇ πίστει καθοπλισθεὶς προθύμως ἀνέθηκας, σεαυτὸν τῷ Κυρίῳ σου· καὶ τοῦ ἐχθροῦ κατέβαλες, τὸ θράσος τῇ χάριτι, Ἀδριανὲ παμμάκαρ, Χριστοῦ Μάρτυς ἐνδοξε· ὅθεν Ναταλία, ἐναθλοῦντα ὀρῶσα, ἐπήλειφε λόγοις σε, σωτηρίοις πανεύφημε. Διὰ τῆτο βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένη Μήτηρ Θεοῦ, τῆς ψυχῆς με τὰ πάθη τὰ χαλεπὰ, θεράπευσον δέομαι, καὶ συγγνώμην παράσχου μοι, τῶν ἐμῶν πταισμάτων, ἀφρόνως ὧν ἔπραξα, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, μολύνας ὁ ἄθλιος. Οἶμοι! τί ποιήσω, ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἡνίκα οἱ Ἄγγελοι, τὴν ψυχὴν μου χωρίζουσιν, ἐκ τοῦ ἀθλίου μου σώματος; Τότε Δέσποινα βοήθειά μου γενοῦ, καὶ προστάτις θερμότατος· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὃ δοῦλός σου ἄχραντε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἡ ἀμνάς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἀδίκως ὑψούμενον, θρηνῶδοῦσα ἐκραύγαζεν· Ὁ μὲν Κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους. Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι ἔν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου· πίστει, τὰ θεῖα παθήματα.

ᾠδὴ δ'. Χριστὸς μου δύναμις.

Χριστὸν οἱ Μάρτυρες, ἰσχύϊ τιθέμενοι, τὸ ἀνίσχυρον θράσος τῶν διωκτῶν, ὄντως κατεπάτησαν, καὶ τὰ βραβεῖα τῆς νίκης, οὐρανόθεν ἐκομίσαντο.

Οἰκείοις αἵμασι, στολὴν ἐξύφανας, σεαυτῶ ἀφθαρσίας ἀποβαλὼν, τῆς φθορᾶς τὸ ἔνδυμα· καὶ τῷ Θεῷ Ἀδριανέ, μετὰ δόξης νῦν παρίστασαι.

Γῶρσι πάντοθεν, περιρρέομενον, τῶν Ἀγίων τὸ αἷμα, μύρον Θεῷ, ὄντως προσενήνεται, τὴν σηπεδόνα τῆς πλάνης, ἐκκαθαῖρον κραταιότατα.

Δολίοις ῥήμασιν, ᾠδὰμ πεπλάνηται, τῆς συζύγου· τοῖς σοῖς δὲ Ἀδριανός, πλάνης ἀπαλλάττεται, καὶ πρὸς Παράδεισον χαρᾶ, Ναταλία εἰσοικίζεται. Θεοτοκίον.

Ως ὄντως ἀφθεγκτα, καὶ ἀκατάληπτα, τὰ τῆς σῆς Θεοτόκε θεοπρεποῦς, πέφυκε κησέως, τοῖς ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, αἰετάρθενε μυστήρια.

ᾠδὴ ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ.

Δεκὰς διπλὴν ἢ τῶν Ἀθλητῶν, σὺν ἀπλῇ τριάδι τῷ Χριστῷ, νῦν συνδεόμενοι ἔλυσαν, δέσιν ἀσεβείας ὄντως ἀνίσχυρον, ἰσχυρὶ τῆς Τριάδος οἱ γενναιότατοι.

Ηλιος ὥσπερ μέσον ἑστῶς, ἄστρον φαεινῶν Ἀδριανέ, τῶν σῶν συνάθλων ἀπήσραψας, φέγγος εὐσεβείας, τῆς ἀσεβείας ἀχλὺν, διώξας καὶ φωτίσας κόσμου τὰ πέρατα.

Δρόσος ῥημάτων σου τῶν σεπτῶν, ἱάμα τῶν πόνων ἀληθῶς, τοῦ σοῦ συζύγου γεγένηται, ἀπογενομένων τῇ τῶν κρειττόνων στοργῇ, θεόφρον Ναταλία, Μαρτύρων σύσκηνε.

Θεοτοκίον.

Τοὺς Θεοτόκον σὲ ἐκ ψυχῆς, Δέσποινα τοῦ κόσμου ἀγαθὴ, ὑμνολογοῦντας διάσωσον· σὲ γὰρ προσασίαν ἀκαταμάχητον, κεκτήμεθα, τὴν ὄντως Θεογεννήτριαν.

ᾠδὴ ς'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Χριστὲ κυβερνώμενοι, τῇ παλάμῃ ἀβλαβῶς, τῆς ἀθείας πέλαγος, διήλθετε καὶ ὄρμῳ τῷ γαληνῷ, τῆς ἀνω λαμπρότητος, Ἀθληταὶ τοῦ Κυρίου προσωρμίσθητε.

Ως ἄνθη μυρίζουσι, τῶν ἀγώνων σου σοφέ, τὰ ὑπὲρ φύσιν ἔπαθλα· καὶ γὰρ Θεοῦ ἐδείχθης Ἀδριανέ, εὐῶδες θυμίαμα, τῷ πυρὶ τῶν βασάνων πυρπολούμενος.

Γῶ κάλλει τῆς πίστεως, ἡ ἀγία σου ψυχὴ, ὠρχίσμενη πάνσεμνε, καὶ τὸ κάλλος

ζητοῦσα ὡς ἀληθῶς, Χριστοῦ τὸ ἀμήχανον, Ναταλία τοῦ πόθου οὐ διήμαρτες.

Θεοτοκίον.

Ηπάναγνος Δέσποινα, ἡ τεκοῦσα τοῖς βροτοῖς, τὸν κυβερνήτην Κύριον, τῶν παθῶν μὲ, τὸν ἄστατον καὶ δεινόν, κατεύνασον τάραχον, καὶ γαλήνην παράσχου τῇ καρδίᾳ μου.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**οῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψημένην καθο-
» ρῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ
» εὐδίῳ λιμένι σε προσδραμῶν, βοῶ σοι· Ἀνα-
» γαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Κοντάκιον. Ἦνος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Γυναικὸς θεόφρονος, τοὺς θείους λόγους, ἐν καρδίᾳ θέμενος, Ἀδριανέ Μάρτυς Χριστοῦ, ἐν ταῖς βασάνοις προσέδραμες, σὺν τῇ συζύγῳ, τὸ στέφος δεξάμενος. Ὁ Οἶκος.

Καιρὸς ἐπέστη τοῖς πιστοῖς, χαρμόσυτος ἡμέρα Ἀδριανοῦ τοῦ θείου· ἐνθέως εὐφρανθῶμεν, ἀναβοῶντες πρὸς αὐτόν· Μάρτυς τοῦ Κυρίου, ὁ τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν σαφῶς ἀγωνισάμενος, καὶ στέφος οὐρανόθεν δεξάμενος τῆς δικαιοσύνης, ἀπὸ πάσης ἐπηρείας τοῦ ἀλλοτρίου ἡμᾶς ῥῦσαι πάντας· ἱασίν τε ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἐξαπόστειλον ἡμῖν· καὶ τὴν κηλῖδα πᾶσαν τοῦ νοὸς ἐκκάθαρον οὐρανόθεν, σὺν τῇ συζύγῳ τὸ στέφος δεξάμενος.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΣ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Ἀδριανοῦ καὶ Ναταλίας, καὶ τῆς συνοδίας αὐτῶν.

Στίχοι.

Ἀδριανοῦ τέμνουσι χεῖρας καὶ πόδας,
Χεῖρες πονηρῶν, ὧν φονοδρόμοι πόδες.

Ἐν τῷ βίῳ σύνευνος, ἐν δὲ τῷ πόλῳ,
Ἀδριανῷ σύσκηνος ἡ Ναταλία.

Ἀδριανὸς τμήθη χεῖρας πόδας εἰκάδι ἔκτῃ.

Ο Μάρτυς Ἀδριανός, καὶ Ναταλία ἡ αὐτοῦ γαμήτη, ὑπῆρχον, ἐκ πόλεως Νικομηδείας. Ἐν ἰτῇ δευτέρᾳ οὖν ἐποχῇ τοῦ Μαξιμιανοῦ, συνελήφθησαν ἄνδρες Χριστιανοὶ τὸν ἀριθμὸν εἰκοσιτρεῖς, οἱ ἐν τοῖς σπηλαίοις ἐκρύπταντο, καὶ πλείστοις αἰκισμοῖς ὑπεβλήθησαν. Τούτους ἠρώτησε, πρὸ τοῦ μαρτυρῆσαι, ὁ Ἀδριανός· Ἀντίβρτινος ὑφίστασθε τὰς ἀνυπόιστους ταύτας καὶ δεινὰς τιμωρίας; Αὐτῶν δὲ ἀποκριθέντων· Ἴνα κερδήσωμεν τὰ παρὰ τοῦ Θεοῦ ἡτοιμασμένα ἀγαθὰ τοῖς ὑπὲρ αὐτοῦ πάσχουσιν, οὔτε ἀκοὴ ἀκοῦσαι, οὔτε λόγος δύναται, παραστῆσαι· εὐθὺς ὁ μακάριος Ἀδριανός, ὑπὸ τῆς θείας χάριτος κατανυγείς, τοῖς ταχυγράφοις εἶπε συντάξαι καὶ αὐτοῦ τὸ ὄνομα μετὰ τῶν Χριστιανῶν· ἡδέως γάρ, ἔφη, συναπεθανοῦμαι αὐτοῖς. Τῶν δὲ καὶ γραψάντων, καὶ σιδήροις

αὐτὸν ἀσφαλισμένον, ὡς ἔγνω ταῦτα ἡ Ναταλία, δι' ἄλλο τι συλληφθῆναι αὐτὸν οἰκτιροῦσα, καὶ γενομένη περιπαθῆς, εἶτα τὴν αἰτίαν μαθοῦσα, παιδρὰν περιβαλομένην στολὴν, ἐπὶ τὸ δεσμωτήριον ἔσπευσεν. Εἰσελθοῦσα δὲ, τὰ περικείμενα κλειὰ τῷ Ἀγίῳ ἠδύως κατὰσπάζετο· ἐμακάριζέ τε αὐτὸν τῆς προθυμίας, καὶ ἀσάλευτον πρὸς τὰς ἐπιφορὰς τῶν βασάνων μῆνιν παρῆναι, καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ Ἀγίους παρεκάλει ὑπὲρ αὐτοῦ εὐχεσθαι.

Ἀλλὰ τότε μὲν, παραινεῖσι τοῦ Μάρτυρος Ἀδριανοῦ, ἡ Ναταλία εἰς τὸν ἑαυτῆς ὑπέστρεψεν οἶκον. Μετ' ὀλίγον δὲ, εἰσαγωγῆς αὐτῷ μεθ' ἡμέραν πρὸς τὸν τύραννον ἐλπίζομένης, συνταξάμενος τοῖς ἐν φρουρᾷ Ἀγίοις, καὶ μισθὸν τοῖς τοῖς φυλάσσουσιν, ἀπῆλθε μηνύσαι τῇ Ναταλίᾳ, ὅπως ἐπιστῇ τῇ τελειώσει αὐτοῦ. Ἡ δὲ, λογισαμένη, δέισαντα αὐτὸν τὰς βασάνους, ἀπομόσασθαι τὸν Χριστὸν, καὶ τῆς φρουρᾶς ἀφθῆναι, τὴν θύραν ἀπέκλεισε κατ' αὐτοῦ, τὴν τοῦ Χριστοῦ ἄρνησιν ὀνειδίζουσα, καὶ φιλόψυχον καὶ δειλὸν ἀποκαλοῦσα, καὶ τῆς φοβερᾶς ἀναμιμνήσκουσα ἀπειλῆς, ἣν ὁ Χριστὸς τοῖς αὐτὸν ἀθιτοῦσιν ἠπέειλε· καὶ ἑαυτὴν αὐλίαν ἀποκαλοῦσα, ὅτι οὐδὲ ἐν ἡμέρᾳ ὅλη γαμπτὴν Μάρτυρος κληθῆναι παρέμεινεν αὐτῇ, ἀλλὰ τὴν ἐλπιθεῖσαν μακαριότητα ἀθρόον ἐπαναστάσα πέθεν διεδίχαστο δύσκληια. Ὡς δὲ ἐφ' ᾧ ἦκεν ἔγνω, μεταβαλοῦσα, τὰς τε θύρας αὐτῷ ἀνεπίτασε, καὶ προσφῦσα, περιχαρῶς κατὰσπάζετο· καὶ εὐθύς, ὡς εἶχε, τὴν πρὸς τὸν τύραννον μετ' αὐτοῦ ἐποιεῖτο πορείαν.

Εἰσῆλθον οὖν πρὸς τὸν Βασιλέα ὁ Ἅγιος· καὶ τὸν Χριστὸν εἶναι Θεὸν ὁμολογήσας, τύπτεται ξύλοις πρηνῆς κείμενος. Ἀνατραπείς δὲ ὑπτίως, τοσοῦτον κατὰ τῆς γαστρὸς αἰκίζεται, ὡς ὀφθῆναι καὶ τὰ ἐνδον ὑπογάστρια αὐτοῦ. Ἦν δὲ, ὅτε ταῦτα ἔπασχεν, ἐτῶν εἰκοσιοκτώ. Εἶτα σὺν τοῖς λοιποῖς Ἀγίοις ἀκρωτηριαζεται, αὐτὸς πρῶτος τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας ἐκκοπεῖς, καθ' ἐν ἑκάστῳ τῆς Ναταλίας προσλαμβανομένης, καὶ ἐπὶ τῷ ἄκμῳ τιθείσης· καὶ τὸν μὲν δῆμιον δεσμένης ἐπενεγκεῖν κραταιῶς, Ἀδριανὸν δὲ ὑπενεγκεῖν στερόως, καὶ μὴ προδοῦναι δειλία τὴν ὑπὲρ Χριστοῦ ἀθλῆσιν.

Τελειωθέντων οὖν τῶν Ἀγίων, τῶν σωμάτων αὐτῶν μελλόντων διὰ πυρὸς δαπανᾶσθαι, ἡ Ναταλία τὴν χεῖρα τοῦ Ἀγίου Ἀδριανοῦ ἐγκολπωσαμένη, ἠκολούθει τοῖς λειψάνοις. Δεχομένη δὲ τὰ ἐκ τούτων ἀποστάζοντα αἵματα, ἤλειφεν ἑαυτήν. Τοῦ δὲ πυρὸς ὑπὸ ὑετοῦ ῥαγδαίου κατασβεσθέντος, Εὐσεβίος τις πιστὸς ὢν, τὰ τῶν Ἀγίων ἀνελάμβανεν λείψανα, καὶ ἐν ἀκατίῳ Σέμενος, κομίσας ἐν Ἀργυροπόλει, πλησίον τοῦ Βυζαντίου κατέθετο, ἔνθα καὶ ἡ Ναταλία ὑστερον ἀποπλεύσασα, τῷ Θεῷ τὰ πνεῦμα παρέδωκε, καὶ κατετίθη πλησίον τῶν Μαρτυρικῶν λειψάνων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ συναθλήσαντες τῷ Ἀγίῳ Ἀδριανῷ ἔξοι τελειοῦνται.

Στίχ. Τέμνουσιν ἀνδρῶν εἰκοσιτριῶν ἄκρα,

Τὰ τετράκις τοσαῦτα χεῖρας καὶ πόδας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Ἀττικίου καὶ Σισινίου· καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰβιστίωνος.

Στίχ. Συσταδιοδρομοῦσιν Ἀθληταὶ δύο,

Ἐίφους δραμόντες στάδιον κουφοδρόμῳ.

Ῥυφθεὶς ὑσώπῳ δακρύων Ἰβιστίων,

Εὐθυμὸς εἰς ἄδακρυον χωρεῖς χωρίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη ἑτέρου Μάρτυρος Ἀδριανοῦ.

Στίχ. Ἀδριανὸν τμηθέντα κοσμήσει στέφος,

Ἐν τῇ μεγίστῃ τῶν στεφάνων ἡμέρᾳ.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Λεκινίου ἐν τῷ Βυζαντίῳ, υἱὸς ὑπάρχων Πρόβου τοῦ Βασιλέως, μεθ' ἐτέρου ἀδελφοῦ Δομετίου, τοῦ μετὰ Τίτου Ἐπισκόπου χρηματίσαντος Βυζαντίου. Ὁ μακάριος τοίνυν Ἀδριανὸς, ἐπιπεθὼν ὑπὲρ Χριστοῦ παθεῖν, ἐλθὼν ἐν Νικομηδείᾳ, ὠνείδισε Λεκινίῳ, ὡς μάτην τὰ Ῥωμαϊκὰ στρατεύματα λυμαινομένῳ, προφάσει τῇ κατὰ τῶν Χριστιανῶν διωγμῷ· ἔθεν διαφόρως τιμωρηθεὶς, ἔξοι τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται. Ὁ δὲ τούτου ἀδελφὸς Δομετίος, ὁ Ἐπίσκοπος, τὸ ἅγιον λείψανον λαβὼν, ἐν Ἀργυροπόλει κατέθετο, ἔνθα ἦν Ἀδριανοῦ καὶ Ναταλίας τὰ λείψανα, μετὰ καὶ Στάχυος τοῦ Ἀποστόλου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Ἰωάσαφ, υἱοῦ Ἀβενήρ τοῦ Βασιλέως.

Στίχ. Ζήλω τὰ βασιλεία Παμβασιλέως,

ᾧ κησεν υἱὸς γένου βασιλέως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ Ὁσῖος Τιθὸς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Οὐκ εἶχεν, οἶμαι, σάρκα Τιθὸς ὅλως.

Κἂν εἶχε, τήξας, οὐκ ἔα βρωσιν τάφῳ.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Ακαθαίρετοι ὡς πύργοι ἀνεδείχθητε, Σιών τῆς ἄνω Μάρτυρες, ἔδαφίσαντες, ἐλεπόλεις πάσας τοῦ ἐχθροῦ, μοχλῷ τῆς ἀθλήσεως ἡμῶν· διὸ τιμῶμεν εὐσεβῶς ὑμῶν τὴν μνήμην αἰεὶ.

Βοηθὸς Ἀδριανῷ ἡ Ναταλία ὡς καὶ σύμφυχος, παρὰ Θεοῦ δεδωρηται, ἀνελκύουσα, ἐμπαρέντα τοῦτον τῷ βυθῷ, τῆς πλάνης καὶ πείθουσα βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ως πολῦτιμον θησαυρίσμα τοῦ Μάρτυρος, τὴν χεῖρα θησαυρίσασα, οὐ προέδωκας, σωφροσύνης σου τὸν θησαυρὸν, συλῆσαι τοῖς σπεύδουσι Σεμνῇ, κυβερνωμένῃ τῇ χειρὶ τοῦ τῶν ἀπάντων Θεοῦ. **Θεοτοκίον.**

Νεανίας τρεῖς ἡ κάμιнос οὐκ ἔφλεξε, γέννησιν προτυποῦσα τὴν σὴν· τὸ γὰρ θεῖον πῦρ σὲ μὴ φλέξαν, ὥκησεν ἐν σοὶ, καὶ πάντα ἐφώτισε βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ ε. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Τῷ πυρὶ τῶν βασάνων ὀλοκαυτούμενοι, ἀσεβείας τὴν φλόγα πᾶσαν ἐσβέσατε, αἵμασιν ὑμῶν, Ἀθλοφόροι κραυγάζοντες· Σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οἱ κρηνοὶ τῶν αἱμάτων τῶν Ἀθλοφόρων σε, ποταμοὶ ἱαμάτων κόσμῳ γεγόνασι θάλασσαν δεινῶν, παθημάτων ξηραίνοντες· οὓς ἀνευφημοῦντες, Χριστέ σὲ εὐλογοῦμεν.

Γυναικὸς Θαυμασίας τίς οὐ Θαυμάσειε, τὸ πρὸς Κύριον φίλτρον; ὅπως ἐμίσησεν, ἔρωτα σαρκὸς, καὶ τὸν σύζυγον ἔπεισε, σέβειν καὶ δοξάζειν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.
Θεοτοκίον.

Ε'κ φωτὸς φωτοδότῃν Λόγον συνέλαβες, καὶ τεκοῦσα ἀφράστως τοῦτον δεδόξασαι. Πνεῦμα γὰρ ἐν σοί, Κόρη Θεῖον ἐσκήνωσεν· ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.
Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**'κ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας,
» καὶ Δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας· ἅ-
» παντα γὰρ δρᾷς, Χριστέ μόνῳ τῷ βούλεσθαι.
» Σέ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.
Ὡδὴ Δ'. Θεὸν ἀνθρώποις.

Μελῶν στρεβλώσεις, δεινῶν ἐπίτασις, ξίφος οὐ πῦρ οὐ θάνατος, σαρκὸς ὁ ἐπίκτητος, τοῦ Χριστοῦ τῆς ἀγάπης χωρίσαι ὑμᾶς, ἐνδοξοὶ Ἀθλοφόροι, ὅλως οὐκ ἴσχυσεν· ὅθεν εἰς αἰῶνας, σὺν αὐτῷ αἰεὶ εὐφραίνεσθε.

Στρατὸς ἐχθροῖς πᾶσιν ἀπροσμάχητος, πόλις Θεοῦ, καὶ κατωχυρωμένον βασίλειον, κεκλεισμένος Παράδειτος ἄστυλος, φαλαγὲς τροπαιοφόρος, δῆμος Θεόλεκτος, στύλοι Ἐκκλησίας, ἀρράγεις Μάρτυρες ὦφθητε.

Λαμπὰς Θεόφωτος, ἄστρα φαίνοντα, λύχνος ἡμῖν τὸ φῶς τῆς εὐσεβείας πυρσεύοντες, τοῦ ἡλίου τῆς δόξης αὐγάσματα, τέκνα τῆς ἀνεσπέρου, μακαριότητος, Μάρτυρες ἐδείχθητε, Χριστοῦ σεβασμιώτατοι.

Πηγὴ ναμάτων, πλήρης τοῦ Πνεύματος, καὶ ποταμὸς ἐνθέων, χαρισμάτων πληρούμενος, καὶ κράτηρ ἀθλήσεως, προχέων κρουνοὺς, πέλαγος σωτηρίας, Μάρτυρες ὦφθητε, ζάλῃς πειρασμῶν, παντοδαπῶν ἡμᾶς λυτρούμενοι.

Χοροῖς Μαρτύρων Χριστοῦ Πανεύφημε, παρεστηκὼς τῷ θρόνῳ, τῷ τῶν ὅλων δεσπότης, τοὺς τελούντας σὴν μνήμην περισώζε, πίστει καὶ προθυμίᾳ, πάντων λυτρούμενος, τῶν παρενοχλούντων, πειρασμῶν ταῖς ἰκυσίαις σου.
Θεοτοκίον.

Νεκροῖς ἀνάστασις νῦν δεδωρήται, διὰ τῆς σῆς ἀφράστου, καὶ ἀρρήτου κηρύξεως, Θεοτόκε πάνσεμνε· ζωὴ γὰρ ἐκ σοῦ, σάρκα περιειμένη, πᾶσιν ἐξέλαμψε, καὶ τὸ τοῦ θανάτου, ἀμειδὲς σαφῶς διέλυσε.
Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**εὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃ οὐ
» τόλμα· Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα-

» τα· διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὠράθη βροτοῖς, Λό-
» γος σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς
» οὐρανίαις Στρατιαῖς σέ μακαρίζομεν.
Ἐξαποστειλάριον.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Α'δριανὸς ὁ πάνσοφος, καὶ ἀήττητος Μάρ-
τυς, ὡς ἀθλητῶν ἐδραίωμα, παρ' ἡμῶν
δοξαζέσθω, σὺν τῇ σεπτῇ Ναταλίᾳ· τούτοις τε
συνεκλάμπει, Μαρτύρων δῆμος Ἅγιος, φαλαγὲς
τροπαιοφόρος· ὧν τὴν λαμπράν, ἐκτελοῦντες
μνήμην τούτους ὑμνοῦμεν· καὶ γὰρ αὐτοὶ πρεσ-
βεύουσι, τῷ Χριστῷ ὑπὲρ πάντων.
Θεοτοκίον.

Σ'ἐ προστασίαν ἄμαχον, καὶ φρουράν Πανα-
γία, καὶ σκέπη καὶ κραταίωμα, καὶ ἀ-
πόρητον τεῖχος, καὶ ἀρράγῃ σωτηρίαν, καὶ
ὀχύρωμα Θεῖον, ὁ κόσμος ἅπας κέκτηται, ἐν
ἀνάγκαις ποικίλαις. Ἀλλ' ὃ Θεοῦ, τοῦ παμβα-
σιλέως Μήτηρ καὶ δέλη, σῶζοις καὶ μέ τὸν δοῦ-
λόν σου, ἐκ παντοίων κινδύνων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τρία, δευτερῶντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου.

Α'δριανὲ γενναιότατε, τῆς τοῦ Δεσπότη φω-
νῆς, πληρωτῆς ἐχρημάτισας, κοσμικὴν τέρ-
πνότητα, ἀποθέμενος ἅπασαν· καὶ τὸν Σταυρὸν
ἐπ' ὧμων ἀράμενος, τῶν παθῶν τούτου κοινωνὸς
γέγονας· ἐν ἀμφοτέροις γὰρ, ὦφθης ὄντως δόκι-
μος· ὅθεν πισοί, σήμερον γεραίρομεν, τὴν Θεῖαν
μνήμην σου.

Α'δριανὲ καρτερώτατε, πελάγει τῶν αἰκι-
σμῶν, συνεχῶς κυματούμενος, πηδαλιου-
χῆσάν σε, σοῦ τὴν σύνοικον ἔσχηκας, καὶ πρὸς
γαλήνης, ὄρμον ἰθύνουσαν, τῇ ἀνῶ πάλει προσ-
εμβιβάζουσας· ἐν ἧ πανεύφημε, Μάρτυς ἀύ-
λιζόμενον, ὑπὲρ ἡμῶν, πρέσβευε δεόμεθα, τῶν
εὐφημούντων σε.

Μέχρι δεσμῶν καὶ στρεβλώσεων, καὶ τῶν
μελῶν ἐκκοπῆς, καρτερῶς ἀνθιστάμενοι,
τὰς ψυχὰς τῷ Κτίσαντι, ἀποδόντες εἰλήφατε,
τὴν αἰωνίαν ὄντως ἀνάπαυσιν, καὶ τὴν ἀγήρω
μακαριότητα. Ὡ ἥς ἐτύχετε, Θεῖας ἀντιδόσεως
παρὰ Χριστοῦ, Μάρτυρες πανένδοξοι, σεβα-
σμιώτατοι!

Δόξα, Ἦχος β'.

Ο πάντα προγινώσκων Κύριος, ἀρρήτῳ προ-
μηθείᾳ σε Μάρτυς, ὡς εὐκαρπον κλῆμα
προσήκατο, ξίφει μαρτυρίου ποικίλως τεμνόμε-
νον, καρτερίας δαφίλου ἐπιφέροντα καρπούς,

ἐξ ὧν τρέφονται πιστῶν καρδίαι, τῶν εὐφημούντων σε πόθῳ Ἀδριανέ ἐνδοξε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου. Εἰς τὸν Στίχ. τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.
Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες,
καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΖ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ποιμένος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Τί σε νῦν Ποιμὴν ὀνομάσωμεν; Μοναστῶν ὑπογραμμὸν, καὶ ἰαμάτων αὐτουργόν, ἐγκρατείας ταῖς πληγαῖς, πάθη μαστίξαντα ψυχῆς πολίτην, τῶν Ἀγγέλων καὶ συνόμιλον τῆς ἁνῶ, μητροπόλεως οἰκήτορα τῶν ἀρετῶν ἐνδιαίτημα, τὸν τῆς ἐρήμου κοσμήτορα. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε νῦν Ποιμὴν προσφθεγξώμεθα; τῆς ἐρήμου πολιστήν, καὶ ἡσυχίας ἐραστήν τῶν παθῶν ἐκμειωτήν, καὶ μοναστῶν καθηγητήν πλημμύραν, διδασμάτων θείων Πνεύματος φωστῆρα, διακρίσεως ἀκοίμητον. Θαυματουργὸν ἀληθέστατον, πάθη ποικίλα ἰώμενον. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Λύχνος διακρίσεως γέγονας, καταυγάζων τὰς ψυχὰς, τῶν προσιόντων σοι πιστῶς, καὶ τὴν τρίβον τῆς ζωῆς, ὑποδεικνύς αὐτοῖς σοφέ· διό σε, ἐν αἰνέσει μακαρίζομεν, τελῶντες, τὴν ἀγίαν σου πανήγυριν. Ποιμὴν Πατέρων τὸ καύχημα, τῶν Ἀσκητῶν ἐγκαλλώπισμα, ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὶνι ὁμοιωθῆς ταλαίπωρε, πρὸς μετάνοιαν οὐδόλως, ἀνανεύσας ψυχὴν, καὶ τὸ πῦρ μὴ δειλιῶσα, τῶν κακῶν ἐπιμονῇ; Ἀνάστα, καὶ τὴν μόνην πρὸς ἀντίληψιν, ταχεῖαν, ἐπικάλεσαι καὶ βόησον. Παρθενομῆτορ δυσώπησον, τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν ἡμῶν, ῥυσθῆναί με, τῶν παγίδων τοῦ ἀλάστορος. Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Αῖνον ἢ ἀμνάς ὡς ἐώρακεν, ἐπὶ ξύλου ἠπλωμένον, ἐκουσίως σταυρικοῦ, ἀνεβόα μητρικῶς, ὀδυρομένη ἐν κλαυθμῷ· Υἱέ μου, τί τὸ ξένον τοῦτο θέαμα; ὁ πᾶσι, τὴν ζωὴν νέμων ὡς Κύριος, πῶς θανατοῦσαι μακρόθυμε, βροτοῖς

παρέχων ἀνάστασιν; Δοξάζω σου, τὴν πολλὴν Θεέ μου συγκατάβασιν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας, καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστὴρ τῇ οἰκουμένη λάμπων τοῖς θαύμασι, Ποιμὴν Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἀγίου ὁ παρών.

Θεοφάνους.

Ὤδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Θέρμη τοῦ Παρακλήτου, Πάτερ θαλπομένη ἡ καρδιά σου, τὸν κρυμὸν τῶν δαιμόνων, καὶ παθῶν τὸν χειμῶνα διέλυσε.

Ανθρακι θείου φόβου, φλέξας τῶν παθῶν τὴν ὕλην γέγονας, διακρίσεως λύχνος, ἀπαθείας πυρσός τε Μακάριε.

Φέρων ἐπὶ τῶν ὤμων, Πάτερ τὸν σταυρόν σου ἠκολούθησας, τῷ καλέσαντι πόθῳ, καὶ φωστὴρ Μοναστῶν ἐχρημάτισας. Θεοτοκίον.

Οἷός με διασώζει, Λόγος ὁ ὑπέρθεος χρησότητι, βουλευθεὶς ἐκ γαστροῦ σου, σαρκωθῆναι ἀγνὴ Μητροπάρθενε.

Ὤδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Στάσιν τὴν παννύχιον, σοῦ κατεπλάγησαν ἄγγελοι· καὶ γὰρ αὐτοὺς, ἔσχες συνεργοῦντας, ταῖς πρὸς Θεὸν ἐντεύξεσι.

Λύμης ἀπεκάθηρας, τῆς διανοίας τὰ ὄμματα, τῆς τῶν παθῶν ὅθεν ἐνοπτρίζη, καθαρῶς τὸν Ἀόρατον.

Γάλακτι ἀσκήσεως, ὡς ἐκτραφεὶς Ποιμὴν Ὅσιε, εἰς ἀρετῶν, ὕψος ἀννηέχθης, εἰς τελείαν ἀπάθειαν. Θεοτοκίον.

Εἶχων σε βοήθειαν, τῶν δυσμενῶν ὁρμαῖς Ἀχραντε, οὐ δειλιῷ· ἔχων σε προστατίν, τὰς αὐτῶν τρέπω φάλαγγας. Ὁ Εἰρμός.

• Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
• Σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων,
• καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Ποιμαινόμενος ὑπὸ Κυρίου, τούτου πρόβατον, ὥραθης πρᾶον, ἐναντίους λύκους μάκαρ τροπούμενος· καὶ ἐκτελέσας τὸν θείον ἀγῶνα σου, πρὸς τὴν οὐράνιον μάνδραν ἐσκήνωσας.

Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος ἐν τῇ γαστρὶ σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μετένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Μητέρα Παρθένον σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας πανάμωμον, μόνος Κύριος. Αὐτὸν ἐκτενῶς ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἀμίαντος ἀμνὰς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θρασυμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνωδοῦσα ἐκραύγαζεν· Οἱμοὶ τέκνον μου· πῶς πάσχεις; Θέλων ῥύσασθαι, παθὼν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Α κηλίδωτον ἔσοπτρον, τὰς τοῦ Παρακλητοῦ αὐγὰς δεχόμενον, Θεοφόρε ἐχρημάτισας, καὶ δοχεῖον θείων ἀναβάσεων.

Α ῥδευόμενος δάκρυσι, δένδρον καθωράθης Πάτερ ὑψίκομον, ἐγκρατεία καλλυνόμενον, καὶ καρποῖς ἐνθέοις εὐθηνούμενον.

Γηπονήσας τὴν ἄρουραν, σοῦ τῆς διανοίας πόνοις ἀσκήσεως, ἀρετῶν στάχυν πολύφορον καὶ θαυμαίων χάριν ἐγεώργησας.

Θεοτοκίον.

Παρθενίας κειμήλιον, καὶ τῆς ἀχωρήτου φύσεως σκηνώμα, τὴν ψυχὴν μου φωταγωγῆσον, τὴν ἐσκοτισμένην Θεοσύμφευτε.

ᾠδὴ ε'. Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Τὸν καύσωνα βαστάσας αἰοίδιμε, τῆς ἡμέρας, χαρὰς κατηξίωσαι, τῆς τοῦ Κυρίου σου Ὅσιε.

Α σκήσεως λειμῶνι ἠδύπνου, ἔφυς ῥόδον, ὁδμαῖς θείας γνώσεως, εὐωδιάζον τὰ πέρατα. **Τ**ὸν πρὶν μεγαλαυχία χρησάμενον, Πάτερ ὄφιν, πρὸς γῆν ἐταπείνωσας, τῇ ταπεινώσει φραζάμενος.

Θεοτοκίον.

Παρθένον μετὰ τόκον ὑμνοῦμέν σε, Θεοτόκε· σὺ γὰρ τὸν Θεὸν Λόγον, σαρκὶ τῷ κόσμῳ ἐκύησας.

ᾠδὴ ς'. Χιτῶνά μοι παράσχου.

Νεκρώσας τὰς τοῦ σώματος ὁρμαῖς, πολλοῖς ἀγωνίσμασι, ζωὴν πρὸς ἀθάνατον, ἐξεδήμησας Ποιμὴν ἀξιάγαστε.

Εγκράτειαν ἀένναον καὶ εὐχὴν, ἀγάπην ἀδόλωτον, κτησάμενος Ὅσιε, ἀκηλίδωτον Θεοῦ ὠφθης ἔσοπτρον.

Ε ῥήμοις ἐν ἀβάτοις προσφοιτῶν, παθὼν ἐρημώσεως, σαυτὸν ἀπεγύμνωσας, καὶ πολίτης οὐρανῶν ἐχρημάτισας. Θεοτοκίον.

Η μόνη διὰ λόγου ἐν σαρκὶ, τὸν Λόγον κηύσασα, ῥῦσαι δεόμεθα, τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ὁ Εἰρμός.

» Χιτῶνά μοι παράσχου φωτεινόν, ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλεε Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῶν λαμπρῶν ἀγώνων σου, Ὅσιε Πάτερ, ἡ ἀγία σήμερον, ἐπέστη μνήμη τὰς ψυχὰς, τῶν εὐσεβῶν κατευφραίνουσα, Ποιμὴν θεόφρον, Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ποιμένος.

Στίχοι.

Ὡς ἐκ λύκου χαίνοντος ἡρπάγη βίου Ποιμὴν, τὸ θρέμμα τοῦ μεγίστου Ποιμένος.

Ποιμένα εἰς μέγαν ἐβδόμη εἰκάδι ὥχετο Ποιμὴν.

Οὗτος ὁ Ὅσιος, Αἰγύπτιος ἦν τῷ γένει· ἀναχωρήσας δὲ σὺν πᾶσι τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, γέγονεν ἅμα αὐτοῖς Μοναχός. Ἡ δὲ μήτηρ αὐτῶν, μετὰ πλείστους χρόνους, πέθθη πρὸς αὐτοὺς παρεγένετο ἰδεῖν τούτους· οἱ δὲ ἐκλείσαν κατ' αὐτῆς τὰς θύρας. Ἡ δὲ κλαίουσα, ἐκραζε μετὰ οἴκτου. Προσιλθὼν δὲ ὁ Ἀβδᾶς Ἀνουῖς, λέγει αὐτῇ· Τί κλαίεις γραῦ; Ἡ δὲ, τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσασα (εὐ γὰρ ἔβλεπε τούτον, κεκλεισμένης οὖσης τῆς θύρας), ἔφη· Θίλω ἰδεῖν ὑμᾶς, τέκνον. Τί γὰρ βλάβω, εἰ ἰδῶ ὑμᾶς; οὐκ ἐγὼ μήτηρ ὑμῶν; οὐκ εἰμὶ ἐν ἐσχάτῃ πολιᾷ; Καὶ ὁ Ποιμὴν· Ὡς θίλεις ἰδεῖν ὑμᾶς, ἢ ἐν ἐκείνῳ τῷ κόσμῳ; Ἡ δὲ, οἰνεῖσα τὰ λεγόμενα, ἀνεχώρησεν.

Ἡθέλησε δὲ ποτε ὁ τῆς χώρας Ἀρχὼν ἰδεῖν τὸν Ἀβδᾶν Ποιμένα. Κατασχὼν οὖν τὸν υἱὸν τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ ἐπ' ἐγκλήματι, ἔβαλεν ἐν εἰρκτῇ. Οὐκ ἠθέλησε δὲ ὁ γέρον ἰδεῖν τὸν Ἀρχοντα. Ἠλθε δὲ καὶ ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐτῇ ἀπόκρισιν. Ἡ δὲ κατεβόα αὐτοῦ, λέγουσα· Ἀσπλάγχνε, ἐλέησόν με, ὅτι μονογενὴς μοι ἐστίν. Ὁ δὲ μηνύει αὐτῇ διὰ τινος· Ἀπελθε, ἀναχώρει τῶν ὧδε· ὁ Ποιμὴν τέκνα οὐκ ἐγέννησε. Καὶ ὁ Ἀρχὼν μηνύει αὐτῷ· Κἂν λέγω μόνω κέλευσον, καὶ ἀπέλυσεν αὐτόν. Καὶ ὁ γέρον· Ἐξέτασον αὐτὸν κατὰ τοὺς νόμους, καὶ εἰ ἀξιός ἐστι θανάτου, θανέτω· εἰδ' οὖν, ὡς βούλει ποίησον· καὶ ὁ Ἀρχὼν ὑπερθαυμάσας, ἀπίλυσε τὸν παῖδα.

Ἡρώτησέ τις αὐτὸν λέγων· Ἐὰν ἰδῶ τὸ ἀμάρτημα τοῦ ἀδελφοῦ μου, σκιπᾶσω αὐτό, καὶ περικαλύψω; Λέγει ὁ γέρον· Εἰ καλύψωμεν τοῦ ἀδελφοῦ τὸ πταίσμα, καὶ ὁ Θεὸς τὰ ἡμέτερα. Οὗτος ὁ μακάριος, πᾶσαν ἀρετὴν ἐξασκήσας, ὡς τε πάντας τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Θηβαΐδι γέροντας πατέρα τοῦτον ἔχειν, καὶ ὑπ' αὐτοῦ ῥυθμίζεσθαι καὶ ἐκπαιδεύεσθαι, τελευτᾷ, γέρον ὢν, καὶ πλήρης ἡμερῶν. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Αἰβερίου Πάπα Ῥώμης.

Στίχ. Τὸν πλῆτον ἀντλεῖν Λιβέριος νῦν ἔχει,
 Ὅν οὐρανοῖς ἦν ἐμφρόνως θησαυρίσας.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου, ὃς τὸν μέγαν Ἀθανάσιον καὶ Παῦλον τὸν Ὁμολογητὴν συνέπραξε τοὺς οἰκείους θρόνους ἀπολαβεῖν. Διὰ ταῦτα Κωνσταντίος, μετὰ τὴν τελευτὴν Κωνσταντος τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, μετεστείλατο αὐτὸν ἐκ Ῥώμης· καὶ ἐπιχειρήσας πείθειν αὐτόν, καὶ τῆς κοινωνίας Ἀθανασίου ἀπέχεσθαι, καὶ τῇ καθαιρέσει αὐτοῦ ψηφισασθαι, καὶ μὴ δυνηθεῖς, ἐξώρισεν αὐτόν ἐν τῇ Θράκῃ. Ἐν Ῥώμῃ δὲ γενόμενος ὁ Βασιλεὺς, καὶ παρὰ πάντων ἐκβιασθεῖς, ἐκέλευσε τὸν οἰκεῖον θρόνον ἀπολαβεῖν τὸν μακάριον Λιβέριον. Ἐν ᾧ γενόμενος, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ, καλῶς καὶ θαυμάσιως βιώσας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Πατρὸς ἡμῶν Ὁσίου Ἐπισκόπου Κουδρουβῆς.

Στίχ. Τὴν κλῆσιν εἰπὼν Ὅσιε τὴν σὴν μόνην,
 Πληρῶ θανόντι ἔπαινόν σοι τὸ χρέος.

Οὗτος ὁ μακάριος, ἐν ἀσκήσει πρότερον διαπρέψας, καὶ παντοίαις ἀρεταῖς κοσμηθεὶς, ἐπὶ τὸν θρόνον τῆς Ἐπισκοπῆς Κουδρουβῆς τῆς κατὰ τὴν Ἰσπανίαν προήχθη. Ζῆλον δὲ ὑπὲρ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ἔχων, ἐν τῇ μεγάλῃ καὶ πρώτῃ Συνόδῳ παρῆν, τὴν ἀρειανικὴν λύσσαν διελέγχων καὶ ἀποκρουόμενος· καὶ τὴν γινομένην κατὰ τὴν Σαρδικὴν αὐτὸς συνεκρότει, καὶ τὰ πρῶτα τοῖς τότε συνελθοῦσιν ἐκέκμητο. Οὗτος, πολλῶν καὶ ἄλλων Ἐπισκόπων ὑπὸ Κωνσταντίου τῶν οἰκείων θρόνων ἀπελαυνόμενων, διὰ τὸ μὴ καταψηφίζεσθαι τοῦ Μεγάλου Ἀθανασίου καθαιρέσιν, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν, διὰ τὸ μὴ κοινωνεῖν τῇ Ἀρείου κακοδοξίᾳ, ἐν ἐξορίᾳ παρεπέμβη, καὶ πολλὰ δυσχερῆ καρτερήσας, ἐν αὐτῇ τὸν βίον κατέλυσε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς ὑπὸ τοῦ Ἀγίου Φιλίππου βαπτίσεως τοῦ Αἰθίοπος Εὐνούχου.

Στίχ. Ἀνὴρ ἐλέγχει τὴν παροιμίαν Σπᾶδων·

Λευκαίνεται γὰρ, καὶ πεφυκῶς Αἰθίοψ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἀγία Ἀνθοῦσα ἡ Νέα, τριχινὸν ῥάκος ἐνδυθεῖσα, καὶ εἰς φρέαρ ῥίψεϊσα, τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ μανδύας σοι πῖλος, ἡ πόρπη πέτρα·

Μεθ' ὧν ὑπῆλθες Ἀνθοῦσα βαθὺ φρέαρ.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Θείαις σχολάζων θεωρίαις, λαμπρυνόμενος ἀὔλοις θαυγαῖς, καὶ ἡμέρας υἱός, καὶ φῶς τῶν ἐν τῷ σκότει, ὡς ἀληθῶς γεγέννησαι, Θεοφόρε εἰς αἰῶνας.

Η ῥθης πρὸς ὕψος ἀπαθείας· μετὰ σώματος Ἀγγέλους ἐμιμήσω· Παραδείσου τρυφῆς, ἐγένου κληρονόμος, ἀναβοῶν Μακάριε· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Λάμπων ἀκτῖσιν ἀπαθείας, ἀπημαύρωσας δαιμόνων ἐπηρείας· καὶ τῆς τούτων πολλούς, κακώσεως ἐρρύσω, ἀναβοῶντας Ὅσιε· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ιδε ἦν ἔφησε Παρθένον, ἐν τῷ Πνεύματι ὁ μέγας Ἡσαΐας, ἐν γαστρὶ τὸν Θεόν, συνέλαβε καὶ τίκτει· ὧ μελωδοῦντες κράζομεν· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡδὴ η'. Τὸν ἀναρχὸν Βασιλέα.

Ανύσакτον τῆς ψυχῆς τὴν λαμπάδα, ἐλαίῳ σε τῶν ἀγώνων τηρήσας, εἰσῆλθες ἐν χαρᾷ, εἰς ἀφθαρτὸν νυμφῶνα, καὶ ζῆς εἰς τῆς αἰῶνας.

Οὐκ ἔσεισαν τῆς ψυχῆς σου τὸν πύργον, οἱ ἄνεμοι ἀκαθάρτων πνευμάτων· ἐστήρικτο καὶ γὰρ, τῆς πίστεως ἐν πέτρᾳ, παμμάκαρ Θεοφόρε.

Τὸ δύσμορφον τῶν παθῶν ἐξεδύσω, χιτῶνιον, ἐνεδύσω δὲ Πάτερ, ὠραίαν τὴν στολὴν, τῆς θείας ἀπαθείας, Χριστῷ συμβασιλεύων.

Θεοτοκίον.

Ως ἐντιμον καὶ ὑπέρτατον θρόνον, ὑπάρχσαν τοῦ Θεοῦ τῆς ὑψίστης, ὑμνήσωμεν λαοί, τὴν ἀγίαν Παρθένον, αὐτὴν ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ὁ Εἰρμός.

» Τὸν ἀναρχὸν Βασιλέα τῆς δόξης, ὃν τρέμουν οὐρανῶν αἱ δυνάμεις, καὶ φρίττουσι τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, ὑμνεῖτε ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Εδὺς μὲν οἱ ἀπὸ ἀστέρος, ἀπὸ κόσμου πρὸς Χριστὸν δὲ ἀνέτειλας, τὸν νοητὸν ἀληθῶς, δικαιοσύνης Παμμάκαρ ἥλιον· καὶ ὡς ἀκτῖνας τοῖς πιστοῖς, τὰς σὰς καταλέλοιπας, φωτοειδεῖς ἀρετὰς ἐλαυνούσας τῶν ψυχῶν ἀμαυρότητα.

Τίμιος ἐναντι Θεοῦ, σοῦ ὁ θάνατος αἰοῖδιμε γέγονε· καὶ γὰρ ὁσίως ἐν γῇ ἐπολιτεύσω τούτου προσταγμάτα, καὶ δικαιώματα Ποιμὴν, τηρήσας ἀλώβητα· ὅθεν ἀνέτειλεν, ὡς δικαίῳ σοὶ τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον.

Ταῖς θείαις Πάτερ καλλοναῖς, ἐνεδόμενος καὶ θέσει θεούμενος, καὶ τῷ μεγάλῳ φωτί, πεφωτισμένος, νῦν παριστάμενος, καὶ ἀκροτάτῳ ἐφετῷ, ἐγγίζων τρανότερον, τῶν σὲ τιμώντων Ποιμὴν, καὶ τελούντων σου τὴν μνήμην μνημόνευε.

Θεοτοκίον.

Επαυσας μόνη γυναικῶν, τὴν ἀράν τῶν πρωτοπλάστων Θεόνυμφε, τὸν ἀπερίγραπτον, σαρκὶ τεκοῦσα περιγραφόμενον· ἐκαινοτόμησας δεσμούς, φύσεως ἀμόλυντε· τὰ διεστώτα τὸ πρὶν, παραδόξῳ μεσιτείᾳ σου ἥνωσας.

Ὁ Εἰρμός.

» Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ· συγκατάβασιν· ὅπως ὁ Ὑψιστος, ἐκὼν

κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, παρθενικῆς ἀ-
πὸ γαστρός, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν
ἄχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.
Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ο ἅλῃ σαφῶς δεξάμενος, τὴν τρισήλιον, αἰ-
γλήν, τῆς Θεαρχίας πάνσοφε, νῦν Θεὸς
χρηματίζεις, Θεοῦ τοῦ φύσει μεθέξει· ὃν δυσώ-
πει ῥυσθῆναι, κινδύνων τε καὶ θλίψεων, τοὺς
τιμῶντάς σε Πάτερ, καὶ τὴν σεπτὴν, καὶ φωσ-
φόρον μνήμην σου ἐκτελοῦντας, Ποιμὴν Θεό-
φρον· Ὅσιε, Ἀσκητῶν ὠραιότης. Θεοτοκίον.

Σὲ ὁ Πατὴρ ἠρέτισεν, ὥς πολύευκτον κρίνον,
Θεοκυῆτορ πάντα γνε, διὰ Πνεύματος Δείξ,
πρὸς τὴν Υἱοῦ κατοικίαν, ἀναμέσον εὐρών σε,
τῶν ἀκινήτων πανάμωμε, ἀποστίλβουσιν καλ-
λεῖ, παρθενικῶ· διὸ δὴ Θεόνυμφε σὲ ὑμνοῦμεν,
καὶ πόθῳ μακαρίζομεν, διὰ σοῦ οἱ σωθέντες.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου Ἀκολουθία,
ὥς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΗ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μωσέως
τοῦ Αἰθίοπος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Μωσῆς ὁ πολυθρύλλητος, κόσμου τερπνότη-
τα, λιπῶν ἐμφρόνως, πόνοις ἀσκήσεως
συντονωτάτοις, πάθη ὑπέταξε σαρκὸς· καὶ κα-
ταβαλὼν τὸν πολυμήχανον, νίκης τοὺς στεφά-
νους ἐκομίσατο. Αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις Κύριε
πᾶσι δίδου τὸ μέγα ἔλεος.

Εγκράτειαν ἀσύγκριτον, στάσιν παννύχιον,
ἀγρυπνον ὄμμα, νοῦν φανταζόμενον τὸ
θεῖον κάλλος, ἔσχες μακάριε Μωσῆς· ὅθεν ἱα-
μάτων χάριν εἴληφας, πάθη θεραπεύειν χαλε-
πώτατα. Διό σε δυσωποῦμεν· Αἰτῆσαι πᾶσι
Πάτερ τὸ μέγα ἔλεος.

Δαιμόνων πανουργεύματα, καὶ τὰ τοξεύμα-
τα καὶ τὰς ἐνέδρας, Δείξ σκεπόμενος
Μωσῇ παλάμη, Πάτερ διήλθες ἀβλαβῶς· καὶ
τῇ ἀπαθείᾳ σεμνυνόμενος, πᾶσι τοῖς Ὁσίοις
συνηρίθμησαι, πρεσβεύων δωρηθῆναι, πίσει τοῖς
σὲ τιμῶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οἱ λογισμοὶ ἀκάθαρτοι, τὰ χεῖλη δόλια, τὰ
ἔργα δέ μου, εἰσὶ παμμίαρα· καὶ τί

ποιήσω; πῶς ὑπαντήσω τῷ Κριτῇ; Δέσποινα
Παρθένε καθικέτευσον, τὸν Υἱόν καὶ πλάστην
σου καὶ Κύριον, ὅπως ἐν μετανοίᾳ δέξηταί μου
τὸ πνεῦμα, ὥς μόνος εὐσπλαγχνος.

Ἦ Ἐταυροθεοτοκίον.

Η δάμαλις ἢ ἄσπιλος τὸν μόσχον βλέπου-
σα ἐπὶ τοῦ ξύλου, προσαναρτώμενον ἐ-
θελουσίως, ὀδυρομένη γοερῶς· Οἱ μοι! ἀνεβόα
ποθαινότατον, τέκνον· τί σοι δῆμος ἀνταπέδω-
κεν, ἀχάριστος Ἑβραίων, θέλων με ἀτεκνωῶσαι
ἐκ σοῦ παμφίλτατε;

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'.

Τῆς ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σώματι Ἄγγε-
λος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης Θεο-
φόρε Μωσῇ Πατὴρ ἡμῶν· νηστεία ἀγρυπνία
προσευχῇ, οὐράνια χαρίσματα λαβὼν, θερα-
πεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν
πίστει προστρεχόντων σοι. Δόξα τῷ δεδοκῶτι
σοι ἰσχύν· δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι· δόξα τῷ
ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες
τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἀγίου ὁ παρών.

Ποίημα Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Δήγματι ἁμαρτίας, μεμελανωμένην τὴν καρ-
δίαν μὲ, καταλεύκανον Πάτερ, μετανοίας
τοῖς ὁμβροῖς πρεσβεΐαις σου.

Φόβῳ τῷ τοῦ Δεσπότη, σάρκα καθηλώσας
ἅπαν νόημα, ἐμπαθεῖς ἐκ καρδίας, Θεο-
φόρε παμμακάρε ἐξήλειψας.

Αὐλαξὶ διανοίας, κρύψας τὰ τοῦ λόγου Πά-
τερ σπέρματα, ἐγεώργησας σῖτον, θησαυ-
ροῖς ἀκενώτοις τηρούμενον.

Θεοτοκίον.

Ολον με διασώζει, Λόγος ὁ ὑπέρθεος χρη-
στότητι, βουλευθεὶς ἐκ γαστρός σου, σαρ-
κωθῆναι ἀγνὴ Μητροπάρθενε.

ᾠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Πνεύματι κινούμενος, πνευματικαῖς Σοφὲ πρά-
ξεσιν, ἐγκαρτερῶν, τὰ τῆς πονηρίας, κα-
θυπέταξας πνεύματα.

Σθένει δυναμούμενος, Θεαρχικῶ Μωσῇ Ὅσιε,
τὸν ἰσχυρόν, ἄσαρκος καθάπερ, ἐταπείνω-
σας δράκοντα.

Ομβροῖς τῶν δακρύων σου, πυρκαϊᾶν πα-
θῶν ἐσθεςας, καὶ ποταμὸς, ὡφθης χα-
ρισμάτων, πεπλησμένος τοῦ Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Εἔχων σε βοήθειαν, τῶν δυσμενῶν ὁρμαῖς Ἄ-
χραντε, οὐ δειλιῶ ἔχων σε προσάτιν, τὰς
αὐτῶν τρέπω φάλαγγας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
» σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτι-
» σμένων, καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Φέγγος ἄδυτον εἰσδεδεγμένος, ἀπημαύρωσας
τῶν νοσημένων, Αἰθιοπῶν Θεοφόρε τὰ πρό-
σωπα, καὶ τὰς αὐτῶν κακουργίας διέλυσας,
ταῖς πρὸς τὸ θείον ἀπαύστοις σου νεύσεσι.
Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρή-
σασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενομέ-
νος ἐν τῇ γαστρί σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρω-
πήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Παρθένον Μη-
τέρα σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας πανάμω-
μον, μόνος Κύριος. Αὐτὸν ἐκτενῶς ἰκέτευε, δω-
ρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἀμίαντος, ἀμνάς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος
Παρθеноμήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θρασυμέ-
νη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστή-
σαντα, μητροπρεπῶς θρηνηδοῦσα ἐκραύγαζεν·
Οἶ μοι τέκνον μου! πῶς πάσχεις θείῳ ῥύσα-
σθαι, παθὼν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Τὸν φιλόσαρκον δαίμονα, ταῖς ἀδιαλείπτοις
Πάτερ δεήσεσι, καὶ τῶν πόνων ἐπιδό-
σεσιν, ἐκ ψυχῆς παμμακάρε ἀπεδίωξας.

Μεταθεῖς τὴν διάνοιαν, πρὸς τὰ ὑπὲρ νοῦν
καύσωνα, ὥσπερ θείαν δρόσον καθυπέφερες.

Θεωρίαις καὶ πράξεσιν, ἐκλελαμπρυσμένη
Πάτερ πανόλβιε, ἡ καρδιά σου τοῦ Πνεύ-
ματος, καθαρὸν ἐδείχθη ἐνδιαίτημα.

Θεοτοκίον.

Παρθενίας κειμήλιον, καὶ τῆς ἀχωρήτου φύ-
σεως σκηνώμα, τὴν ψυχὴν μου φωταγώ-
γησον, τὴν ἐσκοτισμένην Θεονύμφευτε.

Ὡδὴ ε'. Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Τῷ ἀνθρακι πυρούμενος, Μάκαρ τῆς ἀπα-
θείας, ὕλην εὐκατάπρηστον, τὴν τῶν πα-
θῶν ἀπετέφρωσας.

Α'στήρ τῆς ἐγκρατείας, ὑψώμασι διαπρέ-
πων, ὥφθης τὰς ψυχὰς ἡμῶν, καταφω-
τίζων Ἀοίδιμε.

Τεθρίππω ἀρετῶν ἐπιβέβηκας, καὶ πρὸς
νύσσαν, ἐφθασας οὐράνιον, Πάτερ Μωσῆ
ἀξιάγαστε. Θεοτοκίον.

Παρθένον μετὰ τόκον ὑμνοῦμέν σε, Θεοτόκε·
σὺ γὰρ τὸν Θεὸν Λόγον, σαρκὶ τῷ κόσμῳ
ἐκύησας.

Ὡδὴ ζ'. Ἰλασθητί μοι Σωτήρ.

Νυκτὶ με ἁμαρτιῶν, καὶ ἡδονῶν ἁμαυρότητι,
κυκλούμενον ταῖς ἐν σοὶ, τοῦ Πνεύματος
λάμψεσι, ὅλον φωταγώγησον, ὅλον πρὸς λι-
μένα, σωτηρίας Πάτερ ἴθουνον.

Ως μέλισσα φιλεργός, τῷ σίμβλῳ τῆς δια-
νοίας σου, τὰ ἄνθη τῶν ἀρετῶν, ἀθροίσας
ἀνέβλυσας, γλυκασμὸν ἀθάνατον, τὴν πικρίαν
Πάτερ, τῶν δαιμόνων ἀπελαύνοντα.

Ερήμοις ἐγκαρτερῶν, τὴν ἄνω πόλιν κεκλή-
ρωσαι, τὴν σάρκα δουλαγωγῶν, νηστείαις
θαυμάσιε, τρυφὴν πρὸς ἀδάπανον, καὶ πρὸς
Παραδείσου, τὰς σκηνώσεις ἐξεδήμησας.

Θεοτοκίον.

Α'γίασμα νοητὸν, καὶ ἄψαυστον ἱλαστήριον,
λυχνίαν χρυσοειδῆ, καὶ τράπεζαν ἐμψυ-
χον, τὸν ἄρτον βαστάσασαν, τῆς ζωῆς Παρ-
θένε, οἱ πιστοὶ σε ὀνομάζομεν. Ὁ Εἰρμός.

» **Ι**λασθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἁνο-
» μίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνά-
» γαγε δέομαι· πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐ-
» πάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Αἰθιοπῶν πρόσωπα, ἀπορράπισας, νοητῶν
ἀνέλαμψας, καθάπερ ἥλιος φαιδρὸς, φω-
ταγωγῶν τὰς ψυχὰς ἡμῶν, τῶν σέ τιμώντων,
Μωσῆ παμμακάριστε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΗ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν Μωσέως τοῦ Αἰθιοπος.

Στίχοι.

Φήσεις τὸ ῥητὸν καὶ θανὼν, Μωσῆ μέλα

« Ἄνθρωπος ὄψιν, καὶ Θεὸς τὴν καρδίαν »

Θάψαν ἐν εἰκάδι Μωσῆς ὀγδόῃ Αἰθιοπῇα.

Οὗτος ὁ μακάριος τῷ μὲν γένει ἦν Αἰθίοψ, τῇ δὲ χρόα
μέλας ἀκριβῶς, οἰκίτης πολιτευομένου τινός· ὃν, διὰ
πολλὴν δυστροπίαν καὶ ληστρικὴν διαγωγὴν, ἀπώσατο ὁ
ἴδιος δεσπότης. Οὗτος ποτὲ ποιμὴν τινὶ ἐμνησικάκησε,
παρεμποδίσαντι αὐτῷ εἰς πρᾶγμα, ὃν καὶ ἀποκτεῖναι ἐ-
βουλεύσατο. Μαθὼν δὲ, ὅτι πέραν τοῦ Νείλου ἐστὶ, πλημ-
μυροῦντος τοῦ ὕδατος, τῷ στόματι δακῶν τὴν μαχαίραν,
καὶ τὸν ἐπενδύτην τῇ κεφαλῇ ἐπιθείς, διανηξάμενος ἐπέ-
ρασε. Προαισθόμενος δὲ ὁ ποιμὴν τὴν αὐτοῦ ἔλευσιν, φυ-
γὰς ὤχετο. Ὁ δὲ, κριοὺς τέσσαρας ἐπiléκτους σφαγιάσας
καὶ δέσας σιρᾶ, τὸν Νεῖλον ἀντιπέρασε κολυμβῶν. Ἐξ

κρία δὲ φαγών, καὶ τὰ κώδια πωλήσας, ἀπῆλθε πρὸς τοὺς ἑταίρους αὐτοῦ. Ταῦτα δὲ διηγησάμεν, ἵνα δείξω, ὅτι δυνατόν ἐστι τοῖς βουλευμένοις διὰ μετανοίας σωθῆναι.

Οὗτος, ὁπότε κατανυγείς ἔκτινος περιστάσεως, ἐπέδωκεν ἑαυτὸν Μοναστηρίῳ, καὶ οὕτω προσῆλθε τῇ μετανοίᾳ, ὥς καὶ τοὺς συμπράκτορας αὐτοῦ ἀγαγεῖν τῷ Χριστῷ. Καθιζομένης δέποτε ἐν τῷ κελλίῳ αὐτοῦ, λησταί τινες προσέβαλον αὐτῷ, ἀγνοήσαντες εἶναι αὐτὸν τὸν Μωσῆν. Οὗτος ὁ μακάριος δεσμήσας σχοινίῳ, καθάπερ σάκκον ἀχύρου, τοῖς ἑαυτοῦ ὁμοῖς ἐπιθείς, τῷ Κυριακῷ παρεγένετο, καὶ φησὶ πρὸς τοὺς ἀδελφούς· Ἐπειδὴ οὐκ ἔξεστί μοι ἀδικεῖν, τούτους δὲ εὖρον ἐπιθόντας μοι, τί κελεύετε περὶ τούτων; Αὐτοὶ δὲ γνωρίσαντες αὐτὸν, ὅτι Μωσῆς ἐστὶν ὁ περιδέητος λήστάρχος καὶ ἀκαταγώνιστος, ἐξομολογησάμενοι τῷ Θεῷ, καὶ αὐτοὶ ἀπειτάξαντο, καὶ γεγόνασι Μοναχοὶ δοκιμώτατοι. Θεαρίστως οὖν βιώσας ὁ Ἅγιος γέρων, καὶ τὴν δαίμονα τῆς ἀκολασίας καταπαλαίσας, τελευτᾷ ἐτῶν ἑβδομήκοντα πέντε, γεγωνὶς καὶ πρσιβύτερος, καὶ καταλιπὼν μαθητὰς ἑβδομήκοντα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀκακίου τοῦ Νέου.

Στίχ. Τράχηλον Ἀκάκιος ἐκτμηθεὶς ξίφει,
Ψυχῆς τὸ λευκὸν μηνύων, βλύζει γάλα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Διομήδους καὶ Λαυρεντίου.

Στίχ. Διττοῖς ἀθληταῖς προσδεθεῖσι πλατάνῳ,
Ταθέντα τόξα, πλατάνων κενοὶ ψόφοι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ δίκαιος Ἐζεκίας ὁ Βασιλεὺς ἐν εἰρήνῃ ἐτελειώθη.

Στίχ. Εἰ δακρύσας ἦν Ἐζεκίας, ὡς παῖλαι,
Ζωῆς ἂν ἄλλην εὖρε προσθήκην πάλιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Ἀννης τῆς θυγατρὸς Φανουῆλ.

Στίχ. Οὐ γῆς ἀπῆρεν ἡ Φανουῆλ θυγάτηρ,
Ἔως ἐφ' αὐτῆς εἶδε τὸν Θεὸν βρέφος.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Λύμης παθὼν κεκαθαρμένος, τὰς τοῦ Πνεύματος ἀστράπτων λαμπηδόνας, πρὸς τὸ φῶς ἀληθῶς, τὸ αὐτὸν μετέβης, ἔνθα χοροὶ Μακάριε, Ἀσκητῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πᾶσαν ἐξέφυγες κακίαν, ὥκειώσω δὲ καλῶν τὴν μετουσίαν· καὶ τερπνῷ ἐφετῷ, αὐτῷ συνεκράθης, ἀναβοῶν Μακάριε· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Πόνοις ἀσκήσεως ἀμέτροις, τὴν ἐπίπονον ἐξήρανας ἀπάτην· Θεοφόρε διό, τὴν ἀπονον ἐφεῦρες, τῶν ἀγαθῶν ἀπάλαυσιν, εὐλογῶν σου τὸν Δεσπότην. Θεοτοκίον.

Ιδέ ἦν ἔφησε Παρθένον, ἐν τῷ Πνεύματι ὁ μέγας Ἡσαΐας, ἐν γαστρὶ τὸν Θεόν, συνέλαβε καὶ τίκτει· ὦ μελωδοῦμεν Κύριε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ταῖς προσευχαῖς νευρούμενος, ταπεινώσει ὑψούμενος, τῇ δικαιοσύνῃ, τὴν ψυχὴν λαμπόμενος ἀγάπῃ κοσμούμενος, πρὸς ἀρετῶν ἀκρώρειαν, πρὸς περιφανὲς Πάτερ ἀνέδραμες ὕψος, κραυγάζων· Τὸν Δεσπότην, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο μελανὸς μὲν τῷ σώματι, τὴν ψυχὴν φαιδρότεραν δὲ, τῶν ἡλιακῶν, μαρμαρυγῶν κτησάμενος, δαιμόνων ἡμαύρωσεν, ἐξοφωμένα πρόσωπα· τὰς δὲ τῶν πιστῶν, καταλαμπρύνει καρδίας, αὐτοῦ τῇ ἐκμιμήσει, τῶν θερμῶς μελωδούντων· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῇ ταπεινώσει πάντοθεν, πεφραγμένος διέφυγες, Πάτερ Αἰθιόπων, νοητῶν τοξεύματα· ἀλείπτῃς δὲ γέγονας, τῶν μοναστῶν πρὸς πάλιν ἐχθρῶν, ἔργοις τε καὶ λόγοις, σὺν αὐτοῖς ἀνακραζών· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Υπερφῶς συνέλαβες, ὑπὲρ λόγον ἐκύησας, τὸν Δημιουργὸν τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, γενόμενον ἄνθρωπον, τὸν τοῦ Πατρὸς ἀχώριστον, Δέσποινα ἀγνή, ὦ μελωδεῖ πᾶσα κτίσις· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**πταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
» τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
» καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τούτους ἰδὼν, τῷ Δημιουργῷ καὶ Λυτρωτῇ
» ἀνεβόα· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖ-
» τε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Εν ἔργοις ὄντως τὴν ζωὴν, ἀγαθοῖς διατελέσας ἀπέλαβες, τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγὴν, καὶ τοῦ σοῦ πύθου πέρας κατέλαβες· ἑορταζόντων δὲ ἐν ὧ, φωνὴ μετ' αἰνέσεως, χαίρων ἐσκήνωσας, ἀξιάγαστε Μωσῇ Πάτερ Ὅσιε.

Στάζουσι Πάτερ γλυκασμόν, ὠφελείας αἱ τῶν πόνων ἰδρωτὲς σου, καὶ τὴν πικρίαν ἡμῶν, τῶν παθημάτων ἀποδιώκουσιν· ἀναβλυστάνουσιν ἡμῖν, ἰάσεως τὰ λείψανα, καὶ σπηεδόνας κακῶν καὶ ψυχῶν τὸν μολυσμὸν ἐκκαθαίρουσι.

Στεφάνοις ἔστεψε Χριστὸς, ἀμαράντοις σου τὴν κάραν Θεσπέσιε, νεκρηκότος σερρώως, τὰς παρατάξεις τοῦ κοσμοκράτορος, καὶ τῶν

Ο' σίων τοῖς χοροῖς, ὁσίως ἠρίθμησε· μεθ' ὧν ἰκέ-
τευε, λυτρωθῆναι πειρασμῶν τοὺς τιμῶντάς σε.

Θεοτοκίον.

Ε"παυσας μόνη γυναικῶν, τὴν ἀράν τῶν προ-
πατόρων Θεόνυμφε, τὸν ἀπερίγραπτον,
σαρκὶ τεκοῦσα περιγραφόμενον· ἐκαινοτόμη-
σας δεσμούς, φύσεως ἀμόλυντε· τὰ διεστῶ-
τα τὸ πρὶν, παραδόξῳ μεσιτείᾳ σου ἥνωσας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**"φριξε πᾶσα αἰκὴ, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ
» συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὑψιστος, ἐκὼν
» κατήλθε μέχρι καὶ σώματος, παρθενικῆς ἀ-
» πό γαστροῦ, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν ἀ-
» χραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Τῶν νοητῶν διέκοψας, κεφαλῆς Αἰθιόπων,
Πάτερ Μωσῇ μακάριε, τῇ μαχαίρᾳ τῶν
θειῶν, σοῦ προσευχῶν θεοφόρε· νίκης ὅθεν
βραβεῖα παρὰ Χριστοῦ ἀπέληφας· ὧ καὶ νῦν
σὺν Ἀγγέλοις, παρεστηκώς, ἀπαθείας λάμπων
φωτοχυσία, σὲς ὑμνητὰς καὶ πρόσφυγας, λάμ-
πρυνον σαῖς πρεσβείαις. Θεοτοκίον.

Ζήσας αἰσchrῶς ἀπώλεσα, τῆς ψυχῆς τὸ ὠ-
ραῖον, καὶ ὠμοιώθην κτήνεσιν, ἀνοήτοις ὁ
τάλας, ὃ οὐκ ἐξὸν ποιεῖν πράττων. Δέσποινα
Θεοτόκε, λαμπρύνασά με κἄθαρον, τοῦ φωτός
σου ταῖς θείαις, μαρμαρυγαῖς, καὶ ὑσώπῳ
Κόρη τῆς μετανοίας, καὶ δεῖξόν με τὸν δοῦλόν
σου, σκεῦος εὐχρηστον θείον.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

~~~~~

Τῇ ΚΘ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς ἀποτομῆς τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ
Ἀγίου ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου, καὶ
Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν ψαλμὸν, στιχολογοῦμεν
τὴν αἰ. στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ.

Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5·
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τέσσαρα, δευ-
τεροῦντες τὰ δύο πρῶτα.

Ἦχος πλ. β'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Γενεθλίῳν τελομένων, τῇ ἀναιδεστάτῳ Ἡρώ-
δου, τῆς ἀσελγοῦς ὀρχηστρίδος, ἐπληραῦ-
τα ἡ διάθεσις τοῦ ὅρκου· τοῦ γὰρ Προδρόμου ἡ
Κεφαλὴ, ἀποτμηθεῖσα, ὡς ὀψώνιον ἐφέρετο, ἐ-
πὶ πίνακι τοῖς ἀνακειμένοις. Ὡς συμποσίῳ μι-
σητοῦ, ἀνοσιβργήματος καὶ μαιφονίας πλήρης!

Ἀλλ' ἡμεῖς τὸν Βαπτιστὴν, ὡς ἐν γεννητοῖς γυ-
ναικῶν μείζονα, ἐπαξίως τιμῶντες μακαρίζομεν.

Ὁ αὐτός.

Ορχήσατο ἡ μαθήτρια, τοῦ παμπονήρου δια-
βόλου, καὶ τὴν Κεφαλὴν σου Προδρόμε, μι-
σθὸν ἀφείλετο. Ὡς συμποσίῳ πλήρης αἱμάτων!
Εἴθε μὴ ὤμοσας Ἡρώδῃ ἄνομε, ψεύδης ἔκγονε·
Εἰ δὲ καὶ ὤμοσας, μὴ εὐώρησας· κρεῖττον γὰρ
ψευδάμενον ζωῆς ἐπιτυχεῖν, καὶ μὴ, ἀληθεύσαν-
τα, τὴν Κάραν τοῦ Προδρόμου ἀποτεμεῖν. Ἀλ-
λ' ἡμεῖς τὸν Βαπτιστὴν, ὡς ἐν γεννητοῖς γυναι-
κῶν μείζονα, ἐπαξίως τιμῶντες μακαρίζομεν.

Ὁ αὐτός.

Οὐκ ἔδει σε ὦ Ἡρώδῃ, τὸν τῆς μοιχείας ἔλεγ-
χον, δι' ἔρωτα σατανικόν, καὶ οἷστρον θη-
λυμανίας, θανάτῳ κατακρίναι· ἐκ ἔδει σε τίττε
τὴν πάντιμον Κάραν, παρανόμῳ γυναικί, δι' ὄρ-
κον ὀρχήσεως, παραδοῦναι σφαλερῶς. Ὡς! πῶς
ἐτόλμησας τοιοῦτον φόνον τελέσαι; πῶς δὲ οὐ
κατεφλέχθη ἡ ἀσελγὴς ὀρχήστρια, ἐν μέσῳ τοῦ
συμποσίῳ, ἐπὶ πίνακι βαστάζουσα ταύτην; Ἀλ-
λ' ἡμεῖς τὸν Βαπτιστὴν, ὡς ἐν γεννητοῖς γυναι-
κῶν μείζονα, ἐπαξίως τιμῶντες μακαρίζομεν.

Ὁ αὐτός.

Πάλιν Ἡρωδιάς μαίνεται, πάλιν ταραττε-
ται. Ὡς ὄρχημα δόλιον, καὶ πότος μετὰ
δόλου! ὁ Βαπτιστὴς ἀπετέμνετο, καὶ Ἡρώδης
ἐταράττετο. Πρεσβείαις Κύριε τοῦ σοῦ Προδρό-
μου, τὴν εἰρήνην παράσχου ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα, Τὸ αἰ. Γενεθλίῳν τελομένων.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς
μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ
γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονο-
γενὴς, ὁ αὐτὸς ἐκ σῆς τῆς ἀγνῆς προῆλθεν, ἀφρά-
στως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύ-
σει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα
προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων ἀ-
συγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἰκέτευε, σεμνὴ
Παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν· Τὸ Προκείμενον τῆς ἡ-
μέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τὰδε λέγει Κύριος· Παρακαλεῖτε, παρακα-
λεῖτε τὸν λαόν μου, λέγει ὁ Θεός· Οἱ ἱερεῖς
λαλήσατε εἰς τὴν καρδίαν Ἱερουσαλήμ. Παρα-
καλέσατε αὐτήν, ὅτι ἐπλήσθη ἡ ταπεινότης
αὐτῆς· λέληται γὰρ αὐτῆς ἡ ἀμαρτία· ὅτι ἐδέ-
ξατο ἐκ χειρὸς Κυρίου διπλᾶ τὰ ἀμαρτήματα
αὐτῆς. Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· Ἐτοιμά-

σατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας παιεῖτε τὰς τρίβους τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται, καὶ πᾶν ὄρος καὶ βουνὸς ταπεινωθήσεται· καὶ ἔσται τὰ σκολιὰ εἰς εὐθεῖαν, καὶ αἱ τραχεῖαι εἰς ὁδοὺς λείας· καὶ ὄψεται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ. Ἐπ' ὄρους ὑψηλοῦ ἀνάβηθι ὁ εὐαγγελιζόμενος Σιών· ὕψωσον ἐν ἰσχυρῇ τὴν φωνήν σου ὁ εὐαγγελιζόμενος Ἱερουσαλήμ· ὕψωσατε, μὴ φοβεῖσθε. Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός· ἐγὼ ἐπακούσομαι, ὁ Θεός Ἰσραὴλ, καὶ οὐκ ἐγκαταλείψω αὐτούς· ἀλλὰ ἀνοίξω ἐκ τῶν ὀρέων ποταμοὺς, καὶ ἐν μέσῳ πεδίων πηγὰς. Ποιήσω τὴν ἔρημον εἰς ἔλη, καὶ τὴν διψῶσαν γῆν ἐν ὑδραγωγοῖς. Εὐφρανθήτω ὁ οὐρανὸν ἄνωθεν, καὶ νεφέλαι ῥανάτωσαν δικαιοσύνην. Ἀνατειλάτω ἡ γῆ, καὶ βλαστησάτω ἔλεος, καὶ δικαιοσύνην ἀνατειλάτω ἅμα. Φωνὴν εὐφροσύνης ἀναγγεῖλατε ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς, καὶ ἀκουστὸν γενέσθω τοῦτο. Λέγετε, ὅτι ἐρρύσατο Κύριος τὸν δοῦλον αὐτοῦ Ἰακώβ. Καὶ ἐὰν διψήσωσι δι' ἐρήμων, ἐξάξει αὐτοῖς ὕδωρ ἐκ πέτρας. Εὐφρανθήτι στείρα ἢ οὐ τίκτησα, ῥῆξον καὶ βόησον ἢ οὐκ ᾠδίνουσα· ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μάλλον, ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα.

Προφητείας Μαλαχίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. γ'. 4. **Τ**αῦδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ· Ἴδου ἐγὼ ἐξαποστελῶ τὸν Ἀγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδὸν σου ἐμπροσθέν σου. Καὶ ἤξει εἰς τὸν ναὸν ἑαυτοῦ Κύριος, ὃν ὑμεῖς ζητεῖτε. Καὶ τίς ὑπομενεῖ ἡμέραν εἰσόδου αὐτοῦ; ἢ τίς ὑποστήσεται ἐν τῇ ὀπτασίᾳ αὐτοῦ; Διότι αὐτὸς εἰσπορεύεται ὡς πῦρ ἐν χωνευτηρίῳ, καὶ ὡς πῶα πλυνόντων. Καὶ καθιεῖται χωνεύων, καὶ καθαρίζων ὡς τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον. Καὶ προσελεύσεται πρὸς ἡμᾶς ἐν κρίσει· καὶ ἔσται μάρτυς ταχὺς ἐπὶ τοὺς πονηροὺς, καὶ ἐπὶ τὰς μοιχαλίδας, καὶ ἐπὶ τοὺς ὀμνύοντας τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἐπὶ ψευδῇ, καὶ τοὺς μὴ φοβουμένους αὐτόν, λέγει Κύριος παντοκράτωρ. Διότι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός ὑμῶν, καὶ οὐκ ἡλλοίωμαι· καὶ ὑμεῖς υἱοὶ Ἰακώβ ἐξεκλίνατε νόμιμα, καὶ οὐκ ἐφυλάξατε. Διὰ τοῦτο ἐπιστρέψατε πρὸς με, καὶ ἐπιστραφήσομαι πρὸς ὑμᾶς, λέγει Κύριος παντοκράτωρ. Καὶ μακαριοῦσιν ὑμᾶς πάντα τὰ ἔθνη, καὶ γνώσησθε ὅτι ἐγὼ Κύριος, ἐπιθλέπων ἀναμέσον δικαίου, καὶ ἀναμέσον ἀνόμου, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἢ ἐγὼ ποιῶ εἰς περιποίησιν τῶν ἀγαπώντων με. Ἐπίγνωτε οὖν, καὶ μνήσθητε

τοῦ νόμου Μωσῆ τοῦ δούλου μου, καθότι ἐνετείλαμην αὐτῷ ἐν Χωρήβ, πρὸς πάντα τὸν Ἰσραὴλ, προσταγμάτων καὶ δικαιώματα. Καὶ ἰδού ἐγὼ ἀποστελῶ ὑμῖν Ἠλίαν τὸν Θεσβίτην, πρὶν ἢ ἐλθεῖν τὴν ἡμέραν Κυρίου τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ· ὃς ἀποκαταστήσει καρδίαν πατρός πρὸς υἱόν, καὶ καρδίαν ἀνθρώπου πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, μὴ ἐλθὼν πατάξω τὴν γῆν ἄρδην, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, ὁ Θεός ὁ Ἅγιος Ἰσραὴλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Κατακρινεῖ δίκαιος ἀποθανόντων τοὺς ζῶντας ἀσεβεῖς· ὄψονται γὰρ τελευτὴν δικαίου, καὶ οὐ μὴ συνήσουσι τί ἐβουλεύσαντο περὶ αὐτοῦ. Ὅτι ῥῆξει Κύριος τοὺς ἀσεβεῖς ἀφώνους πρηνεῖς, καὶ σαλεύσει αὐτούς, ἐκ θεμελίων, καὶ ἕως ἐσχάτου χερσωθήσονται ἐν ὀδύνῃ, καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν ἀπολεῖται. Ἐλεύσονται γὰρ ἐν συλλογισμῷ ἁμαρτημάτων αὐτῶν δειλοὶ, καὶ ἐλέγξει αὐτούς ἐξ ἐναντίας τὰ ἀνομήματα αὐτῶν. Τότε σήσεται ἐν παρρησίᾳ πολλῇ ὁ δίκαιος κατὰ πρόσωπον τῶν θλιψάντων αὐτόν, καὶ τῶν ἀθετούντων τοὺς πόρους αὐτοῦ. Ἰδόντες ταραχθήσονται φόβῳ δεινῷ, καὶ ἐκστήσονται ἐπὶ τῷ παραδόξῳ τῆς σωτηρίας αὐτοῦ. Ἐροῦσι γὰρ ἐν ἑαυτοῖς μετανοοῦντες, καὶ διὰ στενοχωρίαν στεναῖξουσιν καὶ ἐροῦσιν· Οὗτος ἦν, ὃν ἐσχόμεν ποτὲ εἰς γέλωτα, καὶ εἰς παραβολὴν ὀνειδισμού οἱ ἄφρονες; Τὸν βίον αὐτοῦ ἐλογισάμεθα μανίαν, καὶ τὴν τελευτὴν αὐτοῦ ἄτιμον. Πῶς δὲ κατελογίσθη ἐν υἱοῖς Θεοῦ, καὶ ἐν ἁγίοις ὁ κληρὸς αὐτοῦ ἐστίν; Ἀῖρα ἐπλανήθημεν ἀπὸ ὁδοῦ ἀληθείας, καὶ τὸ τῆς δικαιοσύνης φῶς οὐκ ἐπέλαμψεν ἡμῖν, καὶ ὁ ἥλιος ἐκ ἀνέτειλεν ἡμῖν. Ἀνομίας ἐνεπλήσθημεν τρίβης καὶ ἀπωλείας, καὶ ᾤδεύσαμεν τρίβης ἀβάτους· τὴν δὲ ὁδὸν Κυρίου οὐκ ἐγνώμεν.

Εἰς τὴν Αἰτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος α'.

Γερμανοῦ Πατριάρχου.

Τί σε καλέσωμεν Προφῆτα; Ἀγγελον, Ἀπόστολον, ἢ Μάρτυρα; Ἀγγελον, ὅτι ὡς ἀσώματος διῆξας. Ἀπόστολον, ὅτι ἐμαθήτευσας τὰ ἔθνη. Μάρτυρα δὲ, ὅτι σοῦ ἡ κεφαλὴ ὑπὲρ Χριστοῦ ἐτμήθη. Αὐτὸν ἰκέτευε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ὁ αὐτός.

Τῆς ἀποτμηθείσης κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου, τὰ μνημόσυνα τελώσωμεν, ποτὲ μὲν ἐπὶ πίνυκι ἐκβλυζούσης αἵματα, νυνὶ δὲ ἐν τοῖς πέρασιν προχεούσης ἰάματα.

Ὁ αὐτός.

Σήμερον ἡ ἀνοσιουργότροπος μήτηρ τοῦ φό-
νου, τὴν ἐξ ἀνόμου συμπλοκῆς, αὐτῆς
πανασελγῇ θυγατέρα, κατὰ τοῦ πάντων τῶν
Προφητῶν, Θεοπροκρίτου μείζονος, φονοτρόπῳ
συμβουλῇ ἐσκευώρητο. Τοῦ γὰρ ἐχθίστου Ἡ-
ρώδου τελούντος συμπόσιον, τοῦ ἑαυτοῦ ἀθεμί-
του Γενεθλίου, μεθ' ὅρκου αἰτήσασθαι παρε-
σκεύασε, τὴν θαυματόβρυτον τοῦ Θεοκλήρυκος
τιμίαν κεφαλὴν ὃ καὶ τετέλεκεν ὁ παράφρων,
θυμελικοῦ ὀρχήματος δούς αὐτὴν ἀντίμισθον,
εὐορκίας χάριν. Ὅμως οὐκ ἐπαύσατο ὁ μύστης
τῆς Χριστοῦ παρουσίας, τὴν Θεοστρυγὴ μίξιν
αὐτῶν, καὶ μετὰ τὸ τέλος στηλιτεύειν, ἀλλ' ἐ-
λέγχων ἐβόα· Οὐκ ἔξεστί σοι, λέγων, μοιχεύειν
τοῦ ἀδελφοῦ σου Φιλίππου τὴν γυναῖκα. Ὡς
γενεθλίου προφητοκτόνου, καὶ αἱμάτων γέμον-
τος συμποσίου! Ἡμεῖς δὲ εὐσεβοφρόνως, ἐν τῇ
ἀποτομῇ τοῦ Προδρόμου, λευχειμονοῦντες ἐορ-
τάσωμεν, ὡς ἐν εὐσήμεν ἡμέρᾳ ἀγαλλιωμένοι·
καὶ αἰτησώμεθα τοῦτον, ἐξευμενίσαι τὴν Τριά-
δα, τῶν παθῶν τῆς ἀτιμίας ρύσασθαι ἡμᾶς,
καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Τῆς ἀνόμου πράξεως, τοὺς ἐλέγχους ἐκφυ-
γεῖν ὃ Ἡρώδης βουλευθεὶς, τὴν κεφαλὴν
σου Πρόδρομε, παρανόμῳ γυναικὶ παρεδίδου
σφαλερῶς· οὐ γὰρ ἐπέγνω ὁ δαίμων στηλι-
τεύων ἑαυτὸν, ἐπὶ δίσκου περιφέρων αὐτήν.
Ἀλλ' ὡς ἀγνείας πρακτικὸς διδάσκαλος, καὶ
μετανοίας ὁδηγὸς σωτήριος, πρέσβευε Βαπτιστᾶ
τῷ Χριστῷ, ἐκ τῶν παθῶν τῆς ἀτιμίας λυτρώ-
σασθαι ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Μακαρίζομέν σε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος β'.

Τῆς μετανοίας ὃ κήρυξ, Ἰωάννη Βαπτιστᾶ,
ἐκτμηθεὶς σε τὴν κάραν, τὴν γῆν ἡγίασας·
ὅτι τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ, τοῖς πιστοῖς ἐτραύωσας,
καὶ παρανομίαν ἐξηφάνισας. Ὡς παρεστηκὼς
τῷ θρόνῳ τοῦ ἐπουρανίου Βασιλέως Χριστοῦ,
αὐτὸν ἰκέτευε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

Διὰ τὸν νόμον Κυρίου, τὴν κεφαλὴν ἀπετμή-
θης, ὦ πανάγιε Ἰωάννη, ἠλεγξας βασιλέα
δυσσεβῆ παρανομήσαντα, παρρήσιᾳ ἀμέμπτῳ·
διὸ θαυμάζουσί σε στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων· δο-
ξάζουσί σε χοροὶ τῶν Ἀποστόλων, καὶ Μαρτύ-
ρων· τιμῶμέν σε καὶ ἡμεῖς τὴν ἐτήσιον μνήμην
πανένδοξε, δοξάζοντες τὴν Ἀγίαν Τριάδα, τὴν
σε στεφανώσασαν, Πρόδρομε μακάριε.

Στίχ. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Ο ἐκ Προφήτη Προφήτης, καὶ μείζων Προ-
φητῶν γενόμενος, ἐκ κοιλίας Μητρὸς ὃ
ἡγιασμένος, εἰς ὑπουργίαν Κυρίου, σήμερον ὑπ'
ἀνόμου βασιλέως, τὴν κάραν ἀπετμήθη· καὶ
τὴν ἀσέμνως ὀρχησαμένην κόρην, τρανῶς καὶ
πρὸ τῆς ἐκτομῆς, καὶ μετὰ τὴν ἐκτομὴν διελέγ-
ξας, ἥσχυνε τῆς ἀμαρτίας τὴν φάλαγγα· καὶ
διὰ τοῦτο βοῶμεν· Βαπτιστᾶ Ἰωάννη, ὡς ἔχων
παρρήσιαν, ἐκτενῶς ἰκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν
ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Πρόδρομε τοῦ Σωτῆρος, σὺ βασιλεῖς ἠλεγ-
ξας, παρανομίαν μὴ ἐργάζεσθαι· διὸ παί-
γνιον ἀνόμου γυναικὸς, ἔπεισε τὸν Ἡρώδην ἀ-
ποτεμεῖν σου τὴν κεφαλὴν· καὶ διὰ τοῦτο ἀ-
πὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν, αἰνετὸν τὸ
ὄνομά σου. Παρρήσιαν ἔχων πρὸς Κύριον, ἐκ-
τενῶς ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ανύμφευτε Παρθένε, ἡ τὸν Θεὸν ἀφράστως
συλλαβοῦσα σαρκί, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ ὑ-
ψίστου, σὼν αἰκετῶν παρακλήσεις δέχου Παν-
άμωμε· ἡ πᾶσι χορηγοῦσα καθαρισμόν τῶν
πτισμάτων, νῦν τὰς ἡμῶν ἰκεσίας προσδεχ-
μένη, δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Μνήμη Δικαίου μετ' ἐγκωμίων· σοὶ δὲ ἀρ-
κέσει ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου Πρόδρο-
με· ἀνεδείχθης γὰρ ὄντως γὰρ Προφητῶν σε-
βασμιώτερος, ὅτι καὶ ἐν ρείθροις βαπτίσαι
κατηξιώθης τὸν κηρυττόμενον. Ὅθεν τῆς ἀ-
ληθείας ὑπεραθλήσας, χαίρων εὐηγγελίσω καὶ
τοῖς ἐν Ἀδῇ, Θεὸν φανερωθέντα ἐν σαρκί, τὸν
αἶροντα τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ παρέ-
χοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Θεοτοκίον.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα, ταῖς
σὰ Θεοτόκε μυστήρια· τῇ ἀγνείᾳ ἐσφρα-
γισμένη, καὶ παρθενίᾳ φυλαττομένη, Μήτηρ
ἐγνώσθης ἀψευδῆς, Θεὸν τεκῆσα ἀληθινόν. Αὐ-
τὸν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν μεσίτην συμφώνως νόμου καὶ χάριτος,
οἱ πιστοὶ συνελθόντες ἀνευφημήσωμεν·
ὅτι μετάνοιαν ἡμῖν προεκήρυξε, καὶ Ἡρώδην
ἐμφανῶς, στηλιτεύσας εὐθαρσῶς, τὴν κάραν αὐ-

τοῦ ἐτμήθη· καὶ ἄρτι ζῶν μετ' Ἀγγέλων, Χριστῷ πρεσβεύει τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ ἐξαίσιον θαῦμα τὸ τῆς συλλήψεως, καὶ ὁ ἄφραστος τόκος ὁ τῆς λοχείας σου, ἐν σοὶ ἐγνώρισται ἀγνή· Αἰεπάρθε· καταπλήττει μου τὸν νοῦν, καὶ ἐξιστᾷ τὸν λογισμόν, ἡ δόξα σου Θεοτόκε, τοῖς πᾶσιν ἐφαπλουμένη, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν ἐκ μήτρας Προφῆτης ἀναδειχθέντα ἡμῖν, καὶ ἐκ στεύρας φωστῆρα τῇ οἰκουμενῇ παιδρῶς, προελθόντα ἐν ὧδαῖς ἀνυμνήσωμεν, τοῦ Χριστοῦ τὸν Βαπτιστήν, καὶ νικηφόρον ἀθλητήν, τὸν Πρόδρομον Ἰωάννην· πρεσβεύει γὰρ τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ταχεῖάν σου σκέπην καὶ τὴν βοήθειαν, καὶ τὸ ἔλεος δεῖξον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου· καὶ τὰ κύματα ἀγνή καταπραΰνον, τῶν ματαίων λογισμῶν, καὶ τὴν πεσοῦσάν μου ψυχὴν, ἀνάστησον Θεοτόκε, οἶδα γὰρ οἶδα Παρθέने, ὅτι ἰσχύεις ὅσα καὶ βούλοιο.

Μετὰ δὲ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ε'κ τῆς στεύρας ἐκλάμπας ψήφῳ Θεοῦ, καὶ δεσμαὶ διαρρήξας γλώσσης πατρὸς, ἔδειξας τὸν ἥλιον, ἑωσφόρον αὐγάζοντα· καὶ λαοῖς ἐν ἐρήμῳ, τὸν Κτίστην ἐκήρυξας, τὸν ἀμνὸν τὸν αἶροντα, τοῦ κόσμου τὰ πταίσματα· ὅθεν καὶ πρὸς ζῆλον, βασιλέα ἐλέγξας, τὴν ἔνδοξον κάραν σου, ἀπετμήθης αἰοίδιμε, Ἰωάννη πανεύφημε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορταζούσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθέने Μήτηρ Θεοῦ τῆς ψυχῆς μετὰ πάθη τὰ χαλεπὰ, θεράπευσον, δέομαι, καὶ συγγνώμην παράσχου μοι, τῶν ἐμῶν πταισμάτων, ἀφρόνως ὧν ἔπραξα, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, μολύνas ὁ ἄθλιος. Οἶ μοι! τί ποιήσω, ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἡνίκα οἱ Ἄγγελοι, τὴν ψυχὴν μου χωρίζουσι, ἐκ τοῦ ἀθλίου μου σώματος; Τότε Δέσποινα βοήθειά μοι γενοῦ, καὶ προστατίς θερμότατος· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ δοῦλός σου ἄχραντε.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ πρῶτον Ἀντίφωνον τῷ δ'. ἤχη.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἤκουσεν Ἡρώδης.

Ζήτηι τοῦτο τῇ γ'. τῆς ζ'. Ἑβδομάδος.

Ὁ Ν'. Δόξα. Ταῖς τοῦ σου Προδρόμου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τὸ Στιχηρὸν Ἰδιόμελον, Ἦχος β'.

Τῆς μετανοίας ὁ κήρυξ.

Ζήτηι τοῦτο εἰς τὸν Στίχον.

Μετὰ τοῦτο ψάλλονται οἱ Κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόκου εἰς σ'. καὶ τοῦ Ἀγίου οἱ δύο παρόντες εἰς ἡ. Κανὼν πρῶτος τοῦ Ἀγίου.

Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγραὴν διοδεύσας.

Τὸν ἀπὸ νηδύος στειωτικῆς, φανέντα Προφήτην, τοῦ ἐκ μήτρας παρθενικῆς, κυοφορηθέντος ἀπορρήτως, τὸν ἱερὸν ἀνυμνήσωμεν Πρόδρομον.

Τοὺς ὄρους τῆς φύσεως ὑπερβάς, τῆς δικαιοσύνης, συνετήρησας τοὺς δεσμούς, παράνομον μίξιν διελέγχων, μὴ δεδοικῶς βασιλέων δρασύτητα.

Τοῦ νόμου τῷ γάλακτι ἐκτραφεὶς, τὴν νομοθεσίαν, συναφείας τῆς νομικῆς, ὡς νόμου σφραγὶς ἐπισφραγίζων, ἀντικατέστης πρὸς μῦσος ἀκόλαστον.

Θεοτοκίον.

Τάξεις σε Ἀγγέλων καὶ τῶν βροτῶν, ἀνύμφευτε Μήτηρ, εὐφημοῦσιν ἀνελλιπῶς· τὸν Κτίστην γὰρ τούτων ὥσπερ βρέφος, ἐν ταῖς ἀγκαλαῖς σου ἐβάστασας.

Κανὼν δεῦτερος.

Ἦχος πλ. δ'. Τὸν Ἰσραὴλ ἐκ δουλείας (*).

Τὸν ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους, μαρτυρηθέντα ὑπὸ Χριστοῦ, ὡς Πρόδρομον καὶ φίλον αὐτοῦ, Ἰωάννην ἅπαντες, τὸν θεῖον εὐφημήσωμεν.

Τὸν τῆς ἐρήμου πολίτην, καὶ τῶν Ἀγγέλων σύσκηνον, τὸ καύχημα τοῦ νέου λαοῦ, Ἰωάννην ἅπαντες, τὸν θεῖον εὐφημήσωμεν.

(*) Ἀντὶ τοῦ Κανόνος τούτου τὸ χειρόγραφον ἔχει ἕτερον, ἐπιγραφόμενον, Ἀνδρέου Κρήτης. Ὁ δὲ παρὼν φαίνεται ὅτι ἐστὶ καὶ αὐτὸς Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ· καθότι εἰς τὴν γ'. Ὡδὴν, ἀντὶ τοῦ, Ἀσεμνον ἀναΐδειαν, καὶ τῶν ἐφεξῆς τριῶν Τροπαρίων, τὸ χειρόγραφον ἔχει τὰ τοῦ β'. Κανόνος, Παλαιᾶς ὡς μεσίτης. Τὸ δὲ εἰρημένον Τροπάριον, Ἀσεμνον ἀναΐδειαν, οὕτω διορθοῦται παρὰ τοῦ διορθωτοῦ τῶν Μηναιῶν·

« Πανάσεμνον κόριον, τοῦ μεθυσμοῦ πλησθὲν ἔφησε· Δός μοι » τανῦν, Κάραν Ἰωάννου, ὡς Ἡρώδης ἐν πίνακι (*).

(*) Οὕτω καὶ ἐτυκώθη ἐν τῇ παρούσῃ ἔκδοσιν, διὰ τὸ ἀσύντακτον τοῦ προτέρου, ὅπερ εἶχεν οὕτως· « Ἀσεμνον ἀναΐδειαν, τῷ μεθυσμῷ λυσθὲν κόριον, Δός μοι » φησι, Κάραν Ἰωάννου, τῷ Πρώτῳ ἀντίφωγῳ.

Ὁ ἐπιστ. τῆς παρ. Ἐκδ.

Επί τῇ μνήμῃ τοῦ Προδρόμου, ἀγγελικῶς χορεύσωμεν, καὶ τῷ Χριστῷ βοήσωμεν· Αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις Χριστέ, εἰρήνευσον τὸν κόσμον σου.

Θεοτοκίον.

Διὰ παντός Θεοτόκε, τὸν ἐκ σοῦ ἱκέτευε, ἀρρήτῳ λόγῳ σαρκωθέντα Θεόν, πάσης περιστάσεως, λυτρώσασθαι τοὺς δούλους σου.

Καταβασία· Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς.

(Ὅρα τὰς Καταβασίας ταύτας τετυπωμένας ὁλοκλήρους εἰς τὴν α'. τοῦ παρόντος Μηνός).

Ὡδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Πανάσεμνον κόριον, τοῦ μεθυσμοῦ πληθὲν ἔφησε, Δός μοι, τανῦν, Κάραν Ἰωάννου, ὃ Ἡρώδῃ ἐν πίνακι.

Ηπαῖς ἐξωρχήσατο, καὶ ὡς παράνομον τέρψασα, τὸν Ἡρώδην, πρὸς φόνον ἀνδέλκει, τοῦ Προδρόμου καὶ κήρυκος.

Ως ἡ ἀθλιότητος, Ἡρώδῃ ἄφρον καὶ ἄνομε! ποία τόλμη, κόρης ἀσελγούσης, φόνον ἄδικον ἐπραξας.

Θεοτοκίον.

Δὸς ἡμῖν βοήθειαν, ταῖς ἱκεσίαις σου Πανάγνε, τὰς προσβολαῖς, ἀποκρουομένη, τῶν δεινῶν περιστάσεων.

Ἔτερος. Οὐρανίας ἀψίδος:

Παλαιᾶς ὡς μεσίτης, καὶ τῆς καινῆς Πρόδρομος, εὐαγγελικῶν κηρυγμάτων σὺ προΐστάμενος, μίξιν παράνομον, τυραννικὴν διελέγξας, εὐκλεῶς τὸν θάνατον χαίρων διήνυσας.

Εκ μητρὸς παρανόμου, προβιβασθὲν κόριον, ἐκβεβακχευμένον τῇ μέθῃ, Ἡρώδῃ ἔφησε· Δός ἐπὶ πίνακι, τὴν Κεφαλὴν Ἰωάννου τῇ μητρὶ χάρισσασθαι δῶρον ποθοῦμενον.

Τοὺς ἐλέγχους μὴ φέρων, ὁ ἀναιδὴς, τύραννος, τῆς θεοφρεσῆτος γλώττης, ἐνδοξε Πρόδρομε, κόρη προδίδωσι, θυμελικῶν ὀρχημάτων, τὴν σεπτὴν σου ἐπαθλον Κάραν αἰοῖδιμε.

Θεοτοκίον.

Ενοικήσας Παρθένω, σωματικῶς Κύριε, ὡφθης τοῖς ἀνθρώποις, ὡς ἔπρεπε θεαθῆναι σε· ἦν καὶ ἀνέδειξας, ὡς ἀληθῆ Θεοτόκον, καὶ πιστῶν βοήθειαν μόνε φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὸν Πρόδρομον Χριστὸν, Βαπτιστὴν καὶ Προφήτην, τιμήσωμεν πιστοὶ, καθαρῶς συνειδότι, ὡς ἐνδοξον κήρυκα, μετανόιας διδάσκαλον, καὶ ὡς Μάρτυρα, παναληθῆ τοῦ Σωτῆρος· τὴν γὰρ ἄνοιαν, τὴν τοῦ Ἡρώδου ἐλέγξας, τὴν Κάραν ἐκτέμνεται.

Δόξα, Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Νῦν ἐπέφανεν ἡμῖν, ὁ τοῦ Σωτῆρος Βαπτιστής, καὶ εὐφραίνει νοητῶς, τὰς διανοίας τῶν πιστῶν, τὸ τῆς ἐρήμου καλλώπισμα, καὶ Προφητῶν ἡ σφραγίς· ὅθεν τοῦ Χριστοῦ, ἐδείχθη Πρόδρομος, καὶ Μάρτυς ἀψευδής, τῆς παρουσίας αὐτοῦ. Πνευματικοῖς οὖν ἄσμασι συμφώνως, τῷ Ἰωάννῃ βοήσωμεν· Προφῆτα κήρυξ, τῆς ἀληθείας, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κατεπλάγησαν Ἀγνή, πάντες Ἀγγέλων οἱ χοροὶ, τὸ μυστήριον τῆς σῆς, κυοφορίας τὸ φρικτόν· πῶς ὁ τὰ πάντα συνέχων νεύματι μόνῳ, ἀγκάλαις ὡς βροτὸς, ταῖς σαῖς συνέχεται, καὶ δέχεται ἀρχὴν, ὁ προαιώνιος, καὶ γαλουχεῖται, σύμπασαν, ὁ τρέφων πνοὴν ἀφάτῳ χρηστότητι; καὶ σὲ ὡς ὄντως, Θεοῦ Μητέρα, εὐφημοῦντες δοξάζουσι.

Ὡδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχύς Κύριε.

Οὐκ ἐνεγκὼν, τὸ τῶν ἐλέγχων ἀπότομον, ὁ τῆ νόμου, ταῖς ποιναῖς ὑπεύθυνος, ἐπαρρησίαν θεοσεβῆ, ὁ ταῖς ἀσελγείαις, τῶν ἡδονῶν συμφυρόμενος, δεσμήσας συνετήρει, τὸν αὐλῶς τοῖς ἄνω, πρὸ τοῦ τέλους χοροῖς συναπτόμενον.

Ψυχοβλαβῇ, μέθην καὶ οἷστρον ἀκόλαστον, ἐκνοσήσας, ἐκδοτος ὁ δεῖλαιος τοῖς χορικοῖς, κρότοις τῶν ποδῶν, ἀποδεδειγμένον, φονεὺς Προφήτου γεγέννηται· συνέλαβε γὰρ μέθην, ἀσωτίας μητέρα, δεινὴν ἀνομίαν ἀπέτεκε.

Οὕτως ἐν σοὶ, οὐ διεψεύσθη ἡ θεία φωνή· τῶν Προφητῶν σὺ γὰρ περισσότερος, ὡς προφητείας ἀξιώθεις, ἐξ αὐτῆς νηδύος, ἐν ἀτελεῖ τῷ τῆ σώματος, καὶ τὸν προφητευθέντα, ὑπὸ σῆ Θεὸν Λόγον, καὶ ἰδὼν καὶ βαπτίσας ἐν σώματι.

Θεοτοκίον.

Σὺ τῶν πιστῶν, καύχημα πέλεις ἀνύμφευτε, σὺ προσταῖς, σὺ καὶ καταφύγιον, Χριστιανῶν τεῖχος καὶ λιμὴν· πρὸς γὰρ τὸν Υἱόν σου, ἐντεύξεις φέρεις Πανάμωμε, καὶ σώζεις ἐκ κινδύνων τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, Θεοτόκον ἀγνήν σε γινώσκοντας.

Ἔτερος. Ἐξ ὄρους κατασκίου.

Οὐκ ἔφερε τοὺς σοὺς, ἐλέγχους ὁ Ἡρώδης, θανάτον τοῦ Χριστοῦ, παμμάκαρ Ἰωάννη· ὅθεν ὀπλίζει τὸν ἄδικον πρὸς σὲ φόνον, ἐκ αἰδεσθείς σου τὸ σεβάσμιον.

Οἷστρω καὶ τῇ μέθῃ, ὁμοῦ βεβακχευμένος, ὁ ἄδικος βασιλεὺς, σὲ παμμάκαρ παρὰ νόμῳ, θανατηφόρῳ ἀπάγει ψήφῳ Προφῆτα· οὐκ αἰδεσθείς σε τὸ σεβάσμιον.

Τῆς κόρης ὁ δεινός, ὑπαχθεὶς ταῖς λόγοις, Ἡρώδης δυσσεβής, τῇ μοιχαλίδι δῶρον τὴν Κεφαλὴν σου Προφῆτα ὄντως παρέχει· ἀφ' ἧς πηγαῖς χάριν πᾶσιν ἡμῖν. Θεοτοκίον.

Χαίροις παρ' ἡμῶν, ἀγία Θεοτόκε· χαῖρε ἡ χαράν, κυήσασα τῷ κόσμῳ· χαῖρε ἡ μόνη ἀντίληψις τῶν ἀνθρώπων, εὐλογημένη Θεοτόκε ἀγνή.

Ῥοδὴ ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Μητρικαῖς ὑποθήκαις, ἄθλον τῆς ὀρχήσεως τῆς κακοδαίμονος, τῆς ὠμῆς λεαίνης, ὁ ὠμότερος σκύμνος ἠτήσατο, ἦν καὶ θῆρες πάντες, ἐν ἐρημίαις ὑλάβοῦντο, Κεφαλὴν τῷ Προδρόμου καὶ κήρυκος.

Ὡ τῶν σῶν ἀνεφίκτων, καὶ ἀκαταλήπτων κριμάτων Φιλάνθρωπε! ὅτι τῷ ἐκ μήτρας, πεφηνότος δοχεῖον τοῦ Πνεύματος, καὶ συναυξηθέντος, τῇ σωφροσύνῃ καὶ ἀγνείᾳ, ἀσελγές, κατωρχήσατο κέριον.

Προσφιλές καὶ οἰκεῖον, τῷ τὴν συζυγίαν τὴν ἄσπεμον στέργοντι, γενεσίων πότοις, καὶ Προφήτου συνάψαι ἀναίρεσιν, καὶ κρατῆρα πλήρη, προφητικῶν τοῖς φιληδόνοις, καὶ ἀγίων αἱμάτων κεράσασθαι. Θεοτοκίον.

Μητρικὴν παρρήσίαν, τὴν πρὸς τὸν Υἱόν σε κεκτημένη Πάναγνε, συγγενοῦς προνοίας, τῆς ἡμῶν μὴ παρίδης δεόμεθα· ὅτι σὲ καὶ μόνην, Χριστιαναί πρὸς τὸν Δεσπότην, ἱλασμόν εὐμενῇ προβαλλόμεθα.

Ἔτερος. Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Ὁρχήσεως δίδοτο μίσθωμα, δι' ἀπάτης, τῇ κόρῃ ἐν πίνακι, Προδρόμῃ Κάρᾳ· ὡς ἄνοια! **Τ**ῷ λύθρῳ σταζομένης τῆς Κάρᾳ σου, Θεοκῆρυξ, μοιχαλὶς ἐτέρπετο, φρονοῦσα μέγα· ὡς ἄνοια!

Σιγᾶν σου μὲν τὴν γλῶτταν ὑπέλαβεν, ὁ Ἡρώδης· ἡ δὲ καὶ σιγήσασα, πλέον ἐλέγχει Πανεύφημε. Θεοτοκίον.

Παρθένον μετὰ τόκον ὑμνοῦμέν σε, Θεοτόκε· σὺ γὰρ τὸν Θεὸν Λόγον, σαρκὶ τῷ κόσμῳ ἐκύησας.

Ῥοδὴ ε'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Τοῦ νόμου τῶν ἐντολῶν, προκινδυνεύων Μακάριε, ἐλέγχοις παιδαγωγεῖς, τὸν παρανομήσαντα· οὐ γὰρ ἔφυς κάλαμος, δυσμενῶν πνευμάτων, ῥιπιζόμενος προσπεύσει.

Τῷ λύθρῳ τῷ τῆς σφαγῆς, ἡ Κεφαλὴ σταζομένη σου, ἠνέχθη τῶν πορνικῶν, ἀγῶνων εἰς μίσθωμα, Ἡρώδην ἐλέγχουσα, καὶ μετὰ τὸ τέλος, ὡς τὴν φύσιν συνθολώσαντα.

Ερήμους περιπολῶν θριξὶ καμήλου σκεπόμενος, ταῖς μὲν ὡς φωτολαμπές, κατώκεις ἀνάκτορον, ταῖς δὲ ὡς βασιλείον, περιφέρων κόσμον, τῶν παθῶν κατεβασίλευσας.

Θεοτοκίον.

Ρυσθείημεν τῶν δεινῶν, πταισμάτων ταῖς ἱκεσίαις σου, Θεογεννητορ ἀγνή· καὶ τυχοῖμεν πάναγνε, τῆς θείας ἐλλάμψεως, τοῦ ἐκ σοῦ ἀφράστως, σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ἔτερος. Χιτῶνά μοι παράσχευ.

Επήγασας τῷ πλήθει τῶν πιστῶν, Ἰωάννη ἐνδοξε, θεία διδάγματα, τὸν ἀμνὸν τὸν τοῦ Θεοῦ καταγγείλας ἡμῖν.

Σεμνότητος καὶ βίου ἀκριβοῦς, ἀψευδὲς ὑπόδειγμα, μένησο Πρόδρομε, τῶν ὑμνούντων σε Χριστῷ παριστάμενος.

Πρεσβείαις σου Προφῆτα τοῦ Χριστοῦ, Βαπτιστὰ καὶ Πρόδρομε, κόσμον εἰρήνευσον, διασώζων ἐκ κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Η μόνη διὰ λόγου ἐν γαστρὶ, τὸν Λόγον κυήσασα, ῥῦσαι δεόμεθα, τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. β'.

Η τοῦ Προδρόμου ἐνδοξος ἀποτομή, οἰκονομία γέγονέ τις θείκη, ἵνα καὶ τοῖς ἐν Ἀδῇ τοῦ σωτῆρος κηρύξη τὴν ἔλευσιν. Θρηνείτω οὖν Ἡρώδιᾶς ἄνομον φόνον αἰτήσασα· οὐ νόμον γὰρ τὸν τοῦ Θεοῦ, οὐ ζῶντα αἰῶνα ἠγάπησεν, ἀλλ' ἐπίπλαστον πρόσκαιρον. Ὁ Οἶκος.

Τὰ γενέσια τοῦ Ἡρώδου πᾶσιν ἐφάνησαν ἀνόσια· ὅτι ἐν μέσῳ τῶν τρυφώντων, ἡ Κεφαλὴ τῷ νηστεύοντος παρετέθη ὥσπερ ἔδεσμα. Τῇ χαρᾷ συνήφθη λύπη, καὶ τῷ γέλωτι ἐκράθη πικρὸς ὀδυρμός· ὅτι τὴν κάραν τοῦ Βαπτιστοῦ πίνακι φέρουσα, ἐπὶ πάντων εἰσῆλθεν, ὡς εἶπεν, ἡ παῖς· καὶ διὰ οἷστρον, θρήνος ἐπέπεσε πᾶσι τοῖς ἀριστήσασι τότε σὺν τῷ βασιλεῖ οὐ γὰρ ἔτερψεν ἐκείνους, οὔτε Ἡρώδην αὐτὸν, φησὶ, καὶ ἐλυπήθησαν λύπην οὐκ ἀληθινὴν, ἀλλ' ἐπίπλαστον πρόσκαιρον.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΘ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς ἀποτομῆς τῆς τιμίας Κεφαλῆς τῇ Ἀγίᾳ ἐνδόξῳ Προφήτῳ Προδρόμῳ καὶ Βαπτιστῷ Ἰωάννῳ.

Στίχοι.

Τέμνει κεφαλὴ χεὶρ μαιφόνος ξίφει
Τοῦ χεῖρα θέντος εἰς κεφαλὴν Κυρίου.

Εἰκάδι ἄμφ' ἐνάτῃ Προδρόμου τάμεν αὐχένα
χαλκός.

Ος ἐν γυννητοῖς γυναικῶν μαρτυρεῖται ὑπὲρ ἅπαντας
εἶναι ὑπὸ Χριστοῦ, καὶ Προφήτου περισσότερος· ὁ
προσκιρτήσας ἀπὸ γαστροῦ, καὶ τοῖς ἐν γῇ, καὶ ἐν τῷ
Ἄδῃ τὸν Χριστὸν κηρύξας. Οὗτος ἦν υἱὸς Ζαχαρίου τοῦ
Ἀρχιερέως καὶ Ἑλισάβετ, ἐξ ἐπαγγελίας Γαβριὴλ τεχθεὶς·
ἐτμήθη δὲ τὴν τιμίαν κεφαλὴν ὑπὸ Ἡρώδου, διὰ τὴν
παράνομον μίξιν τῆς Ἡρωδιάδος. Οὗτος, ὁ ἐξ αὐτῆς τῆς
νηδύους ἀγιοσύνην περικείμενος, ἀγνείαν εἰσοικισάμενος
σωφροσύνην ἀσπασάμενος, ἀτροφίαν ἀσκήσας, καὶ πάσης
ἀνθρώπων ἐπιμιξίας ἀπερρώγως, καὶ τὴν ἔρημον ὡς πόλιν
οἰκήσας, θηρίοις συνδιαιτώμενος, καμῆλου θρίξι σκεπώ-
μενος, δερματίνῃ ζώνῃ περισφιγγόμενος, καὶ ἴσα πτηνοῖς
τὸν τῆς τροφῆς κεκτημένους αὐτόματον, μελέτην δὲ διηνεκῇ
τὸ τοῦ Θεοῦ νόμον ποιούμενος, ἠγεῖτο τῆς αὐτοῦ φυλακῆς
καὶ τηρήσεως πάντα δεύτερα καὶ ὑποδεῖ· ὁ τῆς ὁδοῦ ὑπερ-
βάς τῆς φύσεως, καὶ τὸν καθαρὸν καὶ ἀμόλυντον καὶ πάσης
ἐπέκεινα φύσεως βαπτίσας Χριστόν.

Τοῖνυν ὁ πολὺς ἐν ἀκολασίᾳ Ἡρώδης, τοῦ Ἰουδαϊκοῦ
τετραρχῶν ἐδάφους, τὴν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Φιλίππου γυ-
ναῖκα πρὸς γάμον ἠγάγετο. Θείῳ οὖν κινήσει ζήλῳ ὁ
Προφήτης, καὶ ἀληθείας ὀπλοῖς φραξάμενος, ἔλεγε πρὸς
τὸν τύραννον· Οὐκ ἔξεστί σοι ἔχειν τὴν γυναῖκα
Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ σου. Ἐντεῦθεν φυλακὴ καὶ
δεσμὰ περὶ τὸν Ἅγιον, τοῦ μανικοῦ γυναιίου πρὸς τοῦτο
τὸν ἔραστήν συνελάσαντος. Ὅθεν Γενεθλίῳν τελευμίων,
καὶ πέτου δαφίλους καὶ φιληδόνου πρὸς παραφροσύνην
ἐκκυλίσαντος τὸν ἐστιάτορα, ὀρχήσις γίνεται ἐταιρικοῦ θυ-
γατρίου, καὶ μισθός, Προφήτου ἀναίρεσις. Αὐτίκα οὖν
ἤχθη ἐπὶ πίνακος ἡ τοῦ Δικαίου κεφαλὴ, καὶ ἐπεδίδθη
μαχλώσῃ καὶ μοιχαλίδι γυναικὶ ἔτι τὸ αἷμα στάζουσα,
καὶ τὰ αὐτὰ φθιγγομένη. Ἐτελείτο δὲ ταῦτα ἐν τῇ Σε-
βαστῇ πόλει, ἀπεχούσῃ τῆς Ἱερουσαλήμ ἡμέρας ὀδόν.
Ἐνθα καὶ ὁ μετ' ἐκείνον ἄρξας Τετράρχης τοὺς ἀνακτορι-
κοὺς ἐπήξατο δόμους, καὶ ὁ προφητοκτόνος ἐτελείσθη πότος.
Ἐκεῖ καὶ τὸ προφητικόν ἐκεῖνο καὶ ἅγιον, περισταλὲν πα-
ρὰ τῶν ἰδίων μαθητῶν, ἀπεκρύπτετο σῶμα.

Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου Χριστέ πρεσβεΐαις,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάθεσιν.

Ακόλαστον ὄρεξιν, δεινὴν τε μέθην καθο-
πλισάμενος, προσβαλὼν κατερράγης, πρὸς
ἐγκρατείας πύργον ἀκλόνητον, καὶ σωφροσύ-
νης πρὸς πόλιν ἀπόρθητον, τὸν τοῦ Χριστοῦ
Βαπτιστὴν, Ἡρώδῃ ἄνομε.

Οὐκ ἔφριξε Πρόδρομε, οὐ συνεστάλη, οὐ κα-
τενάρκησεν, ἢ μεμαθητευμένη, τῷ διαβό-
λῳ τὴν σὴν προσφέρουσα, τιμίαν Κάραν, ἀναι-
δῶ ἐν πίνακι, προβιβασμοῖς μητρικοῖς, ἐκμο-
γλευθεῖσα τὸν νοῦν.

Ως λύχνος προέλαμψας· προαπεστάλης δὲ
ὥσπερ Ἄγγελος· ὡς Προφήτης κηρύττεις,
ἀμνὸν Θεοῦ τὸν φανέντα Χριστόν· ὡς Μάρτυς
ξίφει κεφαλὴν ἐκτέμνησαι, προκαταγγέλλων
αὐτὸν καὶ τοῖς ἐν Ἄδῃ νεκροῖς. Θεοτοκίον.

Ρυσθέντες τῷ τόκῳ σου, τῆς καταδίκης τοῦ
πάλαι πτώματος, τὴν φανεῖσαν αἰτίαν,

ἐλευθερίας σὲ Μητροπάρθενε, σὺν τῷ Υἱῷ σου
τῷ δόντι ἀντίλυτρον, ὑπὲρ ἡμῶν ἑαυτὸν αἰεί
δοξάζομεν.

Ἔτερος. Παῖδες Ἑβραίων.

Δοῦλος Δεσπότης παρουσίαν, ἑωσφόρος τε
ἥλιον προμηνύων, Ἰωάννης εἰς Ἄδου, ἀνέ-
δραμε κραυγάζων· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς
εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ω τῆς Ἡρώδου ἀφροσύνης! τὸν ἰσάγγελον
ἐν σώματι αὐλῷ, τῷ ἀσέμνῳ γυναιίῳ, ὡς
παίγνιον δωρεῖται· Εὐλογητὸς εἰ κράζοντα ὁ
Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δέξαι με Ἅγιε Ἀγίων, λιτανεύοντα ὑπὲρ
τῆς Ἐκκλησίας, τῷ Δεσπότη βροῶ, ὁ
Πρόδρομος κραυγάζων· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε,
ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Εστησας ρύμην τοῦ θανάτου, τὸν ἀθάνα-
τον Θεὸν ὡς συλλαβοῦσα, καὶ τεκοῦσα
Ἀγνὴν, ὧ πάντες μελωδοῦμεν· Εὐλογητὸς εἰ
Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ο προδραμὼν τοῦ τόκου σου, καὶ τοῦ θείου
παθήματος, ἐν τοῖς κατωτάτοις, διὰ ξί-
φους γίνεται, Προφήτης, καὶ Ἄγγελος, καὶ τῆς
ἐκεῖ εἰσόδου σου, ὡς φωνὴ τοῦ Λόγου, Ἰωάννης
κραυγάζων· Νεκροὶ τὸν ζωοδότην, τυφλοὶ τὸν
φωτοδότην, αἰχμαλῶτοι τὸν ρύστην, Χριστόν
ὑπερυψοῦτε.

Παρθενικῆς γεννήσεως, προδραμὼν ἐκ στει-
ρώσεως, νῦν τῆς ἐκουσίῃ, τοῦ τὰ πάν-
τα κτίσαντος, ὑπῆρξας σταυρώσεως, προοδευ-
τῆς ἐκτέμψεως, τῆς κεφαλικῆς, τοῖς ἐν τῷ Ἄδῃ
κραυγάζων· Νεκροὶ τὸν ζωοδότην, τυφλοὶ τὸν
φωτοδότην, αἰχμαλῶτοι τὸν ρύστην, Χριστόν
ὑπερυψοῦτε.

Τῆς κεφαλῆς τοῦ σώματος, ἐκτεμνήσεως σου
Πρόδρομε, ἡ τῆς σῆς σαρκὸς, ψυχὴ ἠγε-
μονεύουσα, ἐκ ταύτης διήρητο· ἀλλ' ἡ Θεότης
ἐκ τῆς σαρκὸς, τῇ Ἐμμανυὴλ ἢ διηρέθη ἐντεῦ-
θεν, ὅσπου οὐ συνετρίβη, τῇ Θεῷ καὶ Δεσπό-
του· διὸ ὑπερυψοῦμεν, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.
Θεοτοκίον.

Κυριοτόκε Δέσποινα, τῆς ψυχῆς μου τὰ
τραύματα, καὶ τὰς ὀτελὰς, τῇ συμπα-
θεῖ πρεσβεΐᾳ σου, Παρθέने, ἐξάλειψον, καὶ πε-
πτωκότα ἔγειρον· σῶσόν με πανάμωμε, τὸν ἄ-
σωτον σῶσον· σὺ γάρ μου εἰ προστάτις, καὶ
ἀντίληψις μόνη, ἀγνὴ εὐλογημένη, εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Ἔτερος. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Παρανομῶν ὁ τύραννος, Ἡρώδης ὁ ἀλάστωρ ποτέ, καὶ εἰς εὐωχίαν, γενεσίῳ παρατραπείς, τὴν παῖδα ὀρχήσασθαι, παρασκευάζει ὄρκοις αὐτήν, πείσας πᾶσαν αἴτησιν, αὐτῆς ἐκπληρῶσαι· ἡ δὲ ἐκβίβασθεῖσα, διδασκαίς ταῖς μητρώαις, ἐν πίνακι αἰτεῖται, τὴν κάραν τοῦ Προδρόμου.

Μιαφονίας ἔγκλημα, ἑαυτῷ κληρωσάμενος, κόλασιν ἀπέραντον, Ἡρώδης ὁ ἄθλιος, ὁ ἀναξ εἰσπράττεται, παρανομήσας ἄθεσμα· ἔδесμα γὰρ ὥσπερ, τῇ τραπέζῃ προσάγει τὴν κάραν τοῦ Προδρόμου, ἀπελέγχουσιν αὐτόν, σὺν τῇ Ἡρωδιάδι, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο φαεινὸς Ἀπόστολος, τοῦ Κυρίου καὶ Πρόδρομος, μάκαρ Ἰωάννη, Προφητῶν ὁ πρόκριτος, λιταῖς σου περίσῳζε, τοὺς ἐκτελοῦντας πόθῳ σου, μνήμην τὴν φαιδρὰν, καὶ φωτοφόρον βοῶντας· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Αγιοτέρα πέφυκας, τῶν Ἀγγέλων κυήσασα, Κόρη Παναγία τὸν Ἅγιοις Ἅγιον, δι' οἴκτον γενόμενον, ὅπερ ἐσμέν ἀφύρτως βροτοί, σῶσαι τοὺς αὐτῷ, ἀνακοῶντας ἀπαύστως· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ Δ'. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Εφριξε φαλαγὴ πονηρά, καὶ ὁ ταύτης πρωτοστάτης διάβολος, τὴν θεολόγον σου, Προφήτα γλῶσσαν Χριστὸν κηρύττουσαν, καὶ διὰ κόρης ἀσελγοῦς, Ἡρώδην ἀνέπεισε, καρατομήσαι σε· ἀλλ' ἡμεῖς σε οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Φάραγξ μὲν φύσις ταπεινὴ, ἀνυψώθη καὶ βηνὸς τεταπείνεται, ἡ τοῦ θανάτου ὀφρὺς· φωνὴ βοῶντος γὰρ ἀνακέκραγεν, ἐν τοῖς ἐρήμοις τῷ φωτός, τῷ Ἄδῃ σκηνώμασι· Ταῖς πύλας ἄρατε· Βασιλεὺς γὰρ δυνατὸς εἰσελεύσεται.

Φρίττουσι πάθη τῶν βροτῶν, καὶ τῷ φόβῳ δραπετεύουσι δαίμονες, τὴν ἐπισκίασιν, τῆς ἐκ Θεοῦ σοι δοθείσης χάριτος· ἀλλ' ἀμφοτέρων πειρασμῶν, τὴν ποιήμνην σου φύλαττε, Κυρίου Πρόδρομε, τὴν ἐν πίστει σε αἰεὶ μεγαλύνουσαν.

Θεοτοκίον.

Εντεινε καὶ κατευοδοῦ, καὶ βασίλευε Υἱὲ Θεομήτορος, Ἰσμαηλίτην λαόν, καθυποτάσσων τὸν πολεμῆντα ἡμᾶς, τῷ ὀρθοδόξῳ βασιλεῖ, νίκας χαριζόμενος, κατὰ βαρβαίων ἐχθρῶν ταῖς πρεσβείαις τῆς τεκνύσης σε Λόγε Θεῷ.

Ἔτερος. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Φωνὴ βοῶντος ἔφυσ ὡς Βαπτιστὰ· ἐκ Προφήτου Προφήτης γὰρ ἔλαμψας, ἐν τῇ ἐρήμῳ, Μετανοεῖτε πᾶσι βοῶν· καὶ τὸν Ἡρώδην ἠλεγξας, πράττοντα ἀσέμνως τὰ ἀσελγῆ· διὸ καὶ τοῖς ἐν Ἄδῃ, προέδραμες κηρύττων, τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Μητρός Ἡρωδιάδος ἐκβιασθέν, ἀναιδέστατον κόριον ἤτησε, τοῦ Βαπτιστοῦ, κάραν ἐκτμηθῆναι τὴν ἱεράν· τότε Ἡρώδης τάχιστα, ἔδесμα καθάπερ παρατεθέν, προσάττει ἐν τρυβλίῳ, δοθῆναι ὥσπερ δῶρον, τούτου ἐλέγχουσιν τὴν ἀνοίαν.

Ως Μάρτυς καὶ Προφήτης καὶ Βαπτιστής, ὡς φωνή τε καὶ λύχνος καὶ Ἄγγελος, ὑπὸ Θεοῦ, μείζων Προφητῶν τε μαρτυρηθεῖς, δυσώπησον τὸν Κύριον, ρύσασθαι παντοίων ἐκ πειρασμῶν, καὶ βλάβης ἐναντίας, τῆς πόθῳ ἐκτελῆντας, σοῦ τὴν φωσφόρον μνήμην Πρόδρομε. Θεοτοκίον.

Ωραίης ὡς Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἐν σώματι, τὸν ἀγαθόν, Λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτοῦ, ὃν ὁ Πατήρ ἠρεύξατο, πάντων πρὸ αἰώνων ὡς ἀγαθός· ὃν νῦν καὶ τῶν σωμάτων, ἐπέκεινα νοοῦμεν, εἰ καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται.

Ἐξαποστειλάριον. Τῶν Μαθητῶν.

Τὸν ἐν Προφήταις μείζονα γνωρισθέντα, καὶ Ἀποστόλων πρόκριτον γεγονότα, ὕμνοις ἐγκωμίων στεφανώσωμεν, τὸν Πρόδρομον τῆς χάριτος· τὴν κεφαλὴν γὰρ ἐτμήθη, διὰ τὸν νόμον Κυρίου.

Ἔτερον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ο ἀσελγῆς Ἡρώδης, τὸν τῆς ἀγνείας φυτηγὸν σὲ Βαπτιστὰ τοῦ Σωτῆρος, καρατομήσας δολερῶς, σοῦ τοὺς ἐλέγχους τῆς γλώττης, τεμεῖν οὐκ ἴσχυσεν ὅλως. Θεοτοκίον.

Η τὴν ἀράν τοῦ κόσμου, τῷ θείῳ τόκῳ σου σεμνὴ, ἐξαφανίσασα ποιήμνην, σὲ λιτανεύουσιν πιστῶς, ἀπὸ παντοίων κινδύνων, ρύσαι πρεσβείαις σου Κόρη.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τρία, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος πλ. δ'. Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! τὴν ἱεράν Κεφαλὴν, καὶ Ἀγγέλοις αἰδέσιμον, ἀσελγὲς ἀκόλαστον, περιέφερε κόριον· τὴν ἐλέγξασαν, γλῶσσαν παράνομον, τῇ μοιχαλίδι μητρὶ προσέφερεν· Ω τῆς ἀφάτου σου, ἀνοχῆς φιλάν-

Θρωπε! δι' ἧς Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς ὁ μόνος εὐσπλαγχνός.

Ω τῆς Ἡρώδης πωρώσεως! ὁ ἀτιμάσας Θεόν, ταῖς τοῦ νόμου ἐκλύσει, τὴν τῶν ὀρκίων τηρήσιν, δολερῶς ὑποκρίνεται· καὶ τῇ μοιχείᾳ φόνον προστίθῃσιν, ὁ σκυθρωπάζειν σχηματιζόμενος. Ὡς τῆς ἀφάτου σου, συμπαθείας Δέσποτα! δι' ἧς Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς ὁ μόνος εὐσπλαγχνός.

Ω τῆς ὑπὲρ νοῦν ἐκπλήξεως! τῶν Προφητῶν ἡ σφραγίς, ὁ ἐπίγειος Ἄγγελος, πορνικῆς ὀρχήσεως, ἀναδείκνυται ἑπαθλόν· ἡ Θεολόγος, γλῶσσα προπέμπεται, καὶ τοῖς ἐν Ἄδῃ, Χριστοῦ προάγγελος. Ὡς τῆς ἀρρήτου σε, προμηθείας Δέσποτα! δι' ἧς Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς ὁ μόνος εὐσπλαγχνός.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Πάλιν Ἡρωδίας μαίνεται, πάλιν ταραττέται. Ὡς ὀρχημα δόλιον, καὶ πότος μετὰ δόλου! ὁ Βαπτιστὴς ἀπετέμνετο, καὶ Ἡρώδης ἐταράττετο. Πρεσβείαις Κύριε, τοῦ σε Προδρόμου, τὴν εἰρήνην παράσχου ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, σὺ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή.

Δοξολογία μεγάλη.

Δίδεται καὶ ἅγιον ἔλαιον τοῖς Ἀδελφοῖς, ἐν ᾧ καὶ ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα ταῦτα·

Ἦχος δ'.

Γενέσιον ἀθέμιτον, καὶ συμπόσιον ἀναιδέστατον, Ἡρώδης ἀπετέλεσεν· ἀκολασία γὰρ γυναικεία θελγόμενος, καὶ ἀσεβεῖς θηλυμανία κεντούμενος, ἀπέτεμε κεφαλὴν Προδρομικὴν, ἀλλ' οὐκ ἐξέτεμε γλῶσσαν Προφητικὴν, ἐλέγχουσιν αὐτοῦ τὴν παράνοιαν. Ἐξέχεεν αἷμα ἀθῶον, καλύψαι θέλων ἀμαρτίαν ἄθεσμον· ἀλλ' ἐκ ἐν τῷ ἀπέκρυψε φωνὴν, βοῶντος πᾶσι μετάνοιαν· Ἐκεῖνος μὲν συνευφραίνετο φόνῳ, ἡμεῖς δὲ συνεορτάσωμεν πόθῳ, τοῦ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου τὴν μακαρίαν σφαγὴν· προέλαβε γὰρ ἐν Ἄδου τὴν ζωὴν κηρύξαι, τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένοις, τὴν ἐξ ὕψους ἀνατολήν, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τὸν μόνον πολυέλεον.

Ὁ αὐτός.

Τὸν Προφήτην καὶ Μάρτυρα, καὶ Βαπτιστὴν τοῦ Σωτῆρος, δεῦτε λαοὶ εὐφημήσωμεν. Οὗτος γὰρ ἐν σαρκὶ Ἄγγελος ὑπάρχων, τὸν Ἡρώδην διήλεγξε, τῆς παρανόμου μοιχείας τὴν πρᾶξιν κατακρίνας αὐτοῦ· καὶ δι' ἀνέμου ὀρχήσεως, τὴν τιμίαν κεφαλὴν ἀποτέμνηται, ὁ

τοῖς ἐν Ἄδῃ εὐκὴ γελιζόμενος, τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν, καὶ πρεσβέων ἐκτενῶς τῷ Κυρίῳ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος ὁ αὐτός.

Τὸν Προφήτην καὶ Βαπτιστὴν τοῦ Σωτῆρος, δεῦτε πιστοὶ εὐφημήσωμεν· ὅτι φυγαδεύων, ἐν τῇ ἐρήμῳ νυλίζετο, μέλι ἄγριον καὶ ἀκρίδας ἐσθίων· καὶ βασιλέα παρανομοῦντα ἤλεγξε· ἡμῶν δὲ τὴν ὀλιγοψυχίαν παρεκάλει, λέγων· Μετανοεῖτε· ἤγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων. Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Τὰ Τυπικά, καὶ οἱ Μακαρισμοὶ μετὰ τῆς γ' καὶ ε'. Ὡδὴς τῶν Κανόνων.

Ἀπόστολος. Πράξεων τῶν Ἀποστόλων.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ὡς ἐπλήρη ὁ Ἰωάννης.

Εὐαγγέλιον κατὰ Μάρκον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἤκησεν Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς.

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τῇ Α' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Πατριαρχῶν, Κωνσταντινουπόλεως, Ἀλεξάνδρου, Ἰωάννου, καὶ Παύλου τοῦ Νέου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῷ Προδρόμου γ' καὶ τῶν Ἀγίων γ'.

Στιχηρὰ τοῦ Προδρόμου.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεὶς.

Ο παλαιᾶς καὶ καινῆς θείας μεσίτης, Προφήτης καὶ Πρόδρομος, Ἄγγελος ἑνσαρκος, παρανομίας ὁ ἔλεγχος, τῆς στερεινότητος, βλαστὸς νηδύος, στόμα πυρίπνοον, Ἡρώδην διήλεγξας ἄθεσμα πράττοντα· ὁ δὲ, μὴ φέρων τὸν ἔλεγχον, ἀποτμηθῆναι, τὴν κεφαλὴν σου διακελεύεται· καὶ προσηνέχθης ὥσπερ ἔδωκε, ἐγκρατείας τὸ θεῖον ἐντρυφήμα, ἐπὶ πίνακι πλέον, στηλιτεύων τὸν ἀκόλαστον.

Εκ παρανόμου μητρὸς συνωθουμένη, θυγάτηρ παράνομος, σοῦ τὴν αἰοίδιμον, καὶ τοῖς Ἀγγέλοις αἰδέσιμον, αἰτεῖται Κάραν· τοὺς γὰρ ἐλέγχους ταύτης οὐκ ἔφερεν· ὅθεν ἐπὶ πίνακι, ταύτην προσφέρουσα, καὶ τοῖς ποσὶν ἅμα παίζουσα, τῶν δαιτυμόνων, τὴν εὐφροσύνην εἰς πένθος ἔτρεψεν· ἀλλ' ἐπὶ πλῆρον διελέγχεις, αἰ-

ἡολασίας τὸ μῦθος Μακάριε, τὸν Χριστὸν ἰκετεύων τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Βεβακχευμένος τῇ μέθῃ ὁ Ἡρώδης, νόθοις ἐπικλέπτεται, κατορχημένης φωναῖς· καὶ πρὸς τῷ ὅρκῳ τὸν ἄδικον, τεκταίνει φόνον, σὲ τοῦ Δικαίου Προφήτα ἔνδοξε· ἀλλὰ σου ὁ θάνατος, τοῖς προθανοῦσι σαφῶς, ἀθανασίαν ἐμήνυσσε· καὶ γὰρ ἐγένου, καὶ τοῖς ἐν Ἀδὴ κήρυξ πρωτάγγελος, τὴν παρουσίαν τὴν σωτήριον, προμηνύων Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στιχηρὰ τῶν Ἀγίων.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Παμμάκαρ Ἀλέξανδρε ποιμὴν, Ἐκκλησίας γέγονας, ὀρθοδοξίας ὑπέρμαχος (*), Ἀρεῖς καθελῶν, τὴν ἀλαζονείαν, προσευχαῖς συντόνοις σου, τὸν πάντων Λυτρωτὴν ἐξαιτούμενος. Καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ιωάννη τίμιε σαρκὸς, τὴν φθορὰν ἐμίσησας· δι' ἐγκρατείας καὶ πίστεως, δι' ἀγρυπνίας τε, καὶ ὁμολογίας, Ἄγγελος ἐπίγειος, εὐρέθης καὶ οὐράνιος ἄνθρωπος. Χριστὸν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Παύλου θείοις δόγμασι σαφῶς, ὄντως ἐπειθάρχησας, μεθ' οὗ εἰς τρίτον ἀνέδραμες, οὐρανὸν Ὅσιε, ἀρετῶν τῷ ὕψει, καὶ ἤκουσας ῥήματα τὰ ἄρρητα καὶ θεία τοῦ Πνεύματος. Παῦλε μακάριε, ὀρθοδόξων βάσις ἄσειστε, τὸν Σωτῆρα ἀπαύστως ἰκέτευε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Γενεθλίῳν τελουμένων, τοῦ ἀναιδестаύτου Ἡρώδου, τῆς ἀσελγοῦς ὀρχηστρίδος, ἐπληροῦτο ἡ διάθεσις τοῦ ὅρκου· τοῦ γὰρ Προδρόμου ἡ κεφαλὴ ἀποτμηθεῖσα, ὡς ὀψώνιον ἐφέρετο ἐπὶ πίνακι τοῖς ἀνακειμένοις. Ὡς συμποσίου μισητοῦ, ἀνοσιουργήματος καὶ μαιφονίας πλήρους! Ἀλλ' ἡμεῖς τὸν Βαπτιστὴν, ὡς ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μερίζονα, ἐπαξίως τιμῶντες μακαρίζομεν.

Καὶ νῦν, Θεοτόκε σὺ εἰ ἡ ἄμπελος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος δ'. Γενέσιον ἀθέμιτον.

Βλέπε τοῦτο ὀπισθεν μετὰ τοὺς Αἶνους.

Καὶ νῦν, Ἐκ παντοίων κινδύνων.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου. Μνήμη Δικαίου Δόξα, τῶν Ἀγίων.

Ἦχος δ'. Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Ἡ συνήθης, Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες εἰς τῆς Ὀκτωήχου, καὶ οἱ δύο παρόντες, τοῦ Προδρόμου, καὶ τῶν Ἀγίων.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Τὸν Θεομαρτύρητον Πρόδρομον μέλπω.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοιξω τὸ στόμα μου.

Τὸν λύχνον τὸν πάμφωτον, τῆς οἰκουμένης τὸν κήρυκα, τὸν θειὸν Ἀπόστολον, καὶ ὑπηρετὴν Χριστοῦ, τίς ἰσχύσειεν, ἀξίως εὐφημῆσαι, τὸν Θεομαρτύρητον, Κυρίου Πρόδρομον;

Ο θείος ταξίαρχος, τῶν ἀσωμάτων Δυνάμεων, πρὸς θειὸν ἀφίκετο, ναὸν Θεοῦ ἱερὸν, εὐαγγέλια, κομίζων τῷ πρεσβύτῃ· Κυρίου τὸν Πρόδρομον, τέξῃ πρεσβύτατε.

Νηδὺς ἔνδον ἔχουσα, στεῖρα καὶ γραῦς τὸν πανάριστον, Προφήτην καὶ Πρόδρομον, ἀπὸ κοιλίας μητρὸς, προσεκύνησε, Χριστὸν, ὃ ξένον θαῦμα! γαστρὶ ἐμφερόμενον, τῆς Θεομήτορος.

Θεοτοκίον.

Θεοῦ Ἀρχιστράτηγος· Παρθέने, ἔφη, Θεόνυμφε, πρὸς δόμους πορεύθητι, τῆς Ἐλισάβετ σπυγῇ· καὶ γὰρ ἔγκην, ταύτην εὐροῦσα γνώμη, ὃν περ καταγγέλλω σοι, τὸν ἄρρητον.

Κανὼν τῶν Ἀγίων.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Τρίφωτος τῶν Πατέρων, σήμερον ἀνέτειλε διαύγεια, ἡ πανένδοξος μνήμη· ἡ πιστῶς ἐντρυφῶντες χορεύσωμεν.

Ελυσας ἱεράρχα, τῶν Αἰρετικῶν τὰ ὀχυρώματα, εὐσεβεῖ παρρησίᾳ, καταγγείλας Τριάδα Ἀλέξανδρε.

Παύλῳ τῷ θρασυκαίῳ, κοινωνήσας κλήσεως· αἰοίδιμε, τῶν ἐκείνου ἐδείχθης, ἀρετῶν ἀπεικόνισμα ἔνθεον.

Κάλαμός σε ἡ γλῶσσα, θεογραφικῶς προαναδέδεικται, Πνεύματος Πάτερ θείου, Ἰωάννη τὴν πίστιν τρανώσασα.

Θεοτοκίον.

Ασώμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ ἐκ τῆς Παρθένου εὐδοκήσαντι, σαρκωθῆναι ἀσπόρως, εἰς ἡμῶν σωτηρίαν καὶ λύτρωσιν.

(*) Τὰ ἐξῆς τοῦ Τροπαρίου τούτου οὕτως ἔχει τὸ χειρόγραφον, « Ἀρεῖς αἵρεσιν, καθελῶν ἐμφρόνως, προσευχαῖς σε πάν- » σαφει· καὶ ταῦτον τὴν ψυχὴν ἀπορρήξασθαι, κακῶς, ἐπρέσ- » βευσας, ἐν βεδήλοις τόποις ἔνδοξε· διὰ τοῦτο, συμφώνως » τιμῶμέν σε ».

Τοῦ Προδρόμου. Ὡδὴ γ'. Τὴς σὲς ὑμνολόγους.

Εκ στείρας τεχθεὶς ὁ Ἰωάννης, τὴν γλῶτταν διέλυσε πατρός· εἰκότως καὶ γὰρ πέφυκε, φωνὴ τοῦ Λόγου εὐήχος· καὶ εὐλογῶν ἐφθέγγετο· Σὺ μόνος Ἅγιος Κύριος.

Οὐδὲν τῶν παρόντων ἀγαπήσας, τὴν ἔρημον τρέχων παροικεῖς, ὡς πόλιν θείῳ Πνεύματι, δυναμωθείς Πανένδοξε· αὐλῶς δὲ ἐβίωσας, ὡς Ἡλιοῦ ὁ θρασυπέσιος.

Μὴ φέρων τοῦ βίου τοὺς θορύβους, ὡς ὄρνις ἐμάκρυνες Σοφὲ, ἐρήμοις αὐλιζόμενος· εὐρὲς τε ἀναψύχοντα, τὸν σῶζοντά σε Κύριον, ἐκ καταιγίδος καὶ θλίψεως.

Θεοτοκίον.

Απῆλθε πρὸς οἶκον Ἐλισάβετ, Παρθένος βασταύουσα γαστρί, Θεὸν Λόγον τὸν ἀναρχόν· ἀμφοῖν ἀσπασαμένων δέ, γνής παρευθὺς ὁ Προδρόμος, ἐκ τῆς γαστρὸς προσεκύνησεν.

Τῶν Ἀγίων. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Αριστὰ ἐποίμανας, τὸ τοῦ Δεσπότη σου ποῖμνιον, Ἀρχιερεῦ· ὅθεν αἰωνίως, σὲ δοξάζει Ἀλέξανδρε.

Υδατα σωτήρια διὰ τῆς γλώττης σου ἐβλυσας, τὰ εὐσεβῆ, δόγματα σῆς ποιμνῆς, Ἰωάννη μακάριε.

Παῦλε παμμακάριστε, τῆς ἐκλογῆς τῆς τοῦ σκεύους σε, ὡς φανέντα, κλήσει τε καὶ βίῳ, νῦν τιμῶμεν ὁμοίωμα.

Θεοτοκίον.

Σὲ πάντες κεντήμεθα, καταφυγὴν καὶ σκέπην ἡμῶν, Χριστιανοί, σὲ δοξολογοῦμεν, ἀσιγήτως Θεόνυμφε. Ὁ Εἰρμός.

• Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
• Σοὶ Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων· καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὸν Πρόδρομον Χριστοῦ, Βαπτιστὴν καὶ Προφήτην, τιμήσωμεν πιστοὶ, καθαρῶς συνειδότε, ὡς ἐνδοξον κήρυκα, μετανοίας διδάσκαλον, καὶ ὡς Μάρτυρα, παναληθῆ τοῦ Σωτῆρος· τὴν γὰρ ἀνοιαν, τὴν τοῦ Ἡρώδου ἐλέγξας, τὴν κάραν ἐκτέμνεται.

Δόξα, Τῶν Ἀγίων.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Πατέρων ἡ τρίφωτος, λαμπρὰς ἀνέλαμψε, πιστῶν τὰ συστήματα καταφαιδρύνουσα, πρὸς θείαν ἐπίγνωσιν, λύοντες τῶν ἀθέων, τὴν ἀσέβειαν πᾶσαν, δόγμασι καὶ σοφίᾳ, καὶ πολλῇ παρρησίᾳ, Ἀλέξανδρος καὶ Ἰωάννης ὁμοῦ, καὶ Παῦλος ὁ ἐνδοξος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ελπίς ἀκαταίσχυντε, τῶν πεποιθότων εἰς σέ, ἡ μόνη κυήσασα, ὑπερφυῶς ἐν σαρκί, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τοῦτον σὺν Ἰωάννῃ, τῷ Προδρόμῳ δυσώπει, δοῦναι τῇ οἰκουμένη, ἱλασμόν τῶν πταισμάτων, καὶ πᾶσιν ἡμῖν πρὸ τέλους βίου διόρθωσιν.

Τοῦ Προδρόμου. Ὡδὴ δ'. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ρίζας καὶ μελάγριον, ὄψον τερπνόν, ἥσθιες μακάριε Πρόδρομε, καὶ τὰς ἀκρίδας· ἐκ καμήλου δὲ τριχῶν, στολὴν ἐπημφιέννυστο, ὑπὲρ αἰουργίδα βασιλείον.

Τὸν δημιουργήσαντα λόγῳ τὸ πᾶν, πᾶσι γεωργὸν Μάκαρ ἠγγειλας· οὗτος γὰρ ἐστίν, ὁ τὸ πτύον ἐν χειρὶ, κατέχων, καὶ τὴν αἰώναν, μάλα διακρίνων ὡς δίκαιος.

Υπνον σοῖς οὐκ ἔδωκας μάκαρ Σοφὲ, ὁμῶς ὡς ἄσκαρος ἐνδοξε, οὔτε, κροτάφοις, εἰς ἀνάπαυσιν σαρκὸς, ἕως οὗ ὠκοδόμησας, οἶκον σεαυτὸν θείου Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Ρῆσις πέρας ἔλαβε τοῦ Ἀβθακούμ, ἐπὶ σοὶ Παρθένε πανύμνητε· καὶ γὰρ ἐξ ὅρους, καμήλου ὁ Θεός, ἐκ σοῦ ἦλθε σαρκούμενος, πλάνης τοὺς βροτοὺς ἐκλυτρούμενος.

Τῶν Ἀγίων. Εἰσακήκοα Κύριε.

Εν δυσώδει διέρριψας, τὸν κατὰ Ἰούδαν τόπῳ προδότην Χριστοῦ· τὴν ἐκείνου γὰρ Ἀλέξανδρε, ἀράν ἐπαξίως ἐκληρώσατο.

Ως ἐλαία κατάκαρπος, ἐν τῷ τοῦ Θεοῦ τεμένει ἱστάμενος, τοὺς πιστεύοντας προσήγαγες, αὐτῷ Ἰωάννῃ καρπὸν ὥριμον.

Ταπεινώσεως πτέρυξι, τὰς τοὺς δυσμενοῦς παγίδας ἐξέφυγες· ὅθεν Ὅσιε ὑψούμενος, οὐρανοπολίτης Παῦλε γέγονα. Θεοτοκίον.

Τὴν Παρθένον ὑμνήσωμεν, τὴν μετὰ τὸν τόκον πάλιν Παρθένον ἀγνήν, ὡς κυήσασαν Χριστὸν τὸν Θεόν, τὸν ἐκ πλάνης κόσμον λυτρώσαντα.

Τοῦ Προδρόμου. Ὡδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Γσχὺν θείου Πνεύματος, ἐνδεδυμένος Ἐνδοξε, πᾶσιν ἀνεβόας τοῖς παροῦσι· Μετανοεῖτε, ἰδοὺ ἀξίνη σαφῶς, τῶν δένδρων πρὸς ρίζαν κεῖται νῦν, τέμνουσα τὰ ἄκαρπα, τὰ δ' ἐσθλα ἐκκαθαίρουσα.

Τὴν γλῶτταν ὡς σάλπιγγα, ἔχων Κυρίου Πρόδρομε, εὐήχως ἐφώνεις τοῖς παροῦσιν· Ἐγὼ ἐν ὕδατι βαπτίζω ὑμᾶς, ὁπίσω μου δ' ἄλλος ἰσχυρὸς, βαπτίζων ἐλεύσεται, ἐν πυρὶ καὶ πνεύματι.

Ο Ξεῖος προέφησε, Προφήτης· Ἦξει Κύριος, Ἄγγελος αὐτοῦ δὲ πρὸ προσώπου, στέλλεται τρίβους προετοιμάζων αὐτοῦ, ὃς σώσει λαὸν τὸν ἀπειδῆ, καὶ κατασκευάσειεν, εἰς Θεοῦ κληρὸν ἅγιον. Θεοτοκίον.

Νηδυῖ φερόμενος, τῇ μητρικῇ ὁ Προδρόμος, τῇ παρθενικῇ ὡς ἔγνω ἔνδον, τὸν τούτου Κτίστην φρικτῶς φερόμενον, Πνεύματι Ἀγίῳ φωτισθεῖς, ἔνδοθεν ἐσκήρτησε, καὶ πεσὼν προσεκύνησε.

Τῶν Ἀγίων. Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Τὸν Μητροφάνους θρόνον Ἀλέξανδρε, κατακοσμῶν, καὶ πρὸ θρόνου ἔλαμψας, ἐν Ἱεράρχαις τοῖς δόγμασι.

Σὺ ἐν ποιμέσι Μάκαρ διέπρεψας, θαυμασίως· ὥφθης ἐν Νικαίᾳ γὰρ, μέσον Πατέρων ἀγλαῖσμα.

Τὼν λόγων σε ἡ χάρις ἐσήριξεν, Ἐκκλησίαν, Ἰωάννη· στύλον γὰρ ὀρθοδοξίας σε ἔχομεν. Θεοτοκίον.

Παρθένον μετὰ τόκον ὑμνοῦμέν σε, Θεοτόκε· σὺ γὰρ τὸν Θεὸν Λόγον, σαρκὶ τῷ κόσμῳ ἐκύησας.

Τοῦ Προδρόμου. Ὡδὴ ε'. Τὴν Δεῖαν ταύτην.

Πρὸς σὲ λαὸς πονηρότατος, ἀφίκετο πειράζων καὶ φάσκων σοι· Σὺ εἰ ὁ Κύριος· αὐτὸς δὲ ἔφης· Οὐκ ἔγωγε, ἄλλος δ' ἐστὶν ὃς ἥξει, ὀπίσω πρῶτός μου.

Ρευστῆς ἐγὼ πέλω φύσεως· ὃς ἔρχεται, δ' ὀπίσω μου ἄρρευστος, πέλει καὶ ἄχρονος, καὶ Ποιητῆς πάσης κτίσεως· οὐ οὐκ ἰσχύω λῦσαι, οὐδὲ τὰ πέδιλα.

Ορῶντες πάντες συνέτρεχον, πόρνοι τε καὶ τελῶναι καὶ ἄσωτοι, καὶ ἐβαπτίζοντο. ἐκ σοῦ Προφήτα πανένδοξε, τὴν πρὸς Χριστὸν πορείαν ἐκδιδασκόμενοι. Θεοτοκίον.

Δεινῶν παντοίων τοὺς δούλους σε, ἐξάρπασον Παρθένε Θεόνυμφε, τοὺς προσφυγόντας σου, ὑπὸ τὴν σκέπην τὴν ἄμαχον, καὶ τῆς φρικτῆς μελλούσης ῥῦσαι κολάσεως.

Τῶν Ἀγίων. Χιτῶνά μοι παράσχου.

Ανδρείως τοῦ Χριστοῦ προπολεμῶν, Ἐκκλησίας ἔκτεινας, εὐχῆς Πάτερ, βέλεσι τὸν ἐπώνυμον μανίας ἱερώτατε.

Ως κλημα τῆς ἀμπέλου τῆς ζωῆς, Ἰωάννη ἐντιμον, πλεῖστον ἐξήνησας, τῷ Δεσπότη σου καρπὸν παμμακάριστε.

Ηγεῖσθαι παρητήσω εὐσεβῶς, Βασιλίδος πόλεως, εἰκόνων προσκύνησιν, ἀθετήσης παρὰ νόμῳ Παῦλε τίμιε.

Θεοτοκίον.

Η μόνη διὰ λόγου ἐν σαρκὶ, τὸν Λόγον κυήσασα, ῥῦσαι δεόμεθα, τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Εἰρμός.

» Χιτῶνά μοι παράσχου φωτεινόν, ὁ ἀναβαλλόμενος, φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλεε·
» Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κοντάκιον τοῦ Προδρόμου.

Η' τοῦ Προδρόμου ἔνδοξος ἀποτομή.

Συναξαρίον.

Τῇ Α'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἀγίων Πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως, Ἀλεξάνδρου, Ἰωάννου, καὶ Παύλου τοῦ Νέου.

Στίχοι.

Σχοίνους διαδράς Ἀλέξανδρε σαρκίου,

Σχοίνισμα κλήρε χρηματίζεις Κυρίου.

Σκυθρωπά τὰ πρόσωπα τῆς Ἐκκλησίας,

Στέρησιν οὐ φέροντα τὴν Ἰωάννου.

Δρόμους ὁ Παῦλος ἐκλιπὼν τοὺς τοῦ βίου,

Εὗρηκε παῦλαν τῶν πόνων τῶν τοῦ βίου.

Τριττὺς τῇ Τριάδι τριακοστῇ νῦν πάρα ἔση.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆ Ὁσίου καὶ θαυματουργοῦ Φαντίνου.

Στίχ. Καὶ γῆν ὑπελθὼν θαυματουργὸς Φαντῖνος,
"Ανωθεν ἡμῖν μάννα θαυμαμάτων βρῦει.

Φαντῖνος βιότῃ ἀνεχάζετο ἐν τριακοστῇ.

Οὗτος εἶλκε τὸ γένος ἐκ χώρας τῶν ἐν Ἰταλίᾳ Καλαβρῶν, Γιωργίου καὶ Βρυαίνης υἱός. Ἐξ αὐτῶν δὲ τῶν σπαργάνων τῷ Θεῷ ἀφιερωθείς, Μοναστηρίῳ ἐκδίδοται, καὶ πᾶσαν ἀρετὴν μετέρχεται· καὶ γενόμενος ἐργάτης δόκιμος τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ, Δείων ἀποκαλύψεων καταξιούται, καὶ ἐπὶ τῆμέρας εἴκοσι διετέλει νηστis. Ἀλλὰ καὶ γυμνὸς ἐπὶ τίσσαροι χρόνοι διακατέρησι, καὶ μυρίαῖς περιστάσεσιν ἐπάλαισεν ἐν ταῖς τῶν Σαρακηνῶν ἐφόδοις. Ἐν τούτοις ἐξήκοντα χρόνους διαρκέσας, Βιτάλιον καὶ Νικηφόρον τοὺς αὐτοῦ παραλαβὼν φοιτητάς, τῇ Πελοποννήσῳ προσεπιβαίνει· καὶ ἐν Κορίνθῳ χρόνον συγχρὸν προσδιατρίψας, πολλοῖς πρόξενος σωτηρίας κατέστη· καὶ τὰς Ἀθήνας καταλαβὼν, καὶ τὸ ἅγιον τίμενος τῆς Θεοτόκου προσκυνήσας, ἐν τῇ Λαρίσῃ γίνεται. Ἰκανῶς δὲ χρόνῳ τῷ τοῦ Ἀγίου Ἀχιλλίου προσεδρεύσας τάφῳ, εἰς Θεσσαλονίκην ἔρχεται· καὶ κατατρυφήσας τῶν τοῦ Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου θαυμάτων, ἐφ' ὅλοις ὁκτώ·-τεισι, τὸν συνήθη κανόνα τῆς ἐγκρατείας μετερχόμενος, ἐν γῆρᾳ καλῶ καταλύει τὸν βίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων δεκαῆξ Μαρτύρων τῶν Θηβαίων.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Προδρόμου. Ὡδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ρωμάλεως τῷ Ἡρώδῃ ἀντιστάμενος, ἔνδοξε Πρόδρομε, τῶτον ἐλέγχεις βοῶν· Οὐκ ἔξε-

εἶν ἔχειν σε εὐνήν ὁμαίμονος, ὡς ἀθέμιτον· ὁ δὲ μὴ ἀνασχόμενος, τὴν σὴν κάραν ἀποτέμνει.

Οἷα ἑνδοξος Προφήτης πρὸ γεννήσεως, ἔγνωσ τὸν Κύριον, καὶ ὡς ἀμνὸν τοῦ Θεοῦ, τοῖς πᾶσιν ὑπέδειξας, πρὸς Θεοσέβειαν, ἔλκων ἅπαντας, ἀναβοᾷν πρὸς Κύριον· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Μέλλων τέλος τὸ μακάριον ἐκδέχεσθαι, Πρόδρομε ἑνδοξε, σοὺς μαθηταῖς πρὸς Χριστόν, τὸν Θεὸν ἀπέστειλε, ἐπερωτῶν αὐτόν· Σὺ εἰ Κύριε, τοῦ σῶσαι ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἕτερον προσδοκῶμεν;

Ο Χριστὸς τοῖς μαθηταῖς προσαπεφθέγγετο· Ἄπιτε εἴπατε, τῷ Ἰωάννῃ· Ἰδοὺ, νεκροὶ ἐξανίστανται, κωφοὶ ἀκούουσιν, ἐκκαθαίρονται λεπροὶ, καὶ ὥσπερ ἔλαφος, οἱ χωλοὶ περιπατοῦσιν.

Τῶν Ἀγίων· Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Μυστηπὸλος τῆς ἁνῶ, ὑπερθέου Τριάδος ὠφθης πανένδοξε, ἀγνῶς ταύτην λατρεῶν, καὶ μέλπων ἀνενδότως, Ἱεράρχα Ἀλέξανδρε· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θησαυρόν σε δογμαίων, καὶ πηγὴν τῶν θαυμάτων, Χριστὸς ἀνέδειξε, πηγάζοντα τὸν πλῆτον, τὸν τῆς Θεογνωσίας, Ἰωάννη τοῖς κράζουσιν· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ως ἰσαγγελον βίον, κατὰ Παῦλον τὸν θείον, ὡς καὶ συνώνυμον, κτησαμένῳ παμμάκαρ, τὸν πλοῦτόν σοι τῶν λόγων, Χριστὸς παρέχει ἀφθορον, Εὐλογητὸς βοῶντι Χριστὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Παρθενικῆς ἐκ νηδύος, σαρκωθεὶς ἐπεφάνης εἰς σωτηρίαν ἡμῶν· διό σου τὴν Μητέρα, εἰδότες Θεοτόκον, εὐχαρίστως κραυγάζομεν· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Προδρόμου· Ὡδὴ ἡ. Παῖδας εὐαγεῖς.

Νόμου παλαιᾶς τε καὶ τῆς νέας, Προφήτης καὶ Προφητῶν πάντων ὑπέρτερος, ὑπάρχεις πανεύφημε· οὐ γὰρ ἔφυσ κάλαμος, πνεύμασι ῥιπιζόμενος ἀλλ' ἔστης ἄσειστος, Τὸν Κύριον βοῶν εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μαινόμενος οἷστρω ὁ Ἡρώδης, μαχλώσης Ἡρωδιάδος τὸ θυγάτριον, βλέπων κατωρχόμενον, ἔφησεν ὁ ἄθλιος· Ὁ μοι αἰτήσης δίδωμι, ἕως ἡμίσεως, τῆς ἐμῆς βασιλείας μεθ' ὅρκου· καὶ κείνο ἐξαίτεται τὴν κάραν τοῦ Προδρόμου.

Εἶχε μὲν φρουρὰ τὸν Ἰωάννην, Ἡρώδην δὲ πότος εὐφραϊνόμενον· τότε ἡ πανάσεμνος, κόρη κατωργήσατο, ἀρέσασα δὲ εἴληφε, κάραν

τὴν πάντιμον, Προδρόμου καὶ ἀγίαν ὡς ταύτην, τῇ μητρὶ προσάξῃ, τιμαλφέστατον δῶρον. Θεοτοκίον.

Λύτρωσαι τὴν πόλιν σου Παρθένε, ἐκ πάσης ἀπειλῆς τε καὶ κακώσεως, σεισμοῦ καταπτώσεως, βαρβαρικῆς ἀλώσεως, καὶ φοβερᾶς κολάσεως, τοῦ αἰωνίου πυρός· σὲ γὰρ μετὰ Θεὸν σωτηρίαν, ἅπαντες πλουτοῦμεν, Χριστιανοὶ Παρθένε.

Τῶν Ἀγίων· Τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸς αἰώνων.

Τὸν δυσσεβῆ, προσευχῇ τῇ παναλκείῃ σε, Ἀρειον κτείνας Ἀλέξανδρε θεόφρον, ἐν τοῖς βεβήλοις τόποις, ὑβρίσαντα ἡμύνω, βροχίσας ὡς Ἰουδαίαν.

Ο θεομάχος Χριστοῦ χιτῶνα ῥήξας, ὡς ὁ προδότης πρηνῆς λακήσας μέσον, νῦν θρηνεῖ ἐν Ἀθῇ, ψυχῶν ἀδίκων μόρον, θανάτῳ τῷ δικαίῳ.

Εν ἐγκρατείαις, ὡς ἄσαρκος ἐφάνης, ἐν ἀγρυπνίαις, μικροῦ δεῖν καὶ ἀναίμων, καὶ ἐν διδασκαλίαις, πηγὴ τοῦ Παραδείσου, παμμάκαρ Ἰωάννη. Θεοτοκίον.

Τὸν ἀνερμήνευτον τόκον σου Μαρία, τίς μὴ ὑμνήσει βροτῶν χοροστασία; ὅτι παρθενεύεις πρὸ τόκου, καὶ ἐν τόκῳ αἰεὶ εὐλογημένη. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων γεννηθέντα,
• καὶ ἐκ Μητρὸς ἐπ' ἐσχάτων σαρκωθέντα,
• ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς
• πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Προδρόμου· Ὡδὴ θ'. Ἄπας γηγενής.

Πότος βδελυρὸς, καὶ δεῖπνος πανάσεμνος, ὄρχησις ἄτερπνος, ἔθελξαν τὸν δείλαιον, μάλα πρὸς οἷστρον ἀκολασίας δεινῆς, καὶ τῆς μαινάδος μίσθωμα, κάραν ἐκδίδωσι, τοῦ Προδρόμου, ἧς οὐδὲ ἀντάξιος, κόσμος ἅπας. Φρικτὸν τὸ μυστήριον.

Ωπῶς ὁ δεινός, Ἡρώδης οὐκ ἔφριξε, Κριτὴν ἀλάθητον! ἀλλ' ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ, ἑνδον δολίως φόνον ἐνέτρεφε, τοῦ Βαπτιστῆ, μαϊνόμενος, ὡς ἐλεγχόμενος, καὶ μὴ φέρων, εὐκαιρίαν ἤθελε, καὶ εὐρὼν, ἀποτέμνει τὸν δίκαιον.

Οντως, ἀπὸ γῆς, εἰσέδυς εἰς Ἀγία, οἷά περ ἄγγελος, ὡς ἀγγελικῶς ἐν γῇ, σοφὴ βιώσας Κυρίου Πρόδρομε, τῶν ὑμνητῶν σου μέμνησο, ἄνωθεν ἑνδοξε· καὶ πταισμάτων, αἰτήσαι τὴν ἄφεσιν, καὶ εἰρήνην παράσχου καὶ ἔλεος. Θεοτοκίον.

Ω θεῶ Υἱέ, μακρόθυμε Κύριε καὶ πολυέλεε, τοῦ σοῦ Βαπτιστοῦ λιταῖς, καὶ ἰκεσίαις

τῆς κυησάσης σε, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων σου, σῶσον τοὺς δούλους σου καὶ χορήγει, ἄνωθεν τὰ τρόπαια, βασιλεῦσιν ἡμῶν ὡς φιλόανθρωπος.

Τῶν Ἀγίων. Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον.

Εννομος γενόμενος, ὁ Θεὸς ὄντως φοιτητῆς σου, καὶ σοῖς ζωφόροις λόγοις, πειθαρχήσας Ἀλέξανδρος, ἱεράρχης πεφηνῶς, Κύριε ὅσιος πρᾶος σῶφρων, νῦν ἐπαξίως μακαρίζεται.

Μύστης ἀκριβέστατος, γέγονας πόθῳ τῶν ἀρρήτων, ὃ Θεομακάριστε Πατὴρ ἡμῶν, Ἰωάννη πανόλβιε, καὶ μυσταγωγὸς τῶν μυστηρίων, καὶ κήρυξ δογμάτων Θείων, καὶ λατρευτῆς Τριάδος ἐνδοξε.

Σὲ τὸν ἀνεξίκακον, Πάτερ καὶ ὅσιον ποιμένα, ἄμεμπτον σεπτὸν ἀμίαντον, κήρυκά τε τῆς πίστεως, τῆς ὀρθοδοξίας τὸν διδάσκαλον, ἅπαντες ἐπαξίως συμφώνως, Παῦλε μακαρίζομεν. Θεοτοκίον.

Αῆχραντε πανάμωμε, τὸ σκεῦος τὸ τῆς εὐωδίας, αἴτησαι Χριστὸν ὃν ἔτεκες, βασιλεῖ μὲν τὰ τρόπαια, τῷ φιλοχρίστῳ δὲ λαῷ, δοῦναι τὴν ἄφεσιν τῶν πταισμάτων· σὲ γὰρ ἀπαύτως μεγαλύνομεν. Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**ὲ τὴν ἀπειρόγαμον, Θεοῦ Μητέρα τοῦ Ὑψίστου, σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν κυήσασαν, • διὰ λόγου τὸν ὄντως Θεόν, τὴν ὑψηλότεραν • τῶν ἀχράντων Δυναμέων, ἀσιγήτοις δοξολογίαις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Ηρώδης ὁ παρανόμος, τοῦ Προδρόμου τὴν Θεῖαν, καὶ ἱερὰν ἀπέτεμε, κεφαλὴν τοὺς ἐλέγχους, μὴ φέρων ταύτης ὁ ἄφρων· ὃ φρικτῆς τόλμης ὄντως· Ὁρνεῖται οὖν ὁ ἄθλιος, ἄνομον φόνον πράξας· ἡμεῖς δὲ νῦν, τὴν τιμίαν κάραν ὕμνοις τιμῶντες, τὸν Βαπτιστὴν γεραίρομεν, τῷ Χριστοῦ ἐπαξίως.

Θεοτοκίον.

Εἰ καὶ ἡττάται Πάναγνε, λογικῇ πᾶσα φύσις, πρὸς ἐγκωμίων ἔπαινον, σὺ Θεὸν τῆς τεκούσης· καὶ γὰρ σαφῶς ὑπερτέρα, πάσης κτίσεως πέλει· ἀλλ' οὖν τὸ κατὰ δύναμιν, οὐκ ἀπόβλητον πάντως· θεν καὶ μὲν, δέχεται τὸν βραχύτατον ὕμνον, ὥσπερ ὁ σὸς Υἱὸς ἐδέξατο, τὰ λεπτά πρὶν τῆς γήρας.

Εἰς τὸν Στίχ. τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ τῆς Ὁκτωήχης.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Πρόδρομε τῷ Σωτῆρος, εἰ καὶ φόνῳ διέλυσεν ὁ Ἡρώδης, σὲ τὸν τῆς ἀληθείας κήρυκα, ἀλλ' ἡ τοῦ στόματός σου φεγγαβοῖος λαμπράς, καὶ τοῖς ἐν Ἀδὴ τὰ τῆς πίστεως φέγγος καλῶς

ἐδαδούχει· ὅθεν ἰκέτευε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Δέσποινα πρόσδεξαι.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΛΑ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν καταθεσίων τῆς τιμίας Ζώνης τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια γ'. δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ησυχία ἡ κατέχουσα, Θεοτόκε τὴν Ζώνην σου, κιβωτὸς τοῖς δούλοις σου ἀγιάσματος, καὶ ἱερὸν περιτείχισμα, καὶ δόξα καὶ καύχημα, καὶ ἰάσεων πηγὴ, καθ' ἐκάστην γνωρίζεται· ὅθεν σήμερον, ἱερῶς ἀθροισθέντες ἀνυμνοῦμεν, τὰ πολλὰ σου μεγαλεῖα, καὶ τῶν θαυμάτων τὸ πέλαγος.

Τὴν ἁγίαν κατάθεσιν, Θεοτόκε τῆς Ζώνης σου, Ἑορτὴν κεκτήμεθα εὐφραινόμενοι· ὅτι τῇ πόλει σου σήμερον, δοθῆναι ἡξίωσας, ἱερὰν περιβολὴν, φυλακτήριον ἄσυλον, δῶρον τίμιον, ἀναφαίρετον πλοῦτον ἱαμάτων, ποταμὸν πεπληρωμένον, τῶν χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος. Ἰδε τόπος περίδοξος, ἴδε οἶκος αἰείφωτος, ἐν ᾧ τεθησαύριζαι τῆς Θεόπαιδος, Ζώνη τιμία ἐν χάριτι· προσέλθετε ἄνθρωποι, φωτισμὸν καὶ ἰλασμόν, προφανῶς ἀπαρύσασθε, καὶ βοήσατε, εὐχαρίστω καρδίᾳ· Παναγία, εὐλογοῦμέν σε Παρθένε, οἱ σεσωσμένοι τῷ τόκῳ σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Ως σέφανον ὑπέρλαμπρον, πανάχραντε Θεοτόκε, τὴν Ζώνην σου τὴν ἁγίαν, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ περιέθετο· καὶ φαιδρύνεται χαίρουσα σήμερον, καὶ μυστικῶς χορεύει, Δέσποινα ἐκβοῶσά σοι· Χαῖρε διάδημα τίμιον, καὶ σέφανε τῆς Θείας δόξης· χαῖρε ἡ μόνη δόξα τοῦ πληρώματος, καὶ αἰώνιος εὐφροσύνη· χαῖρε τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, λιμὴν καὶ προστασία, καὶ σωτηρία ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημειώσιν.

Εδωκας τῇ πόλει σου, Ζώνην τὴν σὴν Ὑπερ-ἐνδοξε, ἀσφαλέστατον σύνδεσμον, ταύτην

περιέπουσιν, ἐκ παντός κινδύνου, θείαις ἐνεργείαις, καὶ ἀπροσμάχητον ἐχθροῖς, διατηροῦσαν αὐτὴν κραυγάζουσιν· Ἰσχύς μὲ καὶ κραταίωμα, καὶ εὐπρεπὲς ἀγαλλίαμα, ὁ Υἱός σου καὶ Κύριος, μόνος ἐστὶν ὁ εὐσπλαγχνος.

Στίχ. Ἠγίασε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ ὑψίστος.

Τίμιον διάδημα, οἱ εὐσεβῶς βασιλεύοντες, τὴν σὴν Ζώνην Πανάχραντε, φαιδρῶς περικείμενοι, ἐν τοῖς σοῖς καυχῶνται, θείοις μεγαλείοις, καὶ φοβερώτατοι ἐχθροῖς, τοῖς πολεμοῦσιν αἰεὶ γνωρίζονται· καὶ σὲ ὑμνοῦντες κρίζουσι, τῷ ὑπὲρ λόγον τεχθέντι ἐκ σοῦ· Ἰησοῦ παντοδύναμε, σῶσον πάντας ὡς εὐσπλαγχνος.

Στίχ. Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὀρμήματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ.

Περίζωσον δύναμιν, ἡμᾶς Παρθένε τῇ Ζώνῃ σου, κατ' ἐχθρῶν ἐνισχύουσα, πάθη ὑποτάπτουσα, κατκυραννοῦντα, καὶ ἐκπολεμοῦντα, καὶ νικητήρια ἡμῖν, δι' ἀπαθείας αἰεὶ παρέχουσα, τοῦ καθαρῶς δοξάζειν σε, καὶ τῷ Υἱῷ σου βοᾶν ἐκτενῶς· Ἰησοῦ παντοδύναμε, σῶσον πάντας ὡς εὐσπλαγχνος.

Δόξα, καὶ νῦν· Ἦχος β'.

Φρένα καθάραντες καὶ νοῦν, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις καὶ ἡμεῖς πανηγυρίσωμεν, φαιδρῶς ἐξάρχοντες Δαυϊτικὴν μελωδίαν, τῇ νεάνιδι Νύμφῃ τοῦ παμβασιλέως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· Ἀνάστηθι Κύριε, λέγοντες, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτός τε ἀγιάσματός σου· Ὡς γὰρ παλάτιον τερπνόν, ταύτην κατεκόσμησας, καὶ κατεκλήρωσας αὐτήν, τῇ πόλει σου Δέσποτα, περιποιεῖσθαι καὶ σκέπειν, ἐκ πολεμίων βαρβάρων, τῇ κραταιᾷ δυνάμει σου, ταῖς ἰκεσίαις αὐτῆς.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Θεοτόκε αἰετάρθενε, τῶν ἀνθρώπων ἡ σκέπη, Ἐσθῆτα καὶ Ζώνην τοῦ ἀχράντου σε σώματος, κραταιὰν τῇ πόλει σου περιβολὴν ἐδωρήσω, τῷ ἀσπόρῳ τόκῳ σου ἄφθαρτα διαμείναντα· ἐπὶ σοὶ γὰρ καὶ φύσις καινοτομεῖται καὶ χρόνος· διὸ δυσωποῦμέν σε, εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ὀρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὴν Ζώνην τὴν σεπτὴν, τοῦ ἀχράντου σου σκηνούς, ὑμνοῦμεν οἱ πιστοὶ, Παναγία

Παρθένε, ἐξ ἧς ἀρυόμεθα, νοσημάτων τὴν ἴασιν, καὶ κραυγάζομεν· Μῆτερ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, σὺ ἡ λύτρωσις, τῶν σὲ τιμώντων ὑπάρχεις, Μαρία θεόκλητε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς τιμίας Ζώνης σε τῇ καταθέσει, ἐορτάζει σήμερον, ὁ σὸς πανύμνητε λαός, καὶ ἐκτενῶς ἀνακραῖζει σοι· Χαῖρε Παρθένε, Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα ὁ Ν'. καὶ οἱ παρόντες δύο Κανόνες τῆς Θεοτόκου ἐν οἷς ψάλλομεν καὶ Καταβασίας· Ἀνοιξω τὸ στόμα μου, κτλ.

Κανὼν πρῶτος. Ποίημα τῷ Κυρίῳ Γεωργίῳ (*).

Ὤδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον.

Λαμπάδα, φωτοφανῇ καὶ ἄδυτον, ὁ τῆς Παρθένου ναός, ὡς οὐρανός εὐράμενος φαιδρός, τὴν ὑπέρλαμπρον Ζώνην αὐτῆς, τὴν οἰκουμένην σήμερον, ταῖς τῶν θαυμάτων αἰθριαίνει αὐγαῖς.

Ισχύν τε, καὶ ἀσφαλείας σύνδεσμον, τὴν σὴν Πανάχραντε, θείαν ὡς ὄντως Ζώνην νοητῶς, ἐζώσμένη ἡ πόλις σε, τὸ κράτος ἀδιάσπαστον, ἔχει· διὸ καὶ ἐγκαυχᾶται ἐν σοὶ.

Τῆς παλαι, ὡς ἀληθῶς ὑπέρτιμος, ἡ σὴ σορός κιβωτοῦ, Θεογεννητορ ὤφθη ταῖς ἐν γῇ, οὐ τὰ σύμβολα φέρουσα, ἀλλὰ πιστῶς φυλάττουσα, τῆς ἀληθείας τὰ γνωρίσματα.

Αρώματα, μυστικὰ προχέονται, ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἀγνῆς, ἐκ τῆς τιμίας σήμερον σοροῦ, καὶ πληρῶσι τῷ Πνεύματος, τῆς εὐωδίας ἅπαντας, τοὺς μετὰ πόθου προσιόντας αὐτῇ.

Κανὼν δεύτερος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Ἰσχύν με τὴν σὴν ζῶσον, ἀγνὴ παρθένε. Ἰωσήφ.

Ὤδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλαίτην Φαραῶ.

Ισχύν με θείαν εὐσεβῶς περιζῶσον, ὑμνολογοῦντά σου, τὴν ἱερὰν Ζώνην, θείον χρηματίζουσιν, τῇ πόλει σου περιζῶμα, καὶ κραταίωμα Κόρη, καὶ ἀρράγες περιτείχισμα, ἀχραντε Παρθένε τῇ ποιμνῇ σου.

Σὺ τὸν Θεὸν τὸν δυνατὸν ἐκύησας, περιζώνοντα, τοὺς εὐσεβεῖς πάντας, δύναμιν Πανάμωμε· διὸ σε μακαρίζομεν, καὶ τὴν θείαν

(*) Τῷ ὀνόματι τούτου ἐπιγράφεται ἐν μόνοις τοῖς τετυπωμένοις Μηναίοις, ἐν δὲ τοῖς χειρογράφοις κεῖται ἀνεπίγραφος· ἔχει δὲ ἐκεῖ καὶ ἀνὰ τρία μόνα Τροπάρια ἐν ἐκάστη Ὤδῃ. Ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ ὕφους φαίνεται, ὅτι οὐκ ἔσται ποίημα τοῦ Γεωργίου οὗτος ὁ Κανὼν, ὡς ἔχων παράχρησιν τινὰ καὶ βεβιασμένα.

σου Ζώνην, περιχαρῶς ἀσπαζόμενοι, χάριν ἀπαντλοῦμεν καὶ ἔλεος.

Χαρμονικῶς τῇ καταθέσει σήμερον, περιχορεύσωμεν, τῆς ἱερᾶς Ζώνης, τῆς ἁγνῆς Θεόπαιδος· ἐξ ἧς ἡμῖν περίζωμα, ἀφθαρσίας ὑφάνθη, καὶ ἀδιάρρηκτον ἔνδυμα, καὶ περιβολὴ ἀδιάσπαστος.

Υπὸ τὴν σὴν ὁ σὸς λαὸς Πανάμωμε, προστρέχει δύναμιν· ὑπὸ τὴν σὴν σκέπην, καταφεύγει πάντοτε· πᾶσι γενεῇ βοήθεια· καὶ τὰ πρὸς σωτηρίαν, τοῖς πᾶσι δίδου αἰτήματα, σώζουσα δεικνὼν τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ωδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Τιμήσωμεν οἱ πιστοί, ὡς συναφείας πρὸς Θεὸν σύνδεσμον, τὴν τῆς Ἁγνῆς σήμερον Ζώνην, καὶ πιστῶς προσκυνήσωμεν.

Αένναοι ὀχετοί, ἐκ τῆς ἀχράντου σου σοροῦ ῥέοντες, τῶν χαρισμάτων Ἁγνῆ, πάντας τοὺς πιστοὺς καταρδεύουσιν.

Γάματα τοῖς πιστοῖς, ἡ πολυῦμνητος ἡμῖν σήμερον, τῆς ὑπερτίμου Ἁγνῆς, Ζώνη ἀναβρῦει ἐν χάριτι.

Ως δρόσος ἑωθινή, ἡ εὐφροσύνη σου Ἁγνῆ ῥέουσα, τὴν τῶν παθῶν κάμινον, τῶν σὲ ἀνυμνούντων κοιμίζει αἰεὶ.

Ἔτερος. Οὐρανίας ἀψίδος.

Νεβργεῖται καρδιά, πίστει θερμῇ ψαύουσα, Ζώνη ἱερὰ τῆς Παρθένου, καὶ περιζώννυται, δύναμιν ἁμαχον, κατὰ παθῶν ἀκαθάρτων, δυσμενῶν ἀσάρκων τε, ἄτρωτος μένουσα.

Μένει ἀφθορος ἔτι, ἡ ἱερὰ Ζώνη σε, ἥτις σου τὸ ἀχραντον σῶμα, Κόρη διέζωσε, καθαγιαζούσα τῆς εὐσεβῶς προσιόντας, καὶ φθορᾶς ἐξαίρουσα, νόσων καὶ θλίψεων.

Εχρημάτισας οἶκος περικαλλῆς Ἀχραντε, Λόγου τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, καὶ ἐν ἀγίῳ σου, οἶκῳ εὐδόκησας, Ζώνην τὴν σὴν ἐντεθῆναι· ἦν κατασπαζόμενοι ἀγαζόμεθα.

Τὴν τιμίαν σου Ζώνην, τιμητικῶς ἅπαντες, ἐν ἀγαλλιάσει καρδίας, περιπτυσσόμεθα, τιμὴν ὑπάρχουσαν, πάντων πιστῶν Θεοτόκε, ὡς τῷ ὑπερτίμῳ σου, ψαύσασα σῶματι.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὰ καταθέσια τῆς σῆς θείας Ζώνης, ἡ Ἐκκλησία σου φαιδρῶς ἑορτάζει, καὶ ἐκτενῶς κραυγάζει σοι Παρθένε Ἁγνῆ· Ἀπαντας περίσωζε, τῆς ἐχθρῶν δυναστείας· θραῦσον τὰ φρυάγματα, τῶν ἀθέων βαρβάρων, καὶ τὴν ἡμῶν κυβέρνησον ζωὴν, πράττειν Κυρίῃ τὰ θεῖα θελήματα.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁμοιον.

Οἱ τῶν θαυμάτων ποταμοὶ Θεοτόκε, ἐκ τῆς πανσέπτου σου σοροῦ προερχόμενοι, ὡς ἐξ Ἐδὲμ ποτίζουνσι τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, χάριτας προχέοντες, τοῖς πιστῶς σε τιμῶσιν· ὅθεν ἀνυμνοῦμέν σε, καὶ σεπτῶς εὐφημοῦμεν, καὶ εὐχαρίστως κράζομεν αἰεὶ· Χαῖρε ἡ μόνη, ἐλπίς τῶν ὑμνούντων σε.

Ωδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ως ὑπέρτιμον στερέωμα Θεοτόκε, ὁ Ποιητὴς καὶ Κτίστης σε, πηξάμενος ὥσπερ, ἄστροις κατεκόσμησε, ταῖς θείαις ἐλλάμψεσιν, αἷς καταφαιδρύνεις τὰ πέρατα.

Σὲ κραταίωμα ἡ πόλις σου Θεοτόκε, καὶ ἀσφαλὴ κρηπίδα, ἔχουσα τῇ θείᾳ, Ζώνῃ σου συνέχεται, δεσμὸν ἀδιάσπαστον, ταύτην ἐν πολέμοις προτείνουσα.

Απὸ γῆς ἡμᾶς ἀνέλκει Θεογεννητορ, πρὸς οὐρανὸν ἡ θεία, Ζώνη σου σὺ πόθῳ, ταύτης ἀναφθέντας θερμῶς· διό σε δοξάζομεν, ὡς αἰτίαν δόξης τῆς κρείττονος.

Γidou χάρις ἀνεξάντλητος, δεῦτε πάντες, εἰλικρινεῖ καρδίᾳ, ἀρύσασθε πίστει, νάματα πηγάζοντα, ἀφθόνως φιλέορτοι, τῆς σεπτῆς σοροῦ τῆς πανάγνου Μητρός.

Ἔτερος. Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε.

Ηρῆς πρὸς φῶς, ὁδυτον μεταχωρήσασα· ἔλιπες δέ, τοῖς σὲ μακαρίζουσιν, ἀντὶ τοῦ σώματός σου Ἁγνῆ, τὴν τιμίαν Ζώνην, πηγὴν θαυμάτων ὑπάρχουσαν, καὶ τόπον σωτηρίας, καὶ χαράκωμα ταύτης, τῆς τιμώσης σε πόλεως Ἀχραντε.

Νέον ἡμεῖς, ὡς οὐρανὸν ὑπερχόμεθα, σοῦ τὸν οἶκον, ἐν ᾧ τεθησαύρισαι, καθάπερ ἥλιος φωταυγής, σοῦ ἡ θεία Ζώνη, βολαῖς θαυμάτων ἐκπέμπουσα, καὶ πάντων τὰς καρδίας, καταυγάζουσα Κόρη, καὶ παθῶν τὴν ὁμίχλην διώκουσα.

Σὺ κιβωτός, τοῦ νοητοῦ ἀγιάσματος, χρηματίζεις, Ἀχραντε πανύμνητε· καὶ τὴν τιμίαν ταύτην σορὸν, ἔχουσαν τὴν Ζώνην, ἣν περιοῦσα ἐφόρεσας, παρέχεις τῷ λαῷ σου, καταφυγίον πᾶσι, καὶ πηγὴν ἰαμάτων ἀκένωτον.

Ηκε τῇ σῇ, πόλει πολύολβον δῶρημα, ἡ τιμία, Ζώνη σου πανύμνητε, καὶ κατετέθη περιφανῶς ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ, ἐν τούτῳ τῷ θείῳ οἶκῳ σου· καὶ γέγονε μεγίστης, ἑορτῆς Θεοτόκε, τοῖς θερμῶς σε ποθοῦσιν ὑπόθεσις.

Νόμου σκιαί, καὶ Προφητῶν τὰ αἰνίγματα, προεδήλουν, ἔσεσθαί σε Πάναγνε, Θεοῦ,

Μητέρα παναληθῆ, δι' ἧς ἡ κατάρα, ἀπεστει-
ρώθη καὶ ἤνθησε, τελεία εὐλογία, καὶ σωτήριος
χάρις, τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ ὑμνοῦσί σε.

ᾠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Σὺ Κύριε τὴν σὴν, Μητέρα ἐμεγάλυνας· σὺ
ὑψωσας ὑπὲρ πάσας, νοεαῖς ἐξουσίας,
ἀσυγκρίτως τὴν δόξαν αὐτῆς.

Η χάρις τοῦ Θεοῦ, νῦν ἀφθόνως παρέχεται,
πανάχραντε Θεοτόκε, ἐκ τιμίας σορῆς σε,
τοῖς πίστει προσκυνοῦσί σε.

Σὲ δύναμιν πιστοὶ, βασιλεῖς περιζώννυται·
σὲ σύνδεσμον Θεοτόκε, ἡ σὴ πόλις αὐχοῦ-
σα, τῇ Ζώνῃ σου σεμνύνεται.

Γνωστή σου ἀληθῶς, ἡ χάρις ἀναδέδεικται,
Πανάχραντε παραδόξως, ἐνεργοῦσα δυνά-
μεις, καὶ τέρατα ἐν πάσῃ τῇ γῇ.

Ἔτερος. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Ζώνης Δείας τεθείσης, σήμερον ἐν οἴκῳ σου
Θεοχαρίτωτε, συνεπανετέθη, ἀγαθῶν πᾶσα
δόσις τοῖς χρήζουσι· καὶ πληροῦται πᾶς τις, ἀ-
γιασμοῦ ὁ προσπελάζων, τὰς αἰτήσεις πιστῶς
κομιζόμενος.

Ωραιώθης Παρθέने, Λόγον ὡραιότατον ἀ-
ποκυήσασα· καὶ τῷ σῷ ὡραίῳ, τούτῳ
οἴκῳ τεθῆναι εὐδόκησας, τὴν ὡραίαν Ζώνην,
ἥτις τὸ σὸν ὡραῖον σῶμα, Θεοτόκε ὡραίως
διέζωσε.

Σοῦ ὁ Ἅγιος οἶκος, ἄλλος ὡς Παράδεισος
πᾶσι γνωρίζεται, μέσον κεκτημένος, ὥσπερ
εὐόσμον ῥόδον τὴν Ζώνην σου, εὐωδίας Δείας,
ἀποπληρῆσαν τὰς καρδίας, τῶν πιστῶς προσιόν-
των Πανάμωμε.

Ομβρου Δείου νεφέλη, γέγονας Πανάμωμε
ἐναποσταῖσσαι, σωτηρίας ὕδωρ, καὶ τὴν
γῆν χερσωθεῖσαν ἐγκλήμασι, πρὸς καρποφορίαν,
μεταγαγοῦσα εὐσεβείας· διὰ τοῦτο πιστῶς σε
δοξάζομεν.

ᾠδὴ ς'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ολὴν σε, ὑπερφυῶς ἐδόξασε Κύριος· ὅλην
ἀνύψωσε μόνην· ὅλην σε ἐτίμησεν ὑπὲρ
λόγον, Θεοτόκε, τὸν ναόν τε σὺν τῇ Ζώνῃ καὶ
Δείᾳ σορῷ.

Νάεισιν, ἐκ πελάγους τὰ ρεῖθρα τῆς χάριτος,
σὲ τῇ σορῇ τῆς ἀχράντης, καὶ τὴν κτίσιν
πᾶσαν περικυκλοῦσιν, ἀρδεύοντα, τοὺς πιστῶς
προσκυνοῦντας τὸν τόκον σου.

Ισχύν σε, οἱ πιστοὶ κεκτημένοι καὶ καύχη-
μα, περιζωννύονται δόξαν, τὴν σεπτὴν σου
Ζώνην Θεοκυῆτορ, κατέχοντες, ὡς ὑπέρλαμ-
προν κόσμον καὶ τίμιον.

Ἔτερος. Ἄβυσσος ἀμαρτιῶν.

Νέον τέτοκας ἡμῖν, ὡς παιδίον τὸν πρὸ
πάντων αἰώνων· καὶ καινουργεῖς καρ-
δίας, ἀμαρτίας παλαιώσιν, δεξαμένας καινι-
σμῷ, τῆς καταθέσεως τῆς τιμίας, Ζώνης σου
Κόρη ἀειπάρθενε.

Αγιός σου ὁ ναός, θαυμαστός δικαιοσύνη
ὑπάρχει· ὅστις τὴν θαυμαστήν σου, Ζώ-
νην θαύματα βρύουσιν, κεκτημένος τοῖς πι-
στοῖς, πέλαγος δείκνυται ἰαμάτων, Θεοκυῆτορ
Μητροπάρθενε.

Γέγηθε πᾶσα ψυχὴ, συνιοῦσα ἐν Ἀγίῳ ναῷ
σου, καὶ ἐν αὐτῷ ὄρωσα, Θεοτόκε, τὴν
Ζώνην σου, ὥσπερ ἥλιον φαιδρὸν, φέγγος ἀ-
στράπτουσιν χαρισμάτων, τῇ παντουργῷ καὶ
Δεῖου Πνεύματος.

Νεύρωσον ἡμῶν Ἀγνή, τὰς καρδίας παρε-
δείσας παντοίων, ἀμαρτιῶν ἰδέαις, καὶ
περίζωσον δύναμιν, τοὺς τὴν Ζώνην σε πιστῶς,
ὡς πολυτίμητον κεκτημένους, καὶ ἀναφαίρετον
θησαύρισμα.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τὴν Θεοδόχον γαστέρα σου Θεοτόκε, περι-
λαβοῦσα ἡ Ζώνη σου ἡ τιμία, κράτος τῇ
πόλει σου ἀπροσμάχητον, καὶ θησαυρὸς ὑπάρ-
χει, τῶν ἀγαθῶν ἀνέκλειπος, ἡ μόνη τεκοῦσα
ἀειπάρθενος.

Ὁ Οἶκος.

Τις γηγενῶν τὰ σὰ μεγαλεῖα διηγήσεται λό-
γος; ποία γλῶσσα βροτῶν; νοῦς γὰρ εἰδὲ
οὐράνιος· ἀλλ' ἡ τεκοῦσα τῆς συμπαθείας τὸ
ἀμέτρητον πέλαγος, δέξαι καὶ νῦν ἐξ ἀκάρπων
χειλέων τὰ ἄσματα, καὶ δίδε μοι Δείαν χάριν,
εὐφημῆσαι τὴν σὴν Ζώνην Δέσποινα, δι' ἧς κό-
σμος ἀγάλλεται, σὺν Ἀγγέλοις ὑμῶν σου τὰ
θαύματα, ἡ μόνη τεκοῦσα ἀειπάρθενος.

Συναξάριον.

Τῇ ΛΑ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Ἀνάμνησις τῆς ἐν
τῇ Ἀγίᾳ σορῷ καταθέσεως τῆς τιμίας Ζώνης
τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἐν τῷ σεβασμίῳ αὐ-
τῆς οἴκῳ, τῷ ὄντι ἐν τοῖς Χαλκοπρατείοις, ἀνα-
κομισθείσης ἀπὸ τῆς Ἐπισκοπῆς Ζήλας ἐπὶ
Γουστινιανοῦ τοῦ Βασιλέως. Ἐτι δὲ καὶ τῇ γε-
γονότος θαύματος, διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῆς τι-
μίας Ζώνης, εἰς τὴν Βασιλίδαν Ζωὴν, τὴν σύζυ-
γον Λέοντος τοῦ Βασιλέως.

Στίχοι.

Χρυσὴν κορωνίδ' οἶα, σεμνὴ Παρθέने,
Τῷ τοῦ χρόνου τίθημι σὴν Ζώνην τέλει.

Θέντο σορῶ Ζώνην πρώτη Πανάγνου τριακοστῇ.

Ο τῷ Μεγάλῳ Θεοδοσίῳ υἱὸς Ἀρκάδιος, τὴν τιμίαν Ζώνην τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐξ Ἱεροσολύμων ἐξαγαγὼν, φυλατταμένην ἐκείσε· μέχρι τοῦ τότε καιροῦ, μετὰ καὶ τῆς τιμίας Ἑσθῆτος, ὑπὲρ παρθένου γυναικὸς τινος, καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀποκαμίσας, κατέθετο ἐν λαμπρᾷ θήκῃ· ἣν καὶ ἐκάλεσεν Ἀγίαν Σορὸν. Χρόνων δὲ διελθόντων τριακοσίων δέκα, Αἰὼν ὁ Βασιλεὺς ἤνοιξε τὴν ἁγίαν ταύτην Σορὸν, διὰ τὴν τούτῳ σύζυγον Ζώνην, ἐνσυχουμένην ὑπὸ πνεύματος ἀκαθάρτου· ἥτις καὶ ἔξιωθη Δείας ὀπτασίας· Ὡς, εἰ ἐπιτεθῇ ἡ τιμία Ζώνη ἐπ' αὐτῇ, τεύξεται τῆς ἰάσεως. Εὐρέθη οὖν ἡ τιμία Ζώνη ὡς νεοφάντος ἀποστίλθουσα, σφραγίδα ἔχουσα διὰ χρυσίνης βούλλης καὶ κωδίκελλον (ὑπόμνημα σύντομον, ἐκ τοῦ Λατινικοῦ Codicellum), ἐμφαίνοντα λεπτομερῶς τὸν τε χρόνον, τὴν ἰνδικτιῶνα, καὶ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ἐν Κωνσταντινουπόλει προσεκρίσθη ἡ ἁγία Ζώνη· καί· πῶς ἐτίθη χειρὶ τοῦ Βασιλέως ἐνδον τῆς θήκης ὑπ' αὐτοῦ σφραγισθεῖσα· ἣν καὶ ἀσπασάμενος ὁ Βασιλεὺς, καὶ διὰ χειρὸς τοῦ τῆνικαὶ Πατριάρχου ἀνωθεν τῆς Βασιλείας ἐφαπλώσας, ἐλευθερίαν τοῦ νοσήματος εἰργάσατο· καὶ πάντες τὸν Σωτῆρα Χριστὸν δοξάσαντες, καὶ τῇ πανάγῳ αὐτοῦ Μητρὶ ὕμνους εὐχαριστηρίους ἀποδόντες, κατέθεντο τὴν ἁγίαν Ζώνην ἐν τῇ τιμίᾳ Σορῶ, ἐν ἣ προϋπῆρχε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς ἀνακαινίσεως τοῦ ναοῦ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τῷ Νεωρίῳ.

Επὶ τῆς βασιλείας Μιχαὴλ καὶ Θεοδώρας τῶν εὐσεβῶν, Ἀντωνίου τῆς Πατρικίας, αἰκίαν ἔχων σεμνὴν ἐν τῇ αὐλῇ τῆς ἐξαρτήσεως τοῦ Νεωρίου ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ ναὸν περίδοξον τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, τὸν οἰκεῖον ἀφαιρεθέντα στολισμὸν ὑπὸ τῶν πρώην Εἰκονομάχων Βασιλέων, οὗτος πάλιν τὸν τοιοῦτον ναὸν ἀνακαινίσας πρεπόντως, λουτρὸν πάνυ σμικρότατον ὑποκάτω τούτου πεποίηκε, πρὸς σωματικὴν αὐτοῦ παραμυθίαν· ἀνωθεν δὲ τούτου ἡ τοῦ Θεοῦ δοξολογία αἰεὶ ἐπιτελεῖτο. Ἐπεσκήασεν οὖν ἐν αὐτῷ ἡ χάρις τοῦ Παναγίου Πνεύματος, διὰ τῆς πανάγῳ Μητρὸς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἤρξαντο γίνεσθαι ἰάματα οὐκ ὀλίγα διαφόρων νοσημάτων. Ἀλλὰ καὶ φιλέθεοί τινες ἐπισυναχθέντες, ἠτήσαντο τὸν Πατρικίον ποιεῖν αὐτοῦς λουμα ἅπαξ τῆς ἐβδομάδος, λόγῳ τῶν ἐν Χριστῷ ἀδελφῶν· καὶ συγκροτούμενοι ὑπὸ τοῦ Πατρικίου, ἐποίουν τούτο μετὰ πίστεως.

Ὁ οὖν Πατρικίος, ἐν τῷ μέλλειν τελευτᾶν, καταλιμπάνει τὸ τοιοῦτον λουμα καὶ τὴν ἐκκλησίαν, ὑπὲρ ψυχικῆς αὐτοῦ σωτηρίας, τοῖς τότε εὐρεθεῖσιν ἀνδράσι φιλοθεοῖς· οἱ, εὐτελεῖς ὄντες, καὶ μήτε ἔδωρ τὸ ἀρκοῦν ἔχοντες μήτε οἰανδήποτε εἰσοδόν, κατὰ μικρὸν ἐψυχραίνοντο πρὸς τὴν τοῦ πράγματος συγκρότησιν. Καὶ τούτων παρερχομένων, καὶ μηδενὸς ἔχοντες δίκαιον παραπέμψασθαι τούτο εἰς ἕτερον πρόσωπον, κατελείφθη ἀνεπιμέλητον· καὶ τὸ μὲν λουτρὸν, καθαρπαγόντων τῶν ἐν αὐτῷ ὑλικῶν παρὰ τοῦ τυχόντος, εἰς παντελῇ ὑπέφθασεν ἀφανισμόν. Ἡ δὲ ἁγία Ἐκκλησία, διὰ τὸ ὑψηλὴν εἶναι ταύτην καὶ μετέωρον, ἅμα δὲ καὶ ἱαματικὴν, περιλείφθη ὑπὸ Ἱερῆς τινὸς δοξολογουμένη, τῆς ἐνοικούσης αὐτῇ Δείας χάριτος θαψιλῶς ἐπιχορηγούσης αὐτῇ τὰ πρὸς διατροφήν αὐτοῦ.

Εἴθ' οὕτω Ῥωμανοῦ τοῦ μακαριωτάτου Βασιλέως τὸν οἶκον αὐτοῦ παρασκευάζοντος, καὶ χρεῖαν ὑλῶν οὐκ ὀλίγων ἔχοντος, ἐμνησθῇ αὐτῷ τὸ τοιοῦτον οἰκίδιον. Ἐμελέτα οὖν καταστρεψαί αὐτό· ἀλλ' ἡ ἐνοικουσα τούτῳ ὑ-

περαγία Θεοτόκος οὐκ ἐκένυσταξε τοῖς μελετωμένοις· Ἐν ἐκείνῃ γὰρ τῇ νυκτὶ ἐπιφανείσα τῷ Ῥέκτωρι ((διεθυνητῇ) τῷ τῷ ἔργου ἐπιστατεύοντι, καὶ νεανίσκῳ τινὶ προσγενεῖ τοῦ Ῥέκτωρος, μετὰ ἀπειλῆς παρηγγυάτο μηδὲν τὰ τῆς καταστροφῆς τολμηθῆναι τοῦ ἐν τῷ Νεωρίῳ οἰκίδιου αὐτῆς· καὶ ἅμα πρώτῃ τοῦ νεανίσκου τὰ ὄραβντα ἀπαγγείλαντος τῇ μητρὶ τοῦ Ῥέκτωρος, δῆλα ταῦτα τῷ Βασιλεῖ καθίστανται. Ὁ δὲ, παραυτίκα ἀκούσας, ταύτην τὴν φωνὴν ἀπεφθίγματο. Δίκην κτήσασθαι κατὰ τῆς Παναγίας Θεοτόκου οὐ βούλομαι· ἀλλὰ ἀνακαινίσασθαι τὸ τοιοῦτον οἰκίδιον, ἐν οἷς ἂν καὶ δέηται. Ἀντὶ γοῦν τῆς καταστροφῆς, οἱ ἀποσταλόντες, ἀνακαθάραντες τὸ λουτρὸν μετὰ πάσης σπουδῆς, τούτο ἀνεκαίνισαν.

Πάντων οὖν κατασκευασθέντων, καὶ τοῦ λουτροῦ μείζονος ἀποκαταστάντος, ὡς καὶ κόλυμβον δέξασθαι, καὶ ἀναφθίντες, ἰλούσαντο οἱ Βασιλεῖς, Ῥωμανὸς, καὶ Κωνσταντῖνος, καὶ Χριστοφόρος· καὶ εὐφρανθέντες, σολίμνιον δίδουσαι ἐτίσιον εἰς τὸ τοιοῦτον λουμα διὰ χρυσοβούλλου λόγου τετυπώκασι.

Γυνὴ δέ τις τῶν οὐκ ἀσκήμων, χαλεπῶ νοσήματι περιεσοῦσα, ἔξοχος γέγονε· καὶ τρυχεμένη ἀλγυθόσιν οὐ φορητοῖς, τοῖς ἰατροῖς ἅπαντα αὐτῆς κατηνάλωσεν. Ὡς δὲ μηδὲν ἐκ τούτων ἀπώνατο, κατήκοος γενομένη τῶν ἐν τῷ Νεωρίῳ θαυματουργιῶν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, προσέδραμε καὶ αὐτῇ. Προσμείνασα δὲ ἐν ἡμέραις πλεί, καὶ μηδὲν ὠφελθεῖσα, ἀλλὰ σφοδρῶς ἐνοχλουμένη ὑπὸ τοῦ πάθους, ἀνεχώρησε, καὶ πρὸς τὸν ἐν Βλαχέρναις ναὸν ἀφίκετο· καὶ προσκαταβαλοῦσαν ἑαυτὴν τῷ ἑδάφει, ἰκέτευε λέγουσα· Ἐλέησόν με Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἀπορήσασα ἀπὸ πάσης βοηθείας, πρὸς σὲ κατέφυγον. Προσμείνασα οὖν ἡμέρας ἐννέα, φαίνεται αὐτῇ τῇ ὑστεραίᾳ σεμνοπρεπὴς γυνὴ λέγουσα· Ὁ γύναι, τί βῶς πρὸς με ἐχλοῦσα, καὶ μηδὲν ἥρεμεῦσα; Ἡ δὲ πρὸς αὐτήν· Ὁ Δέσποινα, αἶδα ὅτι διὰ τὰς ἀμαρτίας μου πειράζομαι· ἀλλὰ γινώσκουσα, ὅτι δι' ἡμᾶς τοὺς ἀμαρτωλοὺς ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν κατελθὼν, καὶ γεννηθεὶς ἐκ γαστρὸς σου ἄνθρωπος γέγονε, διὰ τοῦτο κατέφυγον πρὸς σὲ, ἵνα ἐλέους τύχῃ ἢ δυστυχίᾳ. Ἡ δὲ καὶ αὐτὴ πρὸς αὐτήν· Ἀπελθε ἐν τῷ χθαμαλῷ μου οἰκίσκῳ, εἰς τὸ Νεώριον, καὶ κεῖ εὐρήσεις τὴν ἴασιν. Ἡ δὲ, διϋπνισθεῖσα, καὶ τῷ Θεῷ εὐχαριστήσασα, μετὰ σπουδῆς παρεγένετο ἐν τῷ Νεωρίῳ· καὶ προσπεσοῦσα, ἰκέτευε τὴν Θεομήτορα, λέγουσα· Ἐλέησόν με Δέσποινα, καὶ πλήρωσον τὴν εἰς ἐμέσου εὐσπλαγχνίαν. Ὡς δὲ ταῦτα ἔλεγεν, ἀφύπνωσε, καὶ ἑρᾷ πάλιν τὴν φανείσαν αὐτῇ σεμνοπρεπὴ γυναικα μεθ' ἐνὸς ἀνδρὸς εὐλαβοῦς, λέγουσα αὐτῷ· Ἴδε ἡ πάσχουσα γυνὴ σχίσον τὸν ἔμφαλόν αὐτῆς· καὶ ἅμα τῷ λέγῳ, πλάξας ἐκείνος ἡ κατεῖχε ῥάβδῳ τὴν ταύτης γαστέρα, ἀφανὴς γέγονε μετὰ τῆς οὖν αὐτῷ φανείσης γυναικὸς. Διϋπνισθεῖσα δὲ ἡ γυνὴ, εὗρεν ἑαυτὴν δυσωδίαν ἠφόρητον ἀποπνέουσαν· καὶ εὐθέως ἀποδυσασμένη ἅπερ ἔμφεστο ἱμάτια, εἰσῆλθεν ἐν τῷ λουτρῷ· καὶ ἐκπλύνασα ἑαυτήν, ἐξῆλθε μετὰ τῶν οὖν αὐτῇ γυναικῶν· καὶ τὸ ἅγιον ἐκεῖνο ἔδαφος προσκυνήσασα, ἐθυμίων τὰ εὐώδη, τὰς εὐχὰς ἀπονέμουσα τῇ ὑπεραγίᾳ Δεσποίνῃ καὶ Θεοτόκῳ, εἰς δόξαν τοῦ ἐξ αὐτῆς ἀποτεχθέντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ταῖς τῆς ἀχράντου Μητρὸς σου πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὁδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Σὺ ὡς ἥλιος, δικαιοσύνης μόνος ὢν φωτηργέ, Δείξως τὸν ναὸν ἐφαίδρυνας τῆς Σεμνῆς, τοῖς

ποικίλοις σου χαρίσμασιν· ἐν ᾧ ἀνίσχουσα, τὰς ἀκτῖνας ἐκλάμπει ἡ Ζώνη αὐτῆς.

Χρυσὴν ὡς στάμνον, τὴν σὴν σορὸν κυκλῶν-
τες μόνῃ Ἀγνῇ, Θείας ἀληθῶς μετέχομεν
νῦν τρυφῆς, τῶν χαρίτων παντευλόγητε, καὶ
τῶν συμβόλων σου, ὑπερτέραν ὡς οὐσαν τιμῶ-
μεν αὐτήν.

Περβλύζουσιν, οἱ τῶν θαυμαμάτων Κόρη πάν-
τα γινε, χάριν ἀληθῶς κρατῆρές σου τοῖς πι-
στοῖς, καὶ ἀφθόνως τῆς τιμίας σου, σοροῦ προ-
έρχονται, ὡς ἐξ ἄλλης Ἐδέμ νοητοὶ ποταμοί.

Νῦν προσέλθετε, μετ' εὐφροσύνης πάντες οἱ
ἐπὶ γῆς· δεῦτε, ἡ σορὸς προτρέπεται μυ-
στικῶς, τῆς Κυρίας περιπτύξασθε, ὑπερένδοξον,
ἐν ἐμοὶ θησαυρισθεῖσαν Ζώνην αὐτῆς.

Ἔτερος. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Η πάντων Βασίλισσα, πρὸς οὐρανίους σκη-
ναὶς ἀπαίρουσα, καταλέλοιπεν ὄλβον, τῇ
Βασιλίδι πασῶν τῶν πόλεων, τὴν ταύτης Ζώ-
νην, δι' ἧς περισώζεται ἐπιδρομῆς ὁρατῶν, καὶ
ἀοράτων ἐχθρῶν.

Πηγῇ νῦν προσέλθωμεν, ἀποσταζούσῃ χά-
ριν καὶ ἔλεος, τῇ σορῷ τῇ τιμίᾳ, τῇ κα-
τεχούσῃ Ζώνην τὴν πάντιμον, τῆς τιμησάσης
ἀνθρώπων τὸ φύραμα, τιμῷ τόκῳ αὐτῆς, Παρ-
θένου τε καὶ Μητρός.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, Δυνάμεις πᾶσαι αἱ ἐπὶ
ράνιαι, καὶ τὴν τοῦτον τεκοῦσαν, ἀνθρώ-
πων γλῶσσαι· πᾶσαι δοξάσατε, ὅτι τὴν Ζώνην
αὐτῆς ἐδωρήσατο, καταφυγὴν ἀληθῆ, καὶ σω-
τηρίαν πιστοῖς.

Ρανάτωσαν ἄνωθεν, δικαιοσύνην νεφέλαι σή-
μερον, καταθέσει τῆς Ζώνης, τῆς σῆς Νεφέ-
λη Θεοχαρίτωτε, καὶ μελωδείτω ψυχὴ πᾶσα
χαίρουσα· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων
ἡμῶν.

Ὡδὴ ἡ. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ.

Πλάκας Θείας πάλαι κιβωτὸς, χειρὶ γραφεί-
σας Θεοῦ, συνέσχε πάντα γινε· ἡ σὴ δὲ ἄ-
χραντε Δέσποινα, σεβασμία καὶ τιμία σορὸς,
Ζώνην κατέχει τὴν αὐτὸν, τὸν νομοθέτην ἐν σοί,
συγκατασχοῦν. Φρικτὸν τὸ μυστήριον!

Αγγελοι πανάχραντε ἄγνῃ, νῦν συγχορεύ-
σιν, ἐν τῷ σεπτῷ σου ναῷ, καὶ περιέπου-
σι Δέσποινα, τὴν τιμίαν καὶ ἁγίαν σου Ζώνην,
ἣν πόθῳ καὶ χαρᾷ, καὶ εὐφροσύνῃ πολλῇ, προσ-
κυνοῦντες, σὲ ἀνυμνοῦμεν τὴν δόξαν τοῦ γέ-
νους ἡμῶν.

Ράβδος ἡ τὸ ἄνθος τῆς ζωῆς, ἀναβλαψήσασα,
σὺ εἶ ἡ πάντων χαρὰ, ἡ πολυτίμητος Ἀ-

χραντε, μυροθήκη ἡ τῇ Πνεύματος, ὁ θησαυρὸς
τῶν ἀγαθῶν, τῶν ἀρωμάτων πηγὴ, ἐξ ἧς μύρον,
τῶν ἱαμάτων ἐκβλύζει ἡ Θεία σορὸς.

Υμνοῦσι πανάχραντε Ἀγνῇ, τὰ μεγαλεῖα
τὰ σὰ, αἱ νοεραὶ στρατιαί, ἀνακηρύττου-
σιν ἅπαντες, Πατριάρχαι καὶ Προφῆται τρανῶς,
σὺν Ἀποστόλοις ἱεροῖς, καὶ τῶν Μαρτύρων χοροί·
μεθ' ὧν πίσει, σὲ προσκυνοῦντες δοξάζομεν.

Ἔτερος. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Θρόνος καθάπερ ἅγιος, ἡ σορὸς ἀνατίθεται,
ἐνδον ἐν ἀδύτοις, ἱεροῖς φαιδρότατα, τῆς
μόνης Θεόπαιδος, καὶ Βασιλίδος πάντων ἁγνῆς,
Ζώνην κεκτημένη, ἐπαναπαυομένην· ἐξ ἧς τοῖς
κοπιῶσιν, ἐν πολλαῖς ἀμαρτίαις, ἀνάπαυσις
τελεία, προέρχεται ἀφθόνως.

Επὶ τῆς γῆς τὸν Κύριον, ἱερῶς ἐσωμάτω-
σας, καὶ χερσὶν ἁγίαις, ἀληθῶς διέζωσας
τὸν περιζωννύοντα, τοὺς εὐσεβοῦντας δύναμιν·
νῦν δὲ ἀναβάσσα, οὐρανῶν ὑπεράνω, κατέλιπες
ἀνθρώποις, τὴν τιμίαν σε Ζώνην, Παρθένε Θεό-
τόκε, κραταίωμα καὶ σκέπην.

Νενοσηκόσιν ἱάμα, ὀλισθαίνουσι στήρυγμα,
καὶ τοῖς ῥαθυμοῦσιν, εὐθυμία ἐνθεος, κυ-
βέρνησις πλέουσι, πεπλανημένοις ἐπιστροφή, ἡ
παρεπομένη τῇ τιμίᾳ σου Ζώνῃ, ἁγνῇ Παρθένε
χάρις, ἀληθῶς χρηματίζει· ἣν πίστει προσκυ-
νοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Επιτελοῦντες σήμερον, τὴν ἁγίαν κατὰ θεσιν,
Ζώνης σου τῆς Θείας, ἱερὰν πανήγυριν, οἱ
δὲ οἱ σε ἄγομεν· καὶ ἐν χαρᾷ βοῶμέν σοι· Χαῖ-
ρε Θεοτόκε, ἡ χαρὰ τῶν Ἀγγέλων, καὶ πάντων
τῶν ἀνθρώπων, τῶν πιστῶς μελωδούντων· Λαὸς
ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Θάλαμος ὑπέρτιμος ὄντως, Θεογεννήτορ ἡ
σορὸς σου, ὥφθη τὴν ἁγίαν σου Ζώνην,
παρθενικὴν τε καὶ νυμφικὴν, ὡς στολὴν, ἀξίως
περιέχουσα, καὶ συντηροῦσα ὡς ζωῆς θησαυρόν.

Ενθεν διάδημα κάλλους, ἡ Ἐκκλησία Θεο-
τόκε, ἀναδησαμένη τὴν Θείαν, καὶ πανα-
γίαν Ζώνην σε σήμερον βασιλικῶς εὐφραίνεται,
καὶ ὠραῖζεται τῇ δόξῃ σου.

Ναὸν ἐκμιμούμενον πᾶσαν, τῶν οὐρανῶν τὴν
εὐκοσμίαν, σήμερον πιστοὶ τῆς Παρθένου,
κατειληφότες τῶν χαρισμάτων αὐγαῖς, ὥσπερ
ἀξέρων κάλλεσι, καταλαμπόμενοι φαιδρύνθητε.

Εχει τὴν ἁγίαν σου Ζώνην, Θεογεννήτορ ἡ σὴ
πόλις, σύνδεσμον εἰρήνης καὶ τεῖχος, καὶ
τῶν δογματῶν Θεῖαν ἐνότητα, καὶ ὀρθοδόξων
καύχημα, καὶ Βασιλέων τροπαιούχημα.

Υμνοῦμεν τὴν ἄφατον δόξαν, καὶ τὴν ἀνείκα-
στὸν σου χάριν· σὺ γὰρ εἶ πηγὴ τῆς σοφίας,
ἐξ ἧς ὁ λόγος πᾶσι προέρχεται, τοῖς σὲ τιμῶσιν
Ἀ΄χραντε, καὶ μεγαλύνουσι τὸν τόκον σου.

Ἔτερος. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Ιδοὺ ἡ θεία κλίνη τοῦ Σολομών, δυνατοὶ ἦν
κυκλοῦσιν ἐξήκοντα, ῥήσει Γραφῶν (*), οἳ ἀ-
περ ἐν κλίνῃ βασιλικῇ, σορῶ τιμὴν σήμερον,
Ζώνην ἀνακλίνει τὴν ἑαυτῆς, ἀνάκλησιν εἰς
πάντων, τῶν τεταπεινωμένων, καὶ εὐσεβούντων
περιποιήσιν.

Ως πόλις Βασιλέως τῶν οὐρανῶν, περὶ ἧς
ἐλαλήθη παράδοξα, ἔθου τῇ σῇ, πόλει
δῶρον τίμιον καὶ σεπτόν, τὴν παναγίαν Ζώνην
σου, πάντων εἰς κραταίωμα τῶν πιστῶν· δι' ἧς
οἱ σεφηφόροι, τροποῦνται πολεμίους, ὀρθοδοξία
διαλάμποντες.

Σταλάξατε καὶ τὰ ὄρη νῦν γλυκασμόν, οἱ βε-
νοὶ εὐφροσύνην αἰώνιον, Πατριαρχῶν δῆμοι
καὶ Μαρτύρων πάντες χοροί, τῶν Προφητῶν ὁ
σὺλλογος, θείων Ἀποστόλων δῆμος σεπτὸς, εὐ-
φραίνθητε σὺν πᾶσιν, ἡμῖν τῇ καταθέσει, τῆς
θείας Ζώνης Θεόπαιδος.

Ηγίαςας τὰ πάντα διὰ τῆς σῆς, Παναγία
Παρθένε κυήσεως· καὶ νῦν ἡμῖν, δέδωκας
εἰς πλείονα φωτισμόν, τὴν παναγίαν Ζώνην
σου· ἧς τῇ καταθέσει πᾶσα ἡ γῆ, χορεύει καὶ
γεραίρει, σὲ τὴν χαρὰς ἀρρήτου, ἀποπληροῦ-
σαν τὸ ἀνθρώπινον.

Φιλίας με δολίας τῆς τῶν παθῶν, καὶ ἐχθρῆ
καθ' ἐκάστην πειράζοντος, ἀμαρτιῶν βά-
ρει, ῥαθυμίας τε χαλεπῆς, ἀπαγωγῆς πανάχραν-
τε, καὶ αἰχμαλωσίας καὶ προνομῆς, τῷ σῷ
προσπεφευγότα, ἐλέει διὰ τάχους, ὡς συμπα-
θῆς Ἀγνὴ ἀπάλλαξον.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ο πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, τὰ σὰ ποιήσας Ἀ-
χραντε, τὴν σὴν Ἐσθῆτα καὶ Ζώνην, ἐ-
τίμησεν ἀφθαρσία, τῇ πόλει σου κραταίωμα,
δοὺς ταύτην καὶ ἀσφάλειαν· ἧς καὶ νῦν τὴν
κατάθεσιν, περιχαρῶς ἐκτελοῦντες, πανηγυρί-
ζομεν πόθῳ.

(*) Ἐκ τοῦ Ἀσματος τῶν Ἀσμάτων τοῦ Σολομώντος, εἰσα-
γασί· « Ἰδοὺ ἡ κλίνη τοῦ Σολομών, ἐξήκοντα δυ-
νατοὶ κύκλῳ αὐτῆς ἀπὸ δυνατῶν Ἰσραὴλ· πάν-
τες κατέχοντες ῥομφαίαν, δεδιδαγμένοι πόλε-
μας » (Κερ. γ'. 7-8). Τί δὲ δηλοῖ κυρίως ἡ κλίνη αὕτη,
καὶ τίνες οἱ ἐξήκοντα δυνατοί, ἐρμηνεύουσιν ἀκριδῶς οἱ θεοὶ
Πατέρες.

Ἔτερον, ὅμοιον.

Κυρία πάντων πέλουσα, τῶν ποιημάτων Δέ-
σποινα, καὶ πλήρης ὄντως σοφίας, τῆς
ὑπερφώτου ὡς Μήτηρ, Θεοῦ τοῦ παντοκράτο-
ρος, φωτὸς καὶ θείας γνώσεως, καὶ χάριτός με
πλήρωσον, τῇ συμπληρώσει τῶν ὕμνων, σὺ τῆς
ἀγνῆς Θεοτόκου.

Εἰς τῆς Ἀίνους, ἰσῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλο-
μεν Στιχηρὰ Προσόμοια τρία, δευτερῶντες τὰ α'.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ως ὑπέρλαμπρον στέφανον, Θεοτόκε πανά-
χραντε, τὴν ἀγίαν Ζώνην σου περιέθετο,
ἡ Ἐκκλησία καὶ χαίρουσα, φαιδρύνεται σήμε-
ρον, καὶ χορεύει μυστικῶς, ἐκβοῶσά σοι Δέ-
σποινα· Χαῖρε στέφανε, καὶ διαδῆμα θείον·
χαῖρε μόνη, τοῦ πληρώματός μου δόξα, καὶ εὐ-
φροσύνη αἰώνιος.

Σὺ πανάχραντε Δέσποινα, κραταιὸν περιτεί-
χισμα, ἀρράγες τε στήριγμα καὶ διάσωσμα,
τῷ σῷ λαῷ καὶ τῇ πόλει σου, ὑπάρχουσα δέ-
δωκας, ὡς φαιδρὰν περιβολὴν, τὴν ὑπέρτιμον
Ζώνην σου, περισώζουσιν, συμφορῶν ἐκ παν-
τοίων τῆς ἐν πίστει, καὶ ζεῖσῃ προθυμίας, ταύ-
την τιμῶντας θεόνυμφε.

Ο ναός σου Πανάχραντε, ὡς πηγὴ ἀνεξάν-
τλητος, τῶν θαυμάτων σήμερον ἀναδέ-
δεικται· οἱ ποταμοὶ γὰρ τῆς χάριτος, ἀφθόνως
προχέονται, τῆς ἀγίας σου σοροῦ, καὶ πιστῶν
τὴν διάνοιαν, κατευφραίνουσι, τῶν ἐν πίστει
καὶ πόθῳ σοὶ βοώντων· Ἡ χαρὰ καὶ εὐφροσύ-
νη, καὶ ἡ ζωὴ σὺ ὑπάρχεις ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Ως στέφανον ὑπέρλαμπρον, πανάχραντε Θεο-
τόκε, τὴν Ζώνην σὺ τὴν ἀγίαν, ἡ Ἐκκλη-
σία τοῦ Θεοῦ περιέθετο, καὶ φαιδρύνεται χαί-
ρουσα σήμερον, καὶ μυστικῶς χορεύει, Δέσποι-
να ἐκβοῶσά σοι· Χαῖρε διαδῆμα τίμιον, καὶ
στέφανε τῆς θείας δόξης· χαῖρε ἡ μόνη δόξα
τοῦ πληρώματος, καὶ αἰώνιος εὐφροσύνη· χαῖρε
τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, λιμὴν καὶ προστα-
σία, καὶ σωτηρία ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Τυπικά, καὶ ἐκ τῶν
Κανόνων, ἡ γ' καὶ ε'. Ὡδή. Ἀπόστολος.

Ἀδελφοί, εἶχεν ἡ πρώτη σκηνὴ δικαιοῦματα.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Ἀναστᾶσα Μαριάμ.

Κοινωνικόν. Ποτήριον Σωτηρίου λήψομαι.

98.

